

ΔΕΛΤΙΟΝ
ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΦΟΡΕΙΑΣ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ

ΕΤΟΣ **1888**

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Σ. Κ. ΒΛΑΣΤΟΥ
14 ΟΔΟΣ ΝΙΚΗΣ 14 — 63 ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 63

1888

Περὶ δημοσιεύσεως τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Δελτίου
καὶ περὶ τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΟΡΕΙΑ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1885 ἐδημοσιεύομεν ἐν τῇ « Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως » κατὰ μῆνα ἢ κατὰ μείζονα χρονικὰ διαστήματα, δελτία ἀρχαιολογικά, ἐν οἷς ἀνεγράφοντο τὰ ἐν Ἑλλάδι ἀνακαλυπτόμενα καὶ κατ' ἐξοχὴν τὰ εἰς τὰ Μουσεῖα τοῦ κράτους εἰσαγόμενα ἀρχαῖα. Ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ δελτία ταῦτα, ἐν τῇ « Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως » καὶ εἰς φύλλα ἐκδιδόμενα δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ εἶνε εἰς πάντας προσιτὰ καὶ εὔχρηστα, ἀπεφασίσαμεν τὴν ἀπὸ τοῦδε κατὰ μῆνα ἔκδοσιν αὐτῶν εἰς ἰδιαίτερον τεῦχος. Τὸ περιεχόμενον αὐτῶν θέλει εἶσθαι κυρίως: α') ἀρχαῖα εἰσαγόμενα εἰς τὸ Κεντρικὸν Μουσεῖον, β') ἀνασκαφαί, γ') ἀρχαιότητες τῶν ἐπαρχιῶν, δ') ἐργασίαι ἐν τοῖς Μουσείοις, ἀρχαιολογικαὶ εἰδήσεις κτλ.

Οὕτω δημοσιευόμενον τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος Δελτίον θέλει εἶσθαι ἐπίσημον ὄργανον τῆς ἀρχαιολογικῆς ὑπηρεσίας καὶ βιβλίον χρήσιμον, ὡς ἐλπίζομεν, τῷ ἐπιθυμοῦντι νὰ γνωρίζῃ τὰς ἐν Ἑλλάδι γινομένας ἀρχαιολογικὰς ἐργασίας καὶ ἀνακαλύψεις. Ἵνα δὲ ἔχῃ ὁ ἀναγνώστης συνέχειαν τῶν ἀπὸ τοῦ 1885 γενομένων ἐργασιῶν, θέλουσιν ἀναδημοσιευθῆ εἰς ἰδιαίτερα τεύχη, συμπεπληρωμένα, καὶ τὰ τῶν παρελθόντων τριῶν ἐτῶν δελτία.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Ἰανουαρίου 1888.

Ὁ Γενικὸς Ἔφορος τῶν Ἀρχαιοτήτων
Π. ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1888

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

Α΄.

Ἀρχαῖα εἰσαχθέντα εἰς τὸ Κεντρικὸν Μουσεῖον.

1) Ἔκτυπον ἀνάγλυφον, ἐπιτύμβιον, εἰκονίζον ἀριστερὰ ἱστάμενον ὄρθιον πωγωνοφόρον ὁπλίτην, ὅστις εἶνε ἐνδεδυμένος βραχὺν χιτῶνα καὶ ἐπ' αὐτοῦ θώρακα, φέρει χλαμύδα εἰς τὰ ὄπισθεν τοῦ σώματος καταπίπτουσαν, ἧς τὰ δύο ἄκρα, συνεπτυγμένα, εἶνε ἐρριμένα ἐπὶ ἑκατέρου τῶν βραχιόνων, ἔχει τὴν ἀσπίδα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐστηριγμένην, στηρίζει τὴν δεξιὰν ἐπὶ τῆς ὀσφύος καὶ ἔχει τὴν ἀριστερὰν καθειμένην οὕτως, ὥστε ἐφάπτεται τῆς περικεφαλαίας, ἣν κρατεῖ ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ γυμνὸς πρὸς αὐτὸν ἐστραμμένος καὶ ἀποβλέπων παῖς, ὁ δοῦλος αὐτοῦ. Κοινὴ ἑλληνικῶν χρόνων τέχνη. Παράστασις παρεμφερὴς ἐν μέρει τῇ ἐν τῷ γνωστῷ ἀναγλύφῳ τοῦ Ἀριστοναύτου (ἴδ. Κατάλογον Κ. Μουσείου ὑπὸ Π. Καββαδία ἀριθ. 151). Ὕψ. 1, 66 πλ. 091. Εὑρέθη ἐν Ἐλευσῖνι. (Εὑρετήριον Γενικῆς Ἐφορείας ἀριθ. 381).

2) Ἄγαλμα Βάκχου πιθανῶς, μεγέθους σχεδὸν φυσικοῦ, ἤτοι γυμνοῦ νεανίου φέροντος μόνον συνεπτυγμένην χλαμύδα, ἀπὸ τοῦ ἀριστεροῦ ὤμου εἰς τὰ κάτω καταπίπτουσαν, στηρίζοντος τὴν ἀριστερὰν ἐπὶ τῆς ὀσφύος καὶ ἔχοντος τὴν κεφαλὴν πρὸς ἀριστερὰν καὶ πρὸς τὰ ἄνω, οἱονεὶ ἐν ρεμβασμῷ, ἐστραμμένην. Τὴν κόμην εἶχε περιδεδεμένην χαλκῷ, ὡς φαίνεται, στεφάνῳ, ὑφ' ὃν κατέρχονται κύκλῳ μικροὶ κυμαίνοντες πλόκαμοι· τὸ δεξιὸν δὲ σκέλος εἶνε λίαν προτεταμένον. Ἡ διάπλασις τοῦ σώματος ἐν τῷ κορμῷ εἶνε ἐπιτυχής, παραδόξως ὅμως τὸ μέτωπον εἶνε ὑπὲρ ἄγαν ὑψηλὸν καὶ τὸ κρανίον λίαν πρὸς τὰ ἄνω ἐξωγκωμένον· ἔτι δὲ ἀτέλειαί τινες παρατηροῦνται ἐν τῷ σχηματισμῷ τῶν καθέκαστα τοῦ προσώ-

που. Ἐκ τούτων φαίνεται ὅτι τὸ ἔργον δὲν δύναται νὰ εἶνε ἀρχαιότερον τῶν ἀλεξανδρινῶν χρόνων. Ἐλλείπουσιν ὁ δεξιὸς βραχίων, τὸ δεξιὸν σκέλος καὶ τὸ ἀριστερὸν ἀπὸ τοῦ μέσου περίπου τοῦ μηροῦ. Σωζόμενον ὕψος 1 μέτρον. Εὑρέθη ἐν ταῖς ὑπὸ τῆς ἀμερικανικῆς Σχολῆς ἐνεργηθείσαις, κατὰ Δεκέμβριον λήξαντος ἔτους, ἐν Σικυῶνι ἀνασκαφαῖς, ἐν τῇ ὀρχήστρᾳ τοῦ θεάτρου. (Εὑρετήριον Γεν. Ἐφορείας ἀριθ. 382.)

3) Κεφαλὴ γυναικεία μεγέθους ὀλίγον τι μικροτέρου τοῦ φυσικοῦ, καλῆς ἑλληνικῆς τέχνης. Τὸ ὄπισθεν καὶ ἄνω μέρος τῆς ταινίᾳ περιδεδεμένης κόμης εἶνε ὅλως ἀκατέργαστον· ὑπὲρ τὸ μέτωπον δὲ ὑπάρχει ὀπὴ πρὸς ἔνθεσιν κοσμήματός τινος, ὡς φαίνεται. Εὑρέθη ἐν Σικυῶνι καὶ ἐδωρήθη ὑπὸ τοῦ εὑρόντος Ἀναστασίου Μπαλᾶ. (Εὑρετήριον Γεν. Ἐφορείας ἀριθ. 383.)

4) Ἓξ λεοντοκέφαλαι ἐκ τῆς ἐν τῷ Ἱερῷ τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἐν Ἐπιδαυρίᾳ Θόλου τοῦ Πολυκλείτου, ὅμοιαι ταῖς ἐν τῷ Κεντρικῷ Μουσείῳ ὑπ' ἀριθ. 99-100. (Εὑρετήριον Γεν. Ἐφορείας 334.)

5) Ἀρχαϊκὴ γυναικεία κεφαλὴ μικροῦ μεγέθους, προσαρμόζουσα τῷ ἐν τῷ Κεντρικῷ Μουσείῳ κορμῷ ὑπ' ἀριθ. 24. Εὑρέθη ἐν Ἐλευσῖνι, ἐν ἔτει 1887. (Εὑρετήριον Γεν. Ἐφορείας ἀριθ. 385.)

Αἱ ἑξῆς ἕνδεκα ἐπιτύμβιοι ἐπιγραφαὶ (ἀριθ. 6-16). (Εὑρετ. Γεν. Ἐφ. 386-397) εὑρέθησαν ἐν ἀνασκαφαῖς γενομέναις ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς Γεν. Ἐφορείας ἐν τῷ κατὰ τὸν ἔξω Κεραμεικὸν χώρῳ.

6) Ἐπιτύμβιος κιονίσκος, ἐν ᾧ:

Μελιτινη

7) Ἕτερος ἐν ᾧ:

Διοδωρος
Αθηναιου
Εφεσιος

8) Τεμάχιον λίθου ἐν ᾧ:

ορος
θηκης

9) Ἀνάγλυφον ἐπιτύμβιον εἰκονίζον ὀρθίαν κατ' ἐνώπιον ἱσταμένην γυναῖκα, ἔχον ἐπιγραφήν:

Ζωσιμη
Δαμα
Μιλησια

10) Ἐπιτύμβιος κιονίσκος ἐν ᾧ:

Σωκρατης

11) Ὅμοιος ἐν ᾧ:

[Ευ]ημερις
[Χ]ρησιμου
λαοδικισσα

12) Ὅμοιος ἐν ᾧ

Πυρριας
Πυρρου
Ηρακλεωτης

13) Ἕτερος ἐν ᾧ

Διονη
Τηλιου
Νικητου
γυνη

14) Ἕτερος ἐν ᾧ

Εισιδρα
Επιγενου
Μιλησια

15) Ἕτερος ἐν ᾧ

Σουνιον
Διονυσου
Ατηνεως
γυνη

16) Ἕτερος ἐν ᾧ

[Δ]ιονυσ[ος]
[Α]πολλοδ[ωρου]

Ἐν ταῖς αὐταῖς ἀνασκαφαῖς εὑρέθησαν καὶ τὰ ἑξῆς ὑπ' ἀριθ. 17-34 ἀγγεῖα.

17) Λευκὴ λήκυθος εὑρεθεῖσα ἐν τοῖς τάφοις τοῦ ἔξω Κεραμεικοῦ, ὕψ. 0.30. Ἐν αὐτῇ εἰκονίζεται μορφὴ γυναικεία κοσμοῦσα (;) νεκρικὴν στήλην, ἧς ἀριστερὰ ἀνδρικὴ μορφὴ φέρουσα ἐν τῇ δεξιᾷ μικρὸν ἀγγεῖον (Εὐρ. Γεν. Ἐφορείας 398).

18) Λήκυθος λευκὴ εὑρεθεῖσα, ὅπου ἡ ἀνωτέρω· ἔχει ὕψ. 0.30. Ἀνδρικὴ μορφὴ πρὸ νεκρικῆς στήλης κεκοσμημένης διὰ ταινιῶν καὶ στεφάνων καὶ ἀριστερὰ ταύτης γυνὴ ὑψοῦσα τὴν ἀριστερὰν χεῖρα πρὸς τὴν κόμην αὐτῆς (Εὑρετ. Γεν. Ἐφορείας 399).

19) Λήκυθος λευκὴ εὑρεθεῖσα, ὅπου ἡ ἀνωτέρω· ὕψ. 0.30.

Παράστασιν ἔχει: ἄνδρα ἱστάμενον ὄπισθεν νεκρικῆς στήλης καὶ πρὸ αὐτῆς ἕτερον ἄνδρα (τὸν Χάρωνα) ἐντὸς πλοιαρίου, οὗτινος εἰκονίζεται τὸ ἔμπροσθεν μόνον μέρος. Ἡ ὅλη παράστασις εἶνε μικρὸν ἀπειλημμένη, ἐξ οὗ προκύπτει δυσχέρεια περὶ τὴν κατανόησιν τῶν λεπτομερειῶν (Εὑρετ. Γεν. Ἐφορείας 400).

20) Λευκὴ λήκυθος (ὕψ. 0.25). Παράστασιν ἔχει τὴν ἑξῆς: Γυνὴ φέρει δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν ὀγκῶδές τι δι' ὑφάσματος περιβεβλημένον· ἐν τῷ μέσῳ ὑπάρχει ἡ νεκρικὴ εἰς ἀνθέμιον ἀπολήγουσα νεκρικὴ στήλη καὶ ἀριστερὰ ἀνὴρ ἱστάμενος προτείνων τὴν χεῖρα (Εὑρετ. Γεν. Ἐφορείας 401).

21) Λήκυθος λευκὴ (ὕψ. 0.25) παράστασιν ἔχουσα: ἄνδρα ἱστάμενον κρατοῦντα μικρὸν ἀγγεῖον (ἀλάβαστρον), ἐν τῷ μέσῳ στήλην ἀπολήγουσαν εἰς καμπύλην, καὶ ἀριστερὰ γυναῖκα, κεκαρμένην ἔχουσαν τὴν κόμην (Εὑρετ. Γεν. Ἐφορείας 402).

22) Λευκὴ λήκυθος (ὕψ. 0.25). Εἰκονίζεται γυνὴ κρατοῦσα κάνιστρον μετὰ ταινιῶν, ἐν μέσῳ στήλη νεκρικὴ σχήματος πυραμιδοειδοῦς μετὰ κοσμημάτων (ἐξειλημμένη τὰ ἄνω) καὶ ἀριστερὰ ταύτης νεανίας (Εὑρετ. Γεν. Ἐφορείας 403).

23) Λευκὴ λήθυκος (ὕψ. 0.25). Παράστασις παρεμφερὴς τῇ τοῦ προηγουμένου ἀριθμοῦ (Εὑρετ. Γεν. Ἐφορείας 404).

24) Μικρὰ λευκὴ λήκυθος (ὕψ. 0.15). Διακρίνεται μόνον ἡ στήλη, ἡ λοιπὴ παράστασις ἐξειλημμένη (Εὑρετ. Γεν. Ἐφορ. 405).

25) Ὁμοία τῇ προηγουμένῃ· δεξιὰ τῆς στήλης διακρίνεται μορφὴ ἀνδρικὴ (Εὑρετ. Γεν. Ἐφορείας 406).

26) Ἡμίλευκος λήκυθος· ὕψ. 0,23. Ἡ ἐπ' αὐτῆς παράστασις εἶνε σχεδὸν πάντῃ ἐξηλημμένη, ὡς καὶ ἐπ' αὐτῆς ἐπιγραφή, ἧς σώζονται μόνον δύο δυσδιάκριτα ψηφία (Εὑρετ. Γεν. Ἐφ. 407).

27) Μικρὰ λήκυθος ἐρυθρόμορφος· εἰκονίζεται ἅρπυια αὐλίζουσα διπλοῦν αὐλόν, ἐπὶ βράχου ἱσταμένη (Εὑρετ. Γ. Ἐφ. 408).

28) Ἀρύβαλος: Εἰκονίζεται γυνὴ τὸν δεξιὸν αὐτῆς πόδα ἐπὶ θρανίου στηρίζουσα καὶ κρατοῦσα κάτοπτρον ἐν τῇ δεξιᾷ (Εὑρετ. Γεν. Ἐφορείας 409).

29) Ὅμοιον τῷ ἀνωτέρω, μικρότερον, ἐν ᾧ γυνὴ ἐνδεδυμένη φέρουσα πτέρυγας — ἅρπυια(;) — τέχνης ἀμελοῦς (Εὑρετ. Γεν. Ἐφορείας 410).

30) Δύο μικρὰ ἀγγεῖα σχήματος οἰνοχόης· ἔχουσι παραστάσεις παιζόντων παίδων. (Εὑρετήρ. Γενικῆς Ἐφορείας 411 καὶ 412).

31) Μικρὸς (ὕψ. 0,12) τετράχειρος ἀμφορεύς· φέρει παράστασιν ἐκ τῶν συνήθων τῆς «toilette» — Ἐν τῷ μέσῳ γυνὴ φέρουσα ῥιπίδιον καὶ σκευοθήκην μετὰ ταινιῶν, ἐπὶ τοῦ βραχίονος αὐτῆς μικρὸς παῖς (ἔρως; ἄνευ ὅμως πτερύγων), καὶ δεξιὰ ταύτης ἑτέρα φέρουσα ἀλάβαστρον καὶ κάνιστρον μετὰ ταινιῶν· ἡ παράστασις λήγει ἑκατέρωθεν εἰς ἱσταμένας γυναικείας μορφάς, δύο τὸν ἀριθμόν. (Εὑρετ. Γεν. Ἐφορείας 413).

32) Πυξὶς μέλαινα ἄνευ μορφῶν (Εὑρετ. Γεν. Ἐφ. 414).

33) Πυξὶς πλατεῖα ἔχουσα κάλυμμα ἑτέρας πυξίδος μὴ ἀκριβῶς ἁρμόζον αὐτῇ (εὑρέθη οὕτως ἐν τῷ τάφῳ). Εἰκονίζεται δὲ ἐπ' αὐτοῦ παράστασις δυσερμήνευτος. Ἡ εἰκὼν ἅπασα χωρίζεται εἰς δύο μέρη διὰ κλάδων (;). Καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ἑνὸς μέρους εἰκονίζεται γυνὴ τὰ κράσπεδα τοῦ πέπλου αὐτῆς κρατοῦσα δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν· ἐν ᾧ κατ' ἀντίθετον διεύθυνσιν ἵπταται ἔρως. Ἐπὶ δὲ τοῦ ἑτέρου τῶν χωριζομένων μερῶν εἰκονίζεται γυνὴ μετὰ πτερύγων πρὸς ἀριστερὰ φεύγουσα, καὶ ἑκατέρωθεν ἀνὰ μία γυνή, ἐξ ὧν ἡ μὲν κάθηται ἐπὶ βράχου ἤρεμος, ἡ δὲ ἑτέρα παρίσταται μετὰ ταχύτητος ἀριστερὰ βαίνουσα. Ἡ εἰκὼν εἶνε ἐργασίας ἀμελοῦς. (Εὑρ. Γεν. Ἐφορείας 415).

34) Λήκυθος λευκὴ (ὕψ. 0,40). Εἰκονίζεται ἐν αὐτῇ ἀνὴρ ἱστάμενος ἐνώπιον καθημένης γυναικὸς προσφέρων αὐτῇ πτηνόν. Ὄπισθεν στήλη νεκρικὴ μετὰ στεφάνων καὶ ταινιῶν, καὶ ἀριστερὰ ταύτης μορφὴ ἱσταμένη, ἐξειλημμένη τὸ πλεῖστον. (Εὑρετ. Γεν. Ἐφορείας 416).

35) Χρυσοῦν ἐνώτιον ἀπολῆγον εἰς κεφαλὴν λέοντος, χρυσῆ πόρπη ἔχουσα σχῆμα Π, χρυσοῦς δακτύλιος καὶ ἕτερος ἀργυροῦς, 11 ἀθηναϊκὰ τετράδραχμα, τετράδραχμον Ἀλεξάνδρου, τετράδραχμον Δημητρίου τοῦ Πολιορκητοῦ, τρία χρυσᾶ νομίσματα Ἀλεξάνδρου καὶ τρία ἄχρηστα χαλκᾶ νομίσματα. Εὑρέθησαν ἐν Αἰγίνῃ παρὰ τὴν παραλίαν ἐντὸς χωμάτων ἐξαχθέντων ἐκ τοῦ πυθμένος τῆς θαλάσσης (Εὑρετ. Γεν. Ἐφορείας 417).

36) Τὰ ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς τοῦ παρὰ τὰς Θήβας ἱεροῦ τῶν

Καβείρων γενόμενα χαλκᾶ καὶ πήλινα εὑρήματα. (Εὑρετ. Γενικῆς Ἐφορείας 418).

Β΄.

Ἀνασκαφαί.

1) *Ἀνασκαφαὶ ἐν τῇ Ἀκροπόλει.*

Λήγοντος τοῦ ἔτους 1887 αἱ δαπάναις τῆς Ἀρχ. Ἑταιρίας ἐνεργούμεναι ἀνασκαφαὶ εἶχον προχωρήσει ἀπὸ τοῦ Ἐρεχθείου πρὸς τὸ καλούμενον Belvedere, ἐκεῖθεν εἶχον ἐκταθῆ καθ' ἅπαν τὸ ἀνατολικὸν τεῖχος καὶ φθάσει μέχρι τοῦ χώρου τοῦ μεταξὺ τοῦ Παρθενῶνος καὶ τοῦ Μουσείου.

Οὕτω κατὰ τὸν μῆνα Ἰανουάριον ἀνασκαφαὶ ἐγένοντο ἐν τῷ χώρῳ τῷ μεταξὺ τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς τοῦ Παρθενῶνος καὶ τῆς βορειοανατολικῆς γωνίας τοῦ Μουσείου· ἐπεκταθεῖσαι δὲ καὶ ἐν τῷ χώρῳ τῷ ἀπέναντι ἀκριβῶς τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς τοῦ Μουσείου διευθύνονται νῦν πρὸς τὸν χῶρον τὸν πρὸ τῆς μεσημβρινῆς πλευρᾶς τοῦ Παρθενῶνος.

Ἐν τῷ χώρῳ τούτῳ εἶχον γείνει καὶ ἄλλοτε μικραὶ ἀνασκαφαί, ἐν ἔτει 1882, δὲν εἶχον ὅμως προχωρήσει μέχρι τοῦ βράχου, κειμένου εἰς βάθος ἑνὸς μέχρι δέκα περίπου μέτρων κατὰ τὴν πρὸς τὸ νότιον τεῖχος τῆς Ἀκροπόλεως διεύθυνσιν. Ἡ ἐπίχωσις ἐνταῦθα παρέχει τι τὸ ἰδιάζον, ὅπερ δὲν παρετηρήθη ἐν ταῖς κατὰ τὸ βόρειον τεῖχος ἀνασκαφαῖς. Ἐκεῖ δηλ. ἡ ἐπίχωσις, ἡ συγκειμένη ἀναμὶξ ἐκ στρώματος χωμάτων μετὰ ἀρχαίων λίθων, ἀγαλμάτων, ἐπιγραφῶν, θραυσμάτων ἀγγείων κτλ. ἔβαινε μέχρι τῆς ἐπιφανείας αὐτῆς τοῦ βράχου, ὡς ἐν τῇ Ἀρχ. Ἐφημερίδι (1886 σ. 73 κ. ἑξ.) περιέγραψα, ὅπερ δεικνύει ὅτι πρὸ τῆς μετὰ τὰ Περσικὰ γενομένης ἐπιχώσεως ταύτης ὁ βράχος ἦτο γυμνός. Ἐνταῦθα ὅμως ἄλλως ἔχει τὸ πρᾶγμα. Ὑπὸ τὸ νῦν ἔδαφος ὑπάρχει στρῶμα ἐκ χώματος, ὡς τὸ πολύ, ἐνιαχοῦ δὲ καὶ λατύπης, ἐν ᾧ γίνονται καὶ εὑρήματά τινα, μαρμάρινα κυρίως. Ὑπὸ τὸ στρῶμα τοῦτο ὑπάρχει στρῶμα ἐκ πωρίνων καθ' ὁλοκληρίαν λίθων συγκείμενον, ἐν ᾧ γίνονται πλεῖστα εὑρήματα, ἀρχιτεκτονικὰ καὶ ἰδίως πλαστικά. Τοιοῦτον πώρινον στρῶμα πρῶτον ἐνταῦθα ἀναφαίνεται. Εἶνε δὲ τοῦτο παχύτερον πρὸς βορρᾶν καὶ λε-

πτότερον πρὸς νότον, ἐξ οὗ φαίνεται ὅτι οἱ ἀποτελοῦντες αὐτὸ λίθοι ἐρρίπτοντο ἐκ βορρᾶ, ὅ ἐστιν ἐκ τοῦ πρὸ τῆς βορειοανατολικῆς γωνίας τοῦ Παρθενῶνος βράχου, καὶ ἐλάμβανον οὕτω φορὰν πρὸς τὸ νότιον τεῖχος τῆς Ἀκροπόλεως. Ὑπὸ δὲ τὸ στρῶμα τοῦτο ὑπάρχει στρῶμα ἐκ χώματος μέχρι τοῦ βράχου βαῖνον, ἐν ᾧ οὐδὲν σχεδὸν εὕρημα γίνεται.

Ἐκ τούτων φαίνεται ὅτι τὸ τελευταῖον τοῦτο στρῶμα ἦτο τὸ ἔδαφος τῆς Ἀκροπόλεως, ὅπερ ἐκ παλαιτάτων χρόνων ἐκάλυπτε τὸν βράχον. Ἐπὶ τούτου ἐρρίφθησαν σωρηδὸν θραύσματα ἀγνώστων ἡμῖν ἀρχαιοτάτων πωρίνων οἰκοδομημάτων, ἅτινα δι' ἀναγλύφων καὶ παντοίων ἀγαλμάτων θὰ ἦσαν κεκοσμημένα, καὶ οὕτως ἀπετελέσθη τὸ πώρινον στρῶμα. Ἐπὶ τοῦ πωρίνου τούτου στρώματος ἐγένετο καὶ ἄλλη ἐπίχωσις, ἐν ᾗ εὑρίσκονται κυρίως μαρμάρινα καὶ ἄλλα τοιαῦτα πράγματα, οἷα τὰ μέχρι τοῦ βράχου εὑρισκόμενα ἐν τῇ κατὰ τὸ βόρειον τεῖχος τῆς Ἀκροπόλεως σκαφῇ.

Τῶν εὑρημάτων ἀξιολογώτατα εἶνε τὰ γενόμενα ἐν τῷ ἐκ πωρίνων λίθων στρώματι, ἤτοι:

α') ἄνω μέρος κορμοῦ ὅλως ἐκτύπου ἀναγλύφου ἐκ πώρου λίθου, μεγέθους φυσικοῦ. Ἡ μορφὴ εἶνε γυναικεία, ὡς φαίνεται, ἔχει τὴν ἀριστερὰν κεκαμμένην πρὸ τοῦ στήθους, καὶ εἶνε ἐνδεδυμένη ποδήρη χιτῶνα καὶ ἱμάτιον. Περίεργα εἶνε ἐν αὐτῇ τὰ ἐν ταῖς παρυφαῖς τοῦ ἱματισμοῦ κοσμήματα, γραμμαὶ ζητωειδῶς τεθλασμέναι (zickzack), εἶδος ἀνθεμίων καὶ χιαστὰ κοσμήματα. Τὰ κοσμήματα ταῦτα εἶνε πλαστικῶς δεδηλωμένα καὶ κεχρωματισμένα, καὶ ἔχουσι τὴν βάσιν κεχρωματισμένην ἐναλλὰξ κυανῷ, ζωηρῶς ἔτι σωζομένῳ, χρώματι καὶ ἐρυθρῷ.

β') μικρὰ γυναικεία κεφαλὴ ἐκ πώρου λίθου φέρουσα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σπειροειδές τι πρᾶγμα, ἀρχαϊκωτάτας ἔχουσα τὰς μορφάς.

γ') γυναικεῖον ἀγαλμάτιον ἐκ πωρίνου λίθου (ἐλλείπει ἡ κεφαλὴ) ἐνδεδυμένον ποδήρη χιτῶνα καὶ ἱμάτιον καὶ ἕτερον, σωζόμενον ἀπὸ τῆς ὀσφύος μέχρι τοῦ κάτω μέρους τῆς κεφαλῆς.

δ') τεμάχια σώματος μεγάλου ὄφεος, Τρίτωνος πιθανῶς, ἐκ πώρου λίθου καὶ ταῦτα.

ε') διάφορα τεμάχια πωρίνου οἰκοδομήματος ἀρχαϊκωτάτας ἔχοντος τὰς ἀρχιτεκτονικὰς μορφάς.

Ἐν τῷ στρώματι δὲ τῷ ὑπὸ τὸ πώρινον στρῶμα ἐλάχιστα, ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη, ἐγένοντο εὑρήματα. Τούτων μνημονευτέα μόνον κεφαλὴ γρυπός.

Ἐν τῷ στρώματι δὲ τῷ ὑπὲρ τὸ πώρινον στρῶμα καὶ ἐν τῷ χώρῳ τῷ παρὰ τὸ μεσημβρινὸν τῆς Ἀκροπόλεως τεῖχος, ἔνθα δὲν ἐκτείνεται, ὡς φαίνεται, τὸ πώρινον στρῶμα, ἐγένοντο παντοῖα εὑρήματα. Καὶ τῶν μὲν μαρμαρίνων μνημονευτέα α′) γυναικεῖον ἀγαλμάτιον (ἐλλείπει ἡ κεφαλὴ) τοῦ συνήθους τύπου τῶν πολλῶν ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς ταύταις εὑρεθέντων ἀγαλμάτων β′) κεφαλὴ γυναικείου ἀγάλματος τοῦ αὐτοῦ τύπου γ′) ἔκτυπον ἀνάγλυφον, ἐν ᾧ τὸ ἀνώτερον μέρος τοῦ σώματος παραδόξου ἀνθρωπίνης μορφῆς ἐχούσης μέγεθος $^1/_3$ περίπου τοῦ φυσικοῦ. Εἶνε ἐνδεδυμένη στενῶς συγκεκολλημένον τῷ σώματι χιτῶνα καὶ ἱμάτιον, ὡς φαίνεται, φέρει ἐπὶ τῆς κεφαλῆς οἱονεὶ φρύγιον πῖλον, ἔχει τὴν δεξιὰν πρὸ τοῦ στήθους καὶ κρατεῖ δι' αὐτῆς φόρμιγγα. Πολλαχοῦ τῆς μορφῆς διατηροῦνται ἴχνη κυανοῦ χρώματος· τὰ χαρακτηριστικὰ δὲ τοῦ προσώπου καὶ ἡ ἐργασία εἶνε ἀρχαϊκωτάτη, καὶ δ′) λεοντοκεφαλὴ μετὰ κεχρωματισμένων ἀνθεμίων, ἥτις δυνατὸν νὰ προέρχηται ἐκ τῆς ὑδρορρόης τοῦ ὑπὸ τῶν Περσῶν καέντος ἀρχαίου ναοῦ. Τῶν πηλίνων δὲ εὑρημάτων μνημονευτέον δύο γυναικείας κεφαλὰς ἡμίσεος περίπου φυσικοῦ μεγέθους καὶ Γοργόνειον, ὃ ἀπετέλει ὀρθοκέραμον οἰκοδομήματος.

Ἐπιγραφὴ εὑρέθη μία μόνον ἐπὶ τεμαχίου μαρμάρου, ἡ ἑξῆς:

Τεισικλεες δεκατεν
[ανεθεκ]εν αθεναια[ι]

Καὶ τεμάχια ἀγγείων εὑρέθησαν ἱκανά. Τούτων μνημονευτέα α′) τεμάχιον πίνακος ἐν ᾧ ἀρχαϊκὴ ἐπιγραφή:

. . . . . Μικιω . . .
. . . . . ραψας

καὶ ἐρυθρόμορφος γυνὴ ἔχουσα τὴν κεφαλὴν διὰ τοῦ πέπλου κεκαλυμμένην καὶ τὴν χεῖρα πρὸ τοῦ στόματος· ὁ πίναξ εἶχεν ἄνω περιθώριον μετὰ γραφῶν καὶ φέρει ὀπὰς πρὸς καθήλωσιν, ἐν αἷς σώζονται ἔτι οἱ χαλκοῖ ἧλοι· β′) τεμάχιον μεγάλου πίνακος μελανομόρφου, ἐν ᾧ Ἀθηνᾶ φέρουσα ἀσπίδα καὶ δόρυ· γ′) τεμάχιον ἐρυθρομόρφου κύλικος ἐν ᾧ Ποσειδῶν (σώζεται μόνον μέρος αὐτοῦ) κρατῶν τρίαιναν, ἀξιολόγου τέχνης· δ′) τεμάχιον μελανομόρφου πίνα-

κος, ἐν ᾧ Ἡρακλῆς παλαίων πρὸς λέοντα, ὄπισθεν γυνή, ἡ Ἀθηνᾶ ἴσως, καὶ δύο ἕτεραι μορφαί· ε΄) τεμάχιον ἀγγείου, ἐν ᾧ ποῦς πτερωτὸς καὶ ἐπιγραφή: *Ικαρος*.

Σὺν ταῖς ἀνασκαφαῖς ἐγένοντο πρὸς τούτοις ἐργασίαι πρὸς ἐπίχωσιν τοῦ μέχρι τοῦ βράχου ἀνασκαφέντος μέρους καὶ οἰκοδομεῖται τεῖχος πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Μουσείου, ἵνα συγκρατῇ τὰ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ριπτόμενα χώματα.

Π. ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ

2) *Ἀνασκαφαὶ ἐν Ἀθήναις παρὰ τὸν ἔξω Κεραμεικόν.*

Ὑπὸ τῆς Γενικῆς Ἐφορείας τῶν Ἀρχαιοτήτων, δαπάναις τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἐνεργοῦνται ἀνασκαφαὶ ἀρχαίων τάφων κατὰ τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Κεραμεικοῦ καὶ Μεταξουργείου, περὶ ὧν διαλαμβάνει ἡ ἑξῆς ἔκθεσις τοῦ ἐφόρου ἀρχαιοτήτων Β. Στάη.

» Ἀνασκαφαὶ ἐγένοντο τὸ πρῶτον ἐν τῷ οἰκοπέδῳ Ι. Παναγιωτοπούλου, ἐν αἷς ἀνεκαλύφθησαν περὶ τοὺς ὀγδοήκοντα τάφους. Ἐν τούτοις εὑρέθησαν πάμπολλα συντρίμματα ἀγγείων καὶ λευκαὶ λήκυθοι, ἐφθαρμένον χαλκοῦν κάτοπτρον, ὑέλινα ῥωμαϊκὰ φιαλίδια καὶ ἐπιγραφαί τινες ἐπιτύμβιοι. Τούτων τὰ ἀξιολογώτερα καὶ ἰδίᾳ αἱ λευκαὶ λήκυθοι καὶ αἱ ἐπιγραφαὶ παρελήφθησαν καὶ κατετέθησαν ἐν ταῖς Συλλογαῖς τοῦ Κεντρικοῦ Μουσείου. Αἱ ἀνασκαφαὶ τάφων ἐξηκολούθησαν μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐν τῷ κτήματι Παναγιωτοπούλου, ἐπὶ τῶν ὁδῶν Κεραμεικοῦ καὶ Μεταξουργείου δι' ἐξόδων τοῦ Δημοσίου. Ἀνεσκάφησαν μέχρι τοῦδε περὶ τοὺς ἑξήκοντα τάφους ἐν ἀμφοτέραις ταῖς ὁδοῖς. Ἀνευρέθησαν δὲ ἐν αὐτοῖς πολλὰ λόγου ἄξια ἀγγεῖα, ἤτοι λευκαὶ λήκυθοι, πυξίδες, μικρὰ ληκύθια καὶ ἄλλα διαφόρου σχήματος μικρὰ ἀγγεῖα, ἐπίσης ἐπιγραφαὶ ἐπιτύμβιοι ἐπὶ κυλίνδρων καὶ ἀγαλμάτια πήλινα. Τὰ κυριώτερα τῶν εὑρημάτων εἶνε ἀναγεγραμμένα ἀνωτέρω ἐν σελ. 6 ἀριθ. 6-34.

»Οἱ τάφοι οὗτοι εἶνε ποικίλης κατασκευῆς· δύο τούτων εἶχον θήκας μαρμαρίνας (λάρνακας) ἄνευ ὅμως κοσμημάτων, οὐδὲ ἄλλης τινὸς τῶν λαρνάκων διακοσμήσεως, δύο εἶχον θήκας πωρίνους ὀρθο-

γωνίους, τὸ πλεῖστον δὲ τούτων εἶχον ἁπλοῦν σάγμα ὡς κάλυμμα. Εὑρέθησαν δὲ καὶ περὶ τοὺς δέκα ἄνευ θήκης, ἁπλοῖ λάκκοι ἐν τῇ γῇ. Τὸ πλεῖστον τῶν τάφων τούτων ἔκειντο εἰς τρία μέτρα βάθους ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας, ὀλίγιστοι τούτων (καὶ κυρίως αἱ λάρνακες) ἔκειντο καὶ εἰς τεσσάρων μέτρων βάθος· αἱ διαστάσεις τῶν τάφων ἦσαν ποικίλαι· ὁ μέγιστος τούτων, ὁ εἰς 4 μ. βάθος κείμενος, εἶχε μῆκος 2 μέτρων πλάτος 0,90 καὶ βάθος 0,86.

»Οἱ νεκροὶ ἔκειντο ὡς τὰ πολλὰ πρὸς δυσμὰς τὸ πρόσωπον ἔχοντες, τινὲς δὲ πρὸς ἄρκτον· πολλῶν δὲ τούτων ἀνευρέθησαν τὰ ὀστᾶ κεκαυμένα μετὰ τῶν ἐν τῷ τάφῳ ἀγγείων. Ἀνευρέθησαν δὲ πολλαχοῦ καὶ τάφοι ὑπερκείμενοι ἀλλήλων, ἀλλὰ διαφόρου χρονικῆς περιόδου, ὡς φαίνεται ἐκ τῶν ἐν αὐτοῖς εὑρημάτων.

»Φαίνεται δὲ ὅτι ὁ χῶρος ἐκεῖνος, ὁ τοῦ ἔξω Κεραμεικοῦ καλούμενος, ἐχρησίμευσεν ἐπὶ ἱκανὰς ἑκατονταετηρίδας εἰς κοιμητήριον τῶν πτωχοτέρων ἴσως, καθόσον οἱ πλεῖστοι τῶν τάφων ἢ ὅλως γυμνοὶ ἦσαν ἢ ἐλάχιστα κατά τε τὸ ποιὸν καὶ ποσὸν περιελάμβανον.

»Ἀξία πάντως μνείας τυγχάνει ἡ κατὰ τὴν νῦν ὁδὸν Κεραμεικοῦ καὶ ἔμπροσθεν τοῦ σταθμοῦ τῶν πυροσβεστῶν ἀνακαλυφθεῖσα ἀρχαία ὁδός, ἡ κειμένη ποῦ μὲν εἰς ἓν καί που εἰς δύο μέτρων βάθους τοῦ σημερινοῦ ἐδάφους. Ἐκτείνεται κατιοῦσα ἀπὸ ἄρκτου πρὸς μεσημβρίαν ἢ πρὸς τὸ ἀνατολικομεσημβρινόν. Ἡ ὁδὸς αὕτη, ἡ πλάτος ἔχουσα τριῶν περίπου μέτρων, ἦτο βεβαίως ἐν χρήσει κατὰ τοὺς ρωμαϊκοὺς χρόνους, καθόσον παραπλεύρως αὐτῆς ἀνευρέθησαν τάφοι καὶ ἐπιτύμβιοι ἐπιγραφαὶ ρωμαϊκῶν χρόνων· ἐὰν δὲ ἦτο ἐν χρήσει καὶ ἐν ἀρχαιοτέροις χρόνοις, καὶ ἐὰν ὄντως αὕτη εἶνε (ὡς ἐλέχθη) ἡ εἰς Ἀκαδημίαν ἢ Κωλωνὸν ἄγουσα, τοῦτο δεῖται ἔτι ἐξακριβώσεως.»

3) *Ἀνασκαφαὶ ἐν τῷ παρὰ τὰς Θήβας Καβειρίῳ.*

Γνωσθέντος μοι ὑπὸ ἑταίρων τοῦ ἐνταῦθα Γερμανικοῦ Ἰνστιτούτου ὅτι ἐν Θήβαις ἐπωλοῦντο μικρὰ χαλκᾶ ζωάρια, ἰδίως βόες, φέροντα ἐπιγραφάς, ἐξ ὧν ἐφαίνετο ὅτι προήρχοντο ἐκ τοῦ παρὰ τὰς Θήβας Καβειρείου, καὶ ὅτι εὑρέθη πιθανῶς ἡ θέσις τοῦ Καβειρίου τούτου, μετέβην εἰς Θήβας τῇ 1 Δεκεμβρίου λήξαντος ἔτους μετὰ τῶν κ. κ. Wolters καὶ Winter πρὸς ἐξακρίβωσιν τοῦ πράγματος.

Καὶ ἡ μὲν θέσις τοῦ Καβειρίου δὲν εἶχεν εὑρεθῆ, τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ὅμως εὑρήματα ἐδυνήθην νὰ κατάσχω, τῇ βοηθείᾳ τῆς ἀνακριτικῆς ἀρχῆς, παρά τινι ἀρχαιοκαπήλῳ Καλαμπάκᾳ. Γενομένης τῆς κατασχέσεως ταύτης εὔκολος ἦτο ἡ τοῦ Καβειρίου ἀνακάλυψις ἕνεκα τῶν ἐνεργειῶν, εἰς ἃς ἔμελλε νὰ προβῇ ἡ ἀνάκρισις πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν εὑρόντων τὰ κατασχεθέντα ἀρχαῖα καὶ τοῦ χώρου, ἐν ᾧ ἐγένοντο αἱ ἀνασκαφαί. Καὶ ὄντως· τῇ ἐπιούσῃ τῆς ἐκ Θηβῶν ἀναχωρήσεώς μου ἠγγέλθη μοι τηλεγραφικῶς παρά τε τοῦ Ἐπ. Κορομάντσου καὶ παρὰ τοῦ ἐπιμελητοῦ τῆς ἐν Θήβαις ἀρχαιολογικῆς Συλλογῆς Εὐστρ. Καλόπαιδος ἡ τοῦ Καβειρίου ἀνακάλυψις. Ὁ αὐτὸς Καλόπαις ἐπέστειλέ μοι τῇ ὑστεραίᾳ (4 Δεκεμβρίου) τὰ ἑξῆς:

»Μετὰ τὴν ἐντεῦθεν ἀναχώρησιν ὑμῶν προχθὲς ἐφρόντισα νὰ λάβω ἀκριβεστέρας πληροφορίας περὶ τῆς θέσεως, ἐν ᾗ εἶχον ἀνευρεθῆ τὰ κατασχεθέντα βοΐδια· πρὸς τοῦτο δέ, ἂν καὶ πολλοὺς ἐζήτησα, οὐδὲν ὁριστικὸν ἠδυνήθην μέχρις ἑσπέρας νὰ μάθω. Χθὲς δὲ τὴν πρωΐαν μετὰ πολλὰς ἐρωτήσεις μου πρὸς διαφόρους ἐκ τῶν ἐκεῖσε ἀνασκαψάντων ἐργατῶν μοὶ ἐγεννήθησαν ὑπόνοιαι ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ μέρει ὑπάρχει καὶ λίθος ἐνεπίγραφος. Φοβούμενος δὲ μὴ ἐξαχθεὶς ὑπὸ τῶν ἐκεῖσε γεωργούντων χωρικῶν θραυσθῇ παρέλαβον ἀμέσως κάρον καὶ δύο ἐργάτας, ὧν ὁ ἕτερος ἦτον ὁ τυχαίως ἀνευρὼν τὰ βοΐδια καὶ πωλήσας αὐτὰ τῷ Καλαμπάκᾳ Κῶτσος Ζῖκος, καὶ τὸν Καλαμπάκαν αὐτόν, καὶ μετέβημεν εἰς τὴν θέσιν, εἰς ἥν, ἀνέπαφον ἔτι οὖσαν, εἶχον μεταβῆ κατὰ τὸν παρελθόντα Φεβρουάριον, καὶ ἀκριβῶς εἰς τὸ μέρος ἔνθα, ὡς προχθὲς εἶπον ὑμῖν, ἵστατο ἄλλοτε πύλη, ἧς τὸ μονόλιθον καμπύλον ὑπέρθυρον πρὸ πενταετίας περίπου, ὡς ἔμαθον, ἔχει ἀφαιρεθῆ κερματισθέν· εὗρον δὲ τὸν χῶρον εἰς ἱκανὴν ἔκτασιν, ἐξ ἧς καὶ πολλοὶ λίθοι ἔχουσιν ἀφαιρεθῆ, ἀνεσκαμμένον προσφάτως, κατὰ τὸ τελευταῖον ἴσως τρίμηνον. Ἐκ διαφόρων δὲ ἐπιτοπίων ἐρωτήσεών μου πρὸς τὸν Ζῖκον ἔμαθον ὅτι τὰ κατασχεθέντα βοΐδια ἀνευρέθησαν ἀκριβῶς δύο βήματα ἔσωθεν τῶν βάσεων τῆς πύλης· ἀνασκάψας δὲ περὶ τὰ δέκα βήματα πρὸς ἀνατολὰς αὐτῆς ἀνεῦρον τὸν ἐνεπίγραφον λίθον, ὅστις εἶχεν ἀποσπασθῆ τελευταῖον, ἀπὸ τοῦ μέρους ἔνθα ἔκειτο, ὑπὸ τῶν ἀνασκαψάντων καὶ ἀνατραπῆ, καὶ περὶ οὗ ἐτηλεγράφησα ὑμῖν χθὲς ἅμα ἐπανελθών. Εἶνε δὲ μάρμαρον ὕψους 37 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου,

πλάτους 71 καὶ βάθους 57· καὶ ἐπὶ μὲν τῆς ἄνω πλευρᾶς αὐτοῦ φέρει κοιλότητα τετράγωνον 33 ἑκατοστῶν καὶ βάθους 4, ἐφ' ἧς πιθανῶς ἵστατο στήλη ἢ ἄλλο τι, ἐπὶ δὲ τῆς κάτω πλευρᾶς ἑτέραν ἐπιμήκη κοιλότητα ὁμοίου βάθους, μήκους 57 ἑκατοστῶν καὶ πλάτους 15, εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πλευρὰν τῆς ὁποίας ὑπάρχουσιν ἔτι ἴχνη μολύβδου, συνδέοντος αὐτὴν πρὸς ἄλλον ὑποκάτω λίθον. Ἀντίγραφον τῆς ἐπιγραφῆς αὐτοῦ, ὃν μετήνεγκον εἰς τὸ Μουσεῖον, πέμπω ὑμῖν ἔγκλειστον· τὰ γράμματα εἰσὶ καθαρὰ καὶ σῶα, μεγέθους σχεδὸν δύο ἑκατοστῶν.

»Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Φεβρουαρίου, ὁπότε ἐπισταμένως ἐπεσκέφθην τὸ μέρος αὐτό, δὲν ἀμφέβαλλον ὅτι ἐκεῖ που ἔκειτο τὸ Καβείριον· ἤδη δὲ καὶ ἐκ τῆς ἀνευρέσεως τῶν βοϊδίων καὶ τοῦ ἐνεπιγράφου λίθου, καὶ ἐκ τοῦ ἀνεσκαμμένου ἐδάφους, ὅπερ δεικνύει καὶ θαλάμους, εἰμὶ πλέον ἢ πεπεισμένος ὅτι ὁ μὲν χῶρος αὐτὸς εἶνε ἀκριβῶς τὸ ἱερὸν τῶν Καβείρων, ὁ δὲ πρὸς ἀνατολὰς ὑπερκείμενος λόφος μετὰ τῆς πρὸς νότον μικρᾶς κοιλάδος, ἴσως καὶ τοῦ ὑπερκειμένου πρὸς νότον αὐτῆς ἑτέρου λόφου, εἶνε ἡ θέσις τῆς ἀρχαίας τῶν Καβείρων πόλεως. Ἐν τῷ ἀνεσκαμμένῳ χώματι φαίνονται ὀστᾶ διάφορα, ἰδίως δὲ πληθὺς ἀστραγάλων, ὧν πλεῖστοι τετρυμμένοι κατὰ πλάτος ἢ κατὰ μῆκος ἐν τῷ κέντρῳ, καὶ τεμάχια ἀγγείων.»

Ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐνεπίγραφος λίθος, κατ' ἀντίγραφον σταλέν μοι ὑπό τε τοῦ Κορομάντσου καὶ τοῦ Καλόπαιδος, ἔχει ὡς ἑξῆς:

Καϐιριαρχη

Πυρριδας Αθανιηος	Νικαρχος Θιωνος
Αριστογιτων Νικοδαμω	Αριστιας Νικιππιος
Θιοτιμος Πολυστροτω	Διωνυσιχος Ξενοκριτω
Καλλιστονικος Μελισσω	Θιοκριτος Κουλωνος
Παραγωγειες	Φιλων Αμινιχιος
Ευθυξιλαος Δ:οδωρω	Δαμασιας Πτωιωνος
Ισμενιας Φιλομειλιδαο	Βουκων Fασιηος
Αυτονοος Ευθυμιχω	Νυμεινιος Ασωποδωρω
Πυρρος Μναστιχιδαο	

Γενομένης οὕτω γνωστῆς τῆς θέσεως τοῦ Καβειρίου, ἐχορηγήθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου ἄδεια ἀνασκαφῆς αὐτοῦ εἰς τὸ ἐνταῦθα Γερ-

μανικὸν Ἰνστιτοῦτον ἀνατεθείσης τῆς ἐπιτηρήσεως τῶν ἐργασιῶν εἰς τὸν Ἐπ. Κορομάντσον.

Αἱ ἀνασκαφαὶ ἤρξαντο τῇ 8 Δεκεμβρίου καὶ διεκόπησαν, ἕνεκα κακοκαιρίας, τῇ 4 Ἰανουαρίου. Τὰ ἀποτελέσματα δ' αὐτῶν ἐκτίθενται συντόμως ἐν Mittheilungen des arch. Inst. τομ. XII σ. 269.

Τὰ κυριώτερα τῶν εὑρημάτων, ἤτοι τὰ χάλκινα καὶ μολύβδινα ζωάρια καὶ τὰ τεμάχια ἀγγείων, ἐκομίσθησαν ἐνταῦθα (ἴδ. σ. 9 ἀριθ. 36), ἔνθα ἐκτεθήσονται μετ' ὀλίγον ἐν τῷ Κεντρικῷ Μουσείῳ. Οἱ ὀλίγοι δὲ εὑρεθέντες ἐνεπίγραφοι λίθοι κατετέθησαν ἐν τῇ ἐν Θήβαις ἀρχαιολογικῇ Συλλογῇ.

Αἱ ἀνασκαφαὶ ἐπαναληφθήσονται πιθανῶς τὸν προσεχῆ Μάρτιον ἢ Ἀπρίλιον.

Π. ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ

4) *Ἀνασκαφαὶ ἐν Πειραιεῖ.*

Ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς, ἀδείᾳ τοῦ Ὑπουργείου, ἐνηργήθησαν ἀνασκαφαὶ ἐν Πειραιεῖ, κατὰ τὴν Ἠετώνειαν, πρὸς τοπογραφικὴν ἐξακρίβωσιν τοῦ χώρου ἐκείνου. Τὰ γενόμενα εὑρήματα εἶνε μικροῦ λόγου ἄξια. Τούτων μνημονευτέον δύο λαβὰς ἀμφορέως μετ' ἐπιγραφῆς

Βουλαρχου Κνιδιων

καὶ ἑτέραν μετ' ἐπιγραφῆς

[Κν]ιδιων Ερμων [Ερμω;]νος.

(Ἐξ ἀναφορᾶς τοῦ ἐπιστατήσαντος τῶν ἀνασκαφῶν ἐπιμελητοῦ τῆς ἀρχαιολ. Συλλογῆς Πειραιῶς Ἰακ. Δραγάτση).

5) *Ἀνασκαφαὶ ἐν «Διονύσῳ» Ἀττικῆς.*

Ἐν τῷ κτήματι Ἡλιοπούλου, μεταξὺ Σταμάτας καὶ Πεντελικοῦ, ἐν τῇ νῦν καλουμένῃ θέσει «Διόνυσος», ἔνθα ὁ Milchhoefer ὁρμηθεὶς ἐξ ἐπιγραφῆς καὶ ἐκ σωζομένου ἐν μέρει ἀρχαίου ἡμικυκλικοῦ τὸ σχῆμα ἱεροῦ ἢ χορηγικοῦ μνημείου ὑπέλαβεν ὅτι ἦτο ὁ δῆμος Ἰκαρίας, ἐνεργοῦνται ἀνασκαφαὶ ἀδείᾳ τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ τοῦ Ὑπουργείου ὑπὸ τῆς ἐνταῦθα Ἀμερικανικῆς Σχολῆς. Αἱ ἀνασκαφαὶ αὗται ἤρξαντο τῇ 18 Ἰανουαρίου ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ἐφόρου τῶν κατὰ τὰς νήσους ἀρχαιοτήτων Π. Καστρωμένου· ἔφερον

δὲ εἰς φῶς πολλὰς ἐπιγραφάς, ὧν ψήφισμα, καθ' ὃ ὁ δῆμος ὁ *Ἰκαριέων στεφανοῖ Νίκωνα τὸν δήμαρχον ὅτι καλῶς καὶ δικαίως τῷ Διονύσῳ τὴν ἑορτὴν ἐποίησεν καὶ τὸν ἀγῶνα.* Τῶν γλυπτῶν δὲ εὑρημάτων ἄξιον μνείας εἶνε ἐπιτυμβία στήλη ὅλως παρεμφερὴς τῇ περιφήμῳ στήλῃ τοῦ Ἀριστίωνος, ἀντίγραφον, ὡς φαίνεται, ταύτης· ὁ εἰκονιζόμενος ὁπλίτης διατηρεῖται καλῶς, ἐλλείπει ὅμως αὐτῷ ἡ κεφαλή.

Γ'.

Ἀρχαιότητες καὶ Μουσεῖα τῶν ἐπαρχιῶν.

1) *Ἀρχαῖα εἰσαχθέντα εἰς τὴν Συλλογὴν Πειραιῶς.*

»Κατὰ Ἰανουάριον μῆνα εἰσήχθησαν εἰς τὸ Μουσεῖον Πειραιῶς ἐκ δωρεῶν προερχόμενα τάδε:

1. Δύο βάσεις Ἑρμῶν τῆς τετραγώνου ἐργασίας ἐνεπίγραφοι, ὧν ἡ ἑτέρα φέρει τὴν δε τὴν ἐπιγραφήν:

Οἳ] ἐφηβεύσαντες ἐπὶ Ἀγαθοκλέους ἄρχοντος
Ἑρμῇ
Ὀλυμπιόδωρος Σατυρίωνος Ἐρχιεὺς
Τιμησιάναξ Τιμησιάνακτος Ἐπεικίδης
Ἀφροδίσιος Εὐδόξου Μαραθώνιος
Φιλόστρατος Φιλοστράτου Κολωνῆθεν
Ἀσκληπιάδης Πασίωνος Ἁλαιεὺς
Εὔφρις Πάτρωνος Προβαλίσιος
Ἀρισταγόρας Ἀρισταγόρου Πειραιεὺς
Νέων Νέωνος Εὐωνυμεὺς
Παιδοτριβοῦντος Νέωνος Ἀφιδναίου.

Ἡ δ' ἄλλη φέρει τὴν ἑξῆς ἐπιγραφήν:

Ἐ]φηβεύσας ἐπὶ Ἡρακλείδου ἄρχοντος
Ἑρμῇ
Ξένων Θεοδοσίου Ἐλαιούσιος
Παιδοτριβοῦντος Νέωνος Ἀφιδναίου.

Τὰς δύο ταύτας ἐπιγραφὰς προσήνεγκεν ὁ συμβολαιογράφος Πειραιῶς κ. Σωκράτης Κορδαντωνόπουλος τῇ ἐμῇ παρακλήσει.

2. Τέσσαρες κιονίσκοι ἐπιτύμβιοι ἐνεπίγραφοι, ἐκδοθέντες ἤδη

ἐν ταῖς Ἀττικαῖς ἐπιγραφαῖς ὑπὸ τοῦ κυρίου Σ. Α. Κουμανούδη ὑπ' ἀριθ. 155,727, 1078 καὶ 2,636.

Στήλη ἐπιτύμβιος ἐνεπίγραφος μετ' ἀετώματος, εἰς πέντε τεμάχια τεθραυσμένη, φέρουσα ἐπιγραφήν:

Κλειτόπολις
Ἀρχίππου
Ἰκαριέως
θυγάτηρ
Θεοπόμπου
γυνή

Τὸ ἄνω μέρος σηκομόρφου μνημείου διασῶζον ἀναγλύφους δύο γυναικείας κεφαλάς, ὑπὲρ τὰς ὁποίας ἡ ἐπιγραφή:

Μελίσσα Νικαρέτη.

Τεμάχιον τοῦ λαιμοῦ πλουσίως κεκοσμημένης λουτροφόρου.

Μέρος μεγάλου νεκρικοῦ ἀναγλύφου σῶζον μόνον γυναικείαν κεφαλὴν πρὸς τὰ ἀριστερὰ καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ ὤμου μέχρι τοῦ στέρνου μετὰ τοῦ δεξιοῦ βραχίονος σώματος ἀνδρικοῦ.

Μέρος στήλης ἐπιτυμβίου μετ' ἀναγλύφου τῶν συνήθων ἐν πλαισίῳ ἐγγεγλυμμένῳ.

Ταῦτα κατὰ παράκλησιν ἐμὴν ἔπεμψεν εἰς τὸ Μουσεῖον ὁ ἐργοστασιάρχης κύριος Γ. Βασιλειάδης.

1. Στήλη λίθου λευκοῦ δωρηθεῖσα κατ' ἐμὴν αἴτησιν ὑπὸ τοῦ κ. Γεωργοπούλου, ἐμπόρου φέρουσα δ' ἐπιγραφήν:

Νικοστράτη.

Ταῦτα ἐκ δωρεῶν προερχόμενα εἰσήχθησαν εἰς τὸ Μουσεῖον».
(Ἐξ ἀναφορᾶς τοῦ ἐπιμελητοῦ τῆς Συλλογῆς Πειραιῶς Ἰακ. Δραγάτση).

2) *Εὕρημα ἐν Βαρβασαίνῃ (δήμου Λετρίνων) Ἠλείας.*

»Μεταξὺ τῆς μονῆς Κρεμαστῆς καὶ τῶν χωρίων Κολύρι καὶ Βαρβασαίνης τοῦ δήμου Λετρίνων ἀνεκαλύφθη τυχαίως ὑπὸ χωρικοῦ ἀνοίγοντος ἀγρὸν τῶν ἐξ Ἀνατολῶν πρὸς Δυσμὰς διηκόντων ὑψωμάτων (περὶ τὰ 300 μέτρα ὑπὲρ τὴν θάλασσαν), ἀρχαῖον σύμπλεγμα ἐγχωρίου ἀμμώδους λίθου, γνωστοῦ καὶ ἐν Ὀλυμπίᾳ. Ὁ ἀστυνόμος Πύργου Χαρ. Παπαδόπουλος, μεταβὰς πρῶτος ἐφρόντισε περὶ τῆς προχείρου ἀσφαλίσεως αὐτοῦ, ἀνεκοίνωσε δὲ τὸ πρᾶγμα

πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τῷ Καθηγητῇ τοῦ Γυμνασίου Παπανδρέου, ὅστις ἰδὼν τὸ ἀρχαῖον ἔγραψε περὶ αὐτοῦ πρὸς τὴν Δημαρχίαν Λετρίνων, ἥτις καὶ ἀνήνεγκε τὰ δέοντα τῇ Νομαρχίᾳ. Διερχομένῳ δέ μοι διὰ Πύργου ἀνεκοινώθη τὸ περὶ τοῦ εὑρήματος καὶ δὴ μεταβὰς εἰς τὸν τόπον τὴν ἐπιοῦσαν εἶδον αὐτό. Παρίστησι δὲ ἐν μεγέθει οὐκ ἐλάσσονι τοῦ φυσικοῦ λέαιναν πατάσσουσαν μὲν διὰ τοῦ ἑτέρου τῶν προσθίων ποδῶν κεφαλὴν εὐμεγέθη κριοῦ, στρέφουσαν δὲ τὴν ἑαυτῆς κεφαλὴν οἱονεὶ ἐν θριάμβῳ πρὸς ἀριστεράν. Ἡ μὲν λέαινα σώζεται πλὴν τινων ἀκρωτηριάσεων καλῶς, τοῦ δὲ κριοῦ περιλείπεται ἡ κεφαλή. Τὸ ὅλον ἔχει ζωηρὰν τὴν στάσιν καὶ τεκμηριοῖ πολὺ καλὴν τέχνην. Ἐξετάσας τὰ παρ' αὐτῷ εὗρον λίθους πολλοὺς εἰργασμένους, τῆς αὐτῆς ὕλης, ἐν οἷς ἕνα μὲν φέροντα καλοὺς τραπεζιοσχήμους τόρμους ἕνα δὲ μετὰ κόσμου ἐκ κυματίου καὶ ἄβακος, ὧν ἴσως ὁ μὲν ἀπετέλει μέρος τοῦ κάτω δόμου τοῦ βάθρου, ὁ δὲ τοῦ ἄνω.

Ὁ τόπος, ἐν ᾧ εὑρέθη, καλούμενος νῦν « 'ς τὰ Μάρμαρα » ἀνήκει εἰς τὴν ἀρχαίαν Πισάτιδα (πρὸς Δ. τοῦ Ἐνιπέως)· ἴχνη δὲ πολλαχοῦ περισωζόμενα πλίνθων καὶ κεράμων (λέγεται ὅτι ἄλλοτε εὑρέθη καὶ ἐνεπίγραφος λίθος αὐτόθι) δηλοῦσιν ὅτι ἡ χώρα ἦν τὸ πάλαι κατῳκημένη, ὄνομα ὅμως νὰ δοθῇ ἐκ τῶν παρὰ τοῖς παλαιοῖς ὀλίγων ἀναφερομένων θὰ ἦτο τολμηρὸν ἄνευ ἀκριβεστέρων καὶ δὴ ἀνασκαφικῶν ἐξετάσεων. Προσθετέον ὅτι πρὸς τὰ ΒΔ., πλησιαίτατα, κεῖται λόφος, ὁ ὑψηλότατος πάντων τῶν πέριξ καὶ ἄποπτος, Ἅγ. Ἠλίας καλούμενος, ἐφ' οὗ ὡσαύτως ἀπαντῶσι σημεῖα κατῳκημένης πόλεως, μάλιστα δὲ καὶ θεμέλια ἀρχαίου οἰκοδομήματος ἐπιμήκους (8 μέτρ. πρὸς 5 μέτρ. περίπου) ἐξ Α. πρὸς Δ. (ἱεροῦ;).

(Ἐξ ἀναφορᾶς τοῦ ἐφόρου τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ καὶ Μεσσηνίᾳ ἀρχαιοτήτων Β. Λεονάρδου).

Δ'.

Ἐργασίαι ἐν τοῖς Μουσείοις Ἀθηνῶν.

1) *Μουσεῖον Ἀκροπόλεως.*

Αἱ ὑπὸ τὴν ἄμεσον διεύθυνσιν τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου γινόμεναι

ἐργασίαι πρὸς τοποθέτησιν καὶ κατάταξιν τῶν ἐν τοῖς Μουσείοις ἀγαλμάτων ἐξηκολούθησαν κατὰ τὸν μῆνα Ἰανουάριον ἐν τῷ Μουσείῳ τῆς Ἀκροπόλεως. Τὰ ἐν τῇ μεγάλῃ ἀρχαϊκῇ αἰθούσῃ πρόχειρα κτιστὰ βάθρα ἀντικατεστάθησαν νῦν διὰ λιθίνων, ὥστε τὰ ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ διετάχθησαν πλέον ὁριστικῶς. Γίνονται δὲ καὶ ξύλιναι ἀρχαιοθῆκαι περὶ τοὺς τοίχους καὶ ἄλλα βάθρα ἐν ταῖς λοιπαῖς τοῦ Μουσείου αἰθούσαις πρὸς ὁριστικὴν πλέον τοποθέτησιν τῶν τε ἀρχαιοτέρων καὶ τῶν νεωτέρων εὑρημάτων.

2) *Οἰκοδομὴ δευτέρου Μουσείου ἐν τῇ Ἀκροπόλει.*

Ἐπειδὴ τὸ Μουσεῖον τῆς Ἀκροπόλεως δὲν ἐπαρκεῖ πλέον διὰ τὰ πολλὰ ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς καθ' ἑκάστην γινόμενα εὑρήματα, ἀπεφασίσθη ἡ οἰκοδομὴ καὶ ἑτέρου Μουσείου πλησίον τοῦ πρώτου, πρὸς ἀνατολὰς αὐτοῦ, ἔνθα ὑπῆρχε χῶρος κατάλληλος πρὸς τοῦτο. Ἤρξατο δὲ ἡ οἰκοδομὴ αὕτη, ὥστε ἐλπίζεται ὅτι θέλει περατωθῆ ἐντὸς δύο περίπου μηνῶν. Ἐν τῷ δευτέρῳ τούτῳ Μουσείῳ θέλουσι τοποθετηθῆ τὰ ἥττονος λόγου ἄξια ἀρχαῖα, γλυπτά, ἀγγεῖα, ἀρχιτεκτονικὰ κτλ. Οὕτω θέλει χρησιμεύει κυρίως πρὸς σπουδήν, ὥστε δὲν θὰ εἶνε προσιτὸν εἰς τὸ δημόσιον ἀλλ' εἰς μόνους τοὺς ἀρχαιολόγους, ἀρχιτέκτονας καὶ πάντας ἐν γένει τοὺς ἐνδιαφερομένους ἰδιαζόντως διὰ τὴν ἀρχαίαν τέχνην.

3) *Οἰκοδομικαὶ ἐργασίαι ἐν τῷ Κεντρικῷ Μουσείῳ.*

Ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἡ ὡς τάχιον ἀποπεράτωσις τῶν οἰκοδομημάτων τοῦ Κεντρικοῦ Μουσείου, προσληφθέντος ὡς ἀρχιτέκτονος τοῦ κ. Ἐρνέστου Ziller. Οὕτω πρὸ μηνῶν ἤρξατο ἤδη ἡ οἰκοδομὴ τῆς Δ'. πλευρᾶς, ἥτις καὶ περατοῦται ἐντὸς μηνῶν τινων· προσεχῶς δὲ ἄρχεται καὶ ἡ οἰκοδομὴ τῆς κεντρικῆς πλευρᾶς. Ἐπειδὴ δὲ τὸ φῶς τῶν αἰθουσῶν τῶν τριῶν ᾠκοδομημένων πλευρῶν δὲν εἶνε ἐπαρκές, ἀπεφασίσθη ἡ μεγέθυνσις τῶν παραθύρων, ἥτις καὶ ἐξετελέσθη ἤδη ἐν τρισὶν αἰθούσαις, ταῖς ἀριστερὰ τῷ εἰσερχομένῳ εἰς τὸ Μουσεῖον.

4) *Ἵδρυσις Ἀρχαιοφυλακείου ἐν τῷ Κεντρ. Μουσείῳ.*

Συσσωρευθεισῶν πολλῶν μικρῶν ἀρχαίων ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Γε-

νικῆς Ἐφορείας, ἀπεφασίσθη ἡ ἀπὸ τοῦδε ἐν τῷ Κεντρικῷ Μουσείῳ ἵδρυσις *Ἀρχαιοφυλακείου* (Antiquarium), ἤτοι Συλλογῶν τῶν ἀγγείων, εἰδωλίων, μικροτεχνημάτων κτλ. Πρὸς τοῦτο προσελήφθη εἰδικὸς τεχνίτης, παρηγγέλθησαν καὶ κατεσκευάσθησαν ἤδη ἀρχαιοθῆκαι, καὶ μετετέθη διὰ Β. Διατάγματος ἐξ Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας εἰς Ἀθήνας ὁ ἔφορος ἀρχαιοτήτων Β. Στάης προσκολληθεὶς κατὰ πρότασιν τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου ἐν τῷ Κεντρικῷ Μουσείῳ ὡς ἐπιμελητὴς τῶν ῥηθεισῶν Συλλογῶν καὶ συνεργάτης τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου ἐν τῇ ἱδρύσει καὶ διατάξει αὐτῶν. Εἰς τὸν αὐτὸν Ἔφορον ἀνετέθη καὶ ἡ ἐν τῷ Εὑρετηρίῳ τῆς Γενικῆς Ἐφορείας καταγραφὴ τῶν εἰς τὰς Συλλογὰς ταύτας εἰσερχομένων ἀρχαίων.

ϛ) *Κατάλογος Κεντρ. Μουσείου.*

Πρὸς εὐκολίαν τῶν πολλῶν ἐπισκεπτῶν τοῦ Κεντρικοῦ Μουσείου, οἵτινες δὲν δύνανται ἢ δὲν ἔχουσι τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον νὰ ποιῶνται χρῆσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου δημοσιευθέντος τὸ παρελθὸν ἔτος Καταλόγου τοῦ Μουσείου, συνετάχθη καὶ ἐδημοσιεύθη ἤδη σύντομος ἐκ 49 σελίδων Κατάλογος, ἑλληνιστὶ καὶ γαλλιστί, ὑπὸ τὸν τίτλον Les marbres du musée central d'après le catalogue officiel. 1re partie. Περιέχει τοὺς ἀριθμοὺς 1 — 195 καὶ τιμᾶται λεπτῶν 50. Συνετάχθη δὲ ἤδη καὶ προσεχῶς δημοσιεύεται καὶ τοιοῦτος Κατάλογος τοῦ Μουσείου τῆς Ἀκροπόλεως.

Ε΄.

Διάφοροι εἰδήσεις.

1) Εἰσηγήσει τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἡ ἀπὸ 12 Ἰανουαρίου ὑπ' ἀριθ. Πρωτ. 486 **ἐγκύκλιος** περὶ τῶν καθηκόντων καὶ τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐφόρων ἀρχαιοτήτων. Ἐν ταύτῃ ἀναγράφονται κυρίως αἱ ἑξῆς πρὸς τοὺς Ἐφόρους ὁδηγίαι:

α΄) Ὅταν ἀποστέλλετε ἢ κατατίθετε ἀρχαῖα εἰς τὸ Κεντρικὸν Μουσεῖον, δέον νὰ ὑποβάλλετε συγχρόνως ἀκριβῆ κατάλογον τῶν ἀρχαίων τούτων καὶ νὰ λαμβάνετε ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Ἐφορείας

ἔγγραφον βεβαιοῦν τὴν κατάθεσιν ταύτην, ὃ θέλετε διαφυλάττει ἐν τοῖς ἀρχείοις ἡμῶν. Ἂν δὲ τὰ ἀρχαῖα ταῦτα προέρχονται ἐξ ἀνασκαφῶν γενομένων δαπάναις τῆς Ἀρχ. Ἑταιρίας, πρέπει νὰ ὑποβάλλετε συγχρόνως ἀντίγραφον τοῦ καταλόγου καὶ εἰς τὸν πρόεδρον τῆς Ἑταιρίας ταύτης.

β') Ὅταν κατατίθετε ἀρχαῖα εἰς ἕτερόν τι Μουσεῖον ἢ Συλλογὴν ἢ οἱονδήποτε δημόσιον ἢ δημοτικὸν κατάστημα, δέον νὰ συντάσσετε κατάλογον ἐν διπλῷ· καὶ τὸ μὲν ἕτερον τῶν ἀντιγράφων θέλετε παραδίδει εἰς τὸν παραλαμβάνοντα, τὸ δὲ ἄλλο σὺν τῷ πρωτοκόλλῳ τῆς παραδόσεως, θέλετε ὑποβάλλει εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφορείαν, συμφώνως τοῖς ἐν τῷ ἄρθρῳ 8 ἐδ. ε'. τοῦ ἀνωτέρω διατάγματος διατασσομένοις. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον θέλει γίνεσθαι ἡ παράδοσις καὶ τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις ἔχετε, προκειμένου περὶ ἀρχαίων, ἃ κατατίθετε ἐν τοῖς Μουσείοις τῆς Ἀρχαιολογικῆς ἢ ἄλλης τινὸς Ἑταιρίας.

γ') Οἱ ὑποβαλλόμενοι κατάλογοι δέον νὰ εἶνε ὑπογεγραμμένοι καὶ μονογραφημένοι παρά τε τοῦ παραδίδοντος καὶ τοῦ παραλαμβάνοντος.

2) Διὰ Β. Διατάγματος ἀπὸ 29 Δεκεμβρίου 1887 ὁ ἐν τῇ περιφερείᾳ Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας τοποθετημένος ἔφορος ἀρχαιοτήτων **Β. Στάης** μετετέθη εἰς Ἀθήνας προσκολληθεὶς κατὰ πρότασιν τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου εἰς τὸ Κεντρικὸν Μουσεῖον ὡς ἐπιμελητὴς τῶν Συλλογῶν τῶν ἀγγείων, εἰδωλίων καὶ λοιπῶν μικροτεχνημάτων.

3) Τὸ ἐν τῇ ὀρχήστρᾳ τοῦ θεάτρου τοῦ Βάκχου ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν κατεσκευασμένον γνωστὸν ξύλινον **Φυλακεῖον** ἀντικατεστάθη δι' ἑτέρου ἐκ πλίνθων, κτισθέντος οὐχὶ πλέον ἐν τῇ ὀρχήστρᾳ, ἀλλὰ πέραν αὐτῆς, ἐπὶ τοῦ κατεστραμμένου νοτιοδυτικοῦ μέρους τοῦ κοίλου. Τοιαῦτα ὁμοιόμορφα Φυλακεῖα, οἷον τὸ νῦν κατασκευασθέν, θέλουσι κτισθῆ καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ἀρχαιολογικοῖς τόποις τῶν Ἀθηνῶν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ
ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Περὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ Δελτίου.................. σελ. 3

Ἀρχαῖα εἰσαχθέντα εἰς τὸ Κεντρ. Μουσεῖον (ἐκ Σικυῶνος, ἐξ Ἐλευσῖνος, ἐξ Ἐπιδαύρου, ἐξ ἀνασκαφῶν κατὰ τὸν ἔξω Κεραμεικόν, ἐξ Αἰγίνης, ἐκ τοῦ παρὰ τὰς Θήβας Καβειρίου) σελ. 5—10

Ἀνασκαφαὶ (ἐν τῇ Ἀκροπόλει, κατὰ τὸν ἔξω Κεραμεικόν, ἐν τῷ παρὰ τὰς Θήβας Καβειρίῳ, ἐν Πειραιεῖ, ἐν «Διονύσῳ» Ἀττικῆς) σελ. 10—18

Ἀρχαιότητες καὶ Μουσεῖα τῶν Ἐπαρχιῶν (Ἀρχαῖα εἰσαχθέντα εἰς τὴν Συλλογὴν Πειραιῶς, εὕρημα ἐν Βαρβασαίνῃ Ἠλείας)...................................... σελ. 18—20

Ἐργασίαι ἐν τοῖς Μουσείοις Ἀθηνῶν (Μουσεῖον Ἀκροπόλεως, οἰκοδομὴ καὶ ἑτέρου Μουσείου ἐν Ἀκροπόλει, Κεντρικὸν Μουσεῖον, ἵδρυσις Ἀρχαιοφυλακείου ἐν τῷ Κεντρ. Μουσείῳ, Κατάλογος Κεντρ. Μουσείου)..................... .... σελ. 20—22

Διάφοροι εἰδήσεις.................................σελ. 22—23

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1888

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

Α΄.

Ἀρχαῖα εἰσαχθέντα εἰς τὸ Κεντρικὸν Μουσεῖον.

1-14) Δεκατέσσαρες ἐπιτύμβιοι κιονίσκοι εὑρεθέντες ἐν ταῖς ὑπὸ τῆς Γεν. Ἐφορείας ἐνεργηθείσαις ἀνασκαφαῖς κατὰ τὸν ἔξω Κεραμεικὸν (ἔνθα νῦν τὸ Μεταξουργεῖον)· φέρουσι τὰς ἑξῆς ἐπιγραφάς:

1) Χαιρεδοτος
Χαιρημονος
Φρεαρριος

2) Στρατιος
Τιμανορος
Γαργητιος

3) Δικαιω
Νικοστρατου
Κορινθια

4) Αγαθοκλης
Ηλιοδωρου
Απαμεος

5) Νικοδουλη
Σαμιαδου
θυγατηρ

6) Ασκλαπις
Ονασου
θυγατηρ

7) Δημαριον
Αρτεμωνος
Αλεξανδριτις

8) Στρατης
Νικοδουλου
Αιτωλος

9) Σωσιβιος
Απολλωνιου
Ηρακλεωτης

10) Αρχω
Αιτωλα
Στρατιου
Αιτωλου
Γυνη

11) Δρομων
χρηστος

12) Μενανδρος
Ευβιου
Βυζαντιος

13) Ζωπυρρα
Μιλησια
Φίλωνος
γυνη

14) Διονυσιο[ς]
Σωκρατο[υς]
Σικυωνιο[ς]

(Εὑρετήριον Γεν. Ἐφορίας 419-432).

Τὰ ἑξῆς ὑπ' ἀρ. **15-43** ἀγγεῖα καὶ λοιπὰ ἀρχαῖα εὑρεθέντα ἅπαντα ἐν ταῖς αὐταῖς κατὰ τὸν ἔξω Κεραμεικὸν ἐνεργηθείσαις ἀνασκαφαῖς:

15) Λευκὴ λήκυθος (ὕψ. 0,43) ἐκ πολλῶν τεμαχίων συγκεκολλημένη ἔχουσα γραφὰς πάντη ἐξηλειμμένας· ὑπέστη φθορὰν ἐκ τοῦ πυρός.

16) Λευκὴ λήκυθος (ὕψ. 0,35) ἐκ πολλῶν τεμαχίων συγκεκολλημένη ἔχουσα γραφὰς ἐξηλειμμένας· ὑπέστη καὶ αὕτη φθορὰν ἐκ τοῦ πυρός.

17) Λευκὴ λήκυθος (ὕψ. 0,25) ἔχουσα γραφὰς ἐξηλειμμένας· διακρίνεται μόνον ἀνδρικὴ μορφὴ φέρουσα ἱμάτιον ἐρυθρόν.

18) Ἡμίλευκος λήκυθος ἐκ πολλῶν τεμαχίων. Γραφὴν ἔχει δύο ἑκατέρωθεν μαχητὰς παλαίοντας πρὸς ἄοπλον πωγωνοφόρον ἄνδρα, ἱμάτιον ἐπὶ τῶν ὤμων ἔχοντα. Ἡ παράστασις ἐξηλειμμένη κατὰ τὸ πλεῖστον.

19) Μικρὰ μελανόμορφος λήκυθος ἐκ τῶν συνήθων καὶ κοινῶν. Ἐπ' αὐτῆς τέσσαρες ἱστάμεναι μορφαί· τέχνη ἀμελεστάτη.

20) Μικρὰ λήκυθος ἐρυθρόμορφος, ἐν ᾗ γυνὴ καθημένη καὶ ἔρως πρὸς αὐτὴν ἱπτάμενος· τέχνη ἀμελής.

21) Λευκὴ λήκυθος (ὕψ. 0,33) ἐκ πολλῶν τεμαχίων συγκεκολλημένη καὶ συμπεπληρωμένη, ἐν ᾗ διακρίνεται μόνον μέρος μορφῆς φερούσης ἐρυθρὸν ἱμάτιον.

22) Ἡμίλευκος λήκυθος (ὕψ. 0,26) ἐκ τεμαχίων συγκεκολλημένη. Διακρίνεται γυνὴ κρατοῦσα φιάλην ἐν τῇ δεξιᾷ· ἡ ἀριστερὰ χεὶρ ἐφθαρμένη. Πέριξ ἐπιγραφὴ ἀκατάληπτος.

23) Λευκὴ λήκυθος (ὕψ. 0,29) ἐν ᾗ σώζονται τὰ πρόσωπα δύο μορφῶν ἑκατέρωθεν στήλης νεκρικῆς.

24) Λευκὴ λήκυθος (ὕψ. 0,24) ἐν ᾗ γυνὴ πρὸ νεκρικῆς στήλης· ἐργασία ὅλως ἀμελής.

25) Τέσσαρες μικραὶ λήκυθοι ἄνευ γραφῶν, ὧν μία μέλαινα.

26) Πέντε μικρότερα ληκύθια σχεδὸν πάντα ἄνευ γραφῶν· ἐπὶ τοῦ ἑνὸς μόνον παῖς κακῆς τέχνης.

27) Ἡμίλευκον ληκύθιον (ὕψ. 16). Ἐπ' αὐτοῦ γυνὴ κρατοῦσα ἀντικείμενόν τι, ὡσεὶ στεφάνην(;), ὑπεράνω βωμοῦ· ἐργασία ἀμελής.

28) Ἑπτὰ μικροὶ ἀρύβαλοι μέλανες, ἅπαντες σχεδὸν ὅμοιοι.

29) Δύο μικρὰ ἀγγεῖα, οἰνοχόαι, ὧν ἡ μὲν μέλαινα ἡ δὲ ἄνευ χρώματος.

30) Ὅμοιον περίπου μικρὸν ἀγγεῖον ἄνευ γραφῶν, κακῆς τέχνης.

31) Δύο μικραὶ πυξίδες μέλαιναι, ἄνευ γραφῶν, μετὰ καλυμμάτων.

32) Ὁμοία, μείζων, ἄνευ χρώματος.

33) Τέσσαρα μικρὰ φιαλίδια μέλανα.

34) Μικρὸν ὑέλινον ἀγγεῖον μετὰ κιτρίνων κοσμημάτων.

35) Σκεῦος ἀγνώστου χρήσεως ἐπίμηκες διάτρητον, ἔχον μορφὰς ἐρυθρομόρφους. Εἰκονίζονται τρεῖς γυναῖκες, ὧν ἡ μία ἐν τῷ μέσῳ καθημένη, τέχνης ἀμελοῦς· κοσμήματα ἔχει μαίανδρον.

36) Ἀγαλμάτιον πήλινον. Κόρη φέρουσα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τετράπουν θρανίον, οὗ κρατεῖ διὰ τῶν χειρῶν τοὺς δύω προσθίους πόδας (ὕψ. 0,14).

37) Ἀγαλμάτιον πήλινον γυναικός(;) ἱσταμένης καὶ φερούσης ὄπισθεν ἱμάτιον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς (ὕψ. 0,14.).

38) Τύπος πήλινος πρὸς χύσιν χαλκῶν κατόπτρων. Ἐπὶ τῆς μιᾶς ὄψεως εἰκονίζεται πτερυγοφόρος ἀνήρ, ἔχων καὶ ἐπὶ τῶν ποδῶν μικρὰς πτέρυγας, φεύγων πρὸς ἀριστερὰ καὶ κρατῶν ἐν ταῖς χερσὶ στεφάνους. Ὄπισθεν ἀνθέμιον.

39) Ἡμίλευκος λήκυθος (ὕψ. 0.16). Μορφὴ γυναικεία ἐξηλειμμένη κρατοῦσα κισσοῦ κλάδον.

40) Τρεῖς μικραὶ λήκυθοι (ὕψ. 0,21). Ἐπὶ τῆς μιᾶς εἰκονίζεται Ἑρμῆς φεύγων μετὰ κηρυκείου, ἐπὶ τῆς ἑτέρας πτερυγοφόρος γυνή, καὶ ἐπὶ τῆς τρίτης φεύγουσα γυνή. Τέχνη κακόζηλος.

41) Τρεῖς μικρότεραι λήκυθοι (ὕψ. 0,18). Ἐπὶ τῆς μιᾶς εἰκονίζεται κόρη κρατοῦσα κάτοπτρον, ἐπὶ τῆς ἑτέρας Ἑρμῆς καὶ πρὸ αὐτοῦ πτερυγοφόρος γυνὴ (Νίκη) φέρουσα πρᾶγμά τι (ἀκροστόλιον;). Ἡ τρίτη οὐδεμίαν ἔχει μορφήν.

42) Πέντε ληκύθια διαφόρου μεγέθους ἄνευ γραφῶν.

43) Πέντε ἕτερα μικρὰ ἀγγεῖα διαφόρου σχήματος (ἀρύβαλοι κυρίως) ἄνευ γραφῶν. (Εὑρετήριον Γεν. Ἐφορείας 435-440 καὶ 444-466).

44) Μέγας ἀμφορεὺς (ὕψ. 0,70), ἀγνώστου προελεύσεως, τοῦ γεωμετρικοῦ καλουμένου ρυθμοῦ, ἔχων γραπτὰς ζώνας ἐξ ἀρχιτεκτονικῶν κοσμημάτων κατὰ τὴν κοιλίαν καὶ τὸν λαιμόν. Ἔκειτο πρὸ χρόνων, ὡς φαίνεται, ἐν τοῖς ὑπογείοις τοῦ Κ. Μουσείου, εἰς πολλὰ τεμάχια τεθραυσμένος, ἃ νῦν συνεκολλήθησαν. (Εὑρετ. Γεν. Ἐφ. 441).

45) Μικρὰ γυναικεία κεφαλὴ (προσωπὶς) πηλίνη, καὶ δύο μικρὰ ὑέλινα ἀγγεῖα, ἀσήμαντα πράγματα ἐκ πολλῶν ἀχρήστων ἀρχαίων εὑρεθέντων ἐν τῇ θέσει «Λιανοκόκκαλο» τῆς περιφερείας Βοινεσίου (παρὰ τῇ Καρδίτσῃ) καὶ κατασχεθέντων ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου Νειρουπόλεως (Εὑρετ. Γεν. Ἐφορ. 442).

Κίβδηλοι ἀρχαιότητες.

α') Χαλκῆ πλὰξ (μηκ. 0, 25) ἔχουσα ἀνάγλυπτον τὴν ἑξῆς παράστασιν: Ἀριστερὰ ἄρχεται ἡ εἰκὼν διὰ δύο ἱσταμένων μορφῶν, ὧν ἡ πρώτη γυνὴ τὸ στῆθος ἡμίγυμνον ἔχουσα· παρ' αὐτῇ ἵσταται νεανίας ἐπακουμβῶν ἐπὶ ποιμενικῆς ῥάβδου στηριζομένης ἐπὶ βράχου, ἐφ' οὗ κάθηται ἀνὴρ παίζων λύραν· παρ' αὐτῷ ἕτερος, ἐπίσης ἐπὶ

βράχου καθήμενος, κρατεῖ ἐν τῇ ἀριστερᾷ λύραν. Ἐν μέσῳ τῆς παραστάσεως ὑπάρχει δένδρον, δι᾽ οὗ χωρίζεται ἡ σκηνὴ εἰς δύο μέρη. Ἕπεται ἀνὴρ ἐρειδόμενος διὰ τῆς ἀριστερᾶς μασχάλης ἐπὶ ῥάβδου, παρ᾽ αὐτῷ χαμαὶ καθημένη γυνὴ καὶ πλησίον ταύτης ἀνδρικὴ(;) μορφὴ διδασκομένη τὸν αὐλὸν παρὰ νεανίου (Πανός;), ὑπεράνω αὐτῆς ἱσταμένου. Τέλος ἕπεται γυνὴ ἐπὶ βράχου τοὺς ἀγκῶνας στηρίζουσα. Ἡ εἰκὼν περατοῦται δι᾽ ἀνδρικῆς μορφῆς στηριζούσης τὸν ἀριστερὸν πόδα ἐπὶ τοῦ βράχου, ἐφ᾽ οὗ ἡ προηγουμένη γυνή, τὴν σκηνὴν οἱονεὶ θεωμένη.

β′) Ἔλασμα παχύτερον. Εἰκονίζεται ἐπ᾽ αὐτοῦ ἀνάγλυπτον τὸ ἥμισυ ἀκριβῶς μέρος (τὸ ἀριστερὸν) τῆς ἀνωτέρω παραστάσεως.

γ′) Κάλυμμα χαλκοῦ κατόπτρου, ἐν ᾧ ἀνάγλυπτος γυνὴ καθημένη καὶ ἀνατείνουσα τὰς χεῖρας, πρὸ αὐτῆς βωμός, ἐξ οὗ ἀναπέμπονται φλόγες, καὶ ὄπισθεν κορμὸς δένδρου.

δ′) Κάτοπτρον μετὰ καλύμματος, ἐφ᾽ οὗ ἀνάγλυπτος σάτυρος φέρων νευρίδα καὶ κρατῶν τὸν Διόνυσον, ἐν μέθῃ διατελοῦντα καὶ κρατοῦντα οἰνοχόην (ἀμφορέα;) ἐν τῇ χειρί.

ε′) Ἀγαλμάτιον χαλκοῦν Ἀφροδίτης ἀποδυομένης· ἐστηρίζετο ἐπὶ δελφῖνος καὶ εἶνε κακότεχνον καὶ ἐφθαρμένον.

ϛ′) Κεφαλὴ χαλκῆ (χυτὴ) ἐν καταγραφῇ, κεκολλημένη οὖσα ἐπὶ πλακός, ὡσεὶ ἐν ἀναγλύφῳ. Ἡ γυνὴ (Ἥρα;) φέρει στεφάνην ἐπὶ τῆς κεφαλῆς· μέγεθος μεῖζον τοῦ ἡμίσεος τοῦ φυσικοῦ.

ζ′) 36 Νομίσματα διαφόρων πόλεων· ἅπαντα κίβδηλα.

Τὰ πράγματα ταῦτα κατεσχέθησαν ἐν Λαυρίῳ ὑπὸ τῆς ἐκεῖ Ὑπομοιραρχίας παρά τινι Ἀντωνίῳ Μαραγκῷ, πωλοῦντι αὐτὰ ὡς ἀρχαῖα. Εἶνε δὲ ἅπαντα προφανῶς κίβδηλα. Ἐν τῇ καταθέσει του ὁ Μαραγκὸς ὡμολόγησεν, ὅτι εἶχε λάβει αὐτὰ πρὸς πώλησιν παρὰ Θεοδώρου Μουστάκη κατοίκου Ἀθηνῶν.

Β′.

Ἀνασκαφαὶ καὶ διάφορα εὑρήματα.

Κατὰ τὸν μῆνα Φεβρουάριον ἐγένοντο ἀνασκαφαὶ ἐν τῇ Ἀκροπόλει, κατὰ τὸν ἔξω Κεραμεικόν, ἐν «Διονύσῳ» Ἀττικῆς, ἐν Ἀμοργῷ καὶ ἐν Τανάγρᾳ.

1) *Ἀνασκαφαὶ ἐν τῇ Ἀκροπόλει (ἴδ. σ. 10 ἀρ. 1.)*

Κατὰ τὸν μῆνα Φεβρουάριον ἐξηκολούθησαν αἱ ἀνασκαφαὶ ἐν τῷ αὐτῷ συνεχῶς χώρῳ, τῷ μεταξὺ τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς τοῦ Παρθενῶνος, τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τοῦ Μουσείου καὶ τοῦ νοτίου τείχους τῆς Ἀκροπόλεως. Ἡ πρόοδος δ' αὕτη τῶν ἐργασιῶν ἔδειξεν ὅτι τὸ ἐκ πωρίνων λίθων συγκείμενον στρῶμα, περὶ οὗ ἐν σελ. 10, δὲν ἐκτείνεται μέχρι τοῦ νοτίου τῆς Ἀκροπόλεως τείχους, ἀλλὰ μόνον εἰς ἀπόστασιν 10 περίπου μέτρων ἀπὸ τῆς νοτιοανατολικῆς γωνίας τοῦ κρηπιδώματος. Ἐκεῖ δέ, ἔνθα τὸ στρῶμα τοῦτο ἀπολήγει, ἤτοι πρὸς νότον, ἀπεκαλύφθη ἀρχαῖον τεῖχος ἐκ κοινῶν, ἀξέστων τὸ πλεῖστον, τιτανολίθων κατεσκευασμένον, ὅπερ, ὡς φαίνεται, ἐχρησίμευεν ὡς ὑποστήριγμα τοῦ πωρίνου τούτου στρώματος καὶ τῶν ἐπ' αὐτοῦ χωμάτων· δὲν βαίνει δὲ τὸ τεῖχος τοῦτο παραλλήλως τῷ κρηπιδώματι τοῦ Παρθενῶνος, ὅ ἐστι τῇ μεσημβρινῇ αὐτοῦ πλευρᾷ, ἀλλ' ἐφ' ὅσον προχωρεῖ πρὸς δυσμὰς πλησιάζει μᾶλλον τῷ κρηπιδώματι· ἀπὸ τῆς νοτιοανατολικῆς γωνίας, λαμβανομένης τῆς ἀποστάσεως κατ' εὐθεῖαν γραμμήν, ἀπέχει 12 περίπου μέτρα.

Παρὰ τὸ τεῖχος τοῦτο, εἰς ἐλαχίστην πρὸς νότον ἀπόστασιν, ἀπεκαλύφθη ἕτερον τεῖχος ἐκ πωρίνων λίθων κατὰ τὸ ἰσοδομικὸν σύστημα κατεσκευασμένον, οὗ μέρος εἶχεν ἀποκαλυφθῆ ἄλλοτε κατὰ τὴν ἀνόρυξιν τῶν θεμελίων τοῦ Μουσείου. Δὲν εἶνε δὲ τὸ τεῖχος τοῦτο ᾠκοδομημένον ἐπὶ τοῦ βράχου, ἀλλ' ἐπὶ χώματος ἀποτελοῦντος στρῶμα, ἐν ᾧ ἐλάχιστα γίνονται εὑρήματα, συνήθως τεμάχια ἀγγείων τοῦ μυκηναίου τρόπου. Πέραν δὲ τοῦ τείχους τούτου, ἐν τῷ χώρῳ τῷ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ μεσημβρινοῦ τῆς Ἀκροπόλεως τείχους, ἀποκαλύπτονται θεμέλια οἰκημάτων κυκλωπείων τὴν κατασκευήν, τοιούτων δηλ. οἷα τὰ ἐν Μυκήναις καὶ Τίρυνθι ἀνακαλυφθέντα· εἶνε δὲ ταῦτα κατεσκευασμένα ἐκ κοινῶν τιτανολίθων καὶ ἐξ ὀπτῶν πλίνθων. Ἔν τινι τῶν τειχῶν τούτων εὑρέθησαν οἱονεὶ ἐντετειχισμένα(!) χαλκᾶ τινα ἐργαλεῖα, ἰδίως πελέκεις, δίσκοι καὶ ἄλλα τινὰ δυσδιάγνωστα. Ἦσαν δὲ ταῦτα ἐκ παλαιτάτων χρόνων ἐκεῖ τεθαμμένα, (ἄγνωστον ὅμως πρὸς τίνα σκοπὸν ἐτέθησαν), διότι τὸ τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος τείχη ἐπικαλύπτον στρῶμα ἐκ χώματος βέβαιον εἶνε ὅτι δὲν μετεκινήθη ἐν ὑστερωτέροις χρόνοις, ὡς δεικνύουσι τὰ ἐν αὐτῷ γινόμενα εὑρήματα, ἃ εἶνε τεμάχια ἀγγείων τοῦ μυκη-

ναίου τρόπου καὶ οὐδὲν ἕτερον. Ὑπὲρ τὸ στρῶμα τοῦτο ἐπικρατεῖ σύγχυσις ἐν τῇ ἐπιχώσει, ἀποτελουμένη ὁτὲ μὲν ἐναλλὰξ ὁτὲ δὲ ἀναμὶξ ἐκ στρωμάτων λατύπης πώρου λίθου, μαρμάρου καὶ τιτανολίθου· ἀνώτατον μάλιστα στρῶμα ἐκ λατύπης πώρου λίθου ἔχει καὶ διεύθυνσιν οὐχὶ ἐξ ἄρκτου πρὸς μεσημβρίαν ἀλλὰ τἀνάπαλιν.

Ἐπισταμένη ἐξέτασις τῶν φαινομένων τούτων ἄγει με εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι μόνη ἡ ἐπίχωσις, ἡ μέχρι τοῦ ἀνωτέρω μνημονευθέντος ἐκ τιτανολίθων τείχους βαίνουσα, ἐν ᾗ καὶ τὸ ἐκ πωρίνων λίθων στρῶμα, ἐγένετο συγχρόνως τῇ οἰκοδομῇ τοῦ κρηπιδώματος τοῦ Παρθενῶνος· ἡ λοιπὴ ἀπὸ τοῦ τείχους τούτου μέχρι τοῦ μεσημβρινοῦ τῆς Ἀκροπόλεως τείχους ἐγένετο ἐν ὑστερωτέροις χρόνοις, ἐξαιρουμένου τοῦ τελευταίου ἀρχαιοτάτου στρώματος τοῦ ἐπικαλύπτοντος τὸν βράχον καὶ τὰ κυκλώπεια τὴν κατασκευὴν οἰκήματα.

Τῶν γενομένων δὲ εὑρημάτων σπουδαιότατον εἶνε πωγωνοφόρος ὑπερμεγέθης *κεφαλὴ* ἐκ πώρου λίθου, εὑρεθεῖσα ἐν τῷ ἐκ πωρίνων λίθων στρώματι πρὸς νότον τῆς μεσημβρινοανατολικῆς γωνίας τοῦ κρηπιδώματος τοῦ Παρθενῶνος, εἰς ἀπόστασιν ἀπ' αὐτῆς 4 μέτρων. Πλὴν τῆς ρινός, ἐθραυσμένης ἐν μέρει οὔσης, σώζεται ἡ κεφαλὴ αὕτη ἐν καλλίστῃ σχετικῶς καταστάσει καὶ ζωηρότατον ἔτι διατηρεῖ χρωματισμόν. Ἡ ἐπιδερμὶς εἶνε ἐρυθρῷ χρώματι κεχρωματισμένη, ὁ πώγων καὶ ἡ κόμη κυανῷ, αἱ ὀφρῦς καὶ αἱ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν μέλανι καὶ ἡ ἶρις πρασίνῳ· περίεργον δὲ εἶνε ὅτι ἥ τε κόρη καὶ ἡ ἶρις εἶνε καὶ πλαστικῶς δεδηλωμέναι. Σὺν αὐτῇ εὑρέθησαν καὶ πολλὰ τεμάχια σώματος ὄφεως καὶ κάτω σιαγών, ἃ δύνανται νὰ προέρχωνται ἐκ σώματος Τρίτωνος ἢ Ὕδρας. Οὕτως ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος κεφαλὴ δύναται νὰ εἶνε κεφαλὴ Τρίτωνος ἢ Ἡρακλέους· ἡ πρώτη ὑπόθεσις εἶνε πιθανωτέρα, διότι ἡ μορφὴ καὶ ἰδίως οἱ ὀφθαλμοὶ ἔχουσί τι τὸ τερατῶδες.

Πλησίον τῆς κεφαλῆς ταύτης εὑρέθη καὶ τὸ ἀνώτερον μέρος τοῦ σώματος *Ἡρακλέους* ἐνδεδυμένου λεοντῆν, ἀπὸ τῆς κεφαλῆς εἰς τὰ κάτω κατερχομένην, μεγέθους ἡμίσεος περίπου τοῦ φυσικοῦ. Τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ σώματος εἶνε ἀποκεχομμένον, ἐξ οὗ φαίνεται ὅτι τὸ εὕρημα τοῦτο προέρχεται ἐξ ἐκτύπου ἀναγλύφου. Εἶνε δὲ καὶ τοῦτο πεποιημένον ἐκ πώρου λίθου.

Ἐν δὲ τῇ πρὸς τὸ νότιον τεῖχος τῆς Ἀκροπόλεως ἐπιχώσει, τῇ

πέραν τοῦ πωρίνου στρώματος, εὑρέθησαν ἄξια λόγου τεμάχια ἀγγείων, ὧν μνημονευτέα α') τεμάχια κύλικος λευκὴν ἐχούσης τὴν ἐπιφάνειαν καὶ τὰς μορφὰς ἰοβαφεῖς. Σώζεται κεφαλὴ νεανίου μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς *Ορφευ(ς)*· πρὸ αὐτοῦ λύρα καὶ τὸ ἄνω μέρος τοῦ σώματος γυναικείας μορφῆς. Ἐν ἑτέρῳ τεμαχίῳ . . . *οεσεν*. Ὁ τρόπος τῆς ἐργασίας εἶνε παρεμφερὴς τῷ τοῦ Εὐφρονίου· β') τεμάχιον κύλικος ἐρυθρομόρφου, ἐν ᾧ Ἡρακλῆς φονεύων τὴν λερναίαν Ὕδραν, ἐπιμελεστάτης καὶ τοῦτο τέχνης· γ') τεμάχιον φιάλης περὶ τὰ χείλη τῆς ὁποίας ἡ ἐπιγραφή . . . *εν*|) *απαρχε*|) *εργον Αθεναια* (ὅ ἐστιν: ὁ δεῖνα ἐποίησεν ἀπαρχὴν ἔργων Ἀθηναίᾳ). Ἐν τῷ *απαρχε* ἐλλείπει τὸ Ν καὶ ἐν τῷ *Αθηναια* τὸ προσγεγραμμένον Ι. Τὸ δὲ σημεῖον |) χρησιμεύει πρὸς ἀποχωρισμὸν τῶν λέξεων, ὡς φαίνεται. δ') μικρὸν ἐρυθρόμορφον τεμάχιον, ἐν ᾧ μέρος ἱματίου καὶ ἀσπίς, ἐφ' ἧς γεγραμμένος ὄφις καὶ ἐπιγραφή. . . . *Α]θην[αι]αι Υγιει[αι Κ]αλλις εποιεσ[εν] καὶ ανεθ[εκεν]*. ε') τεμάχιον πίνακος, ἐν ᾧ ἡ ἐπιγραφή . . . . *δες α[νεθεκε Διος κ]ρατερο[φρονος κούρῃ]*.

Τέλος δὲ μνημονευτέον τεμάχιον μεγάλου ἀγγείου (πίθου;) ἐκ πηλοῦ, ἐν ᾧ εἶνε ἀποτετυπωμένη ἀνάγλυφος ζώνη (ὕψ. 0,065) συνισταμένη ἐκ συνεχῶς ἐπαναλαμβανομένου ἅρματος, ἐφ' οὗ ἵσταται ὄρθιος ὁ ἡνίοχος, ἐν ᾧ ὁπλίτης ἀνέρχεται ἐκ τῶν ὄπισθεν ἔχων ἤδη τὸν δεξιὸν πόδα ἀπ' αὐτοῦ. Ἐν τῷ χώρῳ τῷ μεταξὺ τῶν ἵππων καὶ τοῦ ἡνιόχου εἰκονίζεται σκορπίος. Τὸ τεμάχιον τοῦτο εὑρέθη ἐν σωρῷ λίθων πρὸ πολλῶν ἐτῶν κειμένῳ παρὰ τὴν βορειοανατολικὴν γωνίαν τοῦ Παρθενῶνος, ὥστε ἄγνωστον εἶνε ποῦ ποτε εἶχεν εὑρεθῇ. Δυνατὸν οἱ λίθοι ἐκεῖνοι, καὶ κατ' ἀκολουθίαν τὸ προκείμενον εὕρημα, νὰ προέρχωνται ἐκ τῶν ἐν ἔτει 1882 γενομένων πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Παρθενῶνος ἀνασκαφῶν. Σωζόμενον μῆκος 0,21.

Π. ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ.

2) *Ἀνασκαφαὶ ἐν Ἀθήναις κατὰ τὸν ἔξω Κεραμεικόν.*
(*ἴδ. σελ. 13 ἀριθ. 2*).

Αἱ ὑπὸ τῆς Γενικῆς Ἐφορείας ἐνεργούμεναι ἀνασκαφαὶ τάφων κατὰ τὸν ἔξω Κεραμεικὸν ἐπερατώθησαν. Περὶ τούτων διαλαμβάνει ἡ ἑξῆς ἔκθεσις τοῦ ἐν τῷ Κεντρικῷ Μουσείῳ ἐφόρου Β. Στάη:

«Οἱ τελευταῖοι τῶν τάφων ἀπεκαλύφθησαν κατὰ τὴν ὁδὸν Κε-

ραμεικοῦ πλησίον τοῦ στρατῶνος, ἐκεῖ ἔνθα ἀνεφάνη καὶ ἡ ἀρχαία ὁδὸς (εἰς βάθος 1,40 ὑπὸ τὴν σημερινὴν ὁδὸν) παραπλεύρως τῆς ὁποίας ἀνεσκάφησαν πολλοὶ τάφοι ρωμαϊκῶν χρόνων, μετὰ τῶν ἐπιτυμβίων αὐτῶν ἐπὶ κιονίσκων ἐπιγραφῶν (ἴδ. σελ. 25 ἀριθ. 1-14) Ἐντὸς αὐτῶν οὐδὲν ἄλλο ἀνευρέθη κτέρισμα ἄξιον λόγου, ἢ πήλινός τις τύπος ἐπὶ τῆς μιᾶς τοῦ ὁποίου πλευρᾶς εἰκονίζεται πτερυγοφόρος ἀνήρ, ἔχων καὶ κατὰ τοὺς πόδας πτερύγια καὶ κρατῶν στεφάνους εἰς ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας· ἐπὶ τῆς ἑτέρας δὲ τῶν ὄψεων τοῦ τύπου τούτου ὑπάρχει ἁπλοῦν κόσμημα. Ὁ τύπος οὗτος ἐχρησίμευε, φαίνεται, εἰς ἔγχυσιν χαλκῶν κατόπτρων (ἴδ. σελ. 27 ἀριθ. 38).

«Σημειωτέον δὲ ὅτι ἔν τισι τῶν τάφων τούτων τῶν τελευταῖον ἀνασκαφέντων, ὡς καὶ ἔν τισι τῶν κατὰ τὴν ὁδὸν Μεταξουργείου, ἀνευρέθησαν ἀγγεῖα ἐν τοῖς τελευταίοις μὲν τεθραυσμένα ἐν δὲ τοῖς πρώτοις καὶ σῶα, διαφόρου τέχνης, ἀνευρέθησαν λ. χ. λευκαὶ λήκυθοι μετὰ ληκυθίων κοινοτάτων καὶ εὐτελεστάτων χρόνων ρωμαϊκῶν. Οὐδὲν δὲ ἄλλο ἄξιον λόγου παρετηρήθη ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς τῶν τάφων τούτων.»

3) *Ἀνασκαφαὶ ἐν «Διονύσῳ» Ἀττικῆς (σελ. 17 ἀριθ. 5).*

Αἱ ἐν «Διονύσῳ» Ἀττικῆς ὑπὸ τῆς ἀμερικανικῆς Σχολῆς ἐνεργούμεναι ἀνασκαφαὶ ἤνεγκον εἰς φῶς ἐπιγραφάς τινας.

4) *Ἀνασκαφαὶ ἐν Ἀμοργῷ.*

Αἱ ἐν Ἀμοργῷ ἀνασκαφαὶ ἤνεγκον εἰς φῶς α') ψήφισμα δι' οὗ ὁ δῆμος ὁ Σαμίων ὁ κατοικῶν ἐν Μινώᾳ στεφανοῖ Ἡγησαρέτη Αἰνησικράτου β') ἀνάγλυφον παριστῶν νεανίαν ἔφιππον ἐπὶ ἵππου καλπάζοντος· δεξιὰ τοῦ νεανίου ὑπάρχει βωμὸς καὶ πλησίον δύο γυναῖκες ἱκέτιδες, φέρουσαι ἄρνα πρὸς θυσίαν· παρὰ τὸν βωμὸν ὄφις· γ') ἕτερον ἀνάγλυφον, ἐν ᾧ νεανίας ὄρθιος κρατῶν διὰ τῆς δεξιᾶς ἐκ τοῦ χαλινοῦ ἵππον· ὑπὸ τοὺς πόδας τοῦ νεανίου ὄφις· καὶ δ') πόδα ἀγάλματος μαρμαρίνου, ἐν ᾧ ἐπιγραφὴ *Θεόφιλος εποιε[ι]*· τὰ γράμματα εἶνε μεταγενεστέρων ρωμαϊκῶν χρόνων.

[Ἐξ ἀναφορᾶς τοῦ ἐφόρου τῶν κατὰ τὰς Κυκλάδας νήσους ἀρχαιοτήτων Π. Καστρωμένου].

ΙΒ) *Ἀνασκαφαὶ ἐν Τανάγρᾳ.*

Δαπάναις τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἤρξαντο ὑπὸ τῆς Γεν. Ἐφορείας ἀνασκαφαὶ τάφων ἐν Τανάγρᾳ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Ἐπ. Κορομάντσου, ὅστις ἐπιστέλλει τῇ Ἐφορείᾳ τὰ ἑξῆς:

»Τῇ 24 π. μηνὸς ἐγένετο ἔναρξις τῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2344 διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου διαταχθεισῶν ἀνασκαφῶν τάφων ἐν Τανάγρᾳ. Κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην καὶ τὰς δύο ἑπομένας, ἤτοι 25 καὶ 26, αἱ ἐργασίαι ἀπέβησαν ἀτυχεῖς. Ἔχοντες ἐργάτας ἓξ (ἀριθμόν, ὃν ἀμετάβλητον ἐργαζόμενοι διατηροῦμεν), ἐσκάψαμεν εἰς πολλὰ μέρη ἐθνικῶν γαιῶν πέριξ τῶν ἐρειπίων τῆς πόλεως εἰς ἀπόστασιν περὶ τὰ 500 μέτρα, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθημεν νὰ εὕρωμεν τάφους ἐκτὸς ὀλίγων πρόπαλαι σεσυλημένων. Κατόπιν ὅμως τῆς ἀποτυχίας ταύτης, προτείναντος τοῦ φύλακος Ἀλεξ. Βασιλείου νὰ σκάψωμεν ἐν τῷ κατὰ τὴν θέσιν Κόκκαλι κειμένῳ ἀνατολικῶς τῶν ἐρειπίων εἰς ἀπόστασιν ½ ὥρας ἰδιοκτήτῳ ἀγρῷ του καὶ δηλώσαντος ὅτι δὲν θὰ ἔχῃ ἀπαίτησιν ἢ ἀξίωσίν τινα διὰ τὰ εὑρεθησόμενα πράγματα, μετεφέραμεν τῇ 29 π. μηνὸς τὴν σκαφὴν εἰς τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος ἀγρόν, ὅπου ἄνευ δυσκολίας καὶ ματαίων ἐξόδων εὕρομεν γραμμὴν τάφων, ἀνοίξαντες κατὰ τὰς πέντε ἐργασίμους ἡμέρας ὑπὲρ τοὺς τεσσαράκοντα, ἔχοντας βάθος 1,80 ἕως 3 μέτρων. Οἱ τάφοι σχηματίζουσι γραμμὴν ἔχουσαν κατὰ πλάτος 4 ἢ 5 ἐνίοτε καὶ 6 τάφους, οἱ πλεῖστοι τῶν ὁποίων ἔχουσι τὰς στενοτέρας πλευράς των πρὸς Ἀνατολὰς καὶ Δυσμάς, ὀλίγοι δὲ πρὸς Ἄρκτον καὶ Μεσημβρίαν. Ὡς πρὸς δὲ τὴν κατασκευήν των οἱ πλεῖστοι περιβάλλονται ὑπὸ κεραμίδων ἐπιπέδων ἢ καμπύλων, τεθειμένων οὕτως ὥστε αἱ αὐταὶ κεραμίδες ἐχρησίμευον ὡς τοιχώματα καὶ ἐπικάλυμμα, ἢ ἵσταντο αὗται ὄρθιαι πέριξ τοῦ νεκροῦ καὶ ἐπ' αὐτῶν ἄλλαι τεθειμέναι ἐκάλυπτον τὸν τάφον. Καὶ κεράμιναι λάρνακες δι' ἐπιπέδων κεραμίδων ἐπικεκαλυμμέναι εὑρέθησαν δύο μὲν μεγάλαι τρεῖς δὲ μικραί, πρὸς δὲ καὶ ἕτεροι δύο ἰδιότροποι τάφοι ἐγγὺς ἀλλήλων καὶ παραλλήλως ἐκτεινόμενοι, ἀνδρὸς καὶ γυναικός, ὡς τὰ ἐπ' αὐτῶν στηλίδια δηλοῦσι, τοῦ μὲν ἔχοντος «ΜΙΔΑΣ» τοῦ δ' ἑτέρου «ΠΙΣΤΑ», (γράμματα καλῆς ἐποχῆς). Εἶναι δὲ οὗτοι τὸ ἥμισυ κατὰ μῆκος κοίλων κυλίνδρων χωριζομένων κατὰ τὸ μέσον. Καὶ διὰ μεγάλων πωρίνων πλακῶν εἶναι πάνυ ὀλίγοι κατεσκευασμένοι, ἐπί-

σης καὶ ὀλίγοι οἱ ἀσκεπεῖς, οἱ κεκαυμένοι ὅμως εὑρίσκονται συχνὰ καὶ δὲν ἐξετάζονται, ἀφ' οὗ ἐβεβαιώθημεν περὶ τῆς ἐντελοῦς ἀχρηστίας τῶν ἐν αὐτοῖς.

»Κτερίσματα ἔχομεν πολλά, ὀλίγα ὅμως σπουδαῖα. Ταῦτα δὲ εἶναι 4 λήκυθοι μετὰ γραφῶν, διατηρήσεως κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον καλῆς, ἀγγεῖον μέγα εἰς πολλὰ συντρίμματα, τοῦ ὁποίου τὸ σχῆμα καὶ γραφὰς δὲν δύναμαι νῦν ὡς ἔχει νὰ περιγράψω, τρία προσωπεῖα καὶ σκῦφος μετὰ προστύπων κοσμημάτων. Τὰ δὲ μὴ ἔχοντα σπουδαιότητα εἶναι 13 λήκυθοι, 3 κάνθαροι, ὄντος ἑνὸς πλήρους ὀστρέων, ἐν οἷς καὶ χηλαὶ καρκίνων, ἀγγεῖον μέλαν μετὰ πλατείας βάσεως ἔχον τὰ χείλη πρὸς τὰ ἔσω ἐστραμμένα πλῆρες τέφρας, 60 κανθάρια, 30 ἀρύβαλοι, 10 ἀρχαϊκὰ ἀγαλμάτια ὄρθια καὶ καθήμενα, 2 περιστεραί, 2 ἀλεκτρυόνες, 2 ἱππάρια, κριός, λέων, βοῦς καὶ πίθηκος».

6) *Εὕρεσις τάφου ἐν Πειραιεῖ.*

»Πρὸ τῆς πρὸς βορρᾶν τοῦ Πειραιῶς ἀρχαίας πύλης προεξέχουσι πύργοι δύο, τὰ μὲν κάτω κυλινδρικοί, δεικνύντες τὴν πρώτην καταστροφὴν τῶν τειχῶν, ἄνωθεν δὲ τετράγωνοι εἰς ἱκανὸν ὕψος σωζόμενοι, εἰς μαρτύριον τῆς μετὰ ταῦτα ἐπανορθώσεως αὐτῶν. Ἐπὶ τοῦ πρὸς τὴν εἴσοδον ἀφινομένου τόξου τοῦ ἀριστερὰ τῷ εἰσιόντι παλαιοῦ κυλινδρικοῦ πύργου, ἀνευρέθη ἐν τῇ σκαφῇ τῇ ὑπὸ τοῦ δήμου ἐνεργουμένῃ πρὸς ἄρσιν τῶν ἐκεῖ χωμάτων, τάφος σχηματισθεὶς ἐκ τῆς ἀφαιρέσεως δύο ὀγκολίθων ἐκ τῶν πληρούντων τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ πύργου, τριῶν περίπου μέτρων τὸ μῆκος καὶ ἑνὸς τὸ πλάτος.

»Ὁ τάφος οὗτος ἦτο ἄνευ καλύμματος· ἀνευρέθησαν δ' ἐν αὐτῷ τὰ ὀστᾶ δέκα τεσσάρων ἀνθρώπων. Τὰ ὀστᾶ ταῦτα, καὶ ἰδίως αἱ κεφαλαί, διέκειντο οὕτως, ὡσεὶ ἐπάλληλοι εἶχον ταφῇ οἱ ἐκεῖ κείμενοι. Δώδεκα τῶν νεκρῶν τούτων ἦσαν τεθαμμένοι κατὰ διεύθυνσιν ἀπὸ Ν πρὸς Β, δύο δ' ἀντιθέτως τούτοις.

»Τῶν κεφαλῶν τούτων αἱ πλείους φέρουσι τραύματα προφανῆ, μία μὲν κατὰ τὸ δεξιὸν βρεγματικὸν ὀστοῦν διὰ δόρατος ἴσως μετὰ ξιφισμοῦ κατὰ τὸ ἀριστερὸν κροταφικόν, ἡ δευτέρα κατὰ τὸ δεξιὸν καὶ ἄνω τοῦ μετωπικοῦ, ἡ τρίτη κατὰ τὸ δεξιὸν βρεγματικόν, τρεῖς

ἄλλαι εἶνε ἐφθαρμέναι τὰ ἄνω, μία εἶνε ἐντελῶς ἄτρωτος, ἄλλη εἶνε τετραυματισμένη κατὰ τὸ δεξιὸν βρεγματικὸν καὶ φέρει καὶ δύο πληγὰς κατὰ τὸ ἀριστερὸν τοῦ μετωπικοῦ, ἄλλη φέρει δύο κατὰ τὸ δεξιὸν βρεγματικὸν καὶ ἄλλη τέλος εἶνε ἐφθαρμένη ἄνω. Δύο ἄλλαι ἐσώθησαν ἐν τεμαχίοις καὶ δύο ἀπετρίβησαν κατὰ τὴν ἐξαγωγήν.

» Πλὴν τῶν κεφαλῶν συνέλεξα καὶ τὰ ὀστᾶ τῶν λοιπῶν τοῦ σώματος μερῶν καὶ κατέθηκα μετὰ τῶν κεφαλῶν εἰς τὸ Μουσεῖον.

» Παρὰ τὰς κεφαλὰς τὰς δώδεκα, τὰς ἀπὸ Ν πρὸς Β, ἀνευρέθη οἰνοχόη πηλίνη ἄνευ χρωματισμῶν, πρόστυχος, τρία ἀγγεῖα πήλινα ἄχροα ἐκ τῶν στενομάκρων τῶν ἐν τοῖς τάφοις ἀπαντώντων, ἀλλὰ μεγάλα, πυξὶς πηλίνη ἄνευ καλύμματος καὶ δύο ἀγγεῖα ὑέλινα συντριβέντα κατὰ τὴν ἐξαγωγήν, πρὸς δὲ τούτοις εἰς τεμάχια ἐξαχθὲν εἰδώλιον κακότεχνον γυναικὸς καθημένης μετὰ πλουσίας τῆς κομμώσεως, ἐχούσης τι τῇ δεξιᾷ δυσδιάκριτον, τῇ δ' ἀριστερᾷ ῥάβδον στίγμασι πεποικιλμένην. »

[Ἐξ ἀναφορᾶς τοῦ ἐπιμελητοῦ τῆς Συλλογῆς Πειραιῶς Ἰακ. Δραγάτση].

γ) *Εὕρεσις ἐπιγραφῆς ἐν Αἰγίνῃ.*

Ἐν Αἰγίνῃ εὑρέθη τετράγωνος μαρμαρίνη στήλη φέρουσα ἀρχαϊκὴν ἐπιγραφήν :

Ϝορος
τεμενος
Αθεναιας

Περὶ ταύτης ἐπιστέλλει ἡμῖν ὁ δήμαρχος Αἰγίνης τὰ ἑξῆς « Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη φέρεται ἐν τετραπλεύρῳ στήλῃ ἐκ φαιοῦ μαρμάρου, μήκους 1,09 πλ. 0, 23 καὶ πχ. 0, 17, εὑρεθεῖσα ἐντὸς ἀνασκαπτομένου ἀγροῦ πρὸς φύτευσιν ἀμπέλου ἐν χωρίῳ τῆς νήσου Αἰγίνης, ὃ καλεῖται «Ἀσώματον». Εὑρέθη δὲ ἐν τῇ γῇ ἐμπεπηγμένη καὶ ἐσφηνωμένη δι' ἀκατεργάστων λίθων, οὐχὶ πολὺ μεγάλων. Εἶνε δὲ προφανῶς σύνορον τεμένους τῆς πολιούχου τῆς νήσου θεᾶς Ἀθηνᾶς, ἧς ναὸς περικαλλὴς ἐν τῇ νήσῳ ὑπῆρχε καὶ τοῦ ὁποίου ἔτι καὶ νῦν ἐρείπια ὑπάρχουσι γνωστὰ τοῖς πᾶσι. Ὁ ἀγρὸς δέ, ἐν ᾧ ἡ στήλη εὑρέθη, κεῖται παραπλεύρως τῆς εἰς τὸν ναὸν τοῦτον ἀγούσης ὁδοῦ.»

8) *Εὕρεσις νομισμάτων ἐν Ἀκαρνανίᾳ.*

Ἐν Κατοχῇ, πρωτευούσῃ τοῦ δήμου Οἰνιάδος, ἐνεργουμένης σκαφῆς πρὸς ἀνόρυξιν θεμελίων, εὑρέθησαν πολλὰ ἀργυρᾶ τῶν νεωτέρων χρόνων νομίσματα, ἱσπανικὰ τάλληρα τοῦ ΙΣΤ' αἰῶνος, ὡς φαίνεται. Ἔχουσι πολυγωνικὸν ἀκανόνιστον (!) τὸ σχῆμα, καὶ ἐπὶ μὲν τῆς μιᾶς ἐπιφανείας ἀψιδοειδὲς ἔμβλημα καὶ ἐπιγραφὴν PHILLIPP[VS] ἐπὶ δὲ τῆς ἑτέρας σταυροειδὲς ἔμβλημα καὶ ἐπιγραφὴν HISPANIA, ὡς φαίνεται. Τούτων κατεσχέθησαν 62, ἃ καὶ παρελήφθησαν ὑπὸ τοῦ ἀντεισαγγελέως τῶν ἐν Μεσολογγίῳ Πρωτοδικῶν. Ἓν τῶν νομισμάτων τούτων ἐστάλη ἤδη εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφορείαν.

9) *Εὕρεσις νομισμάτων ἐν Τυρνάβῳ.*

Παρά το Τύρναβον ἐν θέσει ἀρχαίου φρουρίου παρὰ τῷ χωρίῳ Καρατσόλι, ἐνεργουμένης σκαφῆς ὑπὸ χωρικῶν πρὸς εὕρεσιν ἱερᾶς εἰκόνος, κατ' ἀκολουθίαν ὀπτασίας(!) γυναικός τινος, εὑρέθησαν 810 βυζαντινά, ὡς τηλεγραφοῦσιν ἡμῖν ἐκεῖθεν, νομίσματα, ἅτινα κατασχέθησαν παρ' ἀστυνόμου Τυρνάβου.

Γ'.

Ἐργασίαι καὶ Μουσεῖα ἐν Ἀθήναις.

1) *Μουσεῖον Ἀκροπόλεως.*

Ἐξηκολούθησαν κατὰ τὸν μῆνα Φεβρουάριον αἱ ἐν τῷ Μουσείῳ τῆς Ἀκροπόλεως γινόμεναι ἐργασίαι πρὸς τοποθέτησιν καὶ κατὰ τάξιν τῶν ἐν αὐτῷ ἀγαλμάτων καὶ λοιπῶν ἀρχαίων (ἴδ. σελ. 20 ἀριθ. 1). Ἰδίως ἐγένοντο ἐργασίαι ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Παρθενῶνος, ἥτις ὡς μέχρι τοῦδε εἶχε, ἦτο προωρισμένη μᾶλλον διὰ τὰ γύψινα ἀντίτυπα, ἢ διὰ τὰ σωζόμενα πρωτότυπα. Τώρα πρόκειται νὰ γείνῃ τοὐναντίον· ἐν τῇ περιφανεῖ θέσει ἐν ᾗ ἵσταντο τὰ γύψινα ἀγάλματα πρόκειται νὰ τεθῶσι πλαγίως τὰ κάλλιστα τῶν ἐν τῷ Μουσείῳ πρωτοτύπων ἀναγλύφων τῆς ζωοφόρου· τὰ γύψινα δὲ ἀγάλματα θέλουσι τεθῆ ὄπισθεν, παρὰ τῷ ἀρκτικῷ τοίχῳ τῆς αἰθούσης.

2) *Οἰκοδομικαὶ ἐργασίαι ἐν τοῖς Μουσείοις.*

Ἐξηκολούθησεν ἡ οἰκοδομὴ τοῦ δευτέρου Μουσείου ἐν τῇ Ἀκροπόλει (σελ. 21 ἀριθ. 2) καὶ ἡ τῆς τετάρτης πλευρᾶς τοῦ Κεντρ. Μουσείου (σελ. 21 ἀριθ. 3). Ἤρξαντο δὲ ἐργασίαι ἵνα στρωθῇ διὰ μωσαϊκοῦ τὸ ἔδαφος τῶν ἐν σελ. 21 ἀριθ. 3 μνημονευομένων τριῶν αἰθουσῶν τοῦ αὐτοῦ Μουσείου, αἵτινες θέλουσι χρησιμεύσει κατὰ τὸ παρὸν ὡς Ἀρχαιοφυλακεῖον (ἴδ. σελ. 21 ἀριθ. 4).

Δ'.

Ἐργασίαι καὶ Μουσεῖα ἐν ταῖς ἐπαρχίαις.

1) *Ἀρχαῖα εἰσαχθέντα εἰς τὴν Συλλογὴν Πειραιῶς.*

»Κατὰ τὸν μῆνα Φεβρουάριον εἰσήχθησαν εἰς τὸ ἐν Πειραιεῖ Μουσεῖον τάδε:

α') Στήλη ἐπιτυμβία, λίθου λευκοῦ, ὕψους 0,60 πλάτους 0,24 φέρουσα ἀνάγλυφον ἀετωμάτιον μετ' ἀκρωτηρίων, ἐντὸς δ' ἐλαφρῶς ἐγγεγλυμμένου πλαισίου ἀνάγλυφον παράστασιν νεανίου κατὰ μέτωπον ἱσταμένου, ποδῆρες ἱμάτιον περιβεβλημένου. Παρὰ τὸν ἀριστερὸν πόδα τοῦ νεανίου κύων ἀποβλέπει πρὸς αὐτόν. Ὑπὲρ τὴν παράστασιν ἡ ἐπιγραφή:

Ἀμφικλῆς
Πολυνίκου
Σαλαμίνιος

Ἡ στήλη ἀνευρέθη κατὰ τὸ Β. τοῦ Πειραιῶς ὑπὸ ἐργατῶν χώματα ἀποκομιζόντων· κατέσχον δὲ αὐτὴν διὰ τοῦ ἐπιστάτου τοῦ δήμου Α. Καπανδάρου. Παρ' ἰδιώταις δ' ἀνευρεθέντα διατηροῦνται τάδε:

α') Παρὰ τῷ κ. Ἀρ. Βέλλᾳ μικρὸν ἀνάγλυφον Κυβέλης διπλοῦν.

β') Ἐπὶ τῆς εἰσόδου τῶν ἐργαστηρίων Κ. Μαγκοπούλου, κατὰ τὴν ὁδὸν Φίλωνος, ἐντετοιχισμένον ἀνάγλυφον νεκρικὸν μετ' ἀετωματίου, ὅπερ εἰκονίζει νεανίαν ὄρθιον, ἀντωπὸν ἱστάμενον, ἀναβεβλημένον ἱμάτιον, ὅπερ ἀφίνει γυμνὸν τὸν δεξιὸν ὦμον καὶ ὁλόκληρον τὴν χεῖρα τὴν δεξιάν, ὡς καὶ τὸ στῆθος μέχρις ὀσφύος· τῇ δεξιᾷ παρὰ τὸ σῶμα καθειμένῃ ἔχει τι· ἐν τῷ ἀετώματι ἡ ἐπιγραφή:

Χαῖρε

καὶ ἐπὶ τῆς ὑπὸ τοῦτο ταινίας:

Βλάστος ἐτῶν ΙΗ'.

γ') Ἐν τῇ εἰσόδῳ τοῦ ἐργοστασίου Κ. Οἰκονόμου κατὰ τὴν θέσιν *Καμίνια*, κίων ἐπιτύμβιος κυλινδρικὸς τῶν συνήθων μετ' ἐπιγραφῆς.

Ἐπίχαρης
Δημητρίου
Μιλησία

Ἀνευρέθη ἐν τῷ πρὸς Β. τῆς πόλεως οἰκοπέδῳ αὐτοῦ, ἔνθα καὶ τάφοι τινές, ἔν τινι τῶν ὁποίων καὶ μικρὰ κάλπη μολυβδίνη καὶ στλεγγὶς χαλκῆ διατηρουμένη παρὰ τῷ ἰδιοκτήτῃ.

δ') Ἐντὸς αὐλῆς οἰκίας Κ. Ἀργυρίου ὄπισθεν οἰκοπέδου Κ. Οἰκονόμου πρὸς Β. τῆς πόλεως διατηροῦνται:

1) Τὸ ἄνω μέρος μνημείου σηκομόρφου μετ' ἀετώματος φέρον τὴν ἐπιγραφήν.

Βακχυλίδης Συβαλήτ[ι]ος.

2) Ἀνάγλυφον ἐπιτύμβιον καλὸν νεανίου, ἀκέφαλον, ὕψους ἑνὸς περίπου μέτρου. παρὰ τὸν νεανίαν ἵσταται κύων.

[Ἐξ ἀναφορᾶς τοῦ ἐπιμελητοῦ τῆς ἐν Πειραιεῖ Συλλογῆς Ἰακ. Δραγάτση].

Ε'.

Διάφοροι εἰδήσεις.

1) Ὑπὸ τοῦ ἀστυνόμου Θηβαίων καὶ τῆς ὑπομοιραρχίας Θηβῶν **κατεσχέθησαν** καθ' ὑπόδειξιν τοῦ Ἐπ. Κορομάντσου παρὰ τῷ ἐκ Θεσπιῶν χωρικῷ Ταξιάρχῃ Μάμαλῃ τρεῖς κριοὶ ἀρχαϊκοί, ὧν ὁ μὲν εἷς μολύβδινος οἱ δὲ δύο ἕτεροι χάλκινοι, καὶ εἷς βοῦς χάλκινος. Τὰ ἀρχαῖα ταῦτα, ἅτινα προέρχονται βεβαίως ἐκ τῶν ὑπὸ τῶν χωρικῶν ἐν τῷ Καβιρείῳ εὑρεθέντων (ἴδ. σελ. 14 ἀριθ. 3), ἀπεστάλησαν εἰς τὴν ἐνταῦθα Εἰσαγγελίαν.

2) Ὑπὸ τῆς Ὑπομοιραρχίας Θηβῶν **κατεσχέθησαν** παρὰ τῷ πρώην διευθυντῇ τῆς πρὸς ἀποξήρανσιν τῆς Κωπαΐδος ἑταιρίας

κ. Μπρόσαρ δώδεκα ἀρχαῖα, ὧν δύο πήλινα ἀγγεῖα, δύο δοχεῖα (;), ἑπτὰ ἀγαλμάτια διαφόρου μεγέθους καὶ εἷς χαλκοῦς ταῦρος. Τὴν κατάσχεσιν ἐνήργησεν ὁ ὑπενωματάρχης Ν. Τζίκος.

3) Ἡ ὑπομοιραρχία Καρδίτσης **κατέσχε** διὰ τοῦ Σταθμάρχου Φαναρίου παρὰ χωρικοῖς ἐνεργήσασι παρανόμους ἀνασκαφὰς διάφορα ἀρχαῖα, ἤτοι πηλίνην προτομὴν γυναικείαν, δύο ὑέλινα ἀγγεῖα, εἴκοσι χαλκᾶ νομίσματα κτλ. Τὰ ἀρχαῖα ταῦτα ἐστάλησαν ὑπὸ τῆς κατασχούσης Ἀρχῆς εἰς τὸν ἐν Καρδίτσῃ Εἰσαγγελέα.

4) Διὰ Β. Διατάγματος ἀπὸ 22 Φεβρουαρίου ὁ ἔφορος ἀρχαιοτήτων *Γ. Λαμπάκης* ἐτοποθετήθη ἐν τῇ ἀρχαιολογικῇ περιφερείᾳ τοῦ νομοῦ Λακωνίας ὡρίσθη δ' αὐτῷ διὰ τῆς ἀπὸ 26 Φεβρουαρίου ὑπουργικῆς διαταγῆς ἕδρα ἡ Σπάρτη.

5) Τοῦ ἐφόρου τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀρχαιοτήτων αἰτησαμένου νὰ σταλῇ ἐπειγόντως εἰς Ὀλυμπίαν εἷς τῶν ἀρχαιοτέρων ἐφόρων ἵνα βοηθήσῃ αὐτῷ νὰ προβῇ εἰς ἐξέλεγξιν τῶν ἐν τῷ Μουσείῳ χαλκῶν, διετάχθη διὰ τοῦ ἀπὸ 29 Φεβρουαρίου ὑπουργικοῦ ἐγγράφου νὰ μεταβῇ ἐκεῖσε ὁ ἔφορος τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ ἀρχαιοτήτων *Δ. Φίλιος*. Ἀλλ' ἕνεκα οἰκογενειακῶν ἀναγκῶν δὲν ἐδυνήθη οὗτος νὰ ἐκτελέσῃ τὴν διαταγὴν ταύτην· μὴ δυνάμενος δὲ οὐδ' ἐν τῷ μέλλοντι νὰ ἀπέρχηται ἐξ Ἀθηνῶν κατὰ τὰς ἑκάστοτε ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας ὑπέβαλεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὴν ἑξῆς ἀπὸ 2 Μαρτίου παραίτησιν:

» Εὐσεβάστως ὑποβάλλω ὑμῖν διὰ τῆς παρούσης μου τὴν παράκλησιν περὶ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῶν ἀνατεθειμένων μοι καθηκόντων ὡς ἐφόρῳ τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ ἀρχαιοτήτων.

» Ἡ πάθησις τῶν ὀφθαλμῶν τῆς γυναικός μου δεῖται δυστυχῶς, Κύριε Ὑπουργέ, συντόνου θεραπείας, τοῦτο δὲ καθιστᾷ ἀδύνατον τὴν ἀπομάκρυνσίν μου ἐξ Ἀθηνῶν κατὰ τὰς ἑκάστοτε ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας ».

Ἡ παραίτησις αὕτη ἐγένετο δεκτὴ διὰ τοῦ ἀπὸ 4 Μαρτίου Β. Διατάγματος. Εἰς Ὀλυμπίαν ἀποστέλλεται ἐπειγόντως ἕτερος ἔφορος.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1888

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ

Α΄.

Ἀρχαῖα εἰσαχθέντα εἰς τὸ Κεντρικὸν Μουσεῖον.

1-13. Ἐν ταῖς ἀποθήκαις τοῦ Μουσείου ἔκειτο πρὸ ἐτῶν, ὡς φαίνεται, ἐσφραγισμένον κιβώτιον, φέρον ἐπιγραφὴν *Χαλκὶς* Κ. Α. Τὸ κιβώτιον τοῦτο περιεῖχε τὰ ἑξῆς ὑπ' ἀρ. 1-13 ἐκ Τανάγρας πιθανῶς προερχόμενα ἀρχαῖα, ἅτινα καθαρισθέντα καὶ συγκολληθέντα κατετέθησαν ἐν τῷ Ἀρχαιοφυλακείῳ τοῦ Μουσείου.

1) Ἀγγεῖον σχήματος οἰνοχόης (ὕψ. 0,22) ἔχον ἐρυθρομόρφους γραφάς, ἔφιππον ἄνδρα ἐστεμμένον κισσῷ καὶ πρὸ αὐτοῦ σάτυρον. Ὑπὸ τὸν ἵππον κύων. Τέχνη ἀμελής. — 2) Ἀγγεῖον σχήματος μεγάλου ἀρυβάλλου (ὕψ. 0,18) ἔχον μέλαιναν γραφὴν κατὰ τὴν κοιλίαν: Σειρῆνα ἱπταμένην. — 3) Τέσσαρες κάνθαροι ἔχοντες διαφόρους γραφάς: λέοντας καὶ σφίγγας. Ἐπὶ τοῦ ἑνὸς τούτων Ἡρακλῆς παλαίων πρὸς λέοντα. Ἅπαντες μελανόμορφοι. — 4) Κύλιξ συγκεκολλημένη (πλήρης) ἔχουσα ζωφόρον, ἐν ᾗ ἱππεὺς καὶ πεζός, ἀμελοῦς ἐργασίας. — 5) Ὁμοία μικροτέρα ἔχουσα ζωφόρον, ἐν ᾗ μορφὴ καθημένη καὶ παρ' αὐτὴν ἑτέρα παλαίουσα πρὸς λέοντα· ἑκατέρωθεν ἀλέκτορες· ὄπισθεν δὲ ἡ αὐτὴ περίπου παράστασις. — 6) Κύλιξ μέλαινα ἄνευ γραφῶν. — 7) Ἀγγεῖον δίωτον, μετὰ κοσμημάτων καὶ πτηνῶν ἑκατέρωθεν, ἐρυθρόχρουν. — 8) Δύο πήλινα εἰδώλια ὅμοια ἀμφότερα καὶ ἰσοϋψῆ (0,38). Παριστῶσι γυναῖκα φέρουσαν ποδήρη χιτῶνα καὶ ἱμάτιον καὶ κρατοῦσαν ἐν τῇ δεξιᾷ πυξίδα, ἐξ ἧς ἐξάγει ταινίαν, ἣν κρατεῖ διὰ τῆς δεξιᾶς χειρός. Ἡ κόμη εἶνε κατὰ σχῆμα πεποιημένη καὶ φέρει διάδημα ἐκ φύλ-

λων καὶ ὑπεράνω πέπλον καταπίπτοντα ἐπὶ τῶν ὤμων πρὸς τὰ κάτω. — 9) Ὅμοιον περίπου μεῖζον (ὕψ. 0,40)· ἀντὶ πυξίδος κρατεῖ δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν ταινίαν ἔμπροσθεν τοῦ σώματος. — 10) Ὅμοιον περίπου (ὕψ. 0,37). Ἐν τῇ ἀριστερᾷ κρατεῖ ὅρμον· διὰ τῆς δεξιᾶς ἀνέχει τὸν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς κατερχόμενον πέπλον. Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρει ὡσεὶ κάλαθον διὰ ταινιῶν ἐπὶ τῆς κόμης ἡρμοσμένον. — 11) Τρία εἰδώλια γυναικεῖα (ὕψ. 0,27) φέροντα χιτῶνα μετὰ διπλοϊδίου καὶ ἱμάτιον, ὃ ἀνέχουσι μικρὸν διὰ τῶν χειρῶν· ἡ κόμη εἶνε κεχρωματισμένη (διακρίνεται πολλαχοῦ τὸ ἐρυθρὸν καὶ κυανοῦν). Τέχνη κοινή. — 12) Δύο εἰδώλια γυναικεῖα (ὕψ. 0,25) φέροντα ποδήρη χιτῶνα καὶ ἔχοντα τὴν δεξιὰν πρὸ τοῦ στήθους· τέχνη κοινή. — 13) Τρεῖς γυναικεῖαι προτομαὶ ἐξ ὀπτῆς γῆς. Ὁ χιτὼν φέρει γραμμὰς καθέτους ἐρυθράς. (Εὑρετήριον Γεν. Ἐφορ. 468-480).

14-17. Τὰ ἑξῆς ὑπ' ἀρ. 14-17 ἀρχαῖα, εὑρεθέντα ἐν ταῖς ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας, ἐν τῷ ἐνταῦθα Ὀλυμπιείῳ, ἐνεργουμέναις ἀνασκαφαῖς.

14) Μέρος πλίνθου ἀγάλματος μετὰ τοῦ στηρίγματος αὐτοῦ (ὕψ. 1,25). Ἐπὶ τῆς πλίνθου ὑπάρχει σφαῖρα καὶ ὑπὲρ αὐτὴν ἐν ὅλως ἐκτύπῳ ἀναγλύφῳ εἰκονισμένον κέρας Ἀμαλθείας, κατὰ μῆκος τοῦ στηρίγματος μέχρι τῆς πλίνθου καθῆκον. — 15) Εἰκονιστικὴ κεφαλὴ ἀνδρὸς (ἐλλείπει μέγα μέρος τοῦ κρανίου) καὶ κεφαλὴ νεανίου, ὅλως ἰδανικὰ ἔχουσα τὰ γνωρίσματα. Κοινὴ τέχνη ῥωμαϊκῶν χρόνων. — 16-17). Δύο ἐπιτύμβιοι ἐπιγραφαί:

16) Αγαθαρχος	17) Βακχιος
Διαγορου	Βακχιου
Λουσιευς	Φλυευς

(Εὑρετήριον Γεν. Ἐφορ. 482-485).

18. Ὀκτακόσια ὀκτὼ μικρὰ χαλκᾶ βυζαντινὰ νομίσματα, πολυγωνικὸν ἀνώμαλον ἔχοντα· τὸ σχῆμα καὶ λεπτότατον τὸ πάχος. Εὑρέθησαν ἐν Τυρνάβῳ παρὰ τὸ χωρίον Καρατσόλι (ἴδε σ. 38 ἀρ. 5). (Εὑρετ. Γεν. Ἐφορ. 486).

19. Ἀργυροῦς δακτύλιος εὑρεθεὶς κατὰ τὴν Ἁγίαν Τριάδα ἐν οἰκοπέδῳ Π. Καζαντζῆ, ἐντὸς ἀρχαίου τάφου. (Εὑρετ. Γεν. Ἐφορ. 481).

20. Χαλκοῦν ἀγαλμάτιον (ὕψ. 0,215) ὅλως σῶον καὶ κάλλιστα διατετηρημένον, τέχνης ἀρχαϊζούσης καὶ ἐργασίας λίαν ἐπιμεμελημένης. Εἰκονίζει γυναικείαν μορφὴν ἔχουσαν καθόλου τὸν γνωστὸν τύπον τῶν πολλῶν ἐν τῇ Ἀκροπόλει εὑρεθέντων ἀρχαϊκῶν ἀγαλμάτων. Στηρίζεται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους δι' ὁλοκλήρων τῶν πελμάτων τῶν ποδῶν· ἀντιθέτως ὅμως πρὸς τὰ ἀρχαϊκὰ ἀγάλματα ἔχει τὸν δεξιόν, οὐχὶ τὸν ἀριστερόν, πόδα προβεβλημένον. Φέρει ποδήρη χιτῶνα καὶ χειριδωτὸν μέχρι κάτω τῶν γονάτων κατερχόμενον ἱμάτιον. Αἱ χεῖρες εἶνε προτεταμέναι ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος καὶ ἡ δεξιὰ κρατεῖ, ὡς φαίνεται, σεῖστρον (ἀποκεκομμένον τὸ ἄνω μέρος), ἐξ οὗ δῆλον ὅτι τὸ ἀγαλμάτιον εἰκονίζει πιθανῶς *ἱέρειαν τῆς Ἴσιδος*. Τὸ ὅλον, ἰδίως ἡ διάθεσις τοῦ ἱματισμοῦ καὶ ἡ τῆς κόμης, διακρίνεται ἐπὶ κομψότητι. Σημειωτέον δὲ ὅτι αἱ χεῖρες, ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος, εἶνε πρόσθετοι. Εὑρέθη ἐν Κερκύρᾳ, ἐν τῷ χωρίῳ Κασσιόπῃ, καὶ κατεσχέθη ἐν Πειραιεῖ, παρὰ τῷ Δ. Ῥάππᾳ. (Εὑρετ. Γεν. Ἐφορ. 488).

21. Τὰ ἐν σελ. 39 ἀρ. 2 μνημονευόμενα δώδεκα ἀρχαῖα ἀγγεῖα καὶ εἰδώλια, ἃ κατεσχέθησαν παρὰ τῷ πρώην διευθυντῇ τῆς πρὸς ἀποξήρανσιν τῆς Κωπαΐδος ἑταιρίας κ. Μπροσσάρ. (Εὑρετ. Γεν. Ἐφορ. 489).

Β'.

Ἀνασκαφαὶ καὶ εὑρήματα.

1) *Ἀνασκαφαὶ ἐν τῇ Ἀκροπόλει* (ἴδε σ. 30 ἀρ. 1 κτλ.).

Ἡ ἐν τῷ αὐτῷ χώρῳ μεταξὺ τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς τοῦ Παρθενῶνος, τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τοῦ Μουσείου καὶ τοῦ νοτίου τείχους τῆς Ἀκροπόλεως πρόοδος τῶν ἀνασκαφῶν ἤνεγκον εἰς φῶς ἄξια λόγου εὑρήματα.

Ἐν τῇ ἐπιχώσει τῇ μεταξὺ τῆς νοτιανατολικῆς γωνίας τοῦ Παρθενῶνος καὶ τοῦ πρὸς συγκράτησιν τῶν χωμάτων κατεσκευασμένου πρὸς νότον ἐκ κοινῶν τιτανολίθων τείχους (σ. 30, ἀρ. 1) εὑρέθησαν πλῆθος τεμαχίων ἀγγείων, μελανομόρφων καὶ τινων

ἐρυθρομόρφων, καὶ πολλὰ πήλινα γυναικεῖα εἰδώλια καὶ ἔτι χαλκῆ κεφαλὴ *γρυπός*. Τοιαῦτα εὑρήματα ἐγίνοντο μέχρι τῆς ἐπιφανείας αὐτῆς τοῦ βράχου, ἐφ' ἧς ἀκριβῶς (δέον ἰδίως νὰ μνημονευθῇ) εὑρέθησαν τεμάχιον ἐρυθρομόρφου ἀγγείου καὶ μαρμαρίνη κεραμὶς οἰκοδομήματος. Ἀξιολογώτατον δὲ εὕρημα εἶνε *χαλκοῦν ἀγαλμάτιον* (ὕψ. 0,27) εἰκονίζον γυμνὸν νεανίαν ἐν τῇ γνωστῇ μορφῇ τῶν καλουμένων ἀγαλμάτων « Ἀπόλλωνος », ἔργον ἱκανῶς ἀνεπτυγμένης ἀρχαϊκῆς τέχνης καὶ λίαν ἐπιμεμελημένης ἐργασίας. Τοῦτο εὑρέθη ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ ἐκ πωρίνων λίθων στρώματος (σ. 10).

Πλειότερα εὑρήματα ἐγένοντο νοτιώτερον, ὅ ἐστιν ἐν τῇ πρὸς τὸ νότιον τεῖχος τῆς Ἀκροπόλεως ἐπιχώσει. Τούτων μνημονευτέα α') μαρμαρίνη γυναικεία *κεφαλὴ* τοῦ γνωστοῦ τῶν πολλῶν ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς εὑρεθέντων ἀγαλμάτων τύπου, μεγέθους ἑνὸς τρίτου περίπου τοῦ φυσικοῦ· β') τεμάχιον μαρμαρίνης πλακὸς (ὕψ. 0,68 πλ. 0,62), ἐν ᾧ ἐπιγραφή, ἐρυθροῖς γράμμασι γεγραμμένη:

Λυσιας καλος

Θὰ ἦτο πίναξ, ὡς φαίνεται, ἐφ' οὗ ἡ μορφή, ἢ μᾶλλον αἱ μορφαί, θὰ ἦσαν γεγραμμέναι· γ') χαλκοῦν ἀγαλμάτιον Διὸς (ὕψ. 0,10) ἐξακοντίζοντος τὸν κεραυνόν, τοιοῦτον δηλ. οἷα τὰ πολλὰ ἐν Ὀλυμπίᾳ μάλιστα εὑρεθέντα ἀγαλμάτια· δ') τεμάχιον μεγάλου πηλίνου (πάχος 0,037) ἐπιπέδου σκεύους, ἢ μᾶλλον πίνακος, ἔχοντος ἐντετυπωμένας, καθ' ὃν τρόπον τὸ ἐν σελ. 32, ἀναγλύφους ἐπαλλήλους ζώνας, ὧν σώζονται δύο. Ἡ παράστασις συνίσταται ἐξ ἀνὰ δύο ἁρμάτων (ἃ θὰ ἐπανελαμβάνοντο πολλάκις), ἐφ' ἑκάστου τῶν ὁποίων ἐπιβέβηκεν ὁ ἡνίοχος· μετὰ τὸ δεύτερον ἅρμα ἕπεται ὁπλίτης ἠρέμα βαδίζων. Ὕψος ἑκάστης ζώνης 0,06. Ἡ τέχνη εἶνε τοιαύτη, οἷα ἡ τοῦ ἐν σελ. 32· ε') χεῖλος μέλανι χρώματι κεχρισμένου ἀγγείου, ἐν ᾧ ἐπιγραφὴ

Σοστρατος

μεγάλοις ἐρυθροῖς γράμμασι γεγραμμένη· ϛ') χεῖλος ἑτέρου, μείζονος, ἀγγείου (κρατῆρος;) ἐν ᾧ ἐπιγραφὴ

Ορειβελος εποιεσεν   Γιερος τες Αθε[ναιας]

Ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιχώσει, ἐντὸς στρώματος ἐκ λατύπης πώρου λίθου, εὑρέθη πρὸς τούτοις μικρὸς σφηνοειδὴς τετράπλευρος πρὸς τὸ

ἕτερον μέρος στενούμενος λίθος (ὕψ. 0,055 πλ. 0,02 πάχ. 0,018), ἐν ᾧ ἡ ἑξῆς περίεργος ἐπιγραφή·

Λυσιθ
εος Μικι
ωνα φιλι
ν φεσι μα
λισστα
τον εν
τει πο
λει ἀν
δρειος
γαρ εστ
ι

ἤτοι: *Λυσίθεος Μικίωνα φιλ(ε)ῖν φασι μάλισστα τῶ(ο;)ν ἐν τῇ πόλει· ἀνδρεῖος γάρ ἐστι.* Κατὰ τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων καὶ κατὰ τὴν ὀρθογραφίαν δυνατὸν ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη νὰ προέρχηται ἐκ ἐκ τῶν μέσων χρόνων τῆς Ε'. ἑκατονταετηρίδος· οὐδὲν ὅμως ἐμποδίζει τινὰ ἀπὸ τοῦ νὰ ἀναβιβάσῃ αὐτὴν καὶ εἰς τοὺς πρὸ τῶν περσικῶν πολέμων χρόνους.

Τέλος δὲ ῥητέον ὅτι ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιχώσει, εἰς ἀπόστασιν ἑνὸς περίπου μέτρου πρὸς βορρᾶν τοῦ νοτίου τῆς Ἀκροπόλεως τείχους, εὑρέθη πωγωνοφόρος ἐκ πωρίνου λίθου *κεφαλὴ* ὑπερφυσικοῦ μεγέθους, τοιαύτη τὴν ἐργασίαν, τὸ μέγεθος καὶ τὸν χρωματισμόν, οἵα καὶ ἡ τὸν παρελθόντα μῆνα εὑρεθεῖσα (σ. 31). Ἐκ τούτων δῆλον εἶνε ὅτι ἀμφότεραι προέρχονται ἐκ συμπλέγματος παριστῶντος τὸν Ἡρακλῆ φονεύοντα τὸν Τρίτωνα. Ἐπειδὴ δὲ ἡ νῦν εὑρεθεῖσα ἔχει τὸν λαιμὸν πρὸς τὰ ἐμπρὸς τεταμένον, φαίνεται ὅτι αὕτη μᾶλλον εἶνε ἡ τοῦ Τρίτωνος, ἐν ᾧ ἡ ἐν σελ. 31 εἶνε ἡ τοῦ Ἡρακλέους. Σημειωτέον δὲ ὅτι ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος νῦν εὑρεθεῖσα κεφαλὴ εἶνε τὸ μόνον ἐκ πώρου λίθου εὕρημα, ὅπερ ἐγένετο ἐκτὸς τοῦ ἐκ πωρίνων λίθων στρώματος (σ. 10), ἁπάντων τῶν λοιπῶν πωρίνων γλυπτῶν εὑρεθέντων ἐν αὐτῷ τῷ ἐκ πώρων λίθων στρώματι.

Π. ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ

2) *Ἀνασκαφαὶ ἐν Τανάγρᾳ* (ἴδε σ. 34 ἀρ. 5).

Ἐξακολουθοῦσιν αἱ ἐν Τανάγρᾳ ὑπὸ τῆς Γενικῆς Ἐφορείας ἐνεργούμεναι ἀνασκαφαὶ τάφων. Ἤχθησαν δὲ εἰς φῶς μέχρι τοῦδε

πολλὰ πήλινα εἰδώλια, ὧν τινα καλλίστης τέχνης, καὶ ἀγγεῖα. Εὑρέθησαν δὲ καὶ ἐννέα ἐν ὅλῳ ἐπιτύμβιοι ἐπιγραφαί, ὀνόματα ἁπλῶς ἀναγράφουσαι, ἤτοι

1) Μιδας 2) Πιστα 3) Βιθους 4) Προστατηρις 5) Σωτηριχα χρηστα
6) Παις χρηστος 7) Διοσκουριδας 8) Διονυσιος 9) Διονυσια.

3) *Ἀνασκαφαὶ ἐν «Διονύσῳ» Ἀττικῆς* (σ. 33 ἀρ. 3 κτλ.).

Ἐπερατώθησαν κατὰ τὰς ἀρχὰς Μαρτίου αἱ ἐν «Διονύσῳ» ὑπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς Σχολῆς ἐνεργούμεναι ἀνασκαφαί. Εὑρέθησαν δὲ ἐν αὐταῖς ἐν ὅλῳ 17 ἐπιγραφαί, τὸ πλεῖστον τεμάχια, καὶ 20 γλυπτά, ἀνάγλυφα τὸ πλεῖστον καὶ τεμάχια, ἐν οἷς τὸ ἐν σελ. 17 ἀρ. 5 ἐπιτύμβιον ἀνάγλυφον, τὸ παρεμφερὲς τῷ τοῦ Ἀριστίωνος, καὶ ὑπερμεγέθης μαρμαρίνη πωγωνοφόρος κεφαλὴ Διονύσου (;) ἀρχαΐζούσης, ὡς φαίνεται, τέχνης.

Τὰ εὑρήματα ταῦτα καταγραφέντα ἅπαντα ἐν διπλῷ καταλόγῳ παρεδόθησαν διὰ πρωτοκόλλου τῷ ἰδιοκτήτῃ τοῦ κτήματος, ἐν ᾧ εὑρέθησαν, Α. Ἠλιοπούλῳ.

4) *Ἀνασκαφαὶ ἐν Ἀμοργῷ* (ἴδ. σ. 33 ἀρ. 4).

Αἱ ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς διὰ τοῦ ἐκ τῶν ἑταίρων αὐτῆς κ. Deschamps ἐνεργούμεναι ἐν Ἀμοργῷ ἀνασκαφαί, αἵτινες ἤρξαντο τῇ 5 Φεβρουαρίου, διεκόπησαν τῇ 28 Μαρτίου.

Ἀνασκαφαὶ ἐγένοντο τὸ πρῶτον ἐν τῷ ἰδιοκτήτῳ ἀγρῷ τοῦ ἱερέως Δ. Πρασίνου κειμένῳ ἐν τῇ ἀκροπόλει τῆς ἀρχαίας πόλεως Μινώας. Ἐν ταύταις εὑρέθησαν μόνον δύο βάθρα ἔχοντα ἀναθηματικὰς ἐπιγραφὰς τῷ Ἑρμεῖ.

Δευτέρα ἀνασκαφὴ ἐγένετο ἐν τῷ παρακειμένῳ ἀγρῷ τῆς Μαρίας Πρασίνου. Ἐν τούτῳ εὑρέθησαν τὰ ἐν σ. 33 ἀρ. 4 μνημονευόμενα δύο ἀνάγλυφα καὶ ἔτι α') εἰκονιστικὴ καλῶς διατηρημένη κεφαλὴ ἀνδρός, φυσικοῦ μεγέθους, τέχνης ῥωμαϊκῶν χρόνων· β') εἰκονιστικὴ κεφαλὴ νέου ἀνδρὸς ἐστεμμένη στεφάνῳ κισσοῦ, καλῶς καὶ αὕτη διατηρουμένη. Ἴσως εἰκονίζει *Ἀριστογένη*, μυθογράφον τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῶν Μουσῶν, οὗ βάθρον ἀγάλματος ἐκεῖ πλησίον εὑρέθη· γ') γυναικεία εἰκονιστικὴ κεφαλή, κάλλιστα διατηρημένη, ἐστεμμένη καὶ αὕτη στεφάνῳ κισσοῦ· δ') ἑτέρα γυναικεία κεφαλὴ

κοινῆς ῥωμαϊκῆς τέχνης· ε') ποῦς ἀγάλματος μετὰ μέρους τοῦ στηρίγματος αὐτοῦ. Ἐν τῷ στηρίγματι τούτου εἶνε ἀναγεγραμμένη ἡ ἐν σ. 33 ἀρ. 4 ἐπιγραφὴ « *Θεόφιλος ἐποίει.* » Εὑρέθησαν δὲ καὶ 10 ἐπιγραφαί, ψηφίσματα καὶ ἀναθηματικαὶ ἐπιγραφαὶ ἐπὶ βάθρων, ὧν μία γνωρίζει ἡμῖν τεχνίτην ***Πρωτογένην*** Κάρπου Πάριον.

Τρίτη ἀνασκαφὴ ἐγένετο εἰς « Κατάπολα » (λιμένα), ἐν δημοσίᾳ ὁδῷ, ἔνθα ὑπάρχουσι λείψανα ἀρχαίων οἰκοδομημάτων καὶ ἐνεπίγραφα βάθρα. Εὑρέθησαν τεμάχιον ἀναγλύφου, ἐν ᾧ δύο κύνες διώκουσι τέσσαρας συάγρους, καὶ ἐπιγραφαί τινες ῥωμαϊκῶν καὶ βυζαντινῶν χρόνων.

Τετάρτη ἀνασκαφὴ ἐγένετο ἐν Αἰγιάλῃ εἰς θέσιν « Βίγλα » ἐν ἀγρῷ Γεωργίου Θεολογίτου, δι' ἧς ἀπεκαλύφθη μαρμάρινον ἡμικυκλικὸν τὸ σχῆμα οἰκοδόμημα, ἐννέα ἔχον βαθμίδας.

Τέλος δὲ ἐγένοντο δοκιμαστικαί τινες ἀνασκαφαὶ ἐν Ἀρκεσίνῃ, ἐν αἷς εὑρέθησαν περὶ τὰ δέκα τεμάχια ἐπιγραφῶν καὶ 60 χρυσᾶ νομίσματα βυζαντινῶν χρόνων.

Τὰ εὑρήματα ταῦτα ἐκομίσθησαν ἅπαντα εἰς τὸ ἐν Σύρῳ Μουσεῖον. Μόνον τὰ χρυσᾶ νομίσματα καὶ ἡ ἀνωτέρω ὑπὸ στοιχεῖον γ'. γυναικεία κεφαλὴ κομίζονται ἐνταῦθα, ἵνα κατατεθῶσιν ἐν τῷ Ἐθν. Κεντρικῷ Μουσείῳ.

[Ἐξ ἀναφορᾶς τοῦ ἐφόρου τῶν ἐν τοῖς νήσοις ἀρχαιοτήτων **Π. Καστρωμένου**].

5) *Ἀνασκαφαὶ ἐν Μυκήναις.*

Ἐπανελήφθησαν τῇ 8 Μαρτίου αἱ ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας διὰ τοῦ ἐφόρου τῶν ἐν Ἀκαρνανίᾳ καὶ Ἄρτῃ ἀρχαιοτήτων Χ. Τσούντα ἐνεργούμεναι ἀνασκαφαὶ καὶ διεκόπησαν αὖθις τῇ 17 τοῦ αὐτοῦ μηνός, τοῦ ἐνεργοῦντος αὐτὰς ἐφόρου μεταβάντος εἰς Ὀλυμπίαν πρὸς ἐκτέλεσιν ἄλλης ὑπηρεσίας (ἴδ. σ. 40 ἀρ. 5). Ἐν τῷ χρονικῷ τούτῳ διαστήματι ἐκαθαρίσθη ἐντελῶς θολωτὸς τάφος, ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους ἀνακαλυφθείς· εὕρημα οὐδὲν ἐγένετο, διότι ὁ τάφος ἦτο πρὸ χρόνων σεσυλημένος.

6) *Ἀνασκαφαὶ ἐν τῷ ἐνταῦθα Ὀλυμπιείῳ καὶ ἐν Ἐλευσῖνι.*

Ἐπανελήφθησαν αἱ ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας ἀπὸ τοῦ

παρελθόντος έτους ἐνεργούμεναι ἀνασκαφαὶ ἐν τῷ ἐνταῦθα Ὀλυμπιείῳ. Τὰ κυριώτερα τῶν γλυπτῶν εὑρημάτων ἴδε σ. 42 ἀρ. 14-15. Ὡσαύτως ἐπανελήφθησαν ὑπ' αὐτῆς καὶ αἱ διὰ τοῦ κ. Φιλίου ἐνεργούμεναι ἀνασκαφαὶ ἐν Ἐλευσῖνι.

Γ'.

Ἐργασίαι καὶ Μουσεῖα ἐν Ἀθήναις.

1) *Μουσεῖον Ἀκροπόλεως.*

Αἱ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Παρθενῶνος γινόμεναι ἐργασίαι πρὸς τοποθέτησιν τῶν τῆς ζωοφόρου ἀναγλύφων (σελ. 37 ἀρ. 1) προήχθησαν ἱκανῶς· ἐγένοντο δὲ ἐργασίαι τοιαῦται καὶ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν ἐκ τοῦ θωρακείου τοῦ ναοῦ τῆς ἀπτέρου Νίκης ἀναγλύφων.

2) *Ἐπιγραφαὶ Ἀκροπόλεως.*

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1886, ἀφ' ὅτου ἤρξαντο αἱ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ ἐφόρου ἐργασίαι ἐν τῷ Μουσείῳ τῆς Ἀκροπόλεως πρὸς κατάταξιν τῶν ἐν αὐτῷ ἀγαλμάτων, αἱ ἐν αὐτῷ ἐπιγραφαὶ μετεκομίσθησαν εἰς τὸ Ἐθν. Κεντρικὸν Μουσεῖον, ἵνα δι' αὐτῶν καὶ διὰ τῶν λοιπῶν, ἔν τε τῷ Μουσείῳ τούτῳ καὶ πολλαχοῦ τῆς πόλεως κειμένων, ἱδρυθῇ Ἐπιγραφικὸν Μουσεῖον, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 23 Νοεμβρίου 1885 Β. Διατάγματος περὶ διοργανισμοῦ τῶν Μουσείων, καὶ καταστῇ δυνατὴ οὕτως ἡ κατάταξις καὶ καταλόγισις τῶν ἐπιγραφῶν. Ἀλλά, πλὴν τῶν ἐντὸς τοῦ Μουσείου, ὑπῆρχον καὶ ἄλλαι ἐν ὑπαίθρῳ, πολλαχοῦ τῆς Ἀκροπόλεως διεσπαρμέναι, ὧν ἤρξατο νῦν ἡ εἰς τὸ Κεντρικὸν ὡσαύτως Μουσεῖον μεταφορά. Οὕτως εἰς τὸ Κεντρικὸν συνάγονται ἅπασαι ἀνεξαιρέτως αἱ ἐπιγραφαί· ἐν τῇ Ἀκροπόλει θέλουσι μείνει μόνον αἱ τοπογραφικὴν καὶ ἀρχιτεκτονικὴν ἔχουσαι σημασίαν, αἱ ἐπὶ βάθρων καὶ αἱ ὁπωσδήποτε σχετιζόμεναι πρὸς τὰ ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς εὑρεθέντα ἀγάλματα.

(Ἕπεται συνέχεια ἐν σελ. 49).

Δ΄.

Ἐργασίαι καὶ Μουσεῖα ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις.

1) *Ἀρχαῖα εἰσαχθέντα εἰς τὴν Συλλογὴν Πειραιῶς.*

Κατὰ μῆνα Μάρτιον εἰσήχθησαν εἰς τὴν Συλλογὴν ταύτην: α΄) τεμάχιον στήλης λίθου λευκοῦ (ὕψ. 0,18 πλ. 0,20), εὑρεθὲν ἐν τῷ κατὰ τὰς Ἁλὰς πηλῷ. Ἐπ' αὐτοῦ σώζονται τὰ ἑξῆς:

λελο
φιλιας
κιας τε χρη
μετεφηβωι
πατριδα
επον αφεγγη
μητρι ποθεινο[ς]

β΄) δύο λαβαὶ ἀμφορέων φέρουσαι ἐπιγραφὰς ἡ μὲν *Ἱκεσίου* ἡ δὲ *Μένωνος*

[Ἐξ ἀναφορᾶς τοῦ ἐπιμελητοῦ τῆς ἐν Πειραιεῖ Συλλογῆς Ι. Δραγάτση]

2) *Ἀρχαῖα εἰσαχθέντα εἰς τὸ Μουσεῖον Σύρου.*

Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους ἀπεφασίσθη νὰ συγκεντρωθῶσιν εἰς Σῦρον αἱ κατὰ τὰς νήσους διεσπαρμέναι ἀρχαιότητες, αἱ τοπικὴν ἔχουσαι σημασίαν, ἵνα ἱδρυθῇ οὕτω κεντρικὸν Μουσεῖον τοῦ νομοῦ Κυκλάδων. Συμφώνως τούτοις ἐκομίσθησαν ἐκεῖσε τὰ ἐν Ἀμοργῷ εὑρεθέντα ἀρχαῖα (ἴδ. σ. 46 ἀρ. 4), ἃ καταγραφέντα ἐν διπλῷ Καταλόγῳ παρεδόθησαν ὑπὸ τοῦ ἐφόρου τῶν ἐν τοῖς νήσοις ἀρχαιοτήτων τῷ ἐπιμελουμένῳ τοῦ Μουσείου Σχολάρχῃ Α. Βλαστῷ. Συγχρόνως ἐκομίσθησαν ἐκεῖσε καὶ παρεδόθησαν καὶ ἐπιγραφαί τινες ἐξ Ἀμοργοῦ, αἵτινες ἠγοράσθησαν παρὰ τοῦ ἱερέως Δ. Πρασίνου χρήμασι τῆς Γενικῆς Ἐφορείας.

Ε΄.

Διάφοροι εἰδήσεις.

1 — Ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν προεκηρύχθη **διαγωνισμὸς** πρὸς ἀποστολὴν εἰς Γερμανίαν δύο νέων ἵνα σπου-

δάσωσιν εἰδικῶς, δαπάναις τοῦ Κράτους, ὁ μὲν ἀρχαιολογίαν, ὁ δὲ ἀρχιτεκτονικὴν καὶ ἀρχαιολογίαν.

Ὁ μὲν διὰ τὴν ἀρχαιολογίαν διαγωνισμὸς γενήσεται τῇ 1[illegible] Ἰουνίου ε. ε. ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων καὶ ἐκ τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Κ. Παπαρρηγοπούλου, Εὐθ. Καστόρχη, Γ. Μιστριώτου καὶ Σπ. Βάση. Αἱ ἐξετάσεις θέλουσι περιστραφῆ περὶ τὰ ἑλληνικά, λατινικά, ἱστορίαν τῆς ἀρχαίας τέχνης, ἀρχαιότητας καὶ ἀρχαίαν ἱστορίαν. Ὁ δὲ διὰ τὴν ἀρχιτεκτονικὴν θέλει γείνει τῇ 6 Ἰουνίου κ. ἑ. ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων, τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Γ. Μιστριώτου καὶ Ι Χατζηδάκη, τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἐνταῦθα Γερμανικοῦ Ἰνστιτούτου Γ. Δαῖρφελδ καὶ τοῦ ἀρχιτέκτονος Ἐρ. Τσίλλερ. Θέλουσι δὲ γείνει ἐξετάσεις εἰς τὴν περιγραφικὴν γεωμετρίαν, οἰκοδομικήν, ἱστορίαν τῆς ἀρχαίας τέχνης (ἰδίως τὰ περὶ ἀναπτύξεως τῶν διαφόρων ρυθμῶν), ἀρχιτεκτονικὰς καὶ προοπτικὰς σχεδιάσεις καὶ ἑλληνικά.

2 — Ὁ ἐν τῷ Κεντρικῷ Μουσείῳ ἔφορος ἀρχαιοτήτων *Β. Στάης* ἀπεστάλη μετὰ τοῦ πρώην ἐφόρου τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου Σ. Κόμνου εἰς Παρισίους πρὸς ἐξέτασιν ἀρχαίων νομισμάτων κατασχεθέντων ἐκεῖ ὑπὸ τῆς ἀνακριτικῆς ἀρχῆς, καὶ ἐξακρίβωσιν μήπως τὰ νομίσματα ταῦτα προέρχονται ἐκ τοῦ ἡμετέρου Νομισματικοῦ Μουσείου, οὗ, ὡς γνωστόν, μέγα μέρος τῶν νομισμάτων ἐκλάπη κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος.

3 — Κατὰ πρότασιν τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου, ἐγκριθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, προσελήφθη εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν ὑπηρεσίαν ὁ διδάκτωρ *Ἀ. Γ. Δόλλιγκ*, ἀνατεθείσης αὐτῷ κατὰ τὸ παρὸν τῆς συναρμολογήσεως καὶ συντάξεως τῶν καταλόγων τῶν ἐν τῷ Κεντρικῷ Μουσείῳ συνηγμένων ἐπιγραφῶν.

4 — Ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου Ἀμοργοῦ αἰτήσει τοῦ ἐφόρου τῶν ἐν ταῖς νήσοις ἀρχαιοτήτων **κατεσχέθη** μαρμαρίνη γυναικεία κεφαλὴ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Ἰωάννου Γ. Βλαβιανοῦ, ὡς εὑρεθεῖσα ἐν ἀνασκαφαῖς ἄνευ ἀδείας τῆς κυβερνήσεως γενομέναις. Ἡ κεφαλὴ αὕτη πρόκειται νὰ ἀποσταλῇ εἰς τὴν ἐν Σύρῳ εἰσαγγελικὴν Ἀρχήν.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1888

ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΙΟΣ

Α΄.

Ἀρχαῖα εἰσαχθέντα εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μουσεῖον.

1) Μέγα ἐπιτύμβιον ἀνάγλυφον (ὕψ. 1,80 πλ. 1,20) ὅλως ἔκτυπον, προερχόμενον ἐκ ναϊδιοσχήμου μνημείου. Εἶνε κάλλιστον ἔργον τῆς Δ΄. ἑκατονταετηρίδος καὶ ἐν καλλίστῃ διατηρεῖται καταστάσει. Ἡ παράστασις εἶνε ἡ συνήθης οἰκογενειακή. Ἀριστερὰ κάθηται ἐπὶ σκίμποδος πρὸς δεξιὰν ἐστραμμένη *γυνή*, ἐνδεδυμένη ποδήρη χιτῶνα καὶ ἱμάτιον, καλύπτον καὶ τὴν κεφαλήν, καὶ δεξιουμένη πρὸ αὐτῆς ἱσταμένην ὀρθίαν ἑτέραν *γυναῖκα*, τὸν αὐτὸν φέρουσαν ἱματισμόν, ἧς ἅπτεται μικρὸν τῆς δεξιᾶς καὶ διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρός, ἐν στοργῇ καὶ φίλτρῳ αὐτῇ προσβλέπουσα· ἔχει δὲ τὰ γνωρίσματα τοῦ προσώπου νεανικά, ἐν ᾧ ἡ ἑτέρα ἔχει τι τὸ μητροπρεπὲς ἐν τῇ περιβολῇ καὶ ἰδίως ἐν τοῖς καθ' ἕκαστα τοῦ λύπην καὶ συγκίνησιν ἐκφράζοντος προσώπου· στηρίζεται δ' αὕτη ἐπὶ τοῦ ἐδάφους διὰ τοῦ δεξιοῦ ποδὸς καὶ ἔχει τὴν ἀριστερὰν ἠρέμα καθημένην τῷ σώματι καὶ τοῦ ἱματίου ἁπτομένην, ὃ καὶ ἀνέχει μικρὸν δι' αὐτῆς. Μεταξὺ τῶν δύο τούτων γυναικῶν, εἰς τὸ βάθος, ἵσταται ὄρθιος κατ' ἐνώπιον, ἐν ταπεινῷ σχετικῶς ἀναγλύφῳ πεποιημένος, πωγωνοφόρος *ἀνήρ*, ἐνδεδυμένος ἱμάτιον καταλεῖπον γυμνὸν τὸ ἄνω μέρος τοῦ στήθους στηριζόμενος διὰ τῆς δεξιᾶς ἐπὶ βακτηρίας καὶ ἔχων τὴν ἀριστερὰν πρὸ τοῦ στήθους. Ὄπισθεν δὲ τῆς ἐπὶ θρόνου καθημένης ἵσταται ὀρθία μικρὸν πρὸς δεξιὰν ἐστραμμένη *νεᾶνις*, φέρουσα τὸν συνήθη ταῖς παιδίσκαις ἱματισμόν, μακρὸν στενὸν χιτῶνα, χειριδωτὸν ἐπίβλημα καὶ ἀνάδεσμον ἐξ ὑφάσ-

ματος ἐπὶ τῆς κόμης, καὶ ἔχουσα τὴν γνωστὴν πένθους καὶ λύπης δηλωτικὴν διάθεσιν τῶν χειρῶν, ἔχουσα δηλ. τὴν ἀριστερὰν ἐσταυρωμένην πρὸ τοῦ στήθους καὶ ἐπ' αὐτῆς στηρίζουσα τὸν ἀγκῶνα τῆς πρὸς τὰ ἄνω ἀνερχομένης καὶ τοῦ προσώπου μικρὸν ἀπτομένης δεξιᾶς. Τὸ ἀνάγλυφον τοῦτο εὑρέθη πρὸ πολλῶν, ὡς φαίνεται, ἐτῶν καὶ διετέλει ἐν κατοχῇ τοῦ Ἐπ. Σκαρβούρη ἔχοντος αὐτὸ κεκλεισμένον ἐντὸς ξυλίνης θήκης· κατεσχέθη δὲ ὑπὸ τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς αἰτήσει τοῦ Γενικοῦ ἐφόρου, ᾧ παραδοθὲν ἁρμοδίως κατετέθη ἐν τῷ Ἐθν. Μουσείῳ (Εὑρετ. Γεν. Ἐφορ. 494).

2) Μαρμαρίνη ὑπερφυσικοῦ μεγέθους κεφαλὴ *ἐπαναπαυομένου νεανίου* ἀθλητικὰ ἐν μέρει ἔχοντος τὰ γνωρίσματα τοῦ προσώπου, ἐν ᾧ ἐξ ἄλλου τὸ κάτω μέρος τοῦ προσώπου καὶ ἡ διάθεσις τῆς κόμης ὑποδηλοῦσι μᾶλλον γυναικείαν μορφήν· ἐπὶ τοῦ κρανίου σώζεται ἡ ἄκρα δεξιὰ χείρ. Ἴσως εἶνε κεφαλὴ *Ἀπόλλωνος* ἐπαναπαυομένου ἐκ τῶν καμάτων τῆς παλαίστρας· εἶνε δὲ σπουδαιότατον ἔργον τῆς Δ'. ἑκατονταετηρίδος καὶ ἱκανὰ ἔχει γνωρίσματα Πραξιτελείου τέχνης. Τὸ μάρμαρον ὑπελείφθη ἡμιτελές, μόνου τοῦ προσώπου ἐντελῶς ἐξειργασμένου ὄντος. Εὑρέθη ἐν Λαυρίῳ, ἐν τῷ πυθμένι τῆς θαλάσσης παρὰ τὴν παραλίαν, ἐντὸς ἰλύος ἐκ σκωριῶν προερχομένων ἐκ τῶν ἐκεῖ μεταλλείων· ἐκ τούτου δὲ ἔχει νῦν μέλαιναν τὴν ὄψιν, τοῦ λίθου ἀπολέσαντος τὸ φυσικὸν αὐτοῦ χρῶμα καὶ λαβόντος ὄψιν οἱονεὶ χαλκοῦ. (Εὑρετ. Γεν. Ἐφορ. 493).

3) Δύο μαρμάριναι κεφαλαὶ φυσικοῦ μεγέθους εὑρεθεῖσαι ἐν Ἀμοργῷ, ἐν τῇ περιοχῇ τῆς Ἀρκεσίνης, ὑπὸ ἱερέως Δ. Πρασίνου, παρ' οὗ ἠγοράσθησαν ὑπὸ τῆς Γενικῆς Ἐφορείας ἀντὶ δραχμῶν 200. Ἡ μὲν διατηρεῖται ἐν καλλίστῃ καταστάσει καὶ εἰκονίζει *Ἀσκληπιόν*· εἶνε δὲ ὅλως παρεμφερὴς τῇ ἐν τῷ Βρεττανικῷ Μουσείῳ γνωστῇ κολοσσιαίᾳ κεφαλῇ *Ἀσκληπιοῦ*, τῇ ἐν Μήλῳ εὑρεθείσῃ, καὶ ἦτο ἔνθετος τῷ κορμῷ τοῦ ἀγάλματος· ἡ δὲ (ἐλλείπει μέρος τῆς δεξιᾶς παρειᾶς) εἶνε κεφαλὴ *Ὑγιείας*. Ἀμφότεραι εἶνε καλῆς τέχνης ἔργα τῶν ἀλεξανδρινῶν πιθανῶς χρόνων ποιηθέντα κατ' ἀπομίμησιν πρωτοτύπου ἔργου τῆς Δ'. ἑκατονταετηρίδος· συμβάλλονται δὲ σπουδαίως καὶ εἰς λύσιν τοῦ ἐν τοῖς τελευταίοις χρόνοις ἀναφυέντος ζητήματος, ἂν ἡ ἀνωτέρω μνη-

μονευθεῖσα ἐν τῷ Βρεττανικῷ Μουσείῳ κεφαλὴ εἶνε κεφαλὴ Ἀσκληπιοῦ, ὡς ὁ Brunn νομίζει, ἢ Διός, ὡς ὁ Overbeck ἰσχυρίζεται. Ἡ ἐν τῷ προσώπῳ ἔκφρασις τῆς πωγωνοφόρου κεφαλῆς καὶ ἡ σὺν αὐτῇ εὕρεσις τῆς κεφαλῆς τῆς Ὑγιείας μαρτυροῦσιν ὑπὲρ τοῦ ἰσχυρισμοῦ τοῦ Brunn, δικαίως ἀναγνωρίζοντος ἐν τῇ ἐν Λονδίνῳ κεφαλῇ τὸν ἰδανικὸν τύπον τοῦ Ἀσκληπιοῦ. (Εὑρετ. Γεν. Ἐφορ. 492).

4) Τὰ ἐν σελ. 47 τοῦ Δελτίου τούτου μνημονευόμενα 60 χρυσᾶ νομίσματα Βυζαντινῶν χρόνων, τὰ ἐν ταῖς ἐν Ἀμοργῷ ἀνασκαφαῖς τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς, ἐν τῇ περιοχῇ τῆς Ἀρκεσίνης, εὑρεθέντα (Εὑρετ. Γεν. Ἐφορ. 490).

5) Ἡ ἐν σελ. 46 ἀρ. 4 ἐδ. γʹ. μνημονευομένη μαρμαρίνη γυναικεία εἰκονιστικὴ *κεφαλὴ* ἡ εὑρεθεῖσα ἐν ταῖς ἐν Ἀμοργῷ, ἐν τῇ περιοχῇ τῆς ἀρχαίας πόλεως Μινώας, ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς ἐνεργηθείσαις ἀνασκαφαῖς· ἔχει αὕτη μέγεθος φυσικόν, διατηρεῖται ἐν καλλίστῃ καταστάσει, καὶ εἶνε ἐστεμμένη στεφάνῳ κισσοῦ. Τέχνη ἀξιόλογος. (Εὑρετ. Γεν. Ἐφορ. 491).

6) Ἀναθηματικὸν ἀνάγλυφον (ὕψ. 0,27 πλ. 0,34) ἔχον ἑκατέρωθεν τετραγωνικὴν παραστάδα καὶ κατὰ τὰ ἄνω γείσωμα μετ' ὀρθοκεράμων. Ἀριστερὰ ἵσταται ὄρθιος πρὸς δεξιὰν ἐστραμμένος *νεανίας*, χιτῶνα καὶ χλαμύδα ἐνδεδυμένος, ἄγων *ἵππον*, οὗ ἐκράτει διὰ τῆς ἀριστερᾶς, ὡς φαίνεται, τὰ γραπτὰ τὸ πάλαι ἡνία· διὰ τῆς δεξιᾶς κρατεῖ φιάλην, ἐφ' ἧς σπένδει ἐξ οἰνοχόης χιτῶνα καὶ ἱμάτιον ἐνδεδυμένη *γυνή*. Ταύτῃ ἕπονται δύο μορφαί, *ἀνὴρ* καὶ *γυνή*, πρὸ τῶν ὁποίων δύο μικρὰ (ἀποκεκρουσμένα καὶ πολλαχῶς ἐφθαρμένα) *παιδία*. Τέλος ἕπεται *κοράσιον* φέρον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς περιφερὲς σκεῦος. Κατεσχέθη ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας παρὰ Πέτρῳ Ῥούσῳ, ἀρχαιοπώλῃ ἐνταῦθα. (Εὑρετ. Γεν. Ἐφορ. 495).

7) Εἰκονιστικὴ μαρμαρίνη κεφαλὴ ἀνδρὸς πωγωνοφόρου, μεγέθους φυσικοῦ, τέχνης ἀξίας λόγου. Εὑρέθη ἐν Δελφοῖς. (Εὑρετ. Γεν. Ἐφορ. 497).

Β΄.

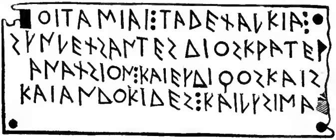
Ἀνασκαφαὶ καὶ εὑρήματα.

1) *Ἀνασκαφαὶ ἐν τῇ Ἀκροπόλει* (ἴδ. σ. 43 ἀρ. 1 κτλ.).

Ἡ ἀνασκαφὴ τοῦ μεταξὺ τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς τοῦ Παρθενῶνος, τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τοῦ Μουσείου καὶ τοῦ νοτίου τείχους τῆς Ἀκροπόλεως χώρου ἐπερατώθη· περατωθεισῶν δὲ καὶ τῶν διὰ τὴν ἐπίχωσιν γενομένων οἰκοδομητικῶν ἐργασιῶν ἐν τῷ χώρῳ τούτῳ, ἤτοι τῆς κατασκευῆς ὑψηλοῦ τείχους πρὸ τῆς ἀνατολικῆς καὶ τῆς ἀρκτικῆς πλευρᾶς τοῦ Μουσείου πρὸς συγκράτησιν τῶν χωμάτων, ἤρξατο ἡ ἐπίχωσις τοῦ ἀνασκαφέντος τούτου χώρου, ἥτις καὶ περατοῦται ἐντὸς βραχέος χρόνου. Τῶν γενομένων εὑρημάτων μνημονευτέα δύο: μεγάλη χαλκῆ *κεφαλὴ γρυπός*, ἡ μεγίστη τῶν ἐν τῇ Ἀκροπόλει εὑρεθεισῶν, καὶ μικρὸν χαλκοῦν ἀγαλμάτιον παριστῶν γυμνὸν *ἄνδρα* ἐπιβεβηκότα δελφῖνος, τὸν Τάραντα ἢ Παλαίμονα ἴσως. Καὶ τὰ δύο ταῦτα εὑρήματα ἐγένοντο ἐν τῇ πρὸς τὸ νότιον τεῖχος τῆς Ἀκροπόλεως ἐπιχώσει.

Κατὰ τὸν μῆνα Ἀπρίλιον ἀνεσκάφη καὶ μικρὸς χῶρος πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Μουσείου, ἐκεῖνος δηλ. ὁ χῶρος ὁ μεταξὺ τοῦ Μουσείου τούτου, τοῦ νῦν κτιζομένου νέου Μουσείου καὶ τοῦ νοτίου τῆς Ἀκροπόλεως τείχους. Διὰ τῆς ἀνασκαφῆς ταύτης ἀπεκαλύφθησαν θεμέλια ἀρχαίων οἰκοδομημάτων μεταγενεστέρων, ὡς φαίνεται, χρόνων, μέρος μεγάλου κυκλωπείου τὴν κατασκευὴν τείχους, ὅπερ εἶνε, ὡς φαίνεται, μέρος τοῦ τείχους τοῦ ἐν τοῖς πελασγικοῖς χρόνοις περιβάλλοντος τὴν Ἀκρόπολιν, συνέχεια βεβαίως τοῦ πέρυσιν ἀποκαλυφθέντος (τοῦ καὶ νῦν ὁρατοῦ) πρὸς ἀνατολὰς τοῦ νέου Μουσείου τείχους. Ἡ ἐπίχωσις ἐνταῦθα δὲν εἶχεν οὕτω κανονικῶς ὡς καὶ ἡ παρὰ τὸ βόρειον τῆς Ἀκροπόλεως τεῖχος, ὥστε δὲν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν περὶ αὐτῆς, ὅ,τι καὶ περὶ τῆς κατὰ τὸ βόρειον τεῖχος ἐπιχώσεως, ὅτι δηλ. αὕτη ἐγένετο εὐθὺς μετὰ τοὺς περσικοὺς πολέμους ἢ ὅτι τοὐλάχιστον ἔμεινεν ἀνέπαφος ἐν ὑστερωτέροις χρόνοις. Ἐν τῇ ἀνασκαφῇ ταύτῃ εὑρέθησαν πολλὰ

τεμάχια μελανομόρφων καὶ ἐρυθρομόρφων ἀγγείων, τεμάχια πηλίνων εἰδωλίων, οἷα τὰ πολλὰ ἐν τῇ Ἀκροπόλει εὑρισκόμενα, χαλκᾶ ἐκ τῶν συνήθων, ἐν οἷς δύο κεφαλαὶ *γρυπῶν*, καὶ τεμάχια καὶ μικρὰ ἀγγεῖα τοῦ μυκηναίου τρόπου, ἃ δὲν εὑρίσκοντο κεχωρισμένα εἰς τὸ κατώτατον βάθος, ὡς συνήθως, ἀλλ' ἀναμὶξ τοῖς λοιποῖς ἀρχαίοις. Σπουδαιότατον δὲ εὕρημα εἶνε χαλκοῦν ἔλασμα (ὕψ. 0.12 μῆκ. 0,26) ἔχον τὴν ἑξῆς ἐν πανομοιοτύπῳ δημοσιευομένην ἐπιγραφήν:

ἤτοι Ηοι ταμίαι τάδε χαλκία . . . .
συλλέξαντες Διὸς κρατερ[όφρονι κούρῃ ἀνέθηκαν;]
Ἀναξίων καὶ Εὔδικος καὶ Σ. . . . .
καὶ Ἀνδοκίδης καὶ Λυσίμα[χος . . . .

Ἡ πλὰξ ἦτο προσκεκολλημένη δι' ἥλων εἴς σκεῦός τι, ὡς φαίνεται, ὅπερ ἐχρησίμευεν ὡς ὑπόθεμα τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος χαλκωμάτων· εἶνε δὲ ἀποκεκομμένη κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος, ἔνθα σώζονται καὶ ὀπαὶ πρὸς προσάρτησιν ἥλων, ἐξ οὗ φαίνεται ὅτι θὰ ἦτο μία εἰσέτι τουλάχιστον σειρὰ ἥλων, ἄρα θὰ ἐλλείπει τὸ δεξιὸν ἥμισυ τουλάχιστον τῆς πλακός, ὃ βεβαιοῦται καὶ ἐκ τῆς πιθανῆς, σχεδὸν βεβαίας, συμπληρώσεως τῶν ἐν τῷ δευτέρῳ στίχῳ. Κατὰ ταῦτα, ὑπολογιζομένου τοῦ ἐλλείποντος χώρου, οἱ ἀναγραφόμενοι ταμίαι θὰ ἦσαν ὀκτὼ τουλάχιστον.

Αἱ ἀνασκαφαὶ προχωροῦσι νῦν ἐν τῷ χώρῳ τῷ μεταξὺ τῆς μεσημβρινῆς πλευρᾶς τοῦ Παρθενῶνος καὶ τοῦ τείχους τῆς Ἀκροπόλεως.

Π. ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ

2) *Ἀνασκαφαὶ ἐν Τανάγρᾳ* (ἴδ. σ. 45 ἀρ. 2 κτλ.).

Ἐξακολουθοῦσιν αἱ ἐν Τανάγρᾳ ὑπὸ τῆς Γενικῆς Ἐφορείας ἐνεργούμεναι ἀνασκαφαὶ τάφων, διακοπεῖσαι μόνον ἐπ' ὀλίγας ἡμέρας ἕνεκα τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα. Ἐνεργοῦνται δὲ νῦν ἐν δημοσίοις ἀγροῖς παρὰ τὰ ἐρείπια τῆς ἀρχαίας πόλεως. Περὶ τούτων ἐπιστέλλει τῇ Ἐφορείᾳ ὁ Κορομάντσος ἀπὸ 10 καὶ 17 Ἀπριλίου τάδε·

» Τὰ ἐρείπια τῆς ἀρχαίας πόλεως κεῖνται, ὡς γνωστόν, εἰς τὴν ἀνατολικὴν ὑπώρειαν τοῦ Κηρυκείου ὄρους ἐπὶ τριγώνου τοποθεσίας περιοριζομένης ἀπὸ μεσημβρίαν ὑπὸ τοῦ Ἀσωποῦ ποταμοῦ, πρὸς ἀνατολὰς ὑπὸ τοῦ Θερμώδοντος, τοῦ νῦν «Λάρι» ἀπὸ ἄρκτον καὶ δύσιν ὑπὸ τοῦ ὄρους.

» Ἐκ τῶν ἐρειπίων τούτων ἄρχονται, ὡς ἀκτῖνες ἀπὸ κέντρου, ἓξ μεγάλαι σειραὶ ἢ γραμμαὶ ἀρχαίων κεχηνότων τάφων, αἵτινες, καθόσον ἀπομακρύνονται τῶν ἐρειπίων, ἄρχονται βαθμηδὸν διακλαδιζόμεναι εἰς πολλὰς μικροτέρας σειράς.

» Αἱ ἓξ κυριώτεραι αὗται σειραὶ ἢ γραμμαὶ ἠκολούθουν, ὡς φαίνεται, τὰς δημοσίας ἀρχαίας ὁδούς· μία δὲ τῶν γραμμῶν τούτων εἶναι ἐκείνη, ἥτις ἀκολουθοῦσα τὴν πρὸς τὰς Θήβας ἄγουσαν ὁδὸν ἔχει τὴν διεύθυνσιν πρὸς ἄρκτον. Εἰς τὴν γραμμὴν ταύτην, ἀπέχουσαν τῶν ἐρειπίων περὶ τὰ 20 λεπτὰ τῆς ὥρας, ἐνεργοῦνται ἀπὸ τῆς 4ης μεσοῦντος μηνὸς ἀνασκαφαὶ τάφων ἐπὶ τῆς σημερινῆς πρὸς τὸ χωρίον Μπράτζι ἀγούσης ὁδοῦ, ἐν δεδηλωμένοις ἐθνικοῖς ἀγροῖς.

» Τῇ 4ῃ τοῦ μηνὸς μετὰ ἓξ ἐργατῶν, οὓς διετηρήσαμεν εἰς τὴν ἐργασίαν καθ' ὅλην τὴν ἑβδομάδα, ἐζητήσαμεν τάφους εἰς πολλὰ διαλείμματα (ἄσκαπτα διαστήματα γραμμῶν τάφων) τῶν πρὸς ἄρκτον τῶν ἐρειπίων δύο κυριωτέρων γραμμῶν τάφων καὶ δὲν εὕρομεν. Τὴν ἐπιοῦσαν ὅμως, 5ην τοῦ μηνός, ἐξακολουθοῦντες τὴν σκαφὴν ἐτύχομεν περὶ τὴν μεσημβρίαν τάφου ἐν λάρνακι κεράμου εἰς βάθος 2 ½ μέτρων. Ἐκ τούτου ἐλάβομεν δύο ἀρχαϊκὰ ἀγαλμάτια τοῦ αὐτοῦ τύπου παριστῶντα ἱσταμένας γυναῖκας τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐπὶ τοῦ στήθους ἐχούσας καὶ τὴν ἀριστε-

ρὰν κάτω, καὶ ἕτερον γυναῖκα καθημένην παριστῶν, πρὸς δὲ τούτοις καὶ ληκύθιον ἄνευ κόσμου τινός.

» Συγχρόνως δὲ καὶ παραπλεύρως τούτου ἠνεῴχθη καὶ ἄλλος ἀσκεπὴς βάθους 3 μέτρων, πλούσιος εἰς κτερίσματα συντετριμμένα. Ταῦτα δὲ εἶναι: πολλὰ συντρίμματα ἀνήκοντα εἰς 5 τετραώτους ἀρχαϊκὰς κύληκας μὴ συμπληρουμένας, σπουδαίας ὅμως διά τε τὸ σχῆμα καὶ τὸν κόσμον αὐτῶν, τέσσαρες διάγραφοι κύληκες ἀποτελούμεναι ἐκ πολλῶν συντριμμάτων, κεκαλυμμέναι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὑπὸ σκληρᾶς ἀπολελιθωμένης ἐπιφανείας· αἱ ἐπ' αὐτῶν γραφαὶ φαίνονται νὰ ἦναι Σφίγγες μεγάλαι καὶ μορφαὶ ἀνθρώπινοι· σὺν ταύταις δὲ καὶ ἄλλαι μικρότεραι 8 κοσμούμεναι διὰ ζωνῶν ἀνθέων κτλ. Ἄλλα δὲ κτερίσματα τοῦ τάφου τούτου εἶνε τέσσαρες πηξίδες, ὧν μία ἐκ 13 τεμαχίων ἀποτελουμένη (ἄνευ πώματος) κοσμεῖται ὑπὸ μακραυχένων πτηνῶν, ἄλλη ἐκ 16 τεμαχ. ἀποτελουμένη κοσμεῖται διὰ ἐρυθρῶν ζωνῶν καὶ ἄλλου ἀρχαϊκοῦ κόσμου, αἱ δὲ ὑπολειπόμεναι δύο, ἐντελέστεραι οὖσαι, ἔχουσι ἀνὰ δύο μικρὰ ὦτα καὶ τὸ στόμιον στενώτερον τοῦ κύτους. Πρὸς ταύταις δὲ πῶμα ἀγγείου ἔχον εἰς ἕνα κύκλον ἑπτὰ μακραύχενα πτηνὰ καὶ εἰς τὸ κέντρον, ἐπὶ τῆς λαβῆς, ἀλέκτορα, τέσσαρες κάνθαροι δύο μεγάλοι καὶ δύο μικροί· καὶ τέλος 4 ἄμορφα ἀγαλμάτια διατηροῦντα ἐνιαχοῦ ἐρυθρὸν χρωματισμόν.

» Τῇ δὲ 6ῃ τοῦ μηνὸς ἠνεῴχθη παρὰ τῷ προτέρῳ ἄλλος τάφος ἐν λάρνακι πώρου, ἐξ οὗ ἐλήφθησαν: μέγας κάνθαρος ἐκ πολλῶν συντριμμάτων ἀποτελούμενος, ἔχων δι' ὀξέος ὀργάνου κεχαραγμένην ἀρχαϊκὴν ἐπιγραφήν, ὀκτὼ λήκυθοι (τινὲς εἰς τεμάχια) ἄνισοι μὲ γραφὰς μὴ καλῶς διατηρουμένας ἐν ὀλίγοις καὶ δύο ἄλλαι ἔχουσαι ἀνθέμια, δύο κύληκες μέλαιναι καὶ ἄλλη ἔχουσα ἄνθη καὶ κύνας, ἀγαλμάτιον ἀρχαϊκὸν καθήμενον καὶ διὰ ἐρυθροῦ χρώματος κοσμούμενον, καὶ τέλος Σάτυρος μικρὸς καθήμενος.

» Ἐν τῷ αὐτῷ χώρῳ ἐξεσκάφη καὶ ἕτερος μικρὸς τάφος ἐν συντετριμμένῃ λάρνακι κεράμου εἰς βάθος 0,90 διευθυνόμενος ἀντιθέτως τῶν προτέρων, ἤτοι ἀπ' ἀνατολῶν πρὸς δυσμάς. Ἅπαντα δὲ τὰ κτερίσματα τοῦ τάφου τούτου πλὴν ὀλίγων εἶνε ἀγαλμάτια. Τούτων τὸ μὲν ἐκ 3 τεμαχ. συνιστάμενον καὶ ἔχον τὴν ἀριστερὰν

χεῖρα κάτω τοῦ ἀγκῶνος κολοβὴν καὶ τὴν δεξιὰν ὀλίγον πρὸ τῶν δακτύλων, παριστᾷ γυναῖκα ἐν καιρῷ νυκτὸς ἐργαζομένην. Ἵσταται δὲ αὕτη ἐγγὺς εὐρέος, ἀβαθοῦς καὶ μέχρι τῆς κάτω κοιλίας αὐτῆς ὑψουμένου σκεύους, ἐν τῷ πυθμένι τοῦ ὁποίου κεῖνται εἰς μίαν γραμμὴν τέσσαρα τετράγωνα λεπτὰ σώματα καὶ ἐπ' αὐτῶν πέμπτον ἐλλειψοειδές. Ὀλίγον ἐπὶ τοῦ σκεύους κύπτουσα βλέπει πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ σκεύους τεθειμένον μικρὸν λύχνον, πρὸς ὃν ἐκτείνει τὴν δεξιὰν χεῖρα πειρωμένη οὕτω, ὡς φαίνεται, νὰ δώσῃ περισσότερον φῶς. Ἡ ἀριστερὰ χεὶρ κολοβή, ὡς εἶπον, δὲν δεικνύει τὴν ἀσχολίαν της. Τὸ δὲ ἐξ ὀκτὼ τεμαχίων συνιστάμενον παριστᾷ γυναῖκα ἐπὶ κυλινδρικοῦ θρόνου καθημένην, ἥτις διὰ μὲν τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς φερομένης ἐκ τῶν ἔξω κρατεῖ τὸ ἀριστερὸν γόνυ, διὰ δὲ τῆς δεξιᾶς, ἐκτεινομένης ἄνω τοῦ παρὰ τῷ δεξιῷ ποδὶ ἱσταμένου μονοώτου ἀγγείου, κρατεῖ ἐκ τῆς ἑτέρας μικρὸν ἐπίμηκες κυλινδρικόν τι σῶμα οὕτως ὥστε τὸ ἕτερον αὐτοῦ ἄκρον στρέφεται ὀλίγον πρὸς τὴν ἐργαζομένην, ἀτενίζουσαν τοῦτο. Καὶ πρὸ τοῦ ἀριστεροῦ ποδὸς ἵσταται μικρὸν καὶ ἀβαθὲς ἀγγεῖον ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἵσταται ἄλλο πολὺ μικρόν. Τὸ δὲ ἐξ ὀκτὼ τεμαχ. συνιστάμενον παριστᾷ γυναῖκα ἱσταμένην, ἥτις διὰ μὲν τῆς δεξιᾶς χειρὸς κρατεῖ παρ' ἑαυτῇ κάτω τοῦ στήθους σκεῦος πλῆρες μικρῶν στρογγύλων κόκκων, μεταξὺ δὲ τῶν τριῶν δακτύλων τῆς ἀριστερᾶς ἔχει δύο ἢ τρεῖς κόκκους, οὓς φαίνεται ὡς νὰ ῥίπτῃ ἐπὶ τοῦ πρὸ τῶν ποδῶν της, ἐπὶ τοῦ χείλους ἀβαθοῦς ἀγγείου, ἱσταμένου καὶ ἔσω τούτου κύπτοντος μικροῦ πτηνοῦ, πρὸς ὃ βλέπει. Τὸ δὲ τέταρτον ἔχει τὴν δεξιὰν χεῖρα κατὰ τὸν καρπὸν κολοβὴν καὶ παριστᾷ γυναῖκα ἐπὶ κυλινδρικοῦ θρόνου καθημένην καὶ τὴν μὲν δεξιὰν πρὸ τοῦ προσώπου ἔχουσαν, τὴν δὲ ἀριστερὰν ὑπτίαν, ἄνω τῶν γονάτων, παρὰ τὸ στῆθος.

» Ἄλλα προσέτι ἀγαλμάτια ἀρχαϊκὰ εἶνε ἓν ἄνευ κεφαλῆς, ἄχειρον, καθήμενον ἐπὶ θρόνου καὶ ἔχον εἰς τὸ στῆθος προσωπεῖον (σωζόμενον ὕψος 0,15), δύο ἕτερα ὅμοια (ὕψ. 0,23), τὰ ὁποῖα παριστῶσι γυναῖκας ἱσταμένας μὲ τὴν δεξιὰν χεῖρα εἰς τὸ στῆθος καὶ τὴν ἀριστερὰν κάτω, τρία ἄλλα μικρότερα τοῦ αὐτοῦ τύπου καὶ τέσσαρα ἐπίσης μικρὰ καθημένας γυναῖκας παριστῶντα. Ἄλλα δὲ κτερίσματα τοῦ τάφου τούτου εἶνε δύο μικρὰ προσωπεῖα κολοβὰ

τὰ κάτω, κάνθαρος εἰς πολλὰ τεμάχια (μὴ συμπληρούμενος) ἔχων ἀνὰ μίαν κεφαλὴν πωγωνοφόρου εἰς ἀμφοτέρας τὰς λαβάς, καὶ τρία ληκύθια, δύο μὲν φέροντα γραφὰς ἓν δὲ ἀνθέμιον.

Τῇ δὲ ἑβδόμῃ τοῦ μηνὸς ἠνεῴχθησαν ἓξ τάφοι· ἐν τοῖς τέσσαρσι τούτων εἶχον ταφεῖ μεταγενέστεροι νεκροί, ὡς τὰ ἐν αὐτοῖς εὑρεθέντα ὀλίγα λείψανα καλλιτεχνικῶν ἀγαλματίων καὶ ἀγγείων μετὰ τῶν ὀλίγων κακοτέχνων τῆς δευτέρας ταφῆς εὑρεθέντων μαρτυροῦσι τοῦτο· οἱ δὲ λοιποὶ δύο ἔδωσαν, ὁ μὲν ἰδιότροπον ἀγγεῖον ἐκ πολλῶν συντριμμάτων, (κύληξ καὶ κάνθαρος ὁμοῦ), μικρὸν κάνθαρον μετὰ ἐρυθρῶν ζωνῶν, πέντε κύληκας εἰς συντρίμματα (ὑπὸ τὸ οὖς τῆς ἑτέρας εἶνε κεχαραγμένη ἀρχαϊκὴ ἐπιγραφὴ) καὶ δύο ληκύθια μὲ γραφάς. Ὁ δὲ ἕτερος τάφος ἔδωσε μίαν κύληκα ἔχουσαν γραφὰς κενταυρομαχίας (μὴ διατηρουμένας καλῶς), δύο ἄλλας μικροτέρας ἐχούσας ἄνθη, δύο ληκύθια μὲ γραφὰς (μὴ καλῶς διατηρουμένας) καὶ τέλος μικρὰν ὑδρίαν τρίχρουνον στόμιον ἔχουσαν.

» Τῇ 8ῃ ἐξεσκάφησαν 9 τάφοι, ἐξ ὧν οὐδὲν κτέρισμα ἐλάβομεν. Τούτων ἄλλοι μὲν ἦσαν διηρπασμένοι ἐκ τῆς ἐν αὐτοῖς δευτέρας ταφῆς, ἄλλοι δὲ κεκαυμένοι.

» Τῇ δὲ 9ῃ ἠνεῴχθησαν μέχρι μεσημβρίας, ὅτε βροχὴ διέκοψε τὰς ἐργασίας, τρεῖς τάφοι· ἐξ ἑνὸς ἔχοντος 3,20 μέτρα βάθος ἐλήφθησαν μόνον ἀρύβαλοί τινες καὶ κακόμορφα ἀγαλμάτια.

» Οἱ ἐκσκαφέντες τάφοι δὲν ὑπερβαίνουσι τοὺς εἴκοσι τρεῖς· τούτων τέσσαρες εἶνε ἀσκεπεῖς, τέσσαρες εἶνε λάρνακες, δύο πώρινοι κτιστοί, ὀκτὼ κεραμιδοσκεπεῖς καὶ 5 κεκαυμένοι. Οἱ ἀσκεπεῖς καὶ ὁ ἐν πωρίνῳ λάρνακι ἔχουσι τὸ μεγαλήτερον βάθος 2,90—3,20 καὶ διευθύνονται παραλλήλως τῇ γραμμῇ ἀπ᾽ ἄρκτου πρὸς μεσημβρίαν. Τὸ δὲ βάθος τῶν λοιπῶν, ἱσταμένων καθέτως εἰς τὴν γραμμήν, καὶ τῶν βαθυτέρων τάφων εἶνε 1,20 ἕως 2 μέτρα. Τὰ δὲ ἐν τοῖς τάφοις κτερίσματα εὑρίσκονται κυρίως ἐπὶ τοῦ πώματος, οὐχ ἧττον καὶ εἰς τὰ πέριξ, ἐν δὲ ταῖς θήκαις σπανίως καὶ ταῦτα εἶνε τὰ ἐντελέστερα.

» Τῇ 11ῃ τοῦ μηνός, ἐργασθέντων ἓξ ἐργατῶν ἐν τῇ μνησθείσῃ θέσει, ἐξεσκάφησαν ἐννέα πρόπαλαι σεσυλημένοι τάφοι ἄνευ κέρδους τινός. Τοῦτο ἠκολούθησε καὶ τὴν 12ην. Τὴν 13ην ὅμως ἡ

σκαφὴ τῶν αὐτῶν ἐργατῶν συνήντησεν ἐν τῇ πορείᾳ της δύο συνεχεῖς τάφους, καθόλα ὁμοίους, εἰς βάθος 2,80. Οἱ τάφοι οὗτοι, ἐκ μεγάλων πωρίνων πλακῶν κτισμένοι, ἔχουσι τὸ τῆς θήκης μῆκος 2,20, πλάτος καὶ βάθος 0,60, καὶ φέρονται ἀπ' ἀνατολῶν πρὸς δυσμάς, καθέτως ἐπὶ τῆς γραμμῆς ἱστάμενοι.

» Ἐκ τοῦ πρώτου τούτων ἐλήφθησαν δύο ἀγαλμάτια ἀτελοῦς ὀπτήσεως, ὕψους ἀνὰ 0,25. Καὶ τὸ μὲν ἐκ 10 τεμαχίων συγκείμενον, κολοβὸν τὴν ῥῖνα καὶ τοὺς τῆς δεξιᾶς χειρὸς δακτύλους, παριστᾷ νέον ἐστεφανωμένον ἐπὶ στήλης τῷ τῆς ἀριστερᾶς ἀγκῶνι ἀκουμβῶντα καὶ ἐν ἀναπαύσει τὸν ἀριστερὸν πόδα ἔχοντα. Βλέπει ἀριστερὰ τῷ ὁρῶντι καὶ κρατεῖ τὴν δεξιὰν χεῖρα ἄνω, ἀνοικτῇ παλάμῃ. Τὸ ἱμάτιόν του κρατούμενον διὰ τῆς ἀριστερᾶς καὶ ἀφίνον γυμνὰ τὰ ἀπὸ τῆς κάτω κοιλίας ἄνω κατέρχεται λοξῶς μέχρι τῆς τοῦ ἀριστεροῦ ποδὸς κνήμης καὶ ἄνω τῶν ἀστραγάλων τοῦ δεξιοῦ. Τὸ δὲ ἕτερον ἀγαλμάτιον ἐκ 30 τεμαχίων συνιστάμενον, ἐπὶ βάσεως, ἔχει τὴν αὐτὴν μὲ τὸ πρῶτον στάσιν, ἀλλὰ τὸ ἱμάτιόν του ἀναπεπορπημένον ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ὤμου ἀφίνει γυμνὴν μόνην τὴν δεξιὰν χεῖρα κάτω ἐκτεινομένην. Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ τάφῳ εὑρέθησαν δύο ἐπίσης ἀγαλμάτια εἰς πολλὰ συντρίμματα ἀμόρφου σχεδὸν πηλοῦ.

» Χωρούσης τῆς σκαφῆς τῶν 6 ἐργατῶν πρὸς τὰ ἐρείπια ἐν τῇ αὐτῇ θέσει τῇ 14ῃ τοῦ μηνὸς μετὰ τὴν ἐκσκαφὴν 3 σεσυλημένων τάφων εὑρέθη ἕτερος κεραμιδοσκεπὴς τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν ἔχων (μῆκ. 1,30, πλάτ. 0,45 καὶ βάθος 2,30). Ἐν τούτῳ καὶ ὑπὸ τὰς συντετριμμένας τῆς θήκης κεραμίδας εὑρέθη ἀγαλμάτιον σῶον μὲ περιφερῆ βάσιν (ὕψ. 0,13), παριστῶν γυναῖκα ἱσταμένην, ἐν ἐξωμίδι πολυπτύχῳ καὶ ποδήρῃ.

» Τῇ 15ῃ ἠνεῴχθη ἐν τῇ αὐτῇ θέσει εἷς μόνον τάφος ἀρχαϊκὸς εἰς βάθος 3 μέτρων, ἔχων τὴν διεύθυνσιν ἀπ' ἄρκτου πρὸς μεσημβρίαν παραλλήλως τῆς γραμμῆς καὶ καθέτως πρὸς τοὺς ἄλλους, τὸ μῆκος τοῦ ὁποίου εἶνε 2,60, τὸ πλάτος 0,70, ἀσκεπής. Ἐκ τούτου ἐλήφθησαν ὀκτὼ ἀρύβαλοι μικροί. Τούτων ὁ μὲν φέρει δύο ἀντιμετώπους Σφίγγας ἐν μέσῳ ἐχούσας πτηνόν, πιθανῶς χῆνα, ὁ δὲ πέντε ἀσπιδοφόρους, ὁ δὲ χῆνα δεξιᾷ τῷ ὁρῶντι βλέπων, ὁ δὲ κύκνον ἴσως, μὲ ἀνοικτὰς πτέρυγας, ὁ δὲ ζῶόν τι ἐοικὸς

ἀλώπεκι, ὁ δὲ ψυχήν· δύο δὲ κοσμοῦνται διὰ ζωνῶν καὶ στιγμάτων. Ἄλλα κτερίσματα ἐλήφθησαν ἐκ τοῦ αὐτοῦ τάφου· 1) Μελανοβαφὴς ἱππεὺς (ὕψ. 0,12, μήτε 0,09), κρατῶν ἄνω τὴν δεξιὰν ὡς νὰ ἀκοντίζῃ· εἰς τὴν ἄκραν τῆς χειρὸς φαίνεται μικρὰ διαμπερὴς ὀπή, ἐν ᾗ θὰ ἦτο πάλαι ποτὲ χαλκοῦν ἀκόντιον. 2) Ζῷον ἀλώπεκι ὁμοιάζον (ὕψ. 0,09, μήκ. 0,11). 3) Δύο ὁμοιώματα πτηνοκεφάλων ἄνευ χειρῶν ἀνθρωπίνων μορφῶν ἐπὶ τραπεζοειδοῦς βάσεως, κοσμούμενα δι' ὑπερύθρων καὶ κυανομελάνων χρωμάτων (ὕψ. 0,20, πλ. 0,11). 4) Ὅμοιον ἱστάμενον (ὕψ. 0,23, πλάτ. 0,09), ἄνευ βάσεως.

» Τῇ 16ῃ πλησίον καὶ παραλλήλως τοῦ εἰρημένου εὑρέθη πρῶτον εἷς μέγας τάφος, καὶ δεύτερον μεσημβρινώτερα τούτου, ἄλλος τοῦ αὐτοῦ εἴδους, ἀσκεπεῖς, βαθεῖς 3 μέτρων, μακροὶ 2,20 καὶ πλατεῖς 0,70. Ἐν τῷ πρώτῳ τῶν δύο τούτων τάφων εὑρέθησαν πλέον τῶν 150 ἀρυβάλλων, συντετριμμένων καὶ μή, μὲ διεφθαρμένας τὰς γραφάς. Ἐλήφθησαν δὲ ἐκ τούτων μόνον ὀκτώ· εἷς (ὕψ. 0,15, διάμ. 0,40) ἔχων δύο ἀντιμετώπους λέοντας κακῆς διατηρήσεως, δύο ἕτεροι (ὕψ. 0,11, διάμ. 0,40) φέροντες ἀνὰ μίαν ἔλαφον κακῆς ἐπίσης διατηρήσεως, ἕτερος (ὕψ. 0,11 διάμ. 0,32) ἔχων σφίγγα μὲ ἀνοικτὰς πτέρυγας, ἕτερος (ὕψ. 0,09 διάμ. 0,30) ἔχων ψυχήν, δύο ὅμοιοι ἔχοντες ἀνὰ τρεῖς ἀσπιδοφόρους καὶ ἕτερος δίωτος μὲ στενὴν βάσιν ἔχων πέντε ἀσπιδοφόρους.

Ἄλλα σπουδαιότερα κτερίσματα ἐλήφθησαν ἐκ τοῦ τάφου τούτου: α') Κύλιξ τετράωτος ἐκ δύο τεμαχίων, τοῦ κύτους καὶ τῆς βάσεως, (ὕψ. 0,20, διαμ. 0,25), ἔχουσα ὡς κοσμήματα ἐρυθρὰς καὶ μελαίνας ζώνας καὶ ἄλλα τριγωνικὰ σχήματα· β') Δύο ἀβαθεῖς ὅμοιαι κύλικες διαμέτρου 0,27, ἔχουσαι κόσμον ἀνὰ δύο σφίγγας ἑκατέρωθεν ἑκάστη καὶ ὑπὸ τὰ ὦτα ἀνὰ ἓν πτηνόν. Ἡ μὲν τούτων σύγκειται ἐκ τριῶν τεμαχίων, ἡ δὲ ἐκ πέντε· γ') Πηξὶς τρίπους μετὰ πώματος ἐκ πέντε τεμαχίων ἀποτελουμένη· κοσμεῖται ὑπὸ ὑπερύθρων καὶ κιρρῶν ζωνῶν καὶ στιγμάτων· δ') Ἀγγεῖον δίωτον ὕψος 0.13, περιφερ. 0,40, μὲ πλατὺ κύτος, βάσιν καὶ στόμιον στενώτερα. Κιρρὰ δὲ καὶ ὑπέρυθρα χρώματα εἰς ζώνας καὶ τριγωνικὰ σχήματα κοσμοῦσι τοῦτο· ε') Ἀγγεῖον μελανοβαφὲς ἄνευ ὤτων, μὲ πλατεῖαν βάσιν καὶ χείλη ἔσω ἐστραμ-

μένα ὕψ. 0,09, περιφερείας 0,46· ἔχει κεκοσμημένα τὸ πῶμα καὶ τὰ πέριξ τοῦ στομίου δι' ἐρυθρῶν μαιάνδρων καὶ ὠαρίων· ϛ') Λήκυθος ἐρυθρομέλαινα, ὕψ. 0,20, περιφ. 0,30· ζ') Ληκύθιον κωνικὸν ὕψ. 0,12, περιφ. 0,20 ἔχον ψυχήν· η') Ληκύθιον ἐπίσης κωνικὸν ἐκ 15 συντριμμάτων μὲ ἐρυθρὰ καὶ μέλανα κοσμήματα καὶ θ') Τέσσαρες χαλκοῖ δακτύλιοι ἐκ πολλῶν ἀλλεπαλλήλων κρίκων συνιστάμενοι.

» Ἐν τῷ τάφῳ τούτῳ εὑρέθησαν καὶ ὀλίγα θρίμματα ὀστῶν, κνήμης πιθανῶς.

» Ἐν δὲ τῷ Β'. τάφῳ εὑρέθησαν τρεῖς κάνθαροι μέλανες, ὁ εἷς ἐκ δύο τεμαχίων συγκείμενος, τῆς βάσεως καὶ τοῦ κύτους, ἔχει ὕψ. 0,20, διάμετρ. 0,15, ὁ ἕτερος ὕψ. 0.15, διάμετρ. 0,13 καὶ ὁ τρίτος ὕψ. 0,15, διάμετρ. 0,12.

» Ἄλλα κτερίσματα εἶνε δύο ληκύθια, ὧν τὸ μὲν (ὕψ. 0,25, περιφ. 0,28), κοσμεῖται ὑπὸ δύο ἀντιμετώπων λεόντων καλῶς διατηρουμένων, τὸ δὲ (ὕψ 0,14, περιφ. 0,22) φέρει ὑπὸ παχεῖαν ἀπολίθωσιν τρεῖς ἱσταμένας μορφάς.»

3) *Ἀνασκαφαὶ ἐν Μαντινείᾳ.*

Ἐπανελήφθησαν τῇ 19 Ἀπριλίου αἱ ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς διὰ τοῦ ἐκ τῶν ἑταίρων αὐτῆς κ. Φουζὲρ ἐνεργούμεναι ἀνασκαφαὶ ἐν τῇ περιοχῇ τῆς ἀρχαίας Μαντινείας ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ἐφόρου τῶν κατὰ τὸν νομὸν Κυκλάδων ἀρχαιοτήτων Π. Καστρωμένου· μετὰ ἐργασίαν ὅμως τριῶν ἡμερῶν διεκόπησαν ἕνεκα τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα. Εὑρέθησαν 85 χαλκᾶ ῥωμαϊκὰ νομίσματα, κατιωμένα.

4) *Ἀνασκαφαὶ ἐν τῷ παρὰ τὰς Θήβας Καβιρείῳ.*

Αἱ ὑπὸ τοῦ Γερμανικοῦ Ἰνστιτούτου, ἀδείᾳ τοῦ Ὑπουργείου ἐνεργούμεναι ἀνασκαφαὶ ἐν τῷ παρὰ τὰς Θήβας ἱερῷ τῶν Καβίρων, αἱ τῇ 4 Ἰανουαρίου διακοπεῖσαι (σ. 14 ἀρ. 3), ἐπανελήφθησαν τῇ 30 Μαρτίου καὶ ἐξηκολούθησαν μέχρι τῆς 9 Ἀπριλίου, ὅτε ὁριστικῶς ἔληξαν. Διὰ τῶν μικρῶν τούτων ἐργασιῶν

συνεπληρώθη ἡ προτέρα ἀνασκαφή, ἀποκαλυφθέντος ὁλοκλήρου τοῦ ναοῦ τῶν Καβίρων. Εὑρήματα δὲ ἐγένοντο ὀλίγα τινα πήλινα καὶ χάλκινα ζωάρια, οἷα καὶ τὰ ἐν τῇ πρώτῃ σκαφῇ εὑρεθέντα, τεμάχια ἀγγείων καὶ λοιπά. Εὑρέθη δὲ πρὸς τούτοις μαρμάρινον ἀκέφαλον ἄγαλμα (ὕψ. 1,40) ῥωμαϊκῆς τέχνης, καὶ βάθρον ἀγάλματος, εἰς αὐτὸ τοῦτο τὸ ἄγαλμα, ὡς φαίνεται, ἀνῆκον, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφή:

Ο δημος Μεμνονα Διοζοτου
αρετης ενεκεν και ευνοιας
της εις εαυτον ιεραρχουντα
το δεκατον

Τὸ ἄγαλμα καὶ τὸ βάθρον ἐκομίσθησαν εἰς τὴν ἐν Θήβαις Συλλογὴν τὰ λοιπὰ δὲ μικρὰ εὑρήματα εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφορείαν.
('Εξ ἀναφορᾶς τοῦ ἐπιστάτου Ν. Δαλμάρα).

5) *Ἀνασκαφαὶ ἐν τῷ ἐνταῦθα Ὀλυμπιείῳ.*

Ἐξακολουθοῦσιν αἱ ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας γινόμεναι ἀνασκαφαὶ ἐν τῷ ἐνταῦθα Ὀλυμπιείῳ.

6) *Εὕρεσις ἐπιγραφῶν ἐν τῇ Ἀκροπόλει.*

Πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ὑπὸ τῆς Γενικῆς Ἐφορείας διὰ τοῦ ἀρχιτέκτονος Γ. Καβερῶ γινομένων σχεδιασμάτων τοῦ ἐδάφους τῆς Ἀκροπόλεως ἐγένετο κατὰ μῆνα Ἀπρίλιον μικρά τις ἀπὸ τῶν χωμάτων ἀνακάθαρσις τοῦ βορειοανατολικῶς τῶν Προπυλαίων βράχου, τοῦ ἀριστερὰ δηλ. τῷ εἰσερχομένῳ εἰς τὴν Ἀκρόπολιν. Διὰ τῆς ἀνακαθάρσεως ταύτης ἀνεφάνησαν αἱ ἑξῆς, κατὰ τὴν πρὸς τὴν Γενικὴν Ἐφορείαν ἔκθεσιν τοῦ Λόλλιγκ ἐπιγραφαί:

1. » Τεμάχιον πλακὸς ἐκ πεντ. μαρμ., μῆκ. 0,16, πλ. 0,15 μ. Τὸ δεξιὸν ἄκρον τοῦ λίθου σώζεται.

Εχιναιο
εδοξεν τηι βουληι
και τωι δημωι . . . . . .] επρυτανευεν Διευ-
χης Δημαρχου Φρεαρρι]ος εγραμματευ(εν) Μ
. . . . επεσ]τατει Αρχεδημος [Α]ρ.
. . . . ειπεν π]ερι ων οι πρεσβεις . .
. . . . . . λεγουσιν εψ]ηφισθαι τηι β[ουληι
τους μεν προεδρους οι αν λαχω]σι προεδρε[υειν εν
τωι δημωι εις την πρωτην ε]κκλησι [αν προσαγ-
αγειν αυτους προς τον δημον] και χρηματισαι
περι ων απαγγελλουσι κτλ.]

2. » Τεμάχιον πλακὸς ἐκ πεντ. μαρμ., μῆκ. 0,29, πάχ. 0,09μ Ὁ λίθος φέρει δύο ἐπιγραφὰς στοιχηδὸν γεγραμμένας, τὴν μὲν μίαν ἐπὶ τῆς ἔμπροσθεν, τὴν δὲ ἑτέραν ἐπὶ τῆς ὄπισθεν πλευρᾶς· ἐκτὸς τοῦ ἄνω ἄκρου σώζεται τὸ ἓν τῶν δύο καθέτων ἄκρων, ὅ διὰ μὲν τὴν ἔμπροσθεν ἐπιγραφὴν πρὸς δεξιά, διὰ δὲ τὴν ὄπισθεν πρὸς ἀριστερὰ κεῖται·

Ἡ ἔμπροσθεν ἐπιγραφή :

ν
οτι
π(;)ιλ
θε . . . ους
ην . . . η . .
ου κ[α)ι ευχ.
οις [γρ]αμμα
ος ε . . α . . . .
ν προγραψωσι [ν
ιερας της Αθη[ν
αυτων τοις πρ[ο
αντων των προς.
α· πρυτανευον
κ . . σ . . ν την . ο
ντων περι . .
τ . . . . ωσου [σ) ι
αιων τον δε γραμματεα ·
ονος και ως . . . . ηι εκα . .
κατ]α ψηφισματα αναλισκο[με
κατα πρυτανειαν αναγ[ρα
ς παρα ταμιων τη[ς] θ[εου
ης πρυτανειας επι Ο . ε . . . .
σταθμον τουτου : ⊞ΔΔΔΓ . . .
ο δ]ημος ο εν Σαμωι ανεθηκ . . . .
αιων ανεθηκεν τ . . . .
επι Απολλοδωρ[ου αρχοντος
σταθμον] τουτου : . Δ , τ . . . .
σταθμον του[του . . . .

Ἡ ὄπισθεν ἐπιγραφή :

αργυ
ενδ]ει : Ι
ας παλιν ενε . ε
σταθ]μον : ⊞ΗΓ⊢⊢ΙΙΙ :
ενδ]ει : Δ⊢⊢ : τριτος ρυ[μος
τ]εταρτος ρυμος φιαλα[ι

ινωτωι : Γ : σταθμον : Ι
ος στεφανος χρυσους α
φια]λη αργυρα σταθμον ταυτ[ης
ΔΔΔΗΗΙΙ : ταυταις ενδ[ει
Σωσινομος ανεθηκεν τ
υ]παργυρος επιχρυσος στ[αθμον
π]ρωτος ρυμος κεφαλη στ[εφανη
ΙΙΙΙ : τουτοις ενδει :
ενδε]ι : ΙΙΙ. C : τριτος ρυμ[ος
τεταρ]τος ρυμος χειρ δεξια
ενδ]ει : ΙΙ : (κενόν)
α επι τῆς Ερεχθηιδος
ΓΙ : ετεραι ασπιδες
ωι ασπι[δ]ες επιχαλκ[αι
ται χαλκαι εντελ[εις
ε]πιθη[μ]α μι[α] ουκ εχε[ι
Ρ ΙΙΙΙ : ετεροι πε[ντε
. ν . . ς χαλκοι επι [χρυσοι
ασ[πιδες . . καν
εφ ων Γ . . κλειιου
ν χαλκα [δ]υο σιδηρο(;)
ουχ υγιες υποστατο[ν
αργυ;]ρα λεβητι[α] : ΙΙΙ : με[γα . .
υδριδιον χαλκον μ(;)ικ
ΔΔΔΓΙΙΙΙ : [κα]νουν χ[αλκουν
ος κυαθος χαλ[κ]ο[υς] με[γα . . .
υπο]χ[α]λκον κατεα[γος . . . .
ι χαλκαι μικραι . α . . .
ριδια [κ]αι χαλκια . .
ομοια καδος χαλκ[ους
χαλ]κου[ς ω]τα ουκ [εχει

3. » Τεμάχιον πλακὸς ἐκ πεντ. μαρμ., μῆκ. 0,30, πάχ. 0,21μ. Λίθος ὀπισθόγραφος, τὰ γράμματα στοιχηδὸν γεγραμμένα.

Ἐν τῇ μιᾷ πλευρᾷ :

ι ς υπε ι ι
ατ.τ.υς : Ρ Δ
. εν επιχαλ[κ. . .
ισημους : ΔΓC
λινους : ΗΔΔΔΔΙΙ
υ παιδιον (;)
χαλκους .
ΡΔ : ασανην
ας πελτο
η(;) μακεδον
ι εσκυτ
ς χαλκι
ατα(;) πλ
ς : μ

Ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ:

ουκ	
πο]τηρια	ΓΙΙΙ : στ
ι : επη	φιαλαι α[ργυραι
χολα :	εγραπτα[ι
: επηρ	ρος και σ . . . . . . στ.
ξυλινο	αθμον : . . . . φιαλ.
ς ποδα	αι αργυ[ραι
επιγ	. . αι δ
αν]εθηκ	ας

Κατεδαφιζομένου δὲ τοῦ ἐκτὸς τῶν Προπυλαίων κατὰ τὴν βορειοδυτικὴν γωνίαν τῆς Ἀκροπόλεως προμαχῶνος (ἴδε κατωτέρω σ. 68 ἀρ. 3) εὑρέθησαν ἐντετειχισμέναι αἱ ἑξῆς κατὰ τὴν τοῦ Λόλλιγκ ἔκθεσιν ἐπιγραφαί:

1. » Τεμάχιον πλακὸς ἐκ πεντ. μαρμ., ἧς τινος τὸ ἄνω ἄκρον ἐξέχει· μῆκ. 0,26, πλ. 0,22, πάχ. 0,055μ.

Θεοι
Φιλτων ειπεν· [. . . . . . τωι Ποσειδω-
νι και τωι Ερεχθει. . .
λαχοντα τυ . . .
. ου δημοτο . .
της Ερεχθηι . . .
πατρια και κα . .
ε ταυρον και τ . .
γιγνεται εκτ . . .
δε και τον υπε . . .
εν τηι επι(θ)ετω . .
. . . επιμελητ . . .
. . . . . κατα

2. » Μαρμ. πεντ., ὕψ. 0,60, πλ. 0,52, παχ. 0,60μ. Ἡ ἄνω ἐπιφάνεια τοῦ λίθου ὡς καὶ τὸ ἄνω ἄκρον τῆς ἐνεπιγράφου πλευρᾶς διεφθάρησαν, δι' οὗ κατέστη ἀδύνατον νὰ ἐξακριβωθῇ τὸ μῆκος τῶν δύο σειρῶν τῆς ἐπιγραφῆς.

αδ	Φιλομη[λ
Μυρ[ρινουσιος	ος Φιλιπ-
	πιδο Παια-
	νιευς

3. » Τεμάχιον βάσεως ἐκ πεντ. μαρμ., πλ. 0,48, ὕψ. 0,26μ.

Ἄνω καὶ δεξιὰ σώζονται τὰ ἄκρα τοῦ λίθου. Ἐν τῷ τέλει τοῦ δευτέρου στίχου ἐξηλείφθησαν γράμματά τινα:

Η δουλ]η και ο δημο[ς
ο Αθηνα]ιων
αρετης ενεκεν

4. » Τὸ ἄνω μέρος πλακὸς ἐκ πεντ. μαρμ., ἥτις φαίνεται ὅτι ἀρχῆθεν ἦν κεκοσμημένη ἀετώματι· πλ. 0,40, ὕψ. 0,35, πάχ. 0,11μ.

Ξ]ενοκρατης
Αισχινου
Αναφλυστιο[ς

5. » Τεμάχιον πλακὸς ἐξ Ὑμηττ. μαρμ., πλ. 0,50, ὕψ. 0,20μ·

Ε(υπρα)ξις
Θεο(δωρ)ου
Μιλ(ησι)α

6. » Ὑπομέλ. τιτανόλιθ., μῆκ. 0,80, πλ. 0,68, ὕψ. 0,41μ. Μεγάλα γράμματα.

Αμ . . . . .
Απελλας
Ευτυχιδης

γ) *Εὑρήματα ἐν Πειραιεῖ.*

Κατ' ἀναφορὰν τοῦ ἐπιμελουμένου τῆς ἐν Πειραιεῖ Συλλογῆς Ἰακώβου Δραγάτση εἰσήχθησαν κατὰ μῆνα Ἀπρίλιον εἰς τὴν Συλλογὴν ταύτην.

1) Μέρος στήλης λίθου φαιοῦ (ὕψ. 0,28 πλ. 0,30) φέρον ἐπιγραφήν:

Hορος
Διονυσιο

2) Λαβαὶ ἀμφορέων φέρουσαι ἐπιγραφάς:

α') Θασιων
β') Βοτρυο
γ') Κνιδιον επι
Μενεκρατευ
Αρι]στιωνος

Γ'.

Ἐργασίαι καὶ Μουσεῖα

1) *Μουσεῖον Ἀκροπόλεως.*

Ἐξακολουθοῦσιν αἱ ἐν τῷ Μουσείῳ τῆς Ἀκροπόλεως ἐργασίαι πρὸς τοποθέτησιν τῶν ἀγαλμάτων, αἱ οἰκοδομητικαὶ ἐργασίαι πρὸς κατασκευὴν τοῦ δευτέρου ἐν τῇ Ἀκροπόλει Μουσείου (σ. 21 ἀρ. 2), αἵτινες περατοῦνται ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν.

2) *Οἰκοδομικαὶ ἐργασίαι ἐν τῷ Ἐθνικῷ Μουσείῳ.*

Περατουμένης ἐντὸς βραχέος χρόνου τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Ἐθν. ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου (σ. 21 ἀρ. 3) ἤρξατο νῦν ἡ οἰκοδομὴ καὶ τῆς *κεντρικῆς πλευρᾶς* κατὰ σχέδιον τοῦ ἀρχιτέκτονος Ἐρν. Τσίλλερ.

3) *Κατεδάφισις τῶν παρὰ τὰ Προπύλαια νεωτέρων τειχῶν.*

Ἡ ἀνασκαφὴ τοῦ ἐντὸς τῆς Ἀκροπόλεως χώρου καὶ ἡ ἀναγκαία ἐπίχωσις καὶ ἰσοπέδωσις τοῦ ἐδάφους θὰ ἦτο ἐργασία ἡμιτελής, ἂν ἡ Ἀκρόπολις ἔμενε βεβαρυμένη, οὕτως εἰπεῖν, ὑπὸ τῶν πρὸ τῶν Προπυλαίων τουρκικῶν καὶ λοιπῶν νεωτέρων τειχῶν, ἅτινα παραμορφόνουσι καθ' ὁλοκληρίαν τὸν περίβολον τῆς Ἀκροπόλεως καὶ παραβλάπτουσι τὴν μεγαλοπρεπῆ εἰς αὐτὴν ἄνοδον.

Οὕτως ἀπεφασίσθη ἡ κατεδάφισις τῶν τειχῶν τούτων, ἥτις καὶ ἤρξατο ἀπὸ τοῦ τὴν βορειοδυτικὴν γωνίαν τοῦ βράχου τῆς Ἀκροπόλεως καλύπτοντος προμαχῶνος, τοῦ ἐν ἔτει 1822 πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ ὕδατος τῆς Κλεψύδρας κτισθέντος. Ἐν τῇ κατεδαφίσει ταύτῃ εὑρέθησαν μέχρι τοῦδε ἐντετειχισμέναι αἱ ἐν σ. 66 καὶ 67 ἀρ. 1-6 ἐπιγραφαί.

Αἱ ἐργασίαι αὗται γίνονται δαπάναις τοῦ Ὑπουργείου.

Δ΄.

Διάφοροι εἰδήσεις.

1 — Ἐξεδόθη Β. Διάταγμα περὶ ὀνομασίας τῆς Γενικῆς Ἐφορείας τῶν ἀρχαιοτήτων ἔχον οὕτως:

«Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸν ἀπὸ 10/22 Μαΐου 1834 Νόμον περὶ ἐπιστημονικῶν καὶ τεχνολογικῶν Συλλογῶν, τὸν περὶ διοργανισμοῦ τῶν Ὑπουργείων Νόμον ΑΓ΄ καὶ τὸ ἀπὸ 16 Ἀπριλίου 1884 Ἡμέτερον Διάταγμα περὶ κανονισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργοῦ ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν τάδε:

»Τὴν Γενικὴν Ἐφορείαν τῶν ἀρχαιοτήτων τὴν ἀποτελοῦσαν τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ ἀνωτέρω Ἡμῶν Διατάγματος ἀρχαιολογικὸν τμῆμα ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὀνομάζομεν συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ ἀνωτέρω ἀπὸ 10/22 Μαΐου 1834 Νόμου «**Γενικὴν Ἐφορείαν τῶν Ἀρχαιοτήτων καὶ Μουσείων** τοῦ κράτους», καὶ διατάσσομεν ἵνα ὁ τίτλος οὗτος ἀναγράφηται τοῦ λοιποῦ ἐν πᾶσι τοῖς δημοσίοις ἐγγράφοις.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ἡμέτερον Ὑπουργὸν ἀνατιθέμεθα τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ διατάγματος Ἡμῶν τούτου.

Ἐν Κερκύρᾳ τῇ 19 Ἀπριλίου 1888

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Π. ΜΑΝΕΤΑΣ.

2 — Ἐξεδόθη πρὸς τούτοις ἕτερον Β. Διάταγμα περὶ ὀνομασίας τοῦ ἐν Ἀθήναις Κεντρικοῦ Μουσείου διὰ τὰς ἀρχαιότητας ἔχον οὕτως:

«Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸν ἀπὸ 10/22 Μαΐου 1834 Νόμον περὶ

δημοσίων ἐπιστημονικῶν καὶ τεχνολογικῶν Συλλογῶν προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν τάδε :

Τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἐδ. β'. τοῦ ἀνωτέρω Νόμου ὁριζόμενον « Κεντρικὸν δημόσιον Μουσεῖον διὰ τὰς ἀρχαιότητας » ὀνομάζομεν συντομίας καὶ διακρίσεως ἕνεκα « **Ἐθνικὸν ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον**. » Διατάσσομεν δὲ ἵνα ὁ τίτλος οὗτος ἀναγράφηται ἐν τοῖς δημοσίοις ἐγγράφοις, ἀναγραφῇ δέ, ἐν καταλλήλῳ χώρῳ, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ παρὰ τὴν ὁδὸν Πατησίων ἀνεγερθέντι καὶ ὡς Κεντρικὸν Μουσεῖον χρησιμεύοντι δημοσίῳ οἰκοδομήματι.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ἡμέτερον Ὑπουργὸν ἀνατιθέμεθα τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ Διατάγματος Ἡμῶν τούτου.

Ἐν Κερκύρᾳ τῇ 19 Ἀπριλίου 1888

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Π. ΜΑΝΕΤΑΣ

3—Ἡ εἰς Παρισίους ἀποστολὴ τοῦ ἐν τῷ Ἐθν. Μουσείῳ ἐφόρου ἀρχαιοτήτων Β. Στάη, ἐπανελθόντος ἤδη εἰς Ἀθήνας, καὶ τοῦ πρώην ἐφόρου τῆς Ἐθν. Βιβλιοθήκης Σ. Κόμνου (ἴδ. σ. 50 ἀρ. 2) ἔσχεν ὡς ἀποτέλεσμα ὅτι τῇ βοηθείᾳ ἐκτύπων τῶν ἐκ τοῦ Νομισματικοῦ ἡμῶν Μουσείου κλαπέντων νομισμάτων ἐβεβαιώθη ὅτι τινὰ ἐκ πολλῶν νομισμάτων πωληθέντων ἐν Παρισίοις ὑπὸ Π. Ραυτοπούλου εἶνε αὐτὰ τὰ ἐκ τοῦ ἡμετέρου Μουσείου κλαπέντα, ἐν οἷς καὶ ὁ γνωστὸς ἀθηναϊκὸς στατήρ, ὃν ὁ Ραυτόπουλος εἶχε πωλήσει ἐν Παρισίοις ἁπλῶς ἀντὶ χρυσοῦ. Περὶ τοῦ στατῆρος ὅμως τούτου ὑπάρχουσιν ὑπόνοιαι ὅτι εἶνε κίβδηλος, τοῦ Feuardent μετὰ βεβαιότητος μάλιστα οὕτως ἀποφηναμένου. Σημειωτέον δὲ ὅτι ὁ Ραυτόπουλος καὶ ἄλλα πολλὰ κίβδηλα νομίσματα ἐπώλησεν ἐν Παρισίοις. Ἅπαντα τὰ νομίσματα ταῦτα, τὰ εἰς χεῖράς ποτε τοῦ Ραυτοπούλου ὄντα, τὰ μὲν κατασχεθέντα τὰ δὲ ἀγορασθέντα χρήμασι τοῦ ὁμογενοῦς Ὀδυσσέως Νεγρεπόντε, ἀποστέλλονται προσεχῶς ἐνταῦθα ἵνα κατατεθῶσι, τὰ ἄξια λόγου, ἐν τῷ Νομισματικῷ ἡμῶν Μουσείῳ.

4 — Κατὰ σύστασιν τοῦ Γενικοῦ γραμματέως τοῦ ἀρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου κ. Conze καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ἐν Βερολίνῳ νομισματικοῦ Μουσείου κ. Sallet προσεκάλεσεν ἡ κυβέρνησις ἐκ Βερολίνου διὰ τοῦ Γενικοῦ ἐφόρου τὸν νομισματογνώμονα διδάκτορα τῆς φιλοσοφίας B. Pick πρὸς σύνταξιν καταλόγου, κατάταξιν καὶ ἐξέλεγξιν τῶν ἐν τῷ Μουσείῳ ἡμῶν νομισμάτων. Ἀφικνεῖται δὲ οὗτος ἐνταῦθα λίαν προσεχῶς.

δημοσίων ἐπιστημονικῶν καὶ τεχνολογικῶν Συλλογῶν προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν τάδε:

Τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἐδ. β'. τοῦ ἀνωτέρω Νόμου ὁριζόμενον «Κεντρικὸν δημόσιον Μουσεῖον διὰ τὰς ἀρχαιότητας» ὀνομάζομεν συντομίας καὶ διακρίσεως ἕνεκα «**Ἐθνικὸν ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον**.» Διατάσσομεν δὲ ἵνα ὁ τίτλος οὗτος ἀναγράφηται ἐν τοῖς δημοσίοις ἐγγράφοις, ἀναγραφῇ δέ, ἐν καταλλήλῳ χώρῳ, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ παρὰ τὴν ὁδὸν Πατησίων ἀνεγερθέντι καὶ ὡς Κεντρικὸν Μουσεῖον χρησιμεύοντι δημοσίῳ οἰκοδομήματι.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ἡμέτερον Ὑπουργὸν ἀνατιθέμεθα τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ Διατάγματος Ἡμῶν τούτου.

Ἐν Κερκύρᾳ τῇ 19 Ἀπριλίου 1888

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Π. ΜΑΝΕΤΑΣ

3—Ἡ εἰς Παρισίους ἀποστολὴ τοῦ ἐν τῷ Ἐθν. Μουσείῳ ἐφόρου ἀρχαιοτήτων Β. Στάη, ἐπανελθόντος ἤδη εἰς Ἀθήνας, καὶ τοῦ πρώην ἐφόρου τῆς Ἐθν. Βιβλιοθήκης Σ. Κόμνου (ἴδ. σ. 50 ἀρ. 2) ἔσχεν ὡς ἀποτέλεσμα ὅτι τῇ βοηθείᾳ ἐκτύπων τῶν ἐκ τοῦ Νομισματικοῦ ἡμῶν Μουσείου κλαπέντων νομισμάτων ἐβεβαιώθη ὅτι τινὰ ἐκ πολλῶν νομισμάτων πωληθέντων ἐν Παρισίοις ὑπὸ Π. Ραυτοπούλου εἶνε αὐτὰ τὰ ἐκ τοῦ ἡμετέρου Μουσείου κλαπέντα, ἐν οἷς καὶ ὁ γνωστὸς ἀθηναϊκὸς στατήρ, ὃν ὁ Ραυτόπουλος εἶχε πωλήσει ἐν Παρισίοις ἁπλῶς ἀντὶ χρυσοῦ. Περὶ τοῦ στατῆρος ὅμως τούτου ὑπάρχουσιν ὑπόνοιαι ὅτι εἶνε κίβδηλος, τοῦ Feuardent μετὰ βεβαιότητος μάλιστα οὕτως ἀποφηναμένου. Σημειωτέον δὲ ὅτι ὁ Ραυτόπουλος καὶ ἄλλα πολλὰ κίβδηλα νομίσματα ἐπώλησεν ἐν Παρισίοις. Ἅπαντα τὰ νομίσματα ταῦτα, τὰ εἰς χεῖράς ποτε τοῦ Ραυτοπούλου ὄντα, τὰ μὲν κατασχεθέντα τὰ δὲ ἀγορασθέντα χρήμασι τοῦ ὁμογενοῦς Ὀδυσσέως Νεγρεπόντε, ἀποστέλλονται προσεχῶς ἐνταῦθα ἵνα κατατεθῶσι, τὰ ἄξια λόγου, ἐν τῷ Νομισματικῷ ἡμῶν Μουσείῳ.

4 — Κατὰ σύστασιν τοῦ Γενικοῦ γραμματέως τοῦ ἀρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου κ. Conze καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ἐν Βερολίνῳ νομισματικοῦ Μουσείου κ. Sallet προσεκάλεσεν ἡ κυβέρνησις ἐκ Βερολίνου διὰ τοῦ Γενικοῦ ἐφόρου τὸν νομισματογνώμονα διδάκτορα τῆς φιλοσοφίας B. Pick πρὸς σύνταξιν καταλόγου, κατάταξιν καὶ ἐξέλεγξιν τῶν ἐν τῷ Μουσείῳ ἡμῶν νομισμάτων. Ἀφικνεῖται δὲ οὗτος ἐνταῦθα λίαν προσεχῶς.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Ἀρχαῖα εἰσαχθέντα εἰς τὸ ἀρχ. Μουσεῖον.	σελ.	25
Κίβδηλοι ἀρχαιότητες	»	28
Ἀνασκαφαὶ καὶ διάφορα εὑρήματα.	»	29
Ἐργασίαι καὶ Μουσεῖα ἐν Ἀθήναις.	»	37
Ἐργασίαι καὶ Μουσεῖα ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις.	»	38

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΡΤΙΟΥ

Ἀρχαῖα εἰσαχθέντα εἰς τὸ ἀρχ. Μουσεῖον.	σελ.	41
Ἀνασκαφαὶ καὶ εὑρήματα	»	43
Ἐργασίαι καὶ Μουσεῖα ἐν Ἀθήναις.	»	48
Ἐργασίαι καὶ Μουσεῖα εἰς τὰς ἐπαρχίας.	»	49
Διάφοροι εἰδήσεις	»	49

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Ἀρχαῖα εἰσαχθέντα εἰς τὸ Ἐθν. Μουσεῖον	σελ.	51
Ἀνασκαφαὶ καὶ εὑρήματα.	»	54
Ἐργασίαι καὶ Μουσεῖα	»	68
Διάφοροι εἰδήσεις.	»	69

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1888

ΤΕΥΧΟΣ ΜΗΝΟΣ ΜΑΪΟΥ

Α΄.

Ἀρχαῖα εἰσαχθέντα εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μουσεῖον.

1. Ἄγαλμα γυμνοῦ νεανίου (ὕψ. 1,50) σωζόμενον μετὰ τῆς πλίνθου καὶ τοῦ στηρίγματος αὐτοῦ καὶ καλῶς διατηρούμενον, ἐλλιπὲς μόνον ἀμφοτέρους τοὺς βραχίονας. Ἵσταται ὄρθιον στηριζόμενον ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ποδός, οὗ ὁ μηρὸς εἶνε συμφυὴς τῷ στηρίγματι. Ἡ κόμη εἶνε περιδεδεμένη λεπτῇ ταινίᾳ καὶ αἱ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν πλαστικῶς δεδηλωμέναι. Ὁ μὲν ἀριστερὸς βραχίων φαίνεται ὅτι ἦτο πρὸς τὰ ὀπίσω κεκλιμένος, ὁ δὲ δεξιὸς πρὸς τὰ ἐμπρός. Ἡ τέχνη εἶνε ἀρχαΐζουσα· τὸ ἄγαλμα δὲ ὁμοιάζει τὸ σχῆμα καὶ τὴν διάθεσιν τῆς μορφῆς πρὸς τὸν ἐν τῷ Διονυσιακῷ θεάτρῳ εὑρεθέντα Ἀπόλλωνα, τὸν γνωστὸν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Ἀπόλλων ἐπὶ τοῦ ὀμφαλοῦ, καὶ ἰδίως πρὸς τὸν ἐν τῇ Villa Albani Ὀρέστην τοῦ Στεφάνου. Εὑρέθη σὺν τοῖς ἑπομένοις ὑπ' ἀρ. 2-3 παρὰ τὸ ἐνταῦθα Ὀλυμπιεῖον, κατὰ τὴν ἰσοπέδωσιν τῆς πρὸς βορρᾶν τοῦ περιβόλου τοῦ ναοῦ δημοσίας ὁδοῦ, καὶ παρεδόθη ὑπὸ τοῦ εὑρόντος ἐργολάβου, τῇ μεσιτείᾳ τοῦ Γ. Μπουρνιᾶ, εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἐπιθεωρητὴν Γ. Ἀναγνωστόπουλον, οὗ ἐπιμελείᾳ ἐκομίσθη εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μουσεῖον (Εὑρετ. Γεν. Ἐφορείας 563).

2. Προτομὴ πωγωνοφόρου ἀνδρὸς ὑπερφυσικοῦ μεγέθους, κάλλιστα διατηρουμένη, καλῆς ρωμαϊκῆς τέχνης. Ἄγνωστον τίς ὁ εἰκονιζόμενος. Περὶ τοῦ τόπου καὶ τρόπου τῆς εὑρέσεως ἴδε ἀρ. 1. (Εὑρετ. Γεν. Ἐφορείας 564).

3. Ἄγαλμα Ἡρακλέους ἀκέφαλον (ὕψ. 0,92), κοινῆς ρωμαϊκῆς τέχνης. Στηρίζεται ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ποδὸς καὶ ἔχει τὸν δεξιὸν ἰσχυρῶς προτεταμένον. Τὴν δεξιὰν χεῖρα στηρίζει ἐπὶ τοῦ ἰσχίου καὶ ἐκράτει δι' αὐτῆς τὸ ρόπαλον, οὗ σώζεται μέρος· τὸν ἀριστερὸν δὲ βραχίονα ἔχει ἐπὶ τοῦ στηρίγματος καὶ κρατεῖ δι' αὐτοῦ συνεπτυγμένην περὶ τὸ στήριγμα καταπίπτουσαν λεοντῆν. Περὶ τοῦ τόπου καὶ τρόπου τῆς εὑρέσεως ἴδε ἀρ. 1. (Εὑρετήριον Γεν. Ἐφορείας 565).

4. Εἰκονιστικὴ πωγωνοφόρος κεφαλὴ μεγέθους ὑπερφυσικοῦ, ἐφθαρμένη τὴν ρῖνα καὶ τὸν πώγωνα. Εὑρέθη ἐν τῇ κατὰ τὴν βρύσιν Καλαμιώτου οἰκίᾳ Ν. Ἀργυροῦ, ὑφ' οὗ καὶ ἐδωρήθη. (Εὑρετήριον Γεν. Ἐφορείας 566).

5. Γυναικεία πεπλοφόρος κεφαλὴ φυσικοῦ μεγέθους, τέχνης ρωμαϊκῶν χρόνων. Τὰ γνωρίσματα τοῦ προσώπου εἶνε μᾶλλον ὑποκειμενικά. Εὑρέθη ἐν Ἀμοργῷ [ἴδε σελ. 50 ἀρ. 4] (Εὑρετήριον Γεν. Ἐφορείας 567).

6-9. Τέσσαρες ἐπιτύμβιοι ἐπιγραφαί, εὑρεθεῖσαι ἐν τῇ ἀνασκαφῇ τῶν θεμελίων τῆς κατὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου, ἀπέναντι τῆς Βουλῆς, οἰκίας τοῦ Στεφάνου Σκουλούδη, ὑφ' οὗ καὶ ἐδωρήθησαν, αἱ ἑξῆς:

6)	Στρατοκλης Στρατωνος Κυδαθηναιευς	7)	Δημητρια
8)	Διοκλης Ελικωντος Αχαρνευς	9)	Διονυσ[ιος] Νικοτελ[ους] Κριωευς

(Εὑρετ. Γεν. Ἐφορ. 568-571).

10. Ἀγαλμάτιον χαλκοῦν (ὕψ. 0,12) εἰκονίζον Ἑρμῆν φέροντα πτέρυγας κατὰ τοὺς πόδας, πέτασον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ ἱμάτιον καταπῖπτον ἀπὸ τοῦ ἀριστεροῦ ὤμου. Ἡ δεξιὰ χείρ, ἥτις θὰ ἐκράτει τὸ κηρύκειον, ἐλλείπει· ἐν τῇ ἀριστερᾷ ἐκράτει ἴσως βαλάντιον. Τέχνη καλῶν ἑλληνικῶν χρόνων. Εὑρέθη ἐν Σάμῳ· ἐδωρήθη δὲ ὑπὸ ἀνωνύμου τῷ Προέδρῳ τῆς Κυβερνήσεως Χ. Τρικούπῃ, ὅστις ἐδωρήσατο αὐτὸ τῷ Μουσείῳ. (Εὑρετήριον Γεν. Ἐφορείας 515).

11. Μολυβδίνη πυξὶς σχήματος ὀρθογωνίου μετὰ τεσσάρων

ποδῶν (μ. 0,05 πλ. 0,04 ὕψ. 0,02). Ἐπὶ τοῦ καλύμματος αὐτῆς εἰκονίζεται ἐν ταπεινῷ ἀναγλύφῳ ἅρμα τέθριππον, ἐφ' οὗ ἡνιοχοῦσα γυνή. Ὁμοίαν παράστασιν ἔχει ἀνάγλυφον βάθρον ἐν τῷ Μουσείῳ τῆς Ἀκροπόλεως. Τέχνη λίαν ἐπιμελής. Εὑρέθη ἐν Λαυρίῳ κατὰ τὴν ἐκβάθυνσιν τοῦ λιμένος (ἴδε καὶ σ. 52 ἀρ. 2) ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ Α. Χαροκόπου, ἐγχαράξαντος καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν τῇ κάτω πλευρᾷ καὶ προσθέσαντος καὶ τὴν συνδέουσαν τὸ κάλυμμα βελόνην. Ὁ αὐτὸς παρέδωκε τὸ εὕρημα τῇ Γεν. Ἐφορείᾳ. (Εὑρετ. Γεν. Ἐφορείας 540).

12. Χαλκοῦν ἔλασμα ἔχον σχῆμα ψελλίου, ἀργυροῦν λεπτὸν ἐνώτιον καὶ λεπτὸς ἀργυροῦς δακτύλιος. Εὑρέθησαν ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ ἀπεστάλησαν εἰς τὴν Γεν. Ἐφορείαν ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας τῶν σιδηροδρόμων Θεσσαλίας διὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν. (Εὑρετ. Γεν. Ἐφορ. 541).

13-66. Ἐκ τῶν ἐν ταῖς ὑπὸ τῆς Γενικῆς Ἐφορείας ἐνεργουμέναις ἀνασκαφαῖς ἐν Τανάγρᾳ γενομένων εὑρημάτων (ἴδ. σ. 56 ἀρ. 2 κτλ.) τὰ ἑξῆς:

13. Δύο εἰδώλια πήλινα (ὕψ. 0,25). Εἰκονίζουσι νεανίας γυμνοὺς τὰ ἔμπροσθεν. Ὄπισθεν καὶ ἰδίᾳ κατὰ τοὺς ὤμους φαίνεται τὸ ἱμάτιον, ὅπερ ἀνέχουσιν οὗτοι διὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς παρὰ τὸ ἰσχίον. Διὰ τῆς κεκαμμένης ἀριστερᾶς κρατοῦσιν ἀλέκτορας πρὸ τοῦ στήθους. Τέχνη κοινή.

14. Ὅμοιον περίπου μικρότερον καὶ ἀτεχνότερον,

15. Εἰδώλιον πήλινον ἀνδρὸς γυμνοῦ ἔμπροσθεν (τὸ ἱμάτιον ἀπὸ τοὺς ὤμους πίπτον καλύπτει τὴν δεξιὰν χεῖρα) κρατοῦντος διὰ τῆς ἀριστερᾶς λύραν. (Ὕψ. 0,26), Ἀπόλλων; Τέχνη κοινή.

16. Εἰδώλιον πήλινον γυναικὸς φερούσης χιτῶνα ποδήρη μετὰ διπλοϊδίου καὶ διὰ τῆς δεξιᾶς ἀνεχούσης μικρὸν τὸν χιτῶνα (ὕψ. 0,25)· ἀπὸ τῆς κεφαλῆς καταπίπτει ὄπισθεν πέπλος. Τέχνη κοινή.

17. Εἰδώλιον πήλινον γυναικὸς (ὕψ. 0,34) φερούσης χιτῶνα καὶ διπλοΐδιον· ἡ κεφαλή, κατεστραμμένη σχεδόν, φαίνεται ὡσεὶ ἀνδρική.

18. Πήλινον εἰδώλιον ἀνδρὸς ἱσταμένου κρατοῦντος ἀλέκτορα (ὕψ. 0,29) ἐν τῇ ἀριστερᾷ χειρί· ὄπισθεν καὶ ἐπὶ τῶν ὤμων ἱμάτιον.

19. Εἰδώλιον γυναικεῖον (ὕψ. 0,20) ἱστάμενον ὄρθιον, φέρον πόλον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς· τὰς χεῖρας ἔχει καθειμένας παρὰ τὰ ἰσχία. Τέχνη ἀμελής.

20. Εἰδώλιον ἀνδρὸς (0,19) φέροντος χιτῶνα καὶ ἐπ' αὐτοῦ νεβρίδα· ἐν τῇ ἀριστερᾷ κρατεῖ κάνθαρον καὶ ἐν τῇ δεξιᾷ θύρσον. Τὸ πρόσωπον, ἐφθαρμένον ὄν, διωρθώθη νῦν ἐξ ὁλοκλήρου σχεδὸν ὑπὸ τοῦ καθαρίσαντος αὐτὸ τεχνίτου.

21. Δύο μικρὰ εἰδώλια γυναικεῖα (0,11)· τὸ μὲν ἕτερον ἔχε τὴν κεφαλὴν διὰ καλύπτρας κεκαλυμμένην, τὸ δὲ ἄλλο φέρει στεφάνην ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ ἐνώτια.

22. Πηλίνη προτομὴ γυναικός, γυμνῆς τὸ στῆθος· ἡ κόμη ἐπιμελῶς εἰς σχοινοτενεῖς σειρὰς διατεταγμένη (ὕψ. 0,12).

23. Ἀλέκτωρ πήλινος μετὰ χρωμάτων.

24. Κάνθαρος μέλας, μικρός.

25. Δύο μικροὶ ἀρύβαλλοι.

26. Μικρὰ λήκυθος, ἐρυθρόμορφος. Πτερυγοφόρος γυνὴ πρὸ βωμοῦ.

27. Μικρὸς ἀμφορεὺς μετὰ κοσμημάτων.

28. Τρία μικρὰ ὑέλινα ἀγγεῖα.

29. Δύο μικρὰ καθήμενα γυναικεῖα εἰδώλια.

30. Μικρὸν εἰδώλιον (θ,12) ἀνδρὸς ἱσταμένου, ἔχοντος γυμνὰ τὰ ἔμπροσθεν τοῦ σώματος.

31. Εἰδώλιον (ὕψ. 0,11) Πανὸς ἀναπαυομένου ἐπὶ βράχου, ἐφ' οὗ δορά. Κρατεῖ ἐν τῇ ἀριστερᾷ κέρας.

32. Τρία μικρὰ εἰδώλια γυναικεῖα, ἀμελοῦς ἐργασίας.

33. Τέσσαρα εἰδώλια γυναικεῖα ὕψος ἑκάστου 0,11 περίπου. Τὰ τέσσαρα ταῦτα ἀποτελοῦσιν οἱονεὶ σύστημα παριστάνον σκηνὰς τοῦ καθ' ἡμέραν βίου. Καὶ δή: τὸ πρῶτον εἰκονίζει καθημένην γυναῖκα πρὸ τῆς ὁποίας μικρὸν ἀγγεῖον, παρ' ᾧ λύχνος· πλησίον δέ, ἐπὶ τῆς βάσεως, κεῖται δυσδιάκριτόν τι, ὡσεὶ δέσμη. Τὸ ἕτερον παριστᾷ γυναῖκα πρὸ κυκλικῆς λεκάνης, ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς ὁποίας λύχνος καὶ ἐν αὐτῷ πρᾶγμά τι δυσδιάκριτον (τεμάχιον ζύμης ἢ τοιοῦτό τι)· ἡ γυνὴ κύπτει πρὸ αὐτοῦ, τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐπὶ τοῦ λύχνου φέρουσα. Τὸ τρίτον παριστᾷ γυναῖκα ἱσταμένην, κρατοῦσαν ἐντὸς κανίστρου σῖτον, δι' οὗ σιτίζει τὸ πρὸ τῶν ποδῶν

της (ἐντὸς λεκάνης) τρῶγον πτηνόν. Τὸ τέταρτον εἰκονίζει γυναῖκα καθημένην, τὴν ἀριστερὰν ἀνατείνουσαν καὶ τὴν δεξιὰν προτεταμένην ἔχουσαν, ὡσεὶ ἵνα δεχθῇ τι. Ἅπαντα εἶνε τέχνης κοινῆς.

34. Ἀγγεῖον σχήματος μεγάλου ἀρυβάλλου (ὕψ. 0,26). Ἐπὶ τῆς κοιλίας φέρει γραφὴν μελανόμορφον, τήνδε: δύο δυσδιακρίτους ὡς πρὸς τὸ γένος μορφὰς περικεκαλυμμένας ὑπὸ πέπλου οὕτως, ὥστε δὲν βλέπει τις τὸ ὑπὸ τοῦτον διαπραττόμενον. Ἑκατέρωθεν ἀνὰ εἷς σάτυρος κρατῶν λευκὸν ἀλέκτορα. Ἡ ἐργασία εἶνε ὅλως κοινή.

35. Δύο παρεμφερεῖς φιάλαι (ὕψ. 0,16) ἐκ τῶν κοινῶν Βοιωτικῶν. Ἐπὶ τῆς μιᾶς τρεῖς γυναῖκες κρατούμεναι διὰ τῶν χειρῶν καὶ ὡσεὶ χορεύουσαι, ἔναντι τετάρτης αὐλιζούσης· ἑκατέρωθεν Σειρῆνες. Ὄπισθεν ἡ αὐτὴ παράστασις. Ἐπὶ τοῦ δευτέρου: γυνὴ κρατοῦσα ταινίαν καὶ στεφάνην. Τέχνη κοινή.

36. Ἑπτὰ κοινὰ ἀγγεῖα (σκύφοι) ἄνευ γραφῶν, μόνον διὰ κοσμημάτων πεποικιλμένα.

37. Κάνθαρος μέλας, μικρός· ἑκατέρωθεν ἐν πλαισίῳ μικραὶ μορφαὶ ἀνδρικαὶ (Σάτυροι;) χειρονομοῦσαι πρὸ τρίποδος. Ἐπὶ τοῦ ἑτέρου τούτων οἱ Σάτυροι ἔχουσι τὸν πόδα ἐπὶ τοῦ τρίποδος χειρονομοῦντες οὕτως, ὡσεὶ προτιθέμενοι νὰ παλαίσωσιν. Ἄτεχνος ἐργασία.

38. Εἰδώλιον πήλινον (ὕψ. 0,26) ἀνδρὸς ἔχοντος τὸ μὲν ἄνω τοῦ σώματος γυμνόν, τὸ δὲ κάτω ἥμισυ περιβεβλημένον δι' ἱματίου, ὅπερ καλύπτει καὶ τὸν ἀριστερὸν βραχίονα πίπτον ἐπὶ τοῦ κίονος. Τὴν δεξιὰν χεῖρα ἔχει πρὸς τὰ πρόσω τεταμένην. Ἐργασία κοινή.

39. Εἰδώλιον πήλινον ἀνδρὸς (ὕψ. 0,25) ἱσταμένου καὶ ἐρειδομένου ἐπὶ τετραγώνου κίονος διὰ τοῦ ἀριστεροῦ βραχίονος. Φέρει χλαμύδα καὶ ἱμάτιον, κεκομβωμένον ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ὤμου, καλύπτον τὸ σῶμα ὄπισθεν καὶ τὸν ἀριστερὸν βραχίονα. Περὶ τὴν κόμην εἶδος στεφάνης. Κακότεχνον.

40. Εἰδώλιον πήλινον ἀνδρὸς (ὕψ. 0,26) γυμνοῦ ἔμπροσθεν, κρατοῦντος διὰ τῆς ἀριστερᾶς ἀλέκτορα. Ἡ κόμη εἶνε διατεταγμένη περὶ τὸ μέτωπον, ὡς ἡ τῶν γυναικῶν. Τέχνη κοινή.

41. Δύο εἰδώλια πήλινα (0,24) γυναικῶν. χιτῶνα ποδήρη

φερουσῶν μετὰ διπλοϊδίου. Αἱ χεῖρες, καθειμέναι παρὰ τὰ ἰσχία, ἀνέχουσι μικρὸν τὸν χιτῶνα. Τέχνη κοινή.

42. Εἰδώλιον γυναικεῖον (0,24) ἱστάμενον, ῥυθμοῦ ἀρχαϊκοῦ. Τὴν μὲν δεξιὰν ἔχει πρὸ τοῦ στήθους, τὴν δὲ ἀριστερὰν καθειμένην. Χρῶμα ἐρυθρὸν ἐνιαχοῦ ὁρατὸν ἔτι. Τέχνη κοινή.

43. Εἰδώλιον γυναικὸς καθημένης (0,24) (Ἀθηνᾶς) μετὰ γοργωνίου κατὰ τὸ στῆθος. Κάθηται ἐπὶ θρόνου μετὰ ὑποποδίου. Τὸ πρόσωπον ἐφθαρμένον. Τέχνη κοινή.

44. Εἰδώλιον πήλινον γυναικὸς καθημένης (0,16), τὰς χεῖρας ἐχούσης ἐπὶ τῶν γονάτων. Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔχει κάλυμμα ἐν εἴδει πέπλου ὑπὸ τὸ ὁποῖον ἐξέχει τι ὄπισθεν, ὡσεὶ κτένιον. Ἴχνη χρωματισμοῦ ἐρυθρά.

45. Εἰδώλιον γυναικὸς καθημένης (0,12) ἐχούσης τὰς χεῖρας ἐπὶ τῶν γονάτων. Φέρει χιτῶνα, ἐφ' οὗ σώζεται ἐρυθρός, στικτὸς διὰ λευκῶν στιγμάτων, χρωματισμός, καὶ ἱμάτιον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς καταπίπτον, πεποικιλμένον διὰ μελαινῶν γραμμῶν καὶ σχημάτων. Τέχνη κοινή.

46. Εἰδώλιον ἀνδρὸς (0,18) τὰ ἔμπροσθεν γυμνοῦ. Κοινὸς τύπος.

57. Προτομὴ πηλίνη (0.18) προσωπιδοειδής, γυναικεία. Κοινὸς τύπος.

48. Τὸ πρόσωπον μικρᾶς προσωπιδοειδοῦς προτομῆς (0,05).

49. Εἰδώλιον ξοανοειδὲς καθημένης γυναικὸς ἐπὶ θρόνου τετραπόδου συμφυοῦς τῷ σώματι. Ἡ μὲν κεφαλὴ φέρει χαρακτηριστικὰ πτηνοῦ, αἱ δὲ χεῖρες δηλοῦνται δι' ἐξοχῶν εἰς ὀξὺ ἀποληγουσῶν. Ὁ τύπος εἶνε κοινὸς καὶ συχνός. Γραμμαὶ μέλαιναι καὶ στίγματα εἶνε ὁ στολισμὸς τῶν παραδόξων τούτων εἰδωλίων.

50. Εἰδώλιον ἀνδρὸς ἱσταμένου (0,35) γυμνοῦ ἔμπροσθεν καὶ κρατοῦντος ἐν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ ἀλέκτορα. Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς εἶδος στεφάνης. Τέχνη κοινή.

51. Εἰδώλιον γυμνοῦ ἀνδρὸς (0,27) κρατοῦντος ἐν τῇ ἀριστερᾷ λύραν (Ἀπόλλων;). Διὰ τῆς δεξιᾶς κρατεῖ τὸ ἱμάτιον. Τέχνη τε καὶ τύπος κοινός.

52. Εἰδώλιον γυναικὸς (0,29) χιτῶνα ποδήρη φερούσης μετὰ διπλοϊδίου. Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔχει ὑψηλὴν στεφάνην καὶ ἐν τῇ

ἀριστερᾷ κρατεῖ δυσδιάκριτόν τι (πυξίδα;). Ἡ δεξιὰ χεὶρ πρὸ τοῦ στήθους.

53. Ὅμοιον περίπου, μικρότερον (0,24).

54. Δύο εἰδώλια γυναικεῖα (0,20), ποδήρη χιτῶνα φέροντα καὶ ἱμάτιον. Ἔχουσι τὴν δεξιὰν χεῖρα πρὸ τοῦ στήθους κεκαμμένην. Χρωματισμὸς ἐρυθρὸς ἐπὶ τῆς στεφάνης καὶ πρὸ τοῦ στήθους.

55. Εἰδώλιον γυναικὸς (0,14) φερούσης ποδήρη χιτῶνα καὶ ἱμάτιον λοξῶς περὶ τὸ στῆθος· τὴν μὲν δεξιὰν ἔχει ἐπὶ τοῦ ἰσχίου, διὰ δὲ τῆς ἀριστερᾶς, τῆς περιβεβλημένης ἐν τῷ ἱματίῳ, κρατεῖ αὐτὸ τοῦτο· τέχνη λεπτή· ἡ κεφαλὴ δὲν διατηρεῖται καλῶς.

56. Εἰδώλιον μικροῦ παιδὸς (0,11) καθημένου ἐπὶ θρόνου. Κακότεχνον.

57. Ὅμοιον περίπου καθήμενον ἐπὶ πτηνοῦ.

58. Κριὸς πήλινος· ἔχει ἐνιαχοῦ χρωματισμόν (0,10). Κοινὴ ἐργασία.

59. Προτομὴ πηλίνη γυναικὸς (0,22) ἀρχαϊκοῦ τύπου.

60. Σκύφος μελανόμορφον (ὕψ. 0,17). Ἑκατέρωθεν εἰκονίζονται ἀνὰ δύο γυναῖκες καὶ δύο ἄνδρες ὑψοῦντες τὴν δεξιάν· τὰ κενὰ πληροῦνται διὰ κλάδων κισσοῦ. Ὑπὸ τὰς λαβὰς ἀνὰ εἷς κύων. Κακότεχνον.

61. Ὅμοιον τὸ σχῆμα, φέρον περὶ τὰ χείλη ζώνην ἐκ μελανομόρφων γραφῶν κοινῶν καὶ ἐξηλειμμένων. Ἐν τῷ μέσῳ ἵπποι (τρεῖς;) ἑκατέρωθεν δύο Σειληνοὶ καὶ κατὰ τὰ ἄκρα ἀνὰ μία Σφίγξ· ὄπισθεν ἡ αὐτὴ παράστασις.

62. Ὅμοιον τὸ σχῆμα μελανόμορφον. Ἑκατέρωθεν βακχικαὶ σκηναὶ παρεμφερεῖς. Ἐν μέσῳ ὁ Βάκχος, κισσοστεφής, κρατεῖ ἐν τῇ μιᾷ ὄψει τῆς γραφῆς ἀγγεῖον καὶ ἐν τῇ ἑτέρᾳ κέρας, ἐδῶ μὲν βαίνων, ἐκεῖ δὲ καθήμενος ἐπὶ δίφρου ὀκλαδίου. Ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν τοῦ Βάκχου ἀνὰ δύο Μαινάδες καὶ ἐν μέσῳ Σάτυρος. Ἅπασαι αἱ μορφαὶ τοῦ θιάσου χειρονομοῦσιν ἢ χορεύουσιν. Ἡ εἰκὼν περιβάλλεται κισσῷ. Ὑπὸ τὰς λαβὰς ἀνὰ μία Σειρήν.

63. Ὅμοιον τὸ σχῆμα μικρόν, κοινόν, ἄνευ γραφῶν.

64. Κάνθαρος μέλας, μικρός, ἔχων γεωμετρικὰ κοσμήματα ὡς ἐν πλαισίῳ ἑκατέρωθεν.

65. Ἀγγεῖον σχήματος μεγάλου ἀρυβάλλου (ὕψ. 0,25) μελανόμορφον. Ἔχει τὴν ἑξῆς γραφήν: Πολεμιστὴς ἀναβαίνει ἅρμα, οὗ κρατεῖ τὰς ἡνίας· παρὰ τοὺς ἵππους ἱσταμένη γυνή, πρὸς τὸν πολεμιστὴν ἀτενίζουσα, ὅστις φέρει ξίφος, πέτασον καὶ θώρακα ἢ ἀσπίδα ἐρριμμένον κατὰ περίεργον τρόπον ἐπὶ τῆς ράχεως καὶ πρὸ τοῦ ἅρματος ἕτερος ὁπλίτης μετὰ κράνους καὶ ἀσπίδος καὶ δόρατος χειρονομῶν οὕτως, ὥστε φαίνεται θέλων νὰ ἐμποδίσῃ τὴν πρόοδον τοῦ ἅρματος.

(Εὑρετ. Γεν. Ἐφορείας 517-522, 524-539, 542-557).

66-80. Τὰ ἑξῆς ὑπ' ἀρ. 66-80 ἀρχαῖα, ἅτινα περιεκλείοντο ἐν κιβωτίῳ κειμένῳ ἐν τοῖς ὑπογείοις τοῦ Μουσείου, φέροντι ἐπιγραφήν: *1874 ἐκ Θηβῶν* ἀρ. 486 ἀρ. Πρωτ. 8202:

66. Πήλινον εἰδώλιον ἀνδρὸς ἱσταμένου καὶ κρατοῦντος ἀλέκτορα (ὕψ. 0,29) ἐν τῇ ἀριστερᾷ χειρί· ὄπισθεν καὶ ἐπὶ τῶν ὤμων ἱμάτιον.

67. Εἰδώλιον γυναικεῖον (ὕψ. 0,20) ἱστάμενον καὶ φέρον πόλον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς· τὰς χεῖρας ἔχει καθειμένας παρὰ τὰ ἰσχία. Τέχνη ἀμελής.

68. Εἰδώλιον ἀνδρὸς (0,19) φέροντος χιτῶνα καὶ ἐπ' αὐτοῦ νεβρίδα· ἐν τῇ ἀριστερᾷ κρατεῖ κάνθαρον καὶ ἐν τῇ δεξιᾷ θύρσον. Τὸ πρόσωπον ἐφθαρμένον.

69. Δύο μικρὰ εἰδώλια γυναικεῖα (0,11). Τὸ μὲν ἕτερον ἔχει τὸ πρόσωπον διὰ καλύπτρας κεκαλυμμένον, τὸ δὲ ἄλλο φέρει στεφάνην ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ ἐνώτια.

70. Πηλίνη προτομὴ γυναικὸς γυμνῆς τὸ στῆθος· ἡ κόμη κατὰ τρόπον ρωμαϊκὸν διατεταγμένη (ὕψ. 0,12).

71. Ἀλέκτωρ πήλινος μετὰ χρωμάτων.

72. Κάνθαρος μέλας μικρός.

73. Δύο μικροὶ ἀρύβαλλοι.

74. Μικρὰ λήκυθος, ἐρυθρόμορφος. Πτερυγοφόρος γυνὴ πρὸ βωμοῦ.

75. Μικρὸς ἀμφορεὺς μετὰ κοσμημάτων στολιδοειδῶν.

76. Τρία ὑέλινα μικρὰ ἀγγεῖα.

77. Δύο μικρὰ καθήμενα γυναικεῖα εἰδώλια.

78. Μικρὸν εἰδώλιον (0,12) Σειληνοῦ ἔχοντος γυμνὰ τὰ ἔμπροσθεν τοῦ σώματος.

79. Εἰδώλιον (ὕψ. 0,11) Πανὸς ἀναπαυομένου ἐπὶ βράχου, ἐφ' οὗ δορά. Κρατεῖ ἐν τῇ ἀριστερᾷ κέρας.

80. Τρία μικρὰ εἰδώλια γυναικεῖα ἀμελοῦς ἐργασίας. (Εὑρετήριον Γεν. Ἐφορ. 500-514).

81. Εἰδώλιον γυναικὸς φορούσης ποδήρη χιτῶνα καὶ ἱμάτιον (ὕψ. 0,30) περικαλύπτον τὸ ἄνω τοῦ σώματος ἅπαν, ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ. Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔχει στεφάνην. Λίαν κομψὸν καὶ ἔντεχνον. Κατεσχέθη ἐν τῇ οἰκίᾳ Ἰωάν. Ἐρνέρη. (Εὑρετ. Γεν. Ἐφορείας 558).

82. Ἀγγεῖον, σχήματος ἀμφορέως, μετὰ μικροῦ ποδός, ἐκ πολλῶν τεμαχίων συγκεκολλημένον, ἐρυθρόμορφον. Ἡ εἰκὼν παριστᾷ γυναῖκα καθημένην, ἧς ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν ἀνὰ μία ὑπηρέτρια μετὰ πυξίδος καὶ ταινίας. Τῆς ὅλης παραστάσεως ἡγεῖται Νίκη. Τέχνη λεπτή. Κατεσχέθη ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς χήρας Λουκοπούλου. (Εὑρετ. Γεν. Ἐφορείας 559).

83. Τρεῖς πήλιναι προτομαὶ γυναικεῖαι, συγκεκολλημέναι καὶ αἱ τρεῖς ἐκ πολλῶν τεμαχίων καὶ ἐλλιπεῖς. (Εὑρετ. Γενικῆς Ἐφορείας 560-562).

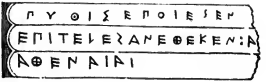
Β'.

Ἀνασκαφαὶ καὶ εὑρήματα.

1) *Ἀνασκαφαὶ ἐν τῇ Ἀκροπόλει* (ἴδε σ. 54 ἀρ. 1 κτλ.).

Ἡ ἀνασκαφὴ βαίνει κατὰ μῆκος τοῦ Παρθενῶνος, ἐν τῷ χώρῳ τῷ μεταξὺ τῆς μεσημβρινῆς αὐτοῦ πλευρᾶς καὶ τοῦ μεσημβρινοῦ τείχους τῆς Ἀκροπόλεως. Ἡ ἐπίχωσις ἔχει ὡς καὶ ἐν τῷ χώρῳ τῷ μεταξὺ τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς τοῦ Παρθενῶνος, τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τοῦ Μουσείου καὶ τοῦ μεσημβρινοῦ τείχους τῆς Ἀκροπόλεως. Τὸ *πώρινον στρῶμα* ἐκτείνεται καὶ ἐνταῦθα κατὰ μῆκος καὶ ἐγγύτατα τῷ κρηπιδώματι τοῦ Παρθενῶνος· ὡσαύτως ἐκτείνεται καὶ τὸ ἐκ κοινῶν λίθων *τεῖχος*, τὸ χρησιμεῦον ὡς ὑποστήριγμα τοῦ πωρίνου στρώματος καὶ τῶν ἐπ' αὐτοῦ χωμάτων (ἴδ. σ. 30

ἀρ. 1). Μεταξὺ δὲ τοῦ τείχους τούτου καὶ τοῦ νοτίου τείχους τῆς Ἀκροπόλεως ἀπεκαλύφθη νῦν καὶ ἕτερον *τειχίον*, ὅπερ ἐχρησίμευεν ὡσαύτως πρὸς ὑποβάστασιν τῶν διὰ τὴν ἐπίχωσιν χωμάτων. Πλησίον τοῦ δευτέρου τούτου κοινοῦ τὴν κατασκευὴν τειχίου εὑρέθησαν *τεμάχια ἀγάλματος* ὧν τινα προσαρμόζουσι τῇ ἐν Mittheilungen (XI σ. 185) ὑπὸ Studniczka δημοσιευθείσῃ κεφαλῇ Ἀθηνᾶς· ἐντετειχισμένον δὲ ἐν αὐτῷ εὑρέθη τεμάχιον ῥαβδωτοῦ κίονος, ὅπερ ἐχρησίμευεν ὡς βάσις ἀγάλματος, ἐν ᾧ σώζεται ἡ ἑξῆς ἐν πανομοιοτύπῳ δημοσιευομένη *ἐπιγραφή*:

ἤτοι:

« Πύθις ἐποίεσεν. Ἐπιτέλης ἀνέθεκεν α[παρχὲν τᾷ] Ἀθεναίᾳ.»
Ἐν τῷ δευτέρῳ στίχῳ τῶν γραμμάτων διατηρεῖται ἐρυθρὸς χρωματισμός.

Ἐν τῷ πωρίνῳ στρώματι ἐγένοντο εὑρήματα τῶν συνήθων. Τούτων μνημονευτέα α') τεμάχιον κάτω σώματος *Ἡρακλέους* μετὰ συμφυοῦς τεμαχίου *Τρίτωνος*· β') Κορμὸς *Ἀμαζόνος*, ὡς φαίνεται, ᾧ προσαρμόζει καὶ συγχρόνως εὑρεθεῖσα *κεφαλή*, μεγέθους 1/4 περίπου τοῦ φυσικοῦ, ἔχων στάσιν οἱονεὶ τοξότου. Φέρει βραχὺν χιτῶνα, μέχρι τοῦ ἄνω μέρους τῶν μηρῶν καταπίπτοντα καὶ στενῶς, ὥσπερ θώραξ, τῷ σώματι συγκεκολλημένον· ἐπὶ δὲ τοῦ χιτῶνος τούτου φέρει δορὰν ζῴου ἀπὸ τοῦ ἀριστεροῦ ὤμου εἰς τὰ μέσα τῶν σκελῶν καταπίπτουσαν καὶ τὴν ὀσφὺν περιζωννύουσαν· ὁ μὲν χιτὼν εἶνε κεχρωματισμένος κυανῷ χρώματι, ἡ δὲ δορὰ ἐρυθρῷ· γ') *κεφαλὴ πωγωνοφόρος*, ἰσομεγέθης τῇ τῆς Ἀμαζόνος, ἐκ πώρου λίθου καὶ αὐτή. Ἐν τῷ αὐτῷ πωρίνῳ στρώματι ἐγένοντο καὶ χαλκᾶ εὑρήματα, οἷον *ἀγαλμάτιον* ἔχον στάσιν ἡνιοχοῦντος (ὕψ. 0,17) καλλίστης ἀρχαϊκῆς τέχνης, μικρὸς *Κένταυρος*, τοῦ ἀρχαιοτέρου τύπου, κρατῶν ἐν τῇ ἀριστερᾷ λαγωβόλον, καὶ πήλινα *εἰδώλια* τῶν συνήθων, ζωηρότατον διατηροῦντα τὸν χρωματισμόν.

Ἐν τῷ χώματι δὲ τῷ ὑπὸ τὸ πώρινον τοῦτο στρῶμα μέχρι

τῆς ἐπιφανείας τοῦ βράχου ἐλάχιστα καὶ μικροῦ λόγου ἄξια εὑρήματα ἐγένοντο. Ταῦτα εἶνε, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, μικρὰ τεμάχια *εἰδωλίων* καὶ *ἀγγείων*, ἐν οἷς καί τινα ἐρυθρόμορφα. Ἐν τοῖς τεμαχίοις τούτοις τῶν ἀγγείων ὑπάρχουσι καί τινα κοινότατον ἔχοντα τὸ περίγραμμα, τοιαῦτα δηλ. ἃ ἐκπλήσσεταί τις ἀληθῶς εὑρισκόμενος εἰς τὴν ἀνάγκην, ἕνεκα τοῦ τόπου καὶ τρόπου τῆς εὑρέσεως, νὰ παραδεχθῇ ὅτι προέρχονται ἐξ ἐποχῆς ἀρχαιοτέρας τῆς οἰκοδομῆς τοῦ κρηπιδώματος τοῦ Παρθενῶνος!

Πέραν δὲ τοῦ πωρίνου στρώματος, ἐν τῷ χώρῳ τῷ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ μεσημβρινοῦ τείχους τῆς Ἀκροπόλεως, εὑρέθη χαλκοῦν ἀγαλμάτιον *Ἀθηνᾶς* ἀκέφαλον καὶ ἄπουν (ὕψ. 0,16), ἕτερον *Ἀθηνᾶς Προμάχου* (ὕψ. 0,12) καὶ χαλκοῦν ἀγαλμάτιον *χοίρου* (μ. 0,14) κοῖλον τὰ ἔσω. Ἔτι εὑρέθη τεμάχιον βάσεως ἀγγείου, ἐν ᾧ ἐπιγραφή: **Νικοσθενες εποιεσεν**. Ἀξιόλογον δ' εὕρημα εἶνε ἕτερον τεμάχιον *μελανομόρφου ἀγγείου*. Ἐν τούτῳ εἰκονίζεται κρήνη ἐκρέουσα ἐξ ὑδρορρόης (λεοντοκεφαλῆς) ὕδωρ, παρ' ᾗ ἐπιγραφή: **Καλιροε**. Ὑπὸ τὴν κρήνην εἰκονίζεται κόρη ὑδρευομένη, ὑπεράνω τῆς ὁποίας ἐπιγραφή: **Επανθις**. Ὄπισθεν προσέρχεται ἑτέρα κόρη φέρουσα ὑδρίαν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ὄπισθεν ταύτης ἐπιγραφή: **Γλυκε . . .** Ἕπεται ἑτέρα κόρη κατ' ἀντίθετον διεύθυνσιν βλέπουσα, παρ' ᾗ ἐπιγραφή: **Πο . . . . .** Σημειωτέον δὲ ὅτι ἡ παράστασις αὕτη εἶνε παρεμφερὴς τῇ ἐν τῷ γνωστῷ ἀγγείῳ ἐν Λούβρῳ τῷ ἐν Gerhard, Auserles. griech. Vas. IV πίν. 307.

Προχωρήσασα δὲ ἡ σκαφὴ καὶ ἐνταῦθα μέχρι τοῦ βράχου ἀπεκάλυψε λείψανα οἰκημάτων πελασγικῆς ἐποχῆς, οἷα καὶ τὰ ἐν σελ. 30, καὶ τέσσαρας μικροὺς *τάφους*, ὧν τὰ τοιχώματα καὶ τὸ κάλυμμα ἦσαν ἐκτισμένα ἄνευ συνδετικῆς τινος ὕλης ἐκ τοῦ αὐτοῦ κοινοῦ λίθου, ἐξ οὗ εἶνε κατεσκευασμένα καὶ τὰ κυκλώπεια τὴν κατασκευὴν τείχη τῆς Ἀκροπόλεως. Ἐν τοῖς τάφοις τούτοις εὑρέθησαν ὀστᾶ μικροῦ παιδίου, ἢ μᾶλλον βρέφους, καὶ τεμάχια ἀρχαιοτάτων ἀγγείων· εὑρέθη ἔτι ἓν ἀγγεῖον σῶον, μονόωτον, τοῦ μυκηναίου τρόπου.

Π. ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ

2) *Ἀνασκαφαὶ ἐν Τανάγρᾳ* (ἴδ. σ. 45 ἀρ. 2 κτλ.).

Ἐν ταῖς ἐν Τανάγρᾳ ὑπὸ τῆς Γεν. Ἐφορείας ἐνεργουμέναις ἀνασκαφαῖς ἀπεκαλύφθησαν πολλοὶ τάφοι, ὀλίγα ὅμως ἐγένοντο εὑρήματα ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ τοῦ παρελθόντος μηνός.

Περὶ τῶν ἐργασιῶν τούτων ἐπιστέλλει τῇ Ἐφορείᾳ ὁ Κορομάντσος τὰ ἑξῆς:

» Οἱ ἀνασκαφέντες ἓξ τάφοι κεῖνται πλησίον ἀλλήλων ἐν γραμμῇ· ἡ διεύθυνσις αὐτῶν ἀκολουθεῖ τὴν ἀπὸ ἄρκτου πρὸς μεσημβρίαν κλίσιν τοῦ ἐδάφους, λίαν κατακλινοῦς ὄντος, ἐκτὸς τοῦ κεκαυμένου, φερομένου ἀπὸ δυσμῶν πρὸς ἀνατολάς. Αἱ κεφαλαὶ τῶν πέντε νεκρῶν εἶνε τεθειμέναι εἰς τὸ κάτω, τὸ μεσημβρινὸν μέρος· ἡ δὲ ἐν ἅπασι τοῖς τάφοις διατήρησις ἀποδοτέα κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εἰς τὴν τοῦ ἐρυθροχρόου χώματος ἰδιότητα. »

Ταῦτα ἐπιστέλλει τῇ Ἐφορείᾳ δι' ἀναφορᾶς ὑπὸ ἡμερομηνίαν 12 Μαΐου. Ἐν τῷ μεταξὺ αἱ ἀνασκαφαὶ διεκόπησαν δι' ἔλλειψιν ἐργατῶν, ἐπανελήφθησαν δὲ τῇ 23 Μαΐου.

Δι' ἑτέρων δ' ἀναφορῶν ἀπὸ 26 καὶ 28 Μαΐου ἐπιστέλλει τὰ ἑξῆς:

» Χθὲς (25 Μαΐου) ἐξεσκάφησαν ἓξ τάφοι, πλησίον ἀλλήλων κείμενοι. Ἐν τῷ α'. οὐδὲν εὑρέθη κτέρισμα, ἐλήφθησαν ὅμως δύο νεκρικαὶ στῆλαι ἐπικαλύπτουσαι τὸν τάφον, ἀμφότεραι λίθου μέλανος, ἡ μὲν (ὕψ. 0,66 πλ. 0,28 πχ. 0,13) ἔχει: *Δαμαρε*[*τα*], ἡ δὲ (ὕψ. 0,50 πλ. 0,26) *Ευμαρεττα*. Ἐν τῷ β'. εὑρέθησαν, ἔσω τῆς θήκης, δύο ὅμοια ἀγαλμάτια (ὕψ. 0,32) τὸ μὲν σῶον ἀλλὰ διεφθαρμένην ἔχον τὴν ἀπὸ τοῦ θώρακος μέχρι τῶν ποδῶν ἐπιφάνειαν, τὸ δὲ ἐξ ὀκτὼ τεμαχίων ἀποτελούμενον. Εἰκονίζουσι δὲ νεανίας γυμνούς, ἱσταμένους ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ποδὸς καὶ τὸν ἀριστερὸν ἔχοντας ἐν ἀναπαύσει, φέροντας ἐπὶ τῶν ὤμων εἰς τὰ πλάγια κατερχομένην χλαμύδα, ἧς τὴν ἑτέραν ἄκραν ἀνέχουσι διὰ τῆς δεξιᾶς χειρός, καὶ κρατοῦντας διὰ τῆς ἀριστερᾶς παρὰ τὸ στῆθος πιθανῶς ἀλεκτρυόνα. Ἐν τῷ γ'. οὐδὲν ἄλλο ἐλήφθη ἐκτὸς νεκρικῆς στήλης, τετειχισμένης οὔσης, λίθου μέλανος (ὕψ. 0,55, πλ. 0,26, πχ. 0,08), ἐχούσης ὑπὸ τὸ ἀετωμάτιον «ΚΑΛΛΙΟΥΚΙΟΝ.. Ἐν τῷ δ'. εὑρέθη ἀγαλμάτιον (ὕψ. 0,20) ἐπὶ στρογγύλης βά-

σεως ἱστάμενον, κολοβὸν κατὰ τὴν βάσιν. Παριστᾷ πενθοῦσαν, ὡς φαίνεται, γυναῖκα ἔχουσαν ὕπερθεν τοῦ μετώπου εἰς τριγωνικὸν κόρυμβον διατεταγμένην τὴν κόμην, καὶ τὸν πέπλον καλύπτοντα, πλὴν τοῦ προσώπου, ἅπασαν τὴν κεφαλήν. Ἐν τῷ ε΄. εὑρέθη ἐπὶ τοῦ καλύμματος κάνθαρος ὑπερύθρου χρώματος ἐκ τριῶν τεμαχίων ἀποτελούμενος, ἕτεροι τρεῖς μικροί, καὶ δύο ἀβαθεῖς κύλικες μὲ ζώνας διὰ χρωμάτων. Ἐντὸς δὲ τῆς θήκης εὑρέθη ἀγαλμάτιον (ὕψ. 0,12), ὃ παριστᾷ γυναῖκα ἱσταμένην, ἔχουσαν περιφερῆ κεφαλόδεσμον, τὰς χεῖρας ἐν γωνίᾳ ὀρθῇ πρὸς τὸ στῆθος, ἀνεχούσας οὕτω τὸ περιβάλλον τὸ σῶμα ἱμάτιον ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε μένει γυμνὸν τὸ ἀπὸ τῆς κάτω κοιλίας πρόσθιον μέρος τοῦ σώματος. Ἐν τῷ ϛ΄ οὐδὲν εὑρέθη, ἀλλ' ὁ τάφος οὗτος εἶνε ἄξιος μνείας διὰ τὴν ἰδιόρρυθμον κατασκευήν του καὶ τὴν ἐν αὐτῷ τοῦ νεκροῦ ταφήν. Σχηματίζεται ἐκ δύο μόνον κυρτῶν τὰ ἄνω κεραμιδων (ὕψ. 1 μέτρου καὶ πλ. 0,60) ἱσταμένων ἀντιθέτως ἐν ἀποστάσει 0,60. Ὀλίγον δὲ συγκλίνουσαι αὗται ἑνοῦνται ἄνω καὶ σχηματίζουσι στοάν· τὰς δὲ ἄλλας δύο πλευρὰς σχηματίζει λελαξευμένος βράχος. Αἱ κεραμίδες μετὰ τοῦ βράχου περικλείουσι χῶρον τετράγωνον, οὗ ἡ μὲν πλευρὰ 0,60, τὸ δὲ ὕψος 0,75. Ἐκ δὲ τῶν ἐν αὐτῷ περισωθέντων σαθρῶν ὀστέων κρανίου, ὠλένης, μηρῶν καὶ κνήμης ἐξάγεται ὅτι ὁ νεκρὸς ἐτάφη καθήμενος.

» Σήμερον δὲ (28 Μαΐου) ἀπεκαλύφθησαν ἑπτὰ τάφοι, ἓξ μεγάλοι καὶ εἷς μικρὸς βρέφους, ἐξ οὗ ἐλήφθησαν χαλκῆ ῥαφὶς (μήκ. 0,09), μικρὸν ληκύθιον ἔχον κλάδον κισσοῦ, μικρὸν προσωπεῖον, ἓξ κάνθαροι μικροὶ καὶ δίωτον μέλαν ἀγγεῖον κοσμούμενον ὑπὸ ἐγκεχαραγμένων εὐθειῶν γραμμῶν. Πάντες οἱ μεγάλοι τάφοι εἶχον βάθος 2,70, μῆκος 2,10, πλ. 0,65, ἦσαν κεραμιδοσκεπεῖς καὶ κενοὶ κτερισμάτων. Ἄξιον δὲ παρατηρήσεως εἶνε ὅτι εἰς ὅλους τούτους τοὺς τάφους εὑρέθη ἀνὰ μία χαλκῆ ῥαφὶς μήκους 0,09. Ἡ δὲ ἐν τοῖς τάφοις διατήρησις σαθρῶν ὀστέων παρετηρήθη καὶ εἰς τοὺς σημερινοὺς ἓξ μεγάλους τάφους καὶ μάλιστα ἔκ τινος τούτων ἐλήφθη κρανίον σῶον, ἡ κάτω σιαγὼν μὲ πλήρεις τοὺς ὀδόντας καὶ μηρικὸν ὀστοῦν μήκ. 0,43. Ἐλήφθησαν δὲ προσέτι δύο κομμάτια κεραμίδων ἀνήκοντα εἰς δύο τάφους, ἔχοντα τὸ μὲν ΦΙΛΟ τὸ δὲ ΤΟΡΗΤΟΣ.»

3) *Ἀνασκαφαὶ ἐν Μαντινείᾳ* (ἴδ. σ. 62 ἀρ. 3).

Αἱ ἕνεκα τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα διακοπεῖσαι ἀνασκαφαὶ τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Μαντινείᾳ (σ. 62 ἀρ. 3) ἐπανελήφθησαν τῇ 2 Μαΐου. Ἀπεκαλύφθη δὲ ἐν αὐταῖς, κατ' ἀναφορὰν τοῦ ἐφόρου Π. Καστωμένου, μέγα ἡμικυκλικὸν οἰκοδόμημα ἔχον διάμετρον 38 μέτρων, οὗ οἱ τοῖχοι σώζονται εἰς ὕψος ἑνὸς περίπου μέτρου. Τοῦτο τὸ οἰκοδόμημα καλεῖται ἔν τινι κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εὑρεθείσῃ ἐπιγραφῇ « *Κύκλος ὁ πρὸς τὸ γυμνάσιον.* » Ἔμπροσθεν καὶ κατὰ μῆκος τοῦ οἰκοδομήματος τούτου ἀπεκαλύφθησαν μεγάλαι διπλαῖ στοαί, αἵτινες, ὡς φαίνεται, εἶνε μέρος τοῦ Γυμνασίου. Εὑρέθησαν δὲ 83 *εἰσιτήρια* δῆθεν θεάτρου (ὡς ἐπεκλήθησαν καὶ ἄλλα τινὰ εὑρεθέντα κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος), ἤτοι ψῆφοι ἐξ ὀπτῆς γῆς, ἐφ' ἑκάστης τῶν ὁποίων εἶνε ἀναγεγραμμένον κύριον ὄνομα οἷον *Ἀριστόνικος Δαμοτέλεος* κτλ. *ἐπιγραφαί* τινες ἀναθηματικαί, προξενικὸν *ψήφισμα* τῶν Ἀντιγονέων πρὸς τιμὴν Ἀφροδισίου Κυδίμου τοῦ Ἀργείου, ἐν ᾧ ἀναγράφονται πρὸς τῇ βουλῇ καὶ *Σύνεδροι*, καὶ μαρμαρίνη γυναικεία *κεφαλὴ* φυσικοῦ μεγέθους, τέχνης ῥωμαϊκῶν χρόνων.

4) *Ἀνασκαφαὶ ἐν τῷ ἐνταῦθα Ὀλυμπιείῳ.*

Ἐξακολουθοῦσιν αἱ ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας γινόμεναι ἀνασκαφαὶ ἐν τῷ ἐνταῦθα Ὀλυμπιείῳ. Ἐκεῖ δὲ πλησίον, ἐν τῇ ἰσοπεδουμένῃ δημοσίᾳ ὁδῷ μεταξὺ τοῦ περιβόλου τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ μεγάρου τῶν Ὀλυμπίων, ἐν ᾗ εὑρέθησαν τὰ ἐν σ. 73 ἀρ. 1-3 ἀγάλματα, ἐγένοντο καὶ ὑπὸ τῆς Γεν. Ἐφορείας σκαφικαὶ ἐργασίαι, ὧν ἀποτέλεσμα ἦτο ἡ εὕρεσις τοῦ θώρακος τῆς ἐν σελ. 73 ἀρ. 2 προτομῆς.

5) *Εὕρεσις ἐπιγραφῶν ἐν τῇ Ἀκροπόλει.*

Κατεδαφιζομένων τῶν ἐκτὸς τῆς Ἀκροπόλεως ἀπέναντι τῶν Προπυλαίων μεσαιωνικῶν καὶ νεωτέρων τειχισμάτων (ἴδ. κατω-

τέρω σ. 92 ἀρ. 2) εὑρέθησαν ἐντετειχισμέναι αἱ ἑξῆς κατὰ τὴν τοῦ Λόλλιγκ ἔκθεσιν ἐπιγραφαί:

» Ἐν τῷ κατὰ τὴν βορειοδυτικὴν γωνίαν τῆς Ἀκροπόλεως προμαχεῶνι (ἴδ. σ. 68 ἀρ. 3) εὑρέθησαν:

1. Δύο τεμάχια ἐκ πεντ. μαρμ., πιθανῶς τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς. Τοῦ μείζονος τεμαχίου (Ι) τὰ τέσσαρα ἄκρα καὶ ἡ ὄπισθεν ἐπιφάνεια ἀπεκρούσθησαν· ἔχει δὲ τὸ σωζόμενον ὕψ. 0,62, μῆκος 0,65, πάχ. 0,12 μ., τοῦ μικροτέρου τεμαχίου (ΙΙ) μόνον τοῦ ἀριστεροῦ ἄκρου σώζεται ὀλίγον, ἔχει δὲ νῦν ὕψ. 0,35, μῆκ. 0,27, πάχ. 0,08 μ. Ἐπὶ τῆς μείζονος πλακὸς εὑρίσκονται τεμάχια τριῶν σειρῶν, ὧν τὴν μὲν ἀριστερὰν σημειῶ διὰ τοῦ στοιχείου Α′, τὴν δὲ μέσην διὰ Β′, τὴν δὲ δεξιὰν διὰ Γ′. Τὸ κείμενον ἀμφοτέρων πραγματεύεται περὶ τῆς οἰκοδομήσεως τοῦ Ἐρεχθείου, ἐν δὲ τῇ μείζονι ἐπιγραφῇ (Ι Β′) ἀναγράφονται τὸ πρῶτον κεχωρισμένως καὶ λεπτομερῶς οἱ δύο αἰετοί, διακρίνεται δὲ ὁ πρὸς δυσμὰς διὰ τῶν λέξεων «ὁ πρὸς τοῦ Πανδροσείου αἰετός,» ὅπερ πασιφανῶς ἀνταποκρίνεται τῷ χωρίῳ τοῦ Παυσανίου Ι, 17, 3: Τῷ ναῷ δὲ τῆς Ἀθηνᾶς Πανδρόσου ναὸς συνεχής ἐστι.

» Κατὰ τὴν ἐν τῷ κειμένῳ τῆς ἐπιγραφῆς Ι Β′ στ. 4 κ. 5 προταθεῖσαν συμπλήρωσιν ἀνεγράφη ἐν ἔτει 407 π. Χ.

Ι Α′

                                        τ]οι [π]ρος [τ-
ο   πο]δα πλατο-
ς   κατα]σταθεντ-
                  Φανοκλ]ει ⁝ εγ Κοι ⁝ οι-
κ   ο]ς τριπον
                                        ⁞ Αμεινι
αδει εν Κοιλει οικ . . . . . γο;]νιαια τον
        μεχος   π]λατος τε-
τραποδ. . . . . . Φανοκλε]ι ⁝ εγ Κοι οι-
 κ   μεχος   κ]αι εμιπ-
οδιον πλατος . . . . και εμι]ποδιο
ν

I Β'

αν
α]υτον
...... πρυτανευ[οσες . . . .
λεμματ]α παρα ταμ[ιον τες θεο Καλλιο Α-
γρυλεθεν;] και χσυναρχ[οντον
ν α c. κεφαλαι[ο]ν λεμ[ματον
νας αναλομ[α]τα εργ[α]σ[ιας
επι τομ προ[ς] εο [αι]ε[τ]ον κ[ορυφαιο
και αντιθεμα[το]ς μεκ[ο]ς πεν[τεπο-
δο]ν πλατος τρ[ιπο;]δ[ον] και Ηε[μιποδι-
ον] παχος ποδιαιο[ν το] ελλ[οι]π[ο] εργο Α[χσι-
ο]πειθει εμ Μελ[ι]τει ⁝ οι[κο] ⁝ ενος και α[ν
τ]ιθεματος ⁝ Δ Δ [⁝ τ]ο[ν] πρ[ος] τοι κορυ[φα-
ι]οι και αντιθεματον με[κ]ος επταπο[δ-
ο]ν πλατος τριπ[ο]δον πα[χο]ς ποδιαιον τ-
ο ελλοιπο εργο Α[χσι]οπειθει ⁝ εμ Μελιτει ο-
ικ ⁝ ενος και αντιθεματος ⁝ ΔΠ ⁝ Φανοκλε-
ι εγ Κοιλει ⁝ οικ ⁝ Ηενος ⁝ ΔΠ Ͱ[Ͱ] ⁝ Κεφισοδοροι
εΣκαμβονι ⁝ οικ ⁝ αντιθεματος τουτοι
Δ ⁝ κερκιδιαιοιν κ[αι] αντιθεματον μεκο-
ς πεντεποδον π[λα]τος τριεμιποδιον
παχος ποδιαιο[ν Λυ]σιαι Αλκιππο Κεφισ
Ηενος και αντι[θεμ]ατος ⁝ Δ ⁝ Ευδικοι Αγ[ρ
υλε οικ ⁝ Ηενος κ[αι α]ντιθεματος Π Ͱ Ͱ Ͱ
λιθον αριθμος ⁝ [. ⁝ αν]τιθεματα ⁝ Π ⁝ εργασ-
ιας το προς εο α[ιετο] αργυριο κεφ[α]λαιον
ΡΔΔΡͰͰͰͰ ⁝ επι το[μ πρ]ος το Πανδροσειο
αιετον κορυφα[ιο μ]εκος και πλατος
τετραποδα πα[χος τ]ριεμιποδιον ⁝ εκπ-
οεσαντι Αμει[νιαδε]ι εγΚοιλει ⁝ οικο ⁝ Ηε-
νος ⁝ ΔΔΔΔ το υ[πο τ]οι κορυφαι[οι] και α-
ντιθεματος μ[εκος] επταποδον πλατ-
ος τ]ριποδον π[αχος] ποδιαιον εκποιεσ-
αντι [Ερ]μαγ(οραι) Αθ[μ] ⁝ . Ͱ] ⁝ υπεταιο ⁝ ενος κα-
ι αντιθεμα]το[ς ⁝] Δ[Π ⁝] κερκιδιαιο και αν-
τιθεματος] με[κ]ο[ς] πεντεποδος πλα-
τος τριεμιπο]δ[ιο] π[α]χος ποδιαιο εκπο-
ιεσαντι Λυσα]νια[ι ⁝ ε]ν Κυδαθε ⁝ οικ ⁝ Ηεν-
ος και αντιθε]ματ[ο]ς ⁝ Π Ͱ Ͱ Ͱ ⁝ λιθον αρι-
θμος ⁝ . ⁝ αντιθε]μα[τα ⁝ .] ⁝ εργασιας το
προς το Πανδροσειο αι]ετο αργ[υρ]ιο κ-
εφαλαιον . . . . κατα . . . . . .
. . . . προς το βωμο τ]ες Δι[ονες. . . .
οναιπ

I Γ'

δ
τ
κ
ν
δ
τ
σ
Η ⋮
ν
.
α
π]λ
σαν[τι . οχ . . . . . . ταϛ . . . .
εμο . . . . α]ποχσυσ[αντι
ο]π[αιο]ν [κ]αι τα καλ[υμματα εχσεργασμένοι
κα]τ[ο κα]ι ανο παντα τα υ[π. . . . .
[το;]ς σφεκισκος διΗα[πρισαντι . . . . . . κ-
υμ]ατιο ε[πι]κολλεσαντι κ[αι εχσομαλισα-
ντι Ηεκατερομ πεντ[ε δραχμον ⋮ Δ ⋮ ; . . . .
ες Μανις εχσεποιεσ[ε . . . . αργυρ-
ιο κεφαλαιον ⋮ ΗΔΔ⊢ . . . .
υπεταιον εργαζε[το . . . .
ιαι Δρομονο[ς . . . .
. . α]ποχσ[υσαντι . . . .

II

πλ[ατος
ι μεκος
πα[χ]ος ποδ[ι
παλ]αστο το λιθο . .
⊢⊢⊢⊢. . Φαλακ[ροι
Παιανιει . . . .]ς αργυρ[ι]ο και επ[ο.
νιον(;) κεφαλαιον . . .] ΗΗΗΔΔΔΔΓ⊢IIII ⋮ λι[θον
αριθμος . . . . αντιθ[εμ]ατα[Γ;] ⋮
εργασιας . . . . Αι]γιναι[ο λιθο · II]
. . . . πρις]ταις καθε[μερ]αν ε[ργα
ζομενοις αν]δρο[ι]ν δυοιν [⋮ Ηε]κατε[ροι
δραχμες Ηε]μερον ⋮ ΔII ⋮ Ραιδιοι ⋮ εγΚ[ολλ ⋮
οι ⋮ και συνεργοι;] ⋮ ΔΔ⊢⊢⊢⊢ ⋮ χσυλα δια[πρι-
σαντι κορ;]μος οκτοποδας ⋮ Δ IIII ⋮ το[μας
𐅄 Δ Δ Γ] III ⋮ δυοιν οβολοιν τε[ν] το[μεν]
Ηεκαστε]ν ⋮ Ραιδιοι εγ Κολλυτ ⋮ οι Δ Δ Γ ⊢
. . . .] I διαπρισαντι χσυλον μεκος
εννε]α και εικοσιποδον τομας ⋮ Γ ⋮ τ[εν
τομεν] Ηεκαστεν ⋮ ⊢ ⋮ Ραιδιοι ⋮ εν Κολλ ⋮ οι πε-
ντε] οχετος πρισαντι χσυλον ⋮ Ραιδιο
ι ⋮]εγ Κολλυ ⋮ οι ⋮ ⊢II [⋮] τεκτοσιν καθεμεραν
οχετον εκποε[σ]αντι και Ηυποθεντι Ηε-
μερον ⋮ ΓIIII ⋮ Κροισοι Φιλοκλεος ⋮ Γ⊢⊢⊢⊢[κ-
ανονας αναχσεσαντι και εργα[ζ]ομ-
ενοι κατεμεραν Ηεμερον ⋮ Δ ⋮ Γ[ερυι . . .
καθεμεραν κανονα διαρρ[υθμισαντι
δυοιν Ηεμεραιν ⋮ Μικιονι [έμ Με ⋮ οι . . . .
αργυριο κε]φαλαιον 𐅄 Δ . . . .
σσε]π;

8

» Ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ἄκρου τοῦ μείζονος τεμαχίου (I) ἐξετυπώθησαν ἐν τῷ πρὸς συναρμογὴν τῶν λίθων μεταχειρισθέντι ἀσβέστῳ στοιχεῖά τινα τρίτου τεμαχίου, ἅπερ, ὡς φαίνεται, ἀνήκουσι τῷ αὐτῷ λίθῳ, διακρίνεται δὲ τὸ ἑξῆς:

ιθι
Κλυ;]τοστρ[ατοι
εσαν[τι
και α[ντι;
ς ⁝ III ⁝ Αν
οπα[ιον

2. » Τεμάχιον βάσεως ἐκ πεντ. μαρμ., μήκ. 0,30, ὕψ. 0,09μ. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ σώζεται μέρος τοῦ περιφεροῦς κοιλώματος, ἐν ᾧ ἵστατο τὸ ἀνάθημα. Προσαρμόζεται ἀκριβῶς πρὸς τὴν ἐπιγραφὴν C. I. A. I 382, μεθ' ἧς ἀποτελεῖ τὸ ἑξῆς ἐπίγραμμα:

–⏑⏑ –⏑⏑ ος Αθεναιαι τοδ απαρχεν
εστεσεν δεκα]τεν παιδι Διος μεγαλο

» Ἐν τοῖς τειχίσμασι δὲ τοῖς περιβάλλουσι τοὺς ἑκατέρωθεν τῆς πύλης τοῦ Beulé ἀρχαίους πύργους, εὑρέθησαν ἐντετειχισμέναι ἐν τῷ πρὸς νότον:

3. » Τεμάχιον βάσεως ἐκ πεντ. μαρμ., μήκ. 0,50, πλ. 0,30, ὕψ. 0,18 μ.

Η βουλη κα[ι ο δημος
Ποπλιον Σ[. . . . . .
Ποπλιου [υιον αρετης ενεκα

4. » Τεμάχιον πλακὸς ἐκ πεντ. μαρμ., μήκ. 0,29, πλ. 0,24, πάχ. 0,09. Σώζεται τὸ δεξιὸν ἄκρον.

ηι και στ[ρα
ν του πατρο[ς
ι πρεσβευτην [π
. . . . . εξ Αθηναι;]ων απαντων οστις
απαγγελει προς Ι]ατροκλεα την ευνο-
ιαν ην ο δημος εχ]ει προς αυτον και οσ-
α . . . .]ι των χρηματων υπολ-
. . . . .ε]πιμεληθηναι Ιατρο-
κλει τωι πρεσβε;]υτηι οπως αν σωθηι δ-
ουναι δε τωι πεμφ]θεντι πρεσβευτηι ε-
φοδια τον ταμι]αν του δημου ΔΔ δραχμ-
ας . . . εις δε τη]ν στηλην ΔΔ ετερας τω-
ι γραμματει τω]ι κατα πρυτανειαν εκ
των κατα ψηφισ]ματ(α) αναλισκομενων τ-
ωι δημωι καλεσ]αι δε τον ηκοντα παρα
του βασιλεως ; επ]ι ξενια εις το πρυτα-
νειον εις αυριο]ν επιμεληθηναι δε Α
. . . . τον στρατ]ηγον της κομιδης
οπως αν πορευθησωνται ω]ς ασφαλεσ[τ
ατα . . . . ει . .

» Ἐν τῇ δυτικῇ πλευρᾷ τοῦ πρὸς Β τῆς πύλης ἱσταμένου πύργου ἀνευρέθη ἀντιστρόφως ἐντετειχισμένη

5. » Βάσις ἐκ πεντ. μαρμ., μήκ. 0,98, ὕψ. 0,40 πάχ. 0,75μ. Ἡ ἐπιγραφή, ἥτις ἀνήκει εἰς τὸν 5ον αἰῶνα π. Χ., γέγραπται στοιχηδόν, οἱ δὲ ἐν αὐτῇ ἀναγεγραμμένοι ἦσαν, ὡς φαίνεται, μέλη τοῦ αὐτοῦ γένους. Μνείας ἄξιόν ἐστιν ὅτι διὰ ταύτης τῆς ἀναγραφῆς ἐπιβεβαιοῦται ἡ τοποθέτησις τοῦ δήμου Ἰκαρίας πλησίον τοῦ Μαραθῶνος.

Αι (ἡ αυ)
και οι παιδες και παιδες παιδ[ων
Καλλιμαχος ⋮ Αυτοφιλου ⋮ Φλυευς
Αυτοκλης ⋮ Αυτοφιλου ⋮ Φλυευς
Αυτοφιλος ⋮ Αὐτοφιλου Φλυευς
Κομων ⋮ Ευκλεους ⋮ Αφιδναιος
Πυθοκλης ⋮ Πυθοκλέους ⋮ Μαραθωνιος
Ολυμπιχος ⋮ Λυσιμαχο ⋮ Ικαριευς
ανεθησαν τηι Αθηναι

» Καταδαφιζομένου δὲ τοῦ μεσαιωνικοῦ τοίχου τοῦ μεταξὺ τῆς θολωτῆς τουρκικῆς εἰσόδου καὶ τοῦ Ὠδείου ἀνευρέθη

6. » Τεμάχιον κιονίσκου ἐξ ὑμηττ. μαρμ., φέρον τὴν ἐπιτύμβιον ἐπιγραφὴν

Ζωπ[υρ]ος
Μητροδωρου

7. Ὅμοιον.

. . . νιχη
Αγ]αθ(α)ρχους
Σημα]χιδου

» Ἐν τῇ Ἀκροπόλει δέ, τοποθετουμένων καταλλήλως τῶν ἐν αὐτῇ τῆδε κακεῖσε κειμένων λίθων διεκρίθησαν αἱ ἑξῆς ἀνέκδοτοι ἐπιγραφαί :

8. Τρία τεμάχια περιρραντηρίου ἐκ πεντ. μαρμ.

Πολυκρ;]ιτε μάνεθεκεν απα[ρχε]ν τάθ[εναι]αι

9. Κιονίσκος ἐκ λευκ. μαρμ., μήκ. 1,20 μ. οὗ ἡ ἐπιφάνεια λίαν ἀποτέτριπται· ἀνευρέθη παρὰ τῷ Ἐρεχθείῳ πλησίον τοῦ βορείου τείχους τῆς Ἀκροπόλεως· τῆς ἐπιγραφῆς σώζονται μόνον

τὰ τέλη τῶν τριῶν στίχων, συμπληροῦται δὲ ἀσφαλέστατα παραβαλλομένης τῆς ἐν τῷ C. I. A. IV² ὑπ' ἀρ. 373[103] ἐπιγραφῆς ὡς ἕπεται·

Φιλ]ο[ν] Ηον-
πορio]νος
εποιε]σεν

δηλ. «Φίλων Hό 'Ενπορίωνος ἐποίησεν.»

Γ'.

Ἐργασίαι καὶ Μουσεῖα.

1) *Μουσεῖα Ἀκροπόλεως.*

Ἐξακολουθοῦσιν αἱ ἐν τῷ Μουσείῳ τῆς Ἀκροπόλεως ἐργασίαι πρὸς τοποθέτησιν καὶ κατάταξιν τῶν ἀγαλμάτων καὶ λοιπῶν εὑρημάτων. Ἡ οἰκοδομὴ τοῦ δευτέρου Μουσείου (σ. 21 ἀρ. 2) ἐπερατώθη.

2) *Κατεδάφισις τῶν παρὰ τὰ Προπύλαια μεσαιωνικῶν καὶ νεωτέρων τειχῶν.*

Ἐξακολουθεῖ ἡ καταδάφισις τοῦ κατὰ τὴν βορειοδυτικὴν γωνίαν τοῦ βράχου τῆς Ἀκροπόλεως προμαχῶνος (σ. 68 ἀρ. 3). Ἤρξατο δὲ ἡ κατεδάφισις τοῦ τείχους τοῦ ἑνοῦντος τὸ Ὠδεῖον τοῦ Ἡρώδου μετὰ τῆς τουρκικῆς κατὰ τὴν νοτιοδυτικὴν γωνίαν τοῦ βράχου τῆς Ἀκροπόλεως καμάρας, καὶ τῶν τειχισμάτων τῶν περιβαλλόντων τοὺς ἑκατέρωθεν τῆς θύρας τοῦ Beulé ἀρχαίους πύργους.

Ἡ κατεδάφισις αὕτη γίνεται συμφώνως πρὸς τὰς εὐχὰς ἁπάντων ἀνεξαιρέτως τῶν φίλων τῆς ἀρχαιότητος, συμφώνως πρὸς τὰς

ἀνέκαθεν, ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τοῦ Ross καὶ τῶν λοιπῶν γενικῶν ἐφόρων καὶ ὑπὸ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας γενομένας κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ἐργασίας, συμφώνως πρὸς τὴν ἐν ἔτει 1884 ἐξενεχθεῖσαν γνώμην τῶν ἐπίτηδες προσκληθέντων καὶ ἀπὸ κοινοῦ συσκεψαμένων διευθυντῶν τῶν ἐνταῦθα ἀρχαιολογικῶν σχολῶν, ἤτοι τοῦ τῆς Γερμανικῆς, τοῦ τῆς Γαλλικῆς καὶ τοῦ τῆς Ἀμερικανικῆς, τοῦ γραμματέως τῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας καὶ τοῦ τότε γενικοῦ ἐφόρου, συμφώνως τέλος πρὸς τὴν γνώμην τοῦ κ. Δαῖρφελδ καὶ καθ' ὃν οὗτος ὑπέδειξε τρόπον ἐν κοινῷ κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα γενομένῳ συμβουλίῳ αὐτοῦ, τοῦ γενικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ ἀρχιτέκτονος Καβερῶ. Κατὰ τὴν γνώμην δὲ τοῦ Δαῖρφελδ ἀπεφασίσθη καὶ ἡ ἐπισκευὴ καὶ μερικὴ συμπλήρωσις τῶν ἑκατέρωθεν τῆς πύλης τοῦ Beulé ἀρχαίων πύργων.

Ἡ ἐπιστασία τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐργασιῶν τούτων ἀνετέθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου, κατὰ πρότασιν τοῦ γενικοῦ ἐφόρου, εἰς τὸν ἀρχιτέκτονα Καβερῶ.

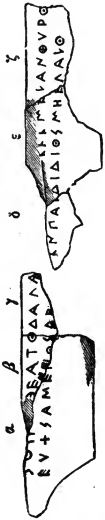
Ἐν τῇ καταδαφίσει ταύτῃ εὑρέθησαν ἐντετειχισμέναι αἱ ἐν σελ. 87 ἀρ. 1-6 ἐπιγραφαί, ὧν ἡ ὑπ' ἀριθ. 1 τακτέα ἐν ταῖς σπουδαιοτάταις τῶν ἐν τῇ Ἀκροπόλει εὑρεθεισῶν ἐπιγραφῶν, ὡς διδάσκουσα ἡμᾶς πολλὰ καὶ σπουδαῖα περὶ τῆς διαθέσεως τῶν διαφόρων τμημάτων τοῦ Ἐρεχθείου καὶ ἱκανῶς συμβάλλουσα πρὸς λύσιν τῶν τελευταῖον, μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ ὑπὸ τῶν Περσῶν καέντος ἀρχαίου ναοῦ, ἀναφυέντων τοπογραφικῶν ζητημάτων περὶ τῶν ἐν τῇ Ἀκροπόλει μνημείων.

3) *Ἐργασίαι ἐν τῷ Ἐπιγραφικῷ Μουσείῳ.*

Ἐν ταῖς ὑπὸ τοῦ Λόλλιγκ γινομέναις ἐργασίαις ἐν τῇ Ἐπιγραφικῇ Συλλογῇ τοῦ Ἐθν. Μουσείου πρὸς σύνταξιν τοῦ καταλόγου τῶν ἐπιγραφῶν συνηρμολογήθησαν, κατὰ τὴν πρὸς τὴν Γενικὴν Ἐφορείαν ἔκθεσιν αὐτοῦ, αἱ ἑξῆς ἐπιγραφαί:

1. » Ἡ ἐν τῷ C. I. A. IV 2 ὑπ' ἀρ. 373 [208] ἐπιγραφὴ ἀνήκει εἰς τὸν αὐτὸν λίθον μετὰ τεσσάρων ἄλλων τεμαχίων, ἃ σημειοῦνται ἐν τῷ παρεπομένῳ πανομοιοτύπῳ διὰ τῶν στοιχείων α - δ. Ἀνευρέθησαν δὲ καὶ τὰ τέσσαρα νέα τεμάχια πλησίον τοῦ

βορείου τείχους τῆς Ἀκροπόλεως, τὰ μὲν α καὶ 6 ἐν ἔτει 1886, τὰ δὲ γ καὶ δ ἐν ἔτει 1887.

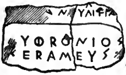
Σο[Ησι;]θεα τοδ' αγα[λμάνεθ]εκε Μελανθυρο[ς Ηυιος
ευχσαμενος δε[κατ]εν παιδι Διος μΗεγαλο

2. » Τὸ Η ἐν τῇ λέξει «μHεγάλο» ἀπαντᾶται καὶ ἐν τῇ ἑξῆς ἐπιγραφῇ, ἣν συνέθεσα ἐκ τῶν C. I. A. IV 2, 373 28 καὶ 373 36.

Ὁ δεῖνα α]νε[θεκ]ε
. . . . α]πα[ρχ]ε[ν
. . . . κο[ρ]ει
Διος μHε)γαλο

Σώζεται γὰρ ἐν τῷ τελευταίῳ στίχῳ πρὸ τοῦ Ε κάθετος γραμμή, ἥτις ἀναμφιβόλως ἀνῆκεν εἰς Η.

3. Ἡ ἐν τῷ C. I. A. IV 2 σελ. 79 ὑπ' ἀρ. 362 ἐπιγραφή, ἧς πανομοιότυπον ἐδημοσιεύθη παρὰ τοῦ Studniczka ἐν τῷ Iahrb. d. arch. Inst. II (1887) σ. 144, ἀνήκει εἰς τὸν αὐτὸν λίθον μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς C. I. A. I 354, ὡς ἀποδεικνύουσι καὶ ὁ σχηματισμὸς καὶ τὸ μέγεθος τῶν στοιχείων ἀμφοτέρων ἐπιγραφῶν, καὶ τῆς ἄνω καὶ τῆς ἔμπροσθεν ἐπιφανείας, ἐπίσης δὲ τὰ διαστήματα τῶν στίχων ἐκ τοῦ ἄνω ἄκρου τῆς ἔμπροσθεν ἐπιφανείας τοῦ λίθου. Ἡ συναρμολόγησις πείθει ἡμᾶς ὅτι ὁ Εὐφρόνιος ἀνέθηκε τὸ ἐν λόγῳ ἀνάθημα, ὁ δὲ ποιήσας ἦν ἄλλος τις, οὗ μνεία ἐγίνετο ἐν τῷ τρίτῳ στίχῳ τῆς ἔμπροσθεν ἐπιγραφῆς, τοῦ δὲ ὀνόματος αὐτοῦ σώζονται μόνον ἀσήμαντα ἴχνη (Ἄρχερμος ἢ Ἐλεύθερος ;).

ορχαμε : τ
ε : καλος
Hεν]εκεν
. ν

α
αν[H]υγιεια

Ευφρονιος [μ'ανεθεκε]ν [Hο
κεραμευς [απαρχεν π]αιδι Διος μεγαλο

4. Τεμάχια τῆς αὐτῆς ἐπιγραφῆς εἰσιν αἱ ἐν τῷ C. I. A. IV 2 ὑπ' ἀρ. 373 3 καὶ 373 96 δημοσιευθεῖσαι, προσετέθη δὲ καὶ νέον τεμάχιον ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ πρώτου στίχου.

Αριστιον ⁝ καὶ Πασιας ⁝ ανεθε-
τε- ἢ σα]ν ⁝ τει Αθεναιαι ⁝ απαρχεν

5. Ἡ ἐν τῷ C. I. A. IV 2, 273w 23 δημοσιευθεῖσα ἐπιγραφὴ συμπληροῦται διὰ νέου τεμαχίου, ὅπερ ὡς τὰ ἤδη γνωστὰ εὑρέθη μεσημβρινοανατολικῶς τοῦ Παρθενῶνος.

Θελο [. . . . .] μ'ανεθεκεν

Μετὰ τὸ ο σώζεται μικρὸν τεμάχιον ὁριζοντείου γραμμῆς, ἴσως ἑνὸς Δ (Θελόδικος ;).

6-7. Ἐκ τῶν ἐν τῷ C. I. A. IV 2, 373w 10 δημοσιευθέντων τεμαχίων ἀνήκει τὸ ὑπ. c εἰς τὴν ἐπιγραφὴν C. I. A. IV 1 καὶ 2, 373v, ἥτις νῦν μετὰ τὴν προσκόλλησιν καὶ ἄλλου τεμαχίου ἔχει ὡς ἕπεται:

Κεφισογ[ει]τον ⁝ ανεθεκεν ⁝ Ηο Νιριου ⁝ [απαρχε]ν ⁝ τει Α[θεναιαι

ἡ δὲ ὑπ' ἀρ. 373w 10:

Η]εγ[εσιας;]: και : Ηα[γν;]ον : ανε[θετεν ἢ ανεθεσαν κτέ.

8. Εἰς τὴν αὐτὴν ἐπιγραφὴν ἀνήκουσιν τὰ ἑξῆς τεμάχια:

1. C. I. A. IV 2, 373w 1.
2. C. I. A. IV 2, 373w 9α.
3. Sitz. d. Berl. Akad. 1888 σ. 240 ἀρ. 4.
4. C. I. A. IV 2, 373w 12.
5. C. I. A. IV 2, 373w 9β.

ἀναγινώσκεται δὲ τὸ ὅλον

Πολυχσενος Ηο Μνεσονος το [κνα]φεος ανεθ[εκεν]
απ [αρχεν τει Αθεναιαι].»

Δ'.

Διάφοροι εἰδήσεις.

1 — Ὁ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐκ Βερολίνου προσκληθεὶς νομισματογνώμων B. Pick πρὸς σύνταξιν καταλόγου, κατάταξιν καὶ ἐξέλεγξιν τῶν ἐν τῷ Μουσείῳ ἡμῶν νομισμάτων (σ. 71 ἀρ. 4), ἀφίκετο ἐνταῦθα καὶ ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1888

ΤΕΥΧΟΣ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΝΙΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἀρχαῖα εἰσαχθέντα εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μουσεῖον.

1. Εἰκονιστικὴ ἀνδρικὴ κεφαλὴ ἐκ μαρμάρου, μεγέθους φυσικοῦ, ἐστεμμένη στεφάνῳ κισσοῦ ἔνθετος, τὸ πάλαι ἐν τῷ κορμῷ. Εὑρέθη ἐν Ἀμοργῷ, ἐν ταῖς ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς ἐνεργηθείσαις ἀνασκαφαῖς (ἴδ. σ. 46 ἀρ. 4 ἐδ. 6'. καὶ πρβ. σ. 53 ἀρ. 5)· κατατεθεῖσα δὲ προσωρινῶς ἐν τῇ ἐν Σύρῳ Συλλογῇ ἐστάλη νῦν εἰς τὸ Ἐθν. Μουσεῖον, διαταγῇ τοῦ Ὑπουργείου, ὡς σχέσιν ἔχουσα, ὡς φαίνεται, πρὸς τὴν ἐν σ. 53 ἀρ. 5 γυναικείαν κεφαλὴν (Εὑρετ. Γεν. Ἐφορείας 608).

2. Προτομὴ Ἀντινόου, μεγέθους ὑπερφυσικοῦ. Εὑρέθη ἐν Πάτραις καὶ ἔκειτο ἐν τῷ ἐκεῖ Γυμνασίῳ. Εἶνε δὲ ὅλως παρεμφερὴς (οὐχὶ ὅμως τοσοῦτον καλῶς διατηρημένη) τῇ ἑτέρᾳ ἐν τῷ αὐτῷ Γυμνασίῳ κειμένῃ καὶ εἰς τὸ Ἐθν. Μουσεῖον ὑπὸ τοῦ ἐφόρου Β. Στάη τὸ παρελθὸν ἔτος (ἴδ. Εὑρετ. Γεν. Ἐφορείας ἀρ. 379α) κομισθείσῃ. (Εὑρετ. Γεν. Ἐφορ. 609).

3. Μικρὰ μαρμαρίνη κεφαλὴ (Ἀπόλλωνος;) προερχομένη, ὡς φαίνεται, ἐξ ὅλως ἐκτύπου ἀναγλύφου, ἐστεμμένη στεφάνῳ δάφνης. Ἡ ῥὶς ἀποκεκρουσμένη καὶ τὸ δεξιὸν τοῦ πώγωνος. Μέγεθος ἥμισυ περίπου τοῦ φυσικοῦ, τέχνη κοινή. Εὑρέθη ἐν τῇ κατὰ τὴν ὁδὸν Μουσῶν, πλησίον τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος οἰκίᾳ τοῦ Ἐρ. Σχλείμανν, ὑφ' οὗ καὶ ἐδωρήθη. (Εὑρετ. Γενικῆς Ἐφορείας 572).

4. Μαρμαρίνη εἰκονιστικὴ γυναικεία κεφαλὴ φυσικοῦ μεγέθους, ἔνθετος εἰς κοῖλον λαιμόν, κοινῆς ρωμαϊκῆς τέχνης, ἐφθαρμένη τὸ πρόσωπον καὶ ἐλλιπὴς τὸν πώγωνα. Εὑρέθη παρὰ τὸ ἐνταῦθα Ὀλυμπιεῖον, ἔνθα καὶ τὰ ἐν σελ. 73 ἀρ. 1 - 3. (Εὑρετ. Γεν. Ἐφορ. 575).

5. Χαλκῆ λαβὴ κατόπτρου· ἀνὴρ γυμνὸς κρατῶν διὰ τῶν χειρῶν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἀνθέμιον, ἐφ' οὗ ἐστηρίζετο τὸ κάτοπτρον. Τέχνη κοινή, τύπος τῶν καλουμένων ἀγαλμάτων « Ἀπόλλωνος. » Ἐλλείπουσιν οἱ πόδες μετὰ μέρους τῶν κνημῶν (ὕψ. 0,15). Εὑρέθη ἐν τῷ δήμῳ Φερρῶν Θεσσαλίας καὶ κατεσχέθη παρά τινι Καραγιάννῃ. (Εὑρετ. Γεν. Ἐφορ. 574).

6 - 9. Τέσσαρες ἐπιτύμβιοι ἐπιγραφαὶ εὑρεθεῖσαι παρὰ τὴν κατὰ τὴν ὁδὸν Μουσῶν οἰκίαν Ἐρ. Σχλείμαννn, (ἴδε ἀνωτέρω ἀρ. 3), αἱ ἑξῆς:

6) Ιππαινος
Πεισανοριδας
Αρισστων
Παληες

7) Χαρεας
Παλευς

8) Σταγόνιον
χαιρε

9) . . . .
. ρω . . . . . .
Α]μαξαντεως
θ]υγατηρ
Δι]οκλεους
Φ]ρε[αρ]ριου
[γυνη]

[Εὑρετ. Γεν. Ἐφορ. 576 - 579].

10 - 29. Ἐκ τῶν ἐν Τανάγρᾳ ὑπὸ τῆς Γενικῆς Ἐφορείας ἐνεργουμένων ἀνασκαφῶν (ἴδ. καὶ σ. 75 ἀρ. 13 - 66) τὰ ἑξῆς ὑπ' ἀρ. 10 - 29 εὑρήματα:

10. Ἀγγεῖον σχήματος κανθάρου (ὕψ. 0,17) γραφὴν ἔχον περὶ τὴν κοιλίαν, Σειρῆνας καὶ κύκνους, ἐναλλάξ, μελανόμορφον (τὰ πρόσωπα τῶν Σειρήνων λευκά). Κοινὴ τέχνη.

11. Μικρὸν ἀγγεῖον σχήματος κανθάρου. Εἰκόνα ἔχει: γυναῖκα ἐν μέσῳ δύο Σατύρων, ἑκατέρωθεν Σφίγγας. Κακότεχνον.

11α. Δύο ὅμοια ἄνευ γραφῶν κοινῆς τέχνης.

12. Σκύφος μέλαν· ὑπὸ τὴν λαβὴν ἔχει ἐγκεχαραγμένην ἀρχαϊκὴν ἐπιγραφήν:

Λευκετους ειμι

13. Ἀγγεῖον ὁμοίου σχήματος ἔχον μελανομόρφους γραφὰς ὀργιαστικὰς καὶ χορευτικάς, κακότεχνον καὶ κακῶς διατετηρημένον.

14. Δύο ἀγγεῖα ἄνευ παραστάσεων δι' ἁπλῶν κοσμημάτων πεποικιλμένα.

15. Δύο ἀγγεῖα σχήματος κύλικος (ἄνευ ποδός). Φέρουσιν εἰκόνας Σειρήνων καὶ φανταστικῶν πτηνῶν.

16. Δέκα ἀγγεῖα (σχήματος κύλικος) ἄνευ γραφῶν· κοινά.

17. Κάλυμμα ἀγγείου μετὰ λευκῶν ἀνθοειδῶν κοσμημάτων.

18. Μέγας βόμβυλος (0,24) ἔχων πολυειδῆ γεωμετρικὰ κοσμήματα χρώματος ἰώδους καὶ ὑποπρασίνου.

19. Τρεῖς πυξίδες, ὧν αἱ δύο μετὰ καλύμματος, κοιναί.

20. Σκύφος ἔχον ζώνην μελανόμορφον εἰκονίζουσαν Κενταυρομαχίαν: Δύο Κένταυροι κατὰ ὁπλίτου εἰς ὃν ἔρχεται ἐπικουρικὸς ἀνὴρ τρέχων, γυμνός.

21. Κάνθαρος μέγας (ὕψ. 0,17 πλ. 0,20). Φέρει ἐπὶ τῆς κοιλίας ἐγκεχαραγμένην ἀρχαϊκὴν ἐπιγραφήν:

Μαφυταεα ειμι

ὁμοίως δὲ καὶ ὄπισθεν περὶ τὰ χείλη τὴν αὐτὴν

Μαφυταεα ειμι

22. Δύο ἀγγεῖα σχήματος κανθάρου τὸ ἓν μέλαν τὸ ἕτερον διὰ στιγμάτων πεποικιλμένον.

23. Ἀγγεῖον σχήματος φιάλης διώτου, μελανόμορφον· ἔχει ὑπὸ τὰ χείλη ζώνην, ἐφ' ἧς ὁμοία περίπου ἑκατέρωθεν παράστασις. Ἐν μέσῳ ἱππεὺς καὶ ἑκατέρωθεν δύο βαίνοντες ἄνδρες χειρονομοῦντες· κατὰ τὰ ἄκρα δύο γέροντες ἱστάμενοι. Τέχνη κοινὴ (ὕψ. 0,12).

24. Εἶδος πυξίδος κυκλοτεροῦς μετὰ ποδός, μελαίνης. Κάλυμμα λείπει. Περὶ τὰ χείλη ἐρυθρὰ κοσμήματα.

25. Τέσσαρα ἀγγεῖα σχήματος περίπου κύλικος, μετὰ κοσμημάτων γεωμετρικῶν ἔχοντα ἐπὶ τῶν χειλέων ἀνὰ τέσσαρας δακτυλιοειδεῖς λαβάς.

26. Ἀγγεῖον (ὕψ. 0,24 διάμ. 0,27) ἐκ πολλῶν τεμαχίων συγκεκολλημένον, σχήματος κρατῆρος ἄνευ ποδός, φέρον περὶ τὴν κοιλίαν γραφὰς ζώων ἐξηλειμμένας.

27. Ἀγγεῖον σχήματος ἀρυβάλλου. Ἐν μέσῳ ὁ Διόνυσος κισσοστεφής, καθήμενος ἐπὶ ὀκλαδίου καὶ κρατῶν κάνθαρον ἐν τῇ δεξιᾷ· ἔναντι κάθηται ἡ Ἀθηνᾶ μετ' αἰγίδος καὶ δόρατος. Ὄπισθεν τοῦ Διονύσου γυναικεία μορφὴ καθημένη ἐπὶ θρόνου καὶ προτείνουσα τὴν ἀριστεράν· ἡ γραφὴ κοσμεῖται κισσῷ.

28. Εἰδώλιον γυναικεῖον (ὕψ. 0,31), φοροῦν ποδήρη χιτῶνα καὶ διπλοΐδιον, ἔχον τὰς χεῖρας καθειμένας. Τύπος κοινός.

29. Εἰδώλιον ξοανόμορφον, ἄνευ χειρῶν (δι' ἁπλῶν ἐξοχῶν ὑποδηλουμένων) ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρον πόλον.

[Εὑρετ. Γεν. Ἐφορ. 573 καὶ 580 - 599].

30 - 37. Τὰ ἑξῆς ὑπ' ἀρ. 30 - 37 πήλινα εἰδώλια εὑρέθησαν ἐντὸς κιβωτίου πρὸ χρόνων ἐν τοῖς ὑπογείοις τοῦ Ἐθνικοῦ Μουσείου κειμένου· ἦσαν δὲ ἅπαντα ἐν τεμαχίοις τεθραυσμένα καὶ ἐλλιπῆ. Ὁ τόπος τῆς προελεύσεως αὐτῶν ἄγνωστος:

30. Εἰδώλιον γυναικὸς ἱσταμένης (0,25) ἐπὶ συμφυοῦς κυκλοτεροῦς βάσεως. Φέρει ποδήρη χιτῶνα καὶ ἱμάτιον καλύπτον τὸ ἀπὸ τῆς ὀσφύος κάτω τοῦ σώματος καὶ ἔχει τὴν μὲν δεξιὰν ἐπὶ τοῦ ἰσχίου, τὴν δ' ἀριστερὰν ἐπὶ κίονος. Τέχνη λεπτή. Συνεπληρώθη τὴν κεφαλήν, τὸν ἀριστερὸν βραχίονα καὶ τὸν ὑπ' αὐτὸν κίονα.

31. Εἰδώλιον Νίκης (0,22) φέρον ποδήρη πολύπτυχον χιτῶνα ἀφίνοντα τὸ ἀριστερὸν στῆθος γυμνόν. Ἔφερε πτέρυγας· αἱ χεῖρες ἐλλείπουσιν ἀπὸ τῶν ὤμων. Κεφαλὴ νέα. Ἐργασία λεπτή.

32. Εἰδώλιον γυναικὸς ἱσταμένης (0,20)· φέρει ποδήρη χιτῶνα καὶ ἱμάτιον καλύπτον τὸ ἄνω τοῦ σώματος μετὰ τῶν χειρῶν. Ἡ κεφαλὴ εἶνε πρόσθετος (παλαιά).

33. Εἰδώλιον γυναικὸς ἱσταμένης (0,19) φέρον χιτῶνα ποδήρη μετὰ διπλοϊδίου. Κρατεῖ ἐν τῇ ἀριστερᾷ πτηνὸν (νῆσσαν). Κεφαλὴ πρόσθετος (νέα).

34. Εἰδώλιον γυναικὸς (0,18) φερούσης ποδήρη χιτῶνα καὶ ἱμάτιον καλύπτον τὸ ἄνω τοῦ σώματος καὶ τὸν ἀριστερὸν βραχίονα μετὰ τῆς χειρός. Κεφαλὴ πρόσθετος (παλαιά). Ἐργασία λεπτή.

35. Δύο εἰδώλια (0,13) εἰκονίζοντα ὀρχουμένας γυναῖκας·

τὸ ἓν ἐντὸς ἱματίου ἅπαν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς κεκαλυμμένον· τὴν κεφαλὴν κλίνει πρὸς τὰ ἀριστερὰ καὶ διὰ μὲν τῆς ἀριστερᾶς ἀνέχει τὸ ἱμάτιον, διὰ τῆς δεξιᾶς δὲ κρατεῖ τοῦτο πρὸ τοῦ στήθους. Τὸ ἕτερον εἰκονίζει ὀρχηστρίδα ἐπὶ βάθρου τετραγώνου, προτεταμένον ἔχουσαν τὸν δεξιὸν πόδα. Τοῦ προσώπου, καλύπτρᾳ κεκαλυμμένου, διακρίνονται μόνον οἱ ὀφθαλμοί.

36. Ὅμοιον περίπου τῷ δευτέρῳ τῶν ἀνωτέρω, μικρότερον.

37. Δύο μικρὰ εἰδώλια γυναικεῖα, ἱστάμενα, μετὰ ποδήρους χιτῶνος καὶ ἱματίου καλύπτοντος τὴν ῥάχιν καὶ τὸν ἀριστερὸν βραχίονα. Τύπος κοινός.

[Εὑρετ. Γεν. Ἐφορ. 600-607].

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Ἀνασκαφαὶ καὶ εὑρήματα.

1) *Ἀνασκαφαὶ ἐν τῇ Ἀκροπόλει* (ἴδ. σ. 81 ἀρ. 1 κτλ.).

Ἡ κατὰ μῆκος τοῦ Παρθενῶνος, ἐν τῷ χώρῳ τῷ μεταξὺ τῆς μεσημβρινῆς αὐτοῦ πλευρᾶς καὶ τοῦ τείχους τῆς Ἀκροπόλεως, σκαφὴ προὐχώρησε μέχρι τοῦ μέσου περίπου τοῦ ναοῦ.

Τὸ ἐκ πωρίνων λίθων στρῶμα ἐξακολουθεῖ κατὰ μῆκος τοῦ κρηπιδώματος τοῦ ναοῦ· ἀλλ᾿ ἐν αὐτῷ φαίνονται νῦν ἀναμεμιγμένα καὶ τεμάχια τιτανολίθου. Ἐγένοντο δὲ ἐν τῷ στρώματι τούτῳ τὰ συνήθη εὑρήματα ἤτοι τεμάχια μεγάλων πωρίνων συμπλεγμάτων, τοὺς ἄθλους τοῦ Ἡρακλέους, ἰδίᾳ τοὺς πρὸς τὸν Τρίτωνα, παριστανόντων. Τούτων μνημονευτέον τὸ ἔμπροσθεν μέρος πωγωνοφόρου **κεφαλῆς**, τοιαύτης τὸ μέγεθος, τὴν ἐργασίαν καὶ τὸν χρωματισμόν, οἷαι καὶ αἱ δύο ἕτεραι κατὰ τοὺς μῆνας Φεβρουάριον (ἴδ. σ. 31) καὶ Μάρτιον (ἴδ. σ. 45) εὑρεθεῖσαι. Ἐντὸς δὲ τοῦ στρώματος τούτου, κατὰ τὸ ἄνω μέρος αὐτοῦ, ἐγένετο καὶ μαρμάρινον εὕρημα, κορμὸς δηλ. *γυναικείου ἀγάλματος* τοῦ γνωστοῦ τύπου τῶν πολλῶν ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς τῆς Ἀκροπόλεως εὑρεθέντων ἀγαλμάτων, μεγέθους $^1/_4$ περίπου τοῦ

φυσικοῦ, ἀξιόλογος κυρίως διὰ τὸν ἐν αὐτῷ διατηρούμενον πλούσιον χρωματισμόν· τῷ κορμῷ τούτῳ προσηρμόσθη ἀκριβῶς κεφαλή, ἥτις εἶχεν εὑρεθῇ πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Παρθενῶνος, ἐν ἔτει 1886.

Ὑπὸ τὸ πώρινον δὲ στρῶμα, καὶ ἔτι πέραν αὐτοῦ, πρὸς τὸ τεῖχος τῆς Ἀκροπόλεως, εὑρέθησαν δύο κακῶς διατηρούμενα χαλκᾶ ἀγαλμάτια *Ἀθηνᾶς Προμάχου*, πήλινα εἰδώλια τῶν συνήθων, καὶ πολλὰ τεμάχια ἀγγείων, ὧν μνημονευτέα τὰ ἑξῆς: α') τεμάχιον λαιμοῦ ἀγγείου (ἀμφορέως;) ἔχον μελανόμορφον γραφήν, τήνδε: Ἀθηνᾶν ἱσταμένην ἐν αἰγίδι καὶ ἀσπίδι καὶ πρὸ αὐτῆς βωμόν, ἐξ οὗ ἀναπέμπονται φλόγες· τούτου τὸ ἄνω μέρος, ἐν ᾧ ἡ ἐσχάρα, ἔχει σχῆμα λευκῷ χρώματι γεγραμμένου ἰωνικοῦ κιονοκράνου, ἀνεστραμμένου, ἐφ' οὗ μελανοῖς γράμμασιν ἐπιγραφή:

Αθεναιας

Πρὸ τοῦ βωμοῦ ἵσταται γυνὴ σπένδουσα δι' οἰνοχόης, καὶ ὄπισθεν ταύτης ἀνδρικὴ μορφή, ἧς ὄπισθεν ἑτέρα γυναικεία. Παρὰ τὴν σπένδουσαν μορφήν, ἐπὶ τοῦ κενοῦ μέρους τοῦ ἐδάφους τοῦ ἀγγείου, σώζεται ἐπιγραφή:

Χα . . . .

β') τεμάχιον πίνακος, ἐφ' οὗ διατηρεῖται μέρος τῆς ἄντυγος ἀσπίδος καὶ ἐπιγραφή:

Τιμαρχος μ . . . .

γ') τεμάχιον κύλικος, ἐν ᾧ ἐπιγραφή:

[Νικοσ]θενες μ εποιε[σε]

δ') τεμάχιον μελανομόρφου ἀγγείου. Σώζεται μέρος τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ στήθους μορφῆς γυναικείας (;) φερούσης ἀσπίδα (ἧς σώζεται μέρος τῆς ἄντυγος)· πρὸ αὐτῆς ὑπῆρχεν ἑτέρα μορφή, ἧς σώζεται ὡσαύτως μέρος τῆς ἄντυγος τῆς ἀσπίδος. Ἄνω τῶν μορφῶν τούτων σώζονται δόρατα διασταυρούμενα καὶ βουστροφηδὸν γεγραμμένη ἐπιγραφή:

Αφροδιτ[ε]
σομι[ρ60]

Εἶνε προφανῶς τεμάχιον Γιγαντομαχίας, ἐν ᾗ λαμβάνει μέρος καὶ ἡ Ἀφροδίτη, καὶ δὴ ἐν δράσει, καθ' ἃ φαίνεται· ε') τεμάχιον

πίνακος (ὕψ. 0,10) ἐν ᾧ σώζεται Ἀθηνᾶ ἐπὶ δίφρου καθημένη φέρουσα κράνος καὶ αἰγίδα φολιδωτὴν καὶ κρατοῦσα διὰ μὲν τῆς δεξιᾶς δόρυ, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ ἄνθος. Ὄπισθεν ταύτης σώζεται τὸ τόξον ἑτέρας καθημένης μορφῆς· ἄλλη δὲ καθημένη μορφὴ εἰκονίζετο καὶ ἔμπροσθεν αὐτῆς, ἧς σώζεται μέρος τοῦ δίφρου. Ἔδαφος τοῦ πίνακος κιρρόν, μορφαὶ καστανῷ χρώματι γεγραμμέναι.

Ἐν τῷ χώρῳ δὲ τούτῳ, ἐν ᾧ ἡ σκαφή, ἀποκαλύπτεται μέγα κατὰ μῆκος τοῦ κρηπιδώματος τοῦ ναοῦ κτίριον, πωρίνοις λίθοις ἐκτισμένον, ὅπερ ἴσως κατεσκευάσθη προχείρως, καθ' ὃν χρόνον ᾠκοδομεῖτο ὑπὸ τοῦ Περικλέους ὁ Παρθενών, καὶ ἐχρησίμευεν ὡς ἐργαστήριον. Ἐπὶ τοῦ τείχους τοῦ οἰκοδομήματος τούτου, εἰς βάθος 0,20 περίπου ὑπὸ τὸ σημερινὸν ἔδαφος, εὑρέθη οἱονεὶ ἐντετειχισμένον εἰς δύο τεμάχια τεθραυσμένον σπουδαῖον ἀνάγλυφον (ὕψ. 0,53 πλ. 0,33) εἰκονίζον ἱσταμένην ὀρθίαν πρὸς δεξιὰ ἐστραμμένην **Ἀθηνᾶν**, ἐνδεδυμένην ποδήρη ἀχειρίδωτον χιτῶνα ἀποτελοῦντα διπλοΐδιον, ἐζωσμένον ζώνῃ περὶ τὴν ὀσφύν, φέρουσαν περικεφαλαίαν καὶ στηριζομένην διὰ τῆς δεξιᾶς ἐπὶ τοῦ δόρατος, ἐν ᾧ τὴν ἀριστερὰν ἔχει ἐστηριγμένην ἐπὶ τοῦ ἰσχίου· τὴν κεφαλὴν ἔχει κεκλιμένην πρὸς τὰ κάτω καὶ παρίσταται οὕτως, ὡς ἐκ τῆς στάσεως καὶ τῆς τοῦ προσώπου ἐκφράσεως φαίνεται, ἐν μελαγχολίᾳ καὶ λύπῃ! Πρὸ αὐτῆς ὑπάρχει τετραγωνικὴ ἐπιμήκης στήλη, ἧς ἡ ἐπιφάνεια, ἰδίως τὸ ἄνω μέρος, οἱονεὶ τὸ ἐπίκρανον αὐτῆς, ἦτο γραπτοῖς κοσμήμασι κεκοσμημένον, ὡς δηλοῦται ἐκ τῶν σωζομένων λειψάνων χρωματισμοῦ. Ἡ τέχνη εἶνε ἐν μέρει ἀρχαϊκή, ἰδίως ἐν τῇ πτυχώσει τοῦ χιτῶνος, τοσοῦτον ὅμως προηγμένη, ὥστε ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δύναται τὸ ἀνάγλυφον τοῦτο νὰ προέρχηται ἐκ τῶν προπερσικῶν χρόνων· πιθανώτατα προέρχεται ἐκ τῶν ἀμέσως πρὸ τοῦ Φειδίου χρόνων. Ἀλλ' ὅσον εὔκολος εἶνε ὁ καθορισμὸς τῶν χρόνων τοῦ ἀναγλύφου, τοσοῦτον δύσκολος εἶνε ἡ ἑρμηνεία τῆς παραστάσεως, περὶ ἧς οὐδὲν βέβαιον δύναταί τις νὰ εἴπῃ.

Δευτέρα σκαφὴ ἐγένετο ἐν τῷ στενῷ ἐκείνῳ χώρῳ, τῷ μεταξὺ τοῦ Μουσείου καὶ τοῦ μεσημβρινοῦ τείχους τῆς Ἀκροπόλεως, ὅστις δὲν εἶχεν ἀνασκαφῇ, ὡς φαίνεται, καθ' ὃν χρόνον (ἐν ἔτει 1866) ἐκτίσθη τὸ Μουσεῖον. Ἐν τῇ σκαφῇ ταύτῃ ἐγένοντο δύο σπουδαῖα

εὑρήματα: α´) κορμὸς *Νίκης* φυσικοῦ μεγέθους, τοῦ γνωστοῦ τύπου τῆς τοῦ Ἀρχέρμου Νίκης. Τοιαῦται Νίκαι εὑρέθησαν καὶ ἄλλαι, ὡς γνωστόν, ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς τῆς Ἀκροπόλεως (ἴδ. Mittheilungen Ath. Inst. XI σ. 372 πίν. 11)· β´) μαρμαρίνη *κεφαλή*, ἥτις προσηρμόσθη τῷ κορμῷ τοῦ καλουμένου ἐφήβου, τοῦ ὑπὸ τοῦ Furtwaengler ἐν Mittheilungen (V σ. 20 πίν. 1) δημοσιευθέντος. Διὰ τοῦ εὑρήματος τούτου ἄρα ἐβεβαιώθη ὅτι ἡ ἐν Βερολίνῳ γενομένη τὸ πρῶτον ἐν ἐκμάγματι συναρμολογὴ τῆς ἐν τῷ Μουσείῳ τῆς Ἀκροπόλεως πρὸ χρόνων κειμένης γνωστῆς κεφαλῆς τῷ ἀνωτέρῳ κορμῷ ἦτο ἐσφαλμένη. Ἡ νέα αὕτη, ἡ ἀληθὴς κεφαλή, καθίστησι τὸ ἄγαλμα περισπούδαστον· ἔχει δὲ τὰ γνωρίσματα ἱκανῶς ἀρχαϊκά, τοσοῦτον, ὅσον δὲν ἐπερίμενέ τις ἀληθῶς ἀποβλέπων εἰς τὸν κορμόν. Οἱ ὀφθαλμοὶ ἦσαν ἔνθετοι ἐξ ἄλλης ὕλης· ἡ διάταξις δὲ τῆς κόμης εἶνε περίεργος, διότι περὶ τὴν συγκρατοῦσαν αὐτὴν ταινίαν ἀνέρχονται μικροὶ πλόκαμοι ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω περιβάλλοντες οὕτω τὴν ταινίαν ταύτην. Προκειμένου δὲ περὶ τῆς ἑρμηνείας τοῦ ἀγάλματος, ἰδίως περὶ καθορισμοῦ τῶν χρόνων αὐτοῦ, ἀναγκαῖον κρίνω νὰ ἐπαναλάβω ὅ,τι καὶ ἐν σελ. 54 περὶ τῆς ἐπιχώσεως τοῦ χώρου τοῦ μεταξὺ τῶν δύο Μουσείων καὶ τοῦ νοτίου τείχους τῆς Ἀκροπόλεως εἶπον. Ἡ ἐπίχωσις δηλ· καὶ ἐνταῦθα, ἔνθα εὑρέθη ἡ κεφαλή, δὲν εἶνε τοιαύτη ὥστε νὰ δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἐγένετο εὐθὺς μετὰ τὰ περσικά. Σημειωτέον δὲ ὅτι καὶ ὁ κορμὸς τοῦ ἀγάλματος εὑρέθη κατὰ τὸν αὐτόν που χῶρον, ὡς φαίνεται ἐξ ὧν ὁ Περβάνογλους γράφει ἐν Bullettino (1867 σ. 75 κ. ἑ.).

Τρίτη σκαφὴ γίνεται ἐντὸς τοῦ Μουσείου, ὑπὸ τὸ ἔδαφος αὐτοῦ. Τὸ ἔδαφος τοῦτο ἐπιστεύετο ὅτι εἶχεν ἀνασκαφῇ καὶ ἐξερευνηθῆ μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ βράχου, διότι καὶ ὁ Περβάνογλους γράφει ἐν Bullettino (1867 σ. 73) τὰ ἑξῆς: « Sul cadere dell' anno 1865 furono di nuovo intrapresi gli scavi (διὰ τὴν οἰκοδομὴν τοῦ Μουσείου) in un' estensione di circa 1000 metri quadrati, ed essendo il luogo un agglomeramento di antichi rottami, e scheggie di sasso e marmo, fu mestieri scavare fino al vivo sasso ad una profondità di circa tredici metri. Tali scavi dispendiosi furono di grande vantaggio per la scienza, giacché oltre i

molti ed interessanti resti d' arte antica qui rinvenuti, si ebbe di nuovo occasione di constatare ed esaminare questo interassante riempimento del luogo già nella parte meridionale del Partenone constatato ed esaminato dal Ross, ed ultimamente dall' architetto Ziller che scavò l' angolo sud-est del Partenone». Λόγοι τινὲς ὅμως παρεῖχόν μοι ὑπόνοιαν ὅτι ἴσως ἀνεσκάφη τὸ ἔδαφος μέχρι τοῦ βράχου ἐκεῖ μόνον, ἔνθα ἐκτίσθησαν τὰ θεμέλια, οὐχὶ ὅμως καὶ ἐν τῷ ὑπὸ τῶν θεμελίων περιβαλλομένῳ χώρῳ. Ἐκ τούτου προέβην εἰς τὴν ἀνασκαφήν, ἧς τὰ μέχρι τοῦδε οὐχὶ σπουδαῖα ἄλλως ἀποτελέσματα ἐβεβαίωσαν τὴν ὑπόνοιαν ταύτην. Περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς σκαφῆς ταύτης γενήσεται λόγος μετὰ τὸ πέρας τῆς ὅλης ἐργασίας.

Π. ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ

2) ***Ἀνασκαφαὶ ἐν Τανάγρᾳ*** (Ἰδ. σ. 84 ἀρ. 2 κ. ἑ.).

Περὶ τῶν ἐν Τανάγρᾳ ὑπὸ τῆς Γεν. Ἐφορείας ἐνεργουμένων ἀνασκαφῶν ἐπιστέλλει ἡμῖν ὁ Ε. Κορομάντσος τάδε:

» (31 Μαΐου) Ἡ σκαφὴ ἐβεβαίωσε χθὲς ἕνα μόνον τάφον ὅστις εἶνε ὁ βαθύτερος τῶν μέχρι τοῦδε ἐκσκαφέντων, ἔχων βάθος μέτρων 3,60 μῆκ. 1,70 πλ. 0,52, κεραμιδοσκεπής. Ἡ κεφαλὴ τοῦ νεκροῦ, ὡς ἐκ τῶν περισωθέντων ὀλίγων σαθρῶν ὀστέων ἐβεβαιώθη, ἦτο πρὸς ἄρκτον. Ἐπὶ τῶν κεραμίδων εὑρέθη συντετριμμένον καὶ κολοβὸν καλλιτεχνικὸν ἀγαλμάτιον γυναικός. Ἐντὸς δὲ τῆς θήκης παρὰ τῇ τοῦ νεκροῦ ἀριστερᾷ χειρί, εὑρέθη μικρὸς ἁπλοῦς κάνθαρος περιέχων ὄρνιθος ᾠὸν σῶον.

» (1 Ἰουνίου). Σήμερον ἐξητάσθησαν δύο τάφοι, ὧν ὁ πρῶτος (βάθ. 3,55 μῆκ. 2,05 πλ. 0,70,) κεραμιδοσκεπής. Ἐκ τῶν ἐν αὐτῷ περισωθέντων ὀλίγων ὀστέων βεβαιοῦται ὅτι ἡ κεφαλὴ τοῦ νεκροῦ ἦτο πρὸς μεσημβρίαν. Ἔξω τῶν κεραμίδων, παρὰ τῇ κεφαλῇ, ἀριστερά, εὑρέθη καλλιτεχνικὸν ἀγαλμάτιον ἔχον ὕψος 0,15. Τοῦτο παριστᾷ γυναῖκα ἐπὶ τετραπλεύρου θρόνου καθημένην, ἡ κεφαλὴ τῆς ὁποίας ὑποβαστάζεται διὰ τῆς δεξιᾶς χειρός· ταύτης δὲ ὁ ἀγκὼν στηρίζεται ἐπὶ τοῦ γόνατος τοῦ κατὰ τὸ αὐτὸ μέρος ὀλίγον προεκβεβλημένου ποδός, τοῦ ἑτέρου

όντος λίαν κεκαμμένου καὶ ἐντελῶς καλυπτομένου ὑπὸ τοῦ εἰς πυκνὰς καὶ παραλλήλους πτυχὰς μέχρι τῆς βάσεως κατερχομένου χιτῶνος. Πλούσιον καὶ πολύπτυχον ἱμάτιον περιβάλλει ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, πλὴν τοῦ προσώπου, μέχρι τῶν κνημῶν τὸ σῶμα.

» (3 Ἰουνίου). Σήμερον ἐξητάσθη εἷς κεκαυμένος τάφος, ἐξ οὗ ἐλήφθησαν τρία κολοβὰ ληκύθια καὶ στηλίδιον νεκρικόν, λίθου μέλανος, ἔχον ἄνω στεφάνην καὶ ὑπὸ ταύτην « ΝΙΚΩΝ ».

» (4 Ἰουνίου). Ἐξετασθέντων δύο κεραμιδοσκεπῶν παραλλήλων καὶ πλησίον ἀλλήλων κειμένων τάφων εὑρέθη ἐν μὲν τῷ α΄. τάφῳ ἀγαλμάτιον ἱσταμένης γυναικός, ἐν δὲ τῷ β΄. δύο λύχνοι ἔξω καὶ ἔσω τῆς θήκης· τῶν νεκρῶν δὲ αἱ κεφαλαὶ ἡ μὲν ἦτο ἀρκτικῶς ἡ δὲ δυτικῶς τοποθετημένη. Ἐξητάσθη δὲ καὶ ἄλλος τάφος, πώρινος, ἐν ᾧ εὑρέθησαν ὀδόντες τοῦ νεκροῦ καὶ ὡραία ἐστεμμένη μικροῦ παιδὸς κεφαλὴ πρόπαλαι ἀποχωρισθεῖσα τοῦ σώματός της, καὶ ἕτερος κεραμιδοσκεπής, ἐν ᾧ εὑρέθησαν ὀστᾶ καὶ ἀγαλμάτιον κολοβὸν κατὰ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν, ἔργον καλόν, παριστῶν ἱσταμένην γυναῖκα ἐν πλουσίᾳ ἀμφιέσει.

» (17 Ἰουνίου) Τῇ π. τρίτῃ, 14 τοῦ μηνός, συνεχίσθη εἰς τὸ μέρος ἔνθα ἐπὶ ὀκταήμερον ἡ ἀνασκαφὴ διεκόπη, ἤτοι κατὰ τὴν θέσιν Μπαλῆ, ἀπέχουσαν περὶ τὸ $^1/_2$ ὥρας πρὸς τὸ ἀρκτικοδυτικὸν τῶν ἐρειπίων.

» Τὴν ἐπομένην, 15 τοῦ μηνός, ἐξητάσθησαν πέντε τάφοι, ἐν τῷ α΄. κεραμιδοσκεπεῖ, οὐδὲν εὑρέθη ἐκτὸς λύχνου, ἡ τοποθέτησις ὅμως τούτου κατέστρεψε δεύτερον, τὸν ὑπ' αὐτόν, ἐξ οὗ ἐλήφθη κάλυμμα πυξίδος καὶ μελανοβαφὲς ληκύθιον περικεκοσμημένον ὑπὸ λευκοχρόου στεφάνης ἀνθέων.

» Παραπλεύρως τούτων ἐξητάσθη τρίτος πώρινος, κενὸς κτερισμάτων, καὶ ὑπὸ τοῦτον τέταρτος, ἐν ᾧ εὑρέθησαν συντρίμματα ἀνήκοντα εἰς σπουδαῖα ἀγαλμάτια.

» Τέταρτος πώρινος τάφος δυτικώτερα τῶν προειρημένων ἐξετασθεὶς ἔφερεν εἰς φῶς δύο ἑκατέρωθεν τῆς κεφαλῆς τοποθετημένα ἀγαλμάτια κακίστης ὀπτήσεως, ἐξ οὗ εἶχον μεταβληθῆ σχεδὸν εἰς πηλόν.

» Τὴν δὲ 16ην τοῦ μηνὸς ἐξητάσθησαν τρεῖς τάφοι. Ἐν τῷ πρώτῳ, πωρίνῳ, εὑρέθη παρὰ τῇ τοῦ νεκροῦ κεφαλῇ ἀγαλμάτιον

(ὕψ. 0,17) παριστῶν νεανίαν ἐπὶ μελανοβαφοῦς θρόνου καθήμενον καὶ βλέποντα μετ' ὀλίγον ὑψωμένην κεφαλὴν ἀριστερά. Ὁ ἀριστερὸς πούς ἐπὶ ὑποποδίου βαίνων ἵσταται ὑψηλότερα τοῦ δεξιοῦ ἀναπαυόμενος. Πῖλος ἐπίπεδος καὶ περιφερὴς καλύπτει τὴν κεφαλήν, τὸ δὲ σῶμα περιβάλλει ποικιλόχρουν ἱμάτιον ἀναπεπορπημένον ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ὤμου, τὸ ὁποῖον ἀφίνον γυμνὴν τὴν δεξιὰν χεῖρα κατέρχεται μέχρι τοῦ δεξιοῦ γόνατος καλύπτον καὶ τὸν ἀριστερὸν πόδα μέχρι τῆς κνήμης. Ἐν τῷ δευτέρῳ τάφῳ, κεραμιδοσκεπεῖ, οὐδὲν εὑρέθη ἄλλο ἐκτὸς λύχνου, ἐπίσης καὶ ἐν τῷ τρίτῳ.

» (23 Ἰουνίου). Ἕνεκα τῆς σπάνεως, ἀταξίας καὶ γυμνότητος τῶν τάφων ἡ σκαφὴ ἐστράφη χθὲς εἰς τὸ ἀντίθετον τῆς γραμμῆς ἄκρον, τὸ πρὸς τὰ ἐρείπια, ἐκεῖ ὅθεν τῇ 30 π. μ. ἤρχισεν. Ἀπεκαλύφθησαν δὲ σήμερον τέσσαρες τάφοι. Ἐν τῷ πρώτῳ, κεραμιδοσκεπεῖ, οὐδέν, ἐκτὸς λύχνου, εὑρέθη. Ἐν τῷ δευτέρῳ, καὶ τούτῳ κεραμιδοσκεπεῖ, εὑρέθη ἔξω τῆς θήκης ἐντὸς δοχείου εὐτελοῦς ἀγγεῖον. Τοῦτο εἶνε λίαν πεπιεσμένον, περιφερές, (ὕψος τοῦ κύτους 0,04 περιφερείας 0,31) καὶ ἔχει ἐπὶ τῆς περιφερείας σωληνοειδὲς στόμιον μὲ πλατέα χεῖλη. Ἡ τοξοειδὴς λαβή του ἑνόνει τὸ ἀνώτατον τοῦ στομίου μέρος μὲ τὴν περιφέρειαν κατὰ τὸ ἀντίθετον τούτου σημεῖον, ἡ δὲ ἄνω ἐπιφάνεια κοσμεῖται ὑπὸ δύο ὀκλαζόντων ζωηρῶν γρυπῶν, ἄνω τὰς πτέρυγας κρατούντων. Ἐντὸς δὲ τοῦ τάφου εὑρέθησαν ἀγαλμάτιον ἱσταμένης γυναικὸς (ὕψ, 0,32) καὶ ἕτερα τρία τοῦ αὐτοῦ τύπου (ὕψ. 0,22) ἱσταμένας γυναῖκας καὶ ταῦτα παριστῶντα, μὲ τὰς χεῖρας κάτω τεταμένας. Ταῦτα καὶ τὸ πρῶτον φέρουσιν ὁμοιόμορφον περιβολήν, διπλοΐδα καὶ ποδήρη χιτῶνα. Εὑρέθησαν προσέτι δύο ἄλλα ἀγαλμάτια γυναικῶν (ὕψ. 0,28) μὲ ὄρθιον πῖλον καὶ τὴν κόμην βοστρυχοειδῶς ἐπὶ τῶν ὤμων κατερχομένην τὰς δὲ χεῖρας τὴν μὲν δεξιὰν ὑπὸ τὸν κατὰ τὸ αὐτὸ μέρος μαστόν, τὴν δὲ ἀριστερὰν πρὸς τὰ κάτω τοῦ θώρακος ὑπὸ τὸν ποδήρη χιτῶνα, μέρος τοῦ ὁποίου ὡς πλατεῖα πολύπτυχος ταινία φέρεται πλαγίως ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιά. Πάντα ταῦτα τὰ ἀγαλμάτια εἶνε πλάσματα τοῦ αὐτοῦ τεχνίτου μὴ ἀπηλλαγμένα τῆς περὶ τὴν τέχνην μικρᾶς βαναυσότητος. Εὑρέθησαν δὲ καὶ δύο κύλικες ἔχουσαι ἔξωθεν κλάδους καὶ ἄνθη, καὶ μικρὸς ῥαβδωτὸς κάνθαρος.

» Εἰς βάθος ἑνὸς μέτρου κάτω τοῦ τάφου τούτου εὑρέθη πλαγίως τεθειμένος πίθος μετὰ καλύμματος, τεθραυσμένος (ὕψ. 0,75 τοῦ στομίου διάμετρος 0,40), ἐντὸς τοῦ ὁποίου εὑρέθησαν 4 ἀρύβαλλοι εἰς συντρίμματα καὶ ὀλίγα θρίμματα ὀστέων. Γενικῶς οἱ τοῦ εἴδους τούτου τάφοι στεροῦνται κτερισμάτων. Ἐν τῷ τετάρτῳ δὲ τάφῳ οὐδὲν εὑρέθη.

» (18 Ἰουνίου). Ἡ χθεσινὴ σκαφὴ γενομένη ἐπὶ τάφων ἐν τάφοις δὲν παρέσχεν εὑρήματα πλὴν μικρᾶς στήλης ἐχούσης «ΠΑΡΑΜΟΝΟΣ». Σήμερον δὲ ἐξητάσθησαν ἓξ τάφοι, ὧν εἷς παρέσχεν ἄξια ὁπωσδήποτε λόγου εὑρήματα, ἤτοι τρία ἀγαλμάτια τοῦ αὐτοῦ τεχνίτου, τὰ ὁποῖα στεροῦνται μὲν τῆς περὶ τὴν τέχνην λεπτότητος καὶ χάριτος, ἣν τὰ Ταναγραϊκὰ καλλιτεχνήματα ἔχουσι, δὲν εἶναι ὅμως ὡς ἐκεῖνα τὰ ἄμορφα ἀρχαϊκὰ πλαγγόνια ἄμοιρα τέχνης.

» Τούτων τὸ μὲν (ὕψ. 0,25) παριστᾷ γυναῖκα ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ποδὸς ἱσταμένην, τὸν δεξιὸν ἐν ἀναπαύσει ἔχουσαν. Τῇ δεξιᾷ χειρὶ φιλαρέσκως περιμαζεύει ὑπὸ τὴν σιαγόνα τὸ τὴν κεφαλὴν καλύπτον ἱμάτιον καὶ τὸ σῶμα μέχρι τὰ κάτω τῶν γονάτων περιβάλλον καὶ ἀφίνον νὰ φαίνηται τὸν ὑπ' αὐτὸ πολύπτυχον ποδήρη χιτῶνα, ἐνῷ ἡ ἀριστερὰ ὑπὸ τὸ ἱμάτιον διακρινομένη σχηματίζει πρὸς τὸ στῆθος καμπτομένη γωνίαν ὀρθήν. Ἡ κόμη ὑπὲρ τὸ μέτωπον σχηματίζει τριγωνικὸν κόρυμβον.

» Τὸ δεύτερον ἀγαλμάτιον (ὕψ. 0,22) παριστᾷ ὡσαύτως γυναῖκα, ἱσταμένην ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ποδός· τῇ μὲν δεξιᾷ χειρὶ κάτω τεταμένῃ πειρᾶται νὰ περιμαζεύσῃ τὸ μέχρις ἀστραγάλων κατερχόμενον ἱμάτιον κάτωθεν τοῦ ὁποίου φαίνεται ὀλίγον ὁ ποδήρης χιτών, τῇ δὲ ἀριστερᾷ κρατεῖ πρὸς τὰ νῶτα τὰ ἄκρα τοῦ ἱματίου.

» Τὸ τρίτον ἀγαλμάτιον (ὕψ. 0,20) παριστᾷ γυναῖκα ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ποδὸς ἱσταμένην καὶ ἔχουσαν τὸ γόνυ τοῦ ἀριστεροῦ ὀλίγον ἐξέχον. Καὶ ἡ κόμη ταύτης ἔχει τὸν τῆς πρώτης σχηματισμόν. Τὸ ἱμάτιον καλύπτει τὴν κεφαλὴν καὶ περιβάλλει μέχρι τῶν γονάτων τὸ σῶμα· τὴν δεξιὰν χεῖρα ἔχει ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ μαστοῦ, ἐν ᾧ ἡ ἀριστερὰ μένει ἀφανὴς ὑπὸ τὸ ἱμάτιον. Εὑρέθη δὲ καὶ νεκρικὴ στήλη, ἐφ' ἧς ἐπιγραφή: ΔΑΦΝΗΟΣ καὶ τεμάχιον λίθου ἐν ᾧ ΔΑΜΟΚΛΕΙΣ.

» (21 Ἰουνίου). Χθὲς ἀπεκαλύφθησαν τρεῖς τάφοι, ἐξ ὧν ἐλήφθησαν τέσσαρες κύλικες καὶ ἀρχαϊκὸν ὄρθιον ἀγαλμάτιον μικροῦ λόγου ἄξια, πρὸς δὲ καὶ τεμάχιον ἐπιτυμβίου στήλης, μὲ τὰ γράμματα « ΚΟΡΙΛΛΑ ». Ἕτεροι τρεῖς ἀπεκαλύφθησαν σήμερον, οἵτινες ἔδειξαν νέον εἶδος ταφῆς γενομένης ἐντὸς πίθου (ὕψ. 65-70, διαμ. 0,70)· ὁ εἷς μάλιστα τούτων συνέκειτο ἐκ δύο πίθων ἡνωμένων κατὰ τὰ στόμια, ἐχόντων ἐντὸς ὀλίγα θρίμματα ὀστέων, ἐν ᾧ οἱ ἄλλοι δύο εἶχον πρὸς τούτοις καὶ πάνυ ὀλίγα συντετριμμένα καὶ ἄχρηστα κτερίσματα συνιστάμενα εἰς ὀλίγους συντετριμμένους ἀρυβάλλους, ἵππους καὶ πτηνά.

» (26 Ἰουνίου). Δύο τάφοι ἐξητάσθησαν χθὲς παντελῶς γυμνοὶ κτερισμάτων, δύο δὲ καὶ σήμερον, κεκαυμένος ὁ ἕτερος. Ἐν τῷ πρώτῳ τούτων εὑρέθη πληθὺς παντοίων κτερισμάτων ὑπὸ τοῦ πυρὸς μεταβληθέντων εἰς μικρὰ συντρίμματα. Ἐκ τούτων ἐλήφθησαν ἐννέα τεμάχια ληκύθου διὰ τὰς γραφὰς καὶ παράστασιν σπουδαίας, μὴ συμπληρωθείσης ὅμως ὁλοσχερῶς· φέρει δὲ αὕτη Σάτυρον ἐπὶ δίφρου ὑπὸ συνωρίδος ἵππων συρομένου, ὅστις διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς κρατεῖ τὰς ἡνίας, καὶ σκεῦός τι τῷ τῆς Ἀμαλθείας κέρατι ἐοικός. Πρὸ τοῦ Σατύρου ἵσταται γυναικεία μορφὴ ἄνευ κεφαλῆς, ἥτις δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν προσφέρει τούτῳ δυσξύμβλητά τινα ἀντικείμενα οὐχὶ καλῶς διακρινόμενα. Ὄπισθεν τῆς μορφῆς ταύτης φαίνονται πόδες καὶ ὀλίγον ὄπισθεν τούτων οὐρά, ἀνήκοντα πιθανῶς εἰς ἕτερον Σάτυρον. Σὺν τῷ εὑρήματι τούτῳ ἐλήφθη Σειρὴν μὲ ὡραίαν κεφαλήν, ἐρυθρὸν τὸ στῆθος ἔχουσα, ἅπαν δὲ τὸ λοιπὸν σῶμα λευκόν, πρὸς δὲ δύο ἀρχαϊκὰ ἀγαλμάτια γυναικῶν, τῆς μὲν καθημένης ἐπὶ ὑψηλοῦ θρόνου τῆς δὲ ἱσταμένης, καὶ ἱππάριον.

» (29 Ἰουνίου). Κατὰ τὰς τρεῖς τελευταίας ἡμέρας τοῦ λήγοντος μηνὸς Ἰουνίου ἐξητάσθησαν δώδεκα ἐν ὅλῳ τάφοι, ἐξ ὧν οἱ πέντε εὑρέθησαν κατεστραμμένοι ὑπὸ μεταγενεστέρων ἐν αὐτοῖς ταφῶν. Τὰ ἐν αὐτοῖς κτερίσματα ἦσαν πάνυ ὀλίγα καὶ ἄνευ σπουδαιότητος· εἰσὶ δὲ μικρὸν ἀγγεῖον εἰς σχῆμα ἐγκοίλου κανονικοῦ κύκλου πεπιεσμένου κατὰ τὰ πλάγια, περιφερείας 0,23, ἐφ' ἧς, εἴς τι σημεῖον, ἵσταται μικρὸν στόμιον μὲ πλατέα χείλη, μικρὸς κύλιξ μὲ ἀνθέμια πέριξ καὶ ἀλέκτωρ καὶ στυλίδιον ἔχον ὑπὸ ἀετωμάτιον « ΠΑΙΣ ».

3) *Ἀνασκαφαὶ ἐν Μαντινείᾳ* (ἴδ. σ. 86 ἀρ. 3 κ.λ.).

Ἡ ἐξακολούθησις τῶν ἐν Μαντινείᾳ ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς ἐνεργουμένων ἀνασκαφῶν δὲν ἤγαγεν εἰς φῶς σπουδαῖα εὑρήματα. Ἀπεκαλύφθη τὸ κρηπίδωμα ναοῦ τινος, οὗ μῆκος 19,50 καὶ πλάτος 7,00, καὶ εὑρέθησαν ἐπιγραφαί τινες, ὧν μία ἀρχαϊκή, καὶ ἀνάξια λόγου γλυπτά.

4) *Ἀνασκαφαὶ ἐν Μυκήναις.*

Ἐπανελήφθησαν κατὰ τὰς ἀρχὰς Ἰουνίου αἱ ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας διὰ τοῦ ἐφόρου Χ. Τσούντα ἐνεργούμεναι ἀνασκαφαὶ ἐν Μυκήναις, αἵτινες εἶχον διακοπῆ κατὰ μῆνα Μάρτιον (ἴδ. σ. 47 ἀρ. 5). Διὰ τῶν μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς ἐργασιῶν οὐδὲν σπουδαῖον εὕρημα ἐγένετο. Ἀνεσκάφησαν καὶ ἐκαθαρίσθησαν πέντε μικροὶ τάφοι, ἐν οἷς εὑρέθησαν μόνον εἰδώλιά τινα πήλινα τοῦ συνήθους τύπου. (Κατ' ἀναφορὰν τοῦ ἐφόρου Χ. Τσούντα).

5) *Εὕρεσις ἐπιγραφῶν ἐν τῇ Ἀκροπόλει* (ἴδ. σ. 86 ἀρ. 5).

Ἐν τοῖς τειχίσμασι, τοῖς περιβάλλουσι τοὺς ἑκατέρωθεν τῆς πύλης τοῦ Beulé ἀρχαίους πύργους εὑρέθησαν ἐντετειχισμέναι, κατ' ἔκθεσιν τοῦ κ. Λόλλιγκ, αἱ ἑξῆς ἐπιγραφαί: Ἐν τῷ πρὸς νότον:

1. » Τεμάχιον πλακὸς ἐκ Πεντ. μαρμ. μήκ. 0,41, πλ. 0,31, πάχ. 0,07 - 0,085μ (ὥς γε νῦν ἔχει). Ἀποτελεῖ δὲ μέρος τῆς περὶ συμμαχίας συνθήκης, ἣν οἱ Ἀθηναῖοι ἐν τῷ ἔτει 423 π. Χ. ἐποίησαν μετὰ τοῦ τῶν Μακεδόνων βασιλέως Περδίκκου, καὶ ἧς ἄλλα τεμάχια ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῷ C. I. A. I. 42 καὶ 43.

καια[[Hελεσθο Hοδε-
μος αυτικα μαλα πεντ]ε ανδρας [Hοιτινες εχσορκι-
σοσιν Περδικκαν απ]οστελαντον [δε
εχσ]εναι περι αυ[το
εσθο τοι φσεφι[σματι
δε δοκει Περδικ[κα.
αποστ]ελαι μεν Περδικ[καν πρεσβευτας
H]οστινας αν βολε[ται

τος Hορκος κ]αι τας χσυνθεκα[ς
ιο, προσοδον δε ενα[ι αυτοις προς τεν βολεν
και τον δεμον δε]κα εμερον επαναγκε[ς προτοις μετα τα]Hι-
ερα τος δε στρα]τεγος χρεματισαντα[ς περι αυτον
Hεκα]στος ει δε τις Αθεναιον [ειπει
δ]ιπλασιο, εναι δε περι τον [. . . . . ευορκο-
ν προσθεναι] και αφελεν Hοτι αν αμφοτ[εροις δοχσει αμεινον
εναι ομνυεν] δε τον Hορκον Περδικκαν [αυτον και τος χσυμμαχο
ς τος Περδικ]κο και τον αλλον Μακεδονον [Hοσοι . .
αυτοι, ομνυντον δε·δρασο κα[τα το δυνατον
το]ς αυτος φιλος νομιο και εχθρ[ος
Αθε]ναιος δικαιος και αδολος κα[ι αβλαβος . . . . και β-
οεθεσο κ]ατα το δυνατον τοι δεμοι τοι [Αθεναιον τος δε ε . . .
. . και ιπ]πεας εχσαγεν εασο εαμμε Αθε[ναιοι
Αθεναιον εαμμε Αθεναι[οι
κατα το δυ]νατον Hοσοι[ς
ασυλει κα]ι ασπ[ονδει

2. » Τὸ ἄνω τεμάχιον τῆς ἑπομένης ἐπιγραφῆς, ἧς τὸ κάτω ἥμισυ ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ C. I. A. I 482· ἡ ἐκ Πεντ. μαρμ. πλὰξ ἔχει μετὰ τὴν συγκόλλησιν τῶν δύο τεμαχίων μῆκ. 0,44, πλ. 0,33, πάχ. 0,16μ.

Hερμει[αι ⋮ τοδ'
α]γαλμα[⋮ καλον ⋮
Χαρινος[⋮ μ'ανε-
θεκεν ⋮ Οι[νοβι-
ο ⋮ κερυχς ⋮ μ[νεμ-
ο] συνες ⋮ H[ενεκεν

3. » Τεμάχιον πλακὸς ἐκ Πεντ. μαρμ., μήκ. 0,54, ὕψ. 0,09, πάχ. 0,10μ. Ἡ ἐπ' αὐτῆς σωζομένη ἐπιγραφὴ πόλεων ὑποτελῶν ἀνήκει εἰς οὐδεμίαν τῶν μέχρι τοῦδε γνωστῶν ἀναγραφῶν τῶν φόρων· τὸ πρῶτον δὲ ἀπαντᾶται ἡ συντέλεια τῆς τῶν Κνιδίων χερσονήσου μετὰ τῆς εἰς πόλεις διαιρέσεως, ἐν ᾧ μέχρι τοῦ ἔτους 425 π. Χ. συλλήβδην γράφεται «Χερρονήσιοι»· ὡσαύτως τὸ πρῶτον ἤδη μανθάνομεν ὅτι ἡ μόνον ὑπὸ τοῦ Στεφ. Βυζ. ἀναφερομένη Καρικὴ πόλις Ἄμος ἀπετέλει μέλος τῆς ἄνω εἰρημένης χερρονήσου, ἀποδείκνυται δὲ σαφῶς ὅτι ὁ Boeckh ὀρθῶς ἐξήγησε τὴν λέξιν «Χερρονήσιοι» μεθερμηνεύων «συντέλεια τῆς χερρονήσου ἐξαιρουμένης τῆς πόλεως Κνίδου». Ἐκ τῆς εἰς πόλεις διαιρέσεως τῆς Χερρονήσου συμπεραίνομεν, ὅτι ἡ ἐν λόγῳ ανα-

γραφὴ ἔγεινε μεταξὺ 425 καὶ τοῦ τέλους τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, ἀκριβέστερον δὲ δεῖ τεθῆναι μεταξὺ 425 καὶ 413, διότι τὰ τεμάχια τῶν μετὰ 413 ἐπιγραφῶν τοῦ φόρου ἀμελέστερόν πως γέγραπται, πολλαί τε πόλεις ἐκλείπουσι.

	Ιασ]ες ἢ Κρυ]ες	𐅅 Η	Κλαζομ[ενιοι
	Ασ]τυπαλαιες	Χ Η Η	Ερυθραιοι
	Νισυριοι	Δ Γ ⊢ IIII	Βουθειες
		Η 𐅅	Πολιχνιται
IIII	Αναφαιοι :	Αιδε τον πολεον	Χερρονε[σο
II	Μυνδιοι	συντελεσοσαι απεδοσαν	
		ΔΔΔΓ⊢⊢III	Αμιοι
		ΔΓ⊢⊢⊢⊢IC	Λει [. . . ο]ι
		Δ[.	Ακανθιοι ;]
			[Χιοι ;]

4. » Τεμάχιον πλακὸς ἐξ Ὑμηττ. μαρμ., μήκ. 0,27, πλ. 0,26, πάχ. 0,07μ.

[τους δε π]
[ρυτανεις δουναι περι αυτου την ψηφον εις τ]
ην πρωτην ε]κκλ[ησιαν τους δε 𐅅 δικαστας
εισαγαγει]ν αυ[τω]ι την δοκιμ[ασιαν εις το δι-
καστηριον] κατα τον νομον, στη[σαι δ αυτου κα-
ι εικονα χα]λκην εν τωι θεατρω[ι. . . . .
. . . . . . με]ρισαι το αναλωμα ει[ς την εικονα
τον ταμια]ν και τους τριττυαρ[χους, αποκληρ-
ωσαι δ ανδ]ρας τρεις ηδη εξ Αθην[αιων απαντω-
ν οιτινες] επιμελησονται της [ποιησεως της
εικονος] και της [ανα]θεσεως ινα [ως καλλιστα
γιγνηται] αναγρα[ψα]ι δε τοδε το [ψηφισμα εις
στηλας] λιθινας δ[υο] και στησαι [τημμεν εν τω-
ι Διον]υσιωι την δ εν Ακροπολει, ε[ις δε την αν-
αγραφ]η[ν] των στηλων δουναι τον ε[πι τηι διοι-
κησει :] ΔΔΔ : εις εκατεραν εκ των [εις τα κατα
ψηφισ]ματα αναλισκομενων τωι δημωι. . . . . .
επ ;]οησαν vac.

5. » Βάσις ἐκ Πεντ. μαρμ., ὕψ. 1,07, πλ. 0,35, πάχ. 0,40μ. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ σώζονται τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν τοῦ ἀνατεθέντος ἀγάλματος.

Κατα το επερω[τη
μα της σεμνοτα-
της βουλης των Φ
αιτησαμενη Φιρμα-
νια Ευγαμια Σερα-
πιας ανεστησεν
Φιρμανιον Αιγιαλ[ον
τον εαυτης εκγο-
νον
ζακορευοντος Αυλ.
Διονυσοδωρου το[υ
Ερμειου Μελιτεως

6. » Τεμάχιον κεφαλῆς βάσεως ἐκ Πεντ. μαρμ., οὗ τὸ μεῖζον μέρος ἀπωλέσθη, μήκ. 0,17, πλ. 0,45, ὕψ. 0,21μ.

Πωλ]λα Ουαλα-
ρια την εαυτης θυγατερα Ζ]ωσιμην
. . . . ερρηφορησασαν ; Αθ]ηνα Πολια-
δι εκ των ιδιων ευχην α]νεθηκεν
επι ιερειας Λαδαμηας (;) τη]ς Μηδειου

7. » Κιονίσκος ἐξ Ὑμηττ. μαρμ., ρωμαϊκῆς ἐποχῆς·

Ηρακλειδης
χρηστος

» Ἐκ δὲ τοῦ πρὸς Β. τῆς πύλης πύργου ἐξήχθησαν αἱ ἑξῆς ἐπιγραφαί:

8. » Τεμάχιον λίθου ὀπισθογράφου ἐκ Πεντ. μαρμ. οὗ τὸ πρὸς ἀριστερὰ ἄκρον σώζεται (μήκ. 0,35, πάχ. 0,16 μ.). Ἀνήκει δὲ ὡς ἐξάγεται ἐκ τῆς ὁμοιότητος τῆς γραφῆς, ἐκ τοῦ κειμένου καὶ ἐκ τῆς ἐπεξεργασίας τῶν καθέτων πλευρῶν τοῦ λίθου εἰς τὴν αὐτὴν ἐπιγραφὴν μετὰ τῶν ἐν τῷ C. I. A. II. ὑπ' ἀρ. 250, 733, 734 (ἐν τῷ τέλει τοῦ δευτέρου στίχου τούτου τοῦ τεμαχίου διέκρινα ΠΑ Π Ι) καὶ 735 δημοσιευθέντων τεμαχίων. Ἡ ἐν τῇ μιᾷ πλευρᾷ τοῦ λίθου ἐπιγραφὴ πραγματεύεται περὶ παραδόσεως ἱερῶν πραγμάτων τῆς Ἀθηνᾶς (αὐτῆς ἐν τῷ νῦν εὑρεθέντι τεμαχίῳ σώζονται μόνον ἀσήμαντα ἴχνη, ἃ ἐνταῦθα δὲν ἀναφέρω), ἐν δὲ τῇ ἀντιθέτῳ πλευρᾷ ἀνεγράφησαν τὰ ὅπλα, ἃ κατὰ τὸ ψήφισμα τοῦ Δημοχάρους τοῦ ἀδελφιδοῦ τοῦ Δημοσθένους συνελέχθησαν ἐν τῇ Ἀκροπόλει. Τὸ ἐνταῦθα δημοσιευόμενον τεμάχιον ἐμπεριέχει τὰ ἐπὶ Ἀναξικράτους ἄρχοντος, δηλ. ἐν ἔτει 307]6 π. Χ. εἰσκομισθέντα. Σημειωτέον δὲ ὅτι τοῦτο τὸ ἔτος ἦν δίσεκτον, ὡς νῦν τὸ πρῶτον ἐξάγεται ἐκ τοῦ ε'. στίχου τῆς ἐπιγραφῆς· γνωστὸν δὲ ὅτι πολὺς ἔγεινε λόγος παρὰ τοῖς χρονογράφοις περὶ τοῦ ἔτους, καθ' ὃ ἦρχεν Ἀναξικράτης τις· φαίνεται δὲ πιθανὸν ὅτι ὁ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ C. I. A. II 320^6 ἄρχων Ἀναξικράτης ταὐτιστέος ἐστὶ μετὰ τοῦ ἐν τῷ νέῳ τεμαχίῳ μνημονευθέντος.

. υθ
δημο
ισηγο
'Επ' 'Αναξικρ[ατους αρχοντος μηνος
Γ]αμηλιωνος υστ[ερου κατα το ψηφισ-
μα του δημο[υ
παρα των λ[. . . (ἢ α . . . .) . . . . Καλλ (;
ικρατους . . . .
ιου παρα Φι . . . .
παρ' Αντιφ[ανους. . . . .
ντος Πανφ[ανους . . . παρα . . . . .
αρους Αφ]ιδναιου . . . παρα . . . Τρι-
νεμειεως . . . .
παρα Φρυν[ιχου . . . . . . παρα Κα-
λ]λιστρατι. . . . . Λαμ-
πτ]ρεως Ευ . . . .
α]σπιδας . . . . ασ-
πι]δας επι[χαλκους . . . .
. .]ιας Αοτει
ε]υς : Η Δ Δ Δ Ι Ι :
.]μενας : Δ
α]σπιδας ε[πιχαλκους
ονιομε
ατης Λ
πε]λτας
εντε]λεις
: ΙΙΙ : πε[λτας
ας Δ Ι

9 » Πλὰξ ἐκ Πεντ. μαρμ., μήκ. 0,28, πλ. 0,25, πάχ. 0,08μ

Κτησω[ν
Θραιξ

Καθαριζομένου δὲ τοῦ δαπέδου τοῦ Παρθενῶνος ἀπὸ τῶν ἐπ' αὐτοῦ ἀχρήστων λίθων ἀνεφάνησαν αἱ ἑξῆς ἐπιγραφαί :

1. » Νέον τεμάχιον (μήκ. 0,45, πλ. 0,48, πάχ. 0,18μ.) τῆς ἐν τῷ C. I. A. I ὑπ' ἀρ. 37 ἐπιγραφῆς, ἐν ᾗ ἀναγράφονται αἱ νέαι τάξεις τῶν φόρων, αἱ ἐν τῷ ἔτει 425 π. Χ. γενόμεναι. Ἡ μὲν πρὸς δεξιὰ σειρὰ ἐμπεριέχει πόλεις τινὰς τοῦ Θρᾳκίου φόρου, ὧν τινες νῦν τὸ πρῶτον ἀπαντῶσιν ὡς μέλη τοῦ τῶν Ἀθηναίων κράτους, ἡ δὲ πρὸς ἀριστερὰ προσαρμόζεται τῷ τέλει τοῦ ὑπ' ἀρ. Ζ" τεμαχίου τῆς ἐν λόγῳ ἐπιγραφῆς, ἐν ᾧ ἀναφέρονται αἱ καλούμεναι « Ἀκταῖαι πόλεις ».

	XX	. . . . .
	XXX	. . . . .
	H	Κλ[εοναι
Ανταvδ]ρο[ς	X	Οθο[ριοι
Ροιτε]ιον	𐅅	Ισταοο[ς
νεοος Πορδοοελενε	𐅅	Αιολιται
Αμαχσ]ιτος	𐅅	Ζερεια
Λαρι]σα	𐅅	Φαρβελιοι
Αχιλλ]ειον	𐅅	Σερμε
. . . . .	X	Ερακλειον
. . . . .	Δ	Σιγγιοι
. . . . . . .νον	Δ	Μεκυβερναιοι
	Δ	Γαλαιοι
	T	Τραϊλος
	X	Βορμισκος
	TT	Ζονε παρα Σερρειον
	T	Δρυς παρα
. . . . α		Σερρειον
	XXX	Σαλ[ε
	X	Πο[τειδαιαται

2. » Τεμάχιον πλίνθου ἐκ Πεντ. μαρμ., πλ. 0,25, ὕψ. 0,25, μήκ. 0,51.

[Η δεινα φυλη ενικα]
[Ο δεινα (τὸ δημοτικὸν)]ν εχορη[γει
Ο δεινα ηυλει. . . . . .]ν εδιδα[σκεν
Ο δεινα ηρχ]ε

3. » Πλὰξ ἐκ Πεντ. μαρμ., σχεδὸν ἀκατέργαστος, μήκ. 0,36, πλ. 0,30, πάχ. 0,09μ. Ἡ ἐπιγραφὴ πλήρης.

Ορος χωριο
πεπραμενο επι λ-
υσει θιασωταις Ις-
δημοτο H

6) *Εὑρήματα ἐν Ἀθήναις.*

Κατασκευαζομένης ὑπονόμου ἐν τῇ κατὰ τὴν ὁδὸν Μουσῶν, πλησίον τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος, οἰκίᾳ τοῦ διδάκτορος Ἑρ. Σχλείμανν εὑρέθησαν τὰ ἐν σ. 97 ἀρ. 3 καὶ 6-9 ἀρχαῖα καὶ ἔτι τρεῖς ἀνεπίγραφοι ἐπιτύμβιοι κιονίσκοι, οἵτινες δηλω-

θέντες ὑπὸ τοῦ εὑρόντος, συμφώνως τῷ νόμῳ, διατελοῦσιν ἐν κατοχῇ αὐτοῦ. Αἱ ἐν αὐτοῖς ἐπιγραφαὶ ἔχουσιν οὕτως:

1. Διονυσοδωρος Απολλωνιου Κασσανδρευς

2. Αμυντας Αμυντου Αντιοχευς

3. Μοσχιων Μοσχιωνος Ευωνυμευς

β) *Εὑρήματα ἐν δήμῳ Κορυθίου Ἀρκαδίας.*

Ἐν τῷ δήμῳ Κορυθίου Ἀρκαδίας, κατὰ τὴν ἀπὸ Τριπόλεως εἰς Μύλους (Λέρνην) ἄγουσαν δημοσίαν ὁδόν, ἐν ταῖς ὑπωρείαις τοῦ Ἀρτεμισίου εὑρέθησαν ἐν λαθραίᾳ ἀνασκαφῇ γενομένῃ ὑπό τινος χωρικοῦ Κωνστ. Γιανοπούλου μαρμάρινά τινα βάθρα ἀγαλμάτων, ἀναθηματικὴ στήλη φέρουσα ἐπιγραφὴν ἐπὶ μὲν τῆς μιᾶς πλευρᾶς ΑΡΤΕΜΙΣ ἐπὶ δὲ τῆς ἑτέρας ΚΛΕΙΝΙΑΣ ΑΝΕΘΗΚΕ, κορμὸς μικροῦ μαρμαρίνου ἀγάλματος (ὕψ. 0,20), τεμάχιον κορμοῦ ἀρχαϊκοῦ ἀγάλματος παριστῶντος γυναῖκα καθημένην ἐπὶ θρόνου καὶ χαλκοῦν ἀγαλμάτιον *Ἀρτέμιδος, καλλίστης τέχνης*. Τὰ εὑρήματα ταῦτα ἐγένοντο ἐντὸς παραλληλογράμμου ἀρχαίου οἰκοδομήματος, ὃ δύναται νὰ ἐξακριβωθῇ μόνον δι᾽ ἀνασκαφῆς· ἐκομίσθησαν δὲ ἅπαντα εἰς Τρίπολιν καὶ κατετέθησαν ἐν τῇ ἐκεῖ Συλλογῇ παραδοθέντα ὑπὸ τοῦ ἐφόρου Π. Καστρωμένου διὰ διπλοῦ πρωτοκόλλου τῷ ἐπιμελουμένῳ τῆς Συλλογῆς ταύτης γυμνασιάρχῃ Π. Γαλανοπούλῳ. [Κατ᾽ ἀναφορὰν Π. Καστρωμένου καὶ Π. Γαλανοπούλου].

γ) *Εὕρεσις ἀναγλύφου ἐν Θεσσαλίᾳ.*

Ἐν τῷ χωρίῳ Ἀβαρίτζα τοῦ δήμου Μελιταίας τῆς Θεσσαλίας εὑρέθη ὑπό τινος χωρικοῦ Θεοδώρου Γουρνάρη ἀρχαία στήλη, λήγουσα ἄνω εἰς ἀνθέμιον. Ἐν αὐτῇ εἰκονίζεται ἐν ἀναγλύφῳ ὄφις δάκνων πτηνόν. Τὸ ἀνάγλυφον τοῦτο κατασχεθὲν ὑπὸ τοῦ ὑπομοιράρχου Φαρσάλων καὶ τοῦ ἀστυνόμου Δομοκοῦ κατετέθη ἐν τῷ ἐκεῖ Δημαρχείῳ. [Κατ᾽ ἀναφορὰν τοῦ ὑπομοιράρχου Φαρσάλων].

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἐργασίαι καὶ Μουσεῖα.

1) *Μουσεῖα Ἀκροπόλεως.*

Ἀνασκαπτομένου τοῦ ἐδάφους τοῦ Μουσείου (ἴδ. ἀνωτέρω σ. 104) βραδέως βαίνουσιν αἱ πρὸς τοποθέτησιν καὶ κατάταξιν τῶν ἀγαλμάτων καὶ λοιπῶν εὑρημάτων ἐργασίαι. Ἤρξαντο δὲ πρὸς τούτοις ἐν τῷ Μουσείῳ τούτῳ ἐργασίαι πρὸς ἐπίστρωσιν τοῦ ἐδάφους διὰ **μωσαϊκοῦ** καὶ πρὸς **μεγέθυνσιν τῶν παραθύρων,** διότι τὸ εἰς τὸ Μουσεῖον εἰσερχόμενον φῶς ἦτο ἀνεπαρκές.

2) *Ἐργασίαι ἐν τῇ Ἀκροπόλει.*

Ἐξακολουθεῖ ἡ κατεδάφισις τῶν παρὰ τὰ Προπύλαια μεσαιωνικῶν καὶ νεωτέρων τειχῶν (ἴδ. σ. 92 ἀρ. 2) ἥτις ἤνεγκεν εἰς φῶς κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον καὶ τὰ ἐν σ. 110 κτέ. ἀρ. 1-9 εὑρήματα. Γίνονται δὲ ἐργασίαι καὶ ἐν τῷ **Παρθενῶνι** πρὸς ἀνακάθαρσιν τοῦ δαπέδου ἀπὸ τῶν ἐπ' αὐτοῦ ἀχρήστων λίθων. Ἐντὸς τῶν λίθων τούτων εὑρέθησαν αἱ ἐν σελ. 114 κτέ. ἀρ. 1-3 ἐπιγραφαί.

3) *Ἐργασίαι ἐν τῷ ἐπιγραφικῷ Μουσείῳ.*

Περὶ τῶν ἐν τῷ ἐπιγραφικῷ Μουσείῳ γινομένων ἐργασιῶν πρὸς συναρμολόγησιν τῶν ἐπιγραφῶν καὶ σύνταξιν τοῦ καταλόγου ἀναφέρει ἔκθεσις τοῦ Λόλλιγκ τὰ ἑξῆς:

1. » Μεταξὺ τῶν εἰς τὸ Μουσεῖον εἰσκομισθέντων μικρῶν τεμαχίων εὑρέθη τὸ ἑξῆς:

α]λα[μ
λεν
αι ⋮ [τ
ο

Ἄνωθεν τοῦ πρώτου στίχου σώζεται τὸ ἄνω ἄκρον τῆς ἔμπροσθεν ἐπιφανείας τοῦ ἐκ λευκοῦ μαρμάρου λίθου, ὁ δὲ χαρακτὴρ τῆς γραφῆς ἀποδεικνύει σαφέστατα, ὅτι τὸ νέον τεμάχιον ἀνήκει εἰς τὴν περίπυστον ἐπιγραφήν, δι' ἧς ἐκανονίσθησαν τὰ πρὸς τὴν « ἐς Σαλαμῖνα » κληρουχίαν.

» Ἕνεκα τοῦ μεγάλου ἐνδιαφέροντος, ὃ κινεῖ τοῦτο τὸ ἀρχαιότατον πάντων τῶν Ἀττικῶν ψηφισμάτων — ὁ γὰρ κανονισμὸς τῆς εἰς Σαλαμῖνα κληρουχίας ἦν ὁ ὑπογραμμὸς διὰ πάσας τὰς μεθεπομένας — ὑπ' ὄψιν δ' ἔχων τὰ περὶ τοῦ ψηφίσματος δημοσιευθέντα παρὰ τοῦ Koehler ἐν Mitth. d. arch. Jnst. IX (1884) σ. 117 κτέ., τοῦ Kirchhoff ἐν τῷ C. I. A. IV 2 σελ. 56 ὑπ' ἀρ. 1α, τοῦ

Foucart ἐν Bull. de corr. Hell. XII (1888) σ. 1 κτέ. καὶ τοῦ Gomperz ἐν Mitth. d. arch. Inst. XIII (1888) σ. 137 κτέ. καὶ βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ νῦν τὸ πρῶτον ἐκδοθέντος τεμαχίου ἐπεχείρησα τὴν ἑξῆς συμπλήρωσιν :

Εδοχσεν τοι δεμοι τ[ος Σα]λαμ[ινα κλεροι λαχοντας'
οικεν εα(ν) Σαλαμινι[ος Ηο]λεν [χουν δε τοις Αθεναισι-
οι τελεν και στρατ[ευ(ε)σθ]αι ⁝ τ[ον δ'αποικον κλερον μ-
ε μι[σθ]ον εαμε οικ[ει ε αυτ]ο[ς ε Ηοι εχο αυτο οντες, εα-
ν δε μισθοι, αποτι[νεν και τον μισθομενον και τομ μ-
ισθοντα Ηεκατερ[ον Ηολοκλερα τα συμπεφονεμενα
ες δ[ε]μοσιο[ν, εσπραττεν δε τον αει α-
ρχο[ν]τα, εαν [δ' αμελει, αυτον οφελεν, τ-
α δε [ρ]οπια π[ιπρασκεν με ελαττον ε τ-
ρια[κ]οντα δρ[αχμον κατ ετος, εσπραττε-
ν δε [τ]ον αρχο[ντα και δοναι τεν ευθυ-
εν ⁝ [επ]ι τες β[ολες.

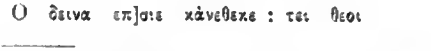
2. » Νέον τεμάχιον τῶν περὶ τῆς οἰκοδομήσεως τοῦ Ἐρεχθείου ἐπιγραφῶν (1), ἀναγραφὲν ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ τετάρτου π. Χ. αἰῶνος· ἀνεκαλύφθη δὲ κατεδαφιζομένης τῆς παρὰ τὸ βόρειον τεῖχος « θόλου ». Τῶν στοιχείων τοῦ πρώτου στίχου ὑπάρχουσιν ἐν τῷ νέῳ τεμαχίῳ μόνον τὰ κάτω μέρη, τὰ δὲ ἄνω εὑρίσκοντο ἐπὶ ἄλλου λίθου. Μῆκ. 0,195, ὕψ. 0,085μ. ἐκ Πεντ. μαρμάρου.

ες . . ες ⊢ III χαρτης [εις εγγραφην αντιγραφ-
ων ⊢ ⊢ ⊢ III λημματο[ς και συμπαντος αναλω-
ματος κεφαλαιον 𐅅 Η Η Η . . . .
Επι της Πανδιονιδος τεταρ[της πρυτανευουσ-
ης λημμα παρα ταμιων της [θεου. . . . . Π-
ροβαλισιο και συναρχον[των τριτηι και δεκα(;)
τηι της πρυτανείας : Χ [εις θυσιαν · τοις Αν-
ακειοις τηι Αθηναιαι . . . .
Λ Ξ Λ Λ . . ς

3. » Εἰς τὴν αὐτὴν ἐπιγραφὴν ἀνήκουσιν τὰ ἐν τῷ C. I. A. ὑπ' ἀρ. I 350a καὶ IV 2,373 95 δημοσιευθέντα τεμάχια :

Αρχερμος εποιεσεν ο Χι[ος
Ιφιδικε μἀνεθεκεν Αθεναιαι πολιοχο[ι

4. » Ἡ ἐν τῷ C. I. A. ὑπ' ἀρ. IV 2,373 174 δημοσιευθεῖσα ἐπιγραφὴ συμπληροῦται διὰ νέου τεμαχίου τοῦ κιονίσκου (τὸ νῦν μῆκ. 0,71, διάμ. ἄνω 0,12, κάτω 0,14μ.).

Ο δεινα επ]οιε κἀνεθεκε : τει θεοι

(1) Ἐν τῇ ἄνω ἐν σελ. 88 δημοσιευθείσῃ ἐπιγραφῇ ἀνάγνωθι ἀντὶ τοῦ ἐν στ. 7 νας τὸ ν a c. τοῦ προηγουμένου στίχου, ἐν δὲ σελ. 96 ἐν στ. 6 ἀντὶ 273 ἀνάγνωθι 373, ἐν δὲ τῇ ὑπ' ἀρ. 4 ἐπιγραφῇ τῆς σελ. 90 γραπτέον ἐν τῷ ιθ' στίχῳ: αυτωι οπως πορευσεται ως κτέ.

4) *Ἀρχαῖα εἰσαχθέντα εἰς τὸ Μουσεῖον Σύρου.*

Ἐν τῷ Μουσείῳ Σύρου εἰσήχθη μαρμαρίνη κεφαλὴ **Κυβέλης** ἔχουσα ὕψος ἀπὸ τῆς κορυφῆς μέχρι τοῦ λαιμοῦ 0,11. Ταύτην προσήνεγκεν ὁ ἐν τῷ ἐκεῖ Γυμνασίῳ καθηγητὴς τῆς Γαλλικῆς γλώσσης Ἐρνέστος Νοννότ. Εὑρέθη δέ, καθ' ἃ οὗτος ἐδήλωσεν, ἐν τῇ Μείζονι Λεπτίδι (Leptis-Magna), τῇ σήμερον Λεβεδάχ, πόλει κειμένῃ εἰς ἀπόστασιν 140 χιλιομέτρων μεσημβρινοανατολικῶς τῆς Τριπόλεως τῆς Βαρβαρίας. [Κατ' ἀναφορὰν τοῦ ἐπιμελουμένου τοῦ ἐν Σύρῳ Μουσείου Σχολάρχου Α. Βλαστοῦ].

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Διάφοροι εἰδήσεις.

1.— Γνωσθέντος τῇ Γενικῇ Ἐφορείᾳ ὅτι ἐν Μαγούλᾳ τοῦ δήμου Ἐλευσῖνος ὑπῆρχεν ἀνάγλυφόν τι, ἀντίτυπον τοῦ γνωστοῦ ἐξ Ἐλευσῖνος ἀναγλύφου τῆς Δήμητρος καὶ Περσεφόνης, ὅπερ ὁ κάτοχος χωρικὸς διεπραγματεύετο νὰ πωλήσῃ ἀντὶ 10000 δραχμῶν, διετάχθησαν καὶ ἐνηργήθησαν τὰ δέοντα πρὸς κατάσχεσιν αὐτοῦ, εὑρεθέντος κατὰ τὴν τοῦ κατόχου ὁμολογίαν ἔν τινι παρὰ τὴν Ἐλευσῖνα ἀγρῷ. Μετὰ τὴν κατάσχεσιν ὅμως καὶ τὴν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μουσεῖον μεταφορὰν αὐτοῦ ἐξηκριβώθη ὅτι τοῦτο ἦτο νέον, κατασκεύασμα γλύπτου τινὸς Λ. Φυτάλη. Ὁ τρόπος, καθ' ὃν τὸ ἀνάγλυφον κατεσκευάσθη καὶ εἰς ἀλλοδαπὸν ἀρχαιολόγον ἐπεδείχθη, δεικνύει ὅτι τοῦτο ἐποιήθη ἵνα πωληθῇ ὡς ἀρχαῖον, ἐπὶ σκοπῷ δηλ. ἀπάτης. Πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς πράξεως ταύτης καὶ ποινικὴν καταδίωξιν τῶν ἐν αὐτῇ ἐνεχομένων ἐνεργοῦνται νῦν ἀνακρίσεις.

2.— Παρὰ τῷ ἐνταῦθα Β. Νοστράκῃ **κατεσχέθησαν**, τῇ παραγγελίᾳ τοῦ εἰσαγγελέως, καὶ ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Γενικῆς Ἐφορείας κατετέθησαν τὰ ἑξῆς ἀρχαῖα, ὧν τινα (εἰδώλια) ὑπόπτου γνησιότητος.

α') Εἰδώλιον πήλινον γυναικὸς (0,26) φερούσης ποδήρη χιτῶνα καὶ ἱμάτιον· ἐν τῇ ἀριστερᾷ κρατεῖ ῥιπίδιον, (πιθανῶς ἐκ συμπληρώσεως). Ἡ κεφαλὴ τοῦ εἰδωλίου εἶνε ἐπικεκολλημένη.

β') Εἰδώλιον πήλινον κόρης (0,20) φερούσης ποδήρη χιτῶνα καὶ ἱμάτιον καλύπτον τὸ σῶμα ἀπὸ τῆς κεφαλῆς. Φέρει δὲ ὑπεράνω τούτου καὶ σκιάδιον (ἐπιπρόσθετον κατὰ τὴν συμπλήρωσιν).

γ΄) Εἰδώλιον (ὕψ. 0,20) γυναικὸς χορευούσης. Φέρει ποδήρη χιτῶνα καὶ ἱμάτιον συγκρατούμενον διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς ὑπὸ τὸ στῆθος· ἐν τῇ δεξιᾷ κρατεῖ κατὰ τὸν ὦμον κύμβαλον.

δ΄) Εἰδώλιον ἀνδρὸς (κιθαρῳδοῦ) ἐπὶ συμφυοῦς τετραγώνου βάσεως (ὕψ. 0,26). Φέρει στολὴν κιθαρῳδοῦ, κρατεῖ δὲ ἐν τῇ ἀριστερᾷ λύραν, ἣν κρούει διὰ τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς.

ε΄) Μαρμαρίνη κεφαλὴ (ὕψ. μετὰ τοῦ λαιμοῦ 0,24), τοῦ τύπου Ἀσκληπιοῦ ἢ Διός, ἀποκεκρουσμένη τὴν ῥῖνα. Τέχνη λίαν ἐπιμελὴς τῶν Ἑλληνικῶν χρόνων.

ϛ΄) Ἀγαλμάτιον ἐκ λευκοῦ λίθου (ὕψ. 0,45) εἰκονίζον παιδίσκην, ἱμάτιον ἐνδεδυμένην, ὅπερ κρατεῖ πρὸ τοῦ στήθους διὰ τῆς δεξιᾶς καὶ κατὰ τοὺς μηροὺς διὰ τῆς ἀριστερᾶς, ἔργον τέχνης ξένης, οὕτως εἰπεῖν βαρβάρου. Κατὰ τὸν ἰδιοκτήτην προέρχεται ἐκ Κρήτης.

ζ΄) Δύο ἰσοϋψεῖς (0,32) κωδωνοειδεῖς κρατῆρες μετ᾽ ἐρυθρομόρφων γραφῶν, οἵτινες ὅμως τοσοῦτον ἐπιδιωρθωμένοι τυγχάνουσιν, ὥστε ἐλάχιστον μέρος τῶν ἀρχικῶν αὐτῶν παραστάσεων (βακχικῶν καὶ ἐρωτικῶν) διατηρεῖται.

η΄) Ἀγγεῖον σχήματος κωδωνοειδοῦς κρατῆρος ἐρυθρομόρφου (ὕψ. 0,40). Παράστασιν ἔχει: τρεῖς ἀνδρικὰς μορφὰς φερούσας Φρύγιον πῖλον καὶ στολὴν βαρβαρικὴν ἐν πάλῃ κατὰ δύο γρυπῶν. Τέχνη ἀμελής.

θ΄) Κρατὴρ κωδωνοειδὴς (ὕψ. 0, 41) φέρει τὴν ἑξῆς ἐρυθρόμορφον γραφήν: Ἐν μέσῳ καὶ ὑπὸ κίονα καθημένη γυνὴ ἐν ἀνέσει (Ἀφροδίτη;), πρὸ αὐτῆς ἵπταται ἔρως· ἀριστερᾷ ὁ Διόνυσος, ἱστάμενος, κισσοστεφὴς καὶ θύρσον ἐν τῇ χειρὶ κρατῶν. Ὄπισθεν τῆς καθημένης γυναικὸς Σάτυρος μετὰ θύρσου καὶ κέρατος. Τὴν ὄπισθεν τοῦ ἀγγείου ὄψιν πληροῦσι τρεῖς ἱστάμεναι μορφαί, ὧν μία γυναικεία. Αὗται διατελοῦσιν ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐν τῷ ἀγγείῳ εἰκονιζομένην πρᾶξιν, ἥτις γίνεται ὑπὸ οἰκοδόμημα δηλούμενον διὰ τριῶν κιόνων φαινομένων μεταξὺ τῶν μορφῶν καὶ ὡσεὶ ὄπισθεν τούτων. Τέχνη τῶν μετὰ τὴν ἀκμὴν χρόνων. Συνεκολλήθη ἐκ διαφόρων τεμαχίων. [Ἰδ. Εὑρετήριον Γεν. Ἐφορείας ἀρ. 610-618].

3. — Τῇ 26 Ἰουνίου ἀπεβίωσεν ὁ πρώην Γενικὸς ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων **Π. Εὐστρατιάδης**, ὅστις διορισθεὶς ἔφορος ἀρχαιοτήτων τῇ 19 Αὐγούστου 1863 καὶ Γενικὸς ἔφορος τῇ 2 Φεβρουαρίου 1864 διετέλεσεν ἐν τῇ θέσει ταύτῃ μέχρι τῆς 24 Φεβρουαρίου 1884. Ἐπιτάφιον λόγον ἀπήγγειλεν αὐτῷ ὁ Γενικὸς ἔφορος Π. Καββαδίας.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1888

ΤΕΥΧΟΣ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΛΙΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἀρχαῖα εἰσαχθέντα εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μουσεῖον.

1. Χαλκοῦν ἀγαλμάτιον *Ἀρτέμιδος* (ὕψ. 0,15) ἄνευ ποδῶν (ἐλλειπόντων ἀπὸ τῶν σφυρῶν). Ἡ θεὰ φέρει φαρέτραν ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ ὤμου ἐξηρτημένην καὶ εἶνε ἐνδεδυμένη τὸν συνήθη βραχὺν μετὰ διπλοϊδίου χιτῶνα, τὸν μέχρι τῶν γονάτων καθικνούμενον. Εἰκονίζεται δὲ διὰ τῶν προτεταμένων χειρῶν τοξεύουσα (ἐλλείπει τὸ τόξον). Ὁ χιτὼν εἶνε ἀναπεπταμένος ὄπισθεν δεικνύων τὴν ταχύτητα μεθ' ἧς βαίνει ἡ θεὰ προτεταμένον ἔχουσα τὸν δεξιὸν πόδα. Τὸ ἀγαλμάτιον τοῦτο εἶνε καλῆς ἑλληνικῆς τέχνης ἔργον· ἐποιήθη δέ, ὡς φαίνεται, κατ' ἀπομίμησιν μεγάλου ἐπισήμου ἀγάλματος. Τὸ πρόσωπον εἶνε ἀτεχνότερον πεποιημένον, ἢ τὸ λοιπὸν σῶμα. Εὑρέθη ἐν τῷ δήμῳ Κορυθίου Ἀρκαδίας εἰς τὰς ὑπωρείας τοῦ Ἀρτεμισίου παρὰ τὴν ἀπὸ Τριπόλεως εἰς Μύλους (Λέρνην) ἄγουσαν δημοσίαν ὁδόν. Ἴδ. σ. 116 ἀρ. 6. [Εὑρετ. Γεν. Ἐφορείας 622].

2. Κεφαλὴ νεανίου (εἰκονιστική,) ἐξ ὀπτῆς γῆς, μεγέθους ἡμίσεος περίπου τοῦ φυσικοῦ, ἔργον περίεργον καλῆς τέχνης. Διατήρησις σχετικῶς καλή. Εὑρέθη ἐν Θεσσαλίᾳ ἐν θέσει «Παλαιογαρδίκι» παρὰ τὸ χωρίον Κριτσίνι τοῦ δήμου Παραληθαίων τῆς ἐπαρχίας Τρικκάλων καὶ κατασχεθεῖσα ἐστάλη παρὰ τοῦ νομάρχου Τρικκάλων κ. Α. Πετρίτση. [Εὑρετ. Γεν. ἐφορείας 626].

3. Δεξιὰ γωνία ἀναγλύφου (πιθανῶς ἐκ πλευρᾶς σαρκοφά-

γου), ἐφ' ἧς σώζεται τὸ ἄνω ἥμισυ ὁπλίτου, φέροντος κράνος καὶ ἀσπίδα, καὶ ὑψοῦντος τὴν ξίφος κρατοῦσαν δεξιάν, ὅπως κατενέγκῃ κτύπημα κατὰ ἐχθροῦ, ἐφίππου ἴσως, οὗτινος σώζεται ἡ ἀριστερὰ χείρ, δι' ἧς ἀναχαιτίζει οὗτος τὴν ὁρμὴν τῆς κρατούσης τὸ ξίφος χειρὸς τοῦ ὁπλίτου. Κάτω, πρὸ τῆς ὀσφύος τοῦ ὁπλίτου, σώζεται πρόσθιος ποῦς καλπάζοντος ἵππου. Ἡ παράστασις ἦτο ἴσως Ἀμαζονομαχία. Τέχνη κοινή, διατήρησις οὐχὶ καλή. Ὕψ. 0,42 πλ. 0,32. Εὑρέθη ἐν Νεμέᾳ ἔνθα κατεσχέθη ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ κ. Κυριακοπούλου. [Εὑρετ. Γεν. Ἐφορ. 623].

4. Ὀκτακόσια τεσσαράκοντα νομίσματα χαλκᾶ, κατιωμένα καὶ ἄχρηστα τὰ πλεῖστα. Ἐπίσης δέκα καὶ τέσσαρα ἀργυρᾶ, ὀγδοήκοντα ἓξ πήλινοι ψῆφοι περιφεροῦς σχήματος καὶ ἐπιμήκους (εἰσιτήρια θεάτρου;) ἐφ' ἑκάστης τῶν ὁποίων ἀναγεγραμμένον κύριον ὄνομα (ἴδ. σ. 86 ἀρ. 3) καὶ δύο λεπτὰ φύλλα χρυσοῦ. Εὑρέθησαν ἐν ταῖς ἐν Μαντινείᾳ ἀνασκαφαῖς τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς. [Εὑρετ. Γεν. Ἐφορείας 619-621].

5. Ἐπιτύμβιος κιονίσκος, ἐφ' οὗ ἐπιγραφή:

Θρᾷξ
Γετου
Μαρωνιτης

Εὑρέθη ἐν τῇ κατὰ τὴν ὁδὸν Σόλωνος οἰκίᾳ Α. Δεκαρώνια, ὑφ' οὗ καὶ ἐδωρήθη. [Εὑρετ. Γεν. Ἐφορείας 624].

6. Πλὰξ ἐξ Ὑμηττ. μαρμ. (μήκ. 0,27 πλ. 0,30), ἐφ' ἧς:

Εστιαιος
Πατρωνο[ς]
Ὑβαδης

Εὑρέθη ἐν τῷ ἐνταῦθα Ὀλυμπιείῳ, ἔμπροσθεν τοῦ Ζαππείου μεγάρου [Εὑρετ. Γεν. Ἐφορείας 625].

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ἀνασκαφαὶ καὶ εὑρήματα.

Τοῦ σπουδαιοτάτου κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα Ἰούνιον εὑρεθέντος ἀναγλύφου τῆς Ἀθηνᾶς, τοῦ ἐν σελ. 103 περιγραφομένου,

παρέχομεν ἐνταῦθα (εἰκ. 1) πρόχειρον ὑπὸ τοῦ ἀρχιτέκτονος Κα-

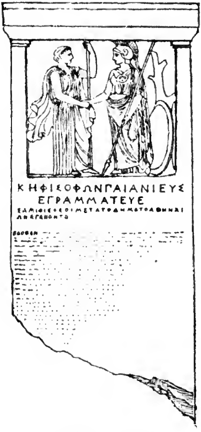

Εἰκ. 1. (ἴδ. σελ. 103).

βερὼ ἐκπονηθὲν σχεδιογράφημα, ἐπιθυμοῦντες ἵνα ὁ ἀναγνώστης σχηματίσῃ ἔννοιάν τινα, ὅσον οἷόν τε σαφῆ, τοῦ ἐξαιρέτου τούτου ἔργου.

Ἡ κατὰ μῆκος δὲ τοῦ Παρθενῶνος σκαφὴ ἤνεγκεν εἰς φῶς κατὰ τὸν μῆνα Ἰούλιον οὐχὶ πολλὰ σχετικῶς ἀρχαῖα. Σπουδαιότατον εὕρημα τοῦ μηνὸς τούτου εἶνε στήλη ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ἧς τὸ ἄνω μέρος κοσμεῖ ἀνάγλυφον παριστάνον τὴν **Ἀθηνᾶν** δεξιουμένην γυναικείαν μορφήν, τὴν **Σάμον** ἢ ἴσως τὴν προστάτριαν τῆς νήσου ταύτης θεὰν **Ἥραν.** Ὑπὸ τὸ ἀνάγλυφον εἶνε

κεχαραγμένη ἐπιγραφή, ψήφισμα τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων, δι' οὗ ἐν ἔτει 405|4 π. Χ. ἐπὶ Ἀλεξίου ἄρχοντος ἐχορηγήθη ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων πολιτεία τοῖς ἐν Σάμῳ «ὅσοι μετὰ τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων ἐγένοντο.» Ἀνεγράφη δὲ τὸ ψήφισμα, καθ' ἃ ὁ Λόλ-

Εἰκ. 2. (ἴδ. σελ. 123).

λιγκ παρετήρησεν, ἐν ἔτει 403|2 ἐπὶ Εὐκλείδου ἄρχοντος, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν ἐν C. I. A. II ἀρ. 1[6] τεμαχίων ἐπιγραφῆς, ἅτινα προσαρμόζουσι τῷ νῦν εὑρεθέντι λίθῳ, ἀποτελοῦσι δηλ. μετ' αὐτοῦ τὴν αὐτὴν ἐπιγραφήν.

Τὸ σπουδαῖον τοῦτο ἐπιγραφικὸν μνημεῖον δημοσιευθήσεται προσεχῶς ἐν πανομοιοτύπῳ. Τώρα δημοσιεύομεν ἐνταῦθα πρόχειρον ὑπὸ τοῦ Καβερὼ ἐκπονηθὲν σχεδιογράφημα τοῦ ἀναγλύφου ἵνα σχηματίσῃ ὁ ἀναγνώστης ἔννοιάν τινα τῆς ἀναγλύφου παραστάσεως. Εὑρέθη δὲ τοῦτο σχεδὸν ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ νῦν ἀνασκαπτομένου ἐδάφους, εἰς ὀλίγων μόνον ἑκατοστομέτρων βάθος, πλησίον τοῦ μέρους, ἐν ᾧ εὑρέθη τὸν παρελθόντα μῆνα τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἀνάγλυφον (ἴδ. σ. 103), οὗ ἴδ. σχεδιογράφημα ἐν σελ. 123.

Ἕτερον ἄξιον λόγου εὕρημα εἶνε μαρμάρινος σπόνδυλος ἐκ τοῦ παλαιοῦ Παρθενῶνος, ὅστις διαφέρει τῶν λοιπῶν μέχρι τοῦδε ἐν τῇ ἐπιχωματώσει εὑρεθέντων κατὰ τοῦτο ὅτι δὲν εἶνε ὅλως ἀκατέργαστος, ἀλλ' ἔχει λελειασμένας ἀμφοτέρας τὰς ἐπιπέδους ἐπιφανείας· φαίνεται δὲ ὅτι ἔκειτο ἤδη ἐπὶ τοῦ στυλοβάτου, ἔκειτο δηλ. κατὰ χώραν πρὶν ἢ ἀποσπασθῇ καὶ ριφθῇ ἐν τοῖς χώμασιν ἵνα χρησιμεύσῃ σὺν τοῖς λοιποῖς παντοίοις λίθοις ἁπλῶς ὡς ὑλικὸν διὰ τὴν γενομένην μεταξὺ τοῦ Παρθενῶνος καὶ τοῦ μεσημβρινοῦ τείχους τῆς Ἀκροπόλεως ἐπιχωμάτωσιν. Σημειωτέον δὲ ὅτι εἶνε ἐκτελεσμέναι μέχρι τινὸς καὶ αἱ ραβδώσεις αὐτοῦ, 20 τὸν ἀριθμόν, καὶ ὅτι ὅμοιοι σπόνδυλοι, ὡς φαίνεται, εἶνε ἐντετειχισμένοι ἐν τῷ ἀρκτικῷ τῆς Ἀκροπόλεως τείχει. Ἡ διάμετρος αὐτοῦ εἶνε 1,79.

Ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ δὲ μικρὰ συνήθη εὑρήματα παρατηρητέον ὅτι τούτων ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ σπουδαιότης ἐλαττοῦται ἐφ' ὅσον ἡ σκαφὴ προβαίνει πρὸς δυσμάς. Τοῦτο ἔδειξαν αἱ τοῦ μηνὸς τούτου ἐργασίαι. Ἐν τῷ ἐκ πώρων λίθων στρώματι εὑρέθησαν τεμάχιά τινα πώρινα, ἅτινα προσαρμοσθέντα ἑτέροις κατὰ τοὺς παρελθόντας μῆνας εὑρεθεῖσιν ἀπετέλεσαν ὑπερμεγέθη κεφαλὴν **ταύρου**, ζωηρότατον διατηροῦσαν καθ' ἅπασαν τὴν ἐπιφάνειαν χρωματισμὸν καὶ κατὰ πᾶσαν ἔποψιν ἀξιοθέατον καὶ περισπούδαστον.

Π. ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ

2) *Ἀνασκαφαὶ ἐν Τανάγρᾳ* (ἴδ. σ. 105 ἀρ. 2 κ. ἑ.).

Ἡ ἐξακολούθησις τῶν ἐν Τανάγρᾳ ἀνασκαφῶν τῆς Γεν. Ἐφορείας ἤνεγκεν εἰς φῶς, κατ' ἀναφορὰν τοῦ Κορομάντσου δύο σπουδαιότατα εὑρήματα ἤτοι α') ἐρυθρόμορφον **λήκυθον** καλλί-

στης τέχνης, ἐφ' ἧς εἰκονίζονται τέσσαρες κύριαι μορφαὶ ἅπασαι δεδηλωμέναι δι' ἐπιγραφῶν ἀρχαϊκοῖς γράμμασιν, ἤτοι ***Ἄρτεμις*** φέρουσα φαρέτραν ἀπὸ τῶν ὤμων ἐξηρτημένην καὶ κρατοῦσα διὰ τῆς δεξιᾶς πολυτελεστάτην ὀκτάχορδον κιθάραν, ἣν προτείνει, ὡς φαίνεται, τῷ πρὸ αὐτῆς ἱσταμένῳ ***Ἀπόλλωνι***, ὅστις κρατεῖ ἐν τῇ ἀριστερᾷ τόξον καὶ φέρει στέφανον περὶ τὴν κεφαλήν· ὄπισθεν τοῦ Ἀπόλλωνος, πρὸ τῆς Ἀρτέμιδος, ἵσταται τῇ θεᾷ προσβλέπουσα ἔλαφος· ἔμπροσθεν δ' αὐτοῦ εἰκονίζεται ***Ἑρμῆς*** πωγωνοφόρος κρατῶν ἐν τῇ ἀριστερᾷ τὸ κηρύκειον, καὶ ***Λητώ***, κρατοῦσα ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ ταινίαν (;)· Ἄνω δὲ κατὰ τὸ πεπλατυσμένον τῆς ληκύθου μέρος, τὸ ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ μέχρι τοῦ γύρου αὐτῆς, εἰκονίζεται μικρὸς βωμὸς ἑκατέρωθεν τοῦ ὁποίου δύο ἱπτάμεναι ***Νίκαι***, κρατοῦσαι ἑκάστη τρίποδα. Ἄνω τούτων, ἐν τῷ σωζομένῳ κάτω μέρει τοῦ ἐλλείποντος λαιμοῦ τῆς ληκύθου, σώζεται ἑτέρα ἱπταμένη ὡσαύτως ***Νίκη***. Τὴν σπουδαιότητα τοῦ ἀγγείου τούτου ἐπαυξάνει ἐπιγραφὴ δηλοῦσα τὸ ὄνομα τοῦ τεχνίτου : « ***Μυς εγραφσεν*** », ὅστις εἶνε ἴσως αὐτὸς ἐκεῖνος ὁ Μῦς, ὅστις ἐχάραξεν ἐπὶ τῆς ἀσπίδος τῆς χαλκῆς ἐν τῇ Ἀκροπόλει Ἀθηνᾶς τοῦ Φειδίου μάχην τῶν Λαπιθῶν καὶ Κενταύρων κατὰ σχεδιογράφημα τοῦ Παρρασίου· β') ἐρυθρόμορφος **φιάλη**, ἐν ᾗ ὀκλάζων ὁπλίτης ἐξαιρέτου τέχνης καὶ ἐπιγραφή : « ***Φιντιας εποιεσεν*** » γνωρίζουσα ἡμῖν Φιντίαν τὸν καὶ ἄλλοθεν γνωστὸν ἀγγειογράφον.

Περὶ τῶν λοιπῶν εὑρημάτων τοῦ μηνὸς ἐπιστέλλει ὁ αὐτὸς Κορομάντσος τάδε :

» (6 Ἰουλίου). Ἐξητάσθησαν ἑπτὰ τάφοι, ἐν ἑνὶ τῶν ὁποίων εὑρέθησαν εἰς τεμάχια συντετριμμένα τέσσαρα ἀγαλμάτια, τὰ ἑξῆς:

» 1) Ἀγαλμάτιον (ὕψ. 0,33) παριστῶν γυναῖκα ὀρθὴν ἔχουσαν εἰς τὸ μέρος τῆς ἀριστερᾶς χειρός, μὴ φαινομένης, δυσδιάκριτόν τι ἀντικείμενον, ἐξ οὗ ἐξαρτᾶται ταινία διευθυνομένη πλαγίως πρὸς τὰ δεξιά, ἣν κρατεῖ ἡ δεξιὰ χείρ.

» 2) Ἕτερον ἀγαλμάτιον (ὕψ. 0,22) παριστῶν γυναῖκα ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ποδὸς ἱσταμένην, ἥτις διὰ μὲν τῆς δεξιᾶς χειρὸς πειρᾶται νὰ περιμαζεύσῃ τὸν ἀναπεπταμένον καὶ εἰς ἀραιὰς πτυχὰς μέχρι τῶν γονάτων κατερχόμενον πέπλον, ἐξαρτώμενον ἀπὸ τὸν ἐπὶ

τῆς κεφαλῆς ἱστάμενον κωνικὸν κόρυμβον, τῇ δὲ ἀριστερᾷ κρατεῖ κατὰ τὸ ἰσχίον τὸ ἱμάτιον ἀφίνον ἅπαν τὸ ἄνω σῶμα γυμνόν.

» 3. Ἀγαλμάτιον (ὕψ. 0,22) παριστῶν ἱσταμένην ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ποδὸς γυναῖκα ἔχουσαν τὸν δεξιὸν ἐπὶ ὑποποδίου ἀναπαυόμενον. Αἱ ὑπὸ τὸ ἱμάτιον χεῖρες εἶνε ἡ μὲν δεξιὰ ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸ αὐτὸ μέρος μαστοῦ, ἡ δὲ ἀριστερὰ κάτω.

» 4 Ἀγαλμάτιον (ὕψ. 0,20) παριστῶν γυναῖκα ἱσταμένην ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ποδὸς καὶ ἔχουσαν τὴν μὲν δεξιὰν χεῖρα ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸ αὐτὸ μέρος μαστοῦ, τὴν δὲ ἀριστερὰν ἀφανῆ ὑπὸ τὸ ἱμάτιον. Ὁ πέπλος περιβάλλων τὴν σιαγόνα καλύπτει καὶ τὰς γνάθους καὶ ἅπασαν τὴν κεφαλὴν πλὴν τοῦ προσώπου.

» Ἔτι δὲ εὑρέθησαν ἀτάκτως ἐρριμέναι τρεῖς ἐπιτύμβιοι στῆλαι, ἐφ' ὧν αἱ ἑξῆς ἐπιγραφαί:

α') Τιμοκρατεις
β') Ερμαιος
γ') Παρθενα

» (7 Ἰουλίου). Ἐν τάφῳ κεκαυμένῳ εὑρέθησαν μεταξὺ πλείστων συντριμμάτων ἀγαλματίων καὶ ἀγγείων ἓξ ἀγαλμάτια, ἅπαντα εἰς τεμάχια· εἶνε δὲ τὰ ἑξῆς:

» 1) Ἀγαλμάτιον ἱσταμένης γυναικὸς (ὕψ. 0,36), ἥτις διὰ μὲν τῆς δεξιᾶς χειρὸς κρατεῖ τὴν ῥᾶγα τοῦ δεξιοῦ μαστοῦ, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ, κάτω ἀφειμένῃ, ἔχει μῆλον ἢ καρπὸν ῥοιᾶς. Ἡ κεφαλὴ διατηρεῖ ἀξιόλογον καὶ ζωηρὸν χρωματισμόν, διακρινομένης κυανῆς στεφάνης.

» 2) Ἕτερον ἀγαλμάτιον (ὕψ. 0,33) παριστῶν καὶ τοῦτο γυναῖκα ἱσταμένην ἔχουσαν τὴν κόμην ἐρυθρὰν καὶ ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας κάτω τεταμένας.

» 3) Ἕτερον ὅμοιον (ὕψ. 0,24) γυναικὸς ὀρθῆς.

» 4) Ἕτερον (ὕψ. 0,22) παριστῶν γυμνὸν νέον ἐρυθροβαφῆ, ἔχοντα πιλίδιον χαμηλὸν καὶ τὰς χεῖρας κάτω, πιθανῶς Διόνυσον.

» 5) Μικρὸν ἱσταμένης γυναικὸς ἀγαλμάτιον παριστῶν διὰ χρωμάτων τὰ ἐνδύματα καὶ

» 6) Ἕτερον μικρὸν ἀγαλμάτιον καθημένης γυναικὸς μετὰ χρωμάτων.

» Ἐν ἄλλῳ δὲ τάφῳ κεραμίνῳ εὑρέθησαν δύο κύλικες μὲ ἄνθη, καὶ ἑτέρα ὁμοία μικρὰ καὶ ἄλλα τινά.

» (9 Ἰουλίου). Κυριώτερα εὑρήματα εἶνε δέκα κολοβὰ ἀγαλμάτια ἅπαντα ἐρυθροβαφῆ, προσωπεῖον μικρόν, περιστερὰ καὶ ἄλλα τινὰ ζῶα. Ἐκ τῶν ἀγαλματίων δύο (ὕψ. 0,21) εἶνε τοῦ αὐτοῦ τύπου παριστῶντα νεανίας ἐν χιτῶνι βραχεῖ, μὲ πιλίδιον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ἔχοντας τὴν μὲν δεξιὰν χεῖρα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, τὴν δὲ ἀριστερὰν ἐξ ἧς, φαίνεται, ἐξαρτᾶται κωνικόν τι σχῆμα, πιθανῶς βαλάντιον Ἑρμοῦ, ἀφανῆ. — Ἄλλο (ὕψ. 0,25), μὲ πιλίδιον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ ἐν βραχεῖ χιτῶνι, ἔχει τὴν μὲν ἀριστερὰν χεῖρα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, τὴν δὲ δεξιὰν ἀφανῆ. — Ἄλλο (ὕψ. 0,25) ἔχει ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. — Ἄλλο (ὕψ. 0,17) εἶνε γυμνὸν καὶ ἔχει τὰς χεῖρας καθειμένας. — Ἕτερον (ὕψ. 0,07) παριστᾷ πρεσβύτην ἀνακείμενον καὶ ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ἀγκῶνος ἀκουμβῶντα· φέρει καὶ οὗτος πιλίδιον καὶ εἶνε γυμνὸς τὰ ἀπὸ τῆς κοιλίας ἄνω κρατῶν διὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς τὸ γόνυ τοῦ πρὸς τὸ αὐτὸ μέρος ποδός. — Ἄλλο (ὕψ. 0,08) παριστᾷ Σάτυρον καθήμενον καὶ ἄλλα δύο γυναῖκας καθημένας (ὕψ. 0,09).

» (12 Ἰουλίου). Ἡ ἐξέτασις δύο παρακειμένων πωρίνων τάφων καὶ τριῶν προσέτι ἑτέρων ὑπὸ τούτους εἰς βάθος μέτρου ἐκσκαφέντων κατηνάλωσε τὴν χθὲς καὶ σήμερον ἐργασίαν. Οἱ δύο πώρινοι, καθέτως ἐπὶ τῆς γραμμῆς ἱστάμενοι, εἶχον ἑκάτερος θήκην μήκους 2,20 πλάτ. 0,70 βάθους 1,05, βάθος ἢ ὕψος πολὺ δυσανάλογον, διότι τῶν τῆς καλῆς ἐποχῆς πωρίνων τάφων βάθος τῆς θήκης δὲν ὑπερέβη ποτὲ τὰ 0,60 ἢ 0,65. Ἡ δὲ τοιαύτη δυσαναλογία προῆλθεν ἐκ τῆς ἐν τοῖς τάφοις τούτοις γενομένης δευτέρας ταφῆς νεκρῶν, ἡ ὁποία ἐπὶ τῶν τοιχωμάτων προσέθηκε δευτέραν σειρὰν πώρων. Ἀπόδειξις δὲ τῆς ἐποχῆς, εἰς ἣν ἀνήκουσιν οἱ ἐν λόγῳ τάφοι, ἔστωσαν τὰ ἐπὶ τῶν τοιχωμάτων περισωθέντα ἐνιαχοῦ μικρὰ λείψανα τῆς ἐσωτερικῆς διακοσμήσεώς των, πρὸς δὲ καὶ ὀλίγα μικρὰ τεμάχια ἀνήκοντα εἰς ἀγαλμάτια ἄξια θαυμασμοῦ. Ὅτι δὲ πάλιν κατὰ τοὺς ρωμαϊκοὺς χρόνους ἐγένετο ἡ ἐν αὐτοῖς δευτέρα ταφὴ νεκρῶν καὶ προσθήκη εἰς τὰς θήκας, τοῦτο τρανῶς μαρτυροῦσι τὰ ἐν αὐτοῖς ὀλίγα εὑρεθέντα εὐτελῆ καὶ παντελῶς ἄχρηστα εὑρήματα, οἷα εἶνε εὐτελὴς δίωτος κάλπη, δύο λύχνοι μὲ πρόστυπα κοσμήματα, πολλὰ σωληνοειδῆ μικρὰ ἀγγεῖα, τὰ ὀνομαζόμενα δακρυρρόα, καὶ ὀλίγα θρύμματα φύλλων χρυσῶν

κοσμοῦντα πιθανῶς νεκρικὴν στεφάνην, ὡς καὶ νεκρικὴ στήλη ὡς ἐπίπωμα χρησιμεύουσα ἐφ' ἧς ἐπιγραφή :

Επιχαρμιδας

ἥτις μετηνέχθη εἰς τὴν ἐνταῦθα συλλογήν.

» (23 Ἰουλίου). Ἐν λάρνακι ἐξ ὀπτῆς γῆς μήκ. 1.50, πλ. 0,45, βάθ. 2,70, εὑρέθησαν πολλὰ κτερίσματα ἐπὶ τοῦ πώματος καὶ πρὸς τῇ κεφαλῇ, τινὰ δὲ καὶ ἐντός· ἐλήφθησαν ὅμως ὡς χρήσιμα ὀλίγα, ἤτοι τέσσαρα ληκύθια μὲ γραφάς, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον καλῶς διατηρουμένας, παραστάσεων σατυρικῶν καὶ ὁπλιτῶν μαχομένων, μικρὸς ἀμφορεὺς ἔχων σχῆμα κεφαλῆς, ἤτοι κεφαλὴ εὐειδὴς νεάνιδος μὲ τὴν κόμην διατεταγμένην εἰς πολλοὺς καὶ βραχεῖς βοστρύχους καὶ πιλίδιον κωνικὸν ὀπίσω κλίνον, ἐπὶ δὲ τῆς κορυφῆς ὑπάρχει μικρὸν στόμιον ἔχον ἀμφοτέρωθεν δύο λαβάς, δύο κύνες ἐπὶ βάσεων ἱστάμενοι τοὺς πόδας εἰς τεμάχια ἔχοντες, ὁ ἕτερος τῶν ὁποίων φέρει ἐν τῷ στόματι περιφερές τι σῶμα, ἀλώπηξ ἄνευ βάσεως ἐστραμμένην τὴν κεφαλὴν ὀπίσω ἔχουσα, ἀγαλμάτιον παριστῶν γυναῖκα μὲ σῶμα δυσανάλογον καθημένην ἐπὶ τῶν ποδῶν καὶ τὰς χεῖρας ἐπὶ τῆς ἐξωγκωμένης γαστρὸς ἔχουσαν, καὶ δύο ὀστέϊνα ἐργαλεῖα, πλεκτικῆς ἴσως, ἔχοντα τὴν μὲν μίαν τῶν ἄκρων ὀξεῖαν, τὴν ἑτέραν δὲ πεπλατυσμένην.

» Ἐξ ἑτέρου τάφου κεραμιδοσκεποῦς ἐλήφθη κρανίον καὶ ἡ σιαγών, πλήρεις τοὺς ὀδόντας ἔχουσα.

» Τῆς Παρασκευῆς αἱ ἐργασίαι, ἤτοι τῆς χθές, ἐκένωσαν ἓξ τάφους, ἀλλὰ τὰ ἐν αὐτοῖς εὑρήματα ἦσαν πάνυ ὀλίγα καὶ ἀνάξια λόγου. Εἷς τῶν τάφων τούτων, ἀρχαϊκός, εἶνε ἄξιος μνείας διὰ τὸ βάθος του, μέτρων 3,85, τὸ ὁποῖον δὲν ἔφθασεν οὐδεὶς τῶν ἀπὸ τῆς 24 π. Φεβρουαρίου μέχρι σήμερον κενωθέντων τετρακοσίων περίπου τάφων. Δὲν ἦτο ἀσκεπής, ὡς εἶνε πάντες οἱ βαθεῖς, ἀλλ' ἐν λάρνακι ὀπτῆς γῆς μήκους 1,70, πλ. 0,48, βάθ. 0,25. Πλησίον τοῦ τάφου τούτου ἐκενώθη καὶ ἕτερος παιδός, τῆς αὐτῆς μὲ τὸν ἄνω ἐποχῆς· οὗτος ἦτο πίθος βάθ. 0,55 ἐπιπωματισμένος καὶ ὁριζοντίως τεθειμένος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου διετηροῦντο καλῶς τὰ ὀστᾶ τοῦ κρανίου, μόνον διεφθαρμένου εἴς τι μέρος· τὰ κτερίσματά του ἦσαν τρεῖς μόνοι ἀρύβαλοι, ἄχρηστοι.

» (25 Ἰουλίου). Ἡ σκαφὴ ἡνώθη σήμερον μετὰ τῆς κυρίας

γραμμῆς, ἀνεωχθέντων πέντε τάφων, τριῶν ἀρχαϊκῶν ἀσκεπῶν καὶ ἐν πίθῳ, καὶ δύο κεραμιδοσκεπῶν.

» Ἐκ μόνου τοῦ πίθου ἔχοντος μῆκος μέν, σὺν τῷ κωνικῷ καὶ κολούρῳ πώματι αὐτοῦ, 1,65, διάμετρον δὲ κατὰ τὸ εὐρύτερον μέρος τοῦ κύτους, 0,70, ἐλήφθη σῶον τὸ κρανίον μετὰ τῆς σιαγόνος, καὶ πέντε μικροὶ ἀρύβαλλοι, ὧν εἰς διὰ τὴν ἐπ' αὐτοῦ εἰκόνα περίεργος. Ἵστανται δηλ. ἀντωποὶ δύο κεχαλινωμένοι ἵπποι τὰς κεφαλὰς ἐστραμμένας ἔχοντες ὁ μὲν δεξιὰ ὁ δὲ ἀριστερὰ τῷ ὁρῶντι. Ἐκ τῶν αὐχένων τῶν ἵππων κρέμαται ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν σμικροτάτη ἀνθρώπου μορφὴ ἀριστερὰ τῷ ὁρῶντι βλέπουσα. Οἱ ἵπποι φαίνονται ὡς νὰ ἁμιλλῶνται τίς νὰ λάβῃ εἰς τὸ μέρος του τὴν κρεμαμένην μορφήν.

» (29 Ἰουλίου). Παρὰ τῇ μεγάλῃ γραμμῇ, ἣν ἡ σκαφὴ ἀπὸ τῆς παρελθούσης Δευτέρας ἐπλησίασεν, ἠνεῴχθησαν χθὲς καὶ σήμερον ἐννέα τάφοι διαφόρου βάθους καὶ διευθύνσεως, ἐξ οὗ φαίνεται ὅτι κατὰ τοῦτο τὸ μέρος τοῦ κλάδου, ὃν ἡ σκαφὴ ἐπὶ μῆνα διώκει, οἱ τάφοι πολὺ ἐκτείνονται κατὰ πλάτος· ὥστε δὲν μοὶ φαίνεται ἀπίθανος ἡ ὕπαρξις νεκροταφείου κατὰ τοῦτο τὸ μέρος.

» Ἐξητάσθησαν λοιπὸν χθὲς ἓξ τάφοι, δύο ἀσκεπεῖς, ἀρχαϊκοί, (ὁ ἕτερος τῶν ὁποίων ὑπερέβη πάντας τοὺς μέχρι τοῦδε κενωθέντας ὁμοίους του ὡς ἔχων τεσσάρων μέτρων βάθος), καὶ τέσσαρες κεραμιδοσκεπεῖς ἀτάκτου διευθύνσεως καὶ πάντη κενοὶ κτερισμάτων. Σήμερον δὲ τρεῖς μόνον, εἰς πώρινος ρωμαϊκῆς ἐποχῆς χαρακτηριζόμενος ἔκ τε τοῦ τῆς πυέλου βάθους, ὄντος 0,95, καὶ τῶν ἐν αὐτῷ κακοτέχνων κτερισμάτων, ἐξ ὧν ἐλήφθησαν χαλκῆ στλεγγὶς καὶ μέγας ἀμφορεὺς (ὕψ. 0,95, περιφερείας 0,88), καὶ δύο κεραμιδοσκεπεῖς ἐξ ἑνὸς τῶν ὁποίων ἐλήφθη ἀγαλμάτιον (ὕψ. 0,13) παριστῶν ἱστάμενον ἀντωπῶς παῖδα γυμνὸν μὲ στεφάνην ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ ἔχοντα ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ βραχίονος κρεμαμένην μέχρι τοῦ ἐδάφους χλαμύδα.

» Ὡς ἐπίπωμα δὲ τοῦ πωρίνου ἦσαν τεθειμέναι δύο πλάκες, ἡ μὲν πώρου ἡ δὲ μέλανος λίθου, ἀμφότεραι δὲ μνημεῖα ἀρχαιοτέρων τάφων, καὶ ἐπὶ μὲν τῆς πωρίνης κεχάρακται

Διοκλεις

ἐπὶ δὲ τῆς ἐκ μέλανος λίθου σώζεται ἀρχαϊκὴ ἐπιγραφή:

Ευδορος

3) *Ἀνασκαφαὶ ἐν Μαντινείᾳ* (ἴδ. σ. 110 ἀρ. 3 κ.λ.).

Αἱ ἐν Μαντινείᾳ ἀνασκαφαὶ διεκόπησαν κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ μηνός. Τὰ γενόμενα δὲ εὑρήματα ἐκομίσθησαν εἰς Τρίπολιν καὶ παραδοθέντα τῷ γυμνασιάρχῃ Π. Γαλανοπούλῳ κατετέθησαν ἐν τῇ ἐκεῖ Συλλογῇ. Μόνον τὰ ἐν σελ. 122 ἀρ. 4 ἐκομίσθησαν ἐνταῦθα καὶ κατετέθησαν ἐν τῷ Ἐθν. Μουσείῳ.

4) *Ἀνασκαφαὶ ἐν Μυκήναις* (ἴδ. σ. 110 ἀρ. 4).

Ἐν ταῖς ἐν Μυκήναις ἀνασκαφαῖς ἐκαθαρίσθησαν τρεῖς τάφοι, ἐν οἷς ἐγένοντο ἄξια λόγου εὑρήματα, ἤτοι α') ὀκτὼ λίθοι ἐγγεγλυμμένοι, ὧν οἱ μὲν ἑπτὰ τοῦ συνήθους σχήματος μετ' ἐγκεχαραγμένων ζώων, ὁ δὲ ὄγδοος κυλινδρικός, ἐφ' οὗ ἀνθρωπίνη μορφή· β') πολλὰ ἀντικείμενα ἐλεφάντινα, ἐφθαρμένα τὰ πλεῖστα, ἐν οἷς δύο ἀνδρικαὶ κεφαλαὶ ἐν κατατομῇ ὁρῶσαι πρὸς δεξιάν, ἐπίπεδοι τὸ ὄπισθεν μέρος, ἔνθα σώζονται καὶ ὀπαὶ πρὸς προσήλωσιν εἴς ἄλλο τι πρᾶγμα, καὶ πλὰξ ἐφ' ἧς ἀνάγλυφος γρύψ· γ') τέσσαρες μικραὶ πλάκες ἐξ ὑελώδους μάζης, ἐφ' ὧν ἔκτυπος μορφὴ γυναικεία· δ') ἥμισυ ἀγγεῖον ἐκ λίθου μέλανος ἐφ' οὗ ἀνάγλυπτος πολύπους, πολὺ ὡραῖα ἐξειργασμένος. Εὑρέθησαν ἔτι ε') τρεῖς λίθοι ἔχοντες ἐγγεγλυμμένα ζῶα· ς') δύο στερεοὶ χρυσοῖ δακτύλιοι, ὧν ὁ ἕτερος μικρὸς ὡσεὶ παιδός· ἐπ' αὐτοῦ ὑπάρχει ἐγκεχαραγμένον ζῶον· ἐπὶ δὲ τοῦ μείζονος δύο ζῶα καὶ μεταξὺ αὐτῶν δένδρον· καὶ ζ') φιάλη μονόωτος ἀργυρᾶ (ὕψ. 0,06 διαμ. 0,18) βεβλαμμένη τὸ χεῖλος· ἔξωθεν ὑπῆρχε περὶ τὴν κοιλίαν κόσμημα ἀποτελούμενον ἐκ μικρῶν χρυσῶν ἐλασμάτων ἐγκεκολλημένων· περὶ δὲ τὸ χεῖλος ὑπῆρχε σειρὰ προσώπων ἀνδρικῶν, ὡς φαίνεται, ἐξ ἐλάσματος χρυσοῦ, ὡσαύτως ἐγκεκολλημένων· δύο τοιαῦτα πρόσωπα διακρίνονται σωζόμενα κατὰ χώραν, τέσσαρα δ' ἄλλα εὑρέθησαν ἐν τοῖς χώμασι τοῦ τάφου. [Κατ' ἀναφορὰν τοῦ ἐφόρου Χ. Τσούντα].

5) *Ἀνασκαφαὶ ἐν Πειραιεῖ* (Ἀσκληπιεῖον).

Γινομένης ἐχωματώσεως παρὰ τὸ ἐν Πειραιεῖ θερινὸν θέατρον Τσόχα, πλησίον τῶν νεωσοίκων, ἀπεκαλύφθη ἄγαλμα **Ἀσκληπιοῦ**, ὑπερφυσικοῦ μεγέθους, τὸ ἄνω ἥμισυ ἀπὸ τῆς ὀσφύος, ὕψους ἑνὸς μέτρου. «Ἡ κεφαλὴ στρέφει πρὸς τὰ ἀριστερά· οἱ ὀφθαλμοὶ εἶνε κεκοιλωμένοι, οὕτως, ὥστε δηλοῦται ὅτι τὸν βολβὸν ἐξ ἑτέρας ὕλης κατεσκευασμένον εἶχον, ἡ κόμη ἀνεξέργαστος ὄπισθεν. Ἡ ῥὶς εἶνε ὀλίγον ἀποτετριμμένη τὸ ἄκρον, ὡς καὶ τὸ ὄπισθεν τῆς κεφαλῆς· ὁ κορμὸς κατὰ τὸ πλεῖστον γυμνός, τοῦ ἱματίου φερομένου ἀπὸ τοῦ ἀριστεροῦ ὤμου πρὸς τὰ ὄπισθεν. Ἡ δεξιὰ εἶνε ἀπεσπασμένη ἐντελῶς· αἱ γραμμαὶ ὅμως αἱ περὶ τὸν ὦμον δεικνύουσιν ὅτι αὕτη ἦτό πως ἀνατεταμένη. Ἡ ἀριστερὰ ὁμοίως ἐλλείπει, ὁμοίως καὶ μέρος τοῦ κορμοῦ, ὅπερ εἶνε καθέτως ἀποτετμημένον, φαίνεται δὲ καὶ ἐκ τῆς ἐργασίας τῆς ἐκεῖ καὶ ἐκ σωζομένης γομφώσεως ὅτι ἦτο πρόσθετον. Τὸ ὅλον σωζόμενον τοῦ ἀγάλματος κάτωθεν ἔχει τὴν ἐπιφάνειαν λείαν, ἵνα συνδέηται πρὸς τὸ ἕτερον μέρος τὸ κατώτερον, ὃ δυστυχῶς δὲν ἀνευρέθη, πλὴν μερῶν τινων αὐτοῦ.» Ἐπίσης εὑρέθησαν ἡ δεξιὰ χείρ, ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀγάλματος τούτου καὶ τεμάχιον τοῦ ἱματίου ἐκ τῶν πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ τὸν δεξιὸν μηρὸν τοῦ αὐτοῦ ἀγάλματος.

Ἐκ τοῦ εὑρήματος τούτου ὁρμωμένη ἡ Γενικὴ Ἐφορεία ἐνήργησεν ἀνασκαφάς, δαπάναις τοῦ Ὑπουργείου, ἐν τῷ χώρῳ ἐκείνῳ διὰ τοῦ ἐπιμελουμένου τῆς ἐν Πειραιεῖ Συλλογῆς Ἰακ. Δραγάτση.

Αἱ ἀνασκαφαὶ αὗται, ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα διαρκέσασαι ἀπεκάλυψαν τοίχους διαφόρων ἀρχαίων οἰκοδομημάτων καὶ δύο ἀρχαίας δεξαμενάς. Ἤνεγκον δὲ εἰς φῶς τὰ ἑξῆς εὑρήματα, καθ' ἃ ἐπιστέλλει τῇ Ἐφορείᾳ ὁ αὐτὸς κ. Δραγάτσης:

» 1. Κορμὸς νεανίου ἀκέφαλος, μαρμάρου λευκοῦ ὕψους 0,60. Ἡ δεξιὰ ἀποκεκομμένη ἀπὸ μέσου τοῦ βραχίονος, ἡ ἀριστερὰ ἐλλείπει ὅλη, ὁ δεξιὸς ποὺς εἶνε ἀπεσπασμένος ὅλος ὁ δ' ἀριστερὸς ἀπὸ τοῦ γόνατος· ὁ νεανίας ὅλως γυμνός. Κατὰ τὸ ἀριστερὸν τῆς κοιλίας προεξοχή τις δεικνύει τὴν ἐκεῖθεν δίοδον τῆς ἀριστερᾶς,

2. Σῶμα ἀκέφαλον στηριζόμενον ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ποδὸς περιβεβλημένον ἱμάτιον ποδηνεκές, ὅπερ ἀφίνει τὸν δεξιὸν ὦμον γυμνόν. Ἡ ἀριστερὰ χεὶρ εἶνε περιτετυλιγμένη ἐν τῷ ἱματίῳ καὶ ἐπακουμβᾷ ὑπ' αὐτὸ ὄπισθεν ἐπὶ τῆς ὀσφύος, ἡ δεξιὰ τεθραυσμένη ἀπὸ μέσου τοῦ βραχίονος, ἀλλ' οὕτω διατεθειμένον τὸ ἱμάτιον ὑπὸ τὴν μασχάλην, ὥστε ἐστηρίζετο ἐπὶ ῥάβδου ἐκεῖ φθανούσης. Οἱ ἄκροι πόδες ἀποκεκομμένοι. Τὸ ὅλον ὕψος 0,35. Ἡ διάθεσις τοῦ ἀγάλματος δεικνύει Ἀσκληπιόν.

3. Τὸ ἄνω μέρος σώματος γυναικὸς μέχρι τῆς ὀσφύος· ἡ κεφαλὴ εἶνε ἀπεσπασμένη, κεκοιλωμένον δὲ τὸ κατὰ τὸ μέρος τοῦτο τοῦ λαιμοῦ. Ἡ δεξιὰ ἐλλείπει, πρόσθετος οὖσα, ὡς δεικνύει ἡ κατὰ τοῦτο γόμφωσις, ἡ δ' ἀριστερὰ ἀποκεκομμένη ἀπὸ μέσου τοῦ βραχίονος, φέρει χιτῶνα ἐζωσμένον ὑπὸ τοὺς μαστούς, εἶνε δ' ὕψους 0,23· ἴσως εἶνε ἀγαλμάτιον Ὑγιείας.

4. Μέγα τεμάχιον τῶν νώτων τοῦ ἀγάλματος τοῦ Ἀσκληπιοῦ μετὰ τῶν κατ' αὐτὰ ἐνδυμάτων, ὕψους 0,46, πλάτ. 0,55.

5. Δύο τεμάχια συναρμολογούμενα ἐκ τῶν ὄπισθεν τοῦ ἄκρου ποδὸς τοῦ αὐτοῦ ἀγάλματος, ἐξ ὧν δείκνυται ὅτι ὁ θεὸς ἔφερε πέδιλα μετὰ ἱμάντων ἐν εἴδει πλέγματος ἀναβαινόντων ὑπὲρ τὸν ἀστράγαλον. Ὕψος τούτων 0,17.

6. Τὸ πρόσθιον μέρος δακτύλου τῆς ἑτέρας τῶν χειρῶν τοῦ θεοῦ μετὰ μέρους τοῦ κατὰ τοῦτο δράκοντος.

7. Τεμάχιον τοῦ δράκοντος μετ' ἄκρου δακτύλου τῆς ἑτέρας τῶν χειρῶν τοῦ θεοῦ.

8. Ὅμοιον μετὰ μέρους τοῦ ἐνδύματος.

9. Τεμάχια τρία τοῦ ἐνδύματος τοῦ αὐτοῦ ἀγάλματος.

10. Τεμάχια δύο τοῦ δεξιοῦ ὤμου τοῦ θεοῦ.

11. Μέρος ἀναγλύφου τῶν σηκομόρφων φέρον πρὸς τὰ ἀριστερὰ τῷ ὁρῶντι γυναῖκα ἐπὶ βράχου καθημένην, ἐφ' οὗ ἀναπαύεται ἡ δεξιὰ αὐτῆς· ἡ γυνὴ φέρει χιτῶνα ποδήρη μετὰ ζώνης· εἶνε δ' ἴσως παράστασις Ὑγιείας. Ὕψος τοῦ τεμαχίου 0,38, πλάτος 0,22.

12. Μέρος ἀναγλύφου ἀναθηματικοῦ ἐφθαρμένου, ἐφ' οὗ κίων ἐν μέσῳ, πρὸ αὐτοῦ δὲ δύο μορφαὶ πρὸς τὰ δεξιὰ χωροῦσαι, ἡ πρώτη εὐσαρκοτέρα μετὰ προτεταμένων τῶν χειρῶν, ἡ δευτέρα

νεαρὰ μετὰ καθειμένης παρὰ τὸν μηρὸν τῆς δεξιᾶς ὡσεὶ κρατούσης τι. Ἀμφότεραι αἱ μορφαὶ εἶνε ὁμοίως ἱματίῳ ἠμφιεσμέναι καταλείποντι τὸν δεξιὸν ὦμον γυμνόν. Ὕψος 0,40, πλάτος 0,32.

13. Τεμάχιον ὁμοίου ἐκ τῶν πρὸς τὰ δεξιὰ φέρον παράστασιν γυναικὸς διασωζούσης τὰ μέχρι τοῦ στήθους· ὄπισθεν ταύτης ἐπὶ τῆς παραστάδος τοῦ ἀναγλύφου ὀλίγον κεκοιλωμένης εἰκονίζεται νέος καὶ μεταξὺ αὐτῶν κεφαλὴ παιδός. Ὕψους 0,19 πλ. 0,11.

14. Τεμάχιον μετὰ σπειρῶν ὄφεως ὕψους 0,25 καὶ πλ. 0,15.

15. Ὅμοιον ὕψους 0,20 καὶ πλάτους 0,11.

16. Ὅμοιον ὕψους 0,21 καὶ πλάτους 0,21.

17. Ὅμοιον ὕψους 0,16 καὶ πλάτους 0,14.

18. Τεμάχιον μετὰ κεφαλῆς ὄφεως ὕψους 0,13 πλ. 0,16.

19. Ὅμοιον ὕψους 0,14, πλάτους 0,11.

20. Ἀνάγλυφον ἀναθηματικὸν ἐπὶ τετραγώνου μαρμαρίνης πλακός. Ἐπὶ ταύτης εἰκονίζονται τὰ ἀπὸ τοῦ ὑπογαστρίου μετὰ τῶν ἀνδρικῶν μορίων καὶ μέρους τῶν μηρῶν. Τὸ ἀνάγλυφον τοῦτο, ὕψους 0,16, πλάτους 0,13, φέρει ἐπιγραφήν :

Αθηνοδωρος Ασκληπιω επηκοω ευχην ανεθηκεν.

21. Τρία τεμάχια ὄφεως τοῦ μεγάλου βωμοῦ.

22. Μέρος ἀναγλύφου, ἐφ' οὗ ἴχνος κεφαλῆς. Ἐπὶ τοῦ γείσου αὐτοῦ φέρει τὴν ἐπιγραφήν :

. . . . . . τ]ηγ κεφαλην του Ασ[κληπιου . . .

23. Τεμάχιον λίθου λευκοῦ ὕψους 0,10, πλάτους 0,08 ἐφ' οὗ τὰ γράμματα τάδε :

. . . . επ[ι ιερεω[ς . . . .
. . . Ασκλη]πι[ου . . . .

24. Ἐπὶ τεμαχίου λίθου λευκοῦ ὕψ. 0,05, πλ. 0,15, τάδε:

. . . . Ε]υξαμε[νος . . . . .

25. Ἐπὶ τεμαχίου πωρίνου ὕψ. 0,14, πλ. 0,25 τὰ γράμματα Σ Ρ ἱκανῶς μεγάλα.

26. Ὅμοιον πώρινον τεμάχιον μετὰ προεξοχῆς, μικρότερον δὲ καὶ ἄνευ γραμμάτων.

27. Τεμάχιον βωμοῦ μαρμαρίνου τετραγωνικοῦ, ὕψους 0,24 καὶ πλάτους 0,24.

28. Τέσσαρα τεμάχια καλῶς εἰργασμένα μετὰ γείσων.

29. Πλὰξ μαρμαρίνη ὕψ. 0,19, πλ. 0,77 ἐπὶ τῆς κατωτέρας γραμμῆς τῆς ὁποίας ὑπῆρχεν ἐπιγραφὴ ἐν ἑνὶ στίχῳ, ἥτις ὅμως ἐπιμελῶς ἀπεξέσθη ἐν παλαιοῖς χρόνοις διέσωσε δὲ μόνον τάδε: ΣΥ . . . . Κ . . . . Σ.

30. Δύο ὅμοιαι πλάκες, ὧν ἡ ἑτέρα φαιά, ἄνευ ἐπιγραφῶν.

31. Λύχνος μικρὸς πήλινος.

Κατὰ τὴν ἐξακολούθησιν τῶν ἀνασκαφῶν τούτων ἀνευρέθησαν ἔτι τὰ ἑξῆς:

1. Χείρ, ἀπὸ τοῦ πήχεως, μικροῦ ἀγάλματος, δεξιά, συνεσφιγμένους τοὺς δακτύλους ἔχουσα, ὡσεὶ κρατοῦσά τι, οὗ ἡ θέσις ἔτι δείκνυται ἐπὶ τῆς ὑπαρχούσης δι' ὅλης τῆς ἄκρας χειρὸς ὀπῆς. Ἴσως ἀνήκει εἰς τὸν κορμὸν τῆς Ὑγιείας, τὸν ἐκεῖ ἀνευρεθέντα. Ὕψ. 0,14.

2. Ἀκροκεράμου ἐκ πηλοῦ ὀπτοῦ μέρος, ἐφ' οὗ ἀντὶ ἄλλων κοσμημάτων φέρονται ὄφεις. Ὕψους 0,15.

3. Πλακὸς μαρμαρίνης τῶν ἀναθηματικῶν μετὰ ὄφεων μέρος, φέρον οὐρὰν μόνον ὄφεως, ἄνω δὲ τῆς ἐπιγραφῆς λείψανα:

. . . . . . Διὶ Φ[ιλί[ω
ανεθηκ]εν

Ὁμοίων πλακῶν μέρη ἀνευρέθησαν ἄλλοτε κατὰ τοὺς νεωσοίκους, ἔτι δὲ καὶ δύο πλήρη ἀνάγλυφα, ὧν τὸ μὲν μετ' ἐπιγραφῆς *Διὶ Φιλίῳ* τὸ δὲ *Διὶ Μειλιχίῳ*. Ὕψος τοῦ τεμαχίου 0,25 πλ. 0,07.

4. Ἄγαλμα Ἀσκληπιοῦ ὀρθίου (0,35 ὕψους) ἄνευ κεφαλῆς. Ἡ δεξιὰ ἐλλείπει ἀπὸ μέσου τοῦ βραχίονος, ἡ ἀριστερὰ περιτυλίσσεται ἐν τῷ ἱματίῳ, ὅπερ ἀφίνει γυμνὸν τὸ στῆθος ὅλον μέχρι τῆς ὀσφύος, κατερχόμενον πρὸς τὰ ὀπίσω ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ ὤμου. Ἀνευρέθη ἐν τῷ οἰκοπέδῳ Τσόχα.

» Ταῦτα εἶνε τὰ ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς εὑρεθέντα. Τούτων τὰ πλεῖστα εὑρέθησαν περὶ τὴν θέσιν, ἐν ᾗ εὑρέθη καὶ τὸ μέγα ἄγαλμα τος Ἀσκληπιοῦ, τινὰ κατὰ τὴν ἄνω δηλωθεῖσαν γωνίαν τῶν δύο τοίχων καὶ τὰ ὑπὸ τοὺς ἀριθμοὺς 11, 23 καὶ 31, ἐντὸς τῆς δεξαμενῆς, ἣν εὕρομεν πρὸ τῶν τοίχων ἐκείνων, ἄλλα δὲ καὶ ἐντεῦθεν τῆς θέσεως ταύτης, εἴτε ἐν τοῖς νῦν ἀνασκαπτομένοις χώμασιν, εἴτε ἐν τοῖς ἀνεσκαμμένοις ἤδη πρὸ πολλοῦ, ἀφ' οὗ χρόνου δη-

λαδὴ ἱδρύετο τὸ παρακείμενον θέατρον τοῦ κ. Τσόχα, ἐν τῇ θεμελιώσει τοῦ ὁποίου ἀνευρέθη ἡ στήλη ἡ ἐνεπίγραφος εἰς Ἀσκληπιὸν καὶ Ὑγίειαν τοῦ *ἱερέως Φορμίωνος Ἡδίλου Ἐλευσινίου*, δημοσιευθεῖσα ὑπ' ἐμοῦ ἐν τῇ ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι (1884 τοῦ Δ'. σ. 219), ἑτέρα μικρὰ ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή, μέρη τινὰ κεκοσμημένα ἀρχαίου καθίσματος καὶ ἀνάγλυφον Ἀσκληπιοῦ, ἅτινα ὁ κ. Τσόχας προσήνεγκεν εἰς τὸ Μουσεῖον Πειραιῶς, ἔνθα ἀνάκεινται ἤδη, πλὴν τοῦ τελευταίου ἀναγλύφου, καταστραφέντος ἐν τῇ πυρκαϊᾷ τοῦ θεάτρου αὐτοῦ, ὡς ὁ κτήτωρ λέγει.» [Ἀναφορὰ τοῦ ἐπιμελουμένου τῆς ἐν Πειραιεῖ Συλλογῆς Ἰακ. Δραγάτση].

15) *Εὕρεσις ἐπιγραφῶν ἐν τῇ Ἀκροπόλει* (ἴδ. σ. 110 ἀρ. 5).

Ἐν ταῖς γενομέναις ἐργασίαις πρὸ τῶν Προπυλαίων καὶ ἐντὸς τῆς Ἀκροπόλεως πρὸς κατεδάφισιν τῶν μεταγενεστέρων τειχισμάτων καὶ ἐκκαθάρισιν τοῦ μὴ ἀνασκαφέντος εἰσέτι ἐδάφους τῆς Ἀκροπόλεως ἀπὸ τῶν ἐπ' αὐτοῦ σεσωρευμένων λίθων, εὑρέθησαν κατὰ τὴν τοῦ Λόλλιγκ ἔκθεσιν, αἱ ἑξῆς ἐπιγραφαί:

α') Ἐπιγραφαὶ ἐκ τοῦ προμαχῶνος.

Ἐξακολουθούσης τῆς κατεδαφίσεως τοῦ περὶ τὴν Κλεψύδραν προμαχῶνος εὑρέθη ἡ ἑξῆς ἐπιγραφή:

1. » Πλὰξ ἐκ πεντ. μαρμ., μήκ. 0,62, πλ. 0,39, πάχους 0,10. Ἔχει κατάλογον δυσανάγνωστον ἀρχόντων, τῆς ἐποχῆς τοῦ Αὐγούστου, ὡς φαίνεται, παρόμοιον τῇ ἐπιγραφῇ C. I. A. III 1005. Αἱ κάτωθεν προτεινόμεναι συμπληρώσεις ὀνομάτων ἐν μέρει ἀβέβαιαί εἰσιν, ἀναφέρεται δὲ Πολύχαρμός τις Εὐκλέους Μαραθώνιος ὡς ἀρχιερεὺς Τιβερίου Καίσαρος Σεβαστοῦ ἐν C. I. A. III 647, Καλλικρατίδης Συνδρόμου Τρικορύσιος καὶ Χαρίδημος Ἡροδίκου Ἐπικηφίσιος ὡς σύγχρονοι ἐν C. I. A. III 650, Κλεομένης Μαντίου Μαραθώνιος ἐν C. I. A. III 910.

» Δυσκολίαν παρέχει ὁ ϛ' στίχος, διότι ἂν παραδεχθῶμεν ὅτι ἐν αὐτῷ σώζεται μέρος τοῦ ὀνόματος τοῦ στρατηγοῦ ὡς ἐν C. I. A. III 1006 οὐκ ἐννοεῖται εὐκόλως διὰ τίνα λόγον οὐ μνημονεύεται αὕτη ἡ ἀρχὴ ἐν προηγουμένῳ στίχῳ. Ἐν τούτοις δῆλόν ἐστι ὅτι ὡς πρὸς τοῦτο τὸ χωρίον ἡ νῦν εὑρεθεῖσα ἐπιγραφὴ διαφέρει τῆς ἐν τῷ C. I. A. III 1005.

[αρχων]
και ιερευς] Δρουσου υ[πάτου
Πολυχαρμος Ευκ]λεους Μαραθωνιος
βασιλ]ευς
Συνδρομος ; Κα]λλικρατιδου Τρικορυσιος
. . . . Δη]μοφιλου . . . . [στρατηγος ;]
πολε[μαρχος
. . . . . ω]ν Με . . . .
θεσ[μοθέται
. . . . . ενης
Διο]νυσιος Αγο . . . . Κυθ]ηριος
Χαριδημος [Η]ρ[υδικου Επικηφι]σιος
Κ[λε]ομ[ενης Μαν]τιου [Μαραθω]νιος
Σ . . . .

[Λείπουσι τὰ ὀνόματα δύο θεσμοθετῶν, τοῦ κήρυκος τῆς ἐξ 'Αρείου πάγου βουλῆς, τοῦ κήρυκος ἄρχοντι, τοῦ αὐλητοῦ καὶ τοῦ λειτουργοῦ].

» 'Ανευρέθησαν δὲ καὶ αἱ ἑξῆς ἐπιγραφαί, περὶ ὧν ἐπιστεύετο ὅτι ἀπωλέσθησαν :

2. » Τὸ ἄνω μέρος λίθου ἐπιτυμβίου ἐκ πεντ. μαρμ., μήκ. 0,43, ὕψ. 0,22, πάχ. 0,14. Φέρει τὴν ἐν τῷ C. I. A. III ὑπ' ἀρ. 1796 δημοσιευθεῖσαν ἐπιγραφήν, ἣν ὁ Chandler εἶδεν ἐντετειχισμένην ἄνωθεν τῆς θύρας οἰκίας τινὸς τῆς πόλεως. Ἡ ἐπιγραφὴ οὐ χρήζει νέας ἐκδόσεως, σημειωτέον δὲ ὅτι ἕνεκα τοῦ χαρακτῆρος τῆς γραφῆς ἀνήκει ἀναμφιβόλως εἰς τὴν ρωμαϊκὴν ἐποχήν.

3. » Βάσις ἐκ φαιοῦ μαρμ., μήκ. 1,11, πλ. 0,65, πάχ. 0,35, φέρουσα ἐν μιᾷ τῶν μικροτέρων πλευρῶν τὴν ἐν τῷ C. I. A. III ὑπ' ἀρ. 643 ἐπιγραφήν, ἣν ὁ πρῶτος ἐκδότης εἶδεν ἐν τῇ πρὸς τὴν 'Ακρόπολιν ἀναβάσει. Ὅπως ἐν τῇ ἐν τῷ C. I. A. III ὑπ' ἀρ. 642 ἐπιγραφῇ, ἐξηλείφθησαν ἐπίτηδες στοιχεῖά τινα, δηλαδὴ τὸ τέλος τοῦ γ' καὶ ὁ δ' στίχος· τὸ σύνολον λοιπὸν ἦν :

Η] εξ Αρειου παγου βο[υλη και η βου-
λη των εξακοσιων και ο [δημος
Ιουλιον Νικανορα· [νεον Ομηρον
v a c. [και νεον Θεμιστοκλεα.

4. » Βάσις ἐκ πεντ. μαρμ., μήκ. 0,93, πλ. 0,67, ὕψ. 0,34. Ἡ ἐπιγραφὴ αὐτή, ἣν ὁ Spon εἶδεν ὑπὸ τῇ 'Ακροπόλει ἐδημοσιεύθη ἐσφαλμένως ἐν τῷ C. I. G. 412 (= C. I. A. 1161), ἔχει δὲ οὕτως :

Ο δημος ο [Σα]λαμινιων
στρατηγησαντα
Ευφανην Επιγενου
Ευωνυμεα
Διης εποιεσεν

» Ὁ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ἀναφερόμενος Εὐφάνης Ἐπιγένου Εὐωνυμεὺς ἀπέθανεν ἐν τῇ νήσῳ Σαλαμῖνι, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῆς ἐν τῷ C. I. A. III ὑπ' ἀρ. 1689 νεκρικῆς στήλης αὐτοῦ, ὅθεν εἰκάζομεν ὅτι κατήγετο ἔκ τινος τῶν τὴν νῆσον λαχόντων κληρούχων. Ὁ τελευταῖος στίχος μᾶλλον ἐγκεχαραγμένος ἢ ἐγκεκολαμμένος μόλις διακρίνεται. Περὶ τοῦ τεχνίτου, ἀδελφοῦ ὡς φαίνεται τοῦ Καϊκοσθένους πρβ. Löwy Inschr. gr. B. 221. Ἔζησε δὲ οὗτος, κατὰ τὸν Köhler, μεταξὺ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ μέσου τῆς ϛ' ἑκατονταετηρίδος π. Χ.

ϐ') Ἐπιγραφαὶ ἐκ τοῦ τεμένους τῆς Ἀθηνᾶς Ἐργάνης.

» Καθαριζομένου δὲ τοῦ πρὸς δυσμὸς τοῦ Παρθενῶνος ἐδάφους τῆς Ἀκροπόλεως ἀπὸ τῶν ἐπ' αὐτοῦ ἀχρήστων λίθων ἀνεφάνησαν αἱ ἑξῆς ἐπιγραφαί:

1. » Κεφαλὴ βάσεως ἐκ πεντ. μαρμ., ὕψ. 0,40, πλ. 0,35, πάχ. 0,27μ. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ ὑπάρχει περιφερὲς ἔγκοιλον, ἐν ᾧ ἵστατο πιθανῶς ἀγαλμάτιον τῆς Ἀθηνᾶς (μῆκ. τοῦ κοιλώματος 0,30, πλ. 0,18μ.). Ἐξήχθη ὁ λίθος ἐξ οἰκίας τινὸς νεωτέρας κατασκευῆς ἐκεῖ πλησίον κειμένης, φαίνεται δὲ ὅτι οὐ μετεκομίσθη μακρόθεν, διότι ὑποτίθεται ὅτι ἐν τῷ περὶ οὗ ὁ λόγος χώρῳ ὑπῆρχε τὸ τέμενος τῆς Ἀθηνᾶς Ἐργάνης, εὑρέθησαν δὲ πλησίον καὶ ἄλλαι παρόμοιαι ἐπιγραφαί. Οὐδὲν κωλύει νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ἡ ἐπιγραφὴ ἀνεγράφη κατὰ τὸν 5ον π. Χ. αἰῶνα.

[Ἡ δεῖνα τοῦ δεῖνος]
Α]χαρνεος θυγατ[ηρ
Αθηναιαι Εργανει
ανεθηκεν

2. » Τεμάχιον πλακὸς ἐκ πεντ. μαρμ., μήκ. 0,19, πλ. 0,15, πάχ. 0,10. Σώζεται τὸ ἀριστερὸν ἄκρον τοῦ λίθου. Ἄνωθεν τῆς ἐπιγραφῆς ἦσαν στέφανοι ἐκ κλάδων ἐλαίας ἀναγεγλυμμένοι, ὧν σώζεται ὁ πρὸς ἀριστερά.

Επι Φωκιωνος αρχον[τος επι της . . . . . της πρυ-
τ]ανειας η Ευανδρος [τοῦ δεῖνος . . δημοτικόν . . εγραμματευε

Τὸ ἔτος τῆς ἀρχῆς τοῦ Φωκίωνος ἄγνωστόν ἐστι.

3. » Τεμάχιον ἐπιτυμβίου πλακὸς ἐξ Ὑμηττ. μαρμ., μήκ. 0,31.

Αρ]ιστομα[χος ἢ . . . χη

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἐργασίαι καὶ Μουσεῖα.

1) *Μουσεῖα Ἀκροπόλεως.*

Ἐν τῷ νεοδμήτῳ, τῷ μικρῷ, Μουσείῳ τῆς Ἀκροπόλεως συνήχθησαν τὰ μικρὰ καὶ ἥττονος λόγου ἄξια ἀρχαῖα. Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ Μουσείῳ, ἐξακολουθεῖ ἡ **ἀνασκαφὴ** τοῦ ἐδάφους αὐτοῦ (ἴδ. σ. 104) καὶ αἱ πρὸς **κατάταξιν** τῶν ἀγαλμάτων ἐργασίαι καὶ κατασκευὴν τοῦ **μωσαϊκοῦ** (ἴδ. σ. 117 ἀρ. 1).

2) *Ἐργασίαι ἐν τῇ Ἀκροπόλει.*

Ἐξακολουθεῖ ἡ κατεδάφισις τῶν παρὰ τὰ Προπύλαια μεσαιωνικῶν καὶ νεωτέρων τειχῶν (ἴδ. σ. 92 ἀρ. 2), ἥτις ἤνεγκεν εἰς φῶς κατὰ τὸν μῆνα Ἰούλιον τὰ ἐν σ. 136 ἀρ. 5 εὑρήματα καὶ αἱ ἐν τῷ **Παρθενῶνι** ἐργασίαι πρὸς ἀνακάθαρσιν τοῦ δαπέδου ἀπὸ τῶν ἐπ' αὐτοῦ ἀχρήστων λίθων. Γίνονται δὲ τοιαῦται ἐργασίαι καὶ ἐν τῷ μὴ ἀνασκαφέντι εἰσέτι χώρῳ τοῦ τεμένους τῆς **Ἀθηνᾶς Ἐργάνης.** Ἐν ταῖς τελευταίαις ταύταις ἐργασίαις ἀνεφάνησαν αἱ ἐν σ. 138 ἀρ. 1-3 ἐπιγραφαί.

3) *Ἐργασίαι ἐν τῷ ἐπιγραφικῷ Μουσείῳ.*

Ἐν τῷ ἐπιγραφικῷ Μουσείῳ συνηρμολογήθησαν ὑπὸ τοῦ Λόλλιγκ, κατὰ τὴν αὐτοῦ ἔκθεσιν, αἱ ἑξῆς ἐπιγραφαί (1):

(1) Ἐν τῇ ἐν σελ. 110 ὑπ' ἀρ. 1 ἐπιγραφῇ ἀνάγνωθι ἐν τῷ 6' στίχῳ ἀντὶ εχσορκισοσιν εχσορκοσοσιν, ἐν σελ. 118 ἐν τῇ ὑπ' ἀρ. 2 ἐπιγραφῇ ἐν τῷ ζ' στίχῳ ἀντὶ Ανακειοις Χαλκειοις, ἐν τῇ αὐτῇ σελ. παρελείφθη ἐν τῷ ξυλογραφήματι ἡ μέση στιγμὴ μεταξὺ τῶν λέξεων κἀνέθεκε καὶ τει.

1. » Ἡ ἐν τῷ C. I. A. IV 2 ὑπ' ἀρ. 373^{19} ἐπιγραφὴ ἀποτελεῖ μετὰ τῆς ὑπ' ἀρ. 373^{121} τὴν ἑξῆς πλήρη ἐπιγραφήν :

Τἀθηναιαι
δεκατην
χ]οριο(Ω)
Αθμονοθεν
Χαιρεδεμο Φιλεα

ὥστε ἐπιβεβαιοῦται ὅτι ἐν τῷ ἐπὶ μιᾶς τῶν στενοτέρων πλευρῶν τοῦ λίθου ὑπάρχοντι κοιλώματι ἵστατο ἀνάθημά τι. Ἡ ἐν λόγῳ ἐπιγραφὴ ἀξιοπερίεργός ἐστι τὸ μὲν διὰ τὸ ἰδιόρρυθμον τῆς συντάξεως αὐτῆς τὸ δὲ διότι καὶ αὐτὴ ἀποδεικνύει, ὅτι ἡ ἰωνικὴ γραφὴ ἐν χρήσει ἦν παρὰ τοῖς ἰδιώταις πολὺ πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς αὐτῆς εἰς τὰ δημόσια ἐπίσημα ἔγγραφα.

2. » Τὰ ἐν τῷ C. I. A. IV 2 ὑπ' ἀρ. 373^{81} καὶ 373^{64} δημοσιευθέντα τεμάχια ἀνήκουσιν εἰς τὴν αὐτὴν ἐπιγραφήν, συμπληροῦνται δὲ διὰ νέου τεμαχίου ὡς ἑξῆς:

Δε]κατεν ⋮ Αθεναιαι ⋮ πολιοχοι
Η]εροκλειδες μἀνεθεκεν Γλαυκιο [υιος

Ἡ ἐπιγραφὴ πλήρης ἐστίν.

3. » Ἡ ἐν τῷ C. I. A. IV 2 ὑπ' ἀρ. 373^{141} ἐπιγραφὴ συμπληροῦται διὰ νέου τεμαχίου ὡς ἕπεται·

Δ]ιοπ[ειθ]ες
ε]ποι[εσ]εν

4. » Ἡ ἐν τῷ C. I. A. IV ὑπ' ἀρ. 373^{11} ἐπιγραφὴ ἀποτελεῖ μετὰ δύο νέων τεμαχίων τὸ ἑξῆς :

. . . . υμος εποι[εσε]ν
ὁ δεῖνα ανε]θεκ[εν

Δ) *Μουσεῖον Πειραιῶς.*

Εἰς τὸ Μουσεῖον Πειραιῶς εἰσήχθησαν τὰ ἐν σελ. 132 ἀρ. 5 περιγραφόμενα ἀρχαῖα, τὰ ἐν ταῖς ἐν Πειραιεῖ ἀνασκαφαῖς εὑρεθέντα.

Ε) *Μουσεῖον Τριπόλεως* (Νομοῦ Ἀρκαδίας).

Ἐν τῇ ἱδρυομένῃ ἀρχαιολογικῇ Συλλογῇ τοῦ νομοῦ Ἀρκαδίας ἐν Τριπόλει εἰσήχθησαν τὰ ἐν σελ. 131 ἀριθ. 3 ἀρχαῖα, τὰ ἐν ταῖς ἐν Μαντινείᾳ ἀνασκαφαῖς εὑρεθέντα. Ἐκ τῆς αὐτῆς Συλλογῆς παρελήφθη καὶ σταλὲν ἐνταῦθα κατετέθη ἐν τῷ ἐθνικῷ Μουσείῳ τὸ ἐν σελ. 122 ὑπ' ἀριθ. 1 χαλκοῦν ἀγαλμάτιον Ἀρτέμιδος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Διάφοροι ειδήσεις.

1.— Παρὰ τῷ ἐνταῦθα Β. Νοστράκῃ **κατεσχέθησαν** καὶ ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Γενικῆς Ἐφορείας κατετέθησαν τὰ ἑξῆς ἀρχαῖα: α') εἰδώλιον πήλινον (Ἡρακλέους) ἱσταμένου, κρατοῦντος ἐν τῇ δεξιᾷ τὸ ῥόπαλον καὶ ἐν τῇ ἀριστερᾷ κρεμαμένην ἀπὸ τοῦ βραχίονος τὴν λεοντῆν. Ἡ κεφαλὴ δὲν ἔχει τὸν γνωστὸν τοῦ Ἡρακλέους τύπον, ἂν καὶ φαίνεται γνησία, ἐν ᾧ τὸ σῶμα, εἰ μὴ ἅπαν, τὸ πλεῖστον τοὐλάχιστον εἶνε ὑπόπτου γνησιότητος· ὕψ. 0,30, β') εἰδώλιον πήλινον γυναικὸς ἱσταμένης φερούσης ποδήρη χιτῶνα καὶ ἱμάτιον ὅπερ κρατεῖ διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς μετὰ χάριτος προτεταμένον. Τὸ εἰδώλιον εἶνε λεπτοτάτης ἐργασίας καὶ ὅμως φαίνεται ὑπόπτου γνησιότητος, τοὐλάχιστον μετὰ βεβαιότητος ἰσχύει τοῦτο ὡς πρὸς τὸν χρωματισμόν· ὕψ. 0,20, γ') κωδωνοειδὴς κρατὴρ ἐρυθρόμορφος. Ἐπὶ τῆς μιᾶς ὄψεως: ἀνὴρ χλαμυδοφόρος κρατῶν ἐν τῇ δεξιᾷ ξίφος γυμνὸν καὶ ἐν τῇ ἀριστερᾷ τὸν κολεὸν αὐτοῦ, ὁρμῶν κατὰ γυναικὸς φευγούσης, ἐν ᾧ τὸ πρόσωπον ἐστραμμένον ἔχει πρὸς ἑτέραν γυναῖκα ὄπισθεν αὐτοῦ ἐρχομένην καὶ κρατοῦσαν τοῦτον ἀπὸ τοῦ βραχίονος, ἵνα ἀναχαιτίσῃ αὐτὸν ἀπὸ τῆς κατὰ τῆς φευγούσης γυναικὸς προσβολῆς αὐτοῦ. Ὄπισθεν τῆς σκηνῆς ταύτης Παλλάδιον ἐπὶ κίονος. Ἀριστερὰ νεανίας χλαμυδοφόρος κρατῶν δόρυ ἐν τῇ ἀριστερᾷ. Δεξιά, ἔμπροσθεν τῆς διωκομένης γυναικός, τῆς κρατούσης ἐν τῇ ἀριστερᾷ σκεῦος μετὰ ταινιῶν, Σάτυρος, ἀποσκοπῶν καὶ κρατῶν λαγωβόλον ἐν τῇ ἀριστερᾷ. Ἐπὶ τῆς ὄπισθεν ὄψεως: Σάτυρος ἑκατέρωθεν φευγούσης γυναικός. Ὄπισθεν τοῦ ἑτέρου τῶν Σατύρων γυνὴ (ἐλλιπὴς τὸ ἄνω ἥμισυ) ὑψοῦσα τοὺς βραχίονας ὡσεὶ ἐκπεπληγμένη διὰ τὴν πρὸ αὐτῆς συμβαίνουσαν σκηνήν. Ἡ γραφὴ ἀμελὴς ὅλως, τῆς παρακμῆς. Τὸ ἀγγεῖον συνεκολλήθη ἐκ πολλῶν τεμαχίων καὶ συνεπληρώθη ἐνιαχοῦ· ὕψ. 0,50, δ') Ἀμφορεὺς μελανόμορφος μικρὸς ἐκ τεμαχίων συγκεκολλημένος καὶ ἐπιδιορθωμένος. Παριστᾷ ἐπὶ ἅρματος τεθρίππου γυναῖκα καὶ ἄνδρα παρ' αὐτῇ ἡνιοχοῦντα. Ὄπισθεν τοῦ ἅρματος ἀνὴρ ἱστάμενος, κισσοστεφής, παίζων λύραν, ἔναντι τού-

του μορφὴ ἀνδρικὴ ἐπίσης κισσοστεφής. Πρὸ τοῦ ἅρματος γυνή. Ἐπὶ τῆς ὄπισθεν ὄψεως: ἀνὴρ κρατῶν κέρας, κισσοστεφής, καὶ ἑκατέρωθεν τούτου γυνὴ χορεύουσα, καὶ παρὰ τῇ ἑτέρᾳ τούτων Σάτυρος χειρονομῶν, ε') Ἀμφορεὺς ἐπιμήκης μελονόμορφος ἐκ τεμαχίων συγκεκολλημένος—εἰκονίζει πρόθεσιν νεκροῦ. Ὕψ. 0,45.

2. — Διὰ Β. Διατάγματος ἀπὸ 9 Ἰουλίου ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας ὁ ἔφορος ἀρχαιοτήτων Γ. Λαμπάκης ὡς μὴ ἀποδεξάμενος τὴν εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν περιφέρειαν Λακωνίας μετάθεσιν αὐτοῦ. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος μετετέθη εἰς τὴν περιφέρειαν Λακωνίας ὁ ἔφορος τῶν κατὰ τὰς Κυκλάδας ἀρχαιοτήτων Π. Καστρωμένος. Δι' ἑτέρου δὲ Διατάγματος τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας μετετέθη ὁ ἔφορος τῶν κατα τὴν Ἀκαρνανίαν καὶ Ἄρταν ἀρχαιοτήτων Χ. Τσούντας εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ νομοῦ Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΙΟΥ

'Αρχαῖα εἰσαχθέντα εἰς τὸ Ἐθνι. Μουσεῖον. . . . . Σελ. 25
'Ανασκαφαὶ καὶ εὑρήματα . . . . » 81
'Εργασίαι καὶ Μουσεῖα . . . . » 92
Διάφοροι εἰδήσεις. . . . . » 96

ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΝΙΟΥ

'Αρχαῖα εἰσαχθέντα εἰς τὸ ἐθνικὸν Μουσεῖον . . . . Σελ. 97
'Ανασκαφαὶ καὶ εὑρήματα . . . . » 101
'Εργασίαι καὶ Μουσεῖα . . . . » 117
Διάφοροι εἰδήσεις . . . . » 119

ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΛΙΟΥ

'Αρχαῖα εἰσαχθέντα εἰς τὸ ἐθνικὸν Μουσεῖον . . . . Σελ. 121
'Ανασκαφαί καὶ εὑρήματα . . . . » 122
'Εργασίαι καὶ Μουσεῖα . . . . » 139
Διάφοροι εἰδήσεις . . . . » 141

ΣΧΕΔΙΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

'Επιγραφὴ ἐκ τῆς 'Ακροπόλεως . . . . Σελ. 82
'Επιγραφὴ ἐκ τοῦ ἐπιγραφικοῦ Μουσείου. . . . . » 94-95
'Ανάγλυφον 'Αθηνᾶς εὑρεθὲν ἐν τῇ 'Ακροπόλει . . . . » 123
'Επιγραφὴ μετ' ἀναγλύφου εὑρεθεῖσα ἐν τῇ 'Ακροπόλει . . . . » 124

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1888

ΤΕΥΧΟΣ ΜΗΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἀρχαῖα εἰσαχθέντα εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μουσεῖον.

1. Μεγάλη ἐπιτύμβιος στήλη, ἥτις ἀπέληγεν ἄνω εἰς τὸ σύνηθες ἀνθέμιον, παραμορφωθὲν ἐν μεταγενεστέροις χρόνοις. Ἐν αὐτῇ εἰκονίζεται, ἐν προστύπῳ μᾶλλον ἀναγλύφῳ, πρὸς δεξιὰν ἐστραμμένος νεανίας, στηριζόμενος ἐπὶ τοῦ ἐδάφους δι' ὁλοκλήρων τῶν πελμάτων τῶν ποδῶν, ἔχων τὸν ἀριστερὸν πόδα προβεβλημένον καὶ κρατῶν ἐν τῇ κατὰ τὸν ἀγκῶνα κεκαμμένῃ ἀριστερᾷ στλεγγίδα καὶ ἐλαιοφόρον ληκύθιον. Εἶνε δὲ γυμνός, φέρων μόνον συνεπτυγμένην ἀπὸ τοῦ ἀριστεροῦ ὤμου εἰς τὰ ὄπισθεν καταπίπτουσαν χλαμύδα, ἧς τὸ ἕτερον ἄκρον ἀνέχει τῇ δεξιᾷ χειρί. Ὄπισθεν τοῦ δεξιοῦ ποδός, εἰς τὸ βάθος, εἰκονίζεται ἐν ταπεινῷ ἀναγλύφῳ πρὸς δεξιὰν ἐστραμμένος καὶ τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ ἄνω ἔχων κύων. Ἡ διάθεσις καὶ τὸ περίγραμμα τῆς μορφῆς καὶ ἔτι τὸ εὐγενὲς καὶ αὐστηρὸν αὐτῆς ὑποδηλοῦσιν ὅτι τὸ ἀνάγλυφον προέρχεται ἐκ τοῦ δευτέρου ἡμίσεος τῆς Ε'. ἑκατονταετηρίδος· ἐν μεταγενεστέροις ὅμως, ρωμαϊκοῖς, χρόνοις ἐγένετο δευτέρα χρῆσις αὐτοῦ καὶ οὕτως ἀπεξέσθη τὸ ἀνθέμιον, εἰς ὃ ἔληγεν ἡ στήλη, καὶ ἐχαράχθησαν ἀντ' αὐτοῦ, ἐν τῷ μέσῳ, δύο ὁμόκεντροι κύκλοι καὶ ὑπ' αὐτοὺς ἐπιγραφή:

Αγαθοκλη χαιρε

Εὑρέθη ἐν Θεσπιαῖς, ἐν ἔτει 1884, καὶ ἔκειτο ἐν τῇ ἐκεῖ Συλλογῇ. Ὕψος τοῦ ἀναγλύφου 2,26 κάτω πλάτος 0,78 ἄνω 0,67. Ὕψος τῆς μορφῆς 1,61 (Εὑρετ. Γεν. Ἐφορείας 641).

2. Ἐπιτύμβιον ἀνάγλυφον ἀπολῆγον εἰς ἀέτωμα (ὕψ. 1,50 πλ. 0,94) Εἰκονίζει ἐπὶ θρόνου καθημένην γυναῖκα πρὸς ἀριστερὰν ἐστραμμένην, ἥτις ἐκράτει διὰ τῆς δεξιᾶς πτηνόν, ὡς φαίνεται, ὅ προέτεινε τῷ πρὸ αὐτῆς ἱσταμένῳ μικρῷ παιδί. Ἐν μεταγενεστέροις ὅμως χρόνοις ἐγένετο δευτέρα χρῆσις τοῦ ἀναγλύφου, ὡς καὶ τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀριθμῷ· οὕτως ἀπεξέσθη καθ' ὁλοκληρίαν τὸ πτηνὸν καὶ τὸ παιδίον καὶ ἐχαράχθη ἐπὶ τοῦ κάτω περιθωρίου τοῦ ἀετώματος ἡ ἐπιγραφή :

Επι Διοδωρα Αφροδισιου Ποπλιου δε γυναιχι

Εὑρέθη ἐν Θεσπιαῖς καὶ ἔκειτο ἐν τῇ ἐκεῖ Συλλογῇ. (Εὑρετ. Γεν. Ἐφορείας 644).

3-5. Τρία ἐπιτύμβια ἀνάγλυφα ἐκ τῆς ἐν Θεσπιαῖς Συλλογῆς, ἃ περιγράφονται ἐν Mittheilungen d. d. arch. Inst. τόμ. III σ. 319 ἀρ. 10, σ. 320 ἀρ. 12 καὶ σ. 323 ἀρ. 16. (Εὑρετ. Γεν. Ἐφορ. 640-642).

6-7. Δύο ἀναθηματικὰ ἀνάγλυφα ἐκ τῆς ἐν Τανάγρᾳ Συλλογῆς, ἃ περιγράφονται ἐν Mittheilungen κτλ. τόμος III σ. 331 ἀρ. 33 καὶ σ. 380 ἀρ. 143. (Εὑρετ. Γεν. Ἐφορ. ἀρ. 638-639).

8. Δεκαπέντε ἀγγεῖα τῶν καλουμένων Μυκηναίων, δίωτα καὶ μονόωτα, μετὰ ταινιῶν περὶ τὴν κοιλίαν καὶ τεμάχια μειζόνων ἀγγείων τοῦ αὐτοῦ εἴδους, καὶ αἰχμὴ χαλκοῦ δόρατος. Εὑρέθησαν ἐν ἀνασκαφαῖς προϊστορικῶν τάφων ἐν Παλαιᾷ Ἐπιδαύρῳ γενομέναις ὑπὸ τοῦ ἐφόρου Β. Στάη. (Εὑρετ. Γεν. Ἐφ. 635-636).

9. Χαλκοῦν κάτοπτρον μετὰ καλύμματος, ἐφ' οὗ δι' ἥλων προσκεκολλημένη προτομὴ γυναικός, οὕτως, ὥστε φαίνεται ὡσεὶ ἀνάγλυπτος. Τὸ πρόσωπον ἐφθαρμένον κατὰ τὰ χείλη καὶ τὴν κόμην. Εὑρέθη ἐν δήμῳ Λαπαθῶν τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων καὶ ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως Πατρῶν κατασχόντος αὐτὸ εἰς χεῖρας τῆς Ἀγλαΐας Ἰωάννου Βλάση. (Εὑρετ. Γεν. Ἐφορ. 637).

10. Χρυσοῦς δακτύλιος καὶ λεπτὰ φύλλα χρυσοῦ. Εὑρέθησαν ἐν τάφῳ ἀνακαλυφθέντι ἔμπροσθεν τοῦ μεγάρου τῶν Ὀλυμπίων. Συγχρόνως εὑρέθησαν χαλκῆ κατιωμένη φιάλη καὶ πόμα κατόπτρου, ἐντελῶς ἄχρηστα πράγματα, ἃ καὶ ἀπερρίφθησαν. (Εὑρετ. Γεν. Ἐφορ. 632).

11-12. Ἐπιτύμβιος κιονίσκος, ἐν ᾧ:

α') Αλβουκ[ιου]
Γαιου
Πλουταρχη
Δεκμου
Αλβουκιου
Δαμαδος
γυνο(sic)

β') Ευκολιον
Ευκλειτου
Ἐλευσινιου
θυγατηο(sic)
Διονυσιου
Παιανιεως
γυνη

Εὑρέθησαν ἀπέναντι τοῦ μεγάρου τῶν Ὀλυμπίων, ἔνθα καὶ τὰ ὑπ' ἀρ. 10. (Εὑρετ. Γεν. Ἐφορ. 633-634).

13-57. Ἐκ τῶν ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς τῆς Γεν. Ἐφορείας ἐν Τανάγρᾳ γενομένων εὑρημάτων τὰ ἑξῆς ὑπ' ἀρ. 13 - 57:

13. Εἰδώλια πήλινα δύο (ὕψ. 0,32) εἰκονίζοντα ἄνδρας γυμνοὺς τὰ ἔμπροσθεν, τῆς χλαμύδος καταπιπτούσης ὄπισθεν, ἀπὸ τῶν ὤμων, κρατοῦντας ἐν τῇ ἀριστερᾷ ἀλέκτορα.

14. Εἰδώλιον πήλινον γυναικὸς (ὕψ. 033) μετὰ συμφυοῦς βάσεως (ὕψ. 0,06)· φέρει ποδήρη χιτῶνα μετὰ διπλοϊδίου καὶ πῖλον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. Ἐν τῇ ἀριστερᾷ κρατεῖ πυξίδα ἀνοικτήν, ἐξ ἧς ἐξάγει ταινίαν, ἣν φέρει διὰ τῆς δεξιᾶς κάτω παρὰ τὸ ἰσχίον. Τέχνη κοινή.

15. Εἰδώλιον πήλινον γυναικὸς (ὕψ. 0,34) μετὰ βάσεως· φέρει ποδήρη χιτῶνα μετὰ διπλοϊδίου καὶ ἔχει τὰς χεῖρας ἄνω, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, διεσταυρωμένας. Τέχνη κοινή.

16. Εἰδώλιον γυναικὸς (ὕψ. 0,31) ἐπὶ βάσεως κεκοσμημένης δι' ἐρυθρῶν ταινιῶν. Φέρει ποδήρη χιτῶνα μετὰ διπλοϊδίου καὶ ἔχει τὰς χεῖρας καθειμένας. Ἡ κόμη εἶνε κατὰ τρόπον ἀρχαϊκὸν διατεταγμένη καὶ ἔχει πόλον καὶ στεφάνην, ἐφ' ἧς διακρίνεται κόσμος κιτρίνου χρώματος. Τύπος κοινός.

17. Εἰδώλιον πήλινον γυναικὸς (ὕψ. 0,27) φερούσης ποδήρη χιτῶνα καὶ ἐπ' αὐτοῦ πέπλον συνεστραμμένον περὶ τὸ σῶμα. Ἡ

κόμη, κατὰ τρόπον ἀρχαϊκὸν ἐπὶ τῶν ὤμων ἑκατέρωθεν πίπτουσα, φέρει πόλον καὶ στεφάνην. Ἡ δεξιὰ χεὶρ πρὸ τοῦ στήθους, ἐφαπτομένη τοῦ μαστοῦ· ἡ ἀριστερὰ κεκαμμένη ἐπίσης πρὸ τοῦ στήθους. Χρῶμα ἐρυθρὸν καὶ κιρρὸν ἐνιαχοῦ. Οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ τὰ χείλη χρώματι δεδηλωμένα. Τέχνη ἱκανῶς ἐπιμελής.

18. Εἰδώλιον πήλινον γυναικὸς (ὕψ. 0,25) φερούσης ποδήρη χιτῶνα καὶ ἐπ' αὐτοῦ πέπλον διαφανῆ, καλύπτοντα τὸ σῶμα ἅπαν μέχρι τῶν κνημῶν καὶ ἔτι τὴν κεφαλὴν ἐκτὸς τοῦ προσώπου. Διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς κρατεῖ συνεσφιγμένον τὸν πέπλον κατὰ τὸν λαιμόν. Χρῶμα ἐρυθρὸν ἐνιαχοῦ ἰδίᾳ κατὰ τὰ χείλη. Τέχνη ἱκανῶς λεπτή.

19. Εἰδώλιον πήλινον γυναικὸς (ὕψ. 0,21) φερούσης ποδήρη χιτῶνα καὶ πέπλον ἄνωθεν διαφανῆ καλύπτοντα τὸ σῶμα μέχρι τῶν γονάτων, πλὴν τῆς κεφαλῆς. Αἱ χεῖρες ἀμφότεραι ὑπὸ τὸν πέπλον κρατοῦσιν αὐτὸν ἡ μὲν δεξιὰ παρὰ τὸ στῆθος, ἡ δὲ ἀριστερὰ καθειμένη. Χρῶμα ἐρυθρὸν καὶ κυανοῦν ἐνιαχοῦ. Τὸν δεξιὸν πόδα ἔχει ἐπὶ θρόνου κειμένου ἐπὶ συμφυοῦς βάσεως. Τὸ ὅλον ἀρκετὰ κομψόν.

20. Εἰδώλιον πήλινον γυναικὸς (0,25) φερούσης ποδήρη χιτῶνα καὶ εἶδος διπλοϊδίου μακροῦ μέχρι τῶν γονάτων. Ἀπὸ τῆς κόμης, τῆς διατεταγμένης κατὰ ῥυθμὸν ἀρχαϊκὸν καὶ φερούσης στεφάνην, καταπίπτει πέπλος ὄπισθεν, ἀνερχόμενος διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ὤμου. Ἡ δεξιὰ ἀνέχει τὸ ἱμάτιον μικρὸν κατὰ τὸ ἰσχίον· χρῶμα ἐρυθρὸν ἐνιαχοῦ. Τέχνη κοινή.

21. Ὅμοιον τῷ ἀνωτέρῳ.

22. Δύο εἰδώλια γυναικεῖα πήλινα (0,22) φέροντα ποδήρη χιτῶνα μετὰ διπλοϊδίου καὶ στεφάνην ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. Αἱ χεῖρες ἀμφότεραι καθειμέναι. Τύπος κοινός, χρῶμα ἐρυθρὸν καὶ μέλαν ἐπὶ τῶν χειλέων καὶ τῶν ὀφθαλμῶν.

23. Ὅμοια περίπου δύο (ὕψ. 23)· ἐπὶ τῆς κόμης δὲν φέρουσι στεφάνην ἀλλ' ἁπλοῦν κάλυμμα (;)

24. Δύο εἰδώλια πήλινα γυναικεῖα (ὕψ. 0,19) φέροντα ποδήρη χιτῶνα καὶ ἱμάτιον. Τὴν δεξιὰν χεῖρα ἔχουσι πρὸ τοῦ στήθους καὶ διὰ τῆς ἀριστερᾶς ἀνέχουσι τὸ ἱμάτιον. Τὸ ἓν ἔχει γυμνὴν τὴν κόμην, τὸ ἕτερον ἔχει περὶ αὐτὴν ὡσεὶ στεφάνην. Τέχνη κοινή.

25. Δύο εἰδώλια πήλινα (ὕψ. 0,22) φέροντα εἶδος χιτῶνος καθικνουμένου μέχρι τῶν κνημῶν· τὴν δεξιὰν χεῖρα ἔχουσιν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. Ἡ ἀριστερὰ ὑπὸ τὸ ἔνδυμα, ἀφανὴς σχεδόν, κρατεῖ ἀγγεῖον (ληκύθιον;) ὑπὸ τὸν χιτῶνα καταφανές. Τέχνη κοινή.

26. Δύο πήλινα γυναικεῖα εἰδώλια (ὕψ. 0,25) τοῦ αὐτοῦ περίπου τύπου, οὗ καὶ τὰ προηγούμενα, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἔχουσιν ἀμφοτέρας (τοῦ ἑτέρου λείπει ἡ δεξιὰ) τὰς χεῖρας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. Χρῶμα λευκὸν καὶ ἐρυθρόν. Περὶ τοὺς βραχίονας φέρουσι ψέλλια ἐρυθρῷ χρώματι.

27. Εἰδώλιον γυναικὸς ἱσταμένης (ὕψ. 0,28), φερούσης χιτῶνα καὶ ὑπεράνω πέπλον διασταυρούμενον. Τὴν δεξιὰν χεῖρα ἔχει κεκαμμένην πρὸ τοῦ στήθους, ἁπτομένην τοῦ μαστοῦ. Ἡ κόμη ἑκατέρωθεν ἐπὶ τῶν ὤμων πίπτουσα ἔχει εἶδος πόλου. Τέχνη κοινή.

28. Εἰδώλιον πήλινον γυναικὸς (ὕψ. 0,38) φερούσης ποδήρη χιτῶνα καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἕτερον ἀφικνούμενον μέχρι κάτω τῶν γονάτων εἰς πτυχὰς κατὰ σχῆμα πεποιημένας. Τὴν δεξιὰν ἔχει ἐπὶ τοῦ στήθους καὶ ἅπτεται δι' αὐτῆς τοῦ μαστοῦ· ἐν τῇ καθειμένῃ δὲ ἀριστερᾷ κρατεῖ μῆλον. Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρει κωνοειδῆ πόλον καὶ στεφάνην κυανῷ χρώματι, ὡς φαίνεται, κεκοσμημένην. Τὰ χείλη εἶνε ἐρυθρῷ χρώματι βεβαμμένα. Τὸ πρόσωπον λευκόν. Ὑψηλὴ βάσις (ὕψ. 0,07) δι' ἐρυθρῶν ταινιῶν κεκοσμημένη. Τέχνη οὐχὶ ἐπιμελής· ἰδίᾳ αἱ χεῖρες εἰσὶν ὅλως ἀμελῶς πεποιημέναι.

29. Εἰδώλιον πήλινον νεανίου γυμνοῦ ἔμπροσθεν, κοινοῦ τύπου (ὕψ. 0,24).

30. Ὅμοιον μικρότερον (0,19) ἐφθαρμένον.

31. Ὅμοιον ἔτι μικρότερον (ὕψ. 0,11).

32. Δύο εἰδώλια γυναικεῖα (ὕψ. 1,21) φέροντα ποδήρη χιτῶνα καὶ πέπλον καλύπτοντα καὶ τὴν κεφαλήν, πλὴν τοῦ προσώπου. Ἡ δεξιὰ χεὶρ (ὑπὸ τὸν πέπλον) φέρεται πρὸ τοῦ στήθους, ἡ ἀριστερὰ ἐρείδεται ἐπὶ τοῦ ἰσχίου. Τύπος συνήθης.

33. Εἰδώλιον πήλινον γυναικὸς (ὕψ. 0,16) ἄνευ βάσεως. Φέρει ποδήρη χιτῶνα καὶ πέπλον διασταυρούμενον ἐπὶ τοῦ σώματος καὶ στηρίζεται ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ποδὸς μετὰ χάριτος τὸν δεξιὸν πρὸς τὰ ὄπισθεν ἀνυψοῦσα· διὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς κρατεῖ ῥιπίδιον πρὸ

τοῦ στήθους· ἡ ἀριστερά, ὑπὸ τὸν πέπλον, ἀνέχει αὐτόν. Ἡ κόμη διατεταγμένη ταινιοειδῶς σχηματίζει κρωβύλον ὄπισθεν. Τὸ εἰδώλιον εἶνε κομψότατον, τέχνης ἱκανῶς λεπτῆς.

34. Εἰδώλιον γυναικὸς (ὕψ. 0,16) φερούσης ποδήρη χιτῶνα ἐζωσμένον καὶ ἱμάτιον ἐρριμένον ἀπὸ τοῦ ἀριστεροῦ ὤμου καὶ κρατούμενον διὰ τῆς ἐπωνύμου χειρός, παρὰ τὸ ἰσχίον. Ἡ δεξιὰ κρατεῖ ῥιπίδιον πρὸ τοῦ γόνατος. Στηρίζεται ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ποδὸς τὸν δεξιὸν μικρὸν προτεταμένον ἔχουσα. Ἡ κόμη σχηματίζει κρωβύλον καὶ τὰ ὦτα φέρουσιν ἐνώτια. Τέχνη ἱκανῶς λεπτή.

35. Εἰδώλιον γυναικὸς ἱσταμένης (ὕψ. 0,15) φερούσης ποδήρη χιτῶνα καὶ πέπλον καλύπτοντα καὶ τὴν κεφαλήν, πλὴν τοῦ προσώπου. Τὴν δεξιὰν χεῖρα, ὑποβασταζομένην διὰ τῆς ἀριστερᾶς, φέρει πρὸς τὴν κεφαλήν, ἥτις φαίνεται ἀναπαυομένη ἐπὶ ταύτης οὕτως, ὅπως ποιεῖ τις ὑπὸ λύπης κατεχόμενος. Τὸ εἰδώλιον εἶνε λεπτουργημένον καὶ κομψόν.

36. Εἰδώλιον γυναικὸς καθημένης ἐπὶ θρόνου (ὕψ. 0,14), ἐφ' οὗ προσκεφάλαιον. Φέρει ποδήρη χιτῶνα καὶ πέπλον καλύπτοντα τὸ σῶμα σὺν τῇ κεφαλῇ, πλὴν τοῦ προσώπου. Τὸν δεξιὸν ἀγκῶνα στηρίζει ἐπὶ τοῦ μηροῦ καὶ φέρει τὴν χεῖρα (ὑπὸ τὸν πέπλον) πρὸς τὴν κεφαλήν, ὡσεὶ ἵνα ὑποβαστάσῃ ταύτην. Τὴν ἀριστερὰν χεῖρα ἔχει ἀμελῶς (ὑπὸ τὸν πέπλον) ἐρριμένην ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ μηροῦ. Εἶνε ἐπιμελέστατα τεχνουργημένον οὕτως, ὥστε δυνατὸν νὰ θεωρηθῇ ὡς τῶν ὡραιοτάτων προϊόντων τῆς ἐν Τανάγρᾳ κοροπλαστικῆς.

37. Εἰδώλιον πήλινον ἀνδρὸς (;) (ὕψ. 0,15) φέροντος ἱμάτιον συνεστραμμένον καὶ καλύπτον ἅπαν τὸ σῶμα (πλὴν τῆς κεφαλῆς) μέχρι τῶν κάτω ποδῶν. Διὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς κρατεῖ τὸ ἱμάτιον πρὸ τοῦ στήθους καὶ διὰ τῆς ἀριστερᾶς ἀνέχει αὐτὸ μικρὸν κατὰ τοὺς μηρούς. Ἡ κεφαλὴ εἶνε κεκλιμένη πρὸς τὰ ἐμπρὸς καὶ ἔχει βραχεῖαν τὴν κόμην.

38. Εἰδώλιον πήλινον γυναικὸς (0,13) φερούσης ποδήρη χιτῶνα καὶ ἱμάτιον, ὅπερ ἀνέχει διὰ τῶν χειρῶν. Τύπος κοινός.

39. Εἰδώλιον πήλινον γυναικὸς (0,13) φερούσης χιτῶνα ποδήρη καὶ ἱμάτιον, ὅπερ κρατεῖ διὰ τῆς δεξιᾶς κατὰ τὴν ὀσφύν. Ἡ κόμη ἔχει στεφάνην καὶ σχηματίζει ὡσεὶ κρωβύλον, λίαν ἐξέχοντα.

40. Εἰδώλιον ἀνδρὸς καθημένου (ὕψ. 0,17) ἐπὶ βράχου, ἔχον-

τος τὸν ἀριστερὸν πόδα ἐπὶ ὑψηλοτέρου ἐπιπέδου καὶ ἐπὶ τούτου τὴν ἀριστερὰν χεῖρα ἐρριμένην. Τὴν δεξιὰν στηρίζει ἐπὶ τοῦ βράχου, ἐφ' οὗ κάθηται. Φέρει ἱμάτιον κεκομβωμένον ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ὤμου καὶ ὑποδήματα δι' ἐρυθρῶν σταυροειδῶν ταινιῶν δεδεμένα ἐπὶ τῶν σφυρῶν. Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρει πέτασον, οὐχὶ συμφυῆ, ἀλλ' ἁπλῶς ἐπικείμενον. Τὸ ἱμάτιον εἶναι χρώματος ἰοειδοῦς. Ἡ μορφή, μικρὸν μειδιῶσα, ἔχει ὄψιν ἀνθρώπου ἠλιθίως ρεμβάζοντος. Εἶνε τῶν εἰδυλλιακῶν ἐκείνων ἀγαλματίων (genre), ἅτινα ἔχουσι πολλὴν χάριν. Ἡ ἐργασία οὐχὶ λίαν ἐπιμελής.

41. Εἰδώλιον πήλινον μικροῦ παιδὸς (ὕψ. 0,14), βαίνοντος, προτεταμένον ἔχοντος τὸν δεξιὸν πόδα· ὄπισθεν ἔχει ἐρριμμένον ἱμάτιον κρατούμενον διὰ τῆς δεξιᾶς καὶ συστρεφόμενον περὶ τὸν ἀριστερὸν βραχίονα. Ἡ ἀριστερὰ κρατεῖ τι δυσδιάκριτον. Ἐπὶ τῆς κόμης ὡσεὶ στεφάνη. Κοινὴ τέχνη.

42. Εἰδώλιον πήλινον ἀνδρὸς (0,24) ἱσταμένου παρὰ κίονα, ἐφ' οὗ στηρίζει τὸν ἀριστερὸν ἀγκῶνα. Φέρει ἱμάτιον καλύπτον τὰ ἀπὸ τῆς ὀσφύος κάτω τοῦ σώματος καὶ τὴν ἀριστερὰν χεῖρα· ἡ δεξιὰ προτεταμένη, ὡσεὶ ποιοῦσα νεῦμα σιγῆς. Ἐλλείπει ἡ κεφαλή.

43. Εἰδώλιον γυναικὸς ξοανοειδὲς (ὕψ. 0,17)· ἡ δεξιὰ κρατεῖ δυσδιάκριτόν τι πρὸ τοῦ στήθους, ἡ ἀριστερὰ καθειμένη. Χρῶμα λευκὸν καὶ ἐρυθρόν. Κοινὸς ἀρχαϊκὸς τύπος.

44. Εἰδώλιον γυναικὸς (0,15) ξοανοειδές, τοῦ κοινοῦ τύπου, κακότεχνον.

45. Τρία εἰδώλια γυναικῶν καθήμενα (ὕψ. 0,10) τὰς χεῖρας ἔχοντα ἐπὶ τῶν γονάτων, τοῦ κοινοῦ ἀρχαϊκοῦ τύπου.

46. Δύο εἰδώλια μικρὰ (ὕψ. 0,11 καὶ 0,08) Σειληνῶν ὀκλαζόντων, κακότεχνα.

47. Εἰδώλιον ἀνδρὸς πωγωνοφόρου (ὕψ. 0,08) ἐξηπλωμένου ἐπὶ κλίνης (;). Τὸ πρόσωπον καὶ τὸ στῆθος ἐρυθρῷ χρώματι κεχρωματισμένον καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ὀσφύος κάτω τοῦ σώματος λευκῷ. Τέχνη κοινή.

48. Εἰδώλιον γυναικὸς καθημένης (0,17), τὰς χεῖρας ἐχούσης ἐπὶ τῶν γονάτων, τοῦ κοινοῦ ἀρχαϊκοῦ τύπου, κεκαυμένον τὸ πλεῖστον.

49. Μικρὰ πηλίνη (0,09) Σειρὴν ἀρχαϊκοῦ ρυθμοῦ.

50. Δύο μικραὶ προτομαὶ γυναικεῖαι (ὕψ. 0,08).

51. Κεφαλὴ γυναικεία πηλίνη ἔχουσα στεφάνην καὶ τὴν κόμην εἰς κρωβύλον ἀποληγουσαν (ὕψ. προσώπου 0,08). Τὸ πρόσωπον λευκῷ χρώματι ἡ κόμη ἐρυθρῷ κεχρωματισμένη. Τέχνη ἐπιμελής.

52. Κεφαλὴ γυναικὸς πηλίνη, ἀρχαϊκή. Τὸ πρόσωπον κεχρωματισμένον δι' ἐρυθροῦ καὶ μέλανος χρώματος κατὰ φύσιν.

53. Ἀγγεῖον πήλινον ἔχον σχῆμα κεφαλῆς ἀνθρωπίνης φερούσης πῖλον ἐπιμήκη ὄπισθεν (εἶδος Φρυγίου πίλου), ἐφ' οὗ ἡ ὀπὴ τοῦ ἀγγείου. Ἡ κόμη εἶνε κατὰ σχῆμα πεποιημένη εἰς κόμβους περὶ τὸ μέτωπον χρώματος μέλανος. Τοῦ προσώπου τὰ μέλη, οἷον ὀφθαλμοὶ καὶ χείλη, δι' ἐρυθροῦ καὶ μέλανος χρώματος δεδηλωμένα. Ἡ μορφὴ ἔχει ὅλως ἀρχαϊκὴν ὄψιν.

54. Τρία πήλινα ζῷα, κύνες (;) (ὕψ. 0,12 καὶ 0,10), ὧν τὸ μεῖζον κρατεῖ ἐν τῷ στόματι πρᾶγμά τι.

55. Λήκυθος (ὕψ. 0,26) φέρουσα ἐπὶ τῆς κοιλίας ἐρυθρόμορφον γραφήν, ἤτοι γυναῖκα ἱσταμένην φοροῦσαν ποδήρη χιτῶνα στικτὸν καὶ ἱμάτιον ἐπ' αὐτοῦ, καὶ κρατοῦσαν διὰ τῆς προτεταμένης δεξιᾶς κύλικα. Παρὰ τοὺς πόδας κάνιστρον. Τέχνη οὐχὶ λίαν ἐπιμελής.

56. Λήκυθος (ὕψ. 0,23, ὁ λαιμὸς ἐλλείπει). Φέρει περὶ τὴν κοιλίαν ἐρυθρόμορφον γραφὴν τὴν ἑξῆς: ἐν μέσῳ τὴν Ἄρτεμιν ἱσταμένην, φέρουσαν ποδήρη χιτῶνα καὶ ἱμάτιον καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ὑψηλὸν μόδιον μετ' ἀστέρων καὶ ἄλλων ποικιλμάτων. Ἐπὶ τῆς ῥάχεως τὴν φαρέτραν ἔχουσα κρατεῖ δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν λύραν διὰ ταινιῶν κεκοσμημένην, ἣν προσφέρει εἰς ἀνδρικὴν μορφὴν (τὸν Ἀπόλλωνα) ἱσταμένην πρὸ αὐτῆς καὶ αὐτῇ προσβλέπουσαν. Ὁ Ἀπόλλων εἶνε δαφνοστεφὴς καὶ κρατεῖ τὸ τόξον ἐν τῇ ἀριστερᾷ, ἐν ᾧ τὴν δεξιὰν ἐρείδει ἐπὶ τῆς ὀσφύος· φέρει δὲ στολὴν κιθαρῳδοῦ. Ἐν τῷ μέσῳ τῶν δύο μορφῶν ἔλαφος πρὸς τὴν Ἀρτέμιδα βλέπουσα. Ὄπισθεν δὲ τοῦ Ἀπόλλωνος Ἑρμῆς τὸν πέτασον ἐρριμένον ὄπισθεν ἔχων καὶ κρατῶν τὸ κηρύκειον· ποιεῖ δὲ διὰ τῆς δεξιᾶς σημεῖόν τι (ἀπαγορεύσεως;) πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα βλέπων. Ὄπισθεν τούτου (μεταξὺ τούτου καὶ τῆς Ἀρτέμιδος) γυνή, ἡ Λητώ, φέρουσα διάδημα, χιτῶνα ποδήρη καὶ ἱμάτιον, καὶ κρατοῦσα στέφανον (μόλις ὁρατὸν) ἐν ταῖς χερσί. Ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἀγγείου εἶνε γεγραμμέναι ἐπιγραφαὶ δηλοῦσαι τὰ ὀνόματα τῶν εἰκονιζομένων ἤτοι *Αρτεμις, Απόλλων, Ερμῆς, Λητώ*· ἑτέρα δὲ ἐπιγραφὴ μεταξὺ

δύο μορφῶν δηλοῖ τὸ τοῦ τεχνίτου ὄνομα, ἤτοι: «*Μυς εγραφσεν.*» Ἐπὶ τοῦ λαιμοῦ ὑπάρχει βωμὸς καὶ ἑκατέρωθεν πτερυγοφόροι ἱπτάμεναι γυναικεῖαι μορφαὶ φέρουσαι τρίποδας. Ἡ γραφὴ εἶνε τῶν ὡραιοτάτων καὶ τεχνικωτάτων καὶ δύναται νὰ ταχθῇ εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς ἀγγειοπλαστικῆς.

57. Κύλιξ ἐρυθρόμορφος (ὕψ. 0,08 διαμ. 0,19). Ἐν τῷ μέσῳ φέρει ἐν πλαισίῳ κυκλικῷ γραφὴν τὴν ἑξῆς: μαχητὴς κράνος φέρων καὶ λεπτὸν ἱμάτιον τετυλιγμένον περὶ τὴν κοιλίαν, ἐπίσης κατὰ τὰς κνήμας, φαίνεται ὀκλάζων (;). Τὴν δεξιὰν χεῖρα φέρει ἐπὶ τοῦ κράνους· παρ' αὐτῷ δὲ φαίνεται τὸ δόρυ καὶ ἡ ἀσπίς, ἥτις ὑποτίθεται τοὐλάχιστον κρατουμένη (διότι δὲν φαίνεται τοῦτο) διὰ τῆς ἀριστερᾶς. Ἐπὶ τῆς ἀσπίδος γεγραμμένος πολύπους (;) Περὶ τὴν εἰκόνα ἡ ἐρυθρῷ χρώματι ἐπιγραφή: *Φιντιας εποιεσεν*. Ὁμοιάζει τὴν Σωσίου κύλικα. (Εὑρετ. Γεν. Ἐφορ. 646—690).

58. Νομισματόσημον χρυσοῦν (διάμ. 0,05) κοπὲν εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἐν Μεθώνῃ πυρπολήσεως τοῦ Αἰγυπτιακοῦ στόλου ὑπὸ τοῦ ναυάρχου Α. Μιαούλη. Ἐπὶ τῆς μιᾶς ὄψεως φέρει προτομὴν τοῦ Μιαούλη καὶ πέριξ τὴν ἐπιγραφήν: ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΙΑΟΥΛΗΣ ΝΑΥΑΡΧΟΣ· ἐπὶ τῆς ἑτέρας δὲ εἰκονίζεται ὁ Μιαούλης ὡς πυρπολητής, κρατῶν ἐν τῇ δεξιᾷ πυρσόν. Ὑπὲρ αὐτὸν ἡ ἐπιγραφή: ΙΔΟΥ ΕΠΙ ΣΕ ΦΑΡΑΩ καὶ ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ: ΜΟΘΩΝΗ 1 ΜΑΙΟΥ 1825. Προσηνέχθη ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς κυβερνήσεως Χ. Τρικούπη, ἵνα κατατεθῇ ἐν τῷ Ἐθν. Νομισματικῷ Μουσείῳ ὡς δῶρον ἐκ μέρους τοῦ κ. Θεοδώρου Μαυρογορδάτου. (Εὑρετ. Γεν. Ἐφορ. 645).

59. Μαρμαρίνη κεφαλὴ Ἀπόλλωνος (;) τοῦ γνωστοῦ ἀρχαϊκοῦ τύπου, μεγέθους φυσικοῦ. Εὑρέθη ἐν Παλαιᾷ Ἐπιδαύρῳ ὑπὸ Στάη (ἴδ. σ. 158). (Εὑρετ. Γεν. Ἐφορ. 690[α])

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ἀνασκαφαὶ καὶ εὑρήματα.

1) *Ἀνασκαφαὶ ἐν τῇ Ἀκροπόλει* (ἴδ. σ. 122 ἀρ. 1 κ. ἑ.).

Ἡ ἐξακολούθησις τῆς ἐν τῷ χώρῳ τῷ μεταξὺ τοῦ Παρθενῶ-

νος καὶ τοῦ νοτίου τείχους τῆς Ἀκροπόλεως σκαφῆς ἤνεγκεν εἰς φῶς οὐχὶ πολλοῦ λόγου ἄξια ἀρχαῖα. Τῶν γλυπτῶν εὑρημάτων ἀξιολογώτερον εἶνε πωρίνη πωγωνοφόρος (ἄνευ πλαστικῶς δεδηλωμένου μύστακος) κεφαλὴ φυσικοῦ σχεδὸν μεγέθους, ὁμοιάζουσα τὸν τρόπον τῆς ἐργασίας καὶ τὴν διάθεσιν τῆς κόμης πρὸς τὴν ἐν τῷ Ἐθνικῷ Μουσείῳ ὑπ' ἀρ. 21 (ἴδ. Κατάλογον) Νίκην τοῦ Ἀρχέρμου. Τῶν χαλκῶν δὲ μνημονευτέον ἀγαλμάτιον γυμνοῦ νεανίου (ὕψ. 0,20) ὀρχουμένου, κεφαλὴ Μεδούσης (περιφέρεια 0,10) ἀξιολόγου ἀρχαϊκῆς, ἱκανῶς προηγμένης, τέχνης ἔργον, καὶ λαβὴ σκεύους παριστῶσα δύο λέοντας σπαράσσοντας μεταξὺ αὐτῶν κείμενον ζῶον. Πλείονα σχετικῶς εἶνε τὰ εὑρεθέντα τεμάχια ἀγγείων. Τούτων μνημονευτέα α') τεμάχιον λευκοῦ τὸ ἔδαφος ἀγγείου, ἐν ᾧ σώζεται τὸ ἄνω ἥμισυ γυναικείας μορφῆς κρατούσης σκῆπτρον· παρὰ τῇ μορφῇ πτηνόν Σώζεται δ' ἐν αὐτῷ ἡ ἐπιγραφὴ

[κ]αλος.

β') τεμάχιον ἐρυθρομόρφου ἀγγείου, ἐφ' οὗ σώζεται τὸ ἄνω μέρος τοῦ σώματος Ἀπόλλωνος (;) δάφνῃ ἐστεμμένου, τέχνης λεπτῆς ἔργον· γ') τεμάχιον πίνακος μελανομόρφου, ἐν ᾧ σώζεται τὸ ἄνω ἥμισυ τριῶν μορφῶν. Ἐν μέσῳ πωγωνοφόρος ἀνὴρ κρατῶν ἐπὶ τοῦ ὤμου εἶδος σκαφιδίου χειρονομεῖ πρὸς ἀπέναντι αὐτοῦ ἱστάμενον καὶ ὅμοιον σκεῦος κρατοῦντα νεανίαν· ἀριστερὰ νεανίας κρατῶν ἐπὶ τοῦ ὤμου τὸ αὐτὸ σκεῦος. Ἡ εἰκὼν παριστᾷ τρυγητόν, ὡς φαίνεται· τὰ κενὰ δὲ εἶνε πεπληρωμένα δι' ἀμπέλου μετὰ σταφυλῶν. Ὑπὸ τὸ λευκὸν περιθώριον σώζεται ἐπιγραφὴ

....ελιδες·

παρ' ἑκάστῃ δὲ τῶν εἰκονιζομένων μορφῶν ὑπάρχει ἐπιγραφὴ οὐχὶ τοσοῦτον σαφής, οἷον παρὰ τῇ πρώτῃ:

εδοχαν επιεν(;),

παρὰ τῇ ἐν τῷ μέσῳ

μετα καγο

καὶ παρὰ τῇ πρὸς τὰ δεξιὰ

μαλοτ...

Ἄνω ἔχει ὁ πίναξ δύο ὀπάς. δ') χεῖλος ἀγγείου μέλαν ἔχοντος τὸ ἔδαφος, ἐν ᾧ ἡ ἐπιγραφή:

Σμικρος ανεθεκεν τει Αθενααι

Π. ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ

2) *Ἀνασκαφαὶ ἐν Τανάγρᾳ* (ἴδ. σ. 125 ἀρ. 2 κ. ἑ.).

Ἡ ἐξακολούθησις τῶν ἐν Τανάγρᾳ ἀνασκαφῶν τάφων ἤνεγκεν εἰς φῶς πολλὰ τῶν συνήθων ἀρχαίων, ὅ ἐστιν ἀγγείων καὶ πηλίνων ἀγαλματίων, ὧν τινα οὐχὶ ἐστερημένα σπουδαιότητός τινος. Εὑρέθησαν δὲ καὶ τέσσαρες ἐνεπίγραφοι λίθοι. Καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ πρώτου

γέγραπται :	επι Ναυσιδι
ἐπὶ τοῦ δευτέρου :	Αριστων
ἐπὶ τοῦ τρίτου :	Θιοξενα
καὶ ἐπὶ τοῦ τετάρτου	Καφισιας
ἐπὶ τοῦ πέμπτου	Πευαγγελις
ἐπὶ τοῦ ἕκτου	Αριστολιτα
καὶ ἐπὶ τοῦ ἑβδόμου	Αρισστοτελες

[Κατ' ἀναφορὰς Ε. Κορομάντσου].

3) *Ἀνασκαφαὶ ἐν Μυκήναις* (ἴδ. σ. 131 ἀρ. 4).

Ἡ ἐξακολούθησις τῶν ἐν Μυκήναις ἀνασκαφῶν τάφων ἤνεγκεν εἰς φῶς κοσμήματά τινα τῶν συνήθων καὶ ἕνα γεγλυμμένον λίθον, ἐν ᾧ δύο ὡραῖα ἐξειργασμένοι λέοντες μεταξὺ δένδρων· ἔτι εὑρέθησαν καί τινα ἐλεφάντινα πράγματα, χαλκῆ πόρπη κτλ.

[Κατ' ἀναφορὰν τοῦ ἐφόρου Χ. Τσούντα].

4) *Ἀνασκαφαὶ ἐν Παλαιᾷ Ἐπιδαύρῳ.*

Ὑπὸ τῆς Γενικῆς Ἐφορείας, δαπάναις τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἐνηργήθησαν διὰ τοῦ ἐν τῷ Ἐθνικῷ Μουσείῳ ἐφόρου Β. Στάη ἀνασκαφαὶ προϊστορικῶν τάφων. Περὶ τούτων ἐκτίθησιν ὁ Στάης τὰ ἑξῆς :

« Ὅτε πρὸ ἐνιαυτοῦ, ἐκτελῶν ἀνασκαφὰς ἐν τῷ ἐν Ἐπιδαυρίᾳ ἱερῷ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, κατῆλθον εἰς τὴν παλαιὰν Ἐπίδαυρον χάριν

ἐπισκέψεως τῶν ἐκεῖ ἀρχαιοτήτων, παρετήρησα διερχόμενος τὴν ὁδὸν τὴν εἰς τὸ ἱερὸν ἄγουσαν, οὐ πάνυ πόρρω τῆς τὰ νῦν «Παλαιᾶς Ἐπιδαύρου» καλουμένης καὶ ἔναντι τοῦ νησιδίου ἐπὶ τοῦ ὁποίου τὸ ἀρχαῖον φρούριον, ἐπὶ τῆς κλιτύος τοῦ ὄρους τοῦ πρὸς ἀριστερὰν τῆς ὁδοῦ, λαξεύματα ἐνιαχοῦ ἐπὶ τοῦ βράχου τοῦ γυμνωθέντος ἐν μέρει ἐκ τοῦ λεπτοῦ γῆς στρώματος τοῦ καλύπτοντος τὴν κλιτὺν ἅπασαν. Ὑπέθεσα ὅτι θὰ ἐκρύπτοντο κατὰ τὴν κλιτὺν ἐκείνην προϊστορικοὶ τάφοι, δι' ὃ καὶ ὑποβαλὼν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἔκθεσιν περὶ τούτου ἐζήτησα τὴν ἄδειαν νὰ ποιήσω ἀνασκαφάς, ἥτις καὶ ἐχορηγήθη μοι κατὰ τὰ μέσα Αὐγούστου τοῦ τρέχοντος ἔτους.

» Ἡ εἰκασία μου αὕτη ἅμα τῇ ἐνάρξει τῶν ἀνασκαφῶν ἀπεδείχθη ἀληθής, καθόσον εὐθὺς ἀνεῦρον τὴν πρώτην ἐν τῷ βράχῳ λελαξευμένην στενὴν εἴσοδον (δρόμον) ἑνὸς τῶν τάφων τούτων. Σημειωτέον δὲ ὅτι ἡ ποιότης τοῦ ἐδάφους ἦν καταλληλοτάτη πρὸς τοιαύτην τάφων λάξευσιν. Οἱ προϊστορικοὶ οὗτοι τάφοι τῆς παλαιᾶς Ἐπιδαύρου ἦσαν ἐντελῶς ἄγνωστοι· ὅμοιοι δὲ ὄντες τοῖς ἐν Μυκήναις ἐπ' ἐσχάτων ἀνακαλυφθεῖσι καὶ τοῖς πρό τινων ἐτῶν ἐν Ναυπλίῳ τὸ ἐνδόσιμον δίδουσιν εἰς τὴν ὑπόθεσιν ὅτι πολλαχοῦ τῆς Ἀργολικῆς ὑπάρχουσι τοιοῦτοι τάφοι ἄγνωστοι ἔτι, τοῦ εἴδους τούτου τῶν τάφων συνήθους, ὡς φαίνεται, ὄντος κατὰ τὴν προϊστορικὴν ἐκείνην χρονικὴν περίοδον.

» Ἐν Ἐπιδαύρῳ ἀνέσκαψα ἐν ὅλῳ ἑπτὰ τάφους, ὧν τέσσαρες κεῖνται ἐπὶ τῆς αὐτῆς περίπου γραμμῆς, διαφόρου μεγέθους, οἱ δύο δὲ ὑψηλότερον καὶ οὐχὶ παραλλήλως. Ἐπειδὴ δὲ οἱ τάφοι οὗτοι εἶνε καθ' ὅλου ὅμοιοι πρὸς ἀλλήλους ὡς πρὸς τὴν κατασκευήν, διαφέρουσι δὲ μόνον ὡς πρὸς τὸ μέγεθος, διὰ τοῦτο θὰ περιγράψω ἀκριβέστερον ἐνταῦθα ἕνα μόνον τούτων, τὸν δυνάμενον δηλ. νὰ ληφθῇ ὡς μέσος ὅρος τοῦ μεγέθους αὐτῶν. Ὁ τάφος οὗτος ἔκειτο ὅλως ὑπὸ τὴν γῆν· ἀνεκάλυψα δ' αὐτὸν σκάψας χάνδακα ἐπιμήκη εἰς βάθος $^1/_2$ μέτρου. Εὗρον δὲ τὸ πρῶτον τὴν εἴσοδον, ἥτις εἶνε λελαξευμένη ἐπὶ τοῦ βράχου πλάτος μέγιστον ἔχουσα 1 καὶ 20 μέτρου καὶ βάθος διάφορον ἀναλόγως τῆς ἀνωφερείας τῆς κλιτύος ἀπὸ ἡμίσεος μέχρι που τριῶν μέτρων. Τὸ μῆκος τῆς εἰσόδου εἶνε ἓξ μέτρων. Ἡ εἴσοδος αὕτη, ἡ πυραμιδοειδὲς σχῆμα

ἔχουσα, ἦτο πεφραγμένη διὰ λίθων ἱκανῶς ὀγκωδῶν, ἐπαλλήλως κειμένων (οἱονοὶ ἐκτισμένων) εἰς δύο μέτρων μῆκος πρὸ τῆς θύρας τοῦ τάφου (τινῶν δὲ ἦτο ὁλόκληρος πεφραγμένη). Καὶ τοῦτο ἦν ἱκανὸν μαρτύριον τοῦ ὅτι ὁ τάφος δὲν εἶχε συληθῆ. Ἀφαιρέσαντες δὲ τοὺς τὴν εἴσοδον φράσσοντας λίθους εὕρομεν τὴν θύραν τοῦ τάφου, καὶ ταύτην ἑρμητικῶς κεκλεισμένην διὰ λίθων. Ἡ θύρα αὕτη, ἢ μᾶλλον ἡ ὀπή, ἔχει ἐπίσης σχῆμα πυραμιδοειδές, ὕψος ἑνὸς καὶ ἡμίσεος μέτρου καὶ πλάτος, κατὰ τὸ εὐρύτερον τῆς τομῆς μέρος, ἡμίσεος μέτρου, ἐν ᾧ πρὸς τὰ ἄνω μόλις ἔχει τὸ τέταρτον τοῦ μέτρου. Ὁ τάφος ἐντὸς οὐδαμῶς διαφέρει κυκλοτεροῦς ἄντρου, διαμέτρου τεσσάρων μέτρων· ἔχει δὲ ὕψος κατὰ τὸ ὑψηλότερον σημεῖον δύο περίπου μέτρων. Ἐντὸς δὲν ὑπῆρχε πολὺ χῶμα· μόνον θραύσματα ἐκ τοῦ βράχου καταπεσόντα εἶχον καλύψει ἐνιαχοῦ τὰ ὀστᾶ τῶν νεκρῶν. Εὕρομεν δ' ἐν αὐτῷ τοὺς σκελετοὺς τεσσάρων νεκρῶν, ὧν τὰ ὀστᾶ, τὰ τῶν ἄκρων ἰδίως, διετηροῦντο εἰσέτι καλῶς· ἔκειντο δὲ οὗτοι ἀκτινοειδῶς ὁ εἷς πλησίον τοῦ ἄλλου, ἔχοντες ἅπαντες τὰς κεφαλὰς κατὰ τὴν ἔναντι τῆς θύρας περιφερικὴν πλευρὰν τοῦ τάφου, οὕτως ὥστε θὰ ἦσαν ἐστραμμένοι εἰ μὴ ἅπαντες ἐντελῶς πρὸς ἀνατολάς, τοὐλάχιστον οὐχὶ πρὸς δυσμάς. Παρὰ τὴν κεφαλὴν καὶ κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος ἑκάστου τῶν νεκρῶν εὕρομεν ἀνὰ ἓν μικρὸν ἀγγεῖον τῶν καλουμένων Μυκηναίων[1]. Πλησίον δὲ τοῦ ἑνὸς τῶν νεκρῶν (δὲν ἠδυνήθην δυστυχῶς νὰ ὁρίσω ἀκριβῶς τὴν θέσιν) ἀνεύρομεν καὶ χαλκῆν αἰχμὴν δόρατος κάλλιστα διατετηρημένην. Οὐδὲν ἄλλο περιεῖχεν ὁ τάφος οὗτος, ὃν ἐκκαθάραντες ἀφήσαμεν, ὡς εἰκός, ἠνεῳγμένον. Παραλλήλως τοῦ τάφου τούτου καὶ σχεδὸν ἐπὶ τῆς αὐτῆς, ὡς εἴπομεν, γραμμῆς, εὕρομεν τέσσαρας ἑτέρους τάφους μικροτέρους μὲν καὶ ὀλιγώτερον ἐπιμεμελημένης λαξεύσεως κατὰ τὰ ἄλλα ὅμως ὁμοίους τῷ πρώτῳ. Ἡ εἴσοδος καὶ τὸ θύρωμα καὶ τούτων (ἐξαιρέσει ἑνός, ὅστις ἦτο φαίνεται ἠνεῳγμένος καθόσον οὐδὲν ἐντὸς εὕρομεν, ἀλλ' οὐδὲ ὀστᾶ! ἐν ᾧ ἐξ ἄλλου ἦτο πλήρης χώματος), ἦσαν πεφραγμένα διὰ λίθων.

---

(1) Τοιαῦτα ἀγγεῖα ἐντελῶς ὅμοια ἀνευρέθησαν καὶ ἐν Ἀκροπόλει καὶ δὴ ἐντὸς τάφων κειμένων ἐπὶ τοῦ βράχου (εἰς βάθος 14 μέτρων κατὰ τὸ μεσημβρινὸν τεῖχος) ἀλλὰ τάφων κοινῶν δι' ὀγκολίθων κτιστῶν (ἴδ. ἐκθέσεις Καββαδία ἐν Ἀρχαιολογικῷ Δελτίῳ 1888 σ. 83 καὶ 170).

Ἐντὸς τῶν λοιπῶν τάφων εὕρομεν ὀστᾶ καὶ ἀνὰ ἓν ἀγγεῖον, ὡς ἐν τῷ πρώτῳ τάφῳ, παρεμφεροῦς σχήματος. Ἐντὸς δὲ τοῦ μεγαλητέρου τῶν τάφων τούτων, οὗ τινος τὸ μὲν βάθος τῆς εἰσόδου (πρὸ τοῦ στομίου) εἶνε πέντε καὶ πλέον μέτρων, ἡ δὲ εἴσοδος καὶ ἡ θύρα ἐντελῶς δι' ὀγκολίθων πεφραγμένη, εὕρομεν πλῆθος θραυσμάτων ἀγγείων μεγάλων ἐσπαρμένων ἐντός· οὐδὲ ἓν ὅμως πλῆρες. Ἐν τούτοις ἡ σύντριψις τῶν ἀγγείων ἐγένετο φαίνεται ἐντὸς τοῦ τάφου, καθόσον τινὰ τῶν τεμαχίων συγκολληθέντα ἀπήρτισαν ὅλον ἀγγεῖον. Τὰ ὀστᾶ τινῶν τῶν νεκρῶν (διότι πλείονες τοῦ ἑνός, ὡς φαίνεται, ἔκειντο ἐν αὐτῷ) εὕρομεν ἐν ἀταξίᾳ ἐσπαρμένα σχεδὸν καὶ τὰ πλεῖστα μετὰ τῶν τεμαχίων τῶν ἀγγείων εὐθὺς παρὰ τὴν θύραν. Τοῦ τάφου τούτου φαίνεται ἐγένετο συχνὴ χρῆσις· ἐθραύοντο δὲ τὰ ἀγγεῖα καὶ συνεσωρεύοντο τὰ ὀστᾶ τῶν πρωϊαίτερον ἐνταφιασμένων νεκρῶν κατὰ τὴν νέαν ἑκάστοτε ταφὴν μεταγενεστέρου νεκροῦ. Ἐν τινι μικροτέρῳ τάφῳ εὕρομεν τὰ ὀστᾶ ἑνὸς καὶ μόνου νεκροῦ· ἔκειντο δὲ ταῦτα οὕτως, ὥστε τὸ κρανίον εὑρίσκετο σχεδὸν μεταξὺ τῶν κνημῶν. Βεβαίως ὁ νεκρὸς ἐνεταφιάσθη καθήμενος· ἦτο δὲ πιθανῶς νεκρὸς γυναικός, διότι οὐδὲν ἄλλο εὕρομεν ἐν τῷ τάφῳ τούτῳ, ἢ περόνην χαλκῆν καὶ δύο τῶν διατρήτων ἐκείνων ἀντικειμένων, ἅπερ κοινῶς καλοῦσι «σφονδύλους.»

» Ἡ κλιτύς, ἐν ᾗ οἱ τάφοι οὗτοι καὶ ἐν ᾗ πιθανῶς καὶ ἄλλοι ἔτι κρύπτονται, ἐχρησίμευεν ὡς νεκροταφεῖον καὶ κατὰ τοὺς μεταγενεστέρους χρόνους, καθόσον πολλαχοῦ εὕρομεν, εἴτε ὑπὸ χωρικῶν ἠνεῳγμένους ἢ ἀνεπάφους ἔτι ἀλλ' οὐδὲν κτέρισμα περιέχοντας, πολλοὺς τῶν κοινῶν τάφων τῶν ἐν χρήσει κατὰ τοὺς ῥωμαϊκοὺς ἰδίως χρόνους.

» Συγχρόνως ἐποίησα *ἀποπειρατηρίους* ἀνασκαφὰς ἐπὶ τῆς ἐπέναντι χερσονήσου. Ἀνεκαλύφθησαν δὲ κατὰ τοὺς πρόποδας τοῦ γηλόφου, ἐφ' οὗ τὸ ἀρχαῖον φρούριον, δυτικῶς, πολλαχοῦ ἴχνη κτιρίων, τῶν πλείστων Ῥωμαϊκῶν χρόνων, τινῶν ὅμως καὶ ἀρχαιοτέρων. Ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς ταύταις εὗρον κεφαλὴν Ἀπόλλωνος ἀρχαϊκήν, τοῦ γνωστοῦ τύπου, ὁμοίαν τῇ τοῦ ἐξ Ὀρχομενοῦ (Ἴδ. σ. 153 ἀρ. 59).

[Ἔκθεσις Β. Στάη].

5) *Ἀνασκαφαὶ καὶ εὑρήματα ἐν Δεκελείᾳ.*

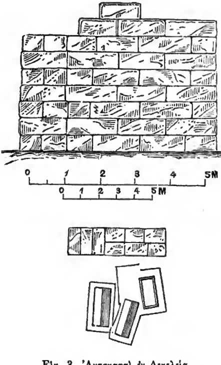
Ἐν τῷ $^{3}/_{4}$ τῆς ὥρας ἀπὸ τῆς βασιλικῆς ἐν Δεκελείᾳ ἐπαύλεως ἀπέχοντι χώρῳ, ὅστις καλεῖται Μεγάλη Βρύσις, ἐνηργήθησαν ὑπὸ τοῦ διευθύνοντοῦ τῶν βασιλικῶν κτημάτων κ. Μύντερ, ἀδείᾳ τοῦ Ὑπουργείου, σκαφικαὶ ἐργασίαι, περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ὁποίων καὶ περὶ σπουδαίας ἐπιγραφῆς ἐν Δεκελείᾳ εὑρεθείσης ἀναφέρει ἡμῖν δι᾽ ἐκθέσεώς του ὁ Λόλλιγκ, ὅστις πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀπεστάλη ὑπὸ τῆς Γεν. Ἐφορείας εἰς Δεκέλειαν, τὰ ἑξῆς:

« Ὁ χῶρος, ἐν ᾧ ἐγένοντο αἱ ἀνασκαφαί, κεῖται παρὰ τῇ ἀρχαιοτέρᾳ ἐκ Δεκελείας εἰς Ἀχαρνὰς ἀγούσῃ ὁδῷ. Ἐν αὐτῷ ὑπάρχουσιν ἀσήμαντα μὲν ἀλλ᾽ ἀρκούντως εὐκρινῆ ἴχνη ἀρχαίου τινὸς δήμου. Συμμερίζομαι τὴν εἰκασίαν τοῦ Leake (Dem. v. Att. σ. 38) ὅστις τοποθετεῖ ἐκεῖ τὸν « Οἶον Δεκελειακὸν » καλούμενον δῆμον. Πλησίον τῆς νῦν ἀνακαινιζομένης ἐκκλησίας ἐφελκύει τὴν προσοχὴν τῶν ἐκεῖθεν διαβαινόντων μέγα τι χῶμα γῆς, ὅπερ ἀνασκαφὲν ἐδείχθη ὅτι περιέκλειε τοῖχόν τινα ἐξ ἐγχωρίου λίθου κτισθέντα, παρὰ δὲ αὐτῷ πρὸς Δ. κείμενον λάκκον, ὅστις ἐξ ἀρχῆς περιεῖχεν, ὡς φαίνεται, τέσσαρας σαρκοφάγους. Πείθει δὲ ἡ ἐν τῷ παρεπομένῳ σχεδιογραφήματι (εἰκ. 3) σκιαγραφηθεῖσα διασκευὴ τοῦ λάκκου ὅτι ἕνεκα τῆς τοποθετήσεως τῆς μεσαίας σαρκοφάγου ἐξηφανίσθη ἄλλη τις, ἥτις πρότερον ἐν τῷ νῦν κενῷ χώρῳ, τῷ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ λάκκου πλησίον τοῦ τοίχου, ἵστατο. Τῶν νῦν ἔτι ἐν τῷ λάκκῳ ἱσταμένων σαρκοφάγων ἡ μὲν πρὸς δεξιὰ κειμένη συνίσταται ἐξ εὐθραύστου ἐγχωρίου λίθου, αἱ δὲ ἄλλαι δύο ἐκ κοινοῦ καὶ σχεδὸν ἀξέστου πεντελικοῦ μαρμάρου· ἄγνωστον δέ, ἂν ὑπάρχωσιν ἐν τῷ αὐτῷ λοφίσκῳ καὶ ἄλλοι τάφοι.

» Τὰ ἐντὸς τῶν σαρκοφάγων, αἵτινες φαίνεται ὅτι ἦσαν ἀνέπαφοι, παρὰ τοῦ κ. Μύντερ πλησίον τῶν σκελετῶν ἀνευρεθέντα κτερίσματα ὀλίγα εἰσὶ καὶ ἀσήμαντα. Εἰσὶ δὲ ἀγγεῖά τινα πήλινα τὰ μὲν ἀκαλλώπιστα τὰ δὲ μετὰ ἁπλῶν κοσμημάτων, ἀλάβαστρά τινα διαφόρου μεγέθους, σκευάριον πήλινον πυραμιδοειδὲς διάτρητον (ὁποῖα μετεχειρίζοντο οἱ ὑφάνται) καὶ χαλκοῦν κάτοπτρον.

» Καθαρισθέντος δὲ τοῦ ἐν τοῖς ἐρειπίοις τῆς Δεκελείας εὑρεθέντος λίθου, οὗ ἡ ἔμπροσθεν ἐπιφάνεια φέρει τὴν ἐν τῷ C. I. A. II.

ὑπ' ἀρ. 841β ἐπιγραφὴν ἀνεφάνη ἐπὶ τῆς ὄπισθεν πλευρᾶς τοῦ αὐτοῦ λίθου ἡ συνέχεια αὐτῆς. Τὸ νέον κείμενον ἐδημοσίευσε, κατ' ἀντίγραφον καὶ χάρτινον ἔκτυπον τοῦ κ. Μύντερ, ἐν τῇ ἐνταῦθα

Εἰκ. 3. Ἀνασκαφαὶ ἐν Δεκελείᾳ.

ἐκδιδομένῃ Ἐφημερίδι ὑπὸ ἡμερομ. 1ης Σεπτεμβρίου τοῦ τρ. ἔτ. ὁ κ. Ι. Πανταζίδης, προτιθέμενος νὰ ἐκδώσῃ αὐτὸ προσηκόντως ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι. Κατὰ τὴν ἐντολὴν τῆς Γενικῆς Ἐφορείας ἀναγράφω ἐνταῦθα τὸ κείμενον τοῦτο τῆς πολλοῦ λόγου ἀξίας ἐπιγραφῆς, δι' ἧς νῦν τὸ πρῶτον ἀποκτῶμεν ἐκτενεῖς καὶ ἐπισήμους πληροφορίας περὶ πολλῶν τὰ γένη καὶ τὰς φατρίας ἀφορώντων ζητημάτων, περὶ ὧν παρὰ τοῖς συγγραφεῦσι μόνον βραχεῖς καὶ ἀτελεῖς τινες νύξεις ἀπαντῶσι.

» Τὸ κυριώτερον μέρος τοῦ νέου κειμένου, δηλ. οἱ στίχοι 1—15, ἐγράφη ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ χαράκτου, ὅστις ἐνέγραψε καὶ τὴν ἐπὶ

τῆς ἔμπροσθεν πλευρᾶς ἐπιγραφήν, ἧς ἀποτελεῖ τὴν σχεδὸν ἄμεσον συνέχειαν. Ἡ κατὰ τὰ λοιπὰ ἀκριβῶς διατηρουμένη στοιχηδὸν γραφὴ χαλᾶται πρῶτον μὲν ἐν τῷ στ. ιε', οὗ καὶ ἐν τῷ τέλει παρελείφθησαν τὰ στοιχεῖα *να*, ἀδυνάτου ὄντος νὰ τεθῶσιν αὐτὰ ἐν τῷ ἑπομένῳ στίχῳ, διότι οἱ στίχοι ια'— ιε' ἐγράφησαν ἀντὶ ἄλλων οἵτινες ἐξηλείφθησαν ἐπίτηδες, δεύτερον δὲ ἐν τοῖς στίχοις μη' καὶ μθ'. Ἐν γένει δὲ παρατηρητέον ὅτι καὶ ἡ σύνταξις τῶν ἀναγεγραμμένων περιέχει ἀμελείας τινάς, οἷαι συνήθως ἀπαντῶσι μᾶλλον ἐν τοῖς δημοτικοῖς ψηφίσμασιν ἢ ἐν τοῖς ἐπισήμοις τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων ἐγγράφοις.

» Τὸ ἐνταῦθα δημοσιευόμενον κείμενον διαφέρει τοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι ἐκδοθέντος, πλὴν ἀσημάντων τινῶν, μόνον ἐν τῷ τέλει, ὅπερ ἐκδίδομεν πληρέστερον. Ὡς πρὸς τὴν ἐξήγησιν τῆς ἐπιγραφῆς παρατηροῦμεν ὅτι περὶ τῶν κυριωτέρων αὐτῆς μερῶν διαλαμβάνουσιν ἐκ τῶν νεωτέρων ὁ Szanto ἐν τῷ Rh. Mus. XI. σ. 510 κ. ἑ. καὶ ὁ Busolt ἐν τῷ Handb. d. kl. Alt. IV. σ. 144 κ. ἑ.

Περὶ τοῦ τόπου « ὅπου οἱ Δεκελειεῖς προςφοιτῶσιν ἐν ἄστει (στ. 5 καὶ 64) » πρβ. Λυσίαν XXXIII 3.

Εαν δε τι τουτων διακωλυηι, οποι αν ο ι-
ερευς προγραφηι, ενθαυθα αγεν τα μει- . . . . sic
α και τα κορεια· προγραφεν δε προπεμπ-
τα της Δορπιας εν πινακιωι λελευκωμ-
ενωι μήλαττον η σπιθαμιαιωι οπο αν Δ-
εκελειης προςφοιτωσιν εν αστει· το δ-
ε ψηφισμα τοδε και τα ιερεωσυνα αναγ-
ραψαι τον ιερεα εν στηληι λιθινηι πρ-
οσθεν το βωμο Δεκελειασιν τελεσι το-
ις εαυτων. Νικοδημος ειπε· τα μεν αλλα κατ-
α τα προτερα ψηφισματα α κεται περι τ-
ες ειςαγωγης των παιδων και της διαδ- . . . . sic
ικασιας, τος δε μαρτυρας τρες ος ειρη-
ται επι τηι ανακρισει παρεχεσθαι εκ τ-
ων εαυτο θιασωτων μαρτυροντας τα υπερωτωμε[να
και επομνυντας τον Δια τον Φρατριον,
μαρτυρεν δε τος μαρτυρας και επομνυ-
ναι εχομενος το βωμο· εαν δε μη ωσι εν τ-
ω θιασωι τοτωι τοσοτοι τον αριθμον ε- . . . . sic
κ των αλλων φρατερων παρεχεσθω· οταν
δε ηι η διαδικασια ο φρατριαρχος μη π-

s]οτερον διδοτω τη[ν] ψηφον περι των παιδων τοις απασι φρατερσι πριν αν οι αυτο το ειςαγομενο θιασωται κρυβδην απ]ο το βωμο φεροντες την ψηφον διαψηφισωνται, και τας ψηφος τας τοτων εναντιον των απαντων φρατερων των παροντων εν τηι αγοραι ο φρατριαρχος διαριθμησατω και αναγορευετω οπατερ' αν ψηφισωνται· εαν δε ψηφισαμενων των θιασωτων εναι αυτοις φρατερα οι αλλοι φρατερες αποψηφισωνται οφειλοντων εκατον δραχμας ιερας τωι Δι τωι Φρατριωι οι θιασωται πλην οσοι αν των θιασωτων κατηγοροι η εναντιομενοι φαινωνται εν τηι διαδικασιαι· εαν δε αποψηφισωνται οι θιασωται ο δε ειςαγων εφηι εις τος α[π]αντας τοις δε απασι δοξει εναι φρατηρ ενγραφεσθω εις τα κοινα γραμματεια· εαν δε αποψηφισωντ[α]ι οι απαντες οφειλετω εκατον δραχμας ιερας τωι Δι τωι Φρατριωι· εαν δε αποψηφισαμενων των θιασωτων μη εφηι εις τος απαντας, κυρια εστω η αποψηφισις η των θιασωτων· οι δε θιασωται μετα των αλλων φρατερων μη φεροντων την ψηφον περι των παιδων των εκ το θιασο το αυτων· το δε ψηφισμα τοδε προςαναγραψατω ο ιερευς (ε)ις την στηλην την λιθινην. Ορκος μαρτυρων επι τηι εισαγωγει των παιδων· μαρτυρω ον εισαγει εαυτωι . . . . . sic υον εναι τοτον γνησιον εγ γαμετης, αληθη ταυτα νη τον Δια τον Φρατριον, ευορκο(ν)τι μεν μοι πολλα και αγαθα εναι, ει δ' επιορκοιην τἀναντια.

Προςγέγραπται τοῖς προηγουμένοις ὕστερον ὑπ' ἄλλου χαράκτου καὶ ἀμελέστερον μὴ διατηρουμένης τῆς στοιχηδὸν γραφῆς τὸ ἑξῆς·

Μενεξενος ειπεν· δεδοχθαι τοις φρατερσι περι της ειςαγωγης τωμ παιδων, τα μεν αλλα κατα τα προτερα ψηφισματα, οπως δ' αν ειδωσι οι φρατερες τους μελλοντας ειςαγεσθαι, απογραφεσθαι τωι πρωτωι ετει η ωι αν το κουρεον αγει το ονομα πατροθεν και του δημου και της μητρος πατροθεν και του δημου προς τον

φρατριαρχον, τον δε φρατρια[ρχον απογραψ-
αμενων αναγραψαντα εκ[τιθεναι οπου αν Δεκ-
ελεες προςφοιτωσι, εκτιθ[εναι δε και τον ιερεα . . . sic
αναγραψαντα εν σανιδι[ωι λευκωι εν τωι ιερ-
ωι της Λητους, το δε ψ[ηφισμα τοδε προςαναγραψαι
εις τη]ν στηλην [την λιθινην.

6) *Εὕρημα ἐν Ὀρχομενῷ Ἀρκαδίας.*

Ἐν Ὀρχομενῷ τῆς Ἀρκαδίας εὑρέθη πλὰξ (μῆκ. 0,70 πλάτος 0,35 πάχ. 0,10) ἐφ᾽ ἧς ἐπιγραφὴ πραγματευομένη περὶ ἀπελευθερώσεως *Σωκλέους Ὀρχομενίου.* Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἐκομίσθη εἰς Τρίπολιν καὶ κατετέθη ἐν τῇ ἐκεῖ Συλλογῇ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἐργασίαι καὶ Μουσεῖα.

1) *Μουσεῖα Ἀκροπόλεως.*

Ἐξακολουθοῦσιν αἱ ἐν τῷ Μουσείῳ τῆς Ἀκροπόλεως ἐργασίαι πρὸς κατάταξιν τῶν ἀγαλμάτων καὶ κατασκευὴν τοῦ μωσαϊκοῦ.

2) *Ἐργασίαι ἐν τῇ Ἀκροπόλει.*

Ἐξακολουθεῖ ἡ καταδάφισις τῶν παρὰ τὰ Προπύλαια μεσαιωνικῶν καὶ νεωτέρων τειχῶν καὶ ἡ ἐν τῷ Παρθενῶνι ἐργασία πρὸς ἀνακάθαρσιν τοῦ δαπέδου ἀπὸ τῶν ἐπ᾽ αὐτοῦ ἀχρήστων λίθων.

3) *Μουσεῖον Πειραιῶς.*

Ἐν τῇ Συλλογῇ Πειραιῶς εἰσήχθησαν κατ᾽ ἀναφορὰν τοῦ ἐπιμελουμένου αὐτῆς καθηγητοῦ Ι. Δραγάτση, τὰ ἑξῆς ἀρχαῖα:

» α'.) Τεμάχιον μαρμάρου λευκοῦ ὕψους 0,12, πλάτους 0,11, προερχόμενον ἐκ τῶν ἐπὶ τῆς Ἠετιωνείας ἀνασκαφῶν τῶν Γάλλων καὶ τηρηθὲν παρ᾽ αὐτοῦ πρὸς μελέτην, ἤδη δὲ ἐπιστραφέν.

Ἐπὶ τοῦ τεμαχίου τούτου σώζονται τὰ γράμματα :

. . . .
[illegible] Λ Λ. . . . .
μισθωτ. . . . .
ἐπὶ Φιλοκλ[έους . . . .
πλινθοι ανε. . . . .
αι χιλιαι δ. . . . .
μισθωτλα . . . .
. . . .

β'.) Στήλη ἐπιτυμβία, ὕψους 1,10, πλάτους 0,45, φέρουσα ἀνάγλυφον ἀκράνθεμον ἄνω, ἐπὶ δὲ τοῦ σώματος τὴν ἐπιγραφήν :

Αριστοκλεια
Τιμοκρατους
Ελευσινιου

Μετὰ ταύτην δύο ῥόδακας διπλοῦς ἀκοσμήτους καὶ τὴν ἐπιγραφήν :

Αυτοκλειδης
Αυτοκρατους
Ελευσίνιος

Ἀνευρέθη παρὰ τὴν θέσιν Πηγάδαν πρὸς Β' τοῦ Πειραιῶς κειμένη ὡς ἐπικάλυμμα τοῦ ὀχετοῦ τοῦ ἀρχαίου ὑδραγωγείου τῆς πόλεως.

γ'.) Στήλη ὁμοία ὕψους 0,84, πλάτους 0,43, ἔχουσα τεθραυσμένον ἄνω τὸ ἀκράνθεμον, φέρουσα δὲ γράμματα τάδε :

Διο]κλης Διοκλεους
Κυπριος

Εὐθὺς ὑπὸ ταῦτα ἐντὸς ἀβαθοῦς ἐγγεγλυμμένου πλαισίου τετραγωνικοῦ ὑπάρχει ἐλαφρῶς ἀναγεγλυμμένη παράστασις ἀνδρὸς γενειῶντος ἐπὶ κλίνης ἀνακεκλιμένου, τῇ μὲν δεξιᾷ ὑψοῦντος ἀγγεῖον τοῦ εἴδους τῶν ῥυτῶν, τῇ δ' ἀριστερᾷ φιάλην εἰς τὰ χείλη προσάγοντος. Πρὸ τῆς κλίνης προσέρχεται ἐξ ἀριστερῶν τῷ ὁρῶντι παιδίσκη κρατοῦσα μικρὰν οἰνοχόην, πρὸ ταύτης δὲ ἵσταται τράπεζα πλήρης ἐδεσμάτων. Ἐργασία καὶ τέχνη οὐχὶ καλή. Ἀνευρέθη καὶ αὕτη ἔνθα καὶ ἡ προηγουμένη.

δ'.) Πλὰξ λίθου λευκοῦ ὕψους 0,62, πλάτους 0,30, τὰ κάτω ἀνεξέργαστος φέρουσα ἐπιγραφήν :

Βιοτη Λυσωνος
Αμαξαντεως
τροφος

Ἀνευρέθη ἔνθα καὶ ἡ προηγουμένη.

ε'.) Τὸ ἄνω μέρος στήλης λίθου φαιοῦ μετ' ἀετωματίων καὶ ἀκρωτηρίων, ὧν τὰ δύο τεθραυσμένα, ὕψους 0,39 πλάτους 0,35· ἐπὶ τούτου τὰ γράμματα:

Δημητρια
Χαιρδωνος
θυγατηρ

Ἀνευρέθη ἔνθα καὶ ἡ προηγουμένη.

ς'.) Τὸ ἄνω μέρος στήλης λίθου λευκοῦ μετ' ἀναγλύφου ἀκρανθέμου ὕψους 0,47, πλάτους 0,35, φέρον τὴν ἐπιγραφήν:

Χαρακτιδης
Ευκρατος
Ευκρατης
Χαρακτιδι.

Ἀνευρέθη ἔνθα καὶ ἡ προηγουμένη.

ζ'.) Τὸ ἄνω μέρος στήλης λίθου λευκοῦ ὕψους 0,34, πλάτους 0,35, φέρον δύο ῥόδακας διπλοῦς κεκοσμημένους καὶ ἄνωθεν αὐτῶν τὴν ἐπιγραφήν:

Ευαρχος
Νικοδημου Σολιος
απο Κυπρου

Ἀνευρέθη ἔνθα καὶ ἡ προηγουμένη.

η'.) Στήλη ἐκ λίθου λευκοῦ ὕψους 0,84, πλάτους 0,34, ἀπολήγουσα ἄνω εἰς γωνίαν. Φέρει ἐλαφρῶς κεχαραγμένον ἀέτωμα, εὐθὺς δ' ὑπὸ τοῦτο τὴν ἐπιγραφήν:

Νικαγορα

Μετὰ τὴν ἐπιγραφὴν ἐντὸς τετραγωνικοῦ πλαισίου ἀνάγλυφος καλὴ παράστασις νεάνιδος ὀρθίας ἐν κατατομῇ πρὸς τὰ ἀριστερὰ τῷ ὁρῶντι, τὴν ἀριστερὰν παρὰ τὸν μηρὸν κατατεινομένην ἔχουσα τῇ δὲ δεξιᾷ, ἠνωρθωμένῃ πρὸ ἑαυτῆς, κρατοῦσα πτηνόν, πρὸς ὃ μετὰ χάριτος ἀποβλέπει κλίνουσά πως τὴν κεφαλήν. Τὸ ἀνάγλυφον εἶναι μετ' ἐπιμελείας καὶ τέχνης οὐ τῆς τυχούσης ἐξειργασμένον. Ἡ στήλη ἀνευρέθη ἔνθα καὶ ἡ προηγουμένη.

θ'.) Τὸ κάτω μέρος στήλης λίθου λευκοῦ ὕψους 0,75 πλάτους 0,57. Ἐπὶ τούτου σώζεται ἀνάγλυφον τὸ σῶμα λουτροφόρου μετὰ τῆς βάσεως, ὑποφαίνονται δὲ τὰ ἄκρα τῶν λαβῶν αὐτῆς. Παρὰ τὴν βάσιν τῆς λουτροφόρου ἔνθεν καὶ ἔνθεν Σφὶγξ κάθηται

ἀνάγλυφος ἀποβλέπουσα πρὸς τὰ ἔξω. Ἐπὶ τοῦ σώματος τῆς λουτροφόρου δύο ἄνδρες γενειῶντες δίδουσι τὴν δεξιὰν πρὸς ἀλλήλους, φέροντες ἱμάτιον μόνον, ὅπερ ἀφίνει τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ κορμοῦ αὐτῶν γυμνόν. Ὄπισθεν τοῦ πρὸς τὰ δεξιὰ ἀνδρὸς ἵσταται νεανίας ταπεινότερος τὸ ἀνάστημα, φέρων περικεφαλαίαν, καὶ ἐνδεδυμένος χιτῶνα ἐζωσμένον περὶ τὴν ὀσφὺν καὶ μέχρι που τῶν γονάτων καθικνούμενον· τῇ μὲν δεξιᾷ ἔχει ληκύθιον τῇ δ᾽εὐωνύμῳ ἀσπίδα. Μεταξὺ τῶν κεφαλῶν τῆς παραστάσεως τὰ γράμματα :

Τελεσ	ιφρων	Αθηνοδωρος
Μυρριν	οσιος	Μυρρινοσιος

Ἀνευρέθη καὶ τὸ τεμάχιον τοῦτο ἔνθα καὶ τὰ ἀνωτέρω.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1888

ΤΕΥΧΟΣ ΜΗΝΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἀρχαῖα εἰσαχθέντα εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μουσεῖον.

1. Μαρμαρίνη κεφαλὴ Σατύρου φυσικοῦ μεγέθους ἀποκεκομμένη ὄπισθεν· ὑπὲρ τὸ μέτωπον ἐπὶ τῆς κόμης σώζεται κλάδος πίτυος ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ ἀριστεροῦ ὠτὸς ἀποφυόμενος καὶ πρὸς τὰ δεξιὰ κυρτούμενος. Τὸ πρόσωπον ἔχει σατυρικὸν τὸν τύπον, τὰ ὦτα ἐπιμήκη καὶ εἰς ὀξὺ λήγοντα, τὰς ὀφρῦς τὴν κόμην καὶ τὸ γένειον τραχέα καὶ αὐχμηρά. Πιθανῶς ἡ κεφαλὴ αὕτη εἶνε Μαρσύου ἀνηρτημένου ἀπὸ πίτυος ἵνα ἐκδαρῇ κατὰ τὴν πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα μυθολογουμένην αὐτοῦ ἔριδα. Εὑρέθη ἐν Τράλλεσι τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ ἐδωρήθη εἰς τὸ Μουσεῖον ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ Ἀθ. Ἀποστολίδου διὰ τοῦ Προέδρου τῆς κυβερνήσεως Χ. Τρικούπη. Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐδωρήθησαν τῷ Μουσείῳ καὶ 77 ἀρχαῖα νομίσματα πόλεων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ὧν τὰ μὲν 6 ἀργυρᾶ τὰ δὲ λοιπὰ χαλκᾶ. (Εὑρετ. Γεν. Ἐφορείας 692).

2. Δύο ἐνώτια χρυσᾶ ἀπολήγοντα εἰς κεφαλὰς λεόντων (τὸ ἕτερον ἀποκεκομμένον εἰς τὸ μέσον) καί τινα φύλλα χρυσοῦ. Κατεσχέθησαν παρά τινι ἐμπόρῳ ἐν Λαμίᾳ καὶ ἐστάλησαν ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ ἀντεισαγγελέως. (Εὑρετ. Γεν. Ἐφορείας 691).

3-6. Τὰ ἑξῆς ὑπ' ἀρ. 3-6 ἀγγεῖα εὑρεθέντα ἐν Ἐρετρίᾳ, ἐν ἀνασκαφαῖς γενομέναις ἐν κτήμασιν τοῦ Σ. Βελήγιαννη ἐν ἔτει 1887.

3. Λευκὴ νεκρικὴ λήκυθος (ὕψ. 0,45), ἐν ᾗ τρεῖς μορφαὶ ἱστάμεναι, ὧν ἡ ἐν τῷ μέσῳ γυναικεία Εἰκονίζεται μία τῶν συνήθων ἐκείνων σκηνῶν τῶν ἐπὶ νεκρικῶν λευκῶν ληκύθων, ἀλλ' οὕτω

δυστυχῶς κατεστραμμένη ὑπὸ τοῦ χρόνου, ὥστε μόλις εἰκάζεται ἡ παράστασις. Τὰ χρώματα, τὸ ἐρυθρὸν ἰδίως καὶ τὸ πράσινον, διατηροῦνται ἐνιαχοῦ ζωηρῶς. Ταινίαι σώζονται ὄπισθεν τῆς παραστάσεως ὡς καὶ μεταξὺ τῶν μορφῶν.

4. Λευκὴ νεκρικὴ λήκυθος (ὕψ. 0,34) ἐκ τεμαχίων συγκεκολλημένη· ἐν τῷ μέσῳ στήλη μετ' ἀετώματος διὰ ταινιῶν κεκοσμημένη καὶ ἑκατέρωθεν ἀριστερὰ μὲν ἀνδρικὴ μορφὴ στηριζομένη ἐπὶ μακρᾶς ῥάβδου (;) δεξιὰ δὲ κόρη ἐν καταγραφῇ εἰκονιζομένη, τὰ γόνατα κάμπτουσα πρὸς τὰς βαθμίδας τῆς νεκρικῆς στήλης.

5. Ἡμίλευκος λήκυθος (ὕψ. 0,30) ἐκ τεμαχίων συγκεκολλημένη ἀλλὰ πλήρης. Εἰκονίζονται δύο μορφαὶ (ὧν ἡ πρὸς τὰ ἀριστερὰ παιδός (;), οὗ τὸ πρόσωπον καὶ αἱ χεῖρες λευκαί) κρατοῦσαι κάνιστρον (;). Ἀπέναντι γυνή, ἐν καταγραφῇ εἰκονισμένη, ἐν μακρῷ μέλανι ἱματίῳ κρατοῦσα σκεῦός τι (πυξίδα) ὑψηλὰ διὰ τῆς δεξιᾶς χειρός· μεταξὺ δὲ τούτων ἡ ἐπιγραφή :

Διφιλος
καλος ο
Μελανο[πο]

ὄπισθεν τῆς γυναικὸς ταινία ἐρυθρὰ κρεμαμένη, ὄπισθεν δὲ τοῦ νεανίου μικρὰ οἰνοχόη ὡσεὶ ἀνηρτημένη.

6. Λήκυθος ἐρυθρόμορφος ἀρχαϊκῆς μᾶλλον τέχνης. Εἰκονίζεται ἀνὴρ ἱστάμενος φορῶν χιτῶνα βραχὺν καὶ ἐπ' αὐτοῦ θώρακα, καὶ ἱμάτιον ἀπὸ τοῦ ἑνὸς βραχίονος εἰς τὸν ἕτερον ὄπισθεν διερχόμενον καὶ καταπίπτον συμμετρικῶς· φέρει ξίφος ἐν τῷ κολεῷ καὶ κρατεῖ σκῆπτρον διὰ τῆς ἀριστερᾶς, ἐν ᾧ διὰ τῆς δεξιᾶς κρατεῖ τὸ κράνος. Ἐπὶ τῆς κόμης διάδημα· περὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ ἀσπίς. (ὕψ. 0,30). (Εὑρετ. Γεν. Ἐφορείας 694 - 697).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ἀνασκαφαὶ καὶ εὑρήματα.

1) *Ἀνασκαφαὶ ἐν τῇ Ἀκροπόλει* (ἴδ. σ. 153 ἀρ. 1 κ. ἑ.).

Ἡ ἀνασκαφὴ τοῦ χώρου τοῦ μεταξὺ τοῦ Παρθενῶνος καὶ τοῦ

νοτίου τῆς Ἀκροπόλεως τείχους ἐπερατώθη. Τώρα προχωρεῖ ἡ σκαφή, κατὰ τὴν αὐτὴν πάντοτε διεύθυνσιν, πρὸς δυσμάς, εἰς τὸ μέρος ἔνθα τὸ ἱερὸν τῆς Βραυρωνείας Ἀρτέμιδος.

Εὑρήματα ἐλάχιστα ἐγένοντο καὶ οὐχὶ ἄξια λόγου. Τούτων μνημονευτέα μόνον πωρίνη φυσικοῦ μεγέθους κεφαλὴ (ἧς τὸ πρόσωπον ἀπεσπασμένον) ἀνδρὸς πωγωνοφόρου.

Τὸ πώρινον στρῶμα (ἴδ. σ. 10 ἀριθ. 1) δὲν ἐξετείνετο καθ' ὅλον τὸ μῆκος τοῦ κρηπιδώματος ἀλλὰ μέχρι τοῦ μέσου περίπου αὐτοῦ· τουναντίον ὅμως τὸ ἐκ κοινῶν ἀξέστων τὸ πλεῖστον τιτανολίθων κατεσκευασμένον τεῖχος, ὅπερ ἐχρησίμευεν ὡς ὑποστήριγμα τῶν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ κρηπιδώματος τοῦ ναοῦ χωμάτων, ἐκτείνεται καθ' ὅλον τὸ μῆκος τοῦ κρηπιδώματος μέχρι τῆς νοτιοδυτικῆς αὐτοῦ γωνίας, ἔνθα συναντᾷ σωζόμενον νῦν μέρος τοῦ κυκλωπείου τὴν κατασκευὴν τείχους, ὃ περιέβαλλε τὸ πάλαι τὴν μεσημβρινὴν πλευρὰν τῆς Ἀκροπόλεως. Εἰς τὸ μέρος δὲ τοῦτο, ἔνθα ἡ συνάντησις τῶν δύο τειχῶν, ὑπάρχει κλίμαξ διασχίζουσα τὸ διὰ τὴν ἐπίχωσιν τεῖχος, δι' ἧς ἀπὸ τοῦ χώρου τοῦ μεταξὺ τοῦ τείχους τούτου καὶ τοῦ μεσημβρινοῦ τείχους τῆς Ἀκροπόλεως θὰ ἀνήρχετό τις εἰς τὸν χῶρον τὸν μεταξὺ τοῦ αὐτοῦ τείχους καὶ τοῦ κρηπιδώματος τοῦ Παρθενῶνος. Διὰ τῆς κλίμακος ἄρα ταύτης ἐφάνη ὅτι ὀρθῶς ἔχει, ἣν ἐν σελ. 31 ἐξήνεγκον εἰκασίαν ὅτι μόνη ἡ ἐπίχωσις ἡ μεταξὺ τοῦ κρηπιδώματος τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ ἐκ τιτανολίθων τείχους ἐγένετο συγχρόνως τῇ οἰκοδομῇ τοῦ κρηπιδώματος τοῦ Παρθενῶνος, ἡ λοιπὴ δ' ἐπίχωσις ἀπὸ τοῦ ἐκ τιτανολίθων τείχους μέχρι τοῦ μεσημβρινοῦ τῆς Ἀκροπόλεως τείχους ἐγένετο ὑστερώτερον.

Καὶ ἄλλα δὲ τείχη ἀπεκαλύφθησαν ἐν τῇ γενομένῃ σκαφῇ, περὶ ὧν γενήσεται λόγος ἐν καιρῷ εὐθέτῳ, ὅτε δημοσιευθήσονται τὰ ἀναγκαῖα σχεδιάσματα, διότι ἄνευ τούτων πᾶς λόγος θὰ εἶνε ἀκατάληπτος.

Ἐπερατώθησαν δὲ καὶ αἱ ἐντὸς τοῦ Μουσείου γινόμεναι ἀνασκαφαὶ (ἴδ. σ. 104). Ἐν αὐταῖς ἐγένοντο μικρὰ εὑρήματα τῶν συνήθων, οἷον τεμάχια ἀγγείων, πήλινα εἰδώλια, χαλκᾶ κτλ. πήλινα ἀρχιτεκτονικὰ ἰδίως κεραμίδες ἀνθεμωτοί, μαρμαρίνη πλίνθος μετὰ σωζομένου ἄκρου ποδὸς ἀγάλματος, μεγάλη μαρμαρίνη

πτέρυξ Νίκης κ. ἄ. Σπουδαῖον ὅμως ἀποτέλεσμα τῶν ἀνασκαφῶν τούτων εἶνε ἡ κατὰ τὰς ἀρκτικὰς αἰθούσας τοῦ Μουσείου ἀποκάλυψις μέρους τοῦ κυκλωπείου τείχους τῆς Ἀκροπόλεως. Ἐν τῇ τελευταίᾳ δὲ πρὸς ἀνατολὰς ἀρκτικῇ αἰθούσῃ ἀπεκαλύφθησαν καὶ τρεῖς ἐπὶ τοῦ βράχου κείμενοι τάφοι τοιοῦτοι τὴν κατασκευήν, οἷοι καὶ οἱ ἐν τῷ χώρῳ τῷ πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Μουσείου εὑρεθέντες, οἱ ἐν σελ. 83 μνημονευόμενοι. Ἐν ἑνὶ τούτων ἐσῴζετο ὁ σκελετὸς ἀνδρὸς ἐν καλῇ σχετικῶς καταστάσει· πλησίον δὲ τῆς κεφαλῆς τοῦ νεκροῦ εὑρέθη καὶ ἀγγεῖον τῶν καλουμένων Μυκηναίων, τοιοῦτον οἷον καὶ τὸ ἐν σελ. 83.

Π. ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ

2) *Ἀνασκαφαὶ ἐν Τανάγρᾳ* (ἴδ. σ. 155 ἀρ. 2 κ. ἑ.).

Ἐν ταῖς ἐν Τανάγρᾳ ἀνασκαφαῖς εὑρέθησαν ἀγαλμάτια καὶ ἀγγεῖα τῶν συνήθων. Ἀνεκαλύφθησαν δὲ καὶ ἐννέα νεκρικαὶ στῆλαι, ἐν αἷς ἀναγράφονται τὰ ἑξῆς ὀνόματα :

α') Ευνοστα
β') Ζωπυρος
γ') Θεβαδας
δ') Σωφρονα
ε') Ανιοχ. .
ς') Πολεμων
ζ') Σελευκος
η') Ευαματις
θ') [Σ]ημαρετα

[Κατ' ἀναφορὰς τοῦ Κορομάντσου]

3) *Ἀνασκαφαὶ ἐν Μυκήναις* (ἴδ. σ. 155 ἀρ. 3 κ. ἑ.).

Ἐν Μυκήναις ἐκαθαρίσθησαν δέκα τάφοι, ὧν οἱ πέντε ἦσαν πολὺ μικροὶ καὶ κατ' ἀκολουθίαν πολὺ πτωχοί. Ἐν τοῖς λοιποῖς » εὑρέθησαν : α') τρία πήλινα ἀγγεῖα σχεδὸν ἄρτια ἔχοντα ἀξίαν τινὰ διὰ τὰ κοσμήματά των· β') δύο πήλινα εἰδώλια, ἄμορφα μὲν ὡς πάντα τὰ τῆς μυκηναίας λεγομένης ἐποχῆς, ἀλλὰ περίεργα τὸ μὲν ἓν διὰ τὸν σχηματισμὸν τῆς κεφαλῆς του καὶ διὰ τὸν περὶ

» τὸν λαιμὸν περιδέραιον, ὃ δηλοῦται διὰ χρώματος, τὸ δ' ἕτερον διότι φαίνεται ὅτι βαστάζει ἐν τῇ ἀγκάλῃ παιδίον· ἀμφότερα εἶναι γυναικεῖα· γ') ἓν χαλκοῦν μαχαίριον καὶ τέσσαρες αἰχμαὶ βελῶν ὡσαύτως χαλκαῖ· δ') εἷς χρυσοῦς δακτύλιος ἐκ σύρματος λεπτοῦ συνεστραμμένου μὴ ἔχων σφενδόνην· ε') ἓξ λίθοι ἐγγεγλυμμένοι, ὧν οἱ δύο ἐξ ὑελώδους μάζης· ἐπὶ τοῦ ἑνὸς ἐκ τῶν ἄλλων παρίστανται ἀντιμέτωπα δύο τερατοειδῆ ζῷα ἔχοντα σῶμα λέοντος πτερωτόν, κεφαλὴν δὲ δυσδιάκριτον· διὰ τῶν ὀπισθίων ποδῶν των πατοῦσιν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, τοὺς δὲ προσθίους θέτουσιν ἐπὶ βάθρου τινός, ὥστε καὶ ταῦτα ὑπενθυμίζουσι τὸ ὑπεράνω τῆς πύλης τῶν Μυκηνῶν ἀνάγλυφον τῶν λεόντων· ϛ') μικρά τινα κοσμήματα χρυσᾶ καὶ πλείονα ἐξ ὑελώδους μάζης· ζ') ἑπτὰ λίθοι μετὰ γλυφῶν, ὧν οἱ τρεῖς ἱκανῶς περίεργοι· διότι ἐπὶ μὲν τοῦ ἑνὸς φαίνεται παριστάμενον ζῷον ὕπτιον ἐπὶ τραπέζης (;), παρ' ἣν ὑπάρχει μορφὴ ἴσως γυναικεία· ἐπὶ τοῦ δευτέρου παρίσταται ἀνὴρ συλλαμβάνων ζῷόν τι κερασφόρον ἀπὸ τῶν κεράτων καὶ ἐπὶ τοῦ τρίτου ἐπαναλαμβάνεται τὸ αὐτὸ θέμα μετά τινων παραλλαγῶν· γνωστὸν δὲ ὅτι ἡ αὐτὴ παράστασις εὑρέθη καὶ ἐπὶ τοιχογραφίας τοῦ ἐν Τίρυνθι ἀνακτόρου· η') κύλινδρος μικρὸς ἐκ λίθου μέλανος (αἱματίτου ;) διάτρητος, ἐφ' οὗ φαίνονται τέσσαρες μορφαί, ὧν αἱ τρεῖς ὡσεὶ ἱπποκέφαλοι· θ') τρεῖς αἰχμαὶ δοράτων καὶ ὑπὲρ τὰς δέκα βελῶν· ι') ἐννέα χαλκᾶ ἀγγεῖα εὑρεθέντα ὁμοῦ ἐν τῷ αὐτῷ τάφῳ, ὧν τὰ ἓξ σχήματος κρατῆρος ἢ γάστρας· ἡ διάμετρος τῶν χειλέων τοῦ μεγίστου ἐξ αὐτῶν εἶναι 0,48 μ. κοσμεῖται δ' ἡ ἄνω ἐπιφάνεια τοῦ χείλους διὰ τριπλῆς σειρᾶς μικρῶν ἐκτύπων σταγόνων ἢ στιγμῶν· ὁ πυθμὴν ὅλος καὶ μέρος τῆς γάστρας εἶναι βεβλαμμένα. Τὰ λοιπὰ πέντε ἀγγεῖα τοῦ αὐτοῦ σχήματος εἶναι πάντα τὸ ἓν μικρότερον τοῦ ἄλλου, δὲν ἔχουσι δὲ κοσμήματα, διατηροῦνται ὅμως τὰ τέσσαρα ἐξ αὐτῶν πολὺ καλά. Ἐκ τῶν τριῶν ἄλλων τὸ ἕν, ὅπερ εἶναι πολὺ βεβλαμμένον, ἔχει σχῆμα φιάλης ἀβαθοῦς μετὰ τριῶν ποδῶν, εἶναι δηλαδὴ τρίπους, τὸ δεύτερον εἶναι ἡμισφαιρικὸν ἄνευ βάσεως, μόνωτον, ὕψους 0,085, διαμέτρου 0,165, περιθέει δὲ τὸ χεῖλος αὐτοῦ ἔξωθεν ζώνη μετ' ἐγκεχαραγμένων λεπτῶν ἑλικοειδῶν κοσμημάτων· αὐτὸ εἶναι καθ' ὅλα σῶον. Τὸ τελευταῖον, ὅπερ μόνον κατὰ τὴν γάστραν ἔχει βλάβην

τινά, εἶνε πρόχους μόνωτος, ἐννοεῖται, ἔχει δ' ἐπὶ τῶν ὤμων ἐξέχουσαν ζώνην, ἐφ' ἧς ὑπάρχουσιν ἔκτυποι δεκαεπτὰ μικραὶ κεφαλαὶ βοῶν, ἐπὶ δὲ τῆς λαβῆς ἄλλαι τέσσαρες ἐγκεχαραγμέναι· ὕψος τοῦ ἀγγείου 0,27.»

[Κατ' ἀναφορὰς Χ. Τσούντα].

4) *Ἀνασκαφαὶ ἐν Ἀκραιφνίῳ.*

Ἐν Ἀκραιφνίῳ, ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Πτώου Ἀπόλλωνος, ἐνεργήθησαν ἀνασκαφαί, ἀδείᾳ τοῦ Ὑπουργείου, ἐν ὀνόματι τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς, ὑπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ 1885 ἐν τῷ αὐτῷ ἱερῷ ἀνασκάπτοντος καθηγητοῦ κ. Holleaux, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ἐφόρου Π. Καστρωμένου.

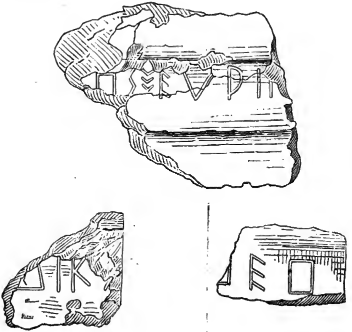
Αἱ ἀνασκαφαὶ αὗται ἤρξαντο κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ μηνὸς καὶ διήρκεσαν μέχρι τέλους αὐτοῦ. Ἐν αὐταῖς ἀπεκαλύφθη περιφερὲς οἰκοδόμημα διαμέτρου 6 μέτρων, σωζόμενον εἰς ὕψος 0,70 ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἐδάφους, ὅπερ εἶνε πιθανῶς ἡ ὑπὸ Πλουτάρχου μνημονευομένη **Θόλος τοῦ Ἀπόλλωνος**. Εὑρέθησαν δὲ α') χαλκοῦν ἀγαλμάτιον (ὕψ. 0,11) παριστῶν γυμνὸν νεανίαν ἔχοντα τὴν κόμην ταινίᾳ περιδεδεμένην· β') κεφαλὴ μικρὰ νεανίου ἐκ μαρμάρου, ἀρχαϊκῆς τέχνης καὶ γ') ἀρχαϊκὴ κεφαλὴ Ἀπόλλωνος (;) τοῦ συνήθους τύπου, ἔχουσα ὕψος 0,21.

5) *Εὕρεσις ἐπιγραφῶν ἐν τῇ Ἀκροπόλει.*

Ἐν τῷ νοτιοδυτικῶς τοῦ Παρθενῶνος καθαριζομένῳ ὑπὸ τῶν ἐν αὐτῷ παντοίων λίθων χώρῳ, ἀνευρέθησαν, κατ' ἔκθεσιν τοῦ Λόλλιγκ, αἱ ἑξῆς ἐπιγραφαί:

1. »Τρία τεμάχια κιόνων ἐκ πωρίνου λίθου, ὧν δημοσιεύομεν

πανομοιότυπα (τὸ μεῖζον εἰς μέγεθος 1 : 7, 5, τὰ μικρότερα εἰς μέγ. 1 :‚5).

. . . πς ⋮ Ευρι[π . . . .
. . δικ[α . .
θ]εο[ι

2. Δύο τεμάχια ἐκ λευκοῦ μαρμάρου, ὧν ἔπονται τὰ πανομοιότυπα· ἡ ἐπιγραφὴ εἶναι βουστροφηδὸν γεγραμμένη, τὸ δὲ δίγαμμα ἀποδεικνύει ὅτι ἐγράφη παρὰ ξένου τινός.

Δ]εκ[ατε ⋮] ΝαϜυ[γενες αν]εθ[εκεν] τἀθ[εναιαι
Πρβ. I. G. A. 408.

3. Τεμάχιον πλακὸς ἐκ λευκοῦ μαρμάρου, μήκ. 0,28, ὕψ. 0,24, πάχ. 0,10μ. Καὶ αὕτη ἡ ἐπιγραφὴ εἶνε βουστροφηδὸν γεγραμμένη, ὡς φαίνεται ἐκ τοῦ ἑπομένου ξυλογραφήματος·

Οἱ δεῖνες ανεθε]σαν Γ[λαυ]κοπιδ[ι . . . .

4. Δύο νέα τεμάχια τῆς ἐν τῷ C. I. A. II ὑπ' ἀριθμ. 49 ἐπιγραφῆς, ἥτις πραγματεύεται περὶ τῆς ἐν ἔτει 375/4 γενομένης προςλήψεως τῶν Κερκυραίων, Ἀκαρνάνων καὶ Κεφαλλήνων εἰς τὴν καλουμένην δευτέραν ἀττικὴν συμμαχίαν. Τὰ νέα τεμάχια ἀποτελοῦσι τὴν συνέχειαν τοῦ ὑπὸ τοῦ Köhler δημοσιευθέντος κειμένου, τῆς δὲ σαφηνείας ἕνεκα παρατίθημι ἐνταῦθα ἐν ἀρχῇ τοῦ διὰ τῶν νέων τεμαχίων συμπληρωθέντος τέλους τῆς ἐπιγραφῆς καὶ τοὺς προηγουμένους στίχους (παρὰ τῷ Köhler στ. 12 κ. ἑ.).

[δοκει] τηι βουλη-
ι ανα[γ]ραψαι των πολεων τ[ων ηκουσων τα ο]νοματα[ε]ς την στηλην την κοινην
τω[ν συμμαχων τον] γραμμα[τ]εα της βουλης, και αποδοναῖ[ι τος ορκος τα]ις πο-
λε[σι] ταις ηκουσαις την βουλην [και τος στρατηγος και το]ς ιππεας και τας συμ-
μαχ[ος οιτινες ωμοσαν τον ορ]κον, πραχθεντων δε τουτ[ων το λοιπο κυριον ειναι ο]-
τι αν δοξει τωι κοινωι, [ελεσθαι δε τον δημον τος απ]οληψαμενος τος ορκος [παρα
των πολεων τος και ανα]γραφη[σομε]νος εις την στη[λην την κοινην ου οι συμ]μα-
χοι ε[γγε]γραμμενοι εισιν, π[εμψαι δε και συνεδρο]ς των πο[λ]εων εκαστην ες το
συ[νεδριον των συμμαχων] κατα τα [δ]ογματα τω[ν] συμμαχω[ν τα περι των Κορ-
κυρα]ιων, περι δε των Ακαρνανων σκ[εψασθαι κοινηι μετα Α]ισχυλο κ[αι] Ε[υ]-
αρχο και Ευρυ . . . . ος και Ε [ἢ Γ . . . . κα]ι Ρυ-
σιλ[. . . . . νт . . . .

Ὡς πρὸς τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ιγ' στίχου πρβ. τὴν ἐν τῷ C. I. A. II. ὑπ' ἀρ. 49^{b} ἐπιγραφήν.

5. Μικρὸν τεμάχιον πλακὸς ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, εἰς δύο κεχωρισμένον, μήκ. 0,15 μ., φέρον ἐπιγραφὴν πραγματευομένην περὶ ἀπελευθερώσεως δούλων· οἱ ἀπελευθερωθέντες ἀνέθηκαν τῇ Ἀθηνᾷ φιάλην σταθμὸν ἔχουσαν ἑκατὸν δραχμῶν.

απ]οφ[υγων ἤ — γουσα
τὸν δεῖνα — δημοτικὸν — φιαλη σταθμον :] Η
ἡ δεῖνα εν . . . . . οικου]σα αποφυγο[υσα
τὸν δεῖνα Παι]ονιδην
φιαλη στα]θμον : Η
ὁ δεῖνα Αχ]αρνησιν [οικων
αποφυ]γων Παν[. . . . κτέ.

6. Τεμάχιον περιφεροῦς βάσεως ἐξ Ὑμηττίου λίθου, ὕψ. 0,16, διαμ. 0,20μ.

[Σωτηρι
και κτιστη]
αυτοκρατορι
Αδριανω
Ολυμπιω

7. Πλὰξ ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, ἔχουσα τὸ σχῆμα μετόπης· ἐπὶ τοῦ ἑνός, τοῦ προέχοντος ἄκρου τῆς πλακὸς ἐχάραξέ τις παίζων ἢ ἀσκήσεως χάριν τὸ ἑξῆς·

Μ] Χ 𐅆 Η 𐅄 Δ Γ Ͱ Ο (

Ὁμοίως ἐχαράχθησαν ἐπὶ κεράμου τινος πρὸς Ν. τοῦ ἐν Ἀκροπόλει Μουσείου εὑρεθέντος

Μ Χ 𐅆 Η 𐅄 Δ Γ
Τ

Παρομοίαν ἐπιγραφὴν φέρει καὶ ὁ κέραμος στρωτὴρ ὁ ἐν Ἐλευσῖνι εὑρεθείς, περὶ οὗ λόγος γίγνεται ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τοῦ ἔτους 1884 σελ. 72.

» 8. Κιονίσκος ἐξ Ὑμηττίου λίθου, φέρων μόνον τὸ ὄνομα

Αγων

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἐργασίαι καὶ Μουσεῖα.

1) *Μουσεῖον Ἀκροπόλεως.*

Αἱ ἐντὸς τοῦ Μουσείου τῆς Ἀκροπόλεως ἐνεργούμεναι ἀνασκαφαὶ (ἴδ. σ. 104) ἐπερατώθησαν (ἴδ. σ. 169)· ἐπερατώθησαν δὲ καὶ αἱ πρὸς ἐπίστρωσιν τοῦ ἐδάφους διὰ μωσαϊκοῦ γινόμεναι ἐργασίαι καὶ αἱ πρὸς μεγέθυνσιν τῶν παραθύρων τοῦ Μουσείου. Ἤρξαντο δὲ ἐργασίαι πρὸς ἐπίχρισιν τῶν τοίχων, βάθρων καὶ ξυλίνων ἀρχαιοθηκῶν, δι' ἐλαιοχρωματισμοῦ καὶ ἐξακολουθοῦσιν αἱ πρὸς κατάταξιν τῶν ἀγαλμάτων.

2) *Ἐργασίαι ἐν τῇ Ἀκροπόλει.*

Οἱ ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Πιττάκη παρὰ τὸ μεσημβρινὸν τεῖχος τῆς Ἀκροπόλεως, τὸ μεταξὺ τοῦ Παρθενῶνος καὶ τῶν Προπυλαίων, ἐντετειχισμένοι **ἀρχαῖοι λίθοι** (ἀρχιτεκτονικὰ μέλη, βυζαντινὰ κοσμήματα κτλ.) ἐξήχθησαν ἐκεῖθεν καὶ διακριθέντες κατ' εἶδος καὶ σπουδαιότητα ἐξετέθησαν οἱ μὲν ἐν τῷ μεταξὺ τῶν δύο Μουσείων χώρῳ, οἱ δὲ παρὰ τὸ Belvedere, οἱ δὲ ἐντὸς τοῦ μικροῦ Μουσείου. Ἐξακολουθοῦσι δὲ αἱ ἐργασίαι πρὸς κατεδάφισιν τῶν κατὰ τὴν ἄνοδον εἰς τὴν Ἀκρόπολιν μεσαιωνικῶν καὶ νεωτέρων τειχῶν καὶ ἡ ἐν τῷ **Παρθενῶνι** πρὸς ἀνακάθαρσιν τοῦ δαπέδου ἀπὸ τῶν ἐπ' αὐτοῦ ἀχρήστων λίθων, τοποθετουμένων ἐν τῷ πρὸς ἀνατολὰς τοῦ ναοῦ ἀνεσκαμμένῳ ἤδη καὶ ἐπιχωσμένῳ χώρῳ. Συγχρόνως δὲ γίνεται διάκρισις τῶν λίθων καὶ ἀπομακρύνονται ἀπό τε τοῦ δαπέδου τοῦ ναοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ περὶ αὐτὸν χώρου πάντες οἱ μὴ εἰς αὐτὸν ἀνήκοντες, ἐν ᾧ τουναντίον πάντες οἱ εἰς αὐτὸν ἀνήκοντες συνάγονται πανταχόθεν τῆς Ἀκροπόλεως καὶ τοποθετοῦνται ἐν τῷ περὶ τὸ κρηπίδωμα χώρῳ.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1888

ΤΕΥΧΟΣ ΜΗΝΟΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἀρχαῖα εἰσαχθέντα εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μουσεῖον.

1. Ἔρεισμα ἀγάλματος ἔχον μορφὴν Παλλαδίου (;) ἀντὶ τοῦ συνήθους στελέχους δένδρου. Τὸ ξοανόμορφον τοῦτο σῶμα (ἐλλείπει ἡ κεφαλὴ) φέρει αἰγίδα καὶ Γοργόνειον καὶ ὑπὸ τὴν αἰγίδα θώρακα ἐν εἴδει διπλοϊδίου καταπίπτοντα· ὄφις δὲ ἱκανῶς μέγας περισπειροῦται αὐτό. Κατὰ τὴν ζώνην, ὑπὸ τῆς σπείρας τοῦ ὄφεος εἰς δύο μέρη διαχωριζομένη ἐπιγραφή :

Πραξιτελης
Αθηναιος εποιει

Κατὰ τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων ἡ ἐπιγραφὴ προέρχεται ἐκ τῶν πρώτων αὐτοκρατορικῶν χρόνων, ἐξ οὗ δῆλον ὅτι αὕτη γνωρίζει ἡμῖν Πραξιτέλην Ἀθηναῖον, τεχνίτην ἀκμάζοντα κατὰ τοὺς ῥωμαϊκοὺς χρόνους, αὐτὸν δηλ. τὸν Πραξιτέλην τὸν καὶ ἐξ ἄλλων ἐπιγραφῶν (Löwy: Inschriften Gr. Bildh. 318, 319 κ. ἑ.) γνωστόν. Εὑρέθη ἐν Λαμίᾳ καὶ ἐδωρήθη ὑπὸ τοῦ εὑρόντος Ἀναστασίου Μπεσίου (Εὑρετήριον Γεν. Ἐφορείας 717).

2-15. Τὰ ἑξῆς ὑπ' ἀρ. 2-15 γλυπτὰ εὑρεθέντα ἐν ταῖς ἐν Ἐλευσῖνι ἀνασκαφαῖς· ἤτοι 2) Κορμὸς νεανίου φυσικοῦ σχεδὸν μεγέθους μετὰ προσαρμοζούσης κεφαλῆς ἔργον καλλίστης ἑλληνικῆς τέχνης. — 3) Δύο ἀγαλμάτια παριστῶντα καθημένην θεάν, ὧν ἡ μία φέρει ἐπὶ τῶν γονάτων παῖδα. — 4) Τεμάχιον στεφάνης ἐκ τῆς ςέγης οἰκοδομήματος μετ'ἐξεχούσης κεφαλῆς κριοῦ (ἴδ. Πρακ. Ἀρχ. Ἑταιρ. 1883 σ. 63). — 5) Κεφαλὴ γραός. — 6) Γυναικεία κεφαλὴ

φέρουσα στεφάνην καὶ ἔχουσα μακρὰν τὴν κόμην. — 7) Ἀνδρικὴ κεφαλὴ μετὰ στεφάνου· αἱ κόραι δεδηλωμέναι. — 8) Γυναικεία κεφαλὴ ἰδανικὰ ἔχουσα τὰ γνωρίσματα· τὸ ἄνω μέρος ἀποκεκομμένον. — 9) Γυναικεία κεφαλὴ (ἱερείας;) μετὰ πλατείας περὶ τὴν κόμην ταινίας. — 10) Τεμάχιον ἀναγλύφου, ἐν ᾧ σώζεται κεφαλὴ νεανίσκου φέρουσα κυνῆν. — 11) Σύμπλεγμα παριστῶν ἄνδρα καθήμενον καὶ γυναῖκα γονατίζουσαν, ἀπομίμησις ἐν μικρῷ τοῦ ἐν τῷ δυτικῷ ἀετώματι τοῦ Παρθενῶνος. — 12) Τὰ ἐν Ἀρχ. Ἐφημερίδι 1886 Πίν. 3 ἀρ. 1 καὶ 2 δημοσιευμένα ἀνάγλυφα. — 13) Ἀρχαΐζουσα πωγωνοφόρος κεφαλὴ τοῦ γνωστοῦ τύπου τοῦ Διονύσου (ἴδ. Ἀρχ. Ἐφημ. 1886 σ. 262 ἀρ. 6). — 14) Ἀνάγλυφον, ἐν ᾧ Ἡρακλῆς ἀναπαυόμενος. — 15) Ἡ γνωστὴ ἐν τῷ ἐκκλησιδίῳ τοῦ ἁγ. Ζαχαρίου πρὸ χρόνων κειμένη πωγωνοφόρος ὑπερμεγέθης κεφαλή, ἴσως Ποσειδῶνος. — 16) Κεφαλὴ γυναικεία μετὰ τοῦ λαιμοῦ φέρουσα περὶ τὴν κόμην ταινίαν, τέχνης ἀρχαϊκῆς, ὕψ. 1,65. — 17) Κεφαλὴ ἀνδρικὴ μετὰ τοῦ λαιμοῦ ἔχουσα περὶ τὴν κόμην στρογγυλὴν ταινίαν, τέχνης ἀρχαϊκῆς ὕψ. 0,19. — 18) Κεφαλὴ γυναικεία μετὰ τοῦ λαιμοῦ ἔχουσα περὶ τὴν κόμην διπλῆν ταινίαν, ὕψ. 0,10. (Εὑρετήριον Γεν. Ἐφορείας 698 — 714).

16. Πηλίνη προτομὴ ἀνδρὸς πωγωνοφόρου ἔχοντος κατὰ σχῆμα πεποιημένην τὴν κόμην κύκλῳ περὶ τὸ μέτωπον. Ὁ τύπος τοῦ προσώπου λίαν ἀρχαϊκός. Εὑρέθη ἐν Βοιωτίᾳ (Εὑρετ. Γεν. Ἐφορ. 716).

17. Ἄγαλμα Βάκχου γυμνόν, οὗ ὁ δεξιὸς γόμφος λίαν προεκβεβλημένος κατὰ τὸν Πραξιτέλειον τρόπον. Ἐλλείπουσι τὰ κάτω καὶ ἄνω ἄκρα· τὸ πρόσωπον ἐφθαρμένον. Μέγεθος ὑπερφυσικόν, τέχνη κοινὴ ῥωμαϊκή. Εὑρέθη παρὰ τὸ ἐνταῦθα Ὀλυμπιεῖον, ἀπέναντι τοῦ Ζαππείου μεγάρου. (Εὑρετήριον Γεν. Ἐφορ. 717).

18. Προτομὴ ἀνδρὸς πωγωνοφόρου, καλῶς διατηρουμένη. Μέγεθος φυσικόν. Εὑρέθη ἔνθα τὸ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀριθμῷ ἄγαλμα. (Εὑρετ. Γεν. Ἐφορ. 718).

19 - 26. Τὰ ἑξῆς ὑπ' ἀρ. 19 - 26 ἀρχαῖα εὑρεθέντα ἐν ταῖς ἐν Ἀκραιφνίῳ τῆς Βοιωτίας, ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Πτώου Ἀπόλλωνος ἀνασκαφαῖς (ἴδ. σ. 172 ἀρ. 4), ἤτοι: 19) ἀγαλμάτιον χαλκοῦν ἐλλιπὲς τὰς χεῖρας (ὕψ. 0,11) παριστῶν ἄνδρα γυμνὸν

ἔχοντα τὸν δεξιὸν βραχίονα κεκαμμένον κατὰ τὸν ἀγκῶνα· διάθεσις ἡ τοῦ δορυφόρου· τέχνη ἑλληνικῶν χρόνων.—20) Χαλκῆ λαβὴ ἀγγείου ἐνεπίγραφος, μήκους 0,09. —21) Τριάκοντα δύο χαλκᾶ νομίσματα (Βοιωτικὰ τὰ πλεῖστα), κατιωμένα, καὶ δακτύλιος χαλκοῦς. —22) Κεφαλὴ μαρμαρίνη ἀρχαϊκὴ (ὕψ. προσώπου 0,16), ἀποκεκρουσμένη τὸ πρόσωπον, μετὰ μέρους τοῦ λαιμοῦ. — 23) Τὸ ἄνω ἥμισυ μικρᾶς κεφαλῆς ἀρχαϊκοῦ τύπου.— 24) Δεξιὰ χεὶρ ἀγάλματος ἀρχαϊκοῦ ὑπερφυσικοῦ μεγέθους, φέρουσα ὀπὴν ἐν ᾗ τόξον ἴσως ἢ βέλος ἐντεθειμένον ὑπῆρχε (ἡ ἀριστερὰ χεὶρ τοῦ αὐτοῦ ἴσως ἀγάλματος κεῖται ἤδη ἐν τῷ Ἐθν. Μουσείῳ ἀνευρεθεῖσα πρὸ δύο ἐτῶν ἐν ταῖς αὐταῖς ἀνασκαφαῖς). — 25) Πηλίνη λαβὴ ἀγγείου τριγωνικοῦ σχήματος (μετὰ τριῶν ὀπῶν τριγωνικῶν), ἐφ' ἧς ἀνάγλυπτος μορφὴ ζώου (γρυπός ;).— 26) Μικρὸς χαλκοῦς τρίπους ὕψ. 0,06. (Εὑρετ. Γεν. Ἐφορ. 719 - 726).

27. Διακόσια καὶ ἓξ (206) ἀρχαῖα νομίσματα, ὧν τὰ μὲν 22 ἀργυρᾶ, τὰ δὲ λοιπὰ χαλκᾶ, οὐχὶ καλῶς τὰ πλεῖστα διατετηρημένα. Μεταξὺ τούτων εἰσί τινα βυζαντινῶν καὶ ὑστερωτέρων χρόνων. Ἐδωρήθησαν ὑπὸ τοῦ ἐν Φιλιππουπόλει διευθυντοῦ τῶν Ζαριφείων Διδασκαλείων Γ. Σωτηριάδου. (Εὑρ. Γεν. Ἐφορ. 727).

28. Ἑξήκοντα καὶ δύο (62) ἀρχαῖα νομίσματα, ὧν τὰ 24 ἀργυρᾶ ῥωμαϊκῶν χρόνων καὶ τὰ λοιπὰ χαλκᾶ. Ἐδωρήθησαν ὑπὸ τοῦ σεβ. Μητροπολίτου Φιλιππουπόλεως Ἰωάννου. (Εὑρετ. Γεν. Ἐφορ. 728).

29 - 32. Τὰ ἑξῆς ὑπ' ἀριθ. 29 - 32 νομισματόσημα, τῆς Μεγάλης Βρεττανίας δωρηθέντα ὑπὸ τοῦ λόρδου Γέρσεϋ (Gersey) διὰ τοῦ προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Χαρ. Τρικούπη, ἵνα κατατεθῶσιν εἰς τὴν Συλλογὴν τοῦ Ἐθν. Νομισματικοῦ Μουσείου, ἤτοι: 29) ἕνδεκα νομισματόσημα κοπέντα κατὰ τὸ 1887 πρὸς ἀνάμνησιν τῆς πεντηκονταετηρίδος (jubileum) τῆς ἀνάσσης Βικτωρίας. Τούτων τὰ μὲν τέσσαρα εἰσὶ χρυσᾶ διαφόρου μεγέθους, ὧν τὸ μὲν ἔλασσον ἔχει τὸ μέγεθος περίπου εἰκοσοφράγκου τὸ δὲ μεῖζον ταλλήρου. Τὰ χρυσᾶ ἐπὶ τῆς μιᾶς ὄψεως φέρουσι τὴν προτομὴν τῆς Βικτωρίας μετὰ τοῦ στέμματος ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ πέριξ: VICTORIA D. G. BRITT: REG. F: D: Ἐπὶ τῆς ἑτέρας ὄψεως τὸν ἅγιον Γεώργιον φονεύοντα τὸν δράκοντα καὶ κάτωθεν 1887. — 30) νο-

μισματόσημον χρυσοῦν ζυγίζον δράμια 27 $^5/_8$ κοπὲν τὸ ἔτει 1887: ἐπὶ τῆς μιᾶς ὄψεως φέρει τὴν προτομὴν τῆς Βικτωρίας μετὰ τοῦ στέμματος ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ τὴν ἐπιγραφήν: VICTORIA REGINA ET IMPERATRIA: ἐπὶ τῆς ἑτέρας τῶν ὄψεων ὑπάρχει ἡ ἑξῆς παράστασις: ἐν τῷ κέντρῳ μορφὴ γυναικεία ἐκπροσωποῦσα τὸ Βρεττανικὸν κράτος καθημένη ἐπὶ θρόνου· ὄπισθεν τούτου ἐν τῷ βάθει εἰκονίζεται ἡ θάλασσα. Ἡ μορφὴ αὕτη φέρει ἐν τῇ δεξιᾷ τὸ ξίφος τῆς Δικαιοσύνης καὶ κρατεῖ ἐν τῇ ἀριστερᾷ σφαῖραν, ἐφ' ἧς πτερωτὴ Νίκη. Ἑκατέρωθεν τοῦ θρόνου ὁρατὸς λέων. Παρὰ τοὺς πόδας τῆς καθημένης μορφῆς κεῖται ὁ Ἑρμῆς, ὁ θεὸς τοῦ ἐμπορίου, κρατῶν ἐν τῇ ἀριστερᾷ κύλικα πλήρη χρυσοῦ καὶ ἀντικρὺ τούτου ἐπὶ τῶν βαθμίδων τοῦ θρόνου, κάθηται πτερωτὸς παῖς (genius) ὡς προσωποποίησις τοῦ Ἠλεκτρισμοῦ καὶ τοῦ Ἀτμοῦ. Ἑκατέρωθεν δὲ τῆς καθημένης μορφῆς, τῆς ἀντιπροσωπευούσης τὸ κράτος, ἵστανται πέντε γυναικεῖαι μορφαί, αἱ προτωποποιήσεις τῶν στοιχείων τοῦ μεγαλείου τῆς Ἀγγλίας· τουτέστιν ἐκ δεξιῶν μὲν (τῆς καθημένης μορφῆς) ἡ Ἐπιστήμη, τὰ Γράμματα καὶ ἡ Τέχνη, ἐξ ἀριστερῶν δὲ ἡ Βιομηχανία καὶ ἡ Γεωργική. Κάτωθεν τῆς ὅλης σκηνῆς, ὑπὸ τὸν θρόνον, φέρονται πέντε σήματα συνδεδεμένα διὰ ταινιῶν καὶ κλάδων, ἐν οἷς τὰ ὀνόματα τῶν πέντε ἠπείρων τῆς γῆς, ἐφ' ὧν ἐκτείνεται τὸ βρεττανικὸν κράτος, ἤτοι Εὐρώπη, Ἀσία, Ἀφρική, Ἀμερικὴ καὶ Αὐστραλία. Ὑπεράνω δὲ τῆς σκηνῆς ἵπτανται δύο μικραὶ πτερυγοφόροι μορφαὶ παριστῶσαι τὰ ἔτη 1837 καὶ 1887 κρατοῦσαι ἑκατέρα στέφανον ἐντὸς τοῦ ὁποίου τὰ γράμματα V. R. I. ὑπεράνω καὶ τούτων ἡ ἐπιγραφὴ IN COMMEMORATION. — 31) Νομισματόσημον τοῦ αὐτοῦ τύπου, οὗ καὶ τὸ προηγούμενον, μεῖζον, ἐξ ἀργύρου, βάρους 67 δραμ. καὶ $^3/_4$.— 32) Νομισματόσημον τοῦ αὐτοῦ τύπου, ἐκ χαλκοῦ, βάρους 62 $^1/_2$ δραμίων. (Εὑρετ. Γεν. Ἐφορ. 729 - 732).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ἀνασκαφαὶ καὶ εὑρήματα.

1) *Ἀνασκαφαὶ ἐν τῇ Ἀκροπόλει* (ἴδ. σ. 168 ἀρ. 1 κ. ἑ.).

Αἱ ἀνασκαφαὶ βαίνουσι παρὰ τὸ νότιον τεῖχος πέραν τῆς νοτιο-

δυτικῆς γωνίας τοῦ Παρθενῶνος. Καὶ ἐν τῷ μέρει τούτῳ ἡ ἐπίχωσις ἔχει, ὡς εἶχε καὶ κατὰ τὰ λοιπὰ μέρη τῆς Ἀκροπόλεως, ἀποτελεῖται δηλ. ἐκ χωμάτων καὶ λίθων ῥιφθέντων ἐκεῖ μετὰ τὰ Περσικά, ὅτε ᾠκοδομήθη τὸ τῆς Ἀκροπόλεως τεῖχος· διὰ τοῦτο καὶ ἐν τῇ σκαφῇ ταύτῃ γίνονται τὰ συνήθη εὑρήματα, ὧν μνημονευτέα ἐνταῦθα, α') δύο ἀγάλματα γυναικεῖα μεγέθους ὀλίγον τι μικροτέρου τοῦ φυσικοῦ ἐκ μαρμάρου, τοῦ γνωστοῦ τύπου, φέροντα καὶ ταῦτα τὸν συνήθη χρωματισμόν, ϐ') κορμὸς ἀγάλματος Ἀθηνᾶς μεγέθους μικροτέρου τοῦ φυσικοῦ, τέχνης ἀρχαϊκῆς, μετὰ αἰγίδος, ἐφ' ἧς Γοργώνειον, γ') ἀνδρικὴ πωγωνοφόρος κεφαλὴ ἀρχαϊκῆς τέχνης, διατηροῦσα ἱκανὰ λείψανα χρωματισμοῦ.

Ἡ ἐπίχωσις αὕτη, ἡ μετὰ τὰ Περσικὰ γενομένη, ἄρχεται κυρίως μετὰ βάθος ἑνὸς καὶ δύο μέτρων ὑπὸ τὸ σημερινὸν ἔδαφος καὶ βαίνει μέχρι τοῦ βράχου. Μέχρι βάθους ἑνὸς καὶ δύο μέτρων ὑπὸ τὸ σημερινὸν ἔδαφος, ἐνιαχοῦ δὲ καὶ βαθύτερον, ἀνεκινήθη τὸ ἔδαφος ἐν τοῖς μεταγενεστέροις χρόνοις διὰ κατασκευῆς δεξαμενῶν, βυζαντινῆς ἐκκλησίας καὶ διαφόρων τειχισμάτων· οὕτως ἐνταῦθα γίνονται καὶ εὑρήματα προερχόμενα ἐξ ἐποχῆς ὑστερωτέρας τῶν Περσικῶν. Τούτων μνημονευτέον κυρίως ἀκέφαλον ἄγαλμα καθημένης γυναικὸς προερχόμενον ἐκ τῆς ζωοφόρου τοῦ Ἐρεχθείου ἐνδεδυμένον ποδήρη χιτῶνα καὶ ἱμάτιον, καλῶς διατετηρημένον.

Π. ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ

2) *Ἀνασκαφαὶ ἐν Τανάγρᾳ* (ἴδ. σ. 170 ἀρ. 2 κ. ἑ.).

Ἐν ταῖς ἐν Τανάγρᾳ ἀνασκαφαῖς εὑρέθησαν ἄξια λόγου ἀγαλμάτιά τινα καὶ ἑπτὰ ἐπιτύμβιοι στῆλαι, ἐν αἷς αἱ ἑξῆς ἐπιγραφαί:

α') επι
Διοφαντωι
ϐ') Ζουδιππα
γ') Παναλος
δ') Κοθωπα
ε') Μελιτα
ς') Ιαρων
Καπωνος
ζ') Ερμαια

3) *Ἀνασκαφαὶ ἐν Μυκήναις* (ἴδ. σ. 170 ἀρ. 3 κ. ἑ.).

Ἐν Μυκήναις ἐκαθαρίσθησαν δύο τάφοι, ὧν ὁ εἷς οὐδὲν περιεῖχεν. Ἐν τῷ ἑτέρῳ εὑρέθησαν μόνον ἐλεφάντινα ἀντικείμενα, ὧν σπουδαιότερα τὰ ἑξῆς: «1) κύλινδρος χρήσεως ἀγνώστου ἔχων ὕψ. 0,10 μ. καὶ διάμ. 0,08 περίπου· ἕνεκα τῆς κακίστης διατηρήσεώς του ἐξήχθη μετὰ πολλῶν χωμάτων, ὅπως καθαρισθῇ ἐν Ἀθήναις, διὰ τοῦτο ἄγνωστον εἶναι ἐὰν ἔχῃ εἰκόνας καὶ ὁποίας· 2) ἄλλος ὅμοιος καὶ τῶν αὐτῶν διαστάσεων, ὡσαύτως κακῶς σωζόμενος καὶ κεκαλυμμένος τὸ πλεῖστον ὑπὸ χωμάτων· ἐπ' αὐτοῦ διακρίνονται τρεῖς ζῶναι ναυτίλων ἀναγλύπτων· 3) τὸ ἄνω σῶμα γυναικὸς ἀναγλύπτου κρατούσης τῇ ἀριστερᾷ ἄνθος ἢ μᾶλλον κλάδον· καὶ αὐτὸ ἔχει ἀνάγκην καθαρισμοῦ· ὕψ. 0,05 περίπου· 4) ἐξ ὁμοίου ἀναγλύφου τὸ κάτω σῶμα γυναικὸς καθημένης· 5) πλὰξ μικρὰ ἀρτία, ἐφ' ἧς ἀνάγλυπτος σφίγξ.

Πλὴν τούτων εὑρέθησαν καὶ τὰ πλεῖστα τῶν τεμαχίων ἀγγείου λιθίνου ἔχοντος ῥαβδώσεις λοξάς, πρὸς δὲ τούτοις ὀλίγα δυστυχῶς μόνον τεμάχια παχέως πηλίνου ἀγγείου ἔχοντος γάνωμα βαθὺ κυανοῦν καὶ περίεργον διὰ τὸν τρόπον τῆς διακοσμήσεώς του· κοσμήματα δὲν σώζονται νῦν πολλά, τὰ σωζόμενα ὅμως εἶναι ἐντετμημένα ἐν τῷ πηλῷ, αἱ δὲ ἐντομαὶ πλήρεις λευκῆς τινος ὕλης. Τὸν τρόπον τοῦτον εἰς οὐδὲν ἄλλο ἀγγεῖον ἐκ Μυκηνῶν παρετήρησα μέχρι τοῦδε.» [Κατ' ἀναφορὰν τοῦ ἐφόρου Χ. Τσούντα.]

4) *Ἀνασκαφαὶ παρὰ τὰς Θεσπιάς.*

Ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς διὰ τοῦ ἑταίρου αὐτῆς κ. Jamot, ἤρξαντο τῇ 4 Ὀκτωβρίου ἀνασκαφαὶ ἐν τῷ παρὰ τὰς Θεσπιὰς ἱερῷ τῶν Μουσῶν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ἐφόρου Π. Καστρωμένου.

Ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς ταύταις εὑρέθησαν ἤδη πολλαὶ ἀναθηματικαὶ τὸ πλεῖστον ἐπιγραφαὶ καὶ ἀπεκαλύφθησαν καὶ λείψανα τοῦ κρηπιδώματος τοῦ ναοῦ τῶν Μουσῶν, οὗ ἡ ἀνατολικὴ πλευρὰ δεικνύει μῆκος 12 μέτρων· τὸ δάπεδον τοῦ ναοῦ εἶνε ἐστρωμέ-

νον διὰ πλακῶν λευκοῦ λίθου. Εὑρέθησαν δὲ ἀρχιτεκτονικὰ τινα τεμάχια ἰωνικοῦ ῥυθμοῦ, ἐξ οὗ φαίνεται ὅτι ὁ ναὸς ἐν τῷ ῥυθμῷ τούτῳ ἦτο ᾠκοδομημένος.

Ϛ) *Ἐπιγραφαὶ ἐκ τῶν περὶ τὴν Ἀκρόπολιν.*

Ἐν τῷ κατεδαφιζομένῳ Προμαχῶνι τοῦ Ὀδυσσέως εὑρέθησαν ἐντετειχισμέναι, κατ' ἔκθεσιν τοῦ Λόλλιγκ, αἱ ἑξῆς ἐπιγραφαί :

1. « Τεμάχιον πλακὸς ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, κεκοσμημένον διὰ δύο στεφάνων ἐκ κλάδων ἐλαίας· τρίτου τινὸς στεφάνου ὑπάρχουσι πρὸς τῷ δεξιῷ ἄκρῳ τῆς πλακὸς ἀσήμαντα λείψανα. Μικρὸν μέρος τοῦ ἄνω ἄκρου τοῦ λίθου σώζεται. Μῆκ. 0,51, ὕψ. 0,26, πάχ. 0,055 μ. Ἐντὸς τῶν δύο στεφάνων αἱ ἑπόμεναι ἐπιγραφαί·

Θεσμοθετης	Θεσμοθετης
Αντιγονος	Ερεννιος
Απολλωνιου	Σωσανδρος
Μαραθωνιος	Ατηνιευς

Ἡ ἐν τῷ C. I. A. III. ὑπ' ἀρ. 1108 ἐπιγραφὴ γνωρίζει ἡμῖν τὸν ἐν τῇ ἄνω ἐπιγραφῇ ἀναφερόμενον Ἀντίγονον Ἀ. Μαρ. ὡς ἀγωνοθέτην Ἀδριανείων, ἀνεγράφη δὲ αὕτη κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ Dittenberger μεταξὺ 117 καὶ 129 μ. Χ.

Παρομοία ἐπιγραφὴ τῆς αὐτῆς ἐποχῆς καὶ γραφῆς, ἐφ' ἧς στηριζόμενος ὁ Köhler (Mitth. d. arch. Jnst. III. σ. 144 κ. ἑ.) ζητεῖ νὰ ὁρίζῃ τὴν θέσιν τοῦ Θεσμοθεσίου, προέρχεται ἀναμφιβόλως ἐκ τοῦ ἐν σπηλαίῳ ἱεροῦ τοῦ Ἀπόλλωνος Ὑπακραίου, τοῦ ποτε ἐπὶ τῆς ἄνωθεν τῆς Κλεψύδρας ἄκρας τῆς Ἀκροπόλεως κειμένου, ἀναγράφονται δὲ καὶ ἐν αὐτῇ ὁ ἄρχων, ὁ γραμματεὺς τοῦ συνεδρίου τῶν θεσμοθετῶν καὶ θεσμοθέτης τις ἐντὸς στεφάνων. Οὐδόλως δὲ ἀπίθανον ὅτι ἡ νῦν εὑρεθεῖσα πλὰξ μετὰ μιᾶς ἢ δύο ἄλλων τινῶν, αἵτινες ἔφερον τὰ ὀνόματα τῶν ἄλλων θεσμοθετῶν, ἀνῆκεν εἰς τὴν αὐτὴν βάσιν (ἢ βωμόν ;). Ἐπίσης καὶ ὑπὸ τοπογραφικὴν ἔποψιν ἐνδιαφέρον εἶναι τὸ ἐν τῷ αὐτῷ προμαχῶνι εὑρεθὲν

2. Ἀντίγραφον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου τοῦ τρίτου περίπου αἰῶνος π. Χ., παριστάνον τὸν Πᾶνα, οὗ τὸ σπήλαιον εὑρίσκεται παραπλεύρως τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν τῇ αὐτῇ ἄκρᾳ τῆς Ἀκροπόλεως. Ὁ τραγόπους θεὸς κρατεῖ ἐν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ καλαύ-

ροπα, τὸν δὲ δεξιὸν βραχίονα οὗ τὸ κάτω μέρος μετὰ τῆς χειρὸς λείπει, εἶχε προτεταμένον· ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ ὤμου κρέμαται δορά τις· ἀπεκρούσθησαν ἐκτὸς τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἡ κεφαλὴ καὶ οἱ πόδες. Μῆκ. 0,41, πλ. 0,33, πάχ. τῆς πλακὸς ἄνευ τοῦ ἀναγλύφου 0,09, ὕψ. τοῦ ἀναγλύφου 0,04 μ. Ἐπὶ τοῦ ἐμβαδοῦ τῆς πλακὸς παρὰ τῷ δεξιῷ μηρῷ τοῦ Πανὸς ἡ ἐπιγραφή:

. . . . . ειδης
Λευκον]οευς
τω Παν]ι
[ανεθηκε]

Ταύτην τὴν συμπλήρωσιν προτείνω ὑποθέτων ὅτι τὰ ἡμῖν σωζόμενα ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἀρχῆθεν προστεθεῖσαν ἀναθηματικὴν ἐπιγραφήν· ὁμολογητέον δὲ ὅτι ὁ χῶρος ἐν ᾧ ὑπάρχουσι δὲν εἶναι οὔτε κατάλληλος οὔτε ὁ συνήθης.

3. Τεμάχιον πλακὸς ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένης. Μῆκ. 0,17, πλάτ. 0,17, πάχ. 0,055 μ. Τὰ γράμματα ἐνεχαράχθησαν ἀνεπιμελῶς καὶ οὐχὶ στοιχηδόν, φαίνεται δὲ ὅτι ἡ ἐπιγραφὴ δὲν εἶναι προγενεστέρα τοῦ γ' αἰῶνος π. Χ.

. . . . Αθηναιων· αγαθει [τυχει δεδοχθαι τει βουλει
τους λαχοντας πρ]οεδρους εις την επιουσ[αν εκκλησιαν χρηματισαι
περι τουτων γ]νωμην δε ξυνβαλλεσθαι [της βουλης εις τον δημον οτι
δοκει τει βουλε]ι επαινεσαι Διονυσιον Σιμι [. . . . . . . και στεφανωσαι
αυτον χρυσωι σ]τεφανωι ευνοιας ενεκεν [της προς τον δημον τον Αθηναιων
ειναι δε αυτον προ]ξενον και ευεργετην [και αυτον και εγγονους του
δημου του Αθηναιων], υπαρχειν δε αυτω[ι και εγκτησιν. . . . . .
οικιας δε μεχρι δρα]χμων Χ ειναι δε [αυτωι αποδεικνυμενωι την προς
Αθηναιους ευνοιαν ευρεσθ]αι κ[αι] αλλο αγα[θον οτου αν δοκηι αξιος ειναι· ανα-
γραψαι δε τοδε το ψηφισμ]α τον γραμμ[ατέα τον κατα πρυτανειαν κτλ.

Ὡς πρὸς τὴν συμπλήρωσιν τῶν στίχων ζ' καὶ η' πρβ. Sitz. d. Berl. Akad. 1887 σ. 1068 ἀρ. 6.

Πλησίον τοῦ προμαχῶνος εὑρέθησαν μεταξὺ ἀχρήστων λίθων αἱ ἑπόμεναι δύο ἐπιγραφαί·

4. Τεμάχιον πλακὸς ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. μήκ. 0,20, πλ. 0,21, πάχ. 0,07 μ. Ἀνεγράφη ἡ ἐπιγραφὴ κατὰ τὸ δεύτερον ἥμισυ ἢ μᾶλλον πρὸς τὸ τέλος τοῦ δ' αἰῶνος π. Χ. (στοιχηδόν).

[και στησαι ε-]
ν ακροπ]ολει· [εις δε την αναγραφην τ-
ης στη]λης δο[υναι τον ταμιαν του δη-
μου ΔΔ] δραχμα[ς εκ των εις τα κατα ψη-
φισμα]τα αναλισ[κομενων τωι δημωι·
επαιν]εσαι δε Αρχ[. . . . . και καλεσ-
αι επι] ξενια εις το πρ[υτανειον εις
αυριο]ν.

5. Μικρὸν τεμάχιον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου, μήκ. 0,11 μ. Ἐντὸς στεφάνου ἐκ κλάδων ἐλαίας, ἐκ τῆς ἐποχῆς περίπου τοῦ Αὐγούστου,

Οι πρυτα]νεις
το]ν ταμιαν
Κηφι - ἤ - Διονυ]σοδωρον
. . . .

Κατεδαφιζομένου δὲ τοῦ τοίχου τοῦ μεταξὺ τοῦ κρηπιδώματος τοῦ ναοῦ τῆς Ἀπτέρου Νίκης καὶ τοῦ πρὸς Μ. τῆς πύλης τοῦ Beulé πύργου εὑρέθησαν ὡσαύτως αἱ ἑξῆς ἐπιγραφαί·

1. Τεμάχιον στήλης ἐξ Ὑμηττ. μαρμ. πρὸς τὸ ἄνω καὶ κάτω τεθραυσμένης. Μῆκ. 0,28, πλάτ. 0,44, πάχ. 0,153 μ. Ἡ γραφὴ στοιχηδόν· ἐξάγεται δὲ ἐκ τοῦ κειμένου τῆς ἐπιγραφῆς, ὅτι ἀνεγράφη μετὰ τὴν ἐλευθέρωσιν τῶν Ἀθηνῶν διὰ τοῦ ἔκτοτε βασιλέως προσαγορευθέντος Δημητρίου, υἱοῦ τοῦ ἐπίσης ἔκτοτε βασιλέως ἐπονομασθέντος Ἀντιγόνου, τουτέστι μετὰ τὸ ἔτος 307 π. Χ. Πιθανὸν δὲ εἶναι ὅτι ἡ ἀπονομὴ τῆς τιμῆς εἰς τὸν σύμβουλον τοῦ Ἀντιγόνου ἔγεινε ὀλίγον μόνον μετὰ τὴν θριαμβευτικὴν εἴσοδον τοῦ Δημητρίου εἰς Ἀθήνας, παντάπασι δὲ πρὸ τῆς ἐν ἔτει 301 π. Χ. ἐν Ἰψῷ γενομένης μάχης. Ὁ ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων τιμώμενος Μήδειος πρέπει ἴσως νὰ ταυτισθῇ μετὰ τοῦ ἐκ Λαρίσης καταγομένου κοινῶς «Μηδίου» γραφομένου ἑταίρου τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου, φίλου δὲ καὶ τοῦ Ἀντιγόνου καὶ Δημητρίου, ὅστις ἐν τῇ ἐν ἔτει 306 παρὰ τῇ Κυπριακῇ Σαλαμῖνι γενομένῃ ναυμαχίᾳ προΐστατο τῶν Φοινικικῶν καὶ Ἀττικῶν τριηρῶν. Ὁ

πατὴρ αὐτοῦ καλεῖται παρὰ τῷ Ἀρριανῷ (Ἰνδ. 18,7) Ὀξύθεμις, ὅθεν δὲν φαίνεται ἀπίθανον ὅτι πάππος ἦν τοῦ ἐπίσης ἐν τῇ φιλίᾳ τοῦ Δημητρίου διατελέσαντος Ὀξυθέμιδος, περὶ οὗ ἐψηφίσθησαν ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων αἱ ἐν τῷ C. J. A. II. 243 ἀναφερόμεναι τιμαὶ (ὁ ζ' στίχος ταύτης τῆς ἐπιγραφῆς συμπληροῦται ἀκριβῶς διὰ τῆς λέξεως [Λαρισαιο]ν). Παρόμοιαι ἐπιγραφαὶ C. J. A. II. 238, 243, 247, 263, 264, (265), 267, 268, 300, 306.

της πρυτ]ανειας·
εκκλησια κυρ]ια· των προεδρων επεψη-
φιζεν . . . . τ ;]ιος Φιλοτιμου Σφηττιο-
ς κα]ι συμπροεδροι· εδοξεν τηι βουλε-
ι κ]αι τωι δημωι· s p. v. Φιλοστρατος
Φ]ιλοστρατου Κηφισιευς ειπεν· επει-
δη Μηδειος προτερον τε παρα τωι βασ-
ιλει Αντιγονωι διατριβων λεγων κα-
ι πραττων τα αριστα διετελει τοις τ-
ε βασιλευσιν και τωι δημωι τωι Αθην-
αιων και συναποσταλεις οτε ο βασιλ-
ευς Αντιγονος απεστελλεν τον υον α-
υτου Δημητριον ελευθερωσο[ντ]α [την
τε πολιν και τους αλλους [Ε]λ[ληνας χρ-
ησιμος ην και ευνους [τηι του δημου σ-
ωτηριαι και διετελ[ει λεγων και πρα-
τ]των εν παντι και[ρωι τα συμφεροντα
τωι] δημωι [και π;] αρ. . . . .
. . . . ντ. . . . .

2. Τεμάχιον πλακὸς ἐκ Πεντ. μαρμ., πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένης. Ὕψ. 0,17, μῆκ. 0,21, πάχ. 0,098 μ.

	Πριαπος
ΓΗΗΗ]ΙΙ	παρα Παριον
. . . .]	Σεριοτειχι(ται)
ΔΓΗΙΙΙΙ]	Διδυμοτειχι(ται)
🝙]	Βεσβικος
ΔΓΗΙΙΙΙ]	Δ]αμνιοτειχι(ται)
. . . . .]	. . . βια
ΔΓΗΙΙΙΙ]	Λαμπονει ;]ες

Τεμάχιον καταλόγου πόλεως τῆς περιφερείας τοῦ Ἑλλησποντίου φόρου, ἀναγραφέντος μεταξὺ 425 πρ. Χρ. καὶ τοῦ τέλους τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, πιθανῶς ἐκ τῶν νεωτέρων. Ἡ ἀποκοπὴ

τῆς καταλήξεως τῶν εἰς *τειχιται* καταληγόντων ὀνομάτων τὸ πρῶτον ἤδη ἀπαντᾷ, ἐπίσης δὲ καὶ ἡ πόλις τῶν Σεριοτειχιτῶν.

Τὸ «Πρίαπος παρὰ Πάριον» πρέπει ἴσως νὰ ἀναγνωσθῇ καὶ ἐν τῷ C. I. A. I. 37 z' στ. 39 κ. 40. Ἡ τοποθεσία τῆς πόλεως τῶν Σεριοτειχιτῶν εἶναι ἄγνωστος, πρβ. δὲ Στέφ. Βυζ. ὑ. τ. λ. «Τυρόδιζα πόλις Θρᾴκης μετὰ *Σέρριον*», καὶ γὰρ ἡ Τυρόδιζα ἀνήκει εἰς τὸν κύκλον τῶν εἰς τὸν Ἑλλ. φόρον ἀναγομένων πόλεων. Βέσβικος καλεῖται ἐν τοῖς ἤδη γνωστοῖς καταλόγοις ὅπου σώζεται ὁλόκληρον τὸ ὄνομα Βύσβικος. Ἡ πόλις, ἧς τὸ ὄνομα καταλήγει εἰς ...βια, ἀνεφέρετο ἴσως καὶ ἐν C. I. A. I. 37 z στ. 9. Ἐν τῷ τελευταίῳ στίχῳ συμπληρῶ «Λαμπονειῆς», τὸ δὲ κενὸν συμπληροῦται ἐπίσης ἀκριβῶς διὰ «Νεανδρειῆς.»

3. Τὸ ἑπόμενον ψήφισμα παρέχει οὐ μικρὸν ἐνδιαφέρον οὐ μόνον τοῖς περὶ τὰς πολιτικὰς καὶ θρησκευτικὰς ἀρχαιότητας τῶν Ἀθηναίων ἀλλὰ καὶ τοῖς περὶ τὴν τοπογραφίαν τῶν Ἀθηνῶν ἀσχολουμένοις. Τὸ πρῶτον ἤδη μανθάνομεν λεπτομερείας τινὰς περὶ τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἀφροδίτης τῆς Πανδήμου, τῆς καὶ «ἐπὶ Ἱππολύτῳ» καλουμένης, οὗ τὴν διακόσμησιν ἐπιφορτίζονται οἱ δέκα ἀστυνόμοι· ὁ δὲ τόπος τῆς ἀνευρέσεως τῆς ταῦτα διαλαμβανούσης ἐπιγραφῆς ὡς καὶ ἄλλης τινὸς ἀρχαιοτάτης, ἣν θὰ δημοσιεύσομεν ἐν προσεχεῖ τινι φυλλαδίῳ καὶ ἥτις ἐπίσης ἀνάγεται εἰς τὴν θρησκείαν τῆς Ἀφροδίτης, ἐπιβεβαιοῖ ὅτι ὀρθῶς ἐζητήθη ἡ θέσις τοῦ ἱεροῦ τούτου παρ' αὐτῇ τῇ εἰσόδῳ τῆς Ἀκροπόλεως. Ἴδε τὴν ἐμὴν τοπογραφίαν τῶν Ἀθηνῶν ἐν τῷ Hdb. d. Kl. Alt. III σ. 330. Ἡ δὲ ἐξακολούθησις τῶν ἀνασκαφῶν θὰ ὁρίσει ἴσως ἀκριβέστερον τὴν θέσιν τοῦ ἱεροῦ.

Εἶναι δὲ γεγραμμένον τὸ ψήφισμα ἐπὶ πλακὸς ἐξ Ὑμηττ. μαρμ., κεκοσμημένης δι' ἡμιθραύστου ἀετωματίου. Μῆκ. 0,50, πλάτ. 0,25,—0,27, πάχ. 0,14μ.

Επι ιερειας Ηγησιπυλης.
Επ' Ευθιου αρχοντος επι της
Αιαντιδος δωδεκατης πρυ-
τανειας, ηι Ναυσιμενης
Ναυσικυδου Χολαργευς
εγραμματευεν Σκιροφοριω-
νος ενηι και νεαι Καλλιας Λ[υ-

σιμαχου Ερμειος ειπεν· οπ[ως
αν οι αστυνομοι οι αει λανχ[α-
νοντες επιμελειαν ποιωντα[ι
του ιερου της Αφροδιτης της
Πανδημου κατα τα πατρια, τυ-
χηι αγαθει δεδοχθαι τηι βου-
ληι τους προεδρους οι αν λαχω-
σιν προεδρευειν εις την επιο[υ-
σαν εκκλησιαν προςαγαγειν τον
ο]ικειον της ιερειας και χρηματισαι
περι τουτων, γνωμην δε ξυνβαλλε-
σ]θαι της βουλης εις τον δημον ο-
τ]ι δοκει τηι βουληι τους αστυνο-
μους τους αει λαχοντας οταν ηι
η πομπη τηι Αφροδιτηι τει Πανδη-
μωι παρασκευαζειν εις καθαρσι[α
τ]ου ιερου περιστεραν και περιαλε[ι-
ψα]ι τους βωμους και πιττωσαι τας
οροφας] και λουσαι τα εδη, παρασκευ-
ασαι δε κα]ι πορφυραν ολκην : ΗΗΔΙ..
. . . . τα επι τ[. . . .

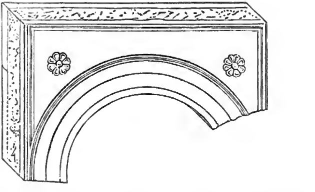
Ὁ πρῶτος στίχος προσετέθη ἴσως μετὰ τὴν κατάθεσιν τῆς στήλης ἐν τῷ ἱερῷ. Ὁ ἄρχων Εὔθιος ἦρχε τὸ ἔτος 284/3 πρ. Χρ., πρβ. C. I. A. II. 314 καὶ 314[б]. Περὶ τῶν καθηκόντων τῶν ἀστυνόμων οἵτινες ἐφρόντισαν περὶ τῆς διορθώσεως καὶ ἐκκαθάρσεως τῶν ὁδῶν ὡς καὶ περὶ τῆς δημοσίας ἠθικότητος ἴδε καὶ τὴν παρομοίαν ἐν Πειραιεῖ εὑρεθεῖσαν ἐπιγραφήν, ἥτις ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ Ἀθηναίῳ VI σ. 158».

б) *Εὕρεσις ἐπιγραφῶν ἐν Ἀθήναις.*

Καταδαφιζομένης οἰκίας τινὸς Χαιρέτη παρὰ τῇ κοινῶς καλουμένῃ Πύλῃ τῆς Ἀγορᾶς, ἤτοι παρὰ τῷ τετρακιονίῳ τῆς Ἀθηνᾶς Ἀρχηγέτιδος, εὑρέθησαν, κατ' ἔκθεσιν τοῦ Λόλλιγκ, αἱ ἑξῆς ἐπιγραφαί :

« 1. Ἀψὶς ἐξ Ὑμηττίου μαρμάρου, τὸ ὕψος 1,05, τὸ πλάτος 1,74, τὸ πάχος 0,48 μέτρων. Ἡ διασκευὴ αὐτῆς φαίνεται ἐν τῷ παρεπομένῳ σχεδιογραφήματι, ὅπερ παριστάνει τὴν ἔμπροσθεν πρόσοψιν τῆς ἀψῖδος· ὁμοίαν δὲ ὄψιν ἔχει καὶ ἡ ἀντίθετος ἐπιφά-

νεια αὐτῆς· ἡ ἐπεξεργασία τῆς δεξιᾶς καὶ ἀριστερᾶς ὡς καὶ τῆς ἄνω πλευρᾶς ἀποδεικνύει, ὅτι πρὸς αὐταῖς ἄλλοι λίθοι προςκεκολλημένοι ἦσαν, φαίνεται λοιπὸν ὅτι ἡ εὑρεθεῖσα ἀψὶς ἀπετέλεσε μέ-

ρος προστῴου τινός [1]), ἐξάγεται δὲ ἐκ τῆς ἐπὶ τῆς ἔμπροσθεν ἐπιφανείας ἄνωθεν τῶν ῥοδάκων ἐγκεχαραγμένης ἐπιγραφῆς, ὅτι ἀνῆκεν εἰς τὸ Ἀγορανόμιον, ὅπερ ὁ γνωστὸς ῥήτωρ Ἡρώδης ὁ Ἀττικὸς ὁ καὶ τὸ ὑπὸ τῇ Ἀκροπόλει Ὠδεῖον κτίσας καὶ τὸ παρὰ τῷ Ἰλισσῷ στάδιον μετασκευάσας ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ αὐτοκράτορος Μ. Αὐρ. Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς ἀνέστησε. Ἡ ἀνακάλυψις τῆς ἀψῖδος ἐπιρρωννύει οὐκ ὀλίγον τὴν ἤδη παρὰ τοῖς τοπογράφοις τῶν Ἀθηνῶν ἐπικρατοῦσαν γνώμην, ὅτι ὁ περὶ τὴν πύλην μάλιστα πρὸς ἀνατολὰς χῶρος ἐχρησίμευσεν ἐπὶ τῆς ῥωμαϊκῆς ἐποχῆς ὡς ἀγορά.

Ἡ ἐπιγραφὴ ἔχει οὕτως, κατὰ τὸ μέσον συμπεπληρωμένη·

Αυτοκρατορι Τ.[Αιλιω Αδρ]ια[νω Α]ν[των]ε[ινω Ευσεβει
το αγορανομιον Ηρω[δης] Ατ[τικοῦ ανεστ]ησεν αγορα[ν]ομουντων
Αντιπατρου του Μουσ[αιου Αλωπεκη]θε[ν κα]ι Λευκιου τόυ> Μαραθωνιου

Συνεπλήρωσα τὸ ὄνομα τοῦ ἑνὸς τῶν ἀγορανόμων ἐκ τῆς ἐν τῷ C. I. A. III ὑπ' ἀρ. 1101 ἐπιγραφῆς, ἐν ᾗ ἀπαντᾷ μεταξὺ τῶν ἐφήβων κατὰ τὸ πρῶτον τέταρτον τοῦ δευτέρου αἰῶνος μ. Χ.

(1) Σχεδὸν σύγχρονοι εἶναι αἱ παρόμοιαι ἀψῖδες τοῦ οἰκοδομήματος τοῦ πρὸς τῷ ὡρολογίῳ τοῦ Ἀνδρονίκου τοῦ Κυρρήστου (πρβ. Dessau ἐν τοῖς Mitth d. arch. Inst. VII σ. 398 κ. ἑ.).

ἔφηβός τις Ἀντίπατρος Μου. Ἀλωπεκῆθεν, πιθανῶς ὁ αὐτὸς ἢ συγγενής τις αὐτοῦ. Λεύκιος δέ τις τοῦ Λευκίου Μαραθώνιος ἀναφέρεται ὡς ἔφηβος ἐν ταῖς ἐν τῷ C. I. A. III ὑπ' ἀρ. 1110 καὶ 1121 ἐπιγραφαῖς, ὧν ἡ δευτέρα ἀνεγράφη κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ Dittenberger ἐν τῷ ἔτει 156 μ. Χ. ἢ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἑπομένου ἔτους· ἂν λοιπὸν παραδεχώμεθα ὅτι οὗτος (ὁ ἐν τῇ ὑπ' ἀρ. 1121 ἀναφερόμενος) πρέπει νὰ ταυτισθῇ μετὰ τοῦ δευτέρου ἀγορανόμου τῆς ἐν λόγῳ ἐπιγραφῆς, ὁρίζεται τὸ χρονικὸν διάστημα καθ' ὃ κατεσκευάσθη τὸ ἀγορανόμιον ὑπὸ τοῦ Ἡρώδου, μεταξὺ δηλαδὴ τοῦ ἔτους 156 καὶ τοῦ θανάτου τοῦ Αὐτοκράτορος, τουτέστι 161 μ. Χ.

2. Τεμάχιον βάσεως ἐξ Ὑμηττ. μαρμ., ἧς μόνον τὸ κάτω ἄκρον σώζεται. Μῆκ. 0,64, ὕψ. 0,21, πάχ. 0,34 μ.

Λυκοῦργος Λυκ]όφρονος Βο[υτάδης

Σχῆμα τῶν γραμμάτων τὸ τῆς Μακεδονικῆς ἐποχῆς. Γνωστὸν εἶναι, ὅτι χαλκοῦν ἄγαλμα τοῦ κλεινοῦ ῥήτορος καὶ πολιτευτοῦ μνημονεύεται παρὰ τοῦ Παυσανίου I 8, 2, σταθὲν παρὰ τοῖς ἐπωνύμοις, ὅθεν ἴσως μετεκομίσθη ἡ νῦν εὑρεθεῖσα ἐπιγραφή· ἄλλη βάσις ἀγάλματος τοῦ αὐτοῦ ἀνδρός, ἀλλὰ ῥωμαϊκῆς ἐποχῆς, εὑρέθη ἐν τοῖς ἐρειπίοις τῆς στοᾶς τοῦ Ἀττάλου (C. I. A. III 944).

3. Βωμίσκος ἐκ Πεντ. μαρμ., ὕψ. 0,31, πλ. 0,17, πάχ. 0,10μ., φέρει τὴν ἑξῆς λατινικὴν ἐπιγραφήν·

I. O.] M. et. Ve-
neri . et
Mercurio
Heliupoli-
t]an[is] Q. Te-
dius . Ma[x]i-
mus [.] v(otum)l(ibens) a(nimo) [s(olvit)]

Πρβ. C. I. L. III 1, σ. 970 ἀρ. 138.— Φίλος τις τοῦ Αὐγούστου ὀνόματι Q. Tedius ἀναφέρεται ἴσως παρὰ τῷ Τακίτῳ Ann. I. 10.

4. Μικρὰ πλὰξ ἐκ Πεντ. μαρμ., μήκ. 0,95, πλ. 0,21, πάχ. 0,10μ., ἥτις ἀπεσπάσθη ἀπὸ μεγάλης τινὸς βάσεως. Τὸ δεξιὸν ἄκρον καὶ μικρὸν μέρος τῆς ἐπιφανείας τῆς βάσεως σώζονται.

Ἐπειδὴ τὸ πλεῖστον τῆς ἐπιγραφῆς ἀπωλέσθη εἶναι ἀδύνατον νὰ συμπληρωθῇ ἀσφαλῶς· ἦν δὲ πιθανῶς περίπου ὡς ἕπεται·

Τον μεγιστον αυτοκρατ]ορα
Καισαρα Θεου Τραιανου υι]ον
Τραιανον Αδριανον Σεβασ]τον
[Ολυμπιον]
τον εαυτης ευεργετην η π]ολις
η (ὄνομα τῆς πόλεως) . . .]δια
πρεσβευτων. . . . .]ννα
. . . . θ]εο
. . . . ι;] λου.

Οἱ τρεῖς τελευταῖοι στίχοι περιεῖχον τὰ ὀνόματα τῶν πρεσβευτῶν.

5. Τεμάχιον ἐκ Πεντ. μαρμ., πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον. Μῆκ. 0,29, πλ. 0,15μ.

. . . . . . ου . . .
. . . Σε]βαστ[. . .
. . .]γ' υπατ[. .
. . .]υλη και τ[. . .
. . . Αττικην. . . .
. . . δη]μος. . . .

6. Τεμάχιον Ὑμηττ. μαρμ. παντ. ἀποκεκρουσμένον, ὕψ. καὶ πλ. 0,18, πάχ. 0,14μ.

επιμεληθεντος της ανα]θεσεως
. . . . λου Μαραθ]ωνιου
. . . . εως.

Εὑρέθησαν δὲ καὶ αἱ ἑξῆς ἐπιτύμβιοι ἐπιγραφαί·

7. Τεμάχιον ἐπιστεγάσματος νεκρικοῦ μνημείου ἐκ Πεντ. μαρ., μήκ. 0,33, ὕψ. 0,30, πάχ. 0,20μ.

. . . . . ος Διονυσιο[υ . . . .

8. Ὅμοιον, μήκ. 0,34, ὕψ. 0,12, πάχ. 0,11μ.

. . . . . . ελετης sic
εκ. . . . . . εων

9. Τεμάχιον πλακὸς ἐκ Πεντ. μαρμ., ἧς τὸ δεξιὸν ἄκρον σώζεται, ὕψ. 0,35, πλάτ. 0,18, πάχ. 0,15μ.

['Η δεῖνα]
. . . . . ου
. . . . . ηθ]εν
. . . . . γυν]η

10. Τὸ ἄνω μέρος στήλης, κεκοσμημένης διὰ ἀετώματος, ἐν ᾧ ρόδαξ, ὕψ. 0,35, πλ. 0,45, πάχ. 0,15μ.

Ε]πικτησις Ληναιο[υ
ε]ξ Αζηνιεων

11. Τὸ δεξιὸν ἥμισυ τοῦ ἄνω μέρους πλακὸς ἐκ Πεντ. μαρμ., μήκ. 0,32, πλ. 0,18, πάχ. 0,11μ. Κάτωθεν ἀετώματος

. . . π;]λεα
Κ]λεοδωρου
εκ Βη]σαιεων

12. Τεμάχιον ἐξ Ὑμηττ. μαρμ., πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένον.

. οντ. . . .
Αμφι. . . . .
Κε[φαληθεν

13. Τεμάχιον στήλης ἐκ Πεντ. μαρμ., πλουσίως κεκοσμημένης. Μῆκ. 0,46, πλ. 0,35μ.

Επι]κτητος) Σφ[ηττιος

14. Κιονίσκος ἐξ Ὑμηττ. μαρμ.

Σ]οφοκλης
Μη]τροδωρου

15. Ὅμοιος.

Ηδεια
Κ]υμαια

16. Ὅμοιος.

Αφροδισιος
Χρηστος

17. Τεμάχιον ὁμοίου.

. . . . ονη

18. Τεμάχιον μονοστίχου νεκρικῆς ἐπιγραφῆς φαίνεται ὅτι εἶναι καὶ τὸ ἐπὶ τεμαχίου ἐκ Πεντ. μαρμ., μήκ. 0,35, ὕψ. 0,17, πλ. 0,42μ· σωζόμενον

Δημ. . . . .

γ) *Ἀνακάλυψις ἐπιγραφῆς ἐν Ἀκραιφνίῳ* (Καρδίτσῃ).

Ἐν τῷ ἐν Καρδίτσῃ τῆς Βοιωτίας ναῷ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ὑπάρχει ἐντετειχισμένη μεγάλη πλάξ, ἐφ' ἧς εἶνε ἀναγεγραμμένος

ὁ λόγος τοῦ αὐτοκράτορος Νέρωνος, ὃν οὗτος ἀπήγγειλεν ἐν Κορίνθῳ, ὅτε ἐχορήγησεν ἐλευθερίαν τοῖς Ἕλλησι. Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἀνεκάλυψεν ὁ τὰς ἀνασκαφὰς ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Πτώου Ἀπόλλωνος ἐνεργήσας (ἴδ. σ. 172 ἀρ. 4) κ. Holleaux, ὅστις καὶ ἐδημοσίευσεν αὐτὴν ἐν τῷ πρό τινων ἡμερῶν ἐκδοθέντι τεύχει τοῦ Bulletin de corr. hellenique.

Ἡ ἐπιγραφὴ διαιρεῖται εἰς τρία μέρη, τὰ ἑξῆς :

α΄) Διάταγμα τοῦ αὐτοκράτορος Νέρωνος καλοῦντος τοὺς τὴν Ἑλλάδα κατοικοῦντας νὰ συνέλθωσιν εἰς Κόρινθον τῇ πρὸ *τεσσάρων Καλανδῶν Δεκεμβρίων*· β΄) λόγος τοῦ αὐτοκράτορος Νέρωνος, ὃν οὗτος ἀπήγγειλεν ἐν Κορίνθῳ, *συνελθόντων τῶν ὄχλων* ἐν ἐκκλησίᾳ, καὶ γ΄) ψήφισμα τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ δήμου Ἀκραιφνίων πρὸς τιμὴν τοῦ Νέρωνος, ἐφ' ᾗ παρέσχεν οὗτος τοῖς Ἕλλησιν ἐλευθερίᾳ.

Τὰ δύο πρῶτα μέρη τῆς ἐπιγραφῆς ἔχουσιν οὕτω :

Αυτοκρατωρ Καισαρ λεγει : Της εις με ευνοι-
ας τε και ευσεβειας α[μ]ειψασθαι θελων την ευγε-
νεστατην Ελλαδα κελευω πλειστους καθ ο[σ]ο[ν]
ενδεχεται εκ ταυτης της επαρχειας παριναι
ις Κορινθον τη προ τεσσαρων Καλανδων Δε
κεμβριων

Συνελθοντων των οχλων εν εκκλησια προσεφω
νησεν τα υπογεγραμμενα

Απροσδοκητον υμειν ανδρες Ελληνες δωρεαν
ει και μηδεν παρα της εμης μεγαλοφροσυνης
ανελπιστον χαριζομαι τοσαυτην οσην ουκ εχωρη
σατε αιτεισθαι Παντες οι την Αχαιαν και την εως
νυν Πελοποννησον κατοικουντες Ελληνες
λαβετ' ελευθεριαν ανισφοριαν ην ουδ εν τοις ευτυ
χεστατοις υμων παντες χρονοις εσχετε
η γαρ αλλοτριοις η αλληλοις εδουλευσατε
Ειθε μεν ουν ακμαζουσης της Ελλαδος παρειχο
μην ταυτην την δωρεαν ινα μου πλειονες απο
λα[υ]ωσι της χαριτος διο και μεμφομαι τον αιωνα
προδαπανησαντα μου το μεγεθος της χαριτος
Και νυν δε ου δι ελαιον υμας αλλα δι ευνοιαν ευερ
γετω αμειβομαι δε τους θεους υμων ων και δια
γης και δια θαλαττης αει μου προνοουμενων πε
πειραμαι οτι μοι τηλικαυτα ευεργετειν παρέσχον
Πολεις μεν γαρ και αλλοι ηλευθερωσαν ηγεμονες
[εγω δε πρωτος ολην ;] επαρχειαν

Τὸ τρίτον τῆς ἐπιγραφῆς μέρος ἀποτελεῖται ἐκ στίχων 32. Εἶνε δέ, ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη, ψήφισμα τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ δήμου τῶν Ἀκραιφνίων, δι' οὗ ἀπεφασίσθη νὰ καθιερωθῇ τῷ Νέρωνι βωμὸς καὶ στηθῇ αὐτῷ ἄγαλμα ἐν τῷ ναῷ τοῦ Πτώου Ἀπόλλωνος. Καλεῖται δὲ ὁ Νέρων ἐν τῷ ψηφίσματι τούτῳ *πατὴρ πατρίδος, νέος Ἥλιος ἐπιλάμψας τοῖς Ἕλλησιν, φιλέλλην, Ζεὺς ἐλευθέριος* κτλ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἐργασίαι καὶ Μουσεῖα.

1) *Μουσεῖον Ἀκροπόλεως.*

Ἐξακολουθοῦσιν αἱ ἐν τῷ Μουσείῳ τῆς Ἀκροπόλεως γινόμεναι ἐργασίαι πρὸς διακόσμησιν αὐτοῦ καὶ κατάταξιν τῶν ἐν αὐτῷ ἀγαλμάτων, ἤρξαντο δὲ ἐργασίαι πρὸς συναρμολόγησιν καὶ συγκόλλησιν τῶν ἤδη εὑρεθέντων πωρίνων γλυπτῶν τεμαχίων.

2) *Ἐργασίαι ἐν τῇ Ἀκροπόλει.*

Ἐξακολουθοῦσιν αἱ ἐργασίαι πρὸς κατεδάφισιν τῶν κατὰ τὴν ἄνοδον εἰς τὴν Ἀκρόπολιν μεσαιωνικῶν καὶ νεωτέρων τειχῶν, ἐν οἷς εὑρέθησαν ἐντετειχισμένα τὰ ἐν σελ. 183 ἀρ. 5 εὑρήματα.

3) *Μουσεῖον Πειραιῶς.*

Κατὰ τὸν Μῆνα Ὀκτώβριον εἰσήχθησαν εἰς τὸ Μουσεῖον Πειραιῶς, κατ' ἀναφορὰν τοῦ ἐπιμελουμένου αὐτοῦ καθηγητοῦ Ἰακ. Δραγάτση, τὰ ἑξῆς ἀρχαῖα: α') «Ἄγαλμα παιδὸς ἀκέφαλον, ὕψους 0,62. Ὁ παῖς ἵσταται στηριζόμενος ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ποδός, ὑπεγείρων τὸν ἀριστερὸν πρὸς τὰ ἐμπρὸς μόλις στηριζόμενον κατὰ τὴν πτέρναν. Ἡ δεξιὰ εἶνε ἀποκεκομμένη ἀπὸ μέσου τοῦ βραχίονος, τῇ δ' ἀριστερᾷ ἔχει σφαιροειδές τι σῶμα. Ἀπὸ τοῦ πήχεως τῆς ἀριστερᾶς κρέμαται μέχρι τοῦ ἐδάφους τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ· β') κεφαλὴ νεανίου ὕψους 0,26 τἆλλα πλήρης, μόνον δὲ τῆς ῥινὸς τὸ

πλεῖστον ἀποκεκομμένον ἔχουσα. Ἀμφότερα ταῦτα ἀνευρέθησαν ἀπὸ τῆς 15ης Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἐν τῷ χώρῳ, ἐν ᾧ καὶ τὸ ἄγαλμα τοῦ Ἀσκληπιοῦ ὄπισθεν τοῦ ἐαρινοῦ θεάτρου τοῦ κ. Α. Τσόχα, πρὶν ἢ δηλ. ἐνεργηθῶσιν ἐκεῖ ἀνασκαφαὶ (ἴδ. σ. 132 ἀρ. 5) καὶ ἀπεκρύβησαν ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου τοῦ δήμου Β. Σάββα ἢ Κατσαροῦ πρὸς ἀπεμπόλησιν εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Κατορθώσαντες ὅμως ν' ἀνακαλύψωμεν ταῦτα, κατέσχομεν αὐτὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ εἰρημένου ἐργολάβου διὰ τοῦ ἀστυνόμου κ. Γ. Δήμερη καὶ μετηνέγκομεν εἰς τὸ Μουσεῖον· γ') τεμάχιον λίθου ἐγχωρίου ὕψους 1,20, πλάτους 0,36, πάχους 0,23, σχήματος ὀρθογωνίου πρίσματος, φέρον γράμματα τάδε :

. . .)ΜΕΙ	Πορ]θμει
. VHORM	ο]ν Hορμ
O HOBOΣ	ο Hορος

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη εἶχεν ἀνευρεθῆ καὶ ἐκδοθῆ τὸ 1869, κατέκειτο δ' ἔκτοτε ἀγνοουμένη ἐν τοῖς χώμασιν ἐν τῷ Τιτανείῳ κήπῳ μετενεχθεῖσα ἀπὸ τοῦ παρὰ τὸ Τελωνεῖον χώρου, ἔνθα εἶχεν ἀνευρεθῆ. Καθαριζομένου δὲ τοῦ κήπου τοῦ Τιτανείου κατ' αὐτάς, μετηνέχθη καὶ κεῖται νῦν μετὰ τῶν ἄλλων ὁμοίων ὁροσήμων ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ Γυμνασίου· δ') ἐπιγραφὴ ἐπὶ λίθου λευκοῦ ἀνευρεθεῖσα ἐπὶ τοῦ λόφου τῆς Μουνυχίας καὶ δωρηθεῖσα ὑπὸ τοῦ μεσίτου κ. Πάνου. Ἡ ἐπιγραφὴ ἠκρωτηριασμένη πανταχόθεν καὶ ἀποτετριμμένη πολλαχοῦ δείκνυσιν ἔτι τάδε :

. . . .
. . . .
. . . . ο . . . . ι . . . . α . . . . . .
. . . . ατ . . . τ . ι . . . . ι . . . . . ι
. . . . τε παραι . . . ι . . . ο . . . . .
. . . . Α]θεναιοι αδοκιμον . . . . . .
. . . . τ]ενστελεν[κ]αι τατον
ματακαι[τ]ας . . . ιοπ
Hοπος αν εντελησσ
οινεορο. . . . . . ιοτρ
σθονανθονοα. . . . . α
τατα . τα . .) . . ρ. . . .
τα; τενεαποιο . . . . ν
Ιτεες Γ'ιιοι⊢. . . . οροι

εο;οηοι . . . οτ . . . . ολενο
οριεδεταποιο . . . . . οι . . .
μ. . ρι . . ισκε . . . . ορευς
ευε. . . . α . . αι . ηντριερ . . .
ιον . . . τα . . . χο . . . αν . . .
. . . να . . . ιαυ . . . . . τ . . . .
. . . επιτα[ς] τριερεςηπ . . α
. . ελονθοι εκτονεριο. . . . .
. . Ιχαιτοινεορο . . κατατ
. . . νε . . α . . τε . . . . ετ . . ραδ
. . . θε . . αι . . . . . τ . . εκ.
. . . Ηετ . . σανε . . . τρες . . . .
. . . ντ . . ν . . . αιεπι . . ειχ.
. . . οη . . τ . . . καιεπιτατο . . .
. . . τον . . . . . αραοςαπ . ον .
. . . λοιΗο . . εκτονγοι . . . . .
. . . αιε . . ι . . ο . . . ο . . . .
. . . . εαι . . οι . . . .
. . . .

Τὰ πλεῖστα τῶν γραμμάτων τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἐφθάρησαν διὰ νεωτέρων ἀποξεσμάτων γενομένων δι' ὀξέος ὀργάνου». ['Αναφορὰ 'Ιακ. Δραγάτση].

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1888

ΤΕΥΧΟΣ ΜΗΝΟΣ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Ἀρχαῖα εἰσαχθέντα εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μουσεῖον.

1 - 14. Τὰ ἑξῆς ὑπ' ἀριθ. 1 - 14 ἀρχαῖα κατασχεθέντα ὑπὸ τῆς μοιραρχίας Ἀττικῆς εἰς χεῖρας τοῦ Μιχ. Ἀλμπανοπούλου· ἤτοι 1) εἰδώλιον πήλινον γυναικὸς (ὕψ. 0,19) ἱσταμένης φερούσης ποδήρη χιτῶνα καὶ ἱμάτιον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς μέχρι τῶν γονάτων. Τύπος κοινός, ἀλλ' ἐργασία λεπτή. 2) Εἰδώλιον πήλινον γυναικὸς (ὕψ. 0,20) ἱσταμένης φερούσης ποδήρη χιτῶνα καὶ ἱμάτιον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, ὅπερ συγκρατεῖ διὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς ὑπὸ τὴν σιαγόνα. Τύπος κοινός, ἐργασία οὐχὶ λίαν ἐπιμελής, γνησιότης οὐχὶ βεβαία. 3) Εἰδώλιον πήλινον γυναικὸς (ὕψ. 0,23) ἐπὶ βάσεως τετραγώνου, ἐφ' ἧς κίων τετράγωνος χρησιμεύων ὡς ἔρεισμα τῆς μορφῆς στηριζούσης ἐπ' αὐτοῦ τὸν ἀριστερὸν βραχίονα· φέρει ποδήρη χιτῶνα καὶ ἱμάτιον ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ μέχρι τῶν γονάτων ἀφικνούμενον. Ἡ κεφαλὴ εἶνε ἐπικεκολλημένη. 4) Εἰδώλιον πήλινον γυναικὸς (ὕψ. 0,20) γυμνῆς ἔμπροσθεν (Ἀφροδίτης) ἐπὶ κυκλοτεροῦς βάσεως ἱσταμένης. Φέρει ἱμάτιον ὄπισθεν τὰ νῶτα καλύπτον, ἀνεχόμενον διὰ τῶν χειρῶν, ὧν ἡ δεξιὰ ὑψοῦται πρὸς τὰ ἄνω, ἡ ἀριστερὰ δὲ πρὸς τὰ κάτω οὕτως, ὥστε καθίσταται ἐπιδεικτικῶς θεατὸν τὸ γυμνὸν τῆς μορφῆς σῶμα. Ἡ κεφαλὴ κεκρύφαλον φέρουσα εἶνε ἐπικεκολλημένη τῷ σώματι. Τέχνη κοινή, γνησιότης οὐχὶ βεβαία. 5) Εἰδώλιον πήλινον γυναικὸς καθημένης ἐπὶ βράχου (ὕψ. 0,15) κεκαλυμμένης διὰ καλύπτρας ἀπὸ τῆς κεφαλῆς καθ' ἅπαν τὸ σῶμα

μέχρι τῶν ποδῶν. Ὁ ποδήρης χιτών, ὃν φέρει ὑπὸ τὸ ἱμάτιον, διατηρεῖ ἔτι τὸ κυανοῦν αὐτοῦ χρῶμα παρὰ τοὺς πόδας. Λεπτὴ ἐργασία, τύπος κοινός. 6) Κομψότατον σύμπλεγμα δύο κορῶν ἐκ πηλοῦ (ὕψ. ἑκάστης 0,10) παιζουσῶν τὸν καλούμενον «Ἐφεδρισμόν»· ἐπὶ τῶν νώτων τουτέστιν τῆς βαινούσης φαίρεται ἡ ἑτέρα τῶν κορῶν τούτων, ἡ κερδίσασα κατὰ τὴν παιδιάν. Τὸ σύμπλεγμα εἶνε λεπτοτάτης ἐργασίας, ἰδίᾳ ἡ φερομένη κόρη, ἧς καὶ ἡ διατήρησις τυγχάνει καλλιτέρα. Φέρουσι ποδήρη χιτῶνα ἐζωσμένον· διατηρεῖται δ' ἔτι ζωηρὸν τὸ κυανοῦν χρῶμα ἐπὶ τοῦ χιτῶνος τῆς μιᾶς τούτων (τῆς φερομένης). Τὸ ὅλον εἶνε συγκεκολλημένον ἐκ τριῶν τεμαχίων. 7) Εἰδώλιον πήλινον χορευτρίας (ὕψ. 0,16) φερούσης ἐζωσμένον βραχὺν χιτῶνα καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἀκτινοειδῆ πῖλον, ἐξ οὗ ταινία κατερχομένη μέχρι τοῦ ἀριστεροῦ ὤμου. Ἡ ἀριστερὰ χεὶρ ὑψοῦται, ἡ δεξιὰ δὲ στηρίζεται ἐπὶ τοῦ ἰσχίου· (οἱ βραχίονες συγκεκολλημένοι, ὡς καὶ ὁ ἀριστερὸς ποὺς — ἐλλείπει ὁ ἄκρος δεξιός). 8) Εἰδώλιον πήλινον (ὕψ. 0,09) εἰκονίζον βρέφος τετυλιγμένον ἐντὸς ἱματίου· ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρει στέφανον (συγκεκολλημένον ἐκ τριῶν τεμαχίων). 9) Ἡμίλευκος λήκυθος (ὕψ. 0,25). Εἰκονίζονται δύο γυναικεῖαι μορφαὶ ἱστάμεναι ἀντιμέτωποι. Ἐν μέσῳ τούτων πτηνὸν νεκρόν (;) πίπτον ἐπὶ τῆς χειρὸς τῆς πρὸς τἀριστερὰ γυναικός. Ἡ πρὸς τὰ δεξιὰ γυνὴ κρατεῖ ἐν τῇ δεξιᾷ σφαῖραν (;) καὶ φέρει ἱμάτιον λευκὸν μετ' ἐρυθρῶν ταινιῶν κεκοσμημένον. Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἡ γυνὴ αὕτη φέρει κεκρύφαλον. 10) Ἡμίλευκος μικρὰ λήκυθος. Εἰκονίζεται γυνὴ χωροῦσα πρὸς βωμόν. Ἐφθαρμένη παράστασις. 11) Ἀγγεῖον σχήματος ἀμυγδάλου. 12) Ἀγγεῖον σχήματος ἀμφορέως φέρον ἑκατέρωθεν ἀνάγλυπτον εἰκόνα ἀνδρὸς κρατοῦντος δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν ἀνὰ ἓν κερασφόρον ζῷον (ἐφθαρμένον) — ἡ μορφὴ τοῦ ἀνδρὸς λήγει εἰς στέλεχος δένδρου ἀντὶ ποδῶν. (Παράστασις ἀλληγορική). 13) Λαβὴ κατόπτρου. Μικρὸν τουτέστιν ἀγαλμάτιον χαλκοῦν, (ὕψ. 0,15) γυναικὸς φερούσης χιτῶνα ποδήρη μετὰ διπλοϊδίου. Ἐκ τῆς κεφαλῆς τῆς μορφῆς ἐκφύεται, ὡς συνήθως, ἡ κυκλοτερὴς τοῦ κατόπτρου βάσις, κοσμήματα ἔχουσα ἔγγλυπτα καὶ προσαρτήματα ἐν εἴδει πτερυγίων. Τὸ ἀγαλμάτιον προτείνει τὴν δεξιὰν χεῖρα καὶ διὰ τῆς ἀριστερᾶς ἀνέχει τὸν χιτῶνα. Ἡ ἐργασία εἶνε λίαν ἐπιμελής, ἀρ-

χαΐζουσα ἔν τισι. 14) Κάλυμμα χαλκοῦν κατόπτρου (διαμέτρου 0,14 μ.) μετὰ τῶν παραρτημάτων καὶ κοσμημάτων τοῦ κατόπτρου 14 μικρῶν τεμαχίων ἐν ὅλῳ. (Εὑρετ. Γεν. Ἐφορείας 733-746).

15-23. Τὰ ἑξῆς ὑπ' ἀριθ. 15-23 εὑρήματα τῶν ἐν Τανάγρᾳ ἀνασκαφῶν (ἴδ. σελ. 204 ἀριθ. 2) ἤτοι: 15) Εἰδώλιον νεανίου, πήλινον, ἐπὶ βάσεως τετραγώνου (ὕψ. 0,40) γυμνὸν ἔμπροσθεν, τοῦ ἱματίου καταπίπτοντος ὄπισθεν ἀπὸ τῶν ὤμων καὶ καλύπτοντος τοὺς βραχίονας. Ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ κεκαμμένου βραχίονος φέρει ἀλέκτορα. Τὸ πρόσωπον εἶνε ᾠοειδές, διατεταγμένη δὲ εἶνε ἡ κόμη ἑκατέρωθεν τοῦ προσώπου εἰς οὔλους πλοκάμους, πολὺ ἔχουσα τὸ γυναικοπρεπές. Ἴχνη ἐρυθροῦ χρώματος καὶ κυανοῦ. Τέχνη ἐπιμελής. 16) Εἰδώλιον πήλινον νεανίου ἐπὶ βάσεως τετραγώνου (ὕψ. 0,27) γυμνοῦ ἔμπροσθεν· φέρει ὄπισθεν ἱμάτιον ἀπὸ τῶν ὤμων πίπτον, κρατεῖ δὲ ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ λύραν ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ φιάλην. Ἡ κόμη εἶνε βραχεῖα. Ἴχνη ἐρυθροῦ χρώματος. 17) Εἰδώλιον πήλινον γυναικὸς ἐπὶ ἐλλειψοειδοῦς βάσεως (ὕψ. 0,30). Φέρει ποδήρη χιτῶνα καὶ ἱμάτιον περιβάλλον τὰ μέσα τοῦ σώματος μετὰ τῶν βραχιόνων μέχρι τῶν μηρῶν. Τὸ στῆθος ἡμικεκαλυμμένον. Κρατεῖ ἐν τῇ ἀριστερᾷ κάνιστρον (;) μετὰ καρπῶν. Ἡ κόμη πίπτει ἑκατέρωθεν ἐπὶ τῶν ὤμων εἰς πλοκάμους· ἐπὶ τῆς κορυφῆς δὲ τῆς κεφαλῆς εἶνε διακεκοσμημένη οὕτως, ὥστε φαίνεται ὡσεὶ κεκρύφαλος δίχα τετμημένος. Χρῶμα λευκὸν καὶ ἰόχρουν ἐπὶ τῶν ἐνδυμάτων καὶ τῶν καρπῶν. 18) Εἰδώλιον γυναικεῖον πήλινον ἐπὶ τετραγώνου βάσεως (ὕψ. 0,27) ἀρχαϊκοῦ ῥυθμοῦ φέρον ποδήρη κυκλοτερῶς περιθέοντα χιτῶνα καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἱμάτιον ἀφῖνον γυμνὸν τὸ δεξιὸν στῆθος μετὰ τοῦ βραχίονος, κεκαμμένου οὕτως, ὥστε ἅπτεται ἡ χεὶρ τοῦ μαστοῦ. Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρει πόλον. Τύπος κοινός. 19) Εἰδώλιον πήλινον γυναικὸς καθημένης ἐπὶ θρόνου (ὕψ. 0,27) ἀρχαϊκοῦ ῥυθμοῦ· φέρει ποδήρη χιτῶνα μετὰ διπλοϊδίου. Τὰς χεῖρας ἔχει ἐπὶ τῶν γονάτων. Τὸ πρόσωπον εἶνε λίαν ἀρχαϊκόν. Ἴχνη ἐρυθροῦ καὶ κιτρίνου χρώματος. Οἱ πόδες ἐρυθροῦ χρώματος. Τύπος κοινός. 20) Εἰδώλιον ἱππέως ἀρχαϊκοῦ ῥυθμοῦ ἐκ τῶν ξοανοειδῶν ἐκείνων τῶν ὅλως πρωτογενῶν. Οἱ πόδες τοῦ ἵππου εἰσὶν ὅλως κατὰ σχῆμα πεποιημένοι ὁμοίως καὶ ἡ οὐρὰ ἀποτελουμένη ἐκ καμπύλης, γεγραμμένης διὰ μελαινῶν γραμμῶν, (ἐν

εἴδει ῥάβδου). Ἡ κεφαλὴ τοῦ ἵππου καὶ ὁ τράχηλος εἰσὶ φυσικώτερον πεπλασμένα, οἱ ὀφθαλμοὶ δὲ καὶ ἡ χαίτη διὰ μέλανος χρωματισμοῦ δεδηλωμένα. Ὁ ἱππεὺς καίπερ γυμνὸς ὅλος παριστάμενος, φέρει οὐχ ἧττον διὰ χρωμάτων δεδηλωμένην στολήν, ἤτοι θώρακα καὶ περισκελίδας. Τὸ πρόσωπον καὶ τούτου διὰ μέλανος χρωματισμοῦ χαρακτηρίζεται. 21) Ἀγγεῖον πήλινον σχήματος κριοῦ λευκοστίκτου, ἀρχαϊκὸν (ὕψ. 0,15 μηκ. 0,20). 22) Δύο εἰδώλια ξοανοειδῆ καθήμενα ἐπὶ θρόνου τραπεζοειδοῦς, ἀφ' οὗ ἐκφύονται οὕτως εἰπεῖν αἱ συμφυεῖς μορφαὶ αὗται ἀπὸ τῆς ζώνης καὶ ἄνω. Τὰ πρόσωπα ἔχουσι ὄψιν πτηνοῦ, αἱ δὲ χεῖρες εἰσὶ δι' ἁπλῶν προεξοχῶν δεδηλωμέναι. Γεγραμμένα ἀμφότερα, ὡς καὶ ὁ θρόνος εἰσὶ διὰ μελαινῶν καὶ ζητοειδῶν γραμμῶν καὶ ἀνθεμίων· ὕψος ἔχουσι σὺν τῷ θρόνῳ 0,16. 23) Δύο μικροὶ πτερυγοφόροι πήλινοι Ἔρωτες (ὕψ. 0,17) φέροντες μόνον ἱμάτιον ὄπισθεν καταπῖπτον ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ὤμου — ἔμπροσθεν γυμνοί. Φέρουσι στεφάνην ἐκ φύλλων (;) ἀκτινοειδῶς περὶ τὸ μέτωπον διατεταγμένην. Ἀμφότεροι ἔχουσι τὴν αὐτὴν διάθεσιν, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ὁ μὲν φέρει διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς λύραν ἐπακουμβοῦσαν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ὁ δὲ ναϊδιόσχημον πυξίδα (;) ἐστεγασμένην ὡς οἰκίσκος, ἐπακουμβοῦσαν ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ὤμου· ἀμφότεροι εἰκονίζονται ἱπτάμενοι, ἐκρέμαντο δὲ διὰ νήματος, ὡς φαίνεται ἐκ τῆς ὄπισθεν (ἐπὶ τῆς ῥάχεως) πρὸς τοῦτο ὑπαρχούσης ὀπῆς. Ἴχνη χρωματισμοῦ ἐπὶ τοῦ προσώπου. (Εὑρετ. Γεν. Ἐφορείας 648-755).

24. Κράνος χαλκοῦν κορινθιακὸν ἄνευ παραγναθίδων, ἔχον ὀπὴν ὄπισθεν καὶ ἀλλαχοῦ ἐφθαρμένον. Εὑρέθη ἐν Λαμίᾳ καὶ ἐστάλη ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ νομάρχου κ. Κονδάκη διὰ τοῦ καθηγητοῦ Β. Σχινᾶ (Εὑρετ. Γεν. Ἐφορείας 747).

25. Χαλκοῦν ἔλασμα ἐφ' οὗ ἀρχαιοτάτη ἐπιγραφή:

το ελιΟον(ιου ;)
ι

Ἐδωρήθη ὑπὸ τοῦ Κωνστ. Ἀγγελίνου ἐκ Βοιωτίας. (Εὑρετ. Γεν. Ἐφορείας 758).

26. Δύο γυναικεῖα ἀγάλματα, ἱματιοφόρα, κοινῆς ῥωμαϊκῆς τέχνης, τὸ μὲν φυσικοῦ μεγέθους, τὸ δὲ μικρότερον, ἱκανῶς ἐφθαρμένα, ἰδίως τὸ μικρότερον. Εὑρέθησαν ἐν Θήρᾳ, ἠγοράσθησαν δὲ

παρὰ τῆς ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας (Εὑρετήριον Γενικῆς Ἐφορείας 759).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ἀνασκαφαὶ καὶ εὑρήματα.

1) *Ἀνασκαφαὶ ἐν τῇ Ἀκροπόλει* (ἴδ. σ. 180 ἀρ. 1 κ. ἑ.).

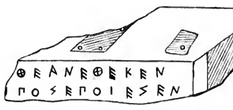
Ἡ ἐξακολούθησις τῶν παρὰ τὸ νότιον τεῖχος πέραν τῆς νοτιοδυτικῆς γωνίας τοῦ Παρθενῶνος ἀνασκαφῶν ἀπεκάλυψε τὰ θεμέλια μεγάλου τετραπλεύρου οἰκοδομήματος ἔχοντος μῆκος 41 μ. καὶ πλάτος 15. Τούτου ἡ μὲν μεσημβρινὴ πλευρὰ εἶνε αὐτὸ τὸ νότιον τεῖχος τῆς Ἀκροπόλεως, αἱ δὲ λοιπαὶ εἶνε κατεσκευασμέναι ἐκ πωρίνων καὶ αὗται λίθων, ὡς καὶ τὸ τεῖχος τῆς Ἀκροπόλεως· δὲν βαίνουσιν ὅμως οἱ λίθοι οὗτοι μέχρι τοῦ βράχου ἀλλ' ἐπικάθηνται ἐπὶ τοῦ ἐν σελ. 181 περιγραφέντος ἐκ χωμάτων καὶ λίθων στρώματος, τοῦ μετὰ τὰ Περσικά.

Ἐν τῷ χώρῳ τούτῳ, ἐν ᾧ ἐγένοντο τὰ ἐν σελ. 181 περιγραφόμενα εὑρήματα, ἐγένοντο ἔτι καὶ ἄλλα. Καὶ τῶν μὲν μαρμαρίνων ἄξια λόγου εἶνε ἀνδρικὴ πωγωνοφόρος κεφαλὴ μεγέθους μικροτέρου τοῦ φυσικοῦ, διατηροῦσα ἔτι ἱκανὰ λείψανα χρωματισμοῦ, καὶ κεφαλὴ γυναικεία (τὸ ἔμπροσθεν μέρος) τοῦ γνωστοῦ συνήθους τύπου, μεγέθους φυσικοῦ καὶ τέχνης ἱκανῶς προηγμένης, διαφέρουσα τῶν πολλῶν μέχρι τοῦδε εὑρεθεισῶν κατὰ τοῦτο ὅτι φέρει πόλον ἐπὶ τῆς κόμης· εὑρέθη δὲ καὶ μικρομεγέθης μαρμαρίνη Νίκη (ἄνευ κεφαλῆς) τοῦ γνωστοῦ τύπου τῆς τοῦ Ἀρχέρμου.

Χαλκᾶ δὲ εὑρήματα καὶ πήλινα ἐγένοντο καθ' ὅλον τὸ πάχος τῆς *μετὰ τὰ Περσικὰ* ταύτης ἐπιχώσεως συνήθη μικρὰ ἀγαλμάτια καὶ τεμάχια ἀγγείων, (ἐν οἷς, ἐννοεῖται, καί τινα ἐρυθρόμορφα). Καὶ ἐπιγραφαὶ δὲ εὑρέθησαν ἱκαναί, ὧν δημοσιεύομεν ἐνταῦθα δύο ἐν πανομοιοτύπῳ.

α'

β'

Καὶ ἡ μὲν ὑπὸ στοιχεῖον α' εἶνε γεγραμμένη ἐπὶ τεμαχίου μαρμάρου ἐρυθρῷ χρώματι, ἡ δὲ ὑπὸ στοιχεῖον β' εἶνε κεχαραγμένη ἐπὶ τεμαχίου μαρμαρίνου βάθρου. Ὡς πρὸς δὲ τὴν τελευταίαν ταύτην παρατηρητέον ὅτι τὸ ὄνομα τοῦ τεχνίτου ἔληγεν εἰς *ιπος*· τοῦ ι ὄντος καταφανοῦς ἐν τῷ λίθῳ. Ἄλλας δὲ εὑρεθείσας ἐπιγραφάς, ἐν αἷς καὶ ἐνεπίγραφον στήλην χρησιμεύουσαν ὡς βάθρον ἀγάλματος ποιηθέντος ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ τεχνίτου *Ἐνδοίου* ἴδε ἐν σελ· 206 κ. ἑ.

Καὶ ταῦτα μὲν τὰ εὑρήματα ἐγένοντο ἐν τῇ μετὰ τὰ Περσικὰ γενομένῃ ἐπιχώσει, τῇ μέχρι τοῦ βράχου, ἀκριβῶς, ὡς καὶ παρὰ τὸ βόρειον τεῖχος (ἴδ. Ἀρχ. Ἐφημερὶς 1886 σ. 74 κ.ἑ.) βαινούσῃ. Ἐν τῷ στρώματι δὲ τῷ ὑπὲρ τὴν ἐπίχωσιν ταύτην (ἴδ. σ. 180), ἐν τοῖς χώμασι δηλ. τοῖς ἀνακινηθεῖσιν ἐν μεταγενεστέροις χρόνοις, εὑρέθη ἐντετειχισμένον ἐν μεταγενεστέρῳ τοίχῳ γωνιακὸν τεμάχιον πλακὸς ἐκ τῆς ζωοφόρου τοῦ Παρθενῶνος, ἐν ᾧ σώζεται κάλλιστα διατηρουμένη γυναικεία κεφαλή.

Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος δὲ μηνός, μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς παρὰ τὸ κρηπίδωμα τοῦ Παρθενῶνος σκαφῆς, ἀφ' οὗ πλέον λήξαντος καὶ τοῦ παρὰ τὸ κρηπίδωμα τοῦτο στρώματος ἐπιχώσεως ἐκ πωρίνων λίθων ἐδείχθη ὅτι δὲν ὑπῆρχεν ἐλπὶς νὰ εὑρεθῶσι καὶ

ἄλλα τεμάχια πωρίνων γλυπτῶν ἔργων, ἤρξατο ἡ συναρμολογὴ καὶ συγκόλλησις τῶν τεμαχίων τούτων, ἅτινα πρὸς τοῦτο, ἵνα ἀνετώτερον γείνῃ ἡ ἐργασία αὕτη, εἶχον τοποθετηθῆ ἅπαντα ἐν τῷ μικρῷ νεοδμήτῳ Μουσείῳ. Γενομένης τῆς ἐργασίας ταύτης ἀπετελέσθησαν τρία μεγάλα συμπλέγματα, ἤτοι: α′) Ἡρακλῆς παλαίων πρὸς τὸν Τρίτωνα (ἐλλείπουσιν αἱ κεφαλαί)· β′) Ταῦρος ἐπὶ τοῦ ἐδάφους πεπτωκώς, φονευθεὶς ὑπὸ δύο κατ' αὐτοῦ ἐπιπεσόντων θηρίων (λεόντων, ὡς φαίνεται, ὧν οἱ πόδες εἶνε πόδες γρυπὸς) καὶ γ′) σύμπλεγμα τριῶν τεράτων, ὧν τὸ μὲν ἀνώτερον μέρος τοῦ σώματος εἶνε σῶμα ἀνθρώπου πωγωνοφόρου πτερωτοῦ (τοῦ ἑνὸς σώματος σώζονται αἱ πτέρυγες· ἐκ τεμαχίων δέ τινων φαίνεται ὅτι καὶ τὰ λοιπὰ ἴσως ἦσαν πτερωτά), τὸ δὲ κατώτερον σῶμα ὄφεος. Εἶνε δὲ οὗτοι γίγαντες ἢ εἶνε μᾶλλον τέρας τρισώματον, περὶ τούτου ἀλλαχοῦ. Ἐνταῦθα σημειωτέον ὅτι εἰς τὰς δύο τῶν μορφῶν τούτων προσαρμόζουσιν αἱ κεφαλαὶ (ὧν ἡ μία εἶνε ἡ ἐν σελ. 45 μνημονευομένη, ἡ ἑτέρα συναπετελέσθη ἐκ συγκολλήσεως τεμαχίων) σ. 101. Τῇ τρίτῃ μορφῇ δὲν προσαρμόζει ἡ κεφαλὴ (ἥτις εἶνε ἡ ἐν σελ. 31 μνημονευομένη) προσετέθη ὅμως τῷ κορμῷ, γύψῳ ἀναπληρωθέντος τοῦ μεσάζοντος μέρους, ὡς ὁμοιάζουσα ἐν γένει ταῖς ἄλλαις· ἐπαναλαμβάνω ὅμως ὅτι βεβαιότης δὲν δύναται νὰ ὑπάρχῃ, διότι πιθανὸν ἡ κεφαλὴ αὕτη καὶ εἰς τὸ τοῦ Ἡρακλέους καὶ τοῦ Τρίτωνος σύμπλεγμα νὰ ἀνήκει.

Τοιαῦτα τὰ τρία συμπλέγματα, ἅτινα ἔκπληξιν ἀληθῶς προξενοῦσιν ἡμῖν διὰ τὸ παράδοξον τῶν μορφῶν αὐτῶν. Ὁ τρόπος τῆς ἐργασίας καὶ τὸ ὑποκείμενον τῆς παραστάσεως ἀνάγουσιν ἡμᾶς εἰς ἔργα τῆς Μικρᾶς Ἀσίας· ἰδίως ὅμως ἐκπληκτικὴ εἶνε ἡ ὁμοιότης τῶν ἔργων τούτων πρὸς τὰ ἀνάγλυφα τῆς ζωοφόρου τοῦ ἐν Ἄσσῳ τῆς Τρωάδος ναοῦ· καὶ ἐκεῖ αἱ θηριομαχίαι, ὁ τὸν Τρίτωνα δὲ φονεύων Ἡρακλῆς ἔχει ἀκριβῶς τὴν αὐτὴν διάθεσιν μορφῶν, ἐν ᾧ καὶ αὐτοὶ οἱ ἐν τῇ ζωοφόρῳ ἐκείνῃ συμποσιάζοντες ἄνδρες ἔχουσιν οὐ μικρὰν ὁμοιότητα πρὸς τὸ τερατῶδες τρίμορφον σύμπλεγμα. Ἂν δὲ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι κατὰ μῆκος τοῦ Παρθενῶνος σὺν τοῖς πωρίνοις τούτοις γλυπτοῖς εὑρέθησαν πρὸς τούτοις παράδοξοι πρωτοφανεῖς ἀρχιτεκτονικαὶ μορφαὶ καὶ δὴ κίονες ἔχοντες ἑλικοειδεῖς τὰς ῥαβδώσεις, ὅτι τὰ προκείμενα γλυπτὰ τὰ δύο τοὐλάχιστον

συμπλέγματα, ἐκόσμουν τὰ ἀετώματα ναοῦ, ἀγόμεθα εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἐν τοῖς πρὸ τῶν Περσικῶν τοὐλάχιστον χρόνοις, εἰ μὴ πρὸ τῶν Πεισιστρατιδῶν, ὑπῆρχεν ἐν τῇ Ἀκροπόλει μέγας πώρινος ἀσιατίζων.τὰς μορφὰς ναὸς ἐξ οὗ προέρχονται τὰ ἡμέτερα γλυπτὰ εὑρήματα. Ἐν τούτοις ἄρα τοῖς πωρίνοις συμπλέγμασι κατέχομεν σπουδαιότατα καί, σχετικῶς πρὸς τὰ πολλὰ ἐν τῇ Ἀκροπόλει γενόμενα μαρμάρινα εὑρήματα, ἀρχαιότατα ἔργα ἀσιατιζούσης τέχνης. Ἂν δὲ ἀποβλέψωμεν νῦν καὶ εἰς τὰ ἐπιγραφικὰ εὑρήματα, εἰς τὰς ἐπιγραφὰς δηλ. ἐκείνας, αἵτινες ἐγνώρισαν ἡμῖν ὅτι ἐν τῇ Ἀκροπόλει εἰργάζοντο Ἄρχερμος ὁ Χῖος καὶ ἴσως Θεόδωρος ὁ Σάμιος, ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ Ἔνδοιος, ὁ γνωστὸς ἐν τῇ ἀρχαιότητι τεχνίτης, ἦτο οὐχὶ Ἀττικὸς ἀλλ' Ἴων τὴν καταγωγὴν (ἴδ. σελ. 209), ἐναργῶς πλέον βλέπομεν ὅτι ἡ Πλαστικὴ τέχνη ἐκ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας εἰσήχθη διὰ τῶν νήσων εἰς τὴν Ἀττικήν.

(Π. Καββαδίας)

2) ***Ἀνασκαφαὶ ἐν Τανάγρᾳ*** (ἴδ. σελ. 181 ἀριθ. 2).

Αἱ ἐν Τανάγρᾳ ὑπὸ τῆς Γενικῆς Ἐφορείας δαπάναις τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἀπὸ μηνὸς Φεβρουαρίου (ἴδ. σελ. 34 ἀριθ. 5) ἀδιαλείπτως γινόμεναι ἀνασκαφαὶ τάφων ἐν Τανάγρᾳ διεκόπησαν ἕνεκα τοῦ χειμῶνος. Τὰ εὑρήματα, ὅσα ὑπελείποντο ἐκομίσθησαν ἐνταῦθα καὶ κατατίθενται ἐν τῷ Ἐθνικῷ Μουσείῳ (ἴδ. σελ. 199). Αἱ εὑρεθεῖσαι ἐπιτύμβιοι ἐπιγραφαὶ ἐκομίσθησαν καὶ κατετέθησαν ἐν τῇ ἐν Σχηματάρι ἀρχαιολογικῇ Συλλογῇ.

3) ***Ἀνασκαφαὶ ἐν Μυκήναις*** (ἴδ. σελ. 182 ἀρ. 3 κ. ἑ.).

Αἱ ἀνασκαφαὶ τάφων διεκόπησαν· τὰ γενόμενα δὲ εὑρήματα ἐκομίσθησαν εἰς Ἀθήνας καὶ κατετέθησαν ἐν τῷ Μουσείῳ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας. Νῦν γίνονται ἀνασκαφαὶ ἐντὸς τῆς ἄνω πόλεως πρὸς ἐντελῆ ἀποκάλυψιν τοῦ πέρυσιν ἀνακαλυφθέντος προϊστορικοῦ ἀνακτόρου.

4) ***Ἀνασκαφαὶ παρὰ τὰς Θεσπιάς*** (ἴδ. σ. 182 ἀριθ. 4).

Ἐν ταῖς παρὰ τὰς Θεσπιὰς ἀνασκαφαῖς τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς ἀνεκαλύφθη ἡ σκηνὴ τοῦ θεάτρου, ἥτις φαίνεται ὅτι εἶχε τὸ σχῆμα τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου τῆς Ἐπιδαύρου. Ὁ τοῖχος τοῦ

ὑποσκηνίου, ἢ τοῦ ὑπ' ἄλλων προσκηνίου καλουμένου, ἐκοσμεῖτο δι' ἡμικιόνων δωρικοῦ ῥυθμοῦ, ὧν 14 σώζονται κατὰ χώραν. Διάμετρον ἔχουσιν οἱ ἡμικίονες 0,30, ὕψος δὲ (ἄνευ τοῦ κιονοκράνου) 2,06. Ἀπόστασις τῶν ἡμικιόνων 0,88. Μῆκος τῆς σκηνῆς 18,10.

5) *Ἀνασκαφαὶ ἐν Μαντινείᾳ.*

Ἐπανελήφθησαν αἱ ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς σχολῆς διὰ τοῦ ἑταίρου αὐτῆς κ. Fougeres ἐνεργούμεναι ἀνασκαφαὶ ἐν Μαντινείᾳ αἵτινες εἶχον διακοπῆ κατὰ μῆνα Ἰούλιον (ἴδ. σελ. 131 ἀριθ. 3).

6) *Ἀνασκαφαὶ ἐν Ἀργολίδι.*

Ἐπὶ τοῦ ὄρους Λυκώνης, πρὸς τὴν Λέρνην, ἐνηργήθησαν σκαφικαὶ ἐργασίαι, ἀδείᾳ καὶ δαπάνῃ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ὑπὸ Ι. Κοφινιώτου πρώην γυμνασιάρχου ἐν Ναυπλίῳ. Ἀπεκαλύφθησαν δὲ λείψανα περιβόλου, ἅτινα καθιστῶσι πιθανὴν τὴν γνώμην τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν σκαφήν, ὅτι εἶνε τὸ ἱερὸν τῆς Ὀρθίας Ἀρτέμιδος. Ἐντὸς τοῦ περιβόλου τούτου εὑρέθησαν πολλαὶ πήλιναι ἀνθεμωτοὶ κεραμίδες, τεμάχια ἐκ στεφάνης οἰκοδομήματος, λεοντοκεφαλαὶ ἄλλαι μὲν ἐξ ὀπτῆς γῆς ἄλλαι δὲ ἐκ μαρμάρου· εὑρέθησαν δὲ καὶ τεμάχια πτυχῶν μεγάλου ἀγάλματος, τεμάχιον βραχίονος καὶ τεμάχιον μηροῦ. Κατὰ τὴν ἀνατολικὴν δὲ πλευρὰν τοῦ περιβόλου εὑρέθη ἀκέφαλον γυναικεῖον ἀγαλμάτιον (ὕψ. 0,20) καλῆς τέχνης. Τὰ εὑρήματα ταῦτα κατετέθησαν ἐν τῷ Μουσείῳ Ἄργους (κατ' ἀναφορὰν Ι. Κοφινιώτου).

7) *Ἀνασκαφαὶ ἐν «Διονύσῳ» Ἀττικῆς.*

Ὑπὸ τῆς ἐνταῦθα Ἀμερικανικῆς σχολῆς ἐγένοντο σκαφικαί τινες ἐργασίαι ἐν «Διονύσῳ» Ἀττικῆς πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἀπὸ Ἰανουαρίου μέχρι Μαρτίου (ἴδ. σελ. 46 ἀριθ. 3) ἐνεργηθεισῶν ὑπ' αὐτῆς ἀνασκαφῶν. Ἄξια λόγου εὑρήματα δὲν ἐγένοντο.

8) *Ἐπιγραφαὶ ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως.*

Ἐν τῷ χώρῳ τῷ ἐν σελ. 201 ἀριθ. 1 μνημονευομένῳ (τεμένει τῆς Ἀθηνᾶς Ἐργάνης;) εὑρέθησαν κατ' ἔκθεσιν τοῦ Λόλλιγκ, αἱ ἑξῆς ἐπιγραφαί:

1. Στήλη ἐπιμήκης ἐκ Πεντ. μαρμ. ἧς τὸ ἄνω μέρος πλατύτερον εἶνε τοῦ ὑπολοίπου. Μῆκ. 1,02, πλάτος τοῦ ἄνω μέρους 0,28, τοῦ κάτω 0,23, πάχ. περίπου 0,18μ. Ἐν τῇ ἄνω ἐπιφανείᾳ ὑπάρχει τετράγωνον κοίλωμα. Ἕνεκα τοῦ σχήματος καὶ τῆς ἐπεξεργασίας τοῦ λίθου δύναται νὰ ὑποθέσῃ τις ὅτι ἐστηρίζετο πρὸς τοῖχον τινὰ ὅπως αἱ πρὸς δεξιὰ τῷ εἰσελθόντι εἰς τὴν Ἀκρόπολιν πρὸς τῷ Βραυρωνίῳ τεθειμέναι βάσεις. Παρόμοιον σχῆμα ἔχει καὶ ὁ ἐν τῷ Δελτίῳ σελ. 138 ὑπ' ἀριθ. 1 δημοσιευθεὶς λίθος. Ἐκ τῶν τεσσάρων πλευρῶν μόνον ἡ ἔμπροσθεν ἐπιμελῶς λελαξευμένη εἶνε.

Αθηνααι Μενεια ανεθηκεν
οψιν ιδουσα αρετην της θεου.

2. Πλὰξ ἐκ Πεντ. μαρμ., πρὸς τὸ κάτω μέρος ὀλίγον βεβλαμμένη. Μῆκ. 0,62, πλάτ. 0,28, πάχ. 0,10μ. Ἡ γραφὴ στοιχηδόν.

Θ ε ο ι
Εδοξεν τηι βοληι και τωι δημ-
ωι, Αντιοχις επρυτανευε, Ευκ-
λειδης εγραμματευε, Ιεροκλ-
ης επεστατε, Ευκτημων ηρχε,
Διειτρεφης ειπε· επειδη ανη-
ρ εστι αγαθος Οινιαδης ο Παλ-
αισκιαθιος περι την πολιν τ-
ην Αθηναιων και προθυμος πο-
ιεν οτι δυναται αγαθον και ε-
υ ποιει τον αφικομενον Αθη-
ναιων εΣκιαθον, επαινεσαι τ-
ε αυτωι και αναγραψαι αυτον
προξενον και ευεργετην Αθη-
ναιων και τος εκγονος αυτο· κ-
αι οπως αν μη αδικηται, επιμε-
λ]εσθαι την τε βολην την αει β-
ουλευοσαν και τους στρατηγ-
ος και τον αρχοντα τον εν Σκι-
αθωι ος αν ηι εκαστοτε, το δε ψ-
ηφισμα τοδε αναγραψαι τογ γ-
ραμματεα της βολης εν στηλη-
ι λιθινηι και καταθεναι εμ π-
ολει· καλεσαι δε αυτον και επ-
ι ξενια ες το πρυτανειον ες α-
υριον. Αντιχαρης ειπε· τα με-
ν] αλλα καθαπερ τηι βοληι, ες δ-

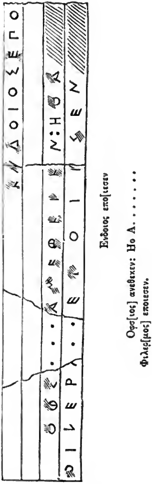
ε τη]ν γνωμην μεταγραψαι αντ-
ι το Σ]κιαθιο οπως αν ηι γεγρα-
μμενον «Οινιαδην το› Παλαισ-
κιαθιον».

Ὁ τὸ ψήφισμα εἰπὼν Διειτρέφης εἶνε ἴσως ἐκεῖνος, δι' οὗ κατὰ τὸν Θουκυδίδην VII 29 (πρβ. Παυσ. I 23,3) οἱ Ἀθηναῖοι ἐν ἔτει 413 «τοὺς Θρᾷκας τοὺς τῷ Δημοσθένει ὑστερήσαντας» εἰς τὴν πατρίδα αὐτῶν ἀνέπεμψαν. Ῥητῶς ἱστορεῖται ὅτι διὰ τοῦ Εὐβοϊκοῦ κόλπου εἰς τὰ ἴδια ἐπέστρεψαν, ἐννοεῖται δὲ ὅτι παρέπλευσαν τὴν Σκίαθον. Πρὸς τούτοις ἐξάγεται ἐκ Θουκ. VIII 64, ὅτι ἐν ἔτει 411 ὁ Διειτρέφης «ᾑρημένος ἦν ἐς τὰ ἐπὶ Θρᾴκης ἄρχειν». Ἐδόθη δὲ τῷ Οἰνιάδῃ ἡ τιμὴ τῆς προξενίας, ὅταν μετὰ ἔτη τινὰ εἰς Ἀθήνας ἦλθεν. Σπουδαιότερον εἶνε ὅτι ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς πρῶτον μὲν μανθάνομεν, ὅτι ἐν Σκιάθῳ ὑπῆρχεν ἄρχων τις, ἐνιαύσιος ὡς φαίνεται, ἐγκατασταθεὶς ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων πιθανῶς δι' ὃν σκοπὸν καὶ ὁ ἐν Ἄνδρῳ ἄρχων ὃν ἀναφέρει ἡ ἐν τῷ C. J. A. II ὑπ' ἀριθ. 62 ἐπιγραφή, δεύτερον δὲ ὅτι διεκρίνοντο οἱ Σκιάθιοι τῶν Παλαισκιαθίων. Γνωστὸν εἶνε ὅτι ἡ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων συγγραφέων συνήθως ὡς ἡ μόνη τῆς νήσου ἀναφερομένη συνώνυμος πόλις ἔκειτο ὅπου νῦν ἡ κοινῶς καλουμένη «χώρα», τὴν δὲ παλαιὰν Σκίαθον πρέπει ἴσως νὰ ζητήσωμεν ἐπὶ τοῦ ἀποκρήμνου βράχου τῆς ἀντιθέτου βορρείου ἀκτῆς τῆς νήσου, ὅστις νῦν «Κάστρο» ὀνομάζεται. Καὶ ὁ Σκύλαξ γράφει περ. 38: Σκίαθος αὕτη δίπολις.

Ἀξιοσημείωτον εἶνε ὅτι ἐν τῇ διὰ τοῦ Ἀντιχάρους γενομένῃ διορθώσει τοῦ πρωτοτύπου τοῦ ψηφίσματος τοῦτο μὲν ὀνομάζεται «γνώμη», ἴσως διότι ὁ Διειτρέφης ὅστις προέτεινε τὴν ψήφισιν, στρατηγὸς ἦν (πρβ. Sitz. d. Berl. Akad. 1888 σελ. 244 ἀριθ. 20), ἔπειτα δὲ ὅτι ἐν τῇ στήλῃ δὲν ἀνεγράφη τὸ πρωτότυπον ἀναλλοίωτον ἀλλὰ διωρθωμένον. Τὸ δὲ πρὶν γενόμενον λάθος ἐπιτρέπει νὰ εἰκάζωμεν, ὅτι ἤδη πρὸ τοῦ Εὐκτήμονος ἔγεινε μετοικισμός τις τοῦ πλείστου μέρους τῶν Σκιαθίων εἰς τὴν πρὸς Μ τετραμμένην ἀκτήν. Ἄγνωστοι δὲ οἱ λόγοι δι' οὓς τὰ ἐν ἔτει 408 ἐπεψηφισμένα ἐγράφησαν ἢ μετεγράφησαν ἐν τῇ νῦν εὑρεθείσῃ στήλῃ κατὰ τοὺς ἀμέσως ἢ ὀλίγον μετ' Εὐκλείδην χρόνους, ὡς

μαρτυρεῖ ἡ ἰωνικὴ αὐτῆς γραφή. Κατ᾽ οὐδὲν γὰρ διαφέρει οὐσιαστικῶς αὕτη ἡ γνώμη τῶν κοινῶν ψηφισμάτων.

3. Δύο προσαρμόζοντα τεμάχια κίονος ῥαβδωτοῦ ἐκ Πεντε-

λησίου μαρμάρου, διαμ. περίπου 0,18μ. Ἀνήκουσι εἰς τὸν αὐτὸν κίονα μετὰ τοῦ ἐν τῷ C. I. A. IV 2 ὑπ᾽ ἀριθ. 373[7] δημοσιευθέντος τεμαχίου, ἐλλείπουσι δὲ μικρόν τι μέρος τὸ μεταξὺ τοῦ

[ἀκολουθεῖ συνέχεια ἐν σελ. 209].

ἤδη δημοσιευθέντος καὶ τῶν δύο νέων τεμαχίων, ὡς καὶ τὸ κάτω μέρος μετὰ τοῦ τέλους τῆς ἐπιγραφῆς. Ἐν τοῖς γράμμασι διατηροῦνται ἴχνη ἐρυθροῦ χρώματος. Τοῦ συνόλου παραθέτομεν ἐνταῦθα πανομοιότυπον (ἴδε σ. 208).

Δευτέραν ἤδη φορὰν ἀπαντᾷ ἐν ἐπιγραφῇ τινι τὸ ὄνομα τοῦ κλεινοῦ Ἐνδοίου. Ἐνῷ δὲ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ C. I. A. I 477 (Löwy 8) τὸ ὄνομα τοῦ τεχνίτου τούτου εἶνε γεγραμμένον ὑπό τινας στίχους ἐπιτυμβίου ἐπιγράμματος, ἐν ἰωνικῇ διαλέκτῳ γεγραμμένου, διὰ ἀττικῶν χαρακτήρων ἐνθυμίζει ἡμῖν τὸ ἐν τῇ νῦν ἐκδιδομένῃ ἐπιγραφῇ μεταχειρισθὲν σχῆμα τοῦ διὰ τεσσάρων γραμμῶν πλασθέντος σῖγμα τὴν γνωστὴν τοῦ Θεοδώρου ἐπιγραφὴν (C. I. A. IV 2 ὑπ' ἀριθ. 373[90]), ὃν ἐπὶ τούτου τοῦ σχήματος τοῦ Σ στηριζόμενος ὁ Καββαδίας, συναινοῦντος καὶ τοῦ Κίρχωφ, θεωρεῖ ὡς τὸν γνωστὸν ἐκ Σάμου τεχνίτην. Τὸ αὐτὸ φαίνεται ὅτι πρέπει νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ εἰς τὴν νῦν εὑρεθεῖσαν ἐπιγραφήν. Καὶ περὶ μὲν τοῦ Ἐνδοίου ἐπιβεβαιοῦται οὕτως ἡ εἰκασία τοῦ Loeschcke (ἐν Mitth. d. arch. Inst. IV. σελ. 305), ὅτι ὁ τεχνίτης, οὗτινος ἔργα ὑπῆρχον καὶ ἐν Ἐρυθραῖς (Παυσ. VII 5, 9) καὶ ἐν Μιλήτῳ (Πλίν. XVI 214), ἐξ Ἰωνίας κατήγετο, ἡ δὲ πρὸς τοῦτο ἐκ τοῦ σχήματος τῆς γραφῆς ἀρυσθεῖσα ἐπιβεβαίωσις ἰσχύει φυσικῷ τῷ λόγῳ καὶ διὰ τὸν Φίλερμον. Οὗτος μέχρι τοῦδε ἄγνωστος ἦν, συνεπλήρωσα δὲ τὸ ὄνομα κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν παρὰ τοῖς Ἴωσι ἐν χρήσει ὄντων εἰς ερμος καταληγόντων ὀνομάτων ὡς Ἄρχερμος, Μίμνερμος, Πύθερμος.

Ἐπειδὴ δὲ κατὰ τοὺς χαρακτῆρας τῆς γραφῆς οἱ δύο τεχνῖται σύγχρονοι ἦσαν — τῆς ἐποχῆς περίπου τοῦ Πεισιστράτου — εἰκάζω ὅτι ἐν τῇ βάσει, ἣν ὁ ἐν λόγῳ κίων ἐβάσταζε, δύο ἀγαλμάτια τεθειμένα ἦσαν, τεκμήρια τῆς συνεργασίας τῶν δύο τεχνιτῶν, διδασκάλου ἴσως καὶ μαθητοῦ. Τῶν δὲ τριῶν στίχων τῆς ἐπιγραφῆς θὰ προηγεῖτο ἄλλος, ὅστις περιεῖχε τὸ ὄνομα τοῦ τὸ ἔργον τοῦ Ἐνδοίου ἀναθέσαντος».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἐργασίαι καὶ Μουσεῖα.

1) *Μουσεῖον Ἀκροπόλεως.*

Ἐπερατώθησαν αἱ γινόμεναι ἐργασίαι πρὸς συναρμολόγησιν καὶ συγκόλλησιν τῶν ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς εὑρεθέντων πωρίνων γλυπτῶν τεμαχίων, περὶ ὧν ἴδε σελ. 203.

2) *Ἐθνικὸν Μουσεῖον.*

Εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μουσεῖον ἐκομίσθησαν ἵνα κατατεθῶσιν ἐν ἰδιαιτέρᾳ αὐτοῦ αἰθούσῃ τὰ ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς τοῦ ἐνταῦθα Ἀσκληπιείου εὑρεθέντα ἀνάγλυφα καὶ λοιπὰ ἀρχαῖα, ἅτινα ἔκειντο μέχρι τοῦδε ἐν τῷ γνωστῷ ἐκείνῳ κατὰ τὴν εἰς τὴν Ἀκρόπολιν ἄνοδον οἰκίσκῳ. Εἰς τὸ αὐτὸ Μουσεῖον κομίζονται καὶ τὰ τῇδε κἀκεῖσε ἐν τῇ Ἀκροπόλει διεσπαρμένα μάρμαρα Βυζαντινῆς γλυπτικῆς, ἵνα διὰ τούτων ἀποτελεσθῇ Βυζαντινὴ συλλογὴ ἔν τινι χώρῳ τοῦ Μουσείου.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1888

ΤΕΥΧΟΣ ΜΗΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἀρχαῖα εἰσαχθέντα εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μουσεῖον.

1-96. Τὰ ἑξῆς ὑπ' ἀρ. 1-96 εὑρήματα τῶν ἐν Τανάγρᾳ ὑπὸ τῆς Γενικῆς Ἐφορείας ἐνεργηθεισῶν ἀνασκαφῶν, ἤτοι: 1) Εἰδώλιον πήλινον γυναικὸς ἱσταμένης φερούσης ποδήρη χιτῶνα καὶ ἱμάτιον περιβάλλον τὸ σῶμα καὶ τὰς χεῖρας, ὃ συγκρατεῖ ἡ δεξιὰ ὑπὸ τὸν δεξιὸν μαστόν. Τέχνη λεπτὴ ὕψ. 0,23. 2) Εἰδώλιον πήλινον γυναικὸς ἱσταμένης φερούσης ποδήρη χιτῶνα καὶ ἱμάτιον περὶ τὸ σῶμα· ἡ ἀριστερὰ (ὑπὸ τὸ ἱμάτιον) εἶναι κεχαμμένη κατὰ τὸν ἀγκῶνα χρησιμεύουσα ὡς ἔρεισμα τῆς δεξιᾶς ἐπακουμβούσης ἐπ' αὐτῆς. Τὸ εἰδώλιον εἶναι τῶν χαριεστάτων τοῦ εἴδους τούτου. Ἡ κεφαλὴ εἶναι λεπτοτάτης ἐργασίας καὶ ἡ κόμη κατὰ τρόπον ῥωμαϊκὸν λίαν ἐντέχνως διατεταγμένη. Ὕψ. 0,18. 3) Εἰδώλιον πήλινον γυναικὸς ἱσταμένης καὶ ἐρειδομένης ἐπὶ στήλης τετραγώνου διὰ τοῦ δεξιοῦ βραχίονος, οὗτινος ἡ ἄκρα χεὶρ κρατεῖ ῥιπίδιον. Φέρει ποδήρη χιτῶνα ἐζωσμένον καὶ ἱμάτιον ἀπὸ τοῦ ἑνὸς βραχίονος εἰς τὸν ἕτερον ὄπισθεν ἐξικνούμενον. Ἡ κεφαλὴ φέρει στέφανον ἐκ φύλλων καὶ καρπῶν. Τέχνη λεπτὴ (ὕψ. 0,16). 4) Εἰδώλιον πήλινον γυναικὸς καθημένης ἐπὶ βράχου· φέρει ποδήρη χιτῶνα καὶ ἱμάτιον περιβάλλον ἐπιχαρίτως τὸ σῶμα. Ἡ κεφαλή, ἧς ἡ κόμη διατεταγμένη εἶναι κομψοπρεπέστατα, κλίνει μετὰ χάριτος πρὸς τὰ κάτω. Τὸ ἔργον εἶνε τῶν ὡραιοτάτων καὶ χαριεστάτων προϊόντων τῆς κοροπλαστικῆς· ὕψος ἔχει 0,14. Ἴχνη χρώματος ἰόχρου καὶ ἐρυθροῦ. Ἐλλείπει ἡ δεξιὰ χείρ. 5) Εἰδώλιον πήλινον γυναικὸς

ἱσταμένης φερούσης ποδήρη χιτῶνα ἐζωσμένον ὑπὲρ τὴν ὀσφὺν καὶ ἱμάτιον καλύπτον τοὺς ὤμους καὶ τοὺς βραχίονας. Ἡ δεξιὰ χεὶρ ἐρείδεται ἐπὶ τοῦ ἰσχίου, ἡ καθειμένη ἀριστερὰ κρατεῖ ῥιπίδιον. Ἐπὶ τῆς κόμης ὑπάρχει ὡσεὶ στέφανος ἐκ φύλλων. Τέχνη λεπτή· ὕψ. 0,25. 6) Εἰδώλιον πήλινον γυναικὸς ἱσταμένης φερούσης ποδήρη χιτῶνα καὶ ἱμάτιον περιβεβλημένον οὕτω περὶ τὸ σῶμα, ὥστε καταλείπεται γυμνὸν τὸ στῆθος. Ἐν τῇ δεξιᾷ κρατεῖ ῥιπίδιον· ἡ ἀριστερὰ κρύπτεται ὄπισθεν ὑπὸ τὸ ἱμάτιον. Ἐπὶ τῆς κόμης στεφάνη μετὰ καρπῶν καὶ φύλλων. Ἱκανῶς λεπτουργημένον καὶ κομψόν. ὕψ. 0,21. 7) Εἰδώλιον πήλινον γυναικὸς ἱσταμένης καὶ ἐρειδομένης ἐπὶ κίονος διὰ τῆς δεξιᾶς χειρός· φέρει ποδήρη χιτῶνα καὶ πέπλον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. Ὕψος ἔχει 0,25. 8) Εἰδώλιον πήλινον ἀνδρὸς ἱσταμένου ἐπὶ τετραγώνου βάσεως (ὕψ. 0.19) ἔχον τὸν δεξιὸν βραχίονα ἐρειδόμενον ἐπὶ κίονος τετραγώνου. Φέρει ἱμάτιον περιβάλλον τοῦ σώματος τὰ κάτω καὶ στέφανον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. Ἐν τῇ δεξιᾷ κρατεῖ ληκύθιον. 9) Μικρὸν εἰδώλιον σατύρου καθημένου ἐπὶ θρόνου ἁπλοῦ τετραγώνου, τὴν ἀριστερὰν ἔχοντος ἐπὶ τοῦ γόνατος καὶ τὴν δεξιὰν φέροντος πρὸς τὸ οὖς· τὸ πρόσωπον ἔχει κωμικωτάτας τὰς μορφὰς (ὕψ. 0,10). 10) Εἰδώλιον πήλινον (ὕψ. 0,30) τῶν ξοανοειδῶν. Τὸ σῶμα εἶνε ἁπλοῦν τετράγωνον, φέρον ἐξοχὰς ἁπλᾶς ἀντὶ χειρῶν καὶ τοὺς μαστοὺς ἔχον εἰκονισμένους διὰ χρώματος ἐν εἴδει ῥοδάκων. Τὸ ὅλον δὲ σῶμα κεκοσμημένον εἶναι διὰ μαιάνδρων καὶ ζητοειδῶν γραμμῶν καὶ ἀνθεμίων διὰ μέλανος χρώματος. Μόνη ἡ κεφαλὴ ἔχει τὴν κατὰ φύσιν ὄψιν, τοῦ προσώπου δὲ τὰ χαρακτηριστικὰ εἰσὶ δεδηλωμένα δια μέλανος χρώματος. Ἡ κόμη ἑκατέρωθεν δηλοῦται καὶ πλαστικῶς διὰ δύο οἱονεὶ πλοκάμων ἐπὶ τοῦ στήθους πιπτόντων, ἐφ' ὧν ἑκατέρωθεν ἀνὰ τρεῖς ζητοειδεῖς μέλαιναι γραμμαί. Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρει ὑψηλὸν πόλον κεκοσμημένον καὶ τοῦτον διὰ γραμμῶν μελαινῶν. Ἐπὶ τοῦ στήθους φέρει γεγραμμένον ἐγκόλπιον. Τὸ εἰδώλιον τοῦτο εἶναι τῶν καλλίστων τοῦ εἴδους τούτου τῶν ἀρχαϊκωτάτων πηλίνων ξοάνων, διατηρεῖται δὲ καὶ ἐν καλλίστῃ καταστάσει. 11) Ὅμοιον περίπου, ἔλασσον· (ὕψ. 0,25). Διαφέρει τοῦ προηγουμένου ὡς πρὸς τὰ ἐπὶ τοῦ σώματος γραπτὰ κοσμήματα καὶ τὴν κόμωσιν, ἥτις περὶ τὸ μέτωπον εἶνε δεδηλωμένη καὶ πλαστικῶς διὰ γλωσσοειδῶν ἐξεχόν-

των πλοκάμων. Ἐπίσης ὁ πόλος διαφέρει τοῦ τοῦ προηγουμένου, ἅτε ἔχων πλαστικῶς δεδηλωμένην ὡσεὶ στεφάνην καὶ ἀστέρα (ἐπίσης πλαστικῶς δεδηλωμένον) πρὸ τοῦ μετώπου μετὰ κωνοειδοῦς ἐξοχῆς. 12) Μορφὴ ξοανοειδὴς πηλίνη ἐπὶ θρόνου καθημένη. Τὸ μὲν στῆθος δηλοῦται δι' ἁπλοῦ τετραγώνου γραπτοῦ, αἱ δὲ χεῖρες δι' ἁπλῶν ἐξοχῶν. Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρει μικρὸν πόλον· τὸ πρόσωπον δὲ ἔχει ὄψιν πτηνοῦ. Τὸ σῶμα εἶναι γεγραμμένον διὰ μελαινῶν καὶ ἰωχρῶν γραμμῶν. Κοινὸς τύπος· (ὕψ. 0,17). 13) Εἰδώλιον πήλινον γυναικὸς (ὕψ. 0,30) φερούσης ποδήρη χιτῶνα μετὰ διπλοϊδίου. Διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς κρατεῖ πυξίδα, ἐξ ἧς ἐξάγει ταινίαν φερομένην πρὸ τοῦ στήθους, ἣν ἀνέχει διὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς μέχρι τοῦ δεξιοῦ μαστοῦ. Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρει πόλον. τὴν δὲ κόμην ἔχει πλουσίαν κυκλοτερῶς περὶ τὸ πρόσωπον χρώματι ἐρυθρῷ κεκοσμημένην. Ἴχνη λευκοῦ, ἐρυθροῦ, κυανοῦ καὶ κιτρίνου χρώματος. Διατήρησις καλλίστη. Τύπος κοινός. 14) Ὅμοιον περίπου τῷ ἀνωτέρω, ἔλασσον (ὕψ. 0,25)· διαφέρει μόνον κατὰ τοῦτο, ὅτι τὴν ταινίαν κρατεῖ ἁπλῶς (δὲν ἐξάγει τι ἐκ τῆς πυξίδος) διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς παρὰ τὸν ὦμον, καὶ φέρει ταύτην διὰ τῆς δεξιᾶς παρὰ τὸ ἰσχίον. 15) Εἰδώλιον πήλινον γυναικὸς ἱσταμένης καὶ φερούσης ποδήρη χιτῶνα μετὰ διπλοϊδίου (ὕψ. 0,22). Τὰς χεῖρας ἔχει καθειμένας. Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρει πόλον μικρόν. Κοινὸς τύπος, ἀμελὴς ἐργασία. 16) Εἰδώλιον πήλινον γυναικὸς ἱσταμένης καὶ φερούσης ποδήρη χιτῶνα· τὴν δεξιὰν χεῖρα ἔχει ἐπὶ τοῦ μαστοῦ. Τὸ πρόσωπον ἐφθαρμένον. 17) Εἰδώλιον ἀνδρὸς γυμνοῦ ἔμπροσθεν, τοῦ ἱματίου καλύπτοντος τὰ ὄπισθεν καὶ τοὺς βραχίονας. Ἐν τῇ δεξιᾷ κρατεῖ φιάλην καὶ ἐν τῇ ἀριστερᾷ λύραν. Τύπος κοινὸς (ὕψ. 0,26). 18) Εἰδώλιον πήλινον γυναικὸς (ὕψ. 0,27) περιβεβλημένον ποδήρη χιτῶνα καὶ πέπλον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς μέχρι τῶν γονάτων. Ἐν τῇ ἀριστερᾷ κρατεῖ στεφάνην· κακότεχνον καὶ ἐφθαρμένον. 19) Εἰδώλιον πήλινον γυναικὸς ἐπὶ κυκλοτεροῦς βάσεως. Φέρει πέπλον καταλείποντα γυμνὸν τὸ στῆθος, ὃ ἀνέχει διὰ τῆς δεξιᾶς χειρός, ἐν ᾧ διὰ τῆς ἀριστερᾶς κρατεῖ παρὰ τὸ ἰσχίον δυσδιάκριτόν τι, ὡσεὶ κάνιστρον (ὕψ. 0,22). 20) Εἰδώλιον πήλινον γυναικὸς φερούσης ποδήρη χιτῶνα καὶ πέπλον καλύπτοντα τὸ σῶμα ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ μέχρι τῶν κνημῶν. Ἡ

κόρη στηρίζεται ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ποδὸς ἐλαφρῶς τὸν δεξιὸν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἔχουσα, κτωμένη οὕτω χάριν ἐν τῇ στάσει ἐπαγωγόν. Τὴν μὲν ἀριστερὰν χεῖρα στηρίζει ἐπὶ τῆς ὀσφύος, τὴν δεξιὰν δὲ ἔχει ἀνέχουσαν μικρὸν τὸν πέπλον πρὸ τοῦ λαιμοῦ (ὕψ. 0,24). Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρει σκιάδιον. Ἐργασία λεπτοτάτη. 21) Εἰδώλιον πήλινον γυναικὸς φέρον ποδήρη χιτῶνα ἐζωσμένον ὑπὸ τοὺς μαστοὺς καὶ πέπλον περὶ τὸ σῶμα καλύπτοντα καὶ τὰς χεῖρας, (ὕψ. 0,25). Ἡ ἀριστερὰ χεὶρ κεκαμμένη κατὰ τὸν ἀγκῶνα φαίνεται ἀνέχουσα μικρὸν τὸ ἱμάτιον· (ἐπιδιωρθωμένον κατὰ τὸν δεξιὸν ὦμον). Ἐργασία λεπτοτάτη. 22) Εἰδώλιον πήλινον γυναικὸς ἱσταμένης ἐπὶ βάσεως τετραγώνου ὑψηλῆς (ὕψ. μετὰ τῆς βάσεως 0,40)· φέρει ποδήρη χιτῶνα μετὰ διπλοϊδίου καὶ ἔχει τὰς χεῖρας καθειμένας καὶ τὴν κόμην ἀρχαϊκῶς διατεταγμένην καὶ ἐρυθρόβαπτον, ἐφ' ἧς ὑψηλὴν στεφάνην. Τύπος κοινός, διατήρησις ἀρίστη. 23) Εἰδώλιον ὅμοιον τῷ ὑπ' ἀριθ. 13 καθ' ὅλα. 24) Εἰδώλιον πήλινον γυναικὸς φερούσης χιτῶνα καὶ ἱμάτιον περιβάλλον λοξῶς τὸ σῶμα· ἡ ἀριστερὰ χεὶρ ἅπτεται τοῦ μαστοῦ. Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρει πόλον. Τύπος κοινός, ἐργασία κοινή. (ὕψ. 0,28). 25) Ὅμοιον περίπου τῷ προηγουμένῳ, τοῦ πέπλου πίπτοντος ἑκατέρωθεν ἀπὸ τῶν ὤμων· (ὕψ. 0,25). 26) Ὅμοιον τῷ προηγουμένῳ ἔλασσον (ὕψ. 0,20). Ἴχνη χρώματος λευκοῦ, ἐρυθροῦ, κιτρίνου. 27) Ὅμοιον τῷ ὑπ' ἀριθ. 24 (ὕψ. 0,20). 28) Εἰδώλιον γυναικὸς φερούσης ποδήρη χιτῶνα καὶ πέπλον περιβάλλοντα τὸ σῶμα πλὴν τοῦ στήθους· ἡ δεξιὰ ἀνέχει τὸν πέπλον· ἡ ἀριστερὰ ἐρείδεται ἐπὶ τοῦ ἰσχίου· ἐπιδιωρθωμένον πολλαχοῦ (ὕψ. 0,21). 29) Εἰδώλιον γυναικὸς καθημένης ἐπὶ θρόνου. Τὰς χεῖρας ἔχει ἐπὶ τῶν γονάτων. Μορφὴ ἀρχαϊκή. Τύπος κοινὸς (ὕψ. 0,26). 30) Τρία εἰδώλια πήλινα γυναικῶν φέροντα ποδήρη χιτῶνα καὶ πέπλον λοξῶς περὶ τὸ σῶμα, τοῦ δεξιοῦ στήθους γυμνοῦ μένοντος. Ἡ δεξιὰ χεὶρ ἅπτεται τοῦ μαστοῦ. Τύπος κοινός· (ὕψος ἑκάστου 0,19). 31) Εἰδώλιον ὁμοίου περίπου τύπου, μεῖζον, (ὕψ. 0,23). 32) Εἰδώλιον πήλινον νεανίου γυμνοῦ ἔμπροσθεν κρατοῦντος ἐν τῇ ἀριστερᾷ λύραν, κοινοῦ τύπου καὶ κακότεχνον, (ὕψ. 0,18). 33) Ὅμοιον περίπου τῷ προηγουμένῳ, ἀρχαϊκώτερον (ὕψ. 0,16). 34) Εἰδώλιον πήλινον γυναικὸς μετὰ ποδήρους χιτῶνος καὶ διπλοϊδίου. Ὅμοιον τῷ ὑπ' ἀριθ. 14. 35) Εἰ-

δώλιον γυναικὸς ἁπτομένης τοῦ μαστοῦ διὰ τῆς δεξιᾶς καὶ ἐχούσης τὴν ἀριστερὰν καθειμένην. Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς πόλος, κόμη ἐρυθρά, τύπος κοινός· (ὕψ. 0,24). 36) Δύο εἰδώλια πήλινα γυναικεῖα ἔχοντα ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας (τοῦ ἑτέρου ἐλλείπει ἡ δεξιά) ὑπὲρ τὴν κεφαλήν, κακότεχνα· (ὕψ. 0,20). 37) Τρία εἰδώλια πήλινα μικρὰ γυναικῶν φερουσῶν τὴν δεξιὰν ἐπὶ τοῦ μαστοῦ, (ὕψ. 0,12· 0,12. 0,14). 38) Εἰδώλιον ξοανοειδὲς πήλινον γυναικὸς (ἀκέφαλον) γυμνόν, ἐν στάσει καθημένης μορφῆς. Ἐλλείπουσιν αἱ χεῖρες, αἵτινες ἦσαν ἔνθετοι, ὡς φαίνεται ἐκ τῆς διαμπεροῦς ὀπῆς τῆς ἀπὸ τοῦ ἑνὸς εἰς τὸν ἕτερον ὦμον ἐξικνουμένης. Σώζεται καὶ θρόνος πήλινος ἁπλοῦς, πιθανῶς τῆς μορφῆς ταύτης. 39) Εἰδώλιον πήλινον εἰκονίζον βρέφος καθήμενον ἐπὶ θρόνου ἔχοντος βαθμίδας. Τὸ ἱμάτιον ἔχει ἐστραμμένον ἐπὶ τοῦ ὤμου, ἐφ' οὗ κάθηται. Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρει στεφάνην, (ὕψ. 0,11). 40) Σάτυρος μικρὸς πήλινος ὀκλαστὶ δίαυλον παίζων (ὕψ. 0,09). 41) Εἰδώλιον νεανίου γυμνοῦ ἔμπροσθεν, κοινὸν καὶ κεκαυμένον (ὕψ. 0,12). 42) Τέσσαρες ξοανοειδεῖς ἵπποι, ὧν ὁ εἷς μείζων τῶν λοιπῶν, συγκεκολλημένοι, κακότεχνοι καὶ κοινοὶ (ὕψ. 0,10). 43) Κεφαλαὶ καὶ προσωπίδες ἐν ὅλῳ 18 διαφόρου μεγέθους. 44) Εἰδώλιον πήλινον εἰκονίζον γραῖαν κεκυρτωμένην κρατοῦσαν ἐν ταῖς χερσὶ βρέφος. Ἡ γραῦς φέρει χιτῶνα ἐζωσμένον καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς κεκρύφαλον. Ἡ ἔκφρασις τοῦ ἐρρυτιδωμένου προσώπου αὐτῆς καὶ ἐν γένει ἡ ὅλη τοῦ σώματος αὐτῆς διάθεσις εἶναι ἀριστοτεχνικὴ ἐκ τῶν καλλίστων τοῦ εἴδους τῶν ῥωπογραφικῶν παραστάσεων (genre) (ὕψ. 0,14). 45) Εἰδώλιον πήλινον κόρης ἱσταμένης ἐπὶ κυκλοτεροῦς βάσεως, φερούσης ποδήρη χιτῶνα καὶ πέπλον λοξῶς περὶ τὸ σῶμα, τοῦ δεξιοῦ βραχίονος ἀκαλύπτου μένοντος. Τὴν κόμην ἔχει ἐπὶ τῶν ὤμων ἐρριμμένην· Εἶναι τῶν λεπτοτάτων καὶ χαριεστάτων μικροτεχνημάτων τοῦ εἴδους τούτου (ὕψ. 0,12). 46) Εἰδώλιον πήλινον κόρης φερούσης ποδήρη χιτῶνα καὶ πέπλον περιβάλλοντα τὸ ἄνω τοῦ σώματος μέχρι τοῦ λαιμοῦ. Τὴν δεξιὰν κεκαμμένην κατὰ τὸν ἀγκῶνα (ὑπὸ τὸν πέπλον) φέρει πρὸ τοῦ λαιμοῦ ἀνέχουσαν ἐπιχαρίτως τὸν πέπλον. Τὸ εἰδώλιον τοῦτο κατατακτέον ἐπίσης εἰς τὰ λεπτότερα τοῦ εἴδους τούτου (ὕψ. 0,14). 47) Εἰδώλιον πήλινον εἰκονίζον παῖδα μικρὸν ἐπὶ ἡμικυκλικῆς βάσεως· φέρει χιτῶνα καὶ ἱμάτιον καταπί-

πτον ὄπισθεν ἐπὶ τῆς βάσεως· ἐν τῇ δεξιᾷ τῇ κεκαμμένῃ κατὰ τὸν ἀγκῶνα κρατεῖ πρὸ τῆς κοιλίας ἀντικείμενόν τι, ὡσεὶ φιαλίδιον. Τὸν δεξιὸν πόδα ἔχει προτεταμένον· ἐπὶ τῆς κεφαλῆς δὲ φέρει στεφάνην, ἐφ' ἧς, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ τοῦ σώματος, ἴχνη χρώματος ἐρυθροῦ (ὕψ. 0,12). 48) Εἰδώλιον πήλινον γυναικὸς ἱσταμένης ἐπὶ ἡμικυκλικῆς βάσεως ἐνδεδυμένης ποδήρη χιτῶνα καὶ πέπλον τὸ ἄνω τοῦ σώματος καλύπτοντα μετὰ τῶν χειρῶν· τὸν πέπλον ἀνέχει μικρὸν διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρός. Ἐργασία λίαν λεπτή· τύπος οὐχὶ σπάνιος (ὕψ. 0,27). 49) Εἰδώλιον ὅμοιον περίπου τῷ ἀνωτέρω μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ὁ πέπλος καλύπτει καὶ τὴν κεφαλήν· τῶν χειρῶν δὲ ἡ δεξιὰ μὲν ἀνέχει τὸν πέπλον, ἡ ἀριστερὰ δὲ ἐρείδεται ὄπισθεν ἐπὶ τῆς ὀσφύος (ὕψ. 0,26). 50) Εἰδώλιον γυναικὸς ὅμοιον τῷ ὑπ' ἀριθ. 14. 51) Εἰδώλιον πήλινον γυναικὸς ἱσταμένης ἐπὶ κυκλοτεροῦς βάσεως, ἐνδεδυμένης ποδήρη χιτῶνα καὶ πέπλον περὶ τὸ σῶμα καταλείποντα γυμνὸν τὸ στῆθος. Τὴν ἀριστερὰν ἐρείδει ἐπὶ τοῦ ἰσχίου (ὕψ. 0,23). 52) Ὅμοιον περίπου τῷ ἀνωτέρω μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι στηρίζεται ἐπὶ τετραγώνου βάσεως, ἐφ' ἧς ὑποπόδιον τετραγώνου σχήματος, ἐφ' οὗ στηρίζει τὸν δεξιὸν πόδα· τοιουτοτρόπως δὲ ἡ στάσις τοῦ εἰδωλίου διαφέρει τῆς τοῦ προηγουμένου, ἅτε τοῦ σώματος κλίνοντος πρὸς τὰ ἐμπρός (ὕψ. 0,22). 53) Τρία εἰδώλια πήλινα ἀνδρῶν, γυμνῶν ἔμπροσθεν, ἱσταμένων ἐπὶ τετραγώνων βάσεων. Ἐν τῇ ἀριστερᾷ κατὰ τὸν ἀγκῶνα κρατοῦσιν ἀλέκτορα. Τύπος κοινός· ὕψος τοῦ μὲν πρώτου, τοῦ καὶ καλλίστου τὴν διατήρησιν, 0,35, τῶν δὲ δύο ἄλλων 0,25. 54) Ὅμοιον τοῖς ἀνωτέρω διαφέρον μόνον ὡς πρὸς τὴν κόμωσιν καὶ τὴν ἔλλειψιν στεφάνης (ὕψ. 0,24). 55) Ὅμοιον τῷ ἀνωτέρω ἄνευ ἀλέκτορος· ἐφθαρμένον ὑπὸ πυρὸς (ὕψ. 0,19). 56) Εἰδώλιον πήλινον κόρης φερούσης ποδήρη χιτῶνα μετὰ διπλοϊδίου. Ἐν τῇ κεκαμμένῃ ἀριστερᾷ κρατεῖ πτηνὸν ἡμιεφθαρμένον (ὕψ. 0,12). 57) Δύο μικρὰ εἰδώλια πήλινα γυναικῶν καθημένων ἐπὶ θρόνου, ξοανοειδῆ, κοινὰ καὶ ὑπὸ πυρὸς ἐφθαρμένα (ὕψ. 0,10). 58) Μικρὸν εἰδώλιον πήλινον Σατύρου προγάστορος καθημένου ἢ ὀκλάζοντος (ὕψ. 0,10). 59) Προσωπὶς πηλίνη γυναικεία πέπλον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔχουσα, ἀρχαϊκοῦ τύπου (ὕψ. 0,19). 60) Προσωπὶς γυναικεία μετὰ τοῦ στήθους, ἀρχαϊκὴ (ὕψ. 0,24). 61) Εἰδώλιον πήλινον ξοανοειδὲς εἰκονίζον καθημένην

γυναῖκα. Τὸ σῶμα ἀποτελεῖται ἐξ ἁπλοῦ τετραγώνου γεγραμμένου ποικίλοις κοσμήμασι. Μόνον τὸ πρόσωπον εἶναι κατὰ φύσιν πεποιημένον. Ἐπὶ τοῦ λαιμοῦ ἔχει πλαστικῶς δεδηλωμένον περιδέραιον στηριζόμενον διὰ πλαστικῶς δεδηλωμένων καρπῶν ἐν εἴδει ῥοδάκων· ἴχνη χρώματος λευκοῦ, ἰοχρόου καὶ μέλανος (ὕψ. 0,20). 62) Ἱππεὺς ὅμοιος περίπου τῷ ἐν σελ. 199 ὑπ' ἀριθ. 20, μικρότερος (0,14), σὺν τῇ διαφορᾷ ὅτι κρατεῖ ἐν τῇ ἀριστερᾷ ἀσπίδα καὶ ἔχει ἐν τῇ ὑψουμένῃ δεξιᾷ ὀπήν, δηλοῦσαν ὅτι δι' αὐτῆς διήρχετο δόρυ, ὃ νῦν ἐλλείπει. 63) Ὅμοιον τῷ ἀνωτέρω ἄνευ ἀσπίδος καὶ δόρατος (ὕψ. 0,12). 64) Ὅμοιον τῷ ἀνωτέρω. 65) Ὅμοιον τοῖς ἀνωτέρω ἄνευ ἀσπίδος, κεκαυμένον. Ἡ ἀνυψουμένη δεξιὰ ἐκράτει δόρυ, ὡς ἐκ τῆς ὀπῆς φαίνεται. 66) Ὅμοιον τοῖς ἀνωτέρω, ἐφθαρμένον. 67) Τρεῖς ἵπποι ξοανοειδεῖς πήλινοι διαφόρου ὕψους (ὁ μέγιστος 0,15) μετὰ χρωμάτων, ὡς οἱ τῶν ἀνωτέρω ἱππέων. 68) Ζῷον πήλινον ξοανοειδὲς καθήμενον ἐπὶ τῶν ὀπισθίων, μεθ' ὧν συγκεκολλημένοι εἶναι οἱ ἐμπρόσθιοι πόδες. 70) Ὅμοιον τῷ ἀνωτέρῳ μικρότερον καὶ ἐφθαρμένον. 71) Εἰδώλιον ξοανοειδὲς ὅμοιον τῷ ὑπ' ἀριθ. 12 (ὕψ. 0,20). 72) Εἰδώλιον πήλινον ξοανοειδές, ὡς τὸ ὑπ' ἀριθ. 10, διαφόρου διατηρήσεως καὶ μεγέθους (ἀπὸ 0.22-0,12) μὲ πρόσωπον πτηνοῦ. 73) Εἰδώλια πήλινα ξοανοειδῆ, ὡς τὰ ἀνωτέρω, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι τὸ πρόσωπον εἶναι ἀνθρώπου καὶ οὐχὶ πτηνοῦ. 74) Μικρὸς ξοανοειδὴς ἱππεὺς ἐπὶ ζῴου παραδόξου (ἵππου;) ἐργασίας ὅλως πρωτογενοῦς· ἴχνη χρώματος ἐρυθροῦ καὶ λευκοῦ (ὕψ. 0,09). 75) Εἰδώλια πήλινα γυναικεῖα φέροντα ποδήρη χιτῶνα, ὃν ἀνέχουσι διὰ τῆς δεξιᾶς. Τὴν ἀριστερὰν φέρουσι πρὸ τοῦ στήθους. Τύπος κοινός, ἐργασία ἀμελής. 76) Εἰδώλια νεανιῶν γυμνῶν ἔμπροσθεν. Τύπος κοινός. 77) Εἰδώλια γυναικῶν καθημένων ἐπὶ θρόνου, κοινά. 78) Ὅμοιον ἀρχαϊκώτερον· ἴχνη ἐρυθροῦ χρωματισμοῦ (ὕψος 0,12). 79) Δύο εἰδώλια πήλινα ὀκλαζόντων παίδων, ὧν τὸ μὲν ἕτερον γυμνόν, τὸ δὲ ἄλλο φέρει ἱμάτιον καὶ πῖλον κωνοειδῆ· ἐργασία κοινή, ἴχνη χρώματος ἐρυθροῦ καὶ κιτρίνου (ὕψ. 0,08). 80) Πήλιναι νῆσσαι μετ' ἀναπεπταμένων τῶν πτερύγων· ἴχνη χρωμάτων ἐρυθροῦ, λευκοῦ, κιτρίνου (ὕψ. 0,07). 81) Τρεῖς ἀλέκτορες ἐργασίας ἀμελοῦς, ἄνευ χρωμάτων (ὕψ. 0.10). 82) Δύο μικρὰ πήλινα πτηνά. 83) Πηλίνη σειρὴν μικρὰ (ὕψ. 0,69), τέχνης κοινῆς·

84) Δύο ζῶα πήλινα καθήμενα, λέων καὶ ταῦρος (;), κοινά. 85) Ταῦρος πήλινος μικρὸς στικτός, καθήμενος, χρησιμεύων ὡς ἀγγεῖον, ὡς φαίνεται ἐκ τῆς ἐπὶ τοῦ αὐχένος αὐτοῦ ὀπῆς· ἀρχαϊκὸς τύπος. 86) Μικρὸς πήλινος τράγος, κοινῆς ἐργασίας. 87) Δέκα πήλινα κυκλοτερῆ μικρὰ σώματα ἐν εἴδει πινακίων ἔχοντα ἀνὰ μίαν προεξοχὴν ἐν εἴδει λαιμοῦ ἀπολήγοντος εἰς πρόσωπα πτηνῶν καὶ ζώων ἢ ἀνθρώπου ἢ καὶ μέλους ἀνθρωπίνου. Κοσμοῦνται διὰ διαφόρων γραπτῶν (μελανῶν κυρίως) κοσμημάτων (ὕψ. 0,06). 88) Πτηνὸν πήλινον φέρον ὑπὸ τὰς πτέρυγας συμφυεῖς δύο νεοσσούς, ὧν ὁ ἕτερος τεθραυσμένος. Τέχνη κοινή. 89) Δύο μικρὰ πήλινα πτηνά, κοινῆς ἐργασίας. 90) Τρεῖς γυναικεῖαι πήλιναι μικραὶ προσωπίδες. 91) Ἀνδρικὴ μικρὰ πηλίνη προσωπίς, τραγική. 92) Δύο εἰδώλια πήλινα ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς γυμνά, ἔχοντα τὰς χεῖρας διὰ συρμάτων τῷ σώματι καθηλωμένας, ἵνα ὦσιν οὕτως κινηταί. Τὸ πρόσωπον τοῦ ἀνδρὸς εἶναι ἐφθαρμένον, τὸ τῆς γυναικὸς ὅμως σώζεται μαρτυροῦν ἐργασίαν λίαν λεπτήν, ὡς καὶ τὰ σώματα ἀμφοτέρων δηλοῦσι. Ἐν τῇ δεξιᾷ ἡ γυνὴ κρατεῖ κάτοπτρον (;). Ἐκάθηντο ἐπὶ θρόνων πηλίνων, οἵτινες δὲν εὑρέθησαν (ὕψ. 0,22). 93) Σφὶγξ πηλίνη καθημένη ἐπὶ τῶν ὀπισθίων, λίαν λεπτῆς ἐργασίας, ὁμοιάζουσα ταῖς ἐξ ἐλεφαντόδοντος τοιαύταις (ὕψ. 0,09). 94) Εἰδώλιον ἀρχαϊκὸν γυναικὸς (ὕψ. 0,23) ἱσταμένης καὶ φερούσης ποδήρη χιτῶνα. Τὴν δεξιὰν φέρει πρὸ τοῦ στήθους· τύπος κοινός. 95) Τρία μικρὰ εἰδώλια τύπου ὁμοίου τῷ ἀνωτέρω (ὕψ. 0,12). 96) Δύο εἰδώλια πήλινα νεανιῶν, γυμνῶν ἔμπροσθεν, τοῦ κοινοῦ τύπου (ὕψ. 0,11 καὶ 0,13). (Εὑρ. Γεν. Ἐφ. 760-833 καὶ 848-882).

97) Μαρμαρίνη ἀγένειος κεφαλὴ ῥωμαίου αὐτοκράτορος πιθανῶς ὑπερφυσικοῦ σχεδὸν μεγέθους, εὑρεθεῖσα ἐν ταῖς παρὰ τὸ Ὀλυμπιεῖον ἐργασίαις. (Εὑρετ. Γεν. Ἐφορείας 835).

98) Δέκα γλυπτά, ἐπιτύμβια ἀνάγλυφα τὸ πλεῖστον, ἐκ τῆς Συλλογῆς Πειραιῶς, περιγραφόμενα ἐν Εὑρετ. Γεν. Ἐφορείας 836-847.

99) Νομίσματα διαφόρων πόλεων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας 460 δωρηθέντα ὑπὸ ἀνωνύμου ὁμογενοῦς διὰ τοῦ προέδρου τῆς κυβερνήσεως κ. Χ. Τρικούπη καὶ συλλογὴ 100 πηλίνων εἰδωλίων κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὑπὸ ἑτέρου ὁμογενοῦς δωρηθεῖσα. (Εὑρετ. Γεν. Ἐφορείας 834, 883).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ἀνασκαφαὶ καὶ εὑρήματα.

1) *Ἀνασκαφαὶ ἐν τῇ Ἀκροπόλει* (ἴδ. σ. 201 ἀρ. 1 κ. ἑ.).

Αἱ κατὰ μῆκος τοῦ νοτίου τῆς Ἀκροπόλεως τείχους σκαφαὶ προέβησαν μέχρι μικρᾶς ἀπὸ τῶν Προπυλαίων ἀποστάσεως, ὥστε ἡ ὅλη ἀνασκαφὴ τῆς Ἀκροπόλεως προσεγγίζει νῦν εἰς τὸ τέρμα αὐτῆς. Ἡ ἐπίχωσις πέραν τοῦ ἐν σελ. 201 μνημονευομένου οἰκοδομήματος, ἐν τῷ χώρῳ δηλ. ἐν ᾧ τὸ τέμενος τῆς Βραυρωνίας Ἀρτέμιδος, δὲν ἦτο μεγάλη οὐδὲ τοιαύτη, οἵα ἡ ἀμέσως μετὰ τὰ *Περσικὰ* γενομένη, διότι ἐν μεταγενεστέροις χρόνοις ἀνεκινήθησαν ἐκεῖ, ὡς φαίνεται, τὰ χώματα. Τῶν γενομένων δὲ εὑρημάτων περίεργον εἶνε χαλκοῦς οἱονεὶ στέφανος ἔχων ἐξωτερικὴν μὲν διάμετρον 0,77 ἐσωτερικὴν δὲ 0,66 ἐν τῷ ἐσωτερικῷ χώρῳ τοῦ ὁποίου ὑπάρχει ἐκ λεπτοῦ ἐλάσματος ἀνάγλυπτον οὕτως εἰπεῖν ἄγαλμα *Γοργοῦς* ἱσταμένης ὀρθίας, προσηρτημένον τῇ στεφάνῃ δι' ἥλων προσηρμοσμένων τοῖς ποσί, καὶ ἔχον οὕτω διεύθυνσιν οἱονεὶ διαμέτρου τοῦ κύκλου. Τὸ περίεργον τοῦτο εὕρημα ὁμοιάζει ἐν μέρει τὴν μορφὴν καὶ κατασκευὴν τῇ ἐν Ἀρχ. Ἐφημερίδι (1887 πίν. Δ'.) δημοσιευμένῃ μορφῇ Ἀθηνᾶς· ἀκαθάριστον δ' ὂν εἰσέτι δὲν δύναταί τις νὰ διακρίνῃ αὐτό, ἴσως ὅμως εἶνε ἀσπίς, ἄντυξ δηλ. καὶ Γοργόνειον, ἐν ᾧ τὸ λοιπὸν σῶμα θὰ ἦτο ἐκ δέρματος.

Μαρμάρινα δὲ εὑρήματα ἐγένοντο κορμὸς καθημένου χλαμυδοφόρου νεανίου, *Ἑρμοῦ* ἴσως, μεγέθους ἡμίσεος περίπου τοῦ φυσικοῦ, καὶ τέχνης τῆς Δ', ὡς φαίνεται, ἑκατονταετηρίδος, καὶ ἀρχαϊκὴ κεφαλὴ *Μεδούσης* μεγέθους ὑπερφυσικοῦ, ἀποκεκρουσμένη τὸ ὄπισθεν μέρος, ἐξ οὗ φαίνεται ὅτι δυνατὸν νὰ προέρχηται ἐξ ἐκτύπου ἀναγλύφου (ἐκ μετόπης;)

Αἱ σκαφικαὶ ἐργασίαι ἐγίνοντο μέχρι τῆς 17 Δεκεμβρίου δαπάναις τῆς Ἀρχ. Ἑταιρίας· ἔκτοτε ὅμως, διακοψάσης τῆς Ἑταιρίας τὰς ἐργασίας αὐτῆς ἕνεκα τῆς λήξεως τοῦ ἔτους, ἐνεργοῦνται δαπάναις τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

Π. ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ

2) *Ἀνασκαφαὶ ἐν Μυκήναις* (ἴδ. σ. 204 ἀρ. 1 κ. ἑ.).

Αἱ ἐν Μυκήναις ἀνασκαφαὶ διεκόπησαν τῇ 17 Δεκεμβρίου. Τὰ γενόμενα κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο εὑρήματα ἐκομίσθησαν εἰς Ἀθήνας καὶ κατετέθησαν ἐν τῷ Μουσείῳ τῆς Ἀρχ. Ἑταιρίας.

3) *Ἀνασκαφαὶ ἐν Θεσπιαῖς* (ἴδ. σ. 204 ἀρ. 4 κ. ἑ.).

Αἱ ἐν Θεσπιαῖς ἐνεργούμεναι ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς σχολῆς ἀνασκαφαὶ διεκόπησαν ἕνεκα τοῦ χειμῶνος. Τὰ γενόμενα μικρὰ ἐπιγραφικὰ εὑρήματα ἐκομίσθησαν εἰς τὴν ἐν Ἐρημοκάστρῳ συλλογήν, τὰ δὲ μεγάλα ἔμειναν ἐν τῷ χώρῳ τῶν ἀνασκαφῶν.

4) *Ἀνασκαφαὶ ἐν Μαντινείᾳ* (ἴδ. σ. 205 ἀρ. 5) *καὶ Τεγέᾳ*.

Αἱ ἐν Μαντινείᾳ ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς σχολῆς ἐνεργούμεναι ἀνασκαφαὶ ἔληξαν. Κυριώτερον αὐτῶν εὕρημα εἶνε μαρμάρινον ἀγαλμάτιον, ὅπερ κατὰ τὰ ἐπιστελλόμενα ἡμῖν περὶ τῆς μορφῆς καὶ ἰδίως περὶ τοῦ ἱματισμοῦ αὐτοῦ φαίνεται ὅτι εἶνε ἄγαλμα Τελεσφόρου.

Ληξασῶν τῶν ἐν Μαντινείᾳ ἀνασκαφῶν ἐγένοντο ὑπὸ τῆς αὐτῆς σχολῆς σκαφικαί τινες ἐργασίαι ἐν Τεγέᾳ, ἰδίως ἐν τῷ παρὰ τὸ Πιαλὶ ἐκκλησιδίῳ «Ἅγιος Ἰωάννης», αἵτινες ἤγαγον εἰς φῶς δύο ἀκέφαλα πεπλοφόρα ἀγάλματα μεγέθους ὀλίγον τι μικροτέρου τοῦ φυσικοῦ καὶ ἄλλα τινὰ ἀρχαῖα.

Τὰ ἐν ταῖς ἐργασίαις ἐν Μαντινείᾳ καὶ Τεγέᾳ γενόμενα εὑρήματα κατετέθησαν τὰ μὲν ἐν τῇ συλλογῇ Τριπόλεως τὰ δὲ ἐν τῇ Συλλογῇ Τεγέας (Πιαλί), πλὴν τοῦ ἀγάλματος τοῦ Τελεσφόρου, ὅπερ θέλει κομισθῆ ἐνταῦθα.

5) *Ἐπιγραφαὶ ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως*.

Ἐν τῷ νοτιοδυτικῶς τοῦ Παρθενῶνος χώρῳ εὑρέθησαν κατ' ἔκθεσιν τοῦ Λόλλιγκ αἱ ἑξῆς ἐπιγραφαί:

»1. Δύο μεγάλα καὶ τρία μικρὰ τεμάχια ἀκριβῶς προσαρμόζοντα, τὸ σύνολον μήκ. 0,40 πλάτ. 0,49 πάχ. 0,16μ. Τὸ ἀριστερὸν καὶ τὸ δεξιὸν ἄκρον σώζονται· κάτωθεν ἦν ἄλλος λίθος δι' ἥλων, ὡς φαίνεται, προσκεκολλημένος.

πρ. . . . . [στρ-
επτον πε[ριχρυσον υπαργυρον, σταθμον : 𐅉ΓΗΗΗΙΙΙΙ:· στε
φανος χρυσος[ασταθμος ον Λυσανδρος Αριστοκριτο
Λακεδαιμονιος [Αθηναιαι ανεθηκεν, Αρτεμιδος Βρα-
υρωνιας χρυσιδες [...ἀριθμὸς τῶν χρυσίδων .. σταθμὸν τούτων :...
ΗΗΗΙ : Γελων Τλησωνιδο Πελλα[νευς στεφανον χρυσον
ανεθηκε θαλλο, σταθμον τουτο : ∠Γ[ΗΗΙΙΙ : Ιεροκλης Φαση-
λιτης ανεθηκε χρυσον στεφανον σταθ[μον τουτο : 𐅉ΓΗ
ΗΗΗ : δακτυλιος απειρων χρυσος, Πλατθις Α[ιγινητης
ανεθηκεν σταθμον τουτο : 1(: χρυσιδες τρες και [κονδ-
υλωτον εν, στεφανος θαλλο, Λαμπτρευς ανεθηκεν, στα-
θμον τουτων : 𐅈ΗΔΔΔΔΓΗΗΗΗ : στεφανος χρυσος ον η Νικ-
η εχει επι της κεφαλης η επι της χερος το αγ[αλ]μματο sic
ς το χρυσο, ασταθμος, Φωκαΐκω δυο χρυσω στατηρε, εκτ-
αι Φωκαΐδες χρυσαι : ΔΙΙ : σιγλοι Μηδικοι αργυροι : ΔΙ
υπ[οστα]τον χρυ[σον α]σταθμον κρατ[ηρ υ]πα[ργυρ]ος επ[ι-
[τηκτος ασταθμος κ. τ. ἑ.]

Τεμάχιον παραδόσεως τῶν ἐν τῷ Ἑκατομπέδῳ ἱερῶν χρημάτων.

Ὁ ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ Λυσάνδρου ἀνατεθεὶς στέφανος ἀπαντᾷ ἐν ταῖς μέχρι τοῦδε γνωσταῖς ἐπιγραφαῖς τούτου τοῦ εἴδους τὸ πρῶτον ἐν C. I, A. II, 652, δηλ. ἐν ἔτει 398/7 π. Χ., ἀναφέρεται δὲ ἐν αὐτῇ καὶ ὁ σταθμὸς αὐτοῦ. Ἂν λοιπὸν ὀρθῶς συνεπλήρωσα τοὺς στ. γ' καὶ δ' ἕπεται ὅτι ἡ νῦν ἐκδιδομένη ἐπιγραφὴ ἥτις οὐκέτι ἀναφέρει τὸ βάρος ἀνεγράφη πρὸ τοῦ εἰρημένου ἔτους. Φαίνεται δὲ ὅτι ὁ Λύσανδρος ἀνέθηκε τὸν στέφανον ἀμέσως ἢ ὀλίγον μετὰ τὴν ἅλωσιν τῶν Ἀθηνῶν.

Ἐν τῇ μνημονευθείσῃ ἐπιγραφῇ καὶ οἱ στέφανοι τοῦ Γέλωνος καὶ τοῦ Ἱεροκλέους τὸ πρῶτον ἀπαντῶσι, τὸ δὲ δημοτικὸν τοῦ Γέλωνος γράφεται ἐν αὐτῇ καὶ ἐν μεταγενεστέραις ἐπιγραφαῖς *Πελληνεύς*, ἐν ᾧ ἐν τῇ νῦν εὑρεθείσῃ γεγραμμένον εἶνε *Πελλανεύς*· τοῦτο δὲ δὲν δύναται νὰ ἐκληφθῇ ὡς λάθος τοῦ χαράκτου, ἀλλὰ ἐλήφθη πιθανῶς ἐξ αὐτῆς τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ στεφάνου, μετεπλάσθη δὲ ἐν ταῖς μεθεπομέναις παραδόσεσιν ἴσως ἐκ γραπτῶν σημειώσεων τῶν ταμιῶν ἐπὶ τὸ ἀττικώτερον.

Ἂν τὰ ἐν στίχοις ι' καὶ ια' ἀναφερόμενα «χρυσίδες τρεῖς καὶ κονδυλωτὸν ἓν» τὰ αὐτὰ εἶνε, ἃ ἀπαντῶσι καὶ ἐν C. I. A. II 660 στ. μ', 661 d. στ. η', ἐμνημονεύθησαν δὲ καὶ ἐν 652 στ. ν', ἕπεται ὅτι ὁ στέφανος τοῦ Λαμπτρέως ἤδη ἐν ἔτει 398/7 εἶχε

χωρισθῇ ἀπὸ τῶν λοιπῶν ἀναθημάτων αὐτοῦ. Ἐπειδὴ δὲ μόνον ἐν τῇ νῦν ἐκδιδομένῃ ἐπιγραφῇ (ἥτις, ὡς ἐδείξαμεν, πρὸ τοῦ ἔτους 398/7 ἀνεγράφη) μνημονεύεται, ἐλλείπει δὲ ἐν ταῖς νεωτέραις παραδόσεσι, ὅπου ἔπρεπε νὰ μνημονευθῇ, δύναται νὰ ὑποθέσῃ τις ὅτι ἕνεκα βλάβης τινὸς παρεδόθη τῷ χρυσοχόῳ πρὸς συγχώνευσιν. Συνηγορεῖ ὑπὲρ τούτου, ὅτι ἡ λέξις « Λαμπτρεὺς » πιθανῶς λείψανον εἶναι πληρεστέρας ἐπιγραφῆς, σημειούσης τὸ ὄνομα τοῦ ἀναθέντος μετὰ τοῦ δημοτικοῦ « Λαμπτρεύς ».

Παραλείπων ἄλλα τινὰ δι' ὧν διορθόνονται χωρία τινὰ τῶν ἤδη γνωστῶν παραδόσεων, ἀναφέρω ἐνταῦθα μόνον ὅτι ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς C. I. A. II 652 καὶ 657 πρέπει ἀντὶ τοῦ « Πλαθο » νὰ γραφῇ « Πλάτθις ».

2. Πλὰξ ἐκ Πεντ. μαρμ. ἄνω καὶ πρὸς δεξιὰ τεθραυσμένη. Μῆκ. 0,66, πλάτ. 0,39, πάχ. 0,14μ.

I

στ-
εφανωσ]αι θαλλου στε[φανωι τους ηκ-
ο[ντας (και επαινεσαι οτι)] εισιν ανδρες α[γαθοι περι το
ν δημον τον Αθηναιων, ε[ιναι δε Τηνι-
οις προσοδον προς την [βουλὴν και τ-
ον δημον μετα τα ιερα, ε[αν του δεωντ-
αι και επιμελεισθαι α[υτων την βου-
λην την αει βουλευουσα[ν και τους σ-
τρατηγους, οπως αν μηδ' υ[φ' ενος αδικ-
ωνται, αναγραψαι δε τοδ[ε το ψηφισμ-
α τον γραμματεα της βουλ[ης εν στηλ-
ηι λιθινηι και στησαι ε[ν Ακροπολε-
ι, εις δε την αναγραφην τ[ης στηλης δ-
ουναι τον ταμιαν του δη[μου ΔΔ δραχ-
μας.

II

Ε]πι Ουριου αρχοντος επι της Δημητρι[αδος εβδομης πρυτανει-
α]ς ηι Ευξενος Καλλιου Αιξωνευς εγ[ραμματευεν Γαμηλιωνος ενει
κ]αι νεαι, ενατει και εικοστει της πρ[υτανειας· εκκλησια· των προεδ-
ρ]ων επεψηφιζεν Θεοτιμος Θεοκλεο[υς.. δημοτικὸν... και συμπροεδροι·
ε]δοξεν τει βουλει και τωι δημωι [... ὄνομα τοῦ εἰπόντος......... ει-
π]ε[ν]· περι ων, ωςπερ ο πρεσβευτης τ[ων Τηνιων λεγει, προβεβουλευτ-
α]ι τει βουλει, τους προεδρους [οιτινες προεδρευουσιν εις την π-
ρ]ωτην εκκλησιαν προσαγαγε[ιν τον πρεσβευτην των Τηνιων προς

τ]ον δημον και χρηματισαι περ[ι τουτων, γνωμην δε συμβαλλεσθαι
τ]ης βουλης εις τον δημον, οτι δ[οκει τει βουλει, επαινεσαι τε τον
δ]ημον τον Τηνιων και στεφανω[σαι αυτον χρυσωι στεφανωι κατα τ-
ο]ν νομον αρετης ενεκα και ευν[οιας ην εχων διατελει προς τον δη-
μ]ον τον Αθηναιων, ειναι δ' αυτο[ις κυριαν και την γενομενην δωρε-
ι]αν υπο του δημου κατα το ψηφι[σμα ο... ὄνομα τοῦ εἰπόντος...
ειπεν στρατευομενοις και τε[λουσι τας εισφορας μετ' Αθηναιων·
επαινεσαι δε και τον πρεσβευ[την των Τηνιων ... ὄνομα τοῦ πρεσβευτοῦ...
και στεφανωσαι αυτον θαλλου [στεφανωι προθυμιας ενεκα της πε-
ρ]ι τον δημον τον Αθηναιων, καλε[σαι δε αυτον και επι ξενια εις το
πρυτανειον εις αυριον, αναγρα[ψαι δε τα εψηφισμενα τον γραμμα-
τεα του δημου εις την στηλλην εν ηι [και τα προτερον εψηφισμενα υπο sic
τ]ου δημου αναγεγραπται καθοτι [αυτοι λεγουσιν, εις δὲ την αναγ-
ρ]αφην μερισαι τους επι τηι διοι[κησει το γενομενον αναλωμα.

Ἐκ τῶν δύο ψηφισμάτων τὸ μὲν ἀρχαιότερον καὶ ἀραιότερα γεγραμμένον ἀνεγράφη κατὰ τὸ δεύτερον ἥμισυ τοῦ τετάρτου, τὸ δὲ προστεθειμένον κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ τρίτου αἰῶνος πρ. Χρ. Τοῦτο δὲ ἀποδεικνύει ἡ μνεία τῶν ἐν τῷ τέλει τοῦ δευτέρου ψηφίσματος ἀναφερομένων «ἐπὶ τῇ διοικήσει», ὧν ἡ ἀρχὴ καθίστατο ὡς συνάγεται ἐκ τῶν ἐπιγραφῶν περίπου μεταξὺ τῶν ἐτῶν 286 καὶ 270 πρ. Χρ. (C. I. A. II 309, 311, 316, 320, 325-328). Συνάδει ὅτι ὁ ἐν II στ. 2 μνημονευθεὶς Καλλίας Αἰξωνεὺς πιθανῶς πρέπει νὰ ταυτισθῇ μετὰ τοῦ ἐν τῷ C. I. A. II 581 καὶ Mitth. d. arch. Inst. IV σελ. 196 ἀναφερομένου Καλλίου, ὅστις ἐν τῷ ἔτει 320]19 διετέλεσεν ἱερεὺς τῶν Ἡρακλειδῶν.

Τὸ δὲ ἔτος τῆς ἀρχῆς τοῦ μέχρι τοῦδε ἀγνώστου ἄρχοντος Οὐρίου δύναται νὰ ὁρισθῇ ἔτι ἀκριβέστερον. Φαίνεται γὰρ ὅτι τὰ ὀνόματα τῶν κατὰ τὰ ἔτη 286-281 καὶ 279-277 ἀρχόντων ἀρκούντως γνωστὰ καὶ ἀναμφίβολα εἶνε, ἀποκλείονται δὲ πρὸς τούτοις ἐκ τῶν ἐν λόγῳ ἐτῶν τὰ δίσεκτα, τουτέστι κατὰ τὸν Unger ἐν τῷ Handb. d. kl. Alt. I. σελ. 592 τὰ ἔτη 279, 276, 273, 270, ἀπομένουσι λοιπὸν τὰ ἔτη 280, 275, 274, 272, 271.

Ἀμφοτέρων τῶν ψηφισμάτων ἡ γραφὴ εἶνε ἡ στοιχηδὸν καλουμένη ἐκτὸς τοῦ τρίτου στίχου τοῦ ὑπὸ II ψηφίσματος, ἐν ᾧ ὅπως ὁμοίως καὶ ἄλλοτε ἀπαντᾷ παρετέθη ἐκτὸς τῆς τάξεως τὸ πρῶτον ἰῶτα τῆς λέξεως «εἰκοστεῖ», νομίζω δὲ ὅτι καὶ ἐν τῷ τέλει τοῦ πρώτου στίχου τοῦ αὐτοῦ ψηφίσματος ὑπῆρχε κενὸς χῶρος, ἐπαρ-

κῆς νὰ δεχθῇ δύο στοιχεῖα, ὅπερ ἴσως ἕνεκα βλάβης τινὸς τοῦ λίθου ἐγένετο ὁμοίως ὡς ἐν τῇ ἐπιγραφῇ C. I. A. II 299 στ. 4 καὶ 5. Προσέτι ὑποθέτω ὅτι ἀμελείᾳ τοῦ χαράκτου παρελείφθησαν ἐν τῷ ὑπὸ I ψηφίσματι ἐν τῷ στ. 3 αἱ ἐν τῇ τυπικῇ φρασεολογίᾳ συνήθεις λέξεις « καὶ ἐπαινέσαι ὅτι ».

3. Τεμάχιον πλακὸς ἐκ πεντ. μαρμ. εἰς δύο κεχωρισμένον, ἐλλείπουσι τὸ ἄνω καὶ τὸ κάτω μέρος. Μῆκ. 0,32, πλ. 0,41, πάχ. 0,097μ.

[προξενον και ευ-]
ερ]γετην Αθ[ηναιων ειναι και αυ-
τον και εκγονους και δ[εδοσθαι
αυτοις ισοτε[λε]ιαν οικο[υσιν Α-
θηνησιν, [κ]αι τ[ας] εισφορας εισφ-
ερειν και τα τελη τελειν καθαπ-
ερ Αθηναιοι και τας στρατειας
στρατ[ευ]εσθαι μετα Αθηναιων, ε-
ι]ναι δε αυτοις και γης και οικι-
ας εγκτησιν· επιμελεισθαι δε α-
υτων την [β]ουλην την αει βουλε-
υουσαν και τους στρατηγους οπ-
ως αν μηδ' υφ' ενος αδικωνται· ανα-
γραψαι δε τοδε το ψηφισμα εν στ-
ηληι λιθινηι τογ γραμματεα τη-
ς βουλης και στησαι εν [Ακροπολ-
ει εν[τος] δε[κα ημερων. . . . .
τη

Ὡς πρὸς τοὺς στ. ε' κ. ἑ. πρβ. C. I. A. II 176, 222, τὸ περὶ Σαλαμῖνος ψήφισμα (Δελτ. σελ. 117 ἀριθ. 1) καὶ τὴν προηγουμένην ἐπιγραφήν. Συνάγεται δὲ ἐκ τοῦ σχήματος τῶν γραμμάτων καὶ τῆς διασκευῆς τῆς ἐπιγραφῆς ὅτι ἐνεχαράχθη αὕτη ἐν τῷ λίθῳ κατὰ τὸ δεύτερον ἥμισυ τοῦ τετάρτου αἰῶνος πρ. Χρ.

4. Βάσις ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου καλλίστης διατηρήσεως. Ἀπετέλεσε μέρος βάθρου τινός, ὃ συνίστατο ἐκ δύο τουλάχιστον λίθων, ὡς ἀποδεικνύουσι τὸ μὲν ἡ ἐπιγραφή, ἧς τὰ ἀρχικὰ γράμματα πρέπει νὰ ὑπῆρχον ἐπ' ἄλλου προσηρμοσμένου λίθου, τὸ δὲ καὶ ἡ « ἀναθύρωσις » τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς τοῦ νῦν εὑρεθέντος. Μῆκος 0,77, πλ. 0,55, πάχ. 0,29μ. Ἐπὶ τῆς ἄνω

ἐπιφανείας ὑπάρχει κοίλωμα τετράγωνον, οὗ μῆκ. 0,54, πλ. 0,37, βάθ. 0,02^μ.

E]υανγελος με ανε-
θ]εκεν τει Αθεναιαι.

Ὁ τὸ ἀνάθημα ἀναθέσας Εὐάγγελος δύναται νὰ ταυτισθῇ μετὰ τοῦ πατρὸς τοῦ Χαιρεδήμου, τοῦ ἐκ Κοίλης, ὅστις ἀνέθεσε τὸν ὑπὸ τοῦ Ἀριστοφάνους (Ὄρν. στ. 1128 μετὰ τοῦ σχολίου), τοῦ Παυσανίου (Ι 23, 8) καὶ τοῦ Ἡσυχίου (Ι 532) μνημονευθέντα «δούριον» ἵππον. Ἡ γὰρ ἐπιγραφὴ τοῦ ἐν ἔτει 1840 ἐν τῷ Βραυρωνίῳ ἀνευρεθέντος βάθρου τοῦ πελωρίου τούτου μηχανήματος εἶνε γεγραμμένη διὰ χαρακτήρων οἵτινες χρονολογικῶς διαστήματι μιᾶς περίπου γενεᾶς διαφέρουσι τῶν τῆς νῦν εὑρεθείσης βάσεως, οὐδεμία δὲ ἀμφιβολία ὅτι καὶ ὁ ταύτην τὴν βάσιν ἀναθέσας ἀνῆκεν εἰς πλουσίαν τινὰ οἰκογένειαν.

Ἀφορμὴν λαβὼν ἐκ τῆς ἀνευρέσεως τῆς ἄνω ἐπιγραφῆς ἐξήτασα τὴν νῦν πρὸς τὴν γῆν ἐστραμμένην ἄνω ἐπιφάνειαν τῶν δύο πλακῶν, ἐφ' ὧν ἵστατο ὁ δούριος ἵππος, παρετήρησα δὲ ὅτι ἐπὶ αὐτῆς, λείας οὔσης, δὲν διακρίνονται σημεῖα τῆς προσαρμογῆς τοῦ ἀναθήματος.

5. Τεμάχιον βάσεως, ἧς τὴν διασκευὴν δεικνύει τὸ παρατεθειμένον παρομοιότυπον. Ἐν τοῖς γράμμασιν λείψανα ἐρυθροῦ χρώματος. Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας σώζονται τεμάχια μολύβδου, δι' οὗ προσηρμόσθη ἄλλη πλὰξ ἢ τὸ ἀνάθημα βαστάζουσα. Ἡ ἐπιγραφὴ ἀνεγινώσκετο καθέτως καταβαίνουσα. Μῆκος 0,42, πλάτος 0,40, πάχ. 0,11^μ.

[Ο δεινα η οι δεινες και]
Πυριον: ανεθεσα[ν τει Αθεναιαι
Χσεναιος: Ηάρθμον[ειδο(;)εποιεσεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἐργασίαι καὶ Μουσεῖα.

1) *Μουσεῖον Ἀκροπόλεως.*

Ἐξακολουθοῦσιν αἱ ἐν τῷ Μουσείῳ τῆς Ἀκροπόλεως ἐργασίαι πρὸς κατάταξιν τῶν ἀγαλμάτων καὶ λοιπῶν εὑρημάτων.

2) *Ἐργασίαι ἐν τῇ Ἀκροπόλει.*

Ἐξακολουθοῦσιν αἱ ἐργασίαι πρὸς κατεδάφισιν τῶν κατὰ τὴν ἄνοδον εἰς τὴν Ἀκρόπολιν μεσαιωνικῶν καὶ νεωτέρων τειχῶν καὶ αἱ ἐντὸς τῆς Ἀκροπόλεως γινόμεναι ἐργασίαι πρὸς διάκρισιν καὶ προσήκουσαν τοποθέτησιν τῶν τῆδε κἀκεῖσε διεσπαρμένων λίθων.

3) *Ἐργασίαι ἐν τῷ Ἐθνικῷ Μουσείῳ.*

Ἐν τῷ Ἐθνικῷ Μουσείῳ δραστηρίως βαίνουσιν αἱ ἐργασίαι πρὸς οἰκοδομὴν τῆς ἀνατολικῆς καὶ τῆς κεντρικῆς πλευρᾶς καὶ ἔτι τῆς κυρίας προσόψεως.

4) *Ἐργασίαι ἐν Δαφνίῳ.*

Ἐν τῷ ἐν Δαφνίῳ βυζαντινῷ ναῷ, ἐν ᾧ τὸ περίφημον μωσαϊκὸν τοῦ Παντοκράτορος, ἐγένοντο ἀναγκαῖαι ἐπισκευαὶ ἐν τῇ στέγῃ καὶ ἀλλαχοῦ τοῦ ναοῦ πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ οἰκοδομήματος. Εἰς ταύτας δὲ τὰς ἐπισκευὰς ὀφείλεται ἡ συντήρησις τοῦ οἰκοδομήματος, μικρὰν μόνον βλάβην παθόντος ἐξ ἰσχυροῦ ἐσχάτως γενομένου σεισμοῦ. Κατὰ τὴν ἀπὸ 20 Ἰανουαρίου 1889 ἔκθεσιν τοῦ ἀρχιτέκτονος Ἐρν. Τσίλλερ καὶ τῶν νομομηχανικῶν Α. Μπαΐρα καὶ Ν. Γαζῆ, ἂν αἱ ἐπισκευαὶ αὗται «δὲν εἶχον ἐκτελεσθῆ πρὸ τοῦ ἐπισυμβάντος σεισμοῦ αἱ ὑπὸ τούτου βλάβαι θὰ ἀπέβαινον σπουδαιόταται, διότι καὶ τὸ κωδωνοστάσιον θὰ κατέπιπτε καὶ ἡ βορειοανατολικὴ πλευρὰ τοῦ ναοῦ θὰ κατέρρεεν, ἂν μὴ εἶχε κατασκευασθῆ πρὸ τοῦ σεισμοῦ ἐπ' αὐτῆς τεῖχος ὑποστηρίξεως· ἐπίσης αἱ κέραμοι τῆς στέγης εἰσὶ καταλλήλως τεθειμέναι, ὥστε ἀποκλείεται ἤδη καὶ ἡ εἴσοδος ὑδάτων ἐντὸς τοῦ ναοῦ, ἥτις ἐδύνατο νὰ προξενήσῃ βλάβην

ἐπὶ τῶν θόλων.» Πρὸς στερέωσιν δὲ τοῦ Μωσαϊκοῦ ἐκλήθη ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως κατάλληλος τεχνίτης ἐξ Ἰταλίας, ὅστις καὶ ἀφικνεῖται ἐνταῦθα ἐντὸς βραχέος χρόνου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Διάφοροι εἰδήσεις.

1) *Παράδοσις ἀρχαίων.*

Τῷ ἐνταῦθα Γερμανικῷ Ἰνστιτούτῳ παρεδόθησαν ὑπὸ τοῦ Ἐφόρου Β. Λεονάρδου πρὸς ἀποστολὴν εἰς Γερμανίαν τὰ ἐν Ὀλυμπίᾳ κατὰ μέρος κεχωρισμένα κείμενα ἀρχιτεκτονικὰ μέλη, ἅτινα εἶχον παραχωρηθῆ τῇ Γερμανικῇ κυβερνήσει, συμφώνως τῇ περὶ Ὀλυμπιακῶν ἀνασκαφῶν συμβάσει, ὡς διπλᾶ καὶ πολλαπλᾶ.

2) *Περὶ συντηρήσεως τῶν χαλκῶν καὶ τῶν ἐγχρωμάτων ἀγαλμάτων.*

Κατὰ πρότασιν τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου ἀποτελέσθη ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν παρ'ἡμῖν χημικῶν ἵνα ὁρίσῃ τί ποιητέον πρὸς ἐκκαθάρισιν τῶν ἐν τῷ Μουσείῳ τῆς Ἀκροπόλεως χαλκῶν καὶ συντήρησιν αὐτῶν ἀπὸ ὀξειδώσεως καὶ πρὸς στερεοποίησιν τῶν ἐν τοῖς λιθίνοις ἀγάλμασι σωζομένων χρωμάτων. Τούτων οἱ κ. κ. Γ. Κρῖνος, καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου, καὶ Ο. Ῥουσόπουλος, ὑφηγητής, ἐνεργήσαντες πειράματα ἐπὶ διαφόρων τεμαχίων ὑπέβαλον τὴν ἑξῆς ἔκθεσιν:

«Μετὰ τὴν λῆψιν τοῦ ἐγγράφου ὑμῶν τῆς 5 Δεκεμβρίου π. ἔ. μετέβημεν οἱ ὑποφαινόμενοι ἐπανειλημμένως εἰς τὴν Ἀκρόπολιν καὶ ἐξητάσαμεν τὰ ἐπ' αὐτῆς ἔγχρωμα ἐκ μαρμάρου καὶ πωρίνου λίθου ἀγάλματα καὶ τὰ χαλκᾶ ἀντικείμενα· πρὸς τούτοις παρελάβομεν διάφορα ἐκ μαρμάρου καὶ πωρίνου λίθου τεμάχια, φέροντα πάντα τὰ παρατηρηθέντα ἐπὶ τῶν ἀρχαίων ἀγαλμάτων χρώματα, καὶ διάφορα τεμάχια μεταλλίνων ἀντικειμένων ἐκ τῶν μᾶλλον κατιωμένων, καὶ ἐξετελέσαμεν δι' αὐτῶν διαφόρους δοκιμάς. Οὕτω δέ, μετὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην, λαμβάνομεν τὴν τιμὴν ν' ἀποφανθῶμεν περὶ τῶν διὰ τοῦ αὐτοῦ ἐγγράφου τεθέντων ἡμῖν ζητημάτων ὡς ἑξῆς·

Α'. Ἐπὶ τοῦ πρώτου ζητήματος:

«Τίνι τρόπῳ δυνάμεθα νὰ συντηρήσωμεν τὰ χάλκινα ἀγάλματα ἀπὸ τῆς ὀξειδώσεως;»

Πᾶν χαλκοῦν ἀρχαῖον ἀντικείμενον ὅπως συντηρηθῇ πρέπει νὰ καθαρισθῇ πρότερον κατὰ τὰς ἐν τῇ ἑπομένῃ παραγράφῳ ὁδηγίας, εἶτα δὲ νὰ προφυλαχθῇ ἀπὸ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ ἀέρος, ὅπερ δύναται νὰ γείνῃ ἐπιχριωμένης τῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ διὰ τῆς ἑτέρας τῶν ἐν τῇ ἑπομένῃ παραγράφῳ ῥητινωδῶν διαλύσεων.

Β'. Ἐπὶ τοῦ δευτέρου ζητήματος:

«Τίνι τρόπῳ δυνάμεθα νὰ καθαρίσωμεν αὐτὰ ἀποφεύγοντες πᾶσαν ἐν τῷ μέλλοντι ὀξείδωσιν;»

Τὰ χαλκᾶ καὶ ὀρειχάλκινα ἀρχαῖα ἀντικείμενα ἄλλα μὲν εἶναι οὐχὶ παραπολύ, ἄλλα δὲ παραπολὺ κατιωμένα.

Τὰ μὲν πρῶτα καλύπτονται συνήθως ἐξ ἰοῦ πρασίνου ἢ κυανοῦ οὐχὶ δὲ καὶ ἰοῦ κεραμόχρου ἢ ἐκ μικρᾶς τοιούτου ἰοῦ ποσότητος· τὰ δὲ παραπολὺ κατιωμένα ἀντικείμενα καλύπτονται μὲν ὡσαύτως ὑπὸ ἰοῦ πρασίνου ἢ κυανοῦ ἀλλὰ καὶ μεγάλης ποσότητος ἰοῦ κεραμόχρου.

Ὁ πράσινος καὶ κυανοῦς ἰὸς ἀποτελεῖται ἰδίως ἐκ βασικοῦ ἀνθρακικοῦ χαλκοῦ, τὰ κεκαλυμμένα δὲ διὰ τοιούτου ἰοῦ σκεύη καθαρίζονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εὐκόλως.

Ὁ κεραμόχρους ἰὸς ἀποτελεῖται ἐξ ὀξειδυλίου τοῦ χαλκοῦ, ὅπερ, ὅταν ὑπάρχῃ ἄφθονον ἐπὶ τοῦ σκεύους, σχηματίζει θηλοειδεῖς ἐξοχὰς ἢ στρῶμα ἱκανῶς παχὺ καὶ θηλοειδὲς τὴν ἐπιφάνειαν, ὅπερ παραμορφώνει τὸ ἀντικείμενον καὶ καθιστᾷ αὐτὸ ἀγνώριστον. Ὁ ἰὸς οὗτος ἔχει μεγαλειτέραν ἢ ὁ πρῶτος συνεκτικότητα καὶ εἶναι τόσον στενῶς συνηνωμένος μετὰ τοῦ χαλκίνου ἀντικειμένου, ὥστε δὲν δύναται ν' ἀποσπασθῇ διὰ μηχανικοῦ μέσου ἐξ αὐτοῦ ἄνευ βλάβης τοῦ σκεύους.

Διὰ τοῦ ὀξειδίου τούτου εὑρέθησαν πρὸς τούτοις στερεώτατα συνηνωμένα τεμάχια χαλκᾶ, ἅτινα ἐτάφησαν ἀναμφιβόλως κεχωρισμένα ἀλλήλων. Οὕτως εὑρέθη λαβὴ χαλκίνη ἐφ' ἧς μετὰ τὴν ἐκκαθάρισιν ἐφάνη ἡ ἐπιγραφὴ ΗΙΕΡΟΝ ΤΕΣ ΑΘΕΝΑΙΑΣ συγκεκολλημένη μετὰ τεμαχίου χαλκίνου ἀντικειμένου, ὅπερ ἀρχικῶς δὲν ἦτο συγκεκολλημένον μετὰ τῆς λαβῆς· τοῦτο δὲ ἐξάγεται

ἐκ τούτου, ὅτι τὸ τεμάχιον ἦτον ἐπικεκολλημένον ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας, ἐφ' ἧς ὑπάρχει κεχαραγμένη ἡ ἐπιγραφή, ἐκάλυπτε δὲ ἐν μέρει τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην.

Λεπτὸν χάλκινον ἀρχαῖον ἀντικείμενον κεκαλυμμένον διὰ παχέος στρώματος ὀξειδυλίου τοῦ χαλκοῦ εἶναι συνήθως, καὶ ὅταν ἀκόμη ὑπάρχῃ ἐν αὐτῷ πυρὴν μεταλλικός, λίαν εὔθραυστον· τοῦτο δὲ διότι φαίνεται ὅτι καὶ ὁ πυρὴν αὐτὸς δὲν εἶναι ἐντελῶς μεταλλκός, ἀλλ' ἔχει ἐν μέρει μετατραπῆ εἰς ὀξειδύλιον

Πρὸς καθαρισμον τῶν οὐχὶ παραπολὺ κατιωμένων χαλκίνων ἀντικειμένων παραπέμπομεν εἰς τὸν ὁδηγὸν ὅστις ἐξεδόθη κατ' ἐντολὴν τοῦ ἐπὶ τῆς παιδείας ὑπουργοῦ τῆς Πρωσσίας: «Merkbuch Alterthuemer aufzugraben und aufzubewahren. Berlin, Kochstrasse 68 - 70.» Συντόμως δὲ σημειοῦμεν ἐνταῦθα ὅτι τὸ ἀντικείμενον ἐντίθεται ἐπί τινα χρόνον εἰς χλιαρὸν ὕδωρ ἢ εἰς διάλυσιν θερμὴν σάπωνος (σκευαζομένην ἐξ 1 μ. σάπωνος καὶ 20 μερῶν ὕδατος εἰ δυνατὸν ὀμβρίου) ἢ εἰς διάλυσιν θερμὴν ποτάσσης (ἀνθρακικοῦ καλίου) εἶτα δὲ ἐξάγεται, τρίβεται διὰ ψήκτρας πρὸς ἀπόσπασιν τοῦ χώματος, τῆς ἄμμου, τῶν λιθαρίων κλπ. καὶ ἀποπλύνεται δι' ὕδατος. Ἡ ἐργασία αὕτη ἐπαναλαμβάνεται πολλάκις μέχρις οὗ καθαρισθῇ τὸ ἀντικείμενον, ὅπερ, ξηρανθέν, ἐπιχρίεται διὰ χρωστῆρος διὰ τῆς ἐν σελίδι 60 τοῦ αὐτοῦ βιβλίου ὑπ' ἀριθ. II ῥητινώδους διαλύσεως. Ἡ διάλυσις αὕτη σκευάζεται διαλυομένων 15 μερῶν ῥητίνης δαμάρης εἰς 130 μέρη καθαροῦ βενζόλου (οὐχὶ βενζίνης, ὡς ἐσφαλμένως σημειοῦται ἐν τῷ βιβλίῳ, διότι ἡ δαμάρη εἶναι ἀδιάλυτος ἐν τῇ βενζίνῃ) καὶ προστιθεμένου εἰς τὴν διάλυσιν ταύτην μίγματος ἐκ 20 μερῶν λευκοῦ μηκωνελαίου καὶ 180 μερῶν τερεβενθίνης.

Πρὸς καθαρισμὸν τῶν παραπολὺ κατιωμένων καὶ παραμορφωμένων διὰ τοῦ κεραμόχρου ὀξειδυλίου τοῦ χαλκοῦ ἀντικειμένων, παρετηρήσαμεν καὶ ἐβεβαιώθημεν ὅτι ὁ ἄνω τρόπος εἶναι ἐντελῶς ἀνεπαρκής, ὄχι μόνον διότι τὸ κατὰ τὸν ἄνω τρόπον καθαρισθὲν καὶ ἐπιχρισθὲν ἀντικείμενον δὲν προφυλάσσεται, καίπερ ἀποκλεισθείσης κατὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς χρήσεως τοῦ ὀξέος τῆς περαιτέρω ἐν τῷ μέλλοντι ὀξειδώσεως, ἀλλὰ καὶ διότι καὶ αὐτὸ τὸ ἀρχικὸν σχῆμα τοῦ σκεύους καὶ τὰ ἐπ' αὐτοῦ κοσμήματα καὶ γράμματα μένουσι

συνήθως ἐντελῶς κεκρυμμένα ὑπὸ τὸ παχὺ καὶ ἀνώμαλον τὴν ἐπιφάνειαν στρῶμα τοῦ ὀξειδυλίου τοῦ χαλκοῦ, ὅπερ δὲν ἀποσπᾶται κατὰ τὸν ἄνω τρόπον.

Πρὸς καθαρισμὸν τῶν τοιούτων ἀντικειμένων εἶναι ἀπαραίτητος ἡ χρῆσις λίαν κεκραμένου ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος· ὁ τρόπος δὲ τοῦ καθαρισμοῦ, ὃν προτείνομεν, εἶναι ὁ ἑξῆς·

Τὸ χαλκοῦν ἀντικείμενον τίθεται εἰς λίαν κεκραμένον ὑδροχλωρικὸν ὀξύ, σκευαζόμενον ἐξ ἑνὸς μέρους ἀγοραίου ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος καὶ 10 μ. ὕδατος. Μετά τινα χρόνον ἐξάγεται τὸ ἀντικείμενον ἐκ τοῦ ὀξέος, πλύνεται δι' ὕδατος καὶ τρίβεται διὰ ψήκτρας (ὀνύχων ἢ ὀδόντων) εἶτα τίθεται αὖθις εἰς τὸ ὀξὺ καὶ ἔπειτα τρίβεται πάλιν διὰ ψήκτρας, ἡ δὲ ἐργασία αὕτη ἐπαναλαμβάνεται πολλάκις (ἐὰν ἦναι ἀνάγκη ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας) μέχρις οὗ διαλυθῇ ἢ ἅπαν τὸ ὀξειδύλιον τοῦτο τοῦ χαλκοῦ ἢ ὅσον θεωρηθῇ ἐκ τούτου ἀρκετόν. Μετὰ τὴν τελευταίαν ἀπόπλυσιν τοῦ ἀντικειμένου δι' ὕδατος τίθεται τοῦτο εἰς διάλυσιν ποτάσσης (=ἀνθρακικοῦ καλίου) συνισταμένης ἐξ 1 περίπου μέρους ποτάσσης καὶ 100 μ. ὕδατος, καὶ ἀφίεται ἐν αὐτῇ· εἶτα μετὰ παρέλευσιν πολλῶν ὡρῶν (6 - 12) ἐξάγεται τὸ ἀντικείμενον ἐκ τῆς διαλύσεως, τρίβεται δι' ἑτέρας ψήκτρας (ὄχι τῆς πρώτης) καὶ ἀποπλύνεται δι' ὕδατος· εἶτα τίθεται αὖθις εἰς τὴν διάλυσιν τῆς ποτάσσης καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς. Ἡ ἐργασία αὕτη ἐπαναλαμβάνεται πολλάκις ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ὅπως ἀπαλλαγῇ ὅσον ἔνεστι ἐντελῶς τὸ σκεῦος ἐκ τῶν παραχθεισῶν χλωριούχων τοῦ χαλκοῦ ἑνώσεων. Τούτου γενομένου τίθεται τὸ ἀντικείμενον εἰς διάλυσιν σάπωνος (σκευαζομένην ἐξ 1 μ. σάπωνος καὶ 20 περίπου μερῶν ὕδατος ἀπεσταγμένου ἢ ὀμβρίου) ἐκπλύνεται αὖθις δι' ὕδατος καὶ τρίβεται διὰ τρίτης ψήκτρας, τέλος σπογγίζεται διὰ στεγνοῦ ὑφάσματος, ἀφίεται ἐπί τινα χρόνον ἐν τῷ ἀέρι, ἢ ἐν τῷ ἡλίῳ πρὸς τελειοτέραν ξήρανσιν καὶ ἐπιχρίεται τέλος διὰ ῥητινώδους διαλύσεως, σκευαζομένης ἐκ σανδαράχης μερῶν 50, οἰνοπνεύματος (92 βαθμῶν κατὰ τὸ οἰνοπνευματόμετρον τοῦ Gay - Lussac) μερῶν 400, τερεβενθίνης μερῶν 80 καὶ ἐλαίου τερεβενθίνης μερῶν 10.

Ἐνταῦθα πρέπει νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν σκευῶν ἐκ τοῦ κεκραμένου ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος μετὰ πολλὰς

ὥρας, ταῦτα εὑρίσκονται περιβεβλημένα ὑπὸ λευκῆς οὐσίας. Ἡ λευκὴ αὕτη οὐσία ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ τῇ ἐπιδράσει τοῦ ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος ἐπὶ τοῦ ὀξειδυλίου τοῦ χαλκοῦ παραχθέντος μονοχλωριούχου χαλκοῦ, ὅστις μετατρέπεται, ἀφιεμένου τοῦ σκεύους εἰς τὸν ἀέρα, εἰς πράσινον διχλωριοῦχον χαλκόν. Αἱ χλωριοῦχοι αὗται τοῦ χαλκοῦ ἑνώσεις πρέπει ν' ἀπομακρυνθῶσιν ἀπὸ τοῦ χαλκίνου ἀντικειμένου, κατὰ τὸν ἄνω ἐκτεθέντα τρόπον, ὅσον ἔνεστι τελείως, διότι ἀλλοιοῦσι τὸ σκεῦος καὶ ὅταν ἀκόμη τοῦτο ἐπιμελῶς ἐπιχρισθῇ διὰ τῆς ἄνω ῥητινώδους διαλύσεως.

Διὰ τῆς ἐνθέσεως τῶν σκευῶν εἰς τὴν διάλυσιν τοῦ σάπωνος τὰ ἀντικείμενα περιβάλλονται ὑπὸ καστανίνου ἐπιχρίσματος (συνισταμένου ἐκ σάπωνος διὰ χαλκοῦ) ὅπερ δὲν ἀποτρίβεται διὰ τῆς ψήκτρας. Τὸ ἐπίχρισμα τοῦτο ἀλλοιοῖ μὲν τὴν ὄψιν τῶν σκευῶν, εἶναι ὅμως ἀναγκαῖον πρὸς συντήρησιν αὐτῶν. Παρατηρητέον ἔτι ὁ καθαρισμὸς τῶν χαλκίνων ἀντικειμένων πρέπει νὰ γίνηται ὑπὸ ἐμπείρου τεχνίτου καὶ ὑπὸ τὰς ὁδηγίας χημικοῦ.

Διὰ τοῦ ἄνω ἐκτεθέντος δι' ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος τρόπου καθαρίσαντες τὰ μετάλλινα ἀντικείμενα, ἅτινα ἐλάβομεν ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως, καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων ἕνεκα τῆς κατιώσεως οὐδὲν διεκρίνετο, εὕρομεν πολλὰ ἔχοντα ποικίλματα, ἢ παραστάσεις, ἢ ἀρχαϊκὰς ἐπιγραφὰς ὡς ἕπεται·

1) Μία λαβὴ μὲ κεφαλὴν κύκνου φέρει τὴν ἑξῆς ἐπιγραφήν:

ΗΙΕΡΟΝ ΤΕΣ Α
ΘΕΝΑΙΑΣ

2) Ἔλασμα λεπτόν, τεμάχιον μεγαλειτέρου ἀντικειμένου, φέρει τὰ ἑξῆς:

ΗΙΕΡΟΝ ΑΘΕ

3) Τεμάχιον καλλιτεχνικωτάτου δοχείου μετὰ ποικιλμάτων φέρει τὴν ἐπιγραφήν:

ΕΚΑΤΕΙ

4) Τεμάχιον ἀβαθοῦς ἀγγείου, φιάλης, φέρει τρεῖς σφύγγας αἰγυπτιακάς, πτηνὸν ἐπὶ τρίποδος καὶ κοσμήματα ἰδιόρρυθμα κτλ.

Γ'. Ἐπὶ τοῦ τρίτου ζητήματος·

« Τίνι τρόπῳ δυνάμεθα νὰ καθαρίσωμεν τὰ ἐγχρώματα μάρ-

μαρα καὶ πώρινα ἀγάλματα καὶ νὰ συντηρήσωμεν ἐν αὐτοῖς τὰ σωζόμενα χρώματα ;»

Ἡ ἀπάντησις ἡμῶν ἐπὶ τοῦ πρώτου μέρους τῆς ἐρωτήσεως ταύτης ἔχει ὡς ἑξῆς :

Ὁ καθαρισμὸς τῶν ἐγχρώμων μαρμάρων πρέπει νὰ γίνεται προσεκτικῶς διὰ μαλακῆς ψήκτρας ἢ χρωστῆρος, τῇ βοηθείᾳ ὅταν ἦναι ἀνάγκη καὶ αἰχμηροῦ ξυλαρίου πρὸς ἀπομάκρυνσιν τοῦ ἐπικαθημένου χώματος κλπ.

Ὅπως ἀπαντήσωμεν εἰς τὸ δεύτερον μέρος τῆς ἐρωτήσεως, ἤτοι περὶ συντηρήσεως τῶν χρωμάτων, ἐθεωρήσαμεν καλὸν ν' ἀναλύσωμεν πρῶτον τὰ ἐπὶ τῶν ἀρχαίων ἀγαλμάτων ἀπαντῶντα χρώματα.

Καίτοι δὲ ἡ ποσότης τῶν χρωμάτων, ἣν ἀπεξέσαμεν ἐκ τῶν τεμαχίων, ἅτινα ἐλάβομεν, ἦτον ἐλαχίστη, ἠδυνήθημεν ὅμως νὰ διακρίνωμεν τὰ κύρια συστατικὰ τῶν τεσσάρων χρωματιστικῶν οὐσιῶν, αἵτινες ἀπαντῶσιν ἐπὶ τῶν ἀρχαίων ἀγαλμάτων.

Οὕτως εὕρομεν ὅτι τὸ συνηθέστερον ἀπαντῶν ἐρυθρὸν χρῶμα συνίσταται ἐξ ὀξειδίου τοῦ σιδήρου· ἕτερον δὲ ἐρυθρὸν ὡραιότερον καὶ ἀνοικτότερον σπανιώτατα δὲ ἀπαντῶν, ὅτι εἶναι κιννάβαρι, ἤτοι ἐρυθρὸς θειοῦχος ὑδράγυρος· ὅτι τὸ κυανοῦν χρῶμα συνίσταται ἐκ βασικοῦ ἀνθρακικοῦ χαλκοῦ· τὸ δὲ πράσινον τέλος χρῶμα ὅτι περιέχει ὑδροξείδιον χαλκοῦ μετὰ ἰχνῶν ὀξειδίου τοῦ σιδήρου.

Παρατηρητέον ὅτι ἐκ τῶν χρωμάτων τούτων τὸ κινάβαρι ἀμαυροῦται διὰ τοῦ χρόνου τῇ ἐπιδράσει τοῦ φωτός.

Πρὸς συντήρησιν τῶν χρωμάτων τούτων ἢ μᾶλλον ὅπως μονιμώτερον ἐπικολληθῶσι τὰ χρώματα ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων ἐφ' ὧν ὑπάρχουσι, φρονοῦμεν ὅτι πρέπει νὰ γείνῃ χρῆσις τῆς καλουμένης ὑδροϋάλου, ἤτοι διαλύσεως πυριτιακοῦ καλίου ἢ νατρίου, φερομένης ταύτης ἐπὶ τῶν ἀγαλμάτων διὰ ψεκαστῆρος.

Ὅπως δοκιμάσωμεν τὴν ἐπίδρασιν τῆς ὑδροϋάλου ἐπὶ τῶν ἐγχρώμων ἀγαλμάτων, διεποτίσαμεν δι' αὐτῆς τινὰ τῶν δοθέντων ἡμῖν ἐγχρώμων τεμαχίων· ὅπως δὲ καταστήσωμεν καταφανεστέραν τὴν διαφορὰν τῶν ποτιζομένων δι' ὑδροϋάλου καὶ μὴ ποτιζομένων ἀντικειμένων περιεκαλύψαμεν τινὰ τούτων ἐν μέρει διὰ χαρτοπεργαμενῆς καὶ διεβρέξαμεν μόνον τὸ ἀποκεκαλυμμένον μέρος,

ἢ διηρέσαμεν τινὰ τούτων εἰς δύο μέρη, καὶ ἐποτίσαμεν τὸ ἕτερον μόνον αὐτῶν δι' ὑδροϋάλου.

Ὡς δύναται δέ τις νὰ παρατηρήσῃ εὐκόλως ἐν τοῖς τεμαχίοις διὰ τῆς ὑδροϋάλου προσκολλῶνται τὰ χρώματα μονιμώτερον ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων, ἐὰν δὲ τὰ ἀντικείμενα ἦναι ἐκ πωρίνου λίθου, ἀποκτῶσι συνάμα καὶ τὰ ἀντικείμενα αὐτὰ μείζονα συνεκτικότητα καὶ καθίστανται οὕτω σκληρότερα καὶ ἧττον εὔθραυστα.

Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι διὰ τῆς ὑδροϋάλου καθίστανται τὰ χρώματα, καὶ ἰδίως τὸ ἐρυθρόν, μικρόν τι βαθύτερα, ἀλλ' ἡ ἀλλοίωσις αὕτη δὲν εἶναι τοιαύτη ὥστε ν' ἀποτρέψῃ ἀπὸ τῆς χρήσεως τῆς ὑδροϋάλου, ἥτις προκειμένου περὶ πωρίνων ἀγαλμάτων θέλει χρησιμεύσει ὄχι μόνον πρὸς μονιμοτέραν προσκόλλησιν τῶν χρωμάτων ἐπὶ τοῦ ἀγάλματος ἀλλὰ καὶ πρὸς συντήρησιν αὐτῶν τῶν ἀγαλμάτων ἐφ' ὧν τὰ χρώματα.

Προκειμένου λοιπὸν περὶ πωρίνων ἀγαλμάτων προτείνομεν νὰ διαποτισθῇ τὸ ὅλον ἄγαλμα δι' ὑδροϋάλου, καὶ ἐὰν εἶναι ἀνάγκη ἐπανειλημμένως· προκειμένου δὲ περὶ μαρμαρίνων νὰ ποτισθῶσι μόνον τὰ μέρη ἐφ' ὧν τὰ χρώματα.

Ἡ ὑδροϋαλος, ἣν ἡμεῖς μετεχειρίσθημεν εἶναι ἡ διάλυσις τοῦ πυριτικοῦ νατρίου τῆς γερμανικῆς φαρμακοποιΐας, ἧς ἓν μέρος ἠραιώσαμεν μὲ δύο μέρη ὕδατος.»

ΔΙΟΡΘΩΤΕΑ

Ἐν τῇ ἐν σελ. 161 κ. ἑ. ἐπιγραφῇ στ. 10 γρ. εαυτο, στ. 22 ρ]οτερον, στ. 29 οποτεβαν, στ. 48 εαυτων, στ. 61 πατροθεγ, ἐν σελ. 183 ἐν στ. 31 ἀντὶ ἀντίγραφον γρ. ἀνάγλυφον, ἐν σελ. 188 ἐν στ. 26 ἀντὶ ΗΗΔΙ γρ. ⊢⊢[.., ἐν σελ. 192 ἐν τῇ ὑπ' ἀρ. 16 ἐπιγραφῇ γρ. χρηστος, ἐν σελ. 207 γρ. τὸ τέλος τῆς ἐπιγραφῆς ὡς ἕπεται· τη]γ γνωμην μεταγραψαι αντ[ι το Σ]κιαθιο οπως αν ηι γεγρα[μμενον] «Οινιαδην τον Παλαισ[κιαθιον].»

ΠΙΝΑΚΕΣ ΤΟΥ ΔΕΛΤΙΟΥ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1888

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Περὶ δημοσιεύσεως τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Δελτίου καὶ περὶ τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ. Σελ. 3

Δελτίον μηνὸς Ἰανουαρίου (Ἀρχαῖα εἰσαχθέντα εἰς τὸ Κεντρικὸν Μουσεῖον, ἀνασκαφαί, Ἀρχαιότητες καὶ Μουσεῖα Ἐπαρχιῶν, ἐργασίαι ἐν τοῖς Μουσείοις Ἀθηνῶν, διάφοροι εἰδήσεις) . . . . » 5— 23

Δελτίον μηνὸς Φεβρουαρίου (Ἀρχαῖα εἰσαχθέντα εἰς τὸ Κεντρικὸν Μουσεῖον, κίβδηλοι ἀρχαιότητες, ἀνασκαφαὶ καὶ διάφορα εὑρήματα, ἐργασίαι καὶ Μουσεῖα ἐν Ἀθήναις, ἐργασίαι καὶ Μουσεῖα ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις, διάφοροι εἰδήσεις) . . . . » 25— 40

Δελτίον μηνὸς Μαρτίου (Ἀρχαῖα εἰσαχθέντα εἰς τὸ Κεντρικὸν Μουσεῖον, ἀνασκαφαὶ καὶ εὑρήματα, ἐργασίαι καὶ Μουσεῖα ἐν Ἀθήναις, ἐργασίαι καὶ Μουσεῖα ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις, διάφοροι εἰδήσεις) . . . . » 41— 50

Δελτίον μηνὸς Ἀπριλίου (Ἀρχαῖα εἰσαχθέντα εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μουσεῖον, ἀνασκαφαὶ καὶ εὑρήματα, ἐργασίαι καὶ Μουσεῖα, διάφοροι εἰδήσεις. . . . . » 51— 71

Δελτίον μηνὸς Μαΐου (Ἀρχαῖα εἰσαχθέντα εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μουσεῖον, ἀνασκαφαὶ καὶ εὑρήματα, ἐργασίαι καὶ Μουσεῖα, διάφοροι εἰδήσεις) . . . . » 73— 96

Δελτίον μηνὸς Ἰουνίου (Ἀρχαῖα εἰσαχθέντα εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μουσεῖον, ἀνασκαφαὶ καὶ εὑρήματα, ἐργασίαι καὶ Μουσεῖα, διάφοροι εἰδήσεις) . . . . » 97—120

Δελτίον μηνὸς Ἰουλίου (Ἀρχαῖα εἰσαχθέντα εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μουσεῖον, ἀνασκαφαὶ καὶ εὑρήματα, ἐργασίαι καὶ Μουσεῖα, διάφοροι εἰδήσεις). . . . . » 121—142

Δελτίον μηνὸς Αὐγούστου ('Αρχαῖα εἰσαχθέντα εἰς τὸ 'Εθνικὸν Μουσεῖον, ἀνασκαφαὶ καὶ εὑρήματα, ἐργασίαι καὶ Μουσεῖα).......................... Σελ. 145—166
Δελτίον μηνὸς Σεπτεμβρίου ('Αρχαῖα εἰσαχθέντα εἰς τὸ 'Εθνικὸν Μουσεῖον, ἀνασκαφαὶ καὶ εὑρήματα, ἐργασίαι καὶ Μουσεῖα)......................... » 167—176
Δελτίον μηηνὸς 'Οκτωβρίου ('Αρχαῖα εἰσαχθέντα εἰς τὸ 'Εθνικὸν Μουσεῖον, ἀνασκαφαὶ καὶ εὑρήματα, ἐργασίαι καὶ Μουσεῖα)........................ » 177—196
Δελτίο νμηνὸς Νοεμβρίου ('Αρχαῖα εἰσαχθέντα εἰς τὸ 'Εθνικὸν Μουσεῖον, ἀνασκαφαὶ καὶ εὑρήματα, ἐργασίαι καὶ Μουσεῖα)......................... » 197—210
Δελτίον μηνὸς Δεκεμβρίου ('Αρχαῖα εἰσαχθέντα εἰς τὸ 'Εθνικὸν Μουσεῖον, ἀνασκαφαὶ καὶ εὑρήματα, ἐργασίαι καὶ Μουσεῖα, διάφοροι εἰδήσεις).............. » 211—233
Πίναξ τῶν περιεχομένων.................. » 235—236
Πίναξ ἐπιγραφικός....................... » 237—245
Πίναξ ἀναλυτικός........................ » 247—250

ΠΙΝΑΞ ΕΠΙΓΡΑΦΙΚΟΣ

Α.

'Αγαθάρχης Σημαχίδης σ. 91 άρ. 7.
'Αγάθαρχος Διαγόρου Λουσιεὺς σ. 42 άρ. 16.
'Αγαθοκλῆς σ. 145 άρ. 1, 'Α. (ἄρχων) σ. 18 άρ. 1, 'Α. 'Ηλιοδώρου 'Απαμεὺς σ. 25 άρ. 4.
"Αγνον σ. 96 άρ. 7.
'Αγο . . . (Κυθήριος) σ. 137 άρ. 1.
ἀγορανομεῖν σ. 189 άρ. 1.
ἀγορανόμιον σ. 189 άρ. 1.
'Αγρυλῆθεν σ. 88 άρ. 1 Ι Β'
'Αγρυλῆ(σιν) σ. 88 άρ. 1 Ι Β'
'Αγὼν σ. 175 άρ. 8.
'Αδριανὸς Καῖσαρ θεοῦ Τραϊανοῦ υἱὸς Τραϊανὸς 'Α. Σεβαστὸς 'Ολύμπιος σ. 191 άρ. 4, 'Α. 'Ολύμπιος σ. 175 άρ. 6.
'Αζηνιεὺς σ. 192 άρ. 10.
'Αθανίηος σ. 16.
'Αθενάα σ. 154.
'Αθεναία σ. 12, 32, 36, 44, 82, 90 άρ. 2, 91 άρ. 8, 96 άρ. 4, άρ. 6, άρ. 8, 102, 118 άρ. 3, 173 άρ. 2(;), 225 άρ. 4, 231, 'Α. Πολιόχος σ. 140 άρ. 2.
'Αθεναῖοι σ. 111 άρ. 1, 195 άρ. 3.
'Αθηνᾶ σ. 64 άρ. 2, 91 άρ. 5, 'Α. Πολιὰς σ. 113 άρ. 6.
'Αθηνάα σ. 206 άρ. 1.
'Αθηναία σ. 140 άρ. 1, 211 άρ. 1 'Α. 'Εργάνη σ. 138 άρ. 1, 'Α. 'Υγίεια σ. 32.
'Αθηναῖοι σ. 67 άρ. 3, 90 άρ. 4, 112 άρ. 4, 184 άρ. 4, 222 κ. ἑ. άρ. 2, 224 άρ. 3.
'Αθηναῖος σ. 117 άρ. 1.
'Αθήναιος σ. 6 άρ. 7.
'Αθήνησιν σ. 224 άρ. 3.
'Αθηνόδωρος σ. 134 άρ. 20, 'Α. Μυρρινόσιος σ. 166 άρ. η'.
'Αθμ(ονεὺς) σ. 88 άρ. 1 Ι Β'.
'Αθμονόθεν σ. 140 άρ. 1.
Αἰαντὶς σ. 187 άρ. 3.
Αἰγιαλὸς Φιρμάνιος σ. 112 άρ. 5.
Αἰγιναῖος (λίθος) σ. 89 άρ. 1 ΙΙ.
Αἰγινήτης σ. 221 άρ. 1.
αἰετὸς (τοῦ 'Ερεχθείου) σ. 88 άρ. 1 ΙΒ'.
Αἰνησικράτης σ. 33.
Αἰξωνεὺς σ. 222 άρ. 2.
Αἰολῖται σ. 115 άρ. 1.
Αἰσχίνης ('Αναφλύστιος) σ. 67 άρ. 4.
Αἰσχύλος σ. 174 άρ. 4.
Αἰτωλὰ σ. 26 άρ. 10.
Αἰτωλὸς σ. 25 άρ. 8, 26 άρ. 10.
'Ακάνθιοι (;) σ. 112 άρ. 3.
'Ακαρνᾶνες σ. 174 άρ. 4.
'Αλαιεὺς σ. 18 άρ. 1.
'Αλβούκιος Γαΐου σ. 147 άρ. 11, 'Α. Δαμάδος ἑ. ἀ.
'Αλεξανδρῖτις σ. 25 άρ. 7.
"Αλκιππος (Κηφισιεὺς) σ. 38 άρ. 1 ΙΒ'
'Αλωπεκῆθεν σ. 189 άρ. 1.
'Αμ. . . . σ. 67 άρ. 6.
'Αμαξαντεὺς σ. 98 άρ. 9, 164 άρ. δ'
'Αμαχσιτὸς σ. 115 άρ. 1.
'Αμεινιάδες ἐγ Κοίλει οἰκ. σ. 87 άρ. 1 Ι Α', 88 άρ. 1 Ι Β'.
'Αμινίχιος σ. 16.
"Αμιοι σ. 112 άρ. 3.
'Αμύντας 'Αμύντου 'Αντιοχεὺς σ.116άρ2.
'Αμφι . . . (Κεφαλῆθεν) σ. 192 άρ. 12.
'Αμφικλῆς Πολυνίκου Σαλαμίνιος σ. 38 άρ. α'.
'Αναξικράτης (ἄρχων) σ. 114 άρ. 8.
'Αναφαῖοι σ. 112 άρ. 3.
'Αναφλύστιος σ. 67 άρ 4
'Αναχσίον (ταμίας) σ. 55.
'Ανδοκίδες (ταμίας) σ. 55.
'Ανιοχ. . . σ. 170 άρ. ε'.
ἀνισφορία σ. 193.
"Αντανδρος σ. 115 άρ 1.
'Αντιγονεῖς σ 86 άρ 3.
'Αντίγονος 'Απολλωνίου Μαραθώνιος σ. 183 άρ. 1, 'Α. (βασιλεὺς) σ. 186 άρ 1.
'Αντιοχεὺς σ. 116 άρ. 2.

Ἀντιοχὶς σ. 206 ἀρ. 2.
Ἀντίπατρος Μουσαίου Ἀλωπεκῆθεν σ. 189 ἀρ. 1.
Ἀντιφάνης (;) σ. 114 ἀρ. 8.
Ἀντιχάρης σ. 206 ἀρ. 2.
Ἀντωνεῖνος Τ. Αἴλ. Ἀδρ. Ἀντ. Εὐσεβὴς σ. 189 ἀρ. 1.
Ἀπαμεὺς σ. 25 ἀρ. 4.
Ἀπελλᾶς σ. 67 ἀρ. 6.
Ἀπολλόδωρος σ. 7 ἀρ. 16, Ἀ. (ἄρχων) σ. 64 ἀρ. 2.
Ἀπόλλων σ. 126.
Ἀπολλώνιος (Ἡρακλεώτης) σ. 26 ἀρ. 9, Ἀ. (Κασσανδρεὺς) σ. 116 ἀρ. 1, Ἀ. (Μαραθώνιος) σ. 183 ἀρ. 1.
ἀποψηφίζεσθαι, ἀποψήφισις σ. 162.
Ἄρειος Πάγος, ἡ ἐξ Ἀ. Π. βουλὴ σ. 137 ἀρ. 3.
Ἀρθμονείδες (;) σ. 225 ἀρ. 5.
Ἀρισστοτέλες σ. 155 ἀρ. 2.
Ἀρίσστων Παλεὺς σ. 98 ἀρ. 6.
Ἀρισταγόρας Ἀρισταγόρου Πειραιεὺς σ. 18 ἀρ. 1.
Ἀριστείδας Νικίππιος σ. 16.
Ἀριστίον σ. 96 ἀρ. 4.
Ἀριστίων (Κνίδιος) σ. 67 ἀρ. 2 γ'.
Ἀριστογένης σ. 46.
Ἀριστο[γ]ίτα σ. 155 ἀρ. 2.
Ἀριστογίτων Ἀριστοδάμω σ. 16.
Ἀριστόδαμος σ. 16.
Ἀριστόκλεια Τιμοκράτους Ἐλευσινίου σ. 164 ἀρ. β'.
Ἀριστόκριτος (Λακεδαιμόνιος) σ. 221 ἀρ. 1.
Ἀριστομάχη ἢ Ἀριστόμαχος σ. 138 ἀρ. 3.
Ἀριστόνικος Δαμοτέλεος σ. 86 ἀρ. 3.
Ἀρίστων σ. 155 ἀρ. 2.
Ἄρτεμις σ. 116 ἀρ. 6, 126, Ἄ. Βραυρωνία σ. 221 ἀρ. 1.
Ἀρτέμων (Ἀλεξανδρίτης) σ. 25. ἀρ. 7.
Ἀρχ.... σ. 185 ἀρ. 4.
Ἀρχέδημος Ἀρ.... σ. 63 ἀρ. 1.
Ἄρχερμος ὁ Χῖος (τεχνίτης) σ. 118 ἀρ. 3.
Ἀρχίας σ. 200.
Ἄρχιππος Ἰκαριεὺς σ. 19 ἀρ. 2.
Ἀρχὼ Αἰτωλὰ Στρατίου Αἰτωλοῦ γυνὴ σ. 26 ἀρ. 10.
Ἀσκλαπὶς Ὀνάσου θυγ. σ. 25 ἀρ. 6.
Ἀσκληπιάδης Πασίωνος Ἁλαιεὺς σ. 18 ἀρ. 1.
Ἀσκληπιὸς σ. 134 ἀρ. 20 κ. 21.
ἀσπὶς σ. 114 ἀρ. 8.
Ἀστει... σ. 114 ἀρ. 8.
ἀστυνόμοι σ. 188 ἀρ. 3.
Ἀστυπαλαιε̃ς σ. 112 ἀρ. 3.
Ἀσωπόδωρος σ. 16.
Ἀτηνιεὺς σ. 183 ἀρ. 1.
Ἀττικὴ σ. 191 ἀρ. 3.
Αὖλ. Διονυσόδωρος τοῦ Ἑρμείου Μελιτεὺς σ. 112 ἀρ. 5.
Αὐτοκλείδης Αὐτοκράτους Ἐλευσίνιος σ. 164 ἀρ. β'.
Αὐτοκλῆς Αὐτοφίλου Φλυεὺς σ. 91 ἀρ. 5.
Αὐτοκράτης (Ἐλευσίνιος) σ. 164 ἀρ. β'.
αὐτοκράτωρ σ. 189 ἀρ. 1, 191 ἀρ. 1, 193.
Αὐτόνοος Εὐθυμίχω σ. 16.
Αὐτόφιλος Αὐτοφίλου Φλυεὺς σ. 91, ἀρ. 5.
Ἀφιδναῖος σ. 18 ἀρ. 1, 91 ἀρ. 5, 114 ἀρ. 8.
Ἀφροδίσιος σ. 146 ἀρ. 2, 192 ἀρ. 16, Ἀ. Εὐδόξου Μαραθώνιος σ. 18 ἀρ. 1, Ἀ. Κυδίμου τοῦ Ἀργείου σ. 86 ἀρ. 3.
Ἀφροδίτε σ. 102.
Ἀφροδίτη Πάνδημος σ. 188 ἀρ. 3.
Ἀχαρνεὺς σ. 74 ἀρ. β', 138 ἀρ. 1.
Ἀχαρνῆσιν σ. 175 ἀρ. 5.
Ἀχίλλειον σ. 115 ἀρ. 1.
Ἀχσιοπείθες ἐμΜελίτει οἰκ. σ. 88 ἀρ. 1 ΙΒ'.

Β.

Βάκχιος Βαχχίου Φλυεὺς σ. 42 ἀρ. 17.
Βακχυλίδης Συδαλήτιος σ. 39 ἀρ. δ'1.
Βαλαρία Πώλλα Β. σ. 113 ἀρ. 6.
Βέσβικος σ. 186 ἀρ. 2.
Βησαιεὺς σ. 192 ἀρ. 11.
Βίθους σ. 46 ἀρ. 3.
Βιότη Λύσωνος Ἀμαξαντέως τροφὸς σ. 164 ἀρ. δ'.
Βλάστος σ. 39 ἀρ. 6'.
Βορμίσκος σ. 115 ἀρ. 1.
Βοτρυο σ. 67 ἀρ. 2 6'.
Βουθειε̃ς σ. 112 ἀρ. 3.
Βούχων Ϝασίηος σ. 16.
Βούλαρχος σ. 17.
βουλὴ τῶν ἑξακοσίων σ. 137 ἀρ 3, β. τῶν Φ σ. 112 ἀρ. 5.
Βουτάδης σ. 190 ἀρ. 2.
Βυζάντιος σ. 26 ἀρ. 12.

Γ.

Γάιος σ. 147 ἀρ. 11.
Γαλαῖοι σ. 115 ἀρ. 1.
Γαμηλιὼν σ. 114 ἀρ. 8, 222 ἀρ. 2.
Γαργήττιος σ. 25 ἀρ. 2.
Γέλων Τλησωνίδο Πελλανεὺς σ. 221 ἀρ. 1.
Γέρυς σ. 89 ἀρ. 1 ΙΙ.
Γέτης (Μαρωνίτης) σ. 122 ἀρ. 5.
γλαυκῶπις σ. 174 ἀρ 3.
Γλυκε. . . σ. 83.
γραμματεῖον σ. 162.
γυμνάσιον σ. 86 ἀρ. 3.

Δ.

Δαμαρέτα σ. 84.
Δαμᾶς σ. 147 ἀρ. 11, Δ. (Μιλήσιος) σ. 6 ἀρ. 9.
Δαμασίας Πτωίωνος σ. 16.
Δαμνιοτειχῖται σ. 186 ἀρ. 2.
Δαμόκλεις σ. 108.
Δαμοτέλης σ. 86 ἀρ. 3.
Δάφνηος σ. 108.
δεκάτη χορίο σ. 140 ἀρ. 1.
Δεκελέες, Δεκελειᾶσιν, Δεκελειῆς σ. 160 κ. ἑ.
Δεκεμβρίαι Καλάνδαι σ. 193.
Δέκμος σ. 147 ἀρ. 11.
Δημ . . . σ. 192 ἀρ. 18.
Δημάριον Ἀρτέμωνος Ἀλεξανδρῖτις σ. 25 ἀρ. 7.
Δήμαρχος (Φρεάρριος) σ. 63 ἀρ. 1.
Δημητρία σ. 74 ἀρ. 7, Δ. Χαίρδωνος σ. 165 ἀρ. ἑ.
Δημήτριος (βασιλεὺς) σ. 186 ἀρ. 1, Δ. (Μιλήσιος) σ. 39 ἀρ. γ'.
Δημόφιλος σ. 137 ἀρ. 1.
Διαγόρας (Λουσιεὺς) σ. 142 ἀρ. 16.
διαδικασία σ. 161 κ ἑ.
διαψηφίζεσθαι σ. 162.
Διδυμοτειχῖται σ. 186 ἀρ. 2.
Διειτρέφης σ. 206 ἀρ. 2.
Διεύχης Δημάρχου Φρεάρριος σ. 63 ἀρ. 1.
Δίης (τεχνίτης) σ. 137 ἀρ. 4.
Δικαιὼ Νικοστράτου Κορινθία σ. 25 ἀρ. 3.
Διοδώρα Ἀφροδισίου Ποπλίου γυνὴ σ. 146 ἀρ. 2.
Διόδωρος σ. 16, Δ. Ἀθηναίου Ἐφέσιος σ. 6 ἀρ. 7.
Διόζοτος σ. 63 ἀρ. 4.
οἱ ἐπὶ τῇ διοικήσει σ. 112 ἀρ. 4.
Διόκλεις σ. 130.
Διοκλῆς Διοκλέους Κύπριος σ. 164 ἀρ. γ', Δ. Ἑλικῶντος Ἀχαρνεὺς σ. 74 ἀρ. 8, Δ. Φρεάρριος σ. 97 ἀρ. 9.
Διόνε σ. 88 ἀρ. 1 Ι. Β'.
Διόνη Τηλίου Νικήτου γυνὴ σ. 7. ἀρ. 13.
Διονυσία σ. 46 ἀρ. 9.
Διονύσιον σ. 67 ἀρ. 1, 112 ἀρ. 4.
Διονύσιος σ. 46 ἀρ. 8, 191 ἀρ. 7, Δ. Ἀγο . . . . Κυθήριος σ. 137 ἀρ. 1, Δ. Ἀπολλοδώρου σ. 7 ἀρ. 16, Δ. Νικοτέλους Κριωεὺς σ. 74 ἀρ. 9, Δ. Παιανιεὺς σ. 147 ἀρ. 12, Δ. Σιμι... σ. 184 ἀρ. 4, Δ. Σωκράτους σ. 26 ἀρ. 14.
Διονυσόδωρος σ. 185 ἀρ 5, Δ. Ἀπολλωνίου Κασσανδρεὺς σελ. 116 ἀρ. 1, Αὐλ. Δ. τοῦ Ἑρμείου Μελιτεὺς σ. 112 ἀρ. 5.
Διόνυσος (;) Ἀτηνεὺς σ. 7 ἀρ. 15.
Διοπείθες (τεχνίτης) σ. 140 ἀρ. 3.
Διοσκουρίδας σ. 46 ἀρ. 7.
Διόφαντος σ. 181 ἀρ. 2 α'.
Δίφιλος ὁ Μελανόπο σ. 168 ἀρ. 5.
Διωνύσιχος Ξενοκρίτω σ. 16.
δορπία σ. 161.
Δρόμον σ. 89 ἀρ. 1 ΙΓ'.
Δρόμων σ. 26 ἀρ. 11.
Δροῦσος ἱερεὺς Δρ. ὑπάτου σ. 137 ἀρ. 1.
Δρῦς παρὰ Σέρρειον σ. 115 ἀρ. 1.

Ε.

Ἐγεσίας (;) σ. 96 ἀρ. 7.
Εἰσιδ(ώ)ρα Ἐπιγένου Μιλησία σ. 7 ἀρ. 14.
Ἔλαιος = Ἔλεος σ. 193.
Ἐλαιούσιος σ. 18 ἀρ. 1.
Ἐλευσίνιος σ. 164 ἀρ. 6'.
Ἐλικόνιος σ. 200 ἀρ. 25.
Ἑλικῶν (Ἀχαρνεὺς) σ. 74 ἀρ. 8.
Ἑλλὰς σ. 193.
Ἕλληνες σ. 186 ἀρ. 1, 193.

Ἔνδοιος (τεχνίτης) σ. 208 ἀρ. 3.
ἐνθαῦθα σ. 161.
Ἐνπορίον σ. 92 ἀρ. 9.
Ἐπανθὶς σ. 83.
ἐπαρχεία σ. 193.
ἐπερώτημα σ. 112 ἀρ. 5.
Ἐπιγένης (Εὐωνυμεὺς) σ. 137 ἀρ. 4, Ἐ. (Μιλήσιος) σ. 7. ἀρ. 14.
Ἐπιεικίδης σ. 18 ἀρ. 1.
Ἐπικηφίσιος σ. 137 ἀρ. 1.
Ἐπίκτησις Αηναίου ἐξ Ἀζηνιέων σ. 192 ἀρ. 10.
Ἐπίκτητος Σφήττιος σ. 192 ἀρ. 13.
Ἐπιτέλης σ. 82.
Ἐπιχάρ[η]ς Δημητρίου Μιλησία σ 39 ἀρ. γ'.
Ἐπιχαρμίδας σ. 129.
Ἑράκλειον σ. 115 ἀρ. 1.
Ἑρέννιος Σώσανδρος Ἀτηνιεὺς σ. 183 ἀρ. 1.
Ἐρεχθεὺς σ. 66 ἀρ. 1.
Ἐρεχθηὶς σ. 65 ἀρ. 1 κ. 2.
Ἑρμαγόρας Ἀθμονεὺς σ. 88 ἀρ. 1 ΙΒ'
Ἑρμαία σ. 181 ἀρ. 2 ζ'.
Ἕρμαιος σ. 127 ἀρ. 4.
Ἑρμείας σ. 111 ἀρ. 2, Ἑ. (Μελιτεὺς) σ. 112 ἀρ. 5.
Ἕρμειος σ. 188 ἀρ. 3.
Ἑρμῆς σ. 18 ἀρ. 1, 126.
Ἕρμων σ. 17.
Ἐροκλείδες Γλαυκίο σ. 140 ἀρ. 2.
Ἐρυθραῖοι σ. 112 ἀρ. 3.
Ἐρχιεὺς σ. 18 ἀρ 1.
Ἑστίαιος Πάτρωνος Ὑβάδης σ. 122 ἀρ. 6.
Εὐαματὶς σ. 170 ἀρ. 2 η'.
Εὐάγγελος σ. 225 ἀρ. 4.
Εὔανδρος (γραμματεὺς) σ. 138 ἀρ. 2.
Εὔαρχος σ. 174 ἀρ. 4, Ε. Νικοδήμου Σόλιος ἀπὸ Κύπρου σ. 165 ἀρ. ζ'.
Εὔβιος (Βυζάντιος) σ. 26 ἀρ. 12.
Εὐγαμία Φιρμανία Ε. Σεραπιάς σ. 112 ἀρ. 5.
Εὔδικος Ἀργυλε. οἰκ. σ. 88 ἀρ. 1 Ι Β', Ε. (ταμίας) σ. 55.
Εὔδοξος (Μαραθώνιος) σ. 18 ἀρ. 1.
Εὔδορος σ. 131 ἀρ. 2.
Εὐημερὶς Χρησίμου Λαοδίκισσα σ. 7 ἀρ. 11.
Εὔθιος (ἄρχων) σ. 187 ἀρ. 3.
Εὐθύμιχος σ. 16.
Εὐθυξίλαος Διοδώρω σ. 16.
Εὐκλείδης (γραμματεὺς) σ. 206 ἀρ. 2.
Εὔκλειτος Ἐλευσίνιος σ. 147 ἀρ. 12.
Εὐκλῆς (Ἀφιδναῖος) σ. 91 ἀρ. 5, Ε. (Μαραθώνιος) σ. 137 ἀρ. 1.
Εὐκόλιον Εὐκλείτου Ἐλευσινίου θυγ., Διονυσίου Παιανιέως γυνὴ σ. 147 ἀρ. 12.
Εὐκράτης σ. 165 ἀρ. ς'.
Εὐκτήμων (ἄρχων) σ. 206 ἀρ. 2.
Εὐμαρέττα σ. 84.
Εὐνόστα σ. 170 ἀρ. 2 α'.
Εὔξενος Καλλίου Αἰξωνεὺς σ. 222 ἀρ. 2.
Εὔπραξις Θεοδώρου Μιλησία σ. 67 ἀρ. 5.
Εὐριπ. . . . σ. 173 ἀρ. 1.
Εὐρυ. . . . σ. 174 ἀρ. 4.
Εὐτυχίδης σ. 67 ἀρ. 6.
Εὐφάνης Ἐπιγένου Εὐωνυμεὺς σ. 137 ἀρ. 4.
Εὔφρις Πάτρωνος Προβαλίσιος σ. 18 ἀρ. 1.
Εὐφρόνιος ὁ κεραμεὺς σ. 95 ἀρ. 3.
Εὐωνυμεὺς σ. 18 ἀρ. 1, 116 ἀρ. 3, 137 ἀρ. 4.
Ἐφέσιος σ. 6 ἀρ. 7.
ἐφηβεύειν σ. 18. ἀρ. 1.
Ἐχιναῖος σ. 63. ἀρ. 1.

F

Ϝασίηος σ. 16.

Z.

Ζακορεύειν σ. 112 ἀρ. 5.
Ζερεία σ. 115 ἀρ. 1.
Ζεὺς σ. 32, 55, 90 ἀρ. 2, 94 ἀρ. 1, 95 ἀρ. 2 κ. 3, Ζ. Μειλίχιος σ. 135 ἀρ. 3, Ζ. Φίλιος σ. 135 ἀρ. 3, Ζ. ὁ Φράτριος σ. 161 κ. ἑ.
Ζόνε παρὰ Σέρρειον σ. 115 ἀρ. 1.
Ζουδίππα σ. 181 ἀρ. 2 β'.
Ζώπυρος σ. 170 ἀρ. 2 β', Ζ. Μητροδώρου σ. 91 ἀρ. 6.
Ζωπύρρα Μιλησία Φίλωνος γυνὴ σ 26 ἀρ. 13.
Ζωσίμη σ. 113 ἀρ. 6, Ζ. Δαμᾶ Μιλησία σ. 6 ἀρ. 9.

Η.

Ἡγησαρέτη Αἰνησικράτου σ. 33.
Ἡγησιπύλη ἱέρεια σ. 187 ἀρ. 3.
Ἡδεῖα Κυμαία σ. 192 ἀρ. 15.
Ἡλιόδωρος (Ἀπαμεύς) σ. 25 ἀρ. 4.
Ἥλιος νέος Ἡ. σ. 194.
Ἡρακλείδης σ. 113 ἀρ. 6, Ἡ (ἄρχων) σ. 18 ἀρ. 1.
Ἡρακλεώτης σ. 7 ἀρ. 12, 26 ἀρ. 9.
Ἡρόδικος (Ἐπικηφίσιος) σ. 137 ἀρ. 1.
Ἡρώδης Ἀττικοῦ σ. 189 ἀρ. 1.

Θ.

Θάσιοι σ. 67 ἀρ. 2 α'.
Θεβάδες σ. 170 ἀρ. 2 γ'.
Θελο.... σ. 96 ἀρ. 5.
Θεμιστοκλῆς νέος Θ. (Νικάνωρ) σ. 137 ἀρ. 3.
Θεοδόσιος (Ἐλαιούσιος) σ. 18 ἀρ. 1.
Θεόδωρος (Μιλήσιος) σ. 67 ἀρ. 5.
Θεοκλῆς σ. 222 ἀρ. 2.
Θεόπομπος σ. 19 ἀρ. 2.
Θεότιμος Θεοκλέους σ. 222 ἀριθ. 2.
Θεόφιλος (τεχνίτης) σ. 33 ἀρ. 4 (σ. 47).
Θεσμοθέτης σ. 183 ἀρ. 1.
θίασος θιασῶται σ. 161 κ. ἑ., θιασῶται Ἰσδημότσ σ. 115 ἀρ. 3.
Θεόκριτος Κούλωνος σ. 16.
Θιοξένα σ. 155 ἀρ. 2.
Θιότιμος Πολυστρότω σ. 16.
Θρᾷξ σ. 114 ἀρ. 9, Θ. Γέτου Μαρωνίτης σ. 122 ἀρ. 5.

Ι.

Ἰάρων Κάπωνος σ. 181 ἀρ. 2 ς'.
Ἰασ]ε̃ς σ. 112 ἀρ. 3.
Ἰατροκλῆς σ. 90 ἀρ. 4.
ἱεραρχεῖν σ. 63 ἀρ. 4.
ἱερεώσυνα σ. 161.
Ἱεροκλῆς σ. 206 ἀρ. 2, Ἰ. Φασηλίτης σ. 221 ἀρ. 1.
Ἰκαριεύς σ. 19 ἀρ. 2, 91 ἀρ. 5.
Ἴκαρος σ. 13.
Ἱκέσιος σ. 49 ἀρ. 1.
Ἰούλιος Νικάνωρ νέος Ὅμηρος καὶ νέος Θεμιστοκλῆς σ. 137 ἀρ. 3.
Ἵππαινος Παλεὺς σ. 98 ἀρ. 6.
Ἰσδημότης σ. 115 ἀρ. 3.
Ἰσμενίας Φιλομειλίδαο σ. 16.
Ἵστασος σ. 115 ἀρ. 1.
Ἰφιδίκα σ. 118 ἀρ. 3.

Κ.

Καβιριάρχη σ. 16.
καθάρσια σ. 188 ἀρ. 3.
καλάνδαι Δεκεμβρίαι σ. 193.
ΚΑΛΙΟΥΚΙΟΝ σ. 84.
Καλιρόε σ. 83.
Καλλίας Ἀγρυλῆθεν (ταμίας) σ. 88 ἀρ. 1 Β', Κ. (Αἰξωνεύς) σ. 222 ἀρ. 2, Κ. Λυσιμάχου Ἕρμειος σ. 187 ἀρ. 3.
Καλλικρατίδης (Τρικορύσιος) σ. 137 ἀρ. 1.
Καλλίμαχος Αὐτοφίλου Φλυεὺς σ. 91. ἀρ. 5.
Κάλλις (τεχνίτης) σ. 32.
Καλλιστόνικος Μελίσσω σ. 16.
Καλλιστρατί[δης (;)] σ. 114 ἀρ. 8.
Κάπων σ. 181 ἀρ. 2 ς'.
Κάρπος (Πάριος) σ. 46.
Κασσανδρεὺς σ. 116 ἀρ. 1.
Καφισίας σ. 155 ἀρ. 2.
κεραμεὺς σ. 95 ἀρ. 3.
Κεφισογείτων Νιρίου σ. 96 ἀρ. 6.
Κεφισόδορος ἐΣκαμβονι οἰκ. σ. 88 ἀρ. 1 Ι Β'.
Κηφισιεὺς σ. 186 ἀρ. 1.
Κηφισόδωρος (;) σ. 185 ἀρ. 5.
Κλαζομένιος σ. 112 ἀρ. 3.
Κλεινίας σ. 116 ἀρ. 6.
Κλειτόπολις Ἀρχίππου Ἰκαριέως θυγ., Θεοπόμπου γυνή σ. 19 ἀρ. 2.
Κλεόδωρος ἐκ Βησαιέων σ. 192 ἀρ. 11.
Κλεομένης Μαντίου Μαραθώνιος σ. 137 ἀρ. 1.
Κλεοναὶ σ. 115 ἀρ. 1.
Κλυτόστρατος (;) σ. 90 ἀρ. 1.
Κνίδιος σ. 17, 67 ἀρ. 2 γ'.

Κοθώπα σ. 181 ἀρ. 2 δ'.
Κοί(λη) σ. 87 ἀρ. 1 Ι Α', 88 ἀρ. 1 Ι Β'.
Κολλ(υτεὺς) σ. 89 ἀρ. 1 ΙΙ.
Κολωνῆθεν σ. 18 ἀρ. 1.
Κόμων Εὐκλέους Ἀφιδναῖος σ. 91 ἀρ. 5.
κόρεια σ. 161, κούρεον σ. 162.
Κορίλλα σ. 109.
Κορινθία σ. 25 ἀρ. 3.
Κόρινθος σ. 193.
Κορκυραῖος σ. 174 ἀρ. 4.
Κούλων σ. 16.
κρατερόφρων (κούρη) σ. 52, 55.
Κριωεὺς σ. 74 ἀρ. 9.
Κροῖσος Φιλσκλέσς σ. 89 ἀρ. 1 ΙΙ.
Κρυ]ε̃ς σ. 112 ἀρ. 3.
Κτήσων Θρᾶξ σ. 114 ἀρ. 9.
Κυδαθε. σ. 88 ἀρ. 1 Ι β'.
Κυδαθηναιεὺς σ. 74 ἀρ. 6.
Κύδιμος ὁ Ἀργεῖος σ. 86.
Κυθήριος σ. 137 ἀρ. 1.
κύκλος ὁ πρὸς τὸ γυμνάσιον σ. 86 ἀρ. 3.
Κυμαία σ. 192 ἀρ. 15.
Κύπριος σ. 164 ἀρ. γ'.
Κύπρος Σόλισς ἀπὸ Κ. σ. 165 ἀρ. ζ'.
Κόππα: σ. 55, 174 ἀρ. 3, 200 ἀρ. 25.

Λ.

Λακεδαιμόνιος σ. 221 ἀρ. 1.
Λαμπονειε̃ς(;) σ. 186 ἀρ. 2.
Λαμπτρεὺς σ. 114 ἀρ. 8, 221 ἀρ. 1.
Λαοδίκισσα σ. 7 ἀρ. 11.
Λάρισα σ. 115 ἀρ. 1.
Λει[...ο]ι σ. 112 ἀρ. 3.
Λευκετώ σ. 99 ἀρ. 12.
Λεύκιος Λευκίου Μαραθώνισς σ. 189 ἀρ. 1.
Λευκονοεὺς σ. 184 ἀρ. 2.
Λήναιος ἐξ Ἀζηνιέων σ. 192 ἀρ. 10.
Λητώ σ. 126, 163 ἀρ. 5.
Λουσιεὺς σ. 42 ἀρ. 16.
Λυκοῦργος Λυκόφρονος Βουτάδης σ. 190 ἀρ. 2.
Λυκόφρων (Βουτάδης) σ. 190 ἀρ. 2.
Λύσανδρος Ἀριστοκρίτο Λακεδαιμόνισς σ. 221 ἀρ. 1.
Λυσανίας ἐν Κυδαθε. οἰκ. σ. 88 ἀρ. 1 Ι Β'.
Λυσίας σ. 44, Λ. Ἀλκίππο Κεφισ σ. 88 ἀρ. 1 Ι Β'.
Λυσίθεος σ. 45.
Λυσίμαχος (Ἕρμειος) σ. 187 ἀρ. 3, Λ. (Ἰκαριεὺς) σ. 91 ἀρ 5, Λ. (ταμίας) σ. 55.
Λύσων Ἀμαξαντεὺς σ. 164 ἀρ. δ'.

Μ.

μακεδονικὸς σ. 65 ἀρ. 3.
μάλισστα σ. 45.
Μάνις σ. 89 ἀρ. 1 Ι Γ'.
Μαραθώνιος σ. 18 ἀρ. 1, 137 ἀρ. 1, 183 ἀρ. 1, 189 ἀρ. 1, 191 ἀρ. 6.
Μαρωνίτης σ. 122 ἀρ. 5.
Μαφυτάεα σ. 99 ἀρ. 21.
μΗέγας σ. 94 ἀρ. 1, 95 ἀρ. 2.
μεῖα σ. 161.
Μεκυβερναῖοι σ. 115 ἀρ. 1.
Μελάνθυρος ΣοΗσιθέα(;) σ. 94 ἀρ. 1.
Μελίβοια σ. 19 ἀρ. 2.
Μέλισσος σ. 16.
Μελίτα σ. 181 ἀρ. 2 ε'.
Μελιτεὺς σ. 112 ἀρ. 5.
Μελιτίνη σ. 6 ἀρ. 6.
Μελάνοπος σ. 168 ἀρ. 5.
Μέμνων Διοζότου σ. 63 ἀρ. 4.
Μένανδρος Εὐδίου Βυζάντιος σ. 26 ἀρ. 12.
Μένεια σ. 206 ἀρ. 1.
Μενεκράτης Ἀριστίωνος (Κνίδιος) σ. 67 ἀρ. 2 γ'.
Μενέξενος (Δεκελειεὺς) σ. 162.
Μένων σ. 49 ἀρ. 1 б'.
Μήδειος σ. 113 ἀρ. 6, 186 ἀρ. 1.
Μηδικοὶ σίγλοι σ. 221 ἀρ. 1.
Μητρόδωρος σ. 91 ἀρ. 6, 192 ἀρ. 14.
Μίδας σ. 34 (46).
Μικίων σ. 12, 45, 89 ἀρ. 1 ΙΙ.
Μιλησία σ. 26 ἀρ. 13, 39 ἀρ. γ', 67 ἀρ. 5.
Μιλήσιος σ. 6 ἀρ. 9.
Μινῴα σ. 33.
μίσθωτλα σ. 164 ἀρ. α'.
Μναστιχίδας σ. 16.
Μνέσον (κναφεὺς) σ. 96 ἀρ. 8.
Μοσχίων Μοσχίωνος Εὐωνυμεὺς σ. 116 ἀρ. 3.
Μουσαῖος (Ἀλωπεκῆθεν) σ. 189 ἀρ. 1.
Μύνδιοι σ. 112 ἀρ. 3.
Μυρρινόσιος σ. 166 ἀρ. η'.
Μυρρινούσιος σ. 66 ἀρ. 2.
Μῦς (τεχνίτης) σ. 126.

Ν.

ΝαϜυγένες (;) σ. 173 ἀρ. 2.
Ναυσικύδης (Χολαργεύς) σ. 187 ἀρ. 3.
Ναυσιμένης Ναυσικύδου Χολαργεὺς σ. 187 ἀρ. 3.
Ναυσὶς σ. 154 ἀρ. 2.
[Νέρων] αὐτοκράτωρ Καῖσαρ σ. 123.
Νέων Ἀφιδναῖος σ. 18 ἀριθ. 1, Ν. Νέωνος Εὐωνυμεὺς ἑ. ἀ.
Νικαγόρα σ. 165 ἀρ. η'.
Νικάνωρ Ἰούλιος Ν. νέος Ὅμηρος καὶ νέος Θεμιστοκλῆς σ. 137 ἀρ. 3.
Νικαρέτη σ 19 ἀρ. 2.
Νίκαρχος Θίωνος σ. 16.
Νίκη σ. 221 ἀρ. 1.
Νικήτης σ. 7 ἀρ. 13.
Νικίππιος σ. 16.
Νικοβούλη Σαμιάδου θυγ. σ. 25 ἀρ.5.
Νικόβουλος (Αἰτωλός) σ. 25 ἀρ. 8.
Νικόδημος (Δεκελειεύς) σ. 161, Ν. (Σόλιος ἀπὸ Κύπρου) σ. 165 ἀρ. ζ'.
Νικοσθένες (τεχνίτης) σ. 83, 102.
Νικοστράτη σ. 19 ἀρ. 1.
Νικόστρατος (Κορίνθιος) σ. 25 ἀρ. 3.
Νικοτέλης (Κριωεύς) σ. 74 ἀρ. 9.
Νίκων σ. 106.
Νισύριοι σ. 112 ἀρ. 3.
Νυμφέινος Ἀσωποδώρω σ. 16.

Ξ.

Ξενοκράτης Αἰσχίνου Ἀναφλύστιος σ. 67 ἀρ. 4.
Ξενόκριτος σ. 16.
Ξένων Θεοδοσίου Ἐλαιούσιος σ. 18 ἀρ. 1.

Ο.

Ὄβριμος σ. 102.
Ὀθόριοι σ. 115 ἀρ. 1.
Οἰνιάδης Παλαισκιάθιος σ. 207 κ. 208 ἀρ. 2.
Οἰνόβιος (;) σ. 111 ἀρ. 2.
Ὀλυμπιόδωρος Σατυρίωνος Ἐρχιεὺς σ. 18 ἀρ. 1.
Ὀλύμπιος σ. 175 ἀρ. 6.
Ὀλύμπιχος Λυσιμάχο Ἰκαριεὺς σ. 91 ἀρ. 5.
Ὅμηρος νέος Ὁ. (Νικάνωρ) σ. 137 ἀρ. 3.
Ὄνασος σ. 25 ἀρ. 6.
Ὀξύθεμις σ. 186.
Ὀρείβελος (τεχνίτης) σ. 44.
ὅρμος πορθμείων σ. 195 ἀρ. 3.
ὅρος σ. 6 ἀρ. 8, 36 ἀρ. 7, 67 ἀρ. 1, 115 ἀρ. 3, 195 ἀρ. 3.
Ὀρχομένιος σ. 163 ἀρ. 6.
Οὔριος (ἄρχων) σ. 222 ἀρ. 2 II.
Ὄφσιος σ. 208 ἀρ. 3.

Π.

Παιανιεὺς σ. 66 ἀρ. 2, 89 ἀρ. 1 II, 147 ἀρ. 12.
παιδοτριβεῖν σ. 18 ἀρ 1.
Παιονίδης σ. 175 ἀρ. 5.
Παῖς σ. 46 ἀρ. 6, 109.
Παλεὺς σ. 98 ἀρ. 7.
Παλῆες σ. 98 ἀρ. 6.
Πὰν σ. 184 ἀρ. 2.
Πάναλος σ. 181 ἀρ. 2 γ'.
Πανδιονὶς σ. 118 ἀρ. 2.
Πανδρόσειον σ. 88 ἀρ. 1 I β'.
Πανφάνης (;) σ. 114 ἀρ. 8.
παραγωγειές σ. 16.
Παράμονος σ. 108.
Παρθένα σ. 127 ἀρ. 4.
Πάριον σ. 186 ἀρ. 2.
Πάριος σ. 47.
Πασίας σ. 96 ἀρ. 4.
Πασίων (Ἁλαιεύς) σ. 18 ἀρ. 1.
πατρόθεν σ. 162.
Πάτρων (Προβαλίσιος) σ. 18 ἀρ. 1, Π. (Ὑβάδης) σ. 122 ἀρ. 6.
Πειραιεὺς σ. 18 ἀρ. 1.
Πεισανορίδης Παλεὺς σ 98 ἀρ. 6.
Πελλανεὺς σ. 221 ἀρ. 1.
Πελοπόννησος σ. 193.
πέλτη σ. 114 ἀρ. 8.
Περδίκκας σ. 110 κ. ἑ. ἀρ. 1.
περιστερὰ σ. 188 ἀρ. 3.
Πευαγγελὶς (;) σ. 155 ἀρ. 2.
Πίστα σ. 34 (46).
πιττοῦν σ. 188 ἀρ. 3.

Πλάτθις Αἰγινήτης σ. 221 ἀρ. 1.
Πλουτάρχη Δέκμου Ἀλβουκίον Δαμάδος γυνὴ σ. 147 ἀρ. 11.
Πο... (ὄνομα πόλεως) σ. 115 ἀρ. 1.
Πολέμων σ. 170 ἀρ. ς'.
Πολιὰς Ἀθηνᾶ σ. 113 ἀρ. 6.
Πολιχνῖται σ. 112 ἀρ. 3.
Πολυνείκης (Σαλαμίνιος) σ. 38 ἀρ. α'.
Πολύστροτος σ. 16.
Πολύχαρμος Εὐκλέους Μαραθώνιος σ. 137 ἀρ. 1.
Πολύχσενος Μνέσονος σ. 96 ἀρ. 8.
Πόπλιος σ. 146 ἀρ. 2, Π. Σ.... Ποπλίου υἱὸς σ. 90 ἀρ. 3.
Πορδοσελένε σ. 115 ἀρ. 1.
πορθμεῖον σ. 195 ἀρ 3.
πορφφύρα σ. 188 ἀρ. 3.
Ποσειδῶν σ. 66 ἀρ. 1.
Πραξιτέλης Ἀθηναῖος (τεχνίτης) σ. 177 ἀρ. 1.
πρεσβευτὴς σ. 191 ἀρ. 4.
Πρίαπος σ. 186 ἀρ. 2.
Προβαλίσιος σ. 18 ἀρ. 1, 118 ἀρ. 2.
Προστατηρὶς σ. 46. ἀρ. 4.
Πρωτογένης Κάρπου Πάριος (τεχνίτης) σ. 46.
Πτωίων σ. 16.
Πύθις (τεχνίτης) σ. 82.
Πυθοκλῆς Πυθοκλέους Μααθώνιος σ. 91 ἀρ. 5.
Πυρίον σ. 225 ἀρ. 5.
Πυρρίας Πύρρου Ἡρακλεώτης σ. 7 ἀρ. 12.
Πυρρίδας Ἀθανίηος σ. 16.
Πύρρος (Ἡρακλεώτης) σ. 7 ἀρ. 12, Π. Μναστιχίδαο σ. 16.
Πώλλα Βαλαρία σ. 113 ἀρ. 6.

Ρ.

Ῥᾴδιος ἐγ Κολλ. οι. σ. 89 ἀρ. 1 II.
Ροίτειον σ. 115 ἀρ. 1.

Σ.

Σαλαμίνιοι ὁ δῆμος ὁ Σ. σ. 173 ἀρ.4.
Σαλαμίνιος σ. 38 ἀρ. α'.
Σαλαμὶς σ. 117 κ. ἑ. ἀρ. 1.
Σάλε σ. 115 ἀρ. 1.
Σαμιάδης σ. 25 ἀρ. 5.
Σάμιοι σ. 33.
Σάμος ὁ δῆμος ὁ ἐν Σ. σ. 64 ἀρ. 3
Σατυρίων (Ἐρχιεὺς) σ. 18 ἀρ. 1.
Σεβαστός σ. 191 ἀρ. 4 κ. 5.
Σέλευκος σ. 170 ἀρ. ζ'.
Σεραπιὰς Φιρμανία Εὐγαμία Σ. σ. 112 ἀρ. 5.
Σεριοτειχῖται σ. 186 ἀρ. 2.
Σέρμε σ. 115 ἀρ. 1.
Σέρρειον σ. 115 ἀρ. 1.
Σ]ημαρέτα σ. 170 ἀρ. 2 θ'.
Σημαχίδης σ. 91 ἀρ. 7.
Σίγγιοι σ. 115 ἀρ. 1.
σίγλοι Μηδικοὶ σ. 221 ἀρ. 1.
Σκαμβονίδαι σ. 88 ἀρ. 1 I B'.
Σκιάθιος σ. 207 ἀρ. 2.
Σκίαθος σ. 206 ἀρ. 2.
Σκιροφοριὼν σ. 186 ἀρ. 3.
Σμῖκρος σ. 154.
Σοllιθέας(;) σ. 94 ἀρ. 1.
Σόλιος ἀπὸ Κύπρου σ. 165 ἀρ. ζ'.
Σόστρατος σ. 44.
Σούνιον Διονυσου Ἀτηνιέως γυνὴ σ. 7 ἀρ. 15.
Σοφοκλῆς Μητροδώρου σ. 192 ἀρ. 14.
Σταγόνιον σ. 98 ἀρ. 8.
Στράτης Νικοβούλου Αἰτωλὸς σ. 25 ἀρ. 8.
Στράτιος Αἰτωλὸς σ. 26 ἀρ. 10, Σ. Τιμάνορος Γαργήτιος σ. 25 ἀρ. 2.
Στρατοκλῆς Στράτωνος Κυδαθηναιεὺς σ. 74 ἀρ. 6.
Στράτων (Κυδαθηναιεὺς) σ. 74 ἀρ 6.
Συβαλήτιος σ. 39 ἀρ. δ' 1.
Σύνδρομος; Κα]λλιστρατίδου Τρικορύστιος σ. 137 ἀρ. 1.
Σφήττιος σ. 192 ἀρ. 13.
Σωκλῆς Ὀρχομένιος σ. 163 ἀρ. 6.
Σωκράτης σ. 7 ἀρ. 10, Σ. (Σικυώνιος) σ. 26 ἀρ. 14.
Σώσανδρος Ἐρέννιος Σ. Ἀτηνιεὺς σ. 183 ἀρ. 1.
Σωσίβιος Ἀπολλωνίου Ἡρακλεώτης σ. 26 ἀρ. 9.
Σωσίνομος σ. 65 ἀρ. 2.
Σωτηρίχα σ. 46 ἀρ. 5.
Σωφρόνα σ. 170 ἀρ. δ'.

Τ.

ταμίαι τῆς θεοῦ σ. 55, 118 ἀρ. 2.
Τεισικλέης σ. 12.
Τελεσίφρων Μυρρινόσιος σ. 166 ἀρ. θ'.
Τήλιος σ. 7 ἀρ. 13.
Τήνιοι σ. 222 ἀρ. 2.
Τιμάνωρ (Γαργήττιος) σ. 25 ἀρ. 2.
Τίμαρχος σ. 102.
Τιμησίαναξ Τιμησιάνακτος Ἐπιεικίδης σ. 18 ἀρ. 1.
Τιμοκράτεις σ. 127 ἀρ. 4.
Τιμοκράτης Ἐλευσίνιος σ. 164 ἀρ. β'.
Τλησωνίδης (Πελλανεὺς) σ. 221 ἀρ. 1.
ΤΟΡΗΤΟΣ σ. 85.
Τράῖλος σ. 115 ἀρ. 1.
Τρικορύσιος σ. 137 ἀρ. 1.
Τρινεμειεὺς σ. 114 ἀρ. 8
τριττύαρχος σ. 112 ἀρ. 4.
τροφὸς σ. 164 ἀρ. δ'.

Υ.

Ὑβάδης σ. 122 ἀρ. 6.
Ὑγίεια (Ἀθηναία) σ. 32.

Φ.

Φάλακρος Παιανιεὺς σ. 89 ἀρ. 1 ΙΙ.
Φανοκλῆς ἐγ Κοί. οἰκ. σ. 87 ἀρ. 1 Ι Α', σ. 88 ἀρ. 1 ΙΒ'.
Φαρβέλιοι σ. 115 ἀρ. 1.
Φασηλίτης σ. 221 ἀρ. 1.
Φιλέας σ. 140 ἀρ. 1.
Φίλερμος (τεχνίτης) σ. 208 ἀρ. 3.
Φιλιππίδης (Παιανεὺς) σ. 66 ἀρ. 2.
Φιλο. . . . σ. 85.
Φιλοκλῆς σ. 89 ἀρ. 1 ΙΙ.
Φιλοκλῆς σ. 164 ἀρ. α'.
Φιλομειλίδας σ. 16.
Φιλόμηλος Φιλιππίδο Παιανιεὺς σ. 66 ἀρ. 2.
Φίλον Ἐνπορίονος (τεχνίτης) σ. 92 ἀρ. 9.
Φιλόστρατος Φιλοστράτου Κηφισιεὺς σ. 186 ἀρ. 1, Φ. Φιλοστράτου Κολωνῆθεν σ. 18 ἀρ. 1.
Φιλότιμος (Σφήττιος) σ. 186 ἀρ. 1.
Φίλτων σ. 66. ἀρ. 1.
Φίλων σ. 26 ἀρ. 13, Φ. Ἀμινίχιος σ. 16.
Φιντίας (τεχνίτης) σ. 126.
Φιρμανία Εὐγαμία Σεραπιὰς σ. 112 ἀρ. 5.
Φιρμάνιος Αἰγιαλὸς σ. 112 ἀρ. 5.
Φλυεὺς σ. 42 ἀρ. 17, 91 ἀρ. 5.
φρατήρ, φρατέρες, φρατρίαρχος σ. 161 κ.ἑ.
Φρεάρριος σ. 25 ἀρ. 1, 63 ἀρ. 1, 98 ἀρ. 9.
Φρυνίσκος σ. 114 ἀρ. 8.
Φωκαΐδες, Φωκαΐκῶ σ. 221 ἀρ. 1.
Φωκίων (ἄρχων) σ. 138 ἀρ. 2.

Χ.

Χαίρβων σ. 165 ἀρ. ε'.
Χαιρέδοτος Χαιρήμονος Φρεάρριος σ. 25 ἀρ. 1.
Χαιρέδεμος Φιλέα σ. 140 ἀρ. 1,
Χαιρήμων (Φρεάρριος) σ. 25 ἀρ. 1.
Χαλκεῖα σ. 118 ἀρ. 2 (πρβ. σ. 139 σημ. 1).
χαλκίον σ. 55.
Χαρακτίδης Εὐκράτος σ. 165 ἀρ. ς'.
Χαρέας Παλεὺς σ. 98 ἀρ 7.
Χαρίδημος Ἡροδίκου Ἐπικηφίσιος σ. 137 ἀρ. 1.
Χαρῖνος Οἰνοβίο κήρυξ σ. 111 ἀρ. 2.
χάρτης σ. 118 ἀρ. 2.
Χερρόνεσος σ. 112 ἀρ. 3.
Χῖοι σ. 112 ἀρ. 3.
Χῖος σ. 118 ἀρ. 3.
χορηγεῖν σ. 115 ἀρ. 2.
Χρήσιμος (Λαοδικεὺς) σ. 7 ἀρ. 11.
Χσένακος Ἀρθμονείδο(;) (τεχνίτης) σ. 225 ἀρ. 5.

. . . . ιπος (τεχνίτης) σ. 200.
. . . . υμος (τεχνίτης) σ. 140 ἀρ. 4.

—

Heliopolitanus σ. 190 ἀρ. 3.

I. O. M. / Mercurius / Q. Tedius Maximus / Venus } σ. 190 ἀρ. 3.

ΠΙΝΑΞ ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΣ

ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Ἀνασκαφαί.

Ἐν Ἀκροπόλει, (ὑπὸ Καββαδία, δαπάναις Ἀρχ. Ἑταιρίας καὶ Γεν. Ἐφορείας) σ. 10 ἀρ. 1, σ. 30 ἀρ. 1, σ. 43 ἀρ. 1, σ. 54 ἀρ. 1, σ. 81 ἀρ. 1, σ. 101 ἀρ. 1, σ. 123, σ. 153 ἀρ. 1, σ. 168 ἀρ. 1, σ. 180 ἀρ. 1, σ. 201 ἀρ. 1, σ. 219 ἀρ. 1. — Ἐν Ἀθήναις παρὰ τὸν ἔξω Κεραμικὸν (ὑπὸ Στάη, δαπάναις Γεν. Ἐφορείας) σ. 13 ἀρ. 2, σ. 32 ἀρ. 2.—Ἐν τῷ παρὰ τὰς Θήβας Καβιρίῳ (ὑπὸ Γερμανικοῦ Ἰνστιτούτου) σ. 14 ἀρ. 3, σ. 62 ἀρ. 4. — Ἐν Πειραιεῖ (ὑπὸ Γαλλικῆς Σχολῆς καὶ ὑπὸ Γεν. Ἐφορείας) σ. 17 ἀρ. 4, σ. 132 ἀρ. 5. — Ἐν Διονύσῳ Ἀττικῆς (ὑπὸ Ἀμερικανικῆς Σχολῆς) σ. 17 ἀρ. 5, σ. 33 ἀρ. 3, σ. 46 ἀρ. 3, σ. 205 ἀρ. 7. — Ἐν Τανάγρᾳ (ὑπὸ Γενικῆς Ἐφορείας διὰ Ε. Κορομάντσου) σ. 34 ἀρ. 5, σ. 45 ἀρ. 2, σ. 56 ἀρ. 2, σ. 84 ἀρ 2, σ. 105 ἀρ. 2, σ. 125 ἀρ. 2, σ. 155 ἀρ. 2, σ. 170 ἀρ. 2, σ. 181 ἀρ. 2, σ. 204 ἀρ. 2. — Ἐν Ἀμοργῷ (ὑπὸ Γαλλικῆς Σχολῆς) σ. 33 ἀρ. 4, σ. 46 ἀρ. 4.—Ἐν Μυκήναις (ὑπὸ Τσούντα δαπάναις Ἀρχ. Ἑταιρίας) σ. 47 ἀρ. 5, σ. 110 ἀρ. 4, σ. 131 ἀρ. 4, σ. 155 ἀρ. 2, σ. 170 ἀρ. 3, σ. 182 ἀρ. 3, σ 204 ἀρ. 3, σ. 220 ἀρ. 2. — Ἐν τῷ ἐνταῦθα Ὀλυμπιείῳ καὶ ἐν Ἐλευσῖνι (ὑπὸ Ἀρχ. Ἑταιρίας) σ. 47 ἀρ. 6, σ. 63 ἀρ. 5, σ. 86 ἀρ. 4. — Ἐν Μαντινείᾳ καὶ Τεγέᾳ (ὑπὸ Γαλλικῆς Σχολῆς) σ. 62 ἀρ. 3, σ. 86 ἀρ. 3, σ. 110 ἀρ. 3, σ. 131 ἀρ. 3, σ. 205 ἀρ. 5, σ. 220 ἀρ. 4. — Ἐν Παλαιᾷ Ἐπιδαύρῳ (ὑπὸ Στάη δαπάναις Γεν. Ἐφορείας) σ. 155 ἀρ. 4.—Ἐν Δεκελείᾳ (ὑπὸ Μύντερ) σ. 159 ἀρ. 5.—Ἐν Ἀκραιφνίῳ (ὑπὸ Γαλλικῆς Σχολῆς) σ. 172 ἀρ. 4.—Παρὰ τὰς Θεσπιὰς (ὑπὸ Γαλλικῆς Σχολῆς) σ. 182 ἀρ. 4, σ. 204 ἀρ. 4, σ. 220 ἀρ. 3. — Ἐν Ἀργολίδι (ὑπὸ Ι. Κοφινιώτου δαπάναις Γεν. Ἐφορείας) σ. 205 ἀρ. 6.

Διάφορα εὑρήματα.

Ἐν Βαρβασαίνῃ Ἠλείας σ. 19 ἀρ. 2. — Ἐν Πειραιεῖ σ. 35 ἀρ. 6. — Ἐν Αἰγίνῃ σ. 36 ἀρ. 7.—Ἐν Ἀκαρνανίᾳ σ. 37 ἀρ. 8.—Ἐν Τυρνάβῳ σ. 37 ἀρ. 9. —Ἐν Ἀθήναις σ. 115 ἀρ. 6 —Ἐν δήμῳ Κορυθίου Ἀρκαδίας σ. 116 ἀρ. 6.— Ἐν Θεσσαλίᾳ σ. 116 ἀρ. 7. — Ἐν Ὀρχομενῷ Ἀρκαδίας σ. 163 ἀρ. 6. — Ἐν Ἀθήναις σ. 188 ἀρ. 6.—Ἐν Ἀκραιφνίῳ (Καρδίτσῃ) σ. 192 ἀρ. 7.

Ἐργασίαι Γεν. Ἐφορείας.

Ἀνασκαφαί, ἴδ. ἀνωτέρω —Κατάταξις τῶν ἐν τῷ Μουσείῳ Ἀκροπόλεως ἀγαλμάτων (ὑπὸ Καββαδία) σ. 20 ἀρ. 1 κ. ἑ. μέχρι σ. 226 ἀρ. 1. — Ἵδρυσις Ἀρχαιοφυλακείου (Antiquarium) ἐν τῷ ἐθνικῷ Μουσείῳ (ὑπὸ Καββαδία καὶ Στάη) σ. 21 ἀρ. 4 κ. ἑ.—Ἐργασίαι ἐν τῷ ἐθνικῷ Μουσείῳ σ. 21 ἀρ. 3 κ. ἑ.... σ. 226 ἀρ 3 —Μικρὸς κατάλογος ἐθνικοῦ Μουσείου σ. 22 ἀρ. 5.— Ἐγκύκλιος περὶ τῶν καθηκόντων καὶ τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐφόρων ἀρχαιοτήτων σ. 22 ἀρ. 1. — Κατασκευὴ φυλακείου ἐν τῷ Διονυσιακῷ θεάτρῳ σ. 23 ἀρ. 3. — Μεταφορὰ τῶν ἐν τῇ Ἀκροπόλει ἐπιγραφῶν εἰς τὸ ἐθνικὸν Μουσεῖον σ 48 ἀρ. 2. — Ἵδρυσις ἐπιγραφικοῦ Μουσείου σ. 48 ἀρ. 2.—Ἀνακάθαρσις τῆς Ἀκροπόλεως, κατεδάφισις τῶν

ἐντὸς αὐτῆς καὶ τῶν πρὸ τῶν προπυλαίων μεσαιωνικῶν νεωτέρων τειχῶν σ. 68 ἀρ. 3, σ. 92 ἀρ. 2 κ. ἑ.... σ. 194 ἀρ. 2. — Διάταγμα περὶ ὀνομασίας τῆς Γεν. Ἐφορείας σ. 69 ἀρ. 1.—Διάταγμα περὶ ὀνομασίας τοῦ Κεντρ. Μουσείου σ. 69 ἀρ. 2. — Μεταφορὰ τῶν ἐν τῷ παρὰ τὴν Ἀκρόπολιν οἰκίσκῳ εὑρημάτων τοῦ Ἀσκληπιείου εἰς τὸ ἐθν. Μουσεῖον σ. 210 ἀρ. 2. — Μεταφορὰ τῶν ἐν τῇ Ἀκροπόλει καὶ περὶ αὐτὴν μαρμάρων Βυζαντινῆς γλυπτικῆς εἰς τὸ ἐθν Μουσεῖον σ. 210 ἀρ. 2.—Ἐργασίαι ἐν Δαφνίῳ σ. 226 ἀρ. 4. — Μέτρα πρὸς συντήρησιν τῶν χαλκῶν καὶ τῶν ἐγχρωμάτων ἀγαλμάτων σ. 227 ἀρ. 2.

Ἐργασίαι ἐν τοῖς Μουσείοις.

Κατάταξις τῶν ἐν τῷ Μουσείῳ Ἀκροπόλεως ἀγαλμάτων σ. 20 ἀρ. 1. . . . σ. 226. — Ἵδρυσις Ἀρχαιοφυλακείου ἐν τῷ Ἐθν. Μουσείῳ σ. 21 ἀρ. 4 κ. ἑ. — Οἰκοδομητικαὶ ἐργασίαι ἐν τῷ Ἐθν. Μουσείῳ σ. 21 ἀρ. 3 κ. ἑ. . . σ. 226 ἀρ. 3.—Μικρὸς κατάλογος ἀγαλμάτων τοῦ Ἐθν. Μουσειου σ. 22 ἀρ. 5.—Οἰκοδομὴ δευτέρου Μουσείου ἐν τῇ Ἀκροπόλει σ. 21 ἀρ. 2. . . . σ. 92 ἀρ. 1. — Κατασκευὴ ψηφιδωτοῦ ἐδάφους ἐν τῷ Ἐθν. Μουσείῳ σ. 38 ἀρ. 2. . . . σ. 176 ἀρ. 1.—Μεταφορὰ τῶν ἐν τῇ Ἀκροπόλει ἐπιγραφῶν εἰς τὸ Ἐθν. Μουσεῖον σ. 48 ἀρ. 2.—Διάταγμα περὶ ὀνομασίας τοῦ Κεντρ. Μουσείου σ. 69 ἀρ. 2.— Περὶ νομισματικοῦ Μουσείου σ. 70 ἀρ. 3 καὶ 4. — Σύνταξις καταλόγου τῶν ἐπιγραφῶν σ. 50 ἀρ. 3, σ. 93 ἀρ. 3 κτλ.—Κατασκευὴ ψηφιδωτοῦ ἐδάφους ἐν τῷ Μουσείῳ τῆς Ἀκροπόλεως καὶ μεγέθυνσις τῶν παραθύρων σ. 117 ἀρ. 1, σ. 176 ἀρ. 1.—Ἀνασκαφὴ τοῦ ἐδάφους τοῦ Μουσείου τῆς Ἀκροπόλεως σ. 104, σ. 169, σ. 176 ἀρ. 1.—Μεταφορὰ τῶν ἐν τῷ παρὰ τὴν Ἀκρόπολιν οἰκίσκῳ εὑρημάτων τοῦ Ἀσκληπιείου εἰς τὸ Ἐθν. Μουσεῖον σ. 210 ἀρ. 2. — Μεταφορὰ τῶν ἐν τῇ Ἀκροπόλει καὶ περὶ αὐτὴν μαρμάρων Βυζαντινῆς Γλυπτικῆς εἰς τὸ Ἐθν. Μουσεῖον σ. 210 ἀρ. 2.—Μέτρα πρὸς συντήρησιν τῶν ἐν τοῖς Μουσείοις χαλκῶν καὶ ἐγχρωμάτων ἀγαλμάτων σ. 227 ἀρ. 2.

Προσκτήματα Ἐθν. Μουσείου.

Ἐξ Ἀθηνῶν σ. 6 ἀρ. 6—34, σ. 25 ἀρ. 1—44, σ. 41 ἀρ. 1—17, σ. 42 ἀρ. 19, σ. 51 ἀρ. 1, σ. 53 ἀρ. 6, σ. 73 ἀρ. 1—4, σ. 74 ἀρ. 6—9, σ. 80 ἀρ. 66—83, σ. 97 ἀρ. 3—4, σ. 98 ἀρ. 6—9, σ. 100 ἀρ. 30—37, σ. 122 ἀρ. 5—6, σ. 146 ἀρ. 10—12, σ. 178 ἀρ. 17—18, σ. 218 ἀρ. 97.—Ἐξ Ἐλευσῖνος σ. 5 ἀρ. 1, σ. 6 ἀρ. 5, σ. 167 ἀρ. 2—15.—Ἐκ Σικυῶνος σ. 5 ἀρ. 2, σ. 6. ἀρ. 2. —Ἐξ Ἐπιδαυρίας σ. 6 ἀρ. 4, σ. 146 ἀρ. 8, σ. 153 ὀρ. 59. —Ἐξ Αἰγίνης σ. 9 ἀρ. 35.—Ἐκ τοῦ παρὰ τὰς Θήβας Καβιρίου σ. 9 ἀρ. 36. — Ἐκ Καρδίτσης Θεσσαλίας σ. 28 ἀρ. 45. — Ἐκ Τυρνάβου σ. 42 ἀρ. 18.— Ἐκ Κερκύρας σ. 43 ἀρ. 20.—Ἐκ Λαυρίου σ. 52 ἀρ. 2, σ 74 ἀρ. 11.—Ἐξ Ἀμοργοῦ σ. 52 ἀρ. 3, σ. 53 ἀρ. 4 ἀρ. 5, σ. 76 ἀρ. 5, σ. 97 ἀρ. 1. — Ἐκ Δελφῶν σ. 53 ἀρ. 7. — Ἐκ Σάμου σ. 74 ἀρ 10.—Ἐκ Θεσσαλίας σ. 75 ἀρ. 12.—Ἐκ Τανάγρας σ. 75 ἀρ. 13—16, σ. 98 ἀρ. 10—29, σ. 147 ἀρ. 13—57, σ. 199 ἀρ. 15—23, σ. 211 ἀρ. 1—96. — Ἐκ τῆς ἐν Σύρῳ Συλλογῆς σ. 97 ἀρ. 1.—Ἐκ Πατρῶν σ. 97 ἀρ. 2.—Ἐκ Φερρῶν Θεσσαλίας σ. 98 ἀρ. 5.— Ἐκ δήμου Κορυθίου Ἀρκαδίας σ. 121 ἀρ. 1. — Ἐκ Τρικκάλων Θεσσαλίας σ. 121 ἀρ. 2.—Ἐκ Νεμέας σ. 121 ἀρ. 3.—Ἐκ Μαντινείας σ. 122 ἀρ. 4.—Ἐκ τῆς ἐν Θεσπιαῖς Συλλογῆς σ. 145 ἀρ. 1—5. — Ἐκ τῆς ἐν Τανάγρᾳ Συλλογῆς σ. 146 ἀρ. 6—7. — Ἐκ Καλαβρύτων σ. 146 ἀρ. 9. — Ἐκ Μικρασίας σ. 167 ἀρ. 1, σ. 218 ἀρ. 99.—Ἐκ Λαμίας σ. 167 ἀρ. 2, σ. 177 ἀρ. 1 σ. 200 ἀρ. 24.—Ἐξ Ἐρετρίας σ. 167 ἀρ. 3—6.— Ἐκ Βοιωτίας σ. 178 ἀρ. 16, σ. 200 ἀρ. 25. Ἐξ Ἀκραιφνίου Βοιωτίας σ. 178 ἀρ. 19—26. Ἐκ Φιλιππουπόλεως σ. 179 ἀρ. 27 καὶ 28.—Ἐκ Λονδίνου σ. 179 ἀρ. 29—32. — Ἐκ Κορινθίας(;) σ. 197 ἀρ. 1—14. Ἐκ Θήρας σ. 200 ἀρ. 26.— Ἐκ τῆς Συλλογῆς Πειραιῶς σ. 218 ἀρ. 98.

Προσκτήματα ἐπαρχιακῶν Μουσείων.

Μουσείου Πειραιῶς σ. 18 ἀρ. 1, σ. 38 ἀρ. 1, σ. 49 ἀρ. 1, σ. 140 ἀρ. 4, σ. 163 ἀρ. 3, σ. 194 ἀρ. 3.— Μουσείου Σύρου σ 49 ἀρ. 2, σ. 119 ἀρ. 4.— Μουσείου Ἀρκαδίας (Τριπόλεως) σ. 116 ἀρ. 6, σ. 140 ἀρ. 5, σ. 220 ἀρ. 4, σ. 163 ἀρ. 6.—Μουσείου Θεσπιῶν (Ἐρημοκάστρου) σ. 220 ἀρ. 3.— Μουσείου Τεγέας (Πιαλὶ) σ. 220 ἀρ. 3.

Κατάσχεσις ἀρχαίων.

Ἀρχαῖα εὑρεθέντα ἐν Καβιρίῳ Βοιωτίας σ. 15.— Παρὰ Καρδίτσαν Θεσσαλίας σ. 28 ἀρ. 45.—Ἐν Λαυρίῳ παρὰ Θεοδώρῳ Μουστάκη σ. 28 α'—ζ'.—Ἐν Θήβαις παρὰ Ταξιάρχῃ Μάμαλη σ. 39 ἀρ. 1. — Ἐν Θήβαις παρὰ τῷ διευθυντῇ τῆς πρὸς ἀποξήρανσιν τῆς Κωπαΐδος ἑταιρίας σ. 39 ἀρ. 2. — Ἐν Καρδίτσῃ σ. 40 ἀρ. 3.— Ἐν Πειραιεῖ παρὰ Δ. Ῥάππᾳ σ. 43 ἀρ. 20. — Ἐν Ἀμοργῷ παρὰ Ἰωάν. Βλαβιανῷ σ. 50 ἀρ. 4.—Ἐν Ἀθήναις παρὰ Ἐπ. Σκαρβούρῃ σ. 51 ἀρ. 1.— Ἐν Ἀθήναις παρὰ Πέτρῳ Ῥούσῳ σ. 53 ἀρ. 6.— Ἐν Ἀθήναις παρὰ Ἰω. Ἐρνέρη σ. 81 ἀρ. 81.—Ἐν Ἀθήναις παρὰ χήρᾳ Λιακοπούλου.—Ἐν Θεσσαλίᾳ παρὰ Καραγιάννῃ σ. 98 ἀρ. 5.—Ἐν Θεσσαλίᾳ παρὰ Θεοδώρῳ Γουρνάρῃ σ. 116 ἀρ. 7.—Ἐν Ἀθήναις παρὰ Β. Νοστράκῃ σ. 119 ἀρ. 2 —Παρὰ Τρίκκαλα (χωρίον Κριτσίνι) Θεσσαλίας σ. 121 ἀρ. 2.— Ἐν Νεμέᾳ σ. 121 ἀρ. 3.—Ἐν Ἀθήναις παρὰ Β. Νοστράκῃ σ. 141 ἀρ. 1. — Ἐν δήμῳ Λαπαθῶν Καλαβρύτων παρὰ Ἀγγ. Βλάσῃ σ. 146 ἀρ. 9.— Ἐν Λαμίᾳ σ. 167 ἀρ. 2. — Ἐν Πειραιεῖ παρὰ Β. Σάββᾳ ἢ Κατσαρῷ σ. 195 ἀρ. 3.—Παρὰ Μιχαὴλ Ἀλμπανοπούλῳ σ. 197 ἀρ. 1—14.

Ἀγορὰ ἀρχαίων.

Ἐν Ἀμοργῷ παρὰ Δ. Πρασίνου σ. 52 ἀρ. 3.— Ἐκ Θήρας παρὰ Ἀρχ. Ἑταιρίας σ. 200 ἀρ. 26.

Δωρηταὶ ἀρχαίων.

Ἀναστ. Μπαλᾶς σ. 6 ἀρ. 3.—Ν. Ἀργυρὸς σ. 74 ἀρ. 4.—Στ. Σκουλούδης σ. 74 ἀρ. 6—9.—Πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως Χ. Τρικούπης σ. 74 ἀρ. 10.—Ἐρ. Σχλίεμανν σ. 97 ἀρ. 3.— Ἐρνέστος Νοννὸτ σ. 119 ἀρ. 4.— Πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως Χ. Τρικούπης σ. 153 ἀρ. 58. — Ἀθ. Ἀποστολίδης ἰατρός, διὰ τοῦ Προέδρου τῆς κυβερνήσεως Χ. Τρικούπη σ. 167 ἀρ. 1.—Ἀναστ. Μπέσιος σ. 177 ἀρ. 1 —Γ. Σωτηριάδης σ. 179 ἀρ. 27.—Μητροπολίτης Φιλιπποουπόλεως σ. 179 ἀρ. 28.—Λόρδος Γέρσεϋ διὰ τοῦ Προέδρου τῆς κυβερνήσεως σ. 29—32.—Κωνστ. Ἀγγελῖνος σ. 200 ἀρ. 25.—Δωρεαὶ ὑπ' ἀνωνύμων διὰ τοῦ Προέδρου τῆς κυβερνήσεως Χ. Τρικούπη σ. 218 ἀρ. 99.

Προσωπικά.

Στάης σ. 23 ἀρ. 2.—Λαμπάκης σ. 40 ἀρ. 4, σ. 142 ἀρ. 2.—Φίλιος σ. 40 ἀρ. 5.—Λόλλιγκ σ. 50 ἀρ. 3.—Pick σ. 71 ἀρ. 4.—Π. Καστρωμένος σ. 142 ἀρ. 2.—Χ. Τσούντας σ. 142 ἀρ. 2.—Π. Εὐστρατιάδης σ. 120 ἀρ. 3.

Ξυλογραφήματα.

Ἐπιγραφὴ χαλκῆ σ. 55.—Ἐπιγραφὴ σ. 82.—Ἐπιγραφὴ σ. 94.—Ἐπιγραφὴ σ. 95.— Ἀνάγλυφον σ. 123.—Ἀνάγλυφον σ. 124.— Ἀρχαῖα τείχη σ. 160.— Ἐπιγραφαὶ σ. 173.— Τοξοειδὴς πύλη σ. 189.— Ἐπιγραφαὶ σ. 202.— Ἐπιγραφαὶ σ. 225.

ΠΡΟΣΑΡΤΗΜΑ ΤΟΥ ΑΡΧ. ΔΕΛΤΙΟΥ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1888

ΣΧΕΤΙΚΑ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΛΟΠΗΝ

ΤΟΥ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ

Ἐν τῷ Δελτίῳ τούτῳ (σελ. 71 κ. ἀ.) ἐξετέθησαν τὰ τῆς προσκλήσεως καὶ ἐνταῦθα ἐλεύσεως τοῦ διδάκτορος Pick ὡς νομισματογνώμονος πρὸς σύνταξιν καταλόγου, κατάταξιν καὶ ἐξέλεγξιν τῶν ἐν τῷ νομισματικῷ Μουσείῳ ὑπολειφθέντων μετὰ τὴν γενομένην ἐν αὐτῷ κλοπὴν νομισμάτων.

Ἀφικόμενον ἐνταῦθα τὸν κ. Pick διώρισεν ἡ ἀνακριτικὴ ἀρχὴ νομισματογνώμονα πρὸς ἐξέλεγξιν τῶν ἐν τῷ Μουσείῳ νομισμάτων καὶ ἑτέρων νομισμάτων κατασχεθέντων ἐν Παρισίοις. Οὗτος προθύμως ἐδέχθη νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην καὶ ἔδωκε μάλιστα καὶ τὸν νενομισμένον ὅρκον. Ἀλλ' εὐθὺς ἅμα ἀρξαμένης τῆς ἐργασίας, τοιαύτην διαγωγὴν ἐδείκνυε, οἵα ἐξέπληξε τοὺς ἑτέρους σὺν αὐτῷ διωρισμένους πραγματογνώμονας. Ἔπρεπεν ἀληθῶς ἔκτοτε νὰ ἀπολυθῇ τῆς ἧς προσελήφθη προσωρινῆς θέσεως νομισματογνώμονος· εἰς τοιοῦτον ὅμως μέτρον δὲν προέβαινεν ἡ Γενικὴ Ἐφορεία, ἀλλὰ τοὐναντίον ἀνεκτικώτατα πρὸς αὐτὸν προσηνέχθη οὐχὶ αὐτοῦ ἕνεκα ἀλλὰ χάριν τῶν συστησάντων αὐτόν, οἵτινες δὲν ἐδύναντο νὰ γνωρίζωσι βεβαίως τὸν χαρακτῆρα αὐτοῦ οὐδεμίαν πεῖραν ἔχοντες τῆς διαγωγῆς του. Προϊούσης ὅμως τῆς ἐργασίας ὁ κύριος οὗτος κατέστη ἀφόρητος καὶ ἡ διαγωγὴ αὐτοῦ σκανδαλωδεστάτη, ὥστε ἐδέησε νὰ ληφθῶσι τὰ προσήκοντα κατ' αὐτοῦ μέτρα.

Τὰ τῆς διαγωγῆς ταύτης τοῦ κ. Pick ἠναγκάσθη μετὰ λύπης ἡ Γενικὴ Ἐφορεία νὰ δημοσιεύσῃ ἐν μέρει ἕνεκα ἐκδόσεως φυλλαδίου «ἡ κλοπὴ τοῦ ἐν Ἀθήναις νομισματικοῦ Μουσείου» ὑπὸ Ι. Σβορώνου, πρώην βοηθοῦ ἐν τῷ Μουσείῳ τούτῳ, ὅπερ σκάνδαλον προὐξένησεν ἐνταῦθα διὰ τὰς ἐν αὐτῷ συκοφαντίας· ὁ συγγραφεὺς τοῦ φυλλαδίου στενῶς συνέδεσεν ἑαυτὸν διὰ τῶν ἐν τῷ φυλλαδίῳ του τούτῳ πρὸς τὸν κ. Pick.

Μετ' ἐκπλήξεως ἴσως θὰ λάβῃ γνῶσιν τῶν γεγονότων καὶ τῆς ἀληθείας ὁ ἀναγνώσων τὰ ἑπόμενα, ἃ ἀποβλέπουσιν ἐπίσης εἴς τε τὸν κ. Σβορῶνον καὶ εἰς τὸν κ. Pick.

Ἅμα τῇ ἐκδόσει τοῦ φυλλαδίου ἐδημοσιεύθησαν ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Γενικῆς Ἐφορείας ἐν ταῖς ἐνταῦθα ἐκδιδομέναις ἐφημερίσιν «Ἀκροπόλει» (15 Ἰανουαρίου 1889) καὶ «Νέα Ἐφημερίδι» (16 Ἰανουαρίου) τὰ ἑξῆς:

Ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ κλοπὴ τοῦ ἐν Ἀθήναις νομισματικοῦ μουσείου» ἐδημοσιεύθη φυλλάδιον ὑπὸ Ἰωάννου Ν. Σβορώνου πρώην βοηθοῦ τοῦ μουσείου τούτου, ἐν ᾧ σὺν ἄλλοις τοιαῦται μομφαὶ ἐκτίθενται κατὰ τῆς γενικῆς ἐφορείας καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ἐργαζομένων, οἷαι ὑπόκεινται ἐν μέρει εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ποινικῶν δικαστηρίων, περὶ οὗ ἐνηργήθησαν ἁρμοδίως τὰ δέοντα. Ἐνταῦθα χάριν τῶν ἀγνοούντων τὰ πράγματα ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς:

α') Δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι οἱ ἐν τῇ γενικῇ ἐφορείᾳ ὑ π ε β ο ή θ η σ ά ν ποτε τὴν ἀνάκρισιν κατὰ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ νομισματικοῦ μουσείου, διότι οὐδὲ εἶδον ποτὲ οὐδὲ συνωμίλησαν μετὰ τοῦ εἰσαγγελέως ἢ μετὰ τοῦ ἀνακριτοῦ, εἰμὴ μετὰ μῆνας πολλοὺς ἀπὸ τῆς διαπραχθείσης κλοπῆς, ὅτε τὸ πρῶτον προσεκλήθησαν, μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν ἐν Παρισίοις τῶν κλαπέντων νομισμάτων, νὰ ἐξετασθῶσιν ὡς μάρτυρες, δηλ. μετὰ μῆνας πολλούς, ἀφ' ὅτου ὁ μὲν Σβορῶνος, καθ' οὗ ὑπόνοιαι τῆς ἀνακρίσεως ἠγέρθησαν ἀπὸ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς κλοπῆς, εἶχε προφυλακισθῆ καὶ ἀποφυλακισθῆ, ὁ δὲ κ. Ποστολάκας εἶχε τεθῆ ὑπ' ἀνάκρισιν. Ταῦτα δύνανται νὰ βεβαιώσωσιν ὅ τε εἰσαγγελεὺς καὶ ὁ ἀνακριτής· βεβαιοῦνται δὲ καὶ ἐκ τῆς χρονολογίας τῆς παρὰ τῇ ἀνακρίσει καταθέσεως αὐτῶν.

β') Δὲν εἶναι ἀληθές, ὅτι ἡ γεν. ἐφορεία προσεκάλεσεν ἐκ Βερολίνου τὸν κ. Πὶκ ὡς νομισματογνώμονα ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ μεταχειρισθῇ αὐτὸν ὡς ὄργανον πρὸς ἐ ν ο χ ο π ο ί η σ ι ν τοῦ Ποστολάκα. Ὁ γεν. ἔφορος λαβὼν ἐντολὴν παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐκκλησιαστικῶν νὰ προσκαλέσῃ νομισματογνώμονα ἐξ Εὐρώπης, ἀπετάθη πρὸς στενὸν φίλον τοῦ κ. Ποστολάκα, πρὸς τὸν γενικὸν γραμματέα τοῦ ἀρχ. Ἰνστιτούτου κ. Conze, ὅστις ἀπήντησε τῷ Καββαδίᾳ ὅτι εὐχαρίστως θὰ συνίστα αὐτῷ νομισματογνώμονα, ἀλλ' ἐφοβεῖτο ὅτι τοῦτο θὰ ἐπίκραινε τὸν Ποστολάκαν, μεθ' οὗ συνεδέετο διὰ τ ρ ι α κ ο ν τ α ε τ ο ῦ ς φ ι λ ί α ς. Ὁ Καββαδίας τῷ ἀπήντησεν, ὅτι ἡ ἔλευσις ἐνταῦθα νομισματογνώμονος δὲν θὰ ἐπίκραινε τὸν Ποστολάκαν, διότι οὗτος δὲν ἦτο πλέον διευθυντὴς τοῦ μουσείου. Εἰς ταῦτα ἀπήντα ὁ Κόντσε διὰ τῆς ἀπὸ 20 Μαρτίου 1888 ἐπιστολῆς του τάδε: «Ἤδη ἐν τῇ πρώτῃ μου ἀπαν-

τήσει πρὸς τὴν ἐπιστολήν σας τῆς 9ης τρέχοντος μηνὸς ἐξέφρασα τὴν μέριμνάν μου περὶ τῆς τύχης τοῦ παλαιοῦ φίλου μου Ποστολάκα· σήμερον δὲ ἐπιστολὴ αὐτοῦ μοὶ βεβαιοῖ, ἣν δὲν ἐδυνάμην κἂν νὰ ἀναλογισθῶ λυπηρὰν αὐτοῦ τύχην». Ἀλλ' ὁ Καββαδίας ἐπέμενε μέχρι τέλους παρ' αὐτῷ νὰ συστήσῃ νομισματογνώμονα, παρεκάλεσε δὲ καὶ τὸν διευθυντὴν τοῦ ἐνταῦθα Ἰνστιτούτου κ. Δαϊρπφελδ καὶ τὸν κ. Βόλτερς νὰ ἐκθέσωσιν αὐτῷ πῶς ἔχουσιν ἐνταῦθα τὰ πράγματα καὶ ὅτι ἐκ τῆς ἐλεύσεως νομισματογνώμονος δὲν ἔχει τι νὰ πάθῃ ὁ Ποστολάκας, τουναντίον νομισματογνώμων συσταινόμενος παρὰ τοῦ Κόντσε θὰ παρεῖχε πᾶσαν ἐγγύησιν ὅτι θὰ εἰργάζετο εἰλικρινῶς καὶ εὐσυνειδήτως πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας. Οὕτως ἐπείσθη ὁ Κόντσε καὶ συνέστησε τὸν Πίκ. Ἂν λοιπὸν ὑπῆρχεν ἐπιθυμία τις παρὰ τῇ γεν. ἐφορείᾳ πρὸς ἐνοχοποίησιν τοῦ Ποστολάκα, δὲν θὰ ἐδείκνυεν ὁ γεν. ἔφορος τοιαύτην ἐπιμονὴν ἵνα ἔλθῃ ἐνταῦθα νομισματογνώμων τῆς ἐκλογῆς καὶ συστάσεως τοῦ Κόντσε, τοῦ θερμοῦ φίλου τοῦ κ. Ποστολάκα.

Ἀφικομένου δὲ ἐνταῦθα τοῦ Pick ὠνομάσθησαν ὑπὸ τῆς ἀνακρίσεως δύο ἐπιτροπαὶ πρὸς ἐξέλεξιν τῶν τοῦ νομισματικοῦ Μουσείου, ἡ μὲν τριμελὴς ἐκ τῶν Pick, Καββαδία καὶ Στάη, ἡ δὲ τετραμελὴς ἐκ τῶν αὐτῶν καὶ ἐκ τοῦ διδάκτορος Ἀ. Λόλλιγκ.

Ἡ τριμελὴς ἐπιτροπὴ εἶχεν ἐντολὴν παρὰ τῆς ἀνακρίσεως νὰ ἐξετάσῃ τὰ ἐν Παρισίοις καὶ Γενεύῃ κατασχεθέντα νομίσματα τοῦ Ῥαυτοπούλου 1210 ἐν ὅλῳ τὸν ἀριθμὸν καὶ ἀποφανθῇ ἂν ταῦτα καὶ πόσα τούτων ἀνήκουσιν εἰς τὴν κλαπεῖσαν Συλλογὴν τοῦ ἡμετέρου Νομισματικοῦ Μουσείου. Παραβαλοῦσα δὲ τὰ 1210 νομίσματα ταῦτα πρὸς τὰ ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν κλαπέντων περιγραφόμενα ἐξήγαγεν ὅτι μόνον 532 ἐξ αὐτῶν προήρχοντο μετὰ πολλῆς πιθανότητος ἐκ τῆς συλλογῆς τοῦ Μουσείου. Τοῦτο ἐβεβαίωσαν καὶ τὰ τρία μέλη ἀπὸ κοινοῦ καὶ ὁμοφώνως (Pick, Καββαδίας Στάης) διὰ τῆς ἀπὸ 7 Σεπτεμβρίου 1887 ἐκθέσεώς των πρὸς τὸν ἀνακριτήν. Ἀλλ' ὁ διατριβογράφος οὐδὲν περὶ τῆς ὁμοφώνου ταύτης ἐργασίας τῆς ἐπιτροπῆς λέγει, διότι δὲν ἐδύνατο νὰ παραστήσῃ τοὺς Καββαδίαν καὶ Στάην δ ι α φ ω ν ο ῦ ν τ α ς πρὸς τὸν Πὶκ καὶ θέλοντας οὕτω νὰ ἐνοχοποιήσωσι τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Μουσείου.

Ἡ τετραμελὴς ἐπιτροπὴ (Πίκ, Καββαδίας, Στάης καὶ Λόλλιγκ) εἶχε πρωτίστην ἐντολὴν παρὰ τῆς ἀνακρίσεως νὰ παραβάλῃ τὰ ἐν τῇ νομισματικῇ συλλογῇ ὑπάρχοντα νομίσματα πρὸς τοὺς ὑφισταμένους καταλόγους καὶ ἀποφανθῇ ἂν ὑπάρχωσι πάντα τὰ ἐν τοῖς καταλόγοις περιγραφόμενα ἢ τίνα τὰ ἐλλείποντα. Τοιαύτην ἐργασίαν βαρέως ἔφερεν ὁ Pick καὶ ἑκάστοτε ἐξέφραζε τὴν ἀγανάκτησίν του κατὰ τῆς ἀνακρίσεως ὑποδηλῶν συγχρόνως ὅτι μεροληπτικῶς ἐφέρετο αὕτη κατὰ τοῦ Ποστολάκα ὡς ζητοῦσα νὰ μάθῃ πράγματα, ἅτινα οὐδεμίαν σημασίαν ἐδύναντο νὰ ἔχωσι κτλ. Τὰ λοιπὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τῷ παρετήρουν ὅτι δὲν εἶχον δικαίωμα νὰ ἐλέγχωσι τὸν τρόπον τῆς ἐνεργείας τῆς ἀνακρίσεως, ἀλλ' ἀφοῦ εἶναι πραγματογνώμονες ὀφείλουσιν ἢ νὰ ἐργασθῶσι καὶ ἀποφανθῶσιν ἁπλῶς εἰς τὰ ὑπὸ τῆς ἀνακρίσεως τεθέντα αὐτοῖς ζητήματα, ἢ νὰ καταθέσωσιν ἣν παρ' αὐτῆς ἔλαβον ἐντολήν· ἀλλ' οὗτος ἐπὶ μᾶλλον ἐδυσχέραινε καὶ οὕτως ἐξεφράζετο καὶ τοιαύτην διαγωγὴν ἐδείκνυεν, οἵα ἔκπληξιν ἐπροξένει εἰς τὰ λοιπὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς καὶ εἰς τὸν παριστάμενον ἑκάστοτε ἀντιπρόσωπον τοῦ ἀνακριτοῦ. Ἐπὶ τέλους ἡ ἐργασία ἤρξατο.

Κατὰ τὰς ἀρχὰς μὲν ἐγένετο παραβολὴ τῶν ἐν ταῖς λογοδοσίαις τοῦ Πανεπιστημίου μνημονευομένων νομισμάτων (τῶν ἀγορασθέντων δαπάναις τοῦ Πανεπιστη-

μίου) πρὸς αὐτὰ τὰ νομίσματα τὰ ἐντὸς δεσμίδων τετυλιγμένα· εἶτα δὲ ἐγένετο παραβολὴ τῶν λοιπῶν νομισμάτων πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ Ποστολάκα ἐκδοθεῖσαν ἐν ἔτει 1878 Synopsis numorum veterum, ἐν ᾗ μνημονεύονται τὰ νομίσματα οὐχὶ περιγραφικῶς ἕκαστον ἀλλὰ κατὰ ποσόν, κατὰ πόλεις, βασιλεῖς κτλ. Ἐκ τῆς παραβολῆς ταύτης ἐξήχθη ὅτι ἔλειπον ἐκ τῆς Συλλογῆς 1231 νομίσματα, μνημονευόμενα ἐν τῇ Synopsis, ἤτοι:

Χρυσᾶ.	76
Ἐξ ἠλέκτρου. . . .	1
Ἀργυρᾶ.	511
Χαλκᾶ.	643

Τούτου γενομένου συνῆλθεν ἡ ἐπιτροπὴ τῇ 8 Σεπτεμβρίου εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Γεν. Ἐφορείας ἵνα συντάξῃ τὴν πρὸς τὴν ἀνάκρισιν ἔκθεσίν της. Καὶ τὰ τέσσαρα μέλη ἦσαν ἐντελῶς σύμφωνα ὡς πρὸς τὸ πόρισμα τῆς ἀνωτέρω ἐργασίας, ἤτοι α') ὅτι ἔλειπον 1231 νομίσματα τῶν ἐν τῇ Synopsis μνημονευομένων καὶ β') ὅτι πολλὰ τῶν νομισμάτων τούτων περιείχοντο ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν κλαπέντων ο ὐ χ ὶ ὅ μ ω ς π ά ν τ α. Προκειμένου ὅμως νὰ συνταχθῇ ἡ ἔκθεσις, ὁ Pick, ὃν ἐτάραττε, φαίνεται, ἡ βεβαίωσις ὅτι ἔ λ ε ι π ο ν νομίσματα ἐκ τοῦ Μουσείου, μὴ π ε ρ ι γ ρ α φ ό μ ε ν α ἐ ν τ ῷ κ α τ α λ ό γ ῳ τ ῶ ν κ λ α π έ ν τ ω ν, προέτεινε νὰ δικαιολογήσῃ ἡ ἐπιτροπὴ τὴν ἔλλειψιν ταύτην γράφουσα ἐν τῇ ἐκθέσει της τάδε (κατ' αὐτὸ τὸ χειρόγραφον σχέδιον τοῦ Pick, ὅπερ κεῖται ἐν τῇ Γενικῇ Ἐφορείᾳ καὶ προθύμως δύναται νὰ ἐπιδειχθῇ εἰς πάντα ἐνδιαφερόμενον). «Da aber diese Münzen nicht nach der B e s c h a g n a h m e der Sammlung verloren sein können so muss die ἀνάκρισις die Zettel nicht entfernt haben, oder der Verfasser des Κατάλογος hat die Zettel nicht abgeschrieben» ἤτοι: ἐπειδὴ ὅμως τὰ νομίσματα ταῦτα (τὰ ἐλλείποντα ἐκ τῆς Συλλογῆς καὶ μὴ περιγεγραμμένα ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν κλαπέντων) δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἀπωλέσθησαν μετὰ τὴν κ α τ ά σ χ ε σ ι ν τῆς Συλλογῆς, ἕπεται ὅτι ἡ ἀνάκρισις δὲν περισυνήγαγε τὰ σχετικὰ δελτία ἢ ὅτι συνήγαγε μὲν καὶ ταῦτα, ἀλλ' ὁ συντάξας τὸν κατάλογον τῶν κλαπέντων ὑπάλληλος (ὁ κ. Δαΐνερ) δὲν ἀντέγραψεν αὐτά.» Τὰ λοιπὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τῷ παρετήρησαν ὅτι τοιαύτη δικαιολογία δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὑπὸ τῆς ἀνακρίσεως ὡς ὕποπτος, διότι βεβαιοῖ καὶ λαμβάνει ὡς δεδομένον ὅτι ἅ π α ν τ α τὰ ἐκ τῆς Συλλογῆς ἐλλείποντα νομίσματα ἐκλάπησαν σ υ γ χ ρ ό ν ω ς, καθ' ἣν νύκτα ἐγένετο ῥῆξις ἐν τῷ Μουσείῳ, ἐν ᾧ δυνατὸν νὰ ἐκλάπησάν τινα καὶ ἐν προτέροις χρόνοις· καὶ ὡς δὲν δύναται νὰ βεβαιώσῃ ἡ ἐπιτροπὴ ὅτι ταῦτα (τὰ μὴ ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν κλαπέντων περιγραφόμενα) ἐκλάπησαν πρὸ τῆς ῥ ή ξ ε ω ς, οὕτω δὲν δύναται νὰ βεβαιώσῃ ὅτι ἐκλάπησαν ἅπαντα σ υ γ χ ρ ό ν ω ς· ἄλλως δυνατὸν καὶ αὐτὸς ὁ κλέπτης ἢ οἱ κλέπται, νὰ ἀφῄρεσαν τὰ δελτία· οὐδὲν θετικὸν καὶ βέβαιον περὶ τούτου δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν τῇ ἀνακρίσει προσέθηκαν ἥτις ἄλλως ἁπλῶς ἐρωτᾷ ἡμᾶς μόνον ἂν ἐλλείπουσι νομίσματα ἢ ὄχι καὶ ποῖα ἐλλείπουσιν. Ἐπὶ τέλους τῷ παρετήρησαν, ὅτι αὐτὸς ἐδύνατο μόνος του, ἐπὶ ἰδίᾳ εὐθύνῃ, νὰ γράψῃ πρὸς τὴν ἀνάκρισιν ἣν προέτεινε δικαιολογίαν. Ἀλλ' οὗτος ἀπῄτει καὶ τὰ λοιπὰ μέλη νὰ ἀποδεχθῶσι τοῦτο, ἄλλως ἠπείλησεν ὅτι δὲν ὑπογράφει τὴν ἔκθεσιν. Μὴ πειθομένων δὲ τῶν λοιπῶν μελῶν, εἰς τοσοῦτον παραφορᾶς ἔφθασεν ὁ Πίκ, ὥστε ὡσεὶ μαινόμενος, χειρονομῶν καὶ φωνάζων, βαρείας ἐξέφρασεν ὕβρεις κατὰ τοῦ ἀνακριτοῦ ἰδίᾳ καὶ τοῦ Γεν. Ἐφόρου. Ἔκπληκτοι ἐπὶ τοιαύτῃ διαγωγῇ οἱ κύριοι Καββαδίας, Στάης καὶ Λόλλιγκ

ἐξέθηκαν εὐθὺς τὰ διατρέξαντα τῷ ὑπουργῷ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ὅστις αὐθωρεὶ διέταξεν ἐγγράφως τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Πίκ. Τὴν πρὸς τὴν ἀνάκρισιν ἔκθεσιν ὑπέγραψαν οἱ κ. κ. Καββαδίας, Στάης καὶ Δόλλιγκ, ὅστις μάλιστα ἦτο καὶ εἰσηγητὴς τῆς ἐκθέσεως ταύτης.

Ἐκ περισσοῦ προσθετέον ὅτι τὰ ἐκτεθέντα βεβαιοῦνται καὶ δι' ἐγγράφου ὑπὸ ἡμερομηνίαν 12 Σεπτεμβρίου π. ἔ. τοῦ ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς Δόλλιγκ, ἔχοντος οὕτω :

«Ὅταν προέκειτο νὰ ἐξετασθῇ τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Πὶκ ὑποβαλλόμενον σχέδιον ἐκθέσεως περὶ τῆς καταστάσεως τῆς νομισματικῆς συλλογῆς καὶ τοῦ ζητήματος τῆς γνησιότητος, ἀπήτησεν ὁ κ. Πὶκ νὰ ἐπιδοκιμασθῇ καὶ ὑπογραφῇ τὸ σχέδιόν του, ὅπως εἶχε, μολονότι τὰ ἄλλα μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἔφερον ἀντίρρησιν ἐπὶ ζητήματός τινος. (Προσθέτω ὅτι ὁ κ. Πὶκ ὡμολόγησέ μοι κατόπιν ὅτι εἶχεν ἄδικον). Ἐπειδὴ δὲ ἡμεῖς, δηλαδὴ ὁ κ. Καββαδίας, ὁ κ. Στάης καὶ ἐγὼ ὁ ὑπογεγραμμένος, δὲν ἐνεδώκαμεν, ἤρχιζεν ὁ κ. Πὶκ ἐν νευρικῇ παραφορᾷ νὰ ὑβρίζῃ καὶ τὴν ἀνακριτικὴν ἀρχὴν καὶ τὸν γενικὸν ἔφορον ἐπὶ μεροληψίᾳ, ὅθεν ἀπέβη παντάπασιν ἀδύνατος ἡ ἐπὶ πλέον συνεργασία αὐτοῦ μετὰ τῶν ἄλλων μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς.»

Ὁ ἀναγινώσκων τὰ ἐκτεθέντα δύναται νὰ διακρίνῃ τὸν σκοπὸν τοῦ Πὶκ καὶ νὰ χαρακτηρίσῃ τὴν διαγωγὴν αὐτοῦ· ὁ αὐτὸς δύναται νὰ ἐκτιμήσῃ προσηκόντως τὰ ἐν τῷ φυλλαδίῳ, ἐν ᾧ οἱ ἐν τῇ Γεν. Ἐφορείᾳ παρίστανται ὡς θέλοντες νὰ μεταχειρισθῶσι τὸν Πὶκ ὡς ὄργανον πρὸς ἐνοχοποίησιν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ νομισματικοῦ Μουσείου, καὶ ἐν ᾧ παρασιωπᾶται ὅτι μέλος τῆς ἐπιτροπῆς καὶ δὴ εἰσηγητὴς τῆς συνταχθείσης ἐκθέσεως ἦτο καὶ ὁ Δόλλιγκ. Ὁ συγγραφεὺς τοῦ φυλλαδίου ἐσκέφθη βεβαίως ὅτι δὲν ἦτο εὔκολον νὰ πιστευθῇ ὅτι καὶ ὁ Δόλλιγκ, ξένος πάσης ἐνταῦθα συμπαθείας καὶ ἀντιπαθείας, συνώμοσε μετὰ τῶν ἐν τῇ Γεν. Ἐφορείᾳ καὶ παραβὰς ὃν ἔδωκεν ἐνώπιον τῆς ἀνακρίσεως ὅρκον ἠθέλησε νὰ μεταχειρισθῇ τὸν συμπατριώτην του Πὶκ ὡς ὄργανον πρὸς ἐ ν ο χ ο π ο ί η σ ι ν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ νομισματικοῦ Μουσείου φθονήσας καὶ οὗτος τὴν θέσιν καὶ τὸ μεγαλεῖον τοῦ συγγραφέως τοῦ φυλλαδίου.

Εἰς ταῦτα προσθετέον ἔτι τὰ ἑξῆς :

Α'. Ὁ πρώην βοηθὸς τοῦ νομισματικοῦ Μουσείου γράφει πρὸς τούτοις ἐν τῷ φυλλαδίῳ του ὅτι οἱ ἐν Παρισίοις κ. κ. Feuardent-Rollin ἀνεκοίνωσαν αὐτῷ ὅτι ἐγνώριζον «ὅτι πρὸ χρόνων ἐκλέπτετο τὸ Μουσεῖον τῶν γλυπτῶν, τὸ ὑπὸ τῆς Γενικῆς Ἐφορείας τῶν Ἀρχαιοτήτων διευθυνόμενον.» Καίτοι κατάδηλον ἦτο ὅτι ἡ εἴδησις αὕτη ἦτο καθαρὰ συκοφαντία, καθ' ὅσον οὐδέποτε ἐγνώσθη παρά τινος ἢ ἐλέγχθη ὅτι ἐλλείπει τι τῶν ἐν τῷ Μουσείῳ γλυπτῶν ἔργων, ἅτινα εἶνε ἅπαντα γνωστά, περιγεγραμμένα ἐν καταλόγοις καὶ διαφόροις ἄλλοις συγγράμμασιν, οὐχ ἧττον ἔπρεπε νὰ ζητηθῶσι καὶ πληροφορίαι ἐκ Παρισίων. Οὕτω τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν παρακληθὲν ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἐζή-

τησε πληροφορίας διὰ τῆς ἐν Παρισίοις ἑλληνικῆς πρεσβείας «ἂν ἀληθῶς ἔχῃ ἡ εἴδησις ἐκείνη, ποῖα τῶν ἐν τῷ Μουσείῳ τῶν γλυπτῶν ἔργα ἐπωλήθησαν, τί παριστῶσι, πότε καὶ ὑπὸ τίνος ἐπωλήθησαν» κτλ. Ἀλλ' εἰς ταῦτα οἱ κ. κ. Feuardent - Rollin ἀπήντησαν ὅτι οὐδεμίαν τοιαύτην ἀνακοίνωσιν ἐποιήσαντο τῷ κ. Σβορώνῳ. Ἔκπληξιν ἐπροξένησεν ἐν τῇ Βουλῇ ἡ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν γενομένη ἀνακοίνωσις τοῦ πράγματος, ἥτις ἔχει οὕτως :

Μανέτας (Ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν). Πρὸ ἡμερῶν ὁ ἀξιότιμος ἐξ Ἄρτης συνάδελφος ἀνέγνωσεν ἐν τῇ Βουλῇ περικοπὴν ἐκθέσεως τοῦ πρῴην βοηθοῦ τοῦ νομισματικοῦ Μουσείου Ἰωάνου Σβορώνου ἀπευθυνομένην πρὸς τὸν συνήγορον αὐτοῦ κ. Κωστῆν δικηγόρον, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐξέθετεν οὗτος ὅτι ἐρωτήσας τοὺς ἐν Παρισίοις ἀρχαιοπώλας Φεαρδὲν καὶ Ῥολὲν περὶ τῆς κλοπῆς τοῦ νομισματικοῦ Μουσείου ἂν ἐγίνωσκον ὅτι ἐκλέπτετο πρὸ καιροῦ τὸ Μουσεῖον τοῦτο, ἔμαθε παρ' αὐτῶν ὅτι οὗτοι ἀληθῶς γνωρίζουσιν ὅτι πρὸ πολλοῦ ἐκλέπτετο τὸ ἐν Ἀθήναις Μουσεῖον ἀλλ' οὐχὶ τὸ νομισματικόν, ἀλλὰ τὸ μουσεῖον τῶν γλυπτῶν ἔργων, τὸ διευθυνόμενον ὑπὸ τῆς ἀρχαιολογικῆς ὑπηρεσίας, καὶ ἐσύστησέ μοι νὰ ἐξετάσω περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης· ἀμέσως ἀπήντησα εἰς τὸν κ. βουλευτὴν ὅτι ἔλαβον γνῶσιν τῶν ἐν τῷ φυλλαδίῳ ἐκτιθεμένων, καὶ ἀμέσως ἀπηύθυνα ἐπιστολὴν πρὸς τὸν κ. Κωστῆν, πρὸς ὃν κατὰ τὰ ἐκτιθέμενα ἐν τῇ ἐκθέσει θὰ ἀπέστελλον οἱ ἀρχαιοπῶλαι πιστοποίησιν περὶ τούτου, παρακαλῶν ἵνα μοὶ ἀνακοινώσῃ τὸ περιεχόμενον τῆς πιστοποιήσεως ταύτης, ἵνα ἐξ αὐτοῦ ὁδηγηθῶ εἰς τὰς περαιτέρω ἐρεύνας. Ὁ κ. Κωστῆς μοὶ ἀπήντησεν ὅτι δὲν εἶχε λάβει τοιοῦτον ἔγγραφον, καὶ ὅτι ἅμα ἤθελε λάβει τοῦτο, ἤθελε μοὶ ἀνακοινώσει τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ ἂν τὰ συμφέροντα τοῦ πελάτου του δὲν ἐβλάπτοντο. Μετὰ τὴν ἀπάντησιν ταύτην παρεκάλεσα τὸν κ. ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν συνάδελφον ἵνα ἀπευθύνῃ ἔγγραφον πρὸς τὴν ἐν Παρισίοις πρεσβείαν καὶ ζητήσῃ πληροφορίας· καταθέτω εἰς τὴν Βουλὴν τὸ τηλεγράφημα τοῦ κ. ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ πρὸς τὸν πρέσβυν καὶ τὴν ἀπάντησιν τούτου, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ ἀρχαιοπῶλαι ἐρωτηθέντες παρὰ τοῦ γραμματέως τῆς πρεσβείας κ. Κριεζῆ εἶπον, ὅτι οὐδεμίαν ἀνακοίνωσιν ἔκαμον ποτὲ πρὸς τὸν κ. Σβορῶνον εἴτε περὶ κλοπῆς τοῦ ἀρχαιολογικοῦ μουσείου, εἴτε περὶ κλοπῆς τοῦ νομισματικοῦ, καὶ ὅτι οὐδὲν ἐγνώριζον περὶ τούτων μέχρι τῆς δίκης τοῦ Ῥαυτοπούλου.

Καραπάνος. Τί μέτρα πρακτικὰ ἐλάβετε κατ' αὐτοῦ τοῦ πρῴην ὑπαλλήλου;

Μανέτας. Αὐτὸ ἀφορᾷ τοὺς συκοφαντηθέννας ὑπαλλήλους παρ' αὐτοῦ, αὐτοὶ ἀπήντησαν εἰς αὐτὸν διὰ τοῦ τύπου, καὶ ὡς ἀνέγνων ἐν τῇ ἀπαντήσει των θέλουσι καταγγείλει πρὸς τὴν δικαστικὴν ἀρχὴν τὸν συκοφαντήσαντα αὐτούς.

Β'. Ὁ συγγραφεὺς τοῦ φυλλαδίου τιτλοφορεῖ ἑαυτὸν ἐν τῷ φυλλαδίῳ τούτῳ ὑπάλληλον τῆς *αὐτοκρατορικῆς* (sic!) *Ἀκαδημίας τοῦ Βερολίνου!* Ἐσκέφθη βεβαίως ὅτι τοιοῦτος τίτλος συνέφερεν αὐτῷ, θέλοντι νὰ συκοφαντήσῃ ἀνθρώπους εἰς οὐδεμίαν ποτὲ οἱανδήποτε σχέσιν πρὸς αὐτὸν ἐλθόντας καὶ νὰ παραστήσῃ τούτους ὡς

φθονήσαντας αὐτόν! Καὶ ὅμως γνωστὸν εἶναι ὅτι ὁ κύριος οὗτος οὐδὲν δικαίωμα ἔχει νὰ φέρῃ τοιοῦτον τίτλον διὰ τὸν ἁπλούστατον λόγον ὅτι δὲν εἶνε ὑπάλληλος τῆς Ἀκαδημίας. Γνωστὸν εἶνε ὅτι προσελήφθη μόνον ὑπὸ τοῦ κ. Imhoof-Blumer, τοῦ ἐντολῇ τῆς Ἀκαδημίας ἐπιμελουμένου τῆς ἐκδόσεως τοῦ Corpus numorum, ἵνα ἐκτελέσῃ παραγγελίας τινὰς ἐν Παρισίοις καὶ ἀλλαχοῦ. Ἀδίκως ἄρα πολλοὶ τῶν ἐνταῦθα ἐσκανδαλίζοντο ἐπὶ τῷ πράγματι καὶ μετ' ἀπορίας ἠρώτων, ἂν πράγματι ὁ κ. Σβορῶνος εἶνε ὑπάλληλος τῆς Ἀκαδημίας, ἄνθρωπος ἀπολυθεὶς ὑπὸ τῆς κυβερνήσεώς του ἕνεκα τῆς γενομένης κλοπῆς ἐν τῷ νομισματικῷ Μουσείῳ, προφυλακισθεὶς ἐπί τινας ἡμέρας καὶ διατελῶν ἔτι ὑπὸ ἀνάκρισιν.

Γ'. Ἐν σελ. 20 τοῦ αὐτοῦ φυλλαδίου εἴρηται, ὅτι ὁ κ. Sallet, διευθυντὴς τοῦ νομισματικοῦ Μουσείου τοῦ Βερολίνου, ὁρμώμενος ἐκ πληροφοριῶν τοῦ Piek ἔγραψε τῷ κ. Σβορώνῳ ἐν ἐπιστολῇ αὐτοῦ ἀπὸ 12 Ὀκτωβρίου 1888 ὅτι οἱ ἐν τῷ ἀρχαιολογικῷ τμήματι τοῦ ἐνταῦθα Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν «ἐδύναντο δικαίως νὰ ἐπικληθῶσιν ὡς ἀποτελοῦντες «une affreuse clique.» Ὁ Γεν. Ἔφορος παρεκάλεσε τὸν κ. Sallet δι' ἐπιστολῆς του ἀπὸ 12|24 Ἰανουαρίου 1889 νὰ ἀνακοινώσῃ αὐτῷ ἐκ τίνων λόγων ὁρμώμενος καὶ τίνας ἀποδείξεις ἔχων ὑπ' ὄψει ἐσχημάτισε τοιαύτην γνώμην περὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ἀρχαιολογικοῦ τμήματος καὶ ἐξεφράσθη οὕτως. Σὺν ἄλλοις ἔγραφεν αὐτῷ τάδε. . . . . Da es sich um die Untersuchung wegen des am hiesigen numismatishen Museum begangenen Diebstahls handelt, riehtet sich die Beschuldigung gegen den unterzeiehneten Generalephor, den Ephoren Herrn Stais und den beim epigraphischen Museum angestellten Herrn Lolling, da diese drei in Verbindung mit Herrn Pick die in Rede stehende Untersuchung ausgeführt haben. Weil Herr Pick wegen seines Benehmens gegen die übrigen Mitglieder der Commission und besonders gegen mieh und den Untersuehugsrichter in meinem Bureau vom Minister entlassen worden ist, konnte er kein glaubwürdiger Zeuge sein . . . wenigstens konnten sie sich um Aufklärung an Herrn Dr. Lolling wenden, dem sie doeh gewiss keine Parteiliehkeit beilegen werden. . . .

Ἀλλ' εἰς ταῦτα ὁ κ. Sallet ἀπήντησεν ὅτι δὲν ἔχουσιν ἀληθείας

τὰ ἐν τῷ φυλλαδίῳ τοῦ κ. Σβορώνου, ὅτι δηλ. δὲν ἔγγραφεν αὐτῷ ὅτι οἱ ὑπάλληλοι τοῦ ἀρχαιολογικοῦ τμήματος ἀποτελοῦσιν une affreuse clique.

Ἰδοὺ ἡ ἐπιστολὴ τοῦ κ. Sallet :

. . . Um auf das Schreiben von 24 v. M. antworten zu können, habe ich Herrn Svoronos um Zusendung meines betreffenden Briefes gebeten und denselben erhalteu. Ich ersehe daraus, dass ich nicht gesagt habe, die archäologische Section des Cultusministeriums sei eine «affreuse clique.»

Δ'. Ἐν σελ. 20 τοῦ αὐτοῦ φυλλαδίου εἴρηται ὅτι ὁ κ. Imhoof-Blumer ἐν ἐπιστολῇ αὐτοῦ ἔγραψε τῷ κ. Σβορώνῳ, ὁρμηθεὶς ἐκ πληροφοριῶν τοῦ κ. Pick τάδε : Kabbadias wollte ihn (Herrn Pick) nur dazu benutzen, um Postolacca weiter zu compromittiren.» Ὁ Καββαδίας ἠρώτησε τὸν Imhoof-Blumer τίνας ἀποδείξεις ἔχων ὑπ' ὄψει ἐσχημάτισε τοιαύτην γνώμην· ἀλλ' οὗτος ἀπήντησεν ὅτι δὲν ὑπεχρεοῦτο νὰ δώσῃ λόγον δι' ἔκφρασιν αὐτοῦ ἐν ἰδιωτικῇ ἐπιστολῇ, ἥτις δὲν ἦτο προωρισμένη νὰ δημοσιευθῇ καὶ εἰς τὴν δημοσίευσιν τῆς ὁποίας αὐτὸς δὲν συνετέλεσεν. Ἀλλ' οὗτος εἶνε λόγος, ὃν δύναταί τις μόνον νὰ προβάλῃ ἐγκαλούμενος πρὸ τοῦ δικαστηρίου. Ἀφ' οὗ ἡ ἐπιστολὴ ὁπωσδήποτε ἐδημοσιεύθη, ὁ κ. Imhoof - Blumer ἔχει *ἠθικὴν* ὑποχρέωσιν νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἔκφρασίν του· ἀρνηθέντος δ' αὐτοῦ νὰ πράξῃ τοῦτο δικαιοῦται ὁ διὰ τῆς ἐκφράσεώς του προσβαλλόμενος νὰ ἐκφράσῃ ἐπὶ τούτῳ τὴν ἔκπληξίν του ἀφιέμενος εἰς τὴν κρίσιν τοῦ ἀναγνώστου νὰ σχηματίσῃ περὶ τοῦ πράγματος γνώμην καὶ ἀποδώσῃ ἑκάστῳ τὸ προσῆκον.
